Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

ZODIAC ACADEMY

Ruthless Fae

CAROLINE PECKHAM
SUSANNE VALENTI

ZODYAK AKADEMİSİ

Acımasız Fae

ile

Caroline Peckham ve Susanne Valenti

ZODYAK AKADEMİSİNE HOŞ GELDİNİZ, İŞTE KAMPÜSÜNÜZ

HARİTA.

Tüm öğrencilere not: Vampir ısırıkları, uzuvların kaybı veya ağlayan ormanda kaybolmak, derse geç kalmak için geçerli bir mazeret sayılmaz.

Haritayı daha yakından keşfetmek için üzerine tıklayın.

Havada hâlâ yanan bir bedenin kokusu vardı, boğazıma takıldı ve kaşlarımı çatmama neden oldu. Yüksek duyularım bu gece dökülen her kan damlasını topladı ve kampüsün ortasında, her yerde öğretmenler varken böyle bir şeyin nasıl olduğunu bir kez daha merak ettim.

Wailing Wood'da iki yanımda Max ve Seth ile yürüdüm. Bu gece Vega Twins'le olanları tartışmadan önce tam bir mahremiyetten emin olana kadar sessizce seyahat ettik.

Ağaçların arasındaki hava gergindi ve gölgeliklerinin altındaki karanlık neredeyse tamamlanmıştı. Yine de hiçbirimiz bir ışığı varoluşa çağırmadık. Karanlıkta bile nereye gittiğimizi biliyorduk ve bu gece kimsenin bizi takip etmesini istemiyorduk. Az önce olanlardan sonra değil. Az önce yaptığımız şey.

Yaklaşan Darius'un herhangi bir sesi için kulaklarımı zorladım. Lunar Leisure binasından fırlayıp hepimizi Orion'un gazabıyla baş başa bırakmak üzere havuz başında bıraktığından beri ondan bir iz yoktu.

Aklım Kardinal Sihir Profesörümüze geldiğinde dudağım kıvrıldı.

Bu okula geldiğimizden beri kimse beni sözlü olarak uyarmaya cüret etmemişti ama o bize iki hafta gözaltı vermeyi uygun görmüştü. Kendisinin kim olduğunu sanıyordu? Yakında onun kralı olacağımızı düşünmedi mi? Gazabımıza uğrama riskini göze alacak kadar bize gerçekten çok mu kızgındı?

Buradan mezun olduğumda tam olarak kiminle yüzleştiğini anlayacak. Ben onun için bir varisten daha fazlasıyım; Bu akademiden ayrıldığımda Solaria'daki en güçlü Vampir ve her yönden onun üstünüyüm.

Aklım Tory'nin onu o havuzdan çıkardığında nasıl göründüğüne takılıp kaldı ve omurgamdan aşağı bir buz parçası aktı. Bunu düşünmek istemedim. Dinlemek için kulaklarımı zorladığımda kalbinin nasıl çok yavaş attığını hatırlamak istemiyordum. Bize dik dik bakmak yerine gözlerini nasıl yerden ayırmadığını düşünmek istemiyordum.

Onları kırmamız gerekiyordu. Yapılması gerekiyordu.

Öyleyse neden kendimi bir bok parçası gibi hissettiriyor?

Ormanda hava soğuktu ve kendimi ısıtmak için ateş elementimi çektim. Alevler içeriden uzuvlarımı yaladı ama midemdeki soğuk çukuru uzaklaştırmak için fazla bir şey yapmadı.

Enerjim azalıyordu. İçimdeki gücün ateşimin sıcaklığını korumak için çabaladığını hissedebiliyordum. Biz danstayken Tory'nin büyüsünü tamamlamalıydım. Ama diğerlerinin onun için bir şeyler planladığını biliyordum ve ben... bilmiyordum.

Elimi saçlarımın arasından geçirdim, karıştırırken parmaklarım buklelere takıldı.

Gerçekten kendi hatasıydı. Hiçbir şey olmadan önce benimle dansı bırakmasını sağlamaya çalıştım. elimden geleni yaptım.

Kendine şunu söylemeye devam et.

Seth elindeki bir şeyle oynuyordu ve ona bir göz attım.

parmaklarının arasına sardığı siyah ve mavi saç yumağı.

Dikkatimi fark etti ve bana sırıttı ama ona cevap vermeden bakışlarımı kaçırdım.

Omzu şefkatle benimkine çarptı ama onu omuz silktim. Kurt adam ve Vampir tabiatları, dokunsal davranışa geldiğinde elde edebileceğiniz kadar farklıydı. Ve her zaman beni patilerine alışmış olmama ve genellikle buna aldırış etmememe rağmen, gergin olduğumda tahammül etmekte zorlandım. Az önce yaptığımız şey, ortaya çıkan ceset, Darius'un kaybolması ve gücümün azalmasıyla, kesinlikle gergindim.

Seth'in bana somurttuğunu gözümün ucuyla görebiliyordum ama umursamadım. Adımlarımı biraz artırdım ve patikadan saparak ağaçların arasından King's Hollow'a doğru kaydık.

Bir açıklıktan geçtik ve ay ışığı bir an için üzerimize parladı. Gözümün ucuyla yıldızların altından geçen bir gölge gördüğümden neredeyse emin olarak yukarı baktım.

Darius'un Ejder biçiminde üstümüzden uçup uçmadığını merak ederek merakla etrafa baktım. Ayın etrafındaki küçük bir parça dışında, gökyüzü bulutlarla doluydu ve Vampir görüşüm bile üstümüzde hareket eden hiçbir şey algılayamıyordu. Yine de orada olmadığı anlamına gelmiyordu. Başka nereye gidebilirdi? Darius çabuk sinirlenmezdi ama öfkesini kaybettiğinde her zaman dönüşümü serbest bırakmaya çekilirdi. Ejderha formu, öfke için mükemmel bir çıkış noktasıydı ve bir Aslan olarak, öfkesi serbest bırakıldığında şiddetliydi.

Dördüncü Varis'ten bir işaret bulmak için gökyüzünü ararken diğerleri yavaşlamadılar ama beni geride bırakmaları umurumda değildi.

King's Hollow'a vardığımızda ne söyleyeceğimi düşünmek için onlardan biraz uzaklaşmaya ihtiyacım vardı. Bu gece olanları biliyordum.

bir bakıma gerekliydi ama bana da doğru gelmedi. Vampir Yasası, Kaynağıma işkence etmemi yasaklamıştı, bu yüzden onların Tory'ye yaptıklarıyla hiçbir ilgim yoktu; Başlayana kadar ne planladıklarını bile bilmiyordum. Ama bir tanıktan başka bir şey olmadığımı iddia etsem de kendimi yine de... biraz boktan hissettim.

iç çektim

Darius'un yukarıda olup olmadığından emin olmanın hiçbir yolu yoktu, bu yüzden onu aramaktan vazgeçtim. Bizi görmek isteseydi nerede olacağımızı biliyordu.

Ani bir hız kazandım ve yükselen gövdeler arasında yarışarak, sihrin fırçasını tenimde hissedene kadar The Wailing Wood'un kalbine daldım.

Bu yerin çevresine yerleştirdiğimiz korumalar, Max ve Seth'i geçerek ve önce Hollow'a vararak onların arasından geçerken, sıcak bir şekilde bedenimi kapladı.

King's Hollow'u barındıran yaşlı meşe, köklerinden girişe ulaştığımda tepemde yükseldi. Uzun zaman önce, biri sığınağımız dediğimiz yeri yaratmak için bu ağaçta güçlü bir Dünya büyüsü kullanmıştı. Dördümüz her zaman mükemmel görüntüyü canlandırmak, güç ve kuvvet yaymak ve odadaki her Fae'nin dikkatini çekmek için çok fazla baskı altındaydık, bu tek nokta bizim diyebileceğimiz ve gerçekten bizim diyebileceğimiz tek yerdi. kendimizi.

Hayatlarımızın girdabında bir sığınak ve bir vahaydı ama hatırlayabildiğim kadarıyla ilk defa oraya girmek için sabırsızlanıyordum.

Önümdeki devasa kapı, devasa ağacın kabuğundan ve köklerinden dokunmuştu. Ona dokunmak için uzandığımda, eski bir dostu selamlıyormuşçasına sihrimin özünü karşıladı. Yalnızca en güçlü Fae'ler bu yere girebilirdi ve bu nedenle duvarları içinde özgür olabilirdik.

Kapı beni içeri almak için açılırken Seth ve Max'i beklemedim. Bunun yerine içi boş gövdenin iç yapısından dövülmüş ve yükselmeye başlayan merdivene yöneldim. Kendi küçük sihir kuyularıyla mavi ve yeşil parıldayan ve benim için yolu aydınlatan fafböcekleri ahşap duvarlarda geziniyorlardı.

Merdiven kıvrıldı, tekrar tekrar kıvrıldı, ta ki canlı sarmaşıklardan yapılmış başka bir kapıya ulaşana kadar. Büyümle onlara ulaştım ve beni içeri almak için girişten kıvrılarak uzaklaştılar, onları beslediğim gücün sevincini yaşarken boylarında beyaz çiçekler açtılar.

Azalan rezervlerimi tekrar kullanırken midem rahatsız bir şekilde bulandı ve kendimi bu kadar aşağı çekmeme izin verdiğim gerçeğine lanet ettim.

Meşe ağacının tepesindeki yüksek dallara hakim olan devasa ağaç eve girerken biraz daha güç saldım ve ızgarada ateş yaktım.

Halihazırda yarattığım alevlerin gücünü daha fazlasını yapmama yardımcı olması için kullandım, böylece alanın etrafındaki lambaları da yakabildim. Bir alevi başka bir alev yaratmak için kullanmak, birini yoktan var etmeye çağırmaktan daha az sihir gerektiriyordu ama ona indirgenmiş olmam beni sinirlendiriyordu.

Ahşap duvarlar ateş ışığıyla sıcacık bir şekilde aydınlatıldığında, odanın ortasında L şeklinde gri bir kanepe ortaya çıktı. Çalışma odasının sağında, bu gece burada kalmaya karar verirsek yatakların bizi beklediği daha yüksek kata çıkan bir merdiven vardı. Bunu yapma ve Evimin üyelerinin merakından kaçınma arzusu ile diğer Mirasçılardan kaçma arzum arasında kaldım. Onlardan en son ne zaman kaçınmak istediğimi hatırlamıyordum ama şu anda, onların yanında oyalanmak istemiyordum.

Bu düşünceyle annemin sözleri kulaklarımda çınladı.*Diğer Mirasçıları kardeşler gibi sevebilirseniz, hayatınız onun için çok daha kolay olacaktır, ancak her iki şekilde de birbirinize yapışmış durumdasınız. İyi ve kötü aracılığıyla birleşirsiniz.*

Grubun eylemleri söz konusu olduğunda, bireysel duygularınız önemli değildir. Bir tanesin. Ve dış dünyaya en ufak bir zayıflık bile göstermemelisin. Her birinizin eylemleri, hepinizin eylemleridir. Birlikte duruyorsunuz. Eğer sendelersen, Solaria'nın tamamı düşecek.

Nymph saldırılarının artmasıyla, bu duygunun şu an olduğundan daha önemli olmadığını biliyordum. Krallığımız kargaşaya sürükleniyor, savaşın eşiğine geliyordu. Şu anda ihtiyacımız olan son şey kraliyet Vega Mirasçılarının ortaya çıkmasıydı. Ve yine de buradaydılar, Vahşi Kral öldüğünden beri dünya hakkında bildiğimiz ve güvendiğimiz her şeyi alt üst etme potansiyeline sahip iki kız.

Odadaki tek koltuğa çöktüm. Seth gelir gelmez kanepede oturan birine sarılırdı ve benim hiç havamda değildim.

Elimi yüzümde gezdirirken uzun bir nefes vermek için yalnızlık anını kullandım.

Tory'yi o sınıfta öptüğümde bana attığı bakışı düşünüp durdum. Beni itmeyince kalbim heyecanla çarpmıştı. Ve bunu yapmamam gerektiğini bildiğim için değildi. İkizler hakkında beni sonsuz derecede ilgilendiren bir şey vardı.

Fae'ler ya da toplumumuzu yönetme biçimimiz hakkında hiçbir bilgileri olmadan ölümlü dünyada Şekil Değiştirenler olarak büyümüşlerdi. Yine de bir şekilde önlerine çıkan zorluklara karşı yükselmeye devam ettiler. Güçlerine sahip çıkmalarının bekleneceğini asla bilmemelerine rağmen, doğuştan hakları, Vahşi Kral'ın tüm gaddarlığıyla kanlarında akıyordu sanki.

Fae'lerin arasında büyümüş olsalardı, dördümüzün üzerinde konumlarını şimdiden sağlamlaştıracaklarından hiç şüphem yoktu. Ve sanırım her zaman böyle olsaydı, buna karşı çıkmazdık. İlk etapta hiç kimse onların öldüğünü düşünmemiş olsaydı, o zaman biz

onlar olmadan hükmetmeyi asla beklemezdim. Ama şimdi onlar sadece bir problemdi; bizim dünyamız veya insanlarımızın adetleri hakkında hiçbir bilgisi olmayan iki güçlü kız.

Bize liderlik etmeleri beklenemezdi. Savaş karşısında bizi bir arada tutamazlar. Doğuştan haklarına sahip çıkarlarsa, bu Solaria için bir felaket olur. Ailelerimiz onları buradan kovalamamız konusunda ısrar etmekte haklıydılar. Akademiden mezun olmalarına izin veremezdik. Ama bu gece yaptığımız şey...

"Neyi özlüyorsun, Cal?" Max odaya girerken sordu.

Arkama yaslandım, ona ve Seth'e bakmak için ellerimi yüzümden kaldırdım. Kurtadam odayı geçti, su büyüsüyle yaratılmış buz kovasından asla erimemesi için bir kaç bira aldı ve birini kucağıma fırlattı. Kutuyu açmadan tahta zemine oturttum.

"Hiçbir şey," diye mırıldandım Max'in yüzündeki yarım sırıtışa bakarak. Belli ki gecenin gidişatından memnundu ve ben onunla bu konuya girmek istemedim. Hatta ne söylemem gerekiyordu? "Bu gece iyi iş çıkardınız çocuklar ama şimdi kendimi bir pislik gibi hissediyorum ve bundan hoşlanmıyorum..."*Somurtkan bir sürtük gibi konuşmanın güzel bir yolu, Caleb.*Hayır. Üstesinden gelene kadar dilimi tutmam muhtemelen en iyisiydi.

"Bak ne yaptım," dedi Seth sırıtarak Darcy'nin ördüğü ve bir bileklik haline getirip bileğine taktığı saçını uzatırken.

"Bu iğrenç," dedi Max coşkuyla. Cevap
vermeden gözlerimi devirdim.

Belki intikam için saçını keser, diye mırıldandım Seth'in uzun, ela buklelerine bakarak.

"Şans yok. Onu kırdım, ikisinin sabah okulu bıraktıklarını öğrenirsem şaşırmam," dedi Seth kendini beğenmiş bir şekilde, yenisini döndürerek.

bileğine bileklik.

Max bir kahkaha attı. "Buradan çıkıp gidebildikleri için kendilerini şanslı saymalılar," dedi, buna inanmasam da. Sirenlerin doğası gereği sempatik olduğu imajına karşı her zaman savaştı ve başkalarının korku ve sefaletinden beslendiğinde onu üzdüğünü asla kabul etmek istemedi. Ama öyle olduğunu biliyordum. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın gerçek benliğini benden veya diğer Mirasçılardan saklayamadı. "Bir an için Tory'yi öldürdüğümüzü sandım - Orion onu havuzdan kaptığında ne kadar hareketsiz olduğunu gördün mü?"

"Yani onu öldürseydin kendinden memnun olurdun, değil mi?" diye sordum, sesim uyarıyla alçaktı. Her zaman onun bokuna inanmamış olabilirim ama bu sefer yaptığımız şeyden çok memnunmuş gibi davranıyordu.

Max kendini beğenmiş bir sırıtışla, "İşleri bizim için kolaylaştırırdı,"

dedi. Daha düşünemeden sandalyemden fırladım ve onu duvara fırlattım. Ağaç evin ahşap yapısı çarpışmamızın gücüyle sarsılırken Seth şaşkınlıkla haykırdı. Max bana yumruk atarken küfretti.

Ona hırladım, kendimi kaybedip dişlerim uzadıkça, derimin altındaki canavar yüzeye çıktı.

Boynuna doğru hamle yaptım ve Max yana eğilerek köpek dişlerimi ondan uzaklaştırırken yüzümü ellerinin arasına aldı.

“Kahretsin, Caleb, neden *çok kızgın?"* diye sordu, Siren yeteneği işe yarayıp duygularımı ve gücümün kalan kalıntılarını beslerken gözleri şaşkınlıkla genişledi.

O sığ sihrimi emerken kontrolümü kaybettim, yüzüne bir yumruk attığımda kaslarım türümün gücüyle alevlendi ve o bir kenara fırlatıldı. Kendini toparlayamadan tekrar üstüne atladım, dişlerimi ensesine sapladım.

Max hala gücümün ağırlığı altındayken küfretti, zehirim onun sihrini ondan alıp kendime çekerken onu hareketsiz kılıyordu.

Ondan beslenirken onu duvara sabitledim ve ondan normalde arkadaşlarımdan birinden alacağımdan çok daha fazlasını çektim. En son ne zaman onların herhangi birinden böyle zorla güç aldığımı hatırlamıyordum ama geri çekilemeyecek kadar kızgın ve boştum.

“*Kahretsin*! Henüz yeterince içmedin mi?” Max onu serbest bırakmayı reddedince hırladı.

Durmaya hiç niyetim olmadığını anlamasını sağlamak için gırtlağımın arkasından alçak sesle homurdandım.

Seth arkamdan tüm bunlar büyük bir şakaymış gibi güldü ama yaklaşacak kadar aptal değildi. Kahretsin, Caleb, en son ne zaman yemek yedin?

Devasa bir patlama, çatıya konan bir ejderhanın geldiğini duyurdu ve tüm ağaç ev onun ağırlığı altında titredi.

Bir dakika sonra, Darius üstümüzdeki bir kapaktan içeri girdi ve Max'i kendimden uzağa iterek sonunda onu serbest bıraktım.

Darius odada çırılçıplak geçerken bize bir bakışını bile esirgemedi, ardından duman ve ateş kokusu geldi. Ağır bir sandığı açtı ve üzerini örtmek için bir eşofman çıkardı.

"Nereye gittin?" diye sordum öfkeyle.

"Ağzının etrafında kan var," dedi, sorumu duymazdan gelerek şişeyi açıp içindekini bitirdi.

Max'in dudağımdaki kanını sildim ve Darius'a en yakın koltuğa oturup onu bakışlarıma sabitlerken başparmağımdan emdim.

Bana birkaç uzun saniye kaşlarını çattı ama geri çekilmedim, bu yüzden sonunda bana bir cevap verdi.

"Uçmam gerekiyordu," dedi omuz silkerek. "Ya da Orion'unkini ısıracaktım.

kafa atmak Gerçekten."

Hala oldukça sinirli görünüyordu, bu yüzden bu konuda doğruyu söylediğini tahmin ettim. Herkes, bir Dragon Shifter'ın sana karşı gerçekten öfkesini kaybederse, muhtemelen dönüşeceğini ve seni bütün olarak yiyeceğini biliyordu. Darius'un soğukkanlılığını bu kadar sık kaybettiğini gördüğümden değil. Babasıyla büyürken öfkesini nasıl kontrol altında tutacağını zor yoldan öğrenmişti.

"Peki, çıkarken kazara birini mangalda pişirdin mi?" Seth gelişigüzel bir şekilde Darius'a sordu, yanıma eğilip kolumu okşadı. Hâlâ sinirli olduğumu anlayabileceğini biliyordum ve sürü arkadaşlarından biriymişim gibi beni teselli etmeye çalışıyordu ama ben lanet olası bir kurt değildim ve şu anda istediğim tek şey boşluktu.

"Elbette yapmadım," diye yanıtladı Darius, Seth'in şaka yaptığını düşünür gibi küçümseyerek.

"Kuyu*birisi*Max, kanepenin diğer ucuna oturup bana bakmadan boynundaki yarayı iyileştirirken, dedi. "Ayrıldığımızda Lunar Leisure'ın hemen dışında çıtır çıtır bir ceset vardı."

"Cidden?" diye sordu Darius, şaka yapıyor olabileceğimizi düşünür gibi aramıza bakarak.

"Dürüst olmam gerekirse, senin yaptığını sanmıştım," dedi Seth, bana yaklaşarak, beni rahatlatırcasına elimi elinin içine çekerken. "Bana kesinlikle Dragon Fire gibi göründü," diye ekledi.

Onu kendimden ittim ve burnunu boynuma dayamadan önce biraz inledi.

"Siktir git Seth," diye tersledim, onu tekrar ittim ve ondan uzaklaşırken bileğindeki lanet olası bileziğe baktım.

"Üzgün olmandan hoşlanmıyorum," diye yanıtladı, havamda olmadığım açıkça belli olmasına rağmen bana bir kez daha uzandı.

Ayağa kalktım ve buzdan bir bira daha alarak uzaklaştım.

kova sadece kendime ayrılmak için bir bahane vermek için.

"Neden üzgünsün?" diye sordu Darius, gözleri hareketlerimi takip ederken.

"Üzgün değil, çok öfkeli," diye mırıldandı Max, bana sinirli bir bakış atarak.

"Tam birinin yanarak öldüğü sıralarda senin aniden ortadan kayboluşunu tartıştığımızı sanıyordum?" Konuşmanın konusunu bana çevirmelerine izin vermeyerek cevap olarak sertçe çıkıştım.

"Sana söyledim, uçağa gittim," diye hırladı Darius. "Yoksa şimdi de benden şüphe mi duyuyorsun?"

"Senden kim şüpheleniyor?" diye sordu Seth masumca, az önce Darius'un birini öldürdüğünü düşündüğünü söylemiş olmasına rağmen.

Orion'u kastediyor. Arkadaşından alıkonulduğumuz için sinirlendi, dedi Max.

“O benim değil*ahbap*dedi Darius. "O kahrolası bir ikiyüzlü." "Pekala, Tory'yi neredeyse öldürdükten sonra muhtemelen en az beklememiz gereken şeyin bu olduğunu düşünüyorum," diye mırıldandım. Onu bize vermeye cüret ettiği için Orion'a hala kızgındım ama neredeyse yapacaklarımızın ışığında onu emebileceğimi tahmin ettim.

Max, "Senin pek bir şey yaptığını görmedim," diye yanıtladı. "Aslında, arkasına saklandığın Kod olmasaydı, belki de bu konuda bizimle birlikte değildin diye düşünürdüm. Hazırlanmasına bile yardım etmedin.”

"Pozisyonumuzu korumak için gereken buysa, belki de bunun bir parçası olmaktan hoşlanmıyorum," diye karşı çıktım. Sözcükler dudaklarımdan çıkar çıkmaz keşke yapmasaydım dedim. Üçü de sanki ikinci bir kafam çıkmış gibi bana bakıyorlardı.

Darius ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü, Yoldaşlığı derisinden çıkmaya çalışırken gözleri altın rengi, sürüngenimsi yarıklara kısıldı.

"Bunu yapmaktan zevk aldığımı mı sanıyorsun?" diye sordu. “İstediğimi mi sanıyorsun?

insanları terörize etmek ve en büyük korkularını avlamak için mi? Bunun beni ne yaptığını anlamadığımı mı sanıyorsun?*DSÖ*bu beni ..... yapar?"

Gözlerini tutarak omuzlarımı dikleştirdim. Bunu söylememeliydim ama kelimeler artık ağzımdaydı ve kahrolası bir korkak gibi onları geri almaya zorlanmayacaktım.

"Kaç kez bu odanın etrafında oturup ebeveynlerimizin yönetme biçimiyle ilgili hoşlanmadığımız şeyleri tartıştık?" diye tısladım. "Yine de iddiamızın ilk gerçek testinde, onların işleri yapma biçimlerine boyun eğiyoruz."

Darius, "Başka seçeneğimiz yok," dedi. "Nymph'ler şimdiden daha da yakınlaşıyor ve Vegas ancak birkaç hafta önce geri döndü. Havadaki zayıflığın kokusunu alabilirler. Eğer o kızlar tahta geçerse, o zaman hepimiz mahvoluruz."

"Onlardan kurtulmamamız gerektiğini söylemiyorum," dedim öfkeyle. "Ama ben*ben* Bunu yapmanın yolunun baban olmak olduğunu düşünmediğimi söylemek."

Darius'un gözleri sözlerim üzerine öfkeyle parladı ama o bana saldıramadan odanın diğer tarafına fırladım ve pencereden dışarı fırladım.

Vampir hızımla, yavaşlamayı bile düşünmeden Ağlayan Orman'ın yarısına gelmiştim.

Şu anda diğer Mirasçıların yanında olmak istemiyordum. Kahretsin, etrafımda olmak istediğimden bile emin değildim.

Üzerimden bir nehir akarken başım eğik bir şekilde duşta durdum. Ilık, zar zor ılık. Sanki gece boyunca daha kalın bir tabaka oluşturmuşum gibi cildimde neredeyse hiç hissetmedim. Dış dünyaya kalkan. Ve daha da kalınlaşmasını diledim.

Kalbim karada bir balıktı, sığınacak bir sığınak ararken göğsümde umutsuzca sarsılıyordu. Bir yerde acı duracaktı.

Elimi saçlarıma atıp hasarı değerlendirdim. Hala aynaya bakmamıştım. En-suite banyodan geçerek doğrudan yanından geçmiştim. Ama en kısa zamanda bakmam gerekecek. Eşit olmayan uzunluklar beni en az ilgilendiren şeydi; Seth'in bıçağının kafa derisine çok yakın kestiği yerde, kalan uzunluğun kaplayacağından emin değildim.

Suyu kapattım ve borulardan titreyen bir inilti çıktı. Erken uyanmıştım, şafak sökmeden çok önce, resmi oyunun anıları zihnimde tekrar ediyordu. Tekrar ve tekrar.

Tory ve ben doğruca odama geri dönmüş ve kendimizi buraya kilitlemiştik. Diego ve Sofia bizi kontrol etmeye gelmişlerdi ama biz onları geri çevirmiştik. Kız kardeşimle yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. Ve bir kez olsun, benim ona ihtiyacım olduğu kadar onun da bana ihtiyacı olduğunu tahmin ettim. Mirasçıların Tory'ye yaptıkları...

Kalbim yine hızlandı ve gözlerimden yaşlar süzüldü. Düşmelerine izin vermeyi çoktan geride bırakmıştım; yanaklarım onlardan çiğ kırmızıydı.

Orion onu sudan çıkardığında Tory'nin cildindeki klor kokusunu hâlâ alabiliyordum. Astrum'un yanmış vücudundan fışkıran sıcak havanın tadını alabiliyordum. Mirasçıların güldüğünü, alay ettiğini, alay ettiğini duyabiliyordum. Ve onlardan, birinden nefret etmenin mümkün olduğunu hiç düşünmediğim kadar çok nefret ettim.

Aklımda oynamaya devam eden bir şey vardı. Gölge her kimse, kazanmışlardı. Solaria'da bize yardım etmeye çalışan birkaç kişiden birini öldürdü. Ve zavallı Astrum yeni öldürülmemişti, yok edilmişti, bedeni tanınmayacak kadar yanmıştı. Bize bıraktığı Tarot kartı ve ona eşlik eden garip büyülü aura olmasaydı, cesedin kime ait olduğu konusunda hâlâ hiçbir fikrimiz olmayacaktı.

Ben çok üzgünüm. Keşke geri dönüp dün gece üstümü değiştirebilseydim. Pek çok şeyi farklı yapardım.

Duştan çıktım ve lavabonun üzerinde asılı bıraktığım kot pantolonu ve siyah süveteri üzerime çekmeden önce kurulandım. Ayna buğulanmıştı ve bir parçam onu öyle bırakmak istiyordu. Ama başka, daha inatçı bir yanımın hasarı görmesi gerekiyordu.

Belki o kadar da kötü değildir.

Evet ve belki de Titanik batmadı.

Askıdan bir el havlusu aldım ve fikrimi değiştirmeye fırsat bulamadan hızlıca camın üzerine sildim. Sis dağıldı ve ötesinde çökmüş gözleri olan kırık bir kız ortaya çıktı.

Yüzüm makyajsızdı ama dün gecenin karanlığı tenime sızmış gibi bir şekilde gölgelenmiş gibiydi. Asla yıkanmamalıdır.

Bakışlarımı saçlarıma çevirdim ve derin bir nefes aldım. Önü arkadan daha uzundu, nem yüzümün iki yanına da yapışıyordu. Parmaklarımı içine ittim, kel bölgeyi hissetmek için dalgalı uçları yukarı kaldırdım.

arka Dudaklarımı büzdüm ve öfke kanımda şeytan gibi yükseldi. Ciğerlerimden zorla bir hıçkırık çıktı, daha fazla gözyaşı vaat ediyordu ama ben onların dışarı çıkmasına izin vermiyordum. Tekrar olmasın.

Öfke ve nefret boğazımda safra gibi birikirken, öne doğru eğildim, leğenin kenarına yaslandım. Parmaklarım porselen kenarlara sıkıca kenetlendi ve kollarım gerginlikten titriyordu. Sertçe yutkundum, beni alt etmekle tehdit eden duyguların akışını bastırmaya çalıştım. Yansımama baktım, kendi bakışlarıma kilitlendim ve bunun beni çözmesine izin vermeyi reddettim.

Kazanmalarına izin vermek istemiyorum. Ama bence zaten sahipler.

İçimde büyüyen fırtınayı bastırdığımda, yatak odama döndüğümde Tory'yi uzun, dikey pencerenin yanında dururken buldum. Panjurlar açıktı ve şiddetli bir rüzgar onun ötesindeki camı dövdü. Aer Tower'ın tepesindeki türbin, saldırının altında kükredi ve inledi, sanki dünya çığlık atıyormuş gibi ses çıkardı.

Tory kasvetli sabah ışığıyla çevrelenmişti, odam hâlâ karanlıktaydı. Işık düğmesini çevirdim ve bana döndü, sanki onu acımasız bir görüşten uzaklaştırmışım gibi gözlerini kırpıştırdı.

Gözleri saçlarımın üzerinde gezindi ve ensemde bir sıcaklık alevlendi.

"Yeniden büyüyecek," dedi, sesi her zamankinden daha zayıftı.

Başımı salladım, yatağın kenarına çöktüm ve dizlerimi göğsüme doğru çektim.*Ama gururum olmayacak.*

Aramızda sessizlik uzadı ve Tory çok aşağıdaki kampüs arazisine bakmaya geri döndü.

"Şimdi ne yapacağız?" sonunda sordu.

"Bilmiyorum," diye yanıtladım, hayatımda hiç olmadığı kadar umutsuz hissediyordum. "Akademideki neredeyse herkes gitmemizi istiyor. Belki de onları dinlemeliyiz.” Bunu söylemek kalbimi kırdı; bu okul daha çok bir şey gibi hissettirmişti

kafamı dinlediğim diğer yerlerden daha çok evimdi. Doğuştandı. Ben Fae'ydim. Bunu bedenimin en derin bölgelerinde hissettim. Ama burada olduğum kadar hiç hoş karşılanmamıştım.

Son üvey babamız Pete bile fazla şikayet etmeden ortalıkta olmamıza katlanmıştı. Burada dışlandık. Geraldine ve takipçileri gibi bizi kabul eden birkaç kişi bile istemediler.*biz*. Kraliyet prenseslerini istiyorlardı. Ve asla o role yükselmeyi düşünmedik. Peki kalmamızın bize ne faydası oldu?

Tory yorgun bir şekilde içini çekti. "Bence haklısın." Yatakta bana katılmak için hareket etti ve bacaklarını altında kavuşturdu. Gözlerinde her zaman yaşayan direnç kıvılcımı, umutsuzca ateşlenmesi gereken, zayıf bir aleve dönüşmüştü. Ama bunu yapmak için içimde yeterince şey kaldığını düşünmemiştim. “Yine de Chicago'da mahvolduk. Para olmayınca kendimizi sokağa atacağız.” İçinde bulunduğumuz durumu düşünürken Tory'nin kaşları çatıldı.

Geçeriz. Daha önce yapmıştık," dedim ama bunu söylerken bile bunun harika bir fikir olmadığını biliyordum. Hiç şüphesiz ev sahibimiz şimdiye kadar kiraladığımız daireyi geri almıştı ve oraya geri dönebilseydik bile yerin parasını nasıl ödeyecektik?

Atlas'ım ping attı ve ekrandaki mesaja bakarak içgüdüsel olarak ona uzandım.

Bir FaeBook gönderisinde senden bahsedildi, Darcy!

Sucker Punch.

Belki de karanlık bir yanım cezaya oburdu çünkü hemen devam ettim ve bildirime tıkladım.

Utanmayacağım. Zaten daha ne kadar kötüye gidebilir ki?

Tory, gönderi sayfada belirirken bakmak için öne eğildi ve içimden bir ses geldi.

okurken düğümlendi ve yıprandı.

Seth Capella:*İşte Darcy Vega'nın hayatının mahvolduğu oyun bazında. Rica ederim.*

Umarız o ve kız kardeşi bu sabah eve gitmek için bir otobüs rezervasyonu yapıyorlardır. Ama birkaç hafta daha cehennemde kalmaya karar verirlerse, Darcy'nin saçını yeniden uzatmasına YARDIM ETMEYİN. Öğrenci, fakülte veya başka bir şekilde ona yardım ettiği tespit edilen herkes ateş hattımıza götürülecek.

Vega İkizleri.

Ve henüz fark etmediyseniz, biz dokunulmazız. Bu yüzden bizim olma düşman.

 # kingsofsolaria #getoutofzodiac #gohomevegalosers

Kylie'nin beni Seth'in kucağında çektiği video oynamaya başlayınca irkildim. Saçımın kesilmesini ve onunla birlikte haysiyetimin soyulmasını yeniden yaşayamadan Tory onu kapattı.

Tory bir an için elini benimkine koydu ve ben ona hüzünlü bir şekilde gülümsedim. Derin bir nefes alarak tekrar yatağa düştü ve ben de Atlas'ı yatağın üzerine fırlatmaya gittiğimde başka bir bildirim duyuldu.

"Şimdi ne var?" diye mırıldandım ve yine etiketlenip etiketlenmediğimi kontrol etmek için ekrana baktım. Müdür Nova'nın tüm Akademi'ye gönderilmiş olduğu belli olan mesajını okurken kaşlarımı çattım.

Dün geceki olayın ardından tüm öğrencilerin The Orb'da sabah 8'den sabah 9'a kadar bir toplantıya katılmaları gerekiyor. Mevcut olmayan herkes Evini yüz elli puan kaybedecek ve tüm sosyal kulüplerden ve önümüzdeki hafta dernekler

"Olay?" diye tısladım. “Bir adamdı*öldürülmüş*” Okuyabilsin diye Atlas'ı Tory'ye attım ve kaşları çatıldı.

"Boş Ev Puanları. İstedikleri kadar yanaşabilirler” dedi.

"Gitmiyorum."

Şu anki görünüşüm yüzünden bir okul dolusu öğrencinin işaret edip gülmesiyle yüzleşmek istemediğimden, onaylayarak başımı salladım. Buna pek hazır değildim. Olacağımdan emin değildim.

Öğrencilerin odalarından çıkıp koridorlarda ilerlemeleri çok uzun sürmedi; kuleden çıkıp meclise doğru yönelirken kapılar çarptı ve insanlar güldü ve bağırdı. Sanki dün gece hiç yaşanmamış gibiydi. Muhtemelen yarısı çoktan gittiğimizi düşündü. Ve geri dönecek bir hayatımız olsaydı, şimdiye kadar sahip olacağımızdan hiç şüphem yoktu.

Kule yavaş yavaş sessizleşti ve öğrencilerin gevezelikleri kampüs boyunca uzaklara taşındı.

Ne yapacağımı düşünürken kot pantolonumun dizlerini çekiştirdim. "Keşke biraz paramız olsaydı. Darius buraya geldiğimizde sahip olduğumuz parayı mahvetmemiş olsaydı, en azından ölümlü dünyada bir şeyler kazanmış olurduk."

Tory somurtkan bir şekilde başını salladı. "Büyük bir yığın oluşturamamamız ne yazık-" Cümlesinin ortasında durup kendini doğrulttu. "Altın," diye soludu, gözleri bir fikirle parladı. Bana her zamanki halinin parıltısıyla bana döndü. "Darius'un koca bir odası altınla dolu. Ve o toplantıyı kaçırıp Ignis için değerli Ev Puanlarını kaybetmesinin hiçbir yolu yok."

Ne önerdiğini anladığımda ağzım aralandı. "Ama odasına girebilsek bile, Chicago'ya nasıl döneceğiz? Buraya daha önce yıldız tozuyla geldik ve kampüsün etrafında yatan şeylerin hiçbirini tam olarak görmedim.

"Hayır... ama bahse girerim Orion'un ofisinde biraz vardır," dedi Tory keskin bir şekilde ve bakışlarındaki ateş bende de bir ateş yaktı. Umut dans etti ve benimkinden atladı

göğüs ve bana tüm gücümle tutunacak bir şey verdi.

"Yalnızca bir saatimiz var," diye soludum, ayağa kalktım ve aceleyle dolabıma yöneldim. Kapıyı zorlayarak açtım ve önünde parlak mavi harflerle ZA yazan siyah bir beyzbol şapkası aldım. Saçımı örtmek için taktım ve yoğun bir bakışla Tory'ye yuvarladım.

"Sen altını al, ben de yıldız tozunu. O toplantı bitmeden burada buluşuruz."

Ben ona doğru ilerlerken Tory'nin umutlu ifadesi kayboldu. "Demek gidiyoruz," diye fısıldadı ve kelimeler içimi burktu. Ama Mirasçılar bizi Zodiac Akademisi'nden çıkarmaya çalışmaktan vazgeçecek gibi görünmüyordu. Ve neredeyse Tory'yi öldüreceklerdi. Bundan sonra burada nasıl kalabiliriz? Ya bir dahaki sefere başarılı olurlarsa?

"Evet, Tor," diye içini çektim, bir çapa kalbimi bedenimin derinliklerine doğru sürüklüyordu. "Gitmek istemiyorum ama gerçekten başka seçeneğimiz var mı?"

Bir an ağlayacak gibi göründü, sonra omuzlarını geri çekti ve şiddetli bir ifadeyle kapıya doğru adım attı. "O zaman acele edelim. Veda yok."

Sofia'yı, Diego'yu, hatta Geraldine'i düşündüm ve onları bir daha asla görmeme düşüncesiyle boğazım düğümlendi. Ama Tory haklıydı. Toplantı bitmeden gitmemiz gerekiyordu. Ve sonra sanki bunların hiçbiri olmamış gibi Chicago'ya dönerdik.

Aer Tower'ın önünden çıkıp Jüpiter Salonu'na ve Orion'un ofisine doğru giderken, DARCY'Yİ İZLEDİM. Yıkılmış saçlarının üzerine indirdiği siyah beyzbol şapkası, göğsümde alev alev yanan bir öfke çukuru oluşturdu. Yürürken başını aşağıda tuttu, kararlı adımlarına rağmen omuzları biraz kamburdu.

Keşke bunu yapmak için ayrılmak zorunda kalmasaydık; Onun bu okuldaki canavarlardan herhangi birinin eline tekrar geçmesi fikri beni o kadar kızdırmıştı ki tükürebilirdim. Ama planımız sağlamdı. Hepsi Astrum'un ölümüyle ilgili toplantıdaydı; hiç kimse değerli Ev Puanlarını riske atmak istemez. Gerçi benim yokluğum için Ignis'e bin puan keseceklerini ve bunun şokunun Darius'a anevrizma yaşatacağını ummuştum.

Tepemde uzaktan bir gök gürledi ve bulutlarla dolu gökyüzüne baktım. Sabahın ortası yerine alacakaranlık gibi hissettirecek kadar karanlıktı ama ışık eksikliğini memnuniyetle karşıladım; en azından birinin beni uzaktan görmesini zorlaştırırdı.

Darcy gözden kayboldu ve çılgın planımızın bana düşen kısmı için kendimi hazırlayarak derin bir nefes verdim. Aer Evi'nden döndüm ve güneye yöneldim, dolambaçlı bir yoldan İtfaiye Bölgesi'ne gittim.

Yolda kalmak için Atlas'ımı kullanırken yollar. Çalkantılı denize bakan uçurumun çizgisi boyunca yürüdüm. Yine de kenardan uzak durdum, o düşüşün görüntüsü ve ötesindeki fırtınalı su boğazımı sıktı.

Dün gecenin anıları yeniden su yüzüne çıkarken içimdeki korku hissini üzerimden atmaya çalıştım. O kadar çok şey olmuştu ki hepsini sindirmek zordu ama içimi dolduran korkudan kurtulmak neredeyse imkansızdı. Gerçekten o havuzda öleceğimi düşünmüştüm. Buzlu suyun öpücüğü, kalbimin çılgınca çarpması... dün gece gözlerimi her kapatışımda, bunun korkusu içime yeniden sızmıştı. Sonunda hiç uyumamıştım. Sırtımı duvara dayadım ve Darcy'nin biraz dinlenmesini bekledim, bir kabus onun uykusunda inlemesine neden olduğunda irkilmemeye çalıştım.

Mirasçılar, onlarla tanıştığımız andan itibaren kırılmamızı ve gitmemizi istediklerini açıkça belirtmişlerdi. Bu tür bir güç ve nefretin karşısında durabileceğimizi ve zarar görmeden hayatta kalabileceğimizi düşünmekle aptallık etmiştim. Bu saf inancın bana kazandırdığı buydu. Aşağılanmış, aşağılanmış, taciz edilmiş ve dövülmüştük.

Ama kırık değil.

Bundan daha güçlü maddelerden yapıldık.

Ablam ve ben doğduğumuz günden beri hayatta kalmak için şekillendirilmiştik. Burada, Solaria'da ebeveynlerimizi öldüren Perilerden kaçmıştık, sonra ölümlü ailemizi de yok eden alevlerden sağ kurtulmuştuk. Birlikte sayısız koruyucu aile, ihmal, belirsizlik, yoksulluk ve açlığın üstesinden geldik. Buna katlanmak için her zaman kendi yolumuzu bulmuştuk. Hayatta kalmak için doğmuştuk. Biz bebekken bizi öldürmesi gereken ateş öldürmemişti; bizi daha güçlü bir şeye dönüştürdü, kemiklerimizi çelik yaptı ve birbirimizin şirketinde bize güç verdi.

Ve eğer ateş beni öldüremezse, su kesinlikle beni öldüremezdi.

herhangi biri. Ama aptal değildim. Bu akademide kalmak, her fırsatta Mirasçılarla yüzleşmek anlamına geliyorsa, o zaman bunun için donanımlı olmadığımızı biliyordum. Orion ve Nova, mirasımızı rehin alarak bizi burada tuzağa düşürmeye çalışmıştı ama ben bir varil için tutulacak türden bir kız değildim. Yıldızlar bizi bu okula yönlendirmiş olabilir ama ben, gerektiğinde kaderimi kendi ellerime alabileceğimi bilecek kadar uzun süredir kendi şansımı yaratıyor ve kendi kaderime yön veriyordum.

Buradan çıkacaksak paraya ihtiyacımız vardı ve onu almamızın tek bir yolu vardı.

Bir an yapmak üzere olduğum şeyin çılgınlığını düşündüm ve beni yakalarsa Darius'un maruz kalabileceğim gazap yerine meydan okumanın heyecanına odaklanmama izin verdim.

Zaten bu noktada bana yapabileceği daha fazla bir şey yoktu. Ve buna bir iş olarak baktıkça daha sakin oldum. Yıllarca hayatta kalmak için yaptığım şey buydu; kırmak ve girmek benim ekmeğim ve tereyağımdı. Devam eden bir işim varken ve bunun beklentisiyle omurgamdan aşağı bir adrenalin damlası aktığında, meydan okumanın heyecanı gibisi yoktu.

Sağa dönüp batıya, Ateş Bölgesi'ne doğru ilerlemeden önce beni temsil eden küçük yıldıza bakarak Atlas'ımdaki konumumu kontrol ettim.

Kayalıklardan aşağı inerken zemin keskin bir şekilde aşağı doğru eğildi ve önümde Ignis Evi'nin heybetli yapısını gördüm. Pürüzlü cam duvarları canlı bir alev gibi kırmızı, sarı ve turuncunun her tonunda gri bulutlara doğru yükseldi. Sert bir şekilde güzeldi, Fae insanları gibi.

Tepemde gök gürültüsü tekrar gürledi ve hava daha da kararırken başımı kaldırıp gökyüzüne baktım. Hâlâ yağmur belirtisi yoktu ama bulutlar yağmura gebe görünüyordu ve bir kez kırıldıklarında destansı boyutlarda bir sağanak yağacağını vaat ediyorlardı.

Hızımı artırdım. Artık hedefim göründüğüne göre, işin çağrısı beni yakalamıştı. Daha çok kendim gibi hissettim, duygularını döktüm

yapabileceğimi bildiğim bir şeye doğru yürürken yetersizlik. Son birkaç haftayı burada, Zodiac Akademisi'nde yeni bir başlangıç talep etmeye çalışarak geçirmiştim ama her zaman böyleydim. Bu yüzden yeni bir şey olmaya çalışmak yerine, birisi*Daha*Zaten olduğum kişiyi kucaklayacaktım. Ve bu, çok iyi bir hırsızdı.

Ignis Evi'ne giderken çenemi kaldırdım ve içeri girmeleri için alevler çağırdım. Avucumdaki ısı bir ateş topuna dönüştü ve üçgen sembole çarptı ve kapının kilidini açtı. O patlamayla yine çok fazla güç açığa çıkardığım gerçeğini görmezden gelmeye çalıştım. Ateş büyüm emirlerime boyun eğmek istemiyordu ama buradan uzaklaştığımızda onunla çalışmaya devam etmem gerekiyordu. Darcy ve benim, yardım almadan, en azından ölümlü dünyada idare edecek kadar, güçlerimizi nasıl kontrol edeceğimizi çözebileceğimizi umuyordum. Ve onları burada çalışarak yapabileceğimiz şekilde kullanmayı kesinlikle öğrenemeyecek olsak da, yine de bize sorun çıkaran herhangi bir insandan daha güçlü olurduk. Bu fazlasıyla yeterli olurdu. Tek başına zorlama, ölümlülerle hayatı çocuk oyuncağı haline getirmelidir; Chicago'ya döndüğümüzde yapacağım ilk şey, bazı gösterişli otel yöneticilerini çatı katlarında bedava kalmamız için ikna etmek olurdu. Oradan, dünya bizim istiridyemiz olacaktı.

Aceleyle merdivenlerden çıkıp ortak salona girdim ve boş olduğunu görünce rahatlamış bir nefes verdim. O bildirim, tüm öğrencilerin toplantıya katılması gerektiğini ifade ediyordu ama herkesin bu şekilde dağılacağından tam olarak emin olmamıştım. Görünüşe göre Ev Puanlarını kaybetme tehdidi, katılmaları için fazlasıyla yeterli bir nedendi. Hanelerine yüz elli puana mal olurlarsa ve kimse onların tarafında olmak istemezse, Mirasçıların gazabına uğrayacaklarını tahmin etmiştim. Kesinlikle yapmadığımı biliyordum; bana bu konuda bir seçenek sunmadıklarından değil.

Açık alanı kararlı bir yürüyüşle geçtim ve kendi yoluma yöneldim.

önce oda. Hızlıca üzerimi değiştirip yırtık bir kot pantolon ve gri bir süveter giydikten sonra uzun, siyah saçlarımı yüksek bir atkuyruğu yaptım.

Gardırobumun dibinde, Fiziksel İyileştirmede kullanılmak üzere Zodiac Academy armasıyla süslenmiş büyük bir spor çantası vardı. Henüz o dersi almaya hiç alışamadık ve sanırım şimdi de asla olmayacağız. İçinden spor takımını çıkarıp omzuma attım.

Sonra, banyoma girdim ve birkaç saç tokası aldım. Eski dairemde sahip olduğum kazmalar kadar iyi olmayacaklardı ama onlarla gayet iyi çalışabileceğime emindim.

İçimde küçük bir hayal kırıklığı dalgası dolanırken odama son bir kez baktım. Kısa bir süreliğine burayı evimiz diyebileceğimiz bir yer olarak düşünmeye başlamıştım. Ama bu aptalca bir fikirdi. Daha önce hiçbir yerde ev yapacak kadar uzun kalmamıştık ve bunun da farklı olmayacağını anlamalıydım.

Güle güle oda, sürerken güzeldi.

Kapıyı sert bir klik sesiyle kapatıp en üst kata yöneldim. Ayaklarım pelüş halının üzerinde sessizce hareket ediyordu, buna gerek olmadığını bilmeme rağmen: Zaten burada beni duyacak kimse yoktu. Ancak yıllarca sürünerek, gizlice girerek, zorla girerek ve girerek kazanılan beceriler, baştan savma bir güvenlik duygusu nedeniyle unutulmayacaktır. Kendi kurallarıma bağlı kalır ve bu işi doğru şekilde hallederdim.

Darius'un kapısına ulaştım ve kalbim göğsümde bir uyarı melodisi attı. Buraya en son geldiğimde beni kesin bir dille tehdit etmişti ve dün geceden sonra onun ne kadar acımasız olabileceğine dair hiçbir şüphem yoktu.

Tutamağı test etmek için uzandım ve parmaklarımdaki titremeyi durdurmak için uzun bir nefes verdim.

O burda değil. Bundan sonra onu ya da diğer pislikleri bir daha asla görmek zorunda kalmayacağım. Tahtlarına sahip olabilirler ve biz de kendi tahtımıza sahip olabiliriz.

özgürlük. Ve umarım tüm bu güç onları perişan eder.

Ama bunun doğru olmasını istiyorsam paraya ihtiyacımız vardı. Ve karanlığın ve tehlikelinin kralından onu kim alsa iyi olur?

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, denediğimde kol dönmedi. Kapı kilitliydi. O burada değildi.

Kendi kendime gülümsedim ve kapının önünde dizlerimin üzerine çöktüm, saç tokalarını kilide getirdim.

Gözlerimi küçük alana yerleştirirken, içindeki metal parçalardan gelen hafif direnç basıncını hissederek konsantre olarak gözlerimi kapattım. Parçaları doğru miktarda basınçla hizalamam otuz saniyeden az sürdü...

Tıklamak.

Zafer dansı gereksizdi ama hak edilmişti. Kapıyı sonuna kadar itip ayağa kalktığımda memnuniyetle sırıttım.

Darius'un odası önümde genişledi ve eşikte duraksadım. Botlarım

kırmızı halısının kenarlarını sıyırdı, bakışlarım gösterişli dekorasyona, her yerdeki altın süslemelere takıldı.

O pislik beni kırmaya çalıştı ama başaramadı. Kırık bir kız, hiçbir şeyi ve kimsesi olmadan dönüp tepelere koşardı. Ama işte buradaydım, Ejderin ininin eşiğinde durmuş, onun hazinesini çalmak üzereydim.

Onun sihriyle boy ölçüşemezdim belki ama hayalarım haftanın her günü onunki kadar büyüktü.

İçeri girdim ve zafer sarhoşluğuyla kapıyı arkamdan kapattım.

Yatağının ayakucundaki sandığa doğru ilerledim ve onun kokusu etrafımı sardı, duman, sedir ve ham güç ciğerlerimi bir uyarı gibi doldurdu. Ama artık elementimdeydim ve ödülüm olmadan buradan ayrılmayacaktım. Hayatımıza buradan uzakta başlamak için buna ihtiyacımız vardı. Ve biraz

bize borçlu olduğu en az paraydı.

Tenimi bir sıcaklık kapladı ve ızgarada hâlâ yanan alevleri görmek için döndüm. Yatak örtüleri de gelişigüzel bir şekilde bir kenara atılmıştı ve gösterişli banyosuna bir bakış, yerde ıslak havlular olduğunu ve duvarları kaplayan buharı ortaya çıkardı. Odanın geri kalanı tertemiz bir şekilde derli toplu olduğu için toplantıya gitmek için acele ettiğini tahmin ettim. Aslında, biraz OKB gibi görünüyordu.

Bakışlarım, yatağının ötesindeki kırmızı cam pencerenin altındaki uzun bir masaya takıldı ve fazla düşünmeden önce merak, odayı geçip oraya gitmeme neden oldu.

Kâğıtlar düzgün yığınlar halinde dizilmişti ve 'Darius Acrux, Göksel Varis' adına yazılmış iki zarf destesi maun yüzeyin solunda duruyordu.

Neden onu gözetlediğimden emin değildim ama elimde değildi. O pisliği neyin harekete geçirdiğini bilmek istedim. Onu biraz daha iyi anlayabilseydim, belki bana ne yaptığını biraz kapatabilirdim. Ya da belki ben sadece meraklı bir sürtüktüm. Her halükarda, gösterişli masasında ne pislikler sakladığını görmek istiyordum.

En yakın yığından uçuk pembe bir zarf aldım ve içindekileri çıkardım.

Tomarın üstünde zarif bir yazıyla yazılmış ve rujlu bir öpücükle imzalanmış bir mektup vardı. Kelimeleri gözden geçirdim, okurken kaşlarımı kaldırdım.

Sevgili Darius,

Geçenlerde The Celestial Times için yaptığınız röportajı okudum ve geçtiğiniz sınavlar karşısında duruşunuz ve gücünüz karşısında şaşkına dönmeden edemedim. Sadece gerçek bir lider olayları senin kadar net görebilir.

Yapmak. Tahta doğru ilerlemeni daha fazla takip etmek için sabırsızlanıyorum. Makaleye ekli fotoğraflar, dönüştüğün saf, güçlü adam hakkındaki şüphelerimi yalnızca doğruladı ve kabul edeceğim ki ben

kendi kişisel koleksiyonum için birinizi Pitball setinizde tuttum. Kendimi karanlıkta seni düşünürken buluyorum, bedenim senin teninin benimkine değmesi için can atıyor. Komuta ettiğiniz güç ve doğanızın gücü, keskin hatlarınız ve ayartmaya layık vücudunuzla birleştiğinde, sizinle bu şekilde iletişim kurmam için beni teşvik etti. Evlilikle soyunu saf tutmakla yükümlü olduğunu biliyorum ama eğer bir vücuda ihtiyacın olursa Zevk almak için o zaman sorgusuz sualsiz benimkini teklif ederdim, istediğin zaman diledi.

Umarım bir özlemle teklifimi kabul eder ve beklersin hevesli bir beklentiyle tenime çağrınız.

Sonsuza kadar senin Cindy-Lou Galaxa

İğrenç bir şekilde müstehcen mektuba bir kaşımı kaldırdım, ona dokunduktan sonra elimi silme isteği duydum. Mektuba bir avuç fotoğraf eşlik etti ve onlara göz attım, çok esnek, çok çıplak bir Cindy-Lou'nun hayal gücüne hiçbir şey bırakmayan, elde edilmesi zor birçok pozla poz verdiğini gördüm.

Ewww.

Mektubu utanarak yere attım, altındaki birkaç tanesine baktım ve hem kızlardan hem de erkeklerden aynı şeylerden bir sürü buldum. Yarısından fazlası açılmamıştı bile ve bu, Darius'un onlarla ilgilenmediği anlamına mı geliyor yoksa onları sonraya mı saklıyor diye merak ettim.

Diğer posta yığını biraz daha ilginçti; Fae'den gelen mektuplar, ondan belirli siyasi konulara dikkatini vermesini veya babasından ekin büyümesinden Kurtadam bölgesi anlaşmazlığına ve siyasi amaçlı bir veya iki evlilik önerisine kadar çeşitli durumlarda yardım istemek için nüfuzunu kullanmasını isteyen mektuplar.

Yine de hepsini gözden geçirerek kaybedecek zamanım yoktu ve öyle değildi

ne olursa olsun önemliydi. Bugünden sonra Solaria'da yaşamayacaktım, bu yüzden bu krallığı nasıl yönetirse seçsin benimle hiçbir ilgisi yoktu.

Sırtımı masaya döndüm ve onun yerine yatağının ayakucundaki sandığa yöneldim. En azından onun parasını her harcadığımda hasta bir şekilde gülebilecektim.

Kalbim adrenalin, korku ve heyecan karışımıyla çarpıyordu. Bu muhtemelen şimdiye kadar yaptığım en aptalca şeylerden biriydi ama kutsal cehennem iyi hissettirdi mi?

Darius'un hazinesi bana en karanlık ayartmanın fısıltısı gibi seslendi ve bir miktar intikam sözü verdi.

Spor çantayı yanıma bıraktım ve ağır sandığı iterek açtım. Bir korsan kralına yakışır bir istifte değerli taşlar ve mücevherlerle karıştırılmış altın paralar. Onu çantaya atmaya başladım, bana ve kız kardeşime eziyet eden pisliğe bu küçük darbeyi indirirken dudaklarımda vahşi bir sırıtış belirdi.

"Yo ho, yo ho ve bir şişe rom," diye kendi çıkarım için mırıldandım ve burnumdan bir kahkaha attım.

Torbayı doldurmam uzun sürmedi ve fermuarını çektim ve hâlâ neredeyse dolu olan sandığa kaşlarımı çattım.

Burada daha fazlasını taşımak için kullanabileceğim bir şey olup olmadığını merak ederek etrafa baktım ama doldurduğum çantayı hareket ettirmeye çalışırken hiçbir anlamı olmadığını anladım. Onu zorlukla kaldırabiliyordum, bu yüzden daha fazla taşıyabilmemin hiçbir yolu yoktu.

Hayal kırıklığıyla iç çekerek çantayı kollarıma aldım, omzumun üzerinden geçirirken gösterdiğim çabadan kaslarım titriyordu.

Kahretsin, bu şey çok ağır.

Onu rehin vermeyi ve soğuk Amerikan parasına çevirmeyi dört gözle bekliyordum. Taşınması çok daha kolay olan ağır metal parçaları yerine kağıttan yapılmış türden. Ve harca.

Onu Darcy'nin odasına geri taşıyabileceğimden bile emin değildim ama hiçbirini yere koymayı reddettim. O çanta geleceğimizle doluydu ve ben tek bir kuruş bile geri koymayacaktım.

Kapıya ulaştım ve içimde dönen bir hayal kırıklığı sancısı ile Darius'un odasına baktım. Hazinesindeki bu çukuru fark edeceğinden bile emin değildim ve fark etse bile, bu onun aleyhine pek bir darbe sayılmazdı. Hepsini ondan almak istemiştim ama daha fazla taşıyamam.

Belki onu pencereden dışarı atabilir veya bir şekilde yok edebilirim...

Gözüm ateşin yanında duran bir sandalyeye ilişti. Arkasına bir eşofman atmıştı ve alevlere biraz yakın duruyorlardı.

Tehlikeli bir şekilde yakın...

Bu kesinlikle doğru olmayabilir, ama olabilirdi.

Hazine torbasını büyük bir gümbürtüyle kapının yanına bıraktım ve ateşe doğru yürüdüm. Kalbim biraz daha hızlı atmaya başladı. Bunu gerçekten düşünmüyordum... aslında hiçbir şekilde-

Sandalyeyi ateşe birkaç santim yaklaştırdım. Eşofman altı alevlerin üzerinde ileri geri sallanıyordu.

Büyüm ateşe tepki olarak alevlendi ve onu birazcık çekiştirdim. Büyüm

üzerindeki asi kontrolüm, birazcık bile olsa çok fazla olduğu anlamına geliyordu ve bir alev dili eşofman altımı yalayıp hızla onları yuttuğunda şaşkınlıktan ciyaklayarak geri sıçradım. Sonra sandalye yükseldi ve ardından halı patladı.

Geri çekildim, yaptığım şey karşısında şok ve kahkaha arasında kaldım.

Alevlerin ısısı tenimi yaladı ama onlardan geri çekilmek yerine güçlerinin beni enerjiyle doldurduğunu hissettim ve bunun yerine onların yıkımına katılmak istedim.

Geri geri gidip Darius'un devasa yatağına çarptım ve dengemi sağladım.

som altından yapılmış karyola direği.

Ateş büyümün gücü derimin sınırları içinde savaşıyordu ve ısınan parmaklarımın altında altın sıvıya dönüşerek ayaklarımın dibinden yere akıyordu. Şaşkınlıkla ellerime baktım; Bunu avuçlarımda zerre kadar acı hissetmeden yapmıştım. Tenimin ısısı altını eritmeye yetmişti ama sihrim beni ondan korumuştu.

Dudaklarımdan çılgınca bir kahkaha çıkmadan önce bir an şok içinde yanımdaki erimiş altın birikintisine baktım.

O pislik beni boğmaya çalıştı... neden gitmeden önce biraz intikam almıyorsun?

Bir sonraki karyola direği için harekete geçtim, tenim metalle temas eder etmez onu da erittim, hemen ardından üçüncü ve dördüncü direği. Şilte, karyola çerçevesini destekleyecek hiçbir şey olmadan yere düştü ve yangın, yeni bir kurban için şilte üzerinde ilerledi.

Alevlerden çıkan duman odayı doldurmaya başlamıştı ve öksürme dürtüme karşı koyarak adımlarımı artırdım. Hazine sandığının önünde dizlerimin üzerine çöktüm ve ellerimi dosdoğru içine soktum, ısıyı bir sihir selinde avuçlarıma çektim.

Altın eridi, içine değerli taşlar battı, mücevherler yok edildi ve her şey sıvı bir hiçlik yığınına dönüştü. Sanki bu çorba metali kaynatmıyormuş gibi altın çorbaymış gibi ellerimi içinden geçirdim ve yaptığım sihire hayret ettim. Bu küçük intikam dilimi çok iyi hissettirdi.

Sandığın içindekiler erimiş bir su birikintisine dönüştüğünde ellerimi geri çektim ama katı bir şey parmak boğumlarıma çarptı.

Erimiş hazineden geri çekilirken elimdeki gümüş hançere bir göz atarak refleks olarak onu kavradım. Tutamak garip sembollerle oyulmuştu ve alışılmadık derecede ağır görünüyordu.

Bir an hareketsiz kaldım, elimdeki hançer neredeyse titriyordu.

garip bir selamlama gibi benimkinden geçen ham enerjiyle.

Başparmağımı keskin bıçağın üzerinde gezdirdim ve bastırma dürtüsü içimi çekti, bir an için üzerime biraz kan dökmek için bir acı geldi.

Ucu baş parmağıma bastırıp basıncı yavaşça artırdım. Banyo

kapısını destekleyen kirişlerden biri ateşin ısısı altında bükülürken yüksek bir çatırtı duyuldu. Odanın henüz cehennem tarafından yutulmamış tek bölümünde durduğumu fark ettiğimde şaşkınlıkla etrafa baktım.

Sanki onu çağıranın ben olduğumu biliyormuş ve canımı yakmak istemiyormuş gibi ateş bana yaklaşmadı ama bunun ne kadar süreceğinden emin değildim.

Artık tüm oda alevler içindeydi ve ben gitmek zorunda kaldım.

Kapıya ulaştım ve hazine torbasını omzuma attım, yangın içindeki her şeyi almak için yarışırken son bir kez odaya baktım. Odadaki her bir altın parçası bir damlacık birikintisine dönüşmüştü. Yaptığım şey yüzünden kalbim adrenalinle çarpıyordu ama artık geri dönüşü yoktu. Ve yapabilsem bile istemezdim; bu, o psikopat herifin hak ettiği en az şeydi.

Kapıyı iterek açtım ve geri geri dışarı çıktım, kapıyı olabildiğince çabuk tekrar kilitlemek için durdum. Saç tokalarını kullanmak için hançeri düşürmem gerekti ama birinin yangının bir kaza olduğuna inanmasını bekliyorsam bunu yapmam gerekiyordu. Çok önemli olduğundan değil; Kimse bir zanlı aramaya gelmeden çoktan gitmiş olmayı ummuştum ama yıllarca polislerden kaçmak, izlerimi gizlemeyi doğal hale getirdi.

İşim biter bitmez hançeri tekrar elime aldım. Onda benimle konuşan, ruhumda onun benim olması gerektiğini söyleyen garip bir dürtü uyandıran bir şey vardı. Neden olmasın? Birden fazla almıştı

benden bu kadar Ganimet çantamı omzuma atıp Ignis Evi'nden dışarı koşmadan önce onu cebime soktum.

Duman kokusu rüzgarda beni takip etti ve gök gürültüsü yukarıdaki gökyüzüne çarptı.

Hızımı sert tuttum, elimden geldiğince hızlı bir şekilde Yangın Bölgesi'nden çıkarken, çekişimin ağırlığı beni sürüyordu. Hâlâ kimseyi görmüyordum ve hepsinin dikkatlerinin bu kadar uzun süre boyunca dağılmış olmasına çok sevinmiştim.

Air Territory'deki uçuruma doğru tepeye geri döndüğümde, uzaktaki Ignis House'a baktım.

Darius'un odasının bulunduğu en üst kattaki pencerelerden alevler sızmıştı ve bu, içindeki her şeyin yok edildiğini doğruluyordu.

Rüzgar etrafımda şiddetlenirken ve dudaklarımda vahşi bir sırıtış belirirken, birkaç saniye boyunca ateşi seyrettim.

O pislik ve arkadaşları dün gece çok ileri gittiler ama bu ona bunun bedelini ödemek için biraz yol kat edebilir.

Ne de olsa kadere ve kadere inanıyorlardı, neden biraz da kısmet olmasın?

Herkes bilir, karma bir orospu. Ve bugün onun adı Tory Vega'ydı.

Rüzgâr sırtımda ve damarlarımda uğuldayan bir elektrik enerjisiyle Jüpiter Salonuna DOĞRU KOŞTUM. Yararlı bir şey yapıyor olmak, vazgeçmek anlamına gelse bile tutunacak bir plana sahip olmak iyi hissettirdi. Bütün bunların en kötü yanı buydu: Mirasçıların kazandığını bilmek.

Eve gittiğimiz an, onlara tam olarak istediklerini veriyor olacaktık. Ve bu beni zehir yutmuş gibi midemi bulandırdı.

Ama çok güçlüydüler. Bizi mahvedebilirlerdi ve bunun herhangi bir sonucu olacakmış gibi görünmüyordu. *Tıpkı Astrum'un yok edilmiş olması gibi...*

Suçluluk duygusu, bir hüzün dalgasıyla birlikte içimde kıpırdandı. kim söyleyecekti *Onlar* ölümünün arkasında yok muydu? Darius ölü olarak ortaya çıkmadan hemen önce kaçmıştı ve yanan kalıntılar bir nebze de olsa kaçmıştı. Ateş Elementine sahip biri olmalıydı.

Ve Diego, Dragon Fire hakkında bir şey söylememiş miydi?

Düşüncelerim dağıldı ve onları elimdeki göreve yeniden ayarlamak için acele ettim. Solaria'da etrafımızı saran tüm gizemlerin cevaplarını asla keşfedemeyeceğimizi kabul etmeliyim. Ama dönem bitmeden ceset torbasına girmektense böylesi daha iyiydi.

Kampüsün kenarı boyunca koşarken kampüs alanı ürkütücü bir şekilde sessizdi.

Wailing Wood, The Orb'a geniş bir alan vermek istiyor. Jüpiter Salonu'nun kırmızı çatı kiremitleri, bir sonraki ağaç sırasının üzerinden dışarıyı gözetliyordu ve ben de hızla girişe doğru daireler çizerek onların arasından geçtim.

Jüpiter Salonu'ndan dışarı bakan biri olursa, bana bir tür kılık değiştirir umuduyla şapkamı kafamın üzerine düzelttim. Mermer sütunlardan oluşan geniş koridora girdim ve sessizlik üzerime çöktü.

Burada kimsenin olmadığından emin olmak için bir an

bekledim. Bir kalp atışı. İki.

Elimden geldiğince sessizce merdivenlere doğru fırladım, bir sonraki kata çıktım ve Orion'un ofisine doğru koştum.

Kapıya yaklaşırken neredeyse sessiz bir yürüyüşe geçtim, belki toplantıya katılmazdı ve hafta sonu bazı işleri tamamlamaya karar verirdi. Tüm planımız onun orada olmamasına bağlıydı. Ve dahası, ofisinde bir yerlerde yıldız tozu olması.

Bir kereliğine biraz şansı hak ediyoruz.

Kahretsin, bu sabah Yıldız Falımı okumalıydım.

Kapıya ulaştım ve kulağımı yavaşça tahtaya dayadım, ötesindeki herhangi bir sesi dinledim. Hiçbir şey duymayınca, tereddütle kapı kolunu çevirdim.

Kilitli. Elbette.

Kız kardeşimin ustalaştığı kilit açma becerilerine sahip değildim ama başka bir fikrim vardı.

Yumuşak bir esintinin parmak uçlarımda kıvrılmasına izin vererek anahtar deliğine girmesini sağladım. İradem hava akımının sonuna kadar uzatmaya çalıştım, mekanizmaya uzandım ve bir şekilde kilidi devre dışı bırakmak için dua ettim.

Parmaklarımı oynattım, gücümün cildimin bariyerine dayandığını hissettim. Birikip birikiyor. Yüksek bir patlama atmosferi yırttı ve kalbim şiddetle atmaya başladı.

Kapıya yumruk büyüklüğünde bir delik açılırken dişlerimin arasında küfrettim.

havanın gücüyle. Kapı kolu diğer taraftan yere çarptı ve kapı içeri doğru açıldı.

Kanım adrenalinle gümbür gümbür atarken koridorun iki yanına baktım.

Tamam, bundan kurtulmuş gibiyim.

İçeri süzüldüm ve yanımdan biri geçtiğinde ne olduğu çok bariz olmasına rağmen kapıyı iterek kapattım. Orion'un ofisinden hızla geçerken birinin gürültüden haberdar olacağından korkarak bir saniye bile kaybetmedim. Hilal şeklindeki devasa masasının etrafından dolandım ve bir sonraki görevimi gözden geçirmek için arkasına çöktüm.

Çekmeceleri çektim ama hepsi kilitliydi -*neden bu kadar güvenlik manyağısın Profesör!?*

Masasından bir mektup açacağı alıp tahtadaki küçük boşluğa sıkıştırırken kalbim deli gibi gümbürdüyordu. Tüm gücümle kıvırdım ama altın bıçak avucumun içinde büküldü.

Ayağa kalktım ve büyük bir hayal kırıklığıyla geri çekildim. Sihrimi kullanmaktan başka seçeneğim olmadığını anlayana kadar içinde bulunduğum duruma birkaç saniye daha baktım.

"Üzgünüm Orion," diye mırıldandım, ellerimi kaldırıp en üst çekmeceye güçlü bir hava üfleyerek. İçinden bir delik geçti ama bu kez çekmecenin tüm önü düştü ve ayaklarımın dibine paramparça oldu.

Hata.

Diz çöküp içindekileri çıkardım. Kağıt yığınları, mektuplar, broşürler. Dairemize geldiği gün üzerinde taşıdığı ipek keseyi ararken hepsini omzuma attım.

Oh adamım, ölümlü dünyaya geri dönmek istemiyorum. Ama Mirasçılar tam bir pislik ve ben şimdiden Orion'un ofisinin yarısını yok ettim. Bu dağınıklığı bulduktan sonra zaten beni kapı dışarı ederdi.

Çekmeceyi karıştırmaya devam ederken parmaklarım titremeye başladı ama içinde işe yarar hiçbir şey yoktu.

Bir sonraki çekmeceye geçtim, sihrimi bir kez daha serbest bıraktım ve yanlışlıkla masanın bir tarafında büyük bir delik açtım. İçindekiler pürüzlü boşluktan dışarı döküldü ve keseyi ararken etrafta sürünerek içinden geçtim.

Neredesin? Hadi hadi.

Parmaklarım ipeğe dokunurken kalbim dondu ve katılaşmış bir buza dönüştü. Onu büyük bir zarfın altından çıkardım ve küçük bir sevinç çığlığı attım.

Yaptım!

"-Ben hep geç kalırım, üstesinden gel, Washer." Orion'un sesi içimin kurumasına ve ölmesine neden oldu. "On dakika içinde orada olacağım, önce FIB'ye bir e-posta göndermem gerekiyor... çünkü dün geceden beri ensemde nefes alıyorlar, tabii ki!"

Vay canına!

Sağa sola baktım, odanın dağınıklığı bu kadar kısa sürede gizlenemezdi. Ve kapı yine de kırılmıştı. Orada durup yakalanmaktan başka bir şey yapamadım.

Kahretsin saçmalık.

Yıldız tozu!

Ayağa fırladım, ipek keseyi karıştırırken kalbim boğazımdaydı. Parıldayan siyah tozun bir kısmını avucuma döktüm, içerdiği sihir damarlarıma bir güç şimşeği gönderiyordu.

"Ne oluyor?!" Orion, kapı hızla açılıp duvara çarpmadan bir saniye önce böğürdü.

Uzun adımlarla ofise girdi, gözleri ölümün kendisi kadar karaydı ve benimkilere kilitlendi. Ondan bir sel gibi korku, kafa karışıklığı ve katıksız öfke aktı.

Bakışları benden elimdeki yıldız tozuna kaydı ve harekete geçmek için yarım saniyem olduğunu biliyordum.

Nasıl kullanılacağı hakkında hiçbir fikrim olmadan havaya fırlattım ama başka ne yapabilirdim? Aer Tower'ı düşündüm, Tory'ye geri dönmek için çaresizce Chicago'ya geri dönebilelim, tüm gücümle bu umuda sarılarak.

Bir karanlık girdabı görüşümü perdeledi ve Orion'un ofisi yok olmaya başladı. Ani bir hızla hareket ettiğini gördüm ve ben daha ne olduğunu anlamadan, güçlü eller bileklerime kenetlendi. Tüm ağırlığı bana çarptığında korkuyla haykırdım. Sonra birdenbire, uçsuz bucaksız bir yıldız portalında, etrafımda uzanan ve burada benden başka kimsenin olmadığı bir milyon galakside süzülüyor, süzülüyor, seyahat ediyordum.

Midemde bir emme hissi oluştu ve görüşüm bir dalga halinde geri geldi. Sırtımdaki betona çarptım ve yarım saniye sonra katı bir cisim üzerime indi ve ciğerlerimdeki havayı dışarı attı.

Kemiklerimin her yeri ağrırken inledim; omurgam soğuk, sert bir taş düzlüğüne bastırıyor ve Orion üzerime başka bir beton levha gibi ağırlık yapıyor.

Çarpışmanın gücü başımı döndürdü ve Orion rüzgar saçlarını çekerken ve yüzüne şiddetli bir kaş çatma yerleştirirken geriye yaslanırken korkmadım bile. Tory'yi yüzüstü bıraktığım için kendime korkunç derecede kızmıştım.

"Ne oyunu oynuyorsun?" Orion bana bağırdı ama cevap vermedim, sadece onu üzerimden atmak için kocaman omuzlarını ittim.

Şaha kalktı ve bir anda netlik kazanarak nerede olduğumuzu gördüm. Aer Tower'ın tepesindeki türbinin devasa plakaları, şiddetli rüzgarda hızla dönerken tepemize ulaştı.

Orion, hala yıldız tozu torbasının etrafında sıkıca kilitli olan elimi tuttu.

"HAYIR!" diye bağırdım ve onu durdurmak için diğer elimi uzattım. Sesim uluyan rüzgarda kaybolmuştu ama beni ölmekte olan birinin tüm çaresizliğiyle baş başa bıraktığını hissetmiştim.

hayvan. O yıldız tozuna ihtiyacım vardı. Onsuz mahvolduk.

Orion neredeyse onu elimden alacaktı ve pes etmeme izin vermeyi reddederek paniğe kapıldım.

Bir jet motorunun itiş gücü gibi bir güç bedenimi terk etti ve Orion benden uçarak havada geriye doğru döndü. Ayağa fırladım ve o kulenin kenarından aşağı yuvarlanırken ağzımdan bir inilti kaçtı. Çığlık attım, dizlerimin üzerine çöktüm ve peşinden koşmak için yalpalayarak ayağa kalktım.

Kahretsin, Profesör Orion'u öldürdüm!

Ben kıyıya ulaşmadan önce, kendi büyüsünün gücüyle geri atıldı ve onun için endişelendiğim için aptallığıma lanet okudum.

İçimdeki tüm enerjiyi kullanarak merdiven boşluğuna doğru olabildiğince sert ve hızlı koştum. Kapıya çarptım ve neredeyse merdivenlerden aşağı yuvarlanırken kapıyı uçarak açtım.

Sadece Tory'ye ulaşmam gerekiyor. Bu lanet tozu at, Dorothy gibi yakut ayakkabılarımı tıkla ve bizi Chicago'ya geri uçur! Ev gibisi yok... Keşke onlardan birine sahip olsaydık.

Orion sırtıma bir hava akımı göndererek beni döndürdü ve duvara çarptı. Kendi ellerimi kaldırıp karşılık vermek için çaresizce saldırıya karşı mücadele ettim ama o onları sıkıca yanlarıma tutturdu.

Taş merdivenlerin tepesindeki kapıyı tekmeleyerek kapattı ve rahat bir nefes aldı. Türbinlerin vızıltısı azaldı ve o yaklaşırken boğazımdaki sert yumruyu yutmaya çalıştım.

"Bir erkeği uyandırmanın yollarından biri de bu, değil mi?" Yarım saniyeliğine ses tonunda bir hafiflik, gözlerinde bir eğlence parıltısı, hatta belki bir parça gurur sezdiğimi sandım. Ama bir anda yok oldu. Ve bunu hayal ettiğimden tamamen emindim.

Orion, yüzünde en ufak bir neşe belirtisi bile olmayan şeytani bir ifadeyle merdivenlerden aşağı indi. Sardığı vahşi güce karşı kıvrandım

etrafımda ama iyi değildi. Beni tamamen hareketsiz bıraktı.

"Bırak beni," diye rica ettim.

Orion önümde yavaşlayarak durdu ve sonra gelişigüzel bir şekilde şapkayı başımdan çekip merdivenlerden aşağı yuvarlandı. Saçlarımı bir kez tararken kalbim göğsümde bir kağıt gibi buruştu, beni inceledi ama diğerlerinin yaptığı gibi beni küçümsemedi. Dün gece görmüştü ama bu farklı hissettirmişti. Sanki zayıflığımın kanıtıymış gibi. Seth'in beni nasıl kırdığını ve kaçma isteği uyandırdığını. Ve Orion'un tüm bunları tek bir bakışla gördüğünü söyleyebilirim.

Hiçbir şey söylememesi, bir şekilde ağzından çıkmasını beklediğim azarlamalardan daha kötüydü.

"Devam et o zaman," diye ısrar ettim, parmaklarımı yıldız tozunun etrafında daha sıkı kavrayarak.

Şansım varken birazını cebime saklamalıydım. "Neye devam?" soğukkanlılıkla sordu, gözleri kısıldı.

Çok yakındı ve bunun beni korkutmak için bir girişim olduğunu düşünebildim. Hangisi bir kere çalışmıyordu. Çünkü şu anda kaybedecek başka neyim vardı? Besin zincirinin o kadar altındaydım ki, yemeye bile değmezdim.

"Beni her ne ile cezalandırmaya çalışacaksanız efendim," dedim nefes nefese ama mucizevi bir şekilde sesimi sabit tutarak. Gözaltı mı? umurumda değil Çünkü burada olmayacağım. Biz ayrılıyoruz."

Orion daha da yaklaştı ve o aramızdaki mesafeyi yutarken ben orada durmaktan başka bir şey yapamadım. "Yaptığın bu muydu? Çünkü ofis kapımı kırmışsınız, özel yapım bir masayı mahvetmişsiniz ve sonra bizi Aer Tower'ın tepesine taşımış ve beni de oradan atmışsınız gibi görünüyordu, Bayan Vega. Dudakları seğirdi ve yarım saniyeliğine gülebileceğini düşündüm. Ama bazen yaptığı gibi şaka yapacakmış gibi görünmüyordu.

"Bir otostopçum olmasaydı, belki odama dönebilirdim," dedim alt dudağımın titrediğini hissederek. Öfkeyle mi yoksa tamamen perişan haldeyken mi bilmiyordum. Tek bildiğim, parçalanıyormuşum gibi hissettirdiğiydi.

Orion beni olduğum yerde tutan hava basıncını azalttı ve omuzlarım düştü. "Ver şunu." Avucunu uzattı ve ben de inatla keseyi kavradım. "Yıldız tozunun ne kadara mal olduğu hakkında bir fikrin var mı? Dragon Fire bunu başarmanın tek yolu. Bu şeyler için kelimenin tam anlamıyla meteorları eritmek zorundalar, bu yüzden gidip Darius Acrux'a bir çanta için ödeme yapmak istemiyorsan, şansın yok," diye homurdandı ve cevap vermeden dudaklarımı birbirine bastırdım. "Kulenin tepesine yapılan bu küçük eğlenceli gezi okula küçük bir servete mal oldu. Umarım kendinden memnunsundur?”

"Elbette hayır," diye mırıldandım, bakışlarımı ondan kaçırarak. Gözyaşlarım gözlerimin arkasını yaktı ve gözümü kırpmayı reddettim, Orion'un ötesindeki duvara dik dik baktım ve ona gitmesi için yalvardım. Çünkü parçalanmama saniyeler kaldığını biliyordum ve olay olduğunda kimsenin burada olmasını istemiyordum.

Orion öne uzandı ve eli yıldız tozu içeren elimin etrafına sardı. Avucunun sıcaklığı vücuduma bir sıcaklık yaydı ve eli orada kalırken ne yapacağımı bilemedim. Sanki yıldız tozunu alacakmış gibi. Ama hala yapmamıştı. Yaklaştı ve vücudum fiziksel olarak tepki verdi, kaslarım kasıldı ve kalbim umutsuz bir ritimle dörtnala atmaya başladı.

Sonunda ona baktım ve sessiz bir soruyla kaşlarımı kaldırdım.

Ne yapıyorsun lan? Ve neden seni geri itmiyorum? Gözleri yüzümü ovuşturdu, sonra boynuma kaydı ve yavaşça nefes aldım.

Cidden yaşadığım onca şeyden sonra beni ısıracak mıydı? Ben gitmeden önce son bir şeyler atıştırmak ister misin?

"Senin ve kardeşinin daha sert maddelerden yapıldığını sanıyordum." Parmaklarını benimkilerin arasına sıkıştırdı ve keseyi elimden alırken bir hüsran sesi ağzımdan kaçtı. "Eve gidebilirsin ama bunu kullanamazsın. Başka bir yol bul. Keseyi cebine sokarak beni serbest bıraktı ve rüyalarım kekeledi ve öldü.

Tekrar uzandı ve parmak uçları kolumdan yukarı çıkıp boynuma giden bir yol çizdiğinde tamamen hareketsiz kaldım.

"Öyleyse söyle," diye mırıldandı ve kaşlarımı çattım, duyularım tamamen dokunuşunun tenime çizdiği ateş hattına odaklanmıştı.

Hâlâ hareket edemiyordum ve beni yerimde mi tutuyordu, yoksa ben mi şimdi orada dikilmek istiyordum, emin değildim.

"Ne dersiniz?" Fısıldadım.

"Zodyak Akademisi'ndeki yerinizden vazgeçmeniz. Kalacak kadar güçlü değildin. Senin Fae olmadığını.

"Ben-" diye başladım ama bakışları beni susturdu. O kadar yakındı ki neredeyse burun burunaydı. Kokusu üzerimden sıçradı ve yaydığı sarhoş edici aura tenimin duvarlarından kayarak beni felç etti.

"Faeler dünyadaki yerleri için savaşıyor Blue. Asla bir kavgada boyun eğmezler. Mirasçılar seni yendiyse bizden biri değilsin demektir. Ve sen hiç olmadın. Uzaklaştı ve vücudunun ısısı yok oldu, yerini kapının ötesinde uluyan fırtınadan sızan soğuk bir rüzgar aldı.

Uzun bir süre ona baktım, sözleri beni kelimelerin yapabileceğini düşündüğümden çok daha fazla paramparça etti.

Eğer gidersem, Fae değilim.

Zayıfım. Ben asla buraya ait olmadım.

Çenemi sıktım, göğsümde güçten başka hiçbir şeyle dolu derin bir kuyu akıyordu. Kanımın her santimine nüfuz etti ve içimde bir kasırga gibi döndü.

"Ben Fae'yim," diye hırladım ve onu işaret ettiğimde Orion'un kaşları kalktı, içimde öfkeli bir çukur açıldı.

Yüzüne bir gülümseme yayıldı ve kollarını kavuşturdu. "Ah evet? Kanıtla."

Başka bir şey söylemeden ondan uzaklaştım ve merdivenlerden aşağı koştum. Onları ikişer ikişer aldım, gittikçe daha hızlı hareket ettim, odama doğru koşarken ivme kazandım.

Ben yenilmeyeceğim.

Boyun eğmeyeceğim.

Yapamam. Doğamda yok, kahretsin.

Kapıya varır varmaz kapıyı çekip açtım ve Tory'yi yatağımda bir yığın altınla çevrili halde buldum.

"Yaptın," diye soludum ve başını salladı, yıldız tozunu ararken gözleri üzerimde geziniyordu.

Cevap olarak başımı salladım ve kapıyı arkamdan sertçe kapattım. “Tory Ben..." Sözlerimi toparlamaya çalıştım. Orion'un her şeyi çok daha net görmemi sağladığını nasıl açıklayabilirdim? Bu ayrılma sadece kaybetmek gibi hissettirmedi, özümde kim olduğuma tamamen aykırıydı. Ve kız kardeşimin doğasına da ters düşmüş olmalı. Biz bir ve aynıydık. Birbirlerinin kanını paylaşan ikizler. Değişiklikler, kız kardeşler,*Fae*.

"Bence kalmalıyız," diye ağzımdan kaçırdım ve irileşmiş gözlerle yataktan kalktı.

"Ne?"

"Biz Fae'yiz, Tor. Mirasçıların canı cehenneme.”

Beni incelerken ağzında bir gülümseme belirdi. "Sana ne oldu?"

Isı omurgamı yuvarladı ve neredeyse dedim ki*Orion beni derinden etkiledi ve çılgınca tepkiler almak için iplerimi nasıl kullanacağını biliyor.*ama bunun yerine, "Orion beni yakaladı ve... yıldız tozunu geri aldı -

açıkça. Ve sonra kaçtığımızı anlamamı sağladı ve biz *yapma*Kaçmak. Hiçbir şeyden asla sahip değiliz. Ve Mirasçılar ne yapmış olursa olsun, bizi yenmelerini istemiyorum. En azından böyle değil. Savaşmadan olmaz.”

Alt dudağını çiğnedi ve yatağın üzerindeki parıldayan altınların tamamına baktı. "Haklısın Darcy. Darius'a geri dönmek çok iyi hissettirdi. Ama kahretsin...”

"Ne?" diye sordum, bir şeylerin ters gittiğini hissederek.

"Şey...Bütün odasını ateşe verdim sayılır." Gırtlağından bir kahkaha koptu ve bana da bulaştı. Çocuklar gibi kıkırdamaya başladık, sanki tüm dünyamız birkaç saat önce elimizden alınmamış gibi. Ve bu duygunun durmasını hiç istemedim.

"Lütfen bana izlerinizi kapattığınızı söyleyin," dedim sonunda gözlerimin altından akan yaşları silerken.

Tory başını salladı, yüzünde kötü bir sırıtış vardı. "Ama bunu çaldım. Muhtemelen diğer her şeyle birlikte onun da eridiğini düşünecektir.” Yastığımdan gümüş bir bıçak aldı ve kaşlarımı kaldırdım. Güzeldi, hafif kavisliydi ve ayın kendisi gibi parlıyordu.

"Vay canına," diye mırıldandım ve parmaklarımı kabzanın üzerinde gezdirmek için uzandım. Sihir damarlarımda dolandı ve sanki bıçakla birleşmek istiyormuş gibi tenimin kenarlarına kadar çekti.

Tory onu çekip çantasına attı ve orada bir avuç madeni paraya çarptı. "Bunda bir tuhaflık var," diye soludu, sanki bıçaktan ayrılmaya çalışıyormuş gibi elini çantadan çıkardı.

Garip çekişme hissi vücudumdan uçup gitti ve kaşlarımı çattım. "Öğretmenlerin öğrencilerin silah bulundurduğunu bildiklerini düşünüyor musunuz?"

Tori omuz silkti. "Mirasçılar beni neredeyse öldürecekleri için iki hafta gözaltında tutuldular, bu yüzden sanırım umursuyorlar ve umursamıyorlar."

Mirasçıları düşündükçe kalbim yine ağırlaştı. "Onları ne yapacağız? Seth'i görme düşüncesi tüylerimi diken diken ediyor." Parmaklarımı saçlarıma değdirmek için uzandım. O kel bölgeyi kapatacak kadar büyümesi aylar alacaktı. Ve*yıl*daha önce olduğu uzunluğa ulaşması için. *Orospu.*

Tory saçlarıma dokunduğumu fark etti ve gözleri karardı. "Yaptıklarının cezasını çekeceğiz" Sesindeki güç dudaklarımda bir gülümsemeye neden oldu. "Ama henüz onlarla sihirle yüzleşecek kadar iyi eğitilmedik, bu yüzden bu konuda akıllı olmamız gerekecek."

"Bunun sesi hoşuma gitti," dedim, göğsümde bir heyecan kıvılcımı ve biraz da korku alevlenirken. "Onlara nasıl ulaşacağız?"

Tory bana komplocu bir bakış attı. "Onların zayıflıklarını çözmemiz gerekecek. Onlara bulaşmak için her fırsatı değerlendireceğiz."

"Darius'un altını gibi." Gülümsedim ve o hevesle başını salladı. "Onları asla şüphelenmeyecekleri şekillerde vurduk," diye heyecanla nefes aldım.

"Ama asla yakalanamayız," dedi Tory ciddi bir şekilde.

"Asla." Bunun düşüncesi bile kalbimi deli gibi çarpıyordu. Dördü, Akademi'deki en ölümcül canavarlardı; onları hedef aldığımızı anlasalardı kim bilir bizi cezalandırmak için nasıl bir cehennem yaratırlardı?

Tory genişçe esneyerek ayağa kalktı. "Kurşunu ısırıp odama geri dönmem gerekecek. Duş... değiştir. Umarım Nova, dün gece olanları göz önünde bulundurarak bizden puan kesmez ama ben de onu es geçmezdim."

Başımı salladım. "Şu anda bu konuda yapabileceğimiz pek bir şey yok. Bütün bunlarla ne yapacağız?" Altını işaret ettim.

Tory bir an ona baktı, sonra gözlerinde bir fikir parladı. "Onu saklıyoruz. Chicago'ya geri dönmemiz gerekirse, yedek planımız var. Ayrıca, Darius'un altından büyük bir çuvalı kaçırdığımızı bilmek hoşuma gidiyor."

"İyi plan, peki onu nereye saklayacağız?" Mirasçılardan güvenli bir yer olup olmadığından emin olamayarak odama göz gezdirdim. Tory'nin onu çaldığına dair bir haber alsalardı, çoktan ölmüştük.

Kuleden gelen sesler ve bunun hakkında hemen şimdi bir şey yapmak için zamanımızın tükendiğini fark ettim. Meclis bitmişti.

"Bir süre burada tutabiliriz," dedim çabucak, bir avuç alıp yatağın altına saklamak için diz çökerek. Tory bana yardım etti, altın kadehleri, madeni paraları ve mücevherleri tekrar spor çantasına tıkıştırdı ve itebildiğimiz kadar yatağın altına itti.

İşimiz bittiğinde Tory ayağa kalktı ve bana biraz endişe içeren bir ifade verdi. "Umarım Darius'tan önce Ignis Evi'ne dönebilirim çünkü buradan ayrıldığım için en büyük pişmanlıklarımdan biri, odasının dumanlar içinde kaldığını gördüğünde yüzündeki ifadeyi kaçırmış olmak olurdu."

Kapıyı açıp vedalaşırken ağzımdan bir kahkaha kaçtı. Giderken koridorda bir aşağı bir yukarı kontrol edişini kaçırmadım ve bu duvarların arasında kendimizi yeniden güvende hissetmemizin biraz zaman alacağını biliyordum. Ve belki de asla gerçekten yapmayacaktık. Güçlerimizi kullanana kadar olmaz. Cehennemin eşiğine gelip geri dönmüştük ve Mirasçılar isterlerse bizi oraya tekrar götürebilirlerdi. Ama bu sefer hazır olurduk.

Kapımı kilitledim ve kendimi yatağıma attım, nabzım nihayet düzene girerken yavaş bir nefes verdim. Atlas'ım ping attı ve FaeBook bildirimlerimi tamamen kapatmanın bir yolu olup olmadığını merak ederek onu aldım.

Seni bekleyen özel bir e-postan var Darcy!

Başlığı kaşlarımı çatarak tıkladım ve tanımadığım bir gelen kutusuna götürüldüm.

Mızrak:

Yer: Venüs Kütüphanesi

Sıra: Epsilon

Metin: Dünya: Büyümenin Gücü.

Acaba benim için mi yazılmış diye merak ederek garip mesajı okudum. Lance diye birini tanımıyordum. Ama en azından bana nefret mektubu göndermiyorlardı. Yani bunu bir zafer olarak sayıyordum.

Darcy:

Pardon, bu kim? Bence yanlış kişiyi bulmuş olabilirsin.

Bunun başka bir Falling Star durumu olmayacağını umuyordum. Keşke Astrum daha önce açık sözlü olsaydı, belki... Bu düşünceyi bitirmeme izin vermedim, farklı davransaydık ölümünün önlenebileceği fikriyle midem düğümlendi. Ve şimdi burada kalmaya karar vermiştik, bu da kampüste bir katille birlikte olabileceğimiz anlamına geliyordu.

Gizemli adamın cevap verip vermeyeceğini merak etmeye başladım. Belki de sonuçta yanlış kişiyi yakalamıştı. Ama sonra başka bir mesaj geldi ve okurken kalbim kendi kendine takıldı.

Mızrak:

Sanırım beni daha iyi tanıyorsun.' Yüzünde sürekli bir kaş çatma ve genel bir başarısız rüyalar havası ile burbon içen Profesör onun hakkında.'

Kitaba bak, Mavi. Eğitici bulacaksınız.

PS

*Bu mesajları sil**hemen**.*

Aer House'daki döner merdivenlerden AŞAĞI KOŞU AŞAĞIYA GİTTİM, kalbim heyecanla çarpıyordu. kalıyorduk. Birkaç kasvetli saat boyunca gitmek tek seçenek gibi görünmüştü ama Darcy kalmak istediğini söylediği an göğsümden bir ağırlık kalkmıştı.

Hayatımda hiçbir zorluktan kaçmadım. Ve ruhumun derinliklerinde, bundan kaçsaydım kendimi asla affetmeyeceğimi biliyordum.

Tahtı ya da bu akademideki diğer tüm Fae'leri yönetmeyi istememiş olabilirim ama kesinlikle bir grup sadist pisliğin taleplerine boyun eğmek de istemiyordum.

Yanından geçerken birkaç öğrenci beni fark etti, 'Yüzmek ister misin, Tory?' ve "dün gece dalıştan keyif aldın mı?" Başımı dik tutarak ve cevap verme zahmetine bile girmeden onların ötesine geçerek cevap verdim. Sadece Mirasçıları etkilemekle ilgilenen birkaç askıdaki pislikten daha büyük balığım vardı.

Aer House'dan tam zamanında, tepedeki bulutların karanlık denizinde çakan şimşekleri görmek için çıktım. Gök gürültüsü gürledi ve her an yağmur yağmasını bekleyerek fırtınalı gökyüzüne baktım.

The Orb'a giden patikada geri koştum, yüksek atkuyruğum hızlı tempodan sırtımda sallanıyordu. Rüzgâr biraz daha sert esti ve saçlarım etrafımda uçuştu, duman kokusu burun deliklerime hücum etti. Giysilerimin yanından geçtiğimde kimsenin bu kokuyu fark etmediğini umarak dişlerimi sıktım.

The Orb'u geçip Ignis House'a dönerken adımlarımı sürdürdüm ve toplantıdan en son dönenler arasında olan diğer Fire Elemental öğrencileriyle birleştim. Çabucak geri dönmek isteyerek aralarına girdim ve Sofia'yı görünce hızla ilerledim.

Hey, dedim ona ayak uydururken.

"Tory!" Kollarını bana doladı ve bir anlığına kucaklaşmasına karşılık verdiğimde şaşkınlıkla bir adım geriledim. "İkiniz için çok endişelendim," dedi. "The Heirs'ın görüntülerini gördüm-"

"Ben iyiyim," dedim çabucak, Darius'un sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi bakışlarıyla bize doğru geldiğini gördüğümde onun elinden sıyrıldım. İhtiyacım olan son şey, bana yaptıklarına üzüldüğümü düşünmesiydi. Hayran kulübünden bir grupla gülüyordu ve onların gösterisine öğürme dürtüme karşı koydum. Milton Hubert ona o kadar geniş gülümsüyordu ki, Darius'un istediği buysa çizmelerini yalayacağını hissettim.

Sofia beni serbest bırakırken bakışlarımı takip etti ve tekrar Ev'e doğru ilerlemesi için onu dürttüm ve bakışları bana doğru kayarken Darius'a sırtımı döndüm. Ondan önce geri dönmek istedim.

Sessizce yürüdük ve kalabalık yoğunlaşmaya başladığında onu daha da hızlı hareket etmesi için cesaretlendirdim.

Rüzgar etrafımızda esiyor, havada duman kokusu taşıyordu ki tam gökyüzünde dev bir gürültü koptu ve yağmur bulutlardan kurtuldu.

Şiddetli sağanak başladığında birkaç öğrenci haykırdı ve biz de Evin güvenliğine doğru koşmaya başladık. Daha yaşlı öğrencilerin çoğu yarattı

yağmuru onlara ulaşmadan buharlaştırmak için başlarının üzerinde sıcak hava kalkanları vardı ama bunu denemeyi düşünmedim bile. Şansıma gülerek yağmurun beni ıslatmasına izin verdim; Artık kimsenin tenimdeki duman kokusunu fark etmesinden endişe etmem gerekmiyordu.

Sofia bana deliymişim gibi baktı ve ona sırıttım.

"Yağmuru severim," dedim açıklama yapmak için ve başını salladı, belli ki aynı fikirde değildi.

Ignis Evi'nin kapılarına vardığımızda, alarm çığlıkları yükseldi, insanlar bağırıyor ve yardım çağırıyorlardı ve sesi duyunca kalbim hızlandı.

İçeride, Darius üst kata çıkıp değerli odasına ne olduğunu öğrendiğinde ön sırada oturmak için basamakları ikişer ikişer çıktım. Sofia bana zar zor ayak uydurabildi ve bağıran, panikleyen öğrencilerin kalabalığı arasında onu neredeyse bir kereden fazla kaybediyordum.

"Birisi Darius'u yakalasın!" Marguerite çığlık attı. "Onun su büyüsüne

ihtiyacımız var!" Ortak salona girdim ve neler olduğunu net bir şekilde görebilmek için sırtımı duvara yasladım. Duman kokusu alanı doldurmuştu ve birkaç öğrenciden fazlası öksürüyor ve aceleyle dışarı çıkıyordu.

"Neler oluyor?" Darius ortak salona girerken böğürdü ve onun buyurgan sesine karşılık olarak panikleyen seslerin çoğu sustu.

"Üst katta!" Marguerite çaresizce seslendi, elini tutmak için ileri atıldı. "Bu senin odan - yanıyor!"

"NE?" Darius elini onun elinden çekti ve hızla odanın içinde koştu.

O merdivenlerden yukarı çıkarken diğer öğrenciler yolundan çekilmek için dağıldılar.

Sofia'nın dirseğini yakaladım ve onu takip eden kalabalığın arasına girmeyi başardık. Bana kocaman gözlerle baktı ve ben de onun kadar merak ediyormuşum gibi cevap olarak omuz silktim. Ona gerçeği söylemediğim için kendimi biraz boktan hissettim ama yaptığım şeyi onunla paylaşmak onu sadece tehlikeye atardı. Tamamen masum kalması onun için daha iyiydi.

En üst kata geldiğimizde Milton Hubert beni dirseğiyle yolumdan çekti ve çıkan kargaşayı izlemek için kendimi duvara yasladım.

Darius'un kapısının tepesinden alevler fışkırıyordu ve koridor boyunca tavana kalın bir duman tabakası yapışmıştı. Ama yangın odasının ötesine geçmiş gibi görünmüyordu. Bunun büyümle mi ve onu hedef almak istememle mi ilgili olduğunu yoksa büyünün daha fazla yayılmamış olmasının bir şans mı olduğunu merak ettim.

Darius öfkeyle homurdanarak kapıyı öyle bir tekmeledi ki kilidi kırıp açtı.

Buradaki taze oksijen kaynağına aç olan ateş ona doğru patlamaya çalıştı ama Darius çoktan ellerini kaldırmıştı ve alevleri kontrolü altına alıp onları geri püskürtmeye zorladı.

Herkes durumla başa çıkması için Darius'a yer verirken öğrenciler bağırıyordu, koridordaki kalabalık yoğunlaşıyordu. Herkesin başının ötesini görmek için boynumu uzatmak zorunda kaldım ve Darius'un cehenneme adımını atarken önünde büyük bir su seline hükmettiğini gördüm.

"Su Elementini başka kim tutuyor?" Darius gözden kaybolurken Marguerite panik içinde haykırdı. "Yardıma ihtiyacı var!"

Herkes etrafına bakındı, biri 'Toprağım var' dedi yararsızca ve sonra başka biri beni fark etti.

"Ona yardım et!" diye sordu kız, kolumdan tutup beni ileri doğru çekerek.

Öğrencilerin geri kalanı beni fark edince, cesaret verici sözler haykırarak ve Ignis Evi Kaptanına yardım etmemi talep ederek beni safları boyunca ittiler.

onun küçük sorunu ile.

Kalabalığın önüne çıkmayı başardım ve parlak kızıl saçları bir kez olsun dağınık olan ve yanaklarından aşağıya rimel bulaşmış gözyaşları akan Marguerite ile göz göze geldim.

"Ne için bekliyorsun?" diye sordu, bileğimi tutmak için uzanarak. "Ona yardım et!"

Kolumu elinden geri çektim. "Hayır," dedim basitçe, sesim kararlıydı ve müzakereye yer bırakmıyordu.

"Ne?" diye bağırdı. "Yapmalısın! Sen-"

"Gerek yok," dedim. "Ve dün geceden sonra, bana bir ömür yetecek kadar su içtim. İçimden daha fazla büyü yapmak gelmiyor.

Ağır bir şeyin kırılma sesini Darius'tan ürkmüş bir haykırış takip etti ve arkamızdaki birçok öğrenci korku içinde çığlık attı.

"Ona yardım et seni kaltak!" Marguerite sanki beni koridordan aşağı itmeyi düşünüyormuş gibi üzerime atıldı ve ben de ellerimi kaldırıp onu buz gibi soğuk suyla iterek karşı duvara çarptım.

"Ah, görünüşe göre ben *olabilmek* sonuçta biraz su idare edin. Yine de bu yeterli. Artık çağırmak gelmiyor içimden." Ona sırıttım ve kalabalıktan birkaç şaşkınlık homurtu yükseldi.

Marguerite öfkeyle kekeledi, kendini savunmak için ellerini kaldırdı, sonra da mevcut durumumuzda daha fazla ateş yakmanın daha iyi olacağını düşünür gibi göründü.

"Ev Kaptanınızın yardımınıza ihtiyacı var!" diye hırladı.

“İhtiyacım olduğunda *onun* yardım et, ondan zorlamam gerektiğini söyledi. Sanırım ben de aynı cevabı vereceğim, diye soğuk bir şekilde cevapladım.

Marguerite çığlık attı ve çıplak elleriyle bana saldırmak istiyormuş gibi kendini karşımdaki duvardan itti. Avuçlarımda hava büyüsü oluştu ama ben onu kullanmaya fırsat bulamadan, buyurgan bir ses koridoru doldurdu.

"Kenara çekilin!" Profesör Pyro'nun sesi diğerlerinin üzerindeydi ve

Kalabalık, onun ve Müdür Nova'nın geçmesine izin vermek için ayrıldı.

Doğruca Darius'un odasındaki alevlerle mücadele ettiği koridorun sonuna doğru yöneldiler ve ben de onları takip eden kalabalığa katılırken Marguerite'e masumca omuz silktim.

Profesörler dosdoğru içeri girdiler ve izlemek için duvara yaslanırken içerideki yıkımı bir anlığına yakaladım.

Darius kararmış alanın ortasındaydı, yatak odasının kalıntılarına bakarken ağır ağır nefes alıyordu. Alevleri söndürmeyi başarmıştı ama şimdi her şey sırılsıklam olmuş ve yanarak çıtır çıtır olmuştu. Kot pantolonu yanmıştı, gömleği vücudundan neredeyse tamamen yanarak etini ve yüzünü kaplayan isi gösteren dövmeleri ortaya çıkardı. Ön kolunda Terazi burcu olduğunu anladığım koyu kırmızı bir sembolün yükseldiğini fark ettim ve bir an neden derisinde başka birinin yıldız burcuna sahip olduğunu merak ettim.

Çok kızgın görünüyordu, hatta belki biraz da harap olmuştu ve damarlarımda dolaşan zafer dalgasını inkar edemezdim.

Profesör ve Nova büyük adımlarla odaya girerken Darius etrafına baktı, siyah saçları öfkeyle parıldayan gözlerinin üstüne düşüyordu.

"Burada ne oldu Bay Acrux?" diye sordu Müdür Nova, elleri kalçalarında, sertçe.

"Bilmiyorum," diye hırladı.

"Önce dün gece zavallı Profesör Astrum'la olan olay, şimdi de bu. Bu kadar kısa bir süre içinde bu kadar büyük iki olayın ateş büyüsüyle bağlantılı olma şansı nedir? Profesör Pyro endişeyle mırıldandı. "Belki de bunun ikinci bir saldırı girişimi olduğundan endişelenmeliyiz?"

"Kim bir Ejderha Değiştiren'e ateşle saldırmayı dener?" Nova küçümseyerek cevap verdi. "Bunun delilleri örtbas etme girişimi olduğuna inanmayı tercih ederim..." Sesi alçaldı ama gözleri Darius'a kısıldı.

"Umarım bana karşı bir suçlama yapmıyorsundur.*Müdür*diye homurdandı Darius, sesi tehditkar bir şekilde alçaktı.

Koridordaki herkes dinlemek umuduyla susmuştu. Darius ve Müdür arasında gergin bir an geçti.

"Eminim FIB bu işin özüne inecektir," diye yanıtladı sonunda. "*Her neyse*yangının motivasyonları.

Darius bunu açıkça bunu kendisinin yapmış olabileceğine dair bir ima olarak aldı ve öfkesi arttıkça gözleri ejderha formunun özellikleriyle parladı.

"Bu dağınıklığı çözene kadar size başka bir oda ayarlayacağız..." Profesör Pyro, odadaki artan gerilimi bozarak söze başladı.

"Sorun değil, uyuyacak bir yerim var," diye çıkıştı Darius.

"Tamam aşkım. Pekala, belki kurtarabileceğin her şeyi burada toplayabilirsin ve..." Odadaki tam ve mutlak yıkıma bakarken sustu. Kesinlikle hiçbir şey kurtarılabilecek gibi görünmüyordu.

Zavallı küçük zengin çocuk, bütün güzel şeyleri gitmiş.

Dudaklarıma doğru gelen gülümsemeyle mücadele etmek zorunda kaldım ama bunu başarabildiğimden emin değildim.

"Sadece altınıma ihtiyacım var ve..." Darius bir zamanlar altın sandığının olduğu yere baktı ve yanmış odun parçalarını kenara tekmeleyerek, artık kendi kendine kaynaşacak kadar soğumuş olan erimiş hazine birikintisini ortaya çıkardı. halı ve döşeme tahtalarının kalıntıları.

Bir an için tüm vücudu öfkeyle titrer gibi oldu ve iki Profesör ondan ölçülü bir adım attılar.

"Formunuza hakim olun, Bay Acrux!" Nova tiz bir sesle sordu. "Kahretsin, Ejderhanın kontrolünü kaybediyor," diye soludu bir adam arkamdan. Darius öne doğru sallandı, ellerini yere dayadı ve ağzından bir adamın çıkaramayacağı kadar derinden gelen mutlak bir öfke hırıltısı çıktı.

"Yüce cehennem!" Pyro tökezledi ve Darius koşmaya başlarken kendini dikleştirmeye çalıştı.

Tökezledi, yarı sendeledi ve dönüşüm başlamadan önce pencereye tam olarak ulaşamadı. Sırtından kanatlar fırladı, pullar derisini kapladı ve kıyafetleri hemen parçalandı. Vücudunun boyutu patlayana ve bedeninin sınırlarından kocaman bir ejderha fırlayana kadar yarım saniye önce kendini parçalanmış pencereden dışarı fırlattı.

Darius göğe yükselirken mutlak öfkeyle dolu güçlü bir kükreme saldı ve omurgamda küçük bir korku şeridi oluştu. Bundan benim sorumlu olduğumu öğrenirse beni öldürür.

Dragon Fire fırtına bulutlarını yırttı ve uçup giderken herkes ona bakmaya çalışırken öğrencilerin üzerine bir ölüm sessizliği çöktü. Birkaç kişiden fazlası her şeyi Atlas'larına kaydediyordu ve zaferimin tekrarını defalarca izlemeyi dört gözle bekliyordum.

"Gösteri bitti millet!" Pyro, geri kalanımızı uzaklaştırırken bağırdı. "Odalarınıza dönün!"

"Kontrolden çıkmış bir alev için Ignis'e eksi elli puan!" Müdür Nova, Darius'un arkasından seslendi, ancak tüm bu çılgın kükreme ve ateş püskürme sesleri arasında onu açıkça duyamadı. "Ve Sipariş formunu kontrol edemeyen bir öğrenci için eksi yirmi!"

Bu söze gülmemek için dudağımı ısırmak zorunda kaldım. Darius Acrux yaptığım şey yüzünden herkesin önünde kendini tamamen kaybetmişti ve benim olduğum hakkında hiçbir fikri yoktu.

Müdür ben kaçamadan beni fark etti ve beni çağırdı. "Dün gece olanları duydum," dedi yumuşak bir sesle. "Seni ayakta gördüğüme sevindim."

Ah, teşekkürler, dedim, sesindeki endişeyi duyduğuma şaşırarak.

Güven verircesine kolumu sıkmak için uzandı. “Eksi yüz ve

Ignis ve Aer için elli puan, ikinizin toplantıyı kaçırmasına rağmen," dedi beni bırakıp uzaklaşmadan önce.

Aldığım ceza karşısında dudaklarım şaşkınlıkla aralandı. House Puanları umurumda değildi ama bu çok soğuktu. Belki de o kadar sempatik değildi.

Hızla arkamı döndüm ve aşağıdaki kalabalığı takip ettim. Benim katıma vardığımızda soyundum ve yatak odamın güvenliğine çekildim.

İçimi bir adrenalin dalgası sardığında sırtımı kapıya yasladım. Darius'un odasını ateşe vermek berbat bir fikir olabilirdi ama*lanet etmek*, gerçekten iyi hissettirmişti.

* * *

Ertesi sabah, dudaklarımda asla pes etmeyen küçük bir gülümsemeyle en-suite banyomda duş aldım.

Sıcak su tenimden akarken kendimi korumak adına en azından yaptıklarıma pişman olmaya çalışıyordum ama bunu yapmakta zorlanıyordum. Pervasız ve fevri olabilirdi ama aynı zamanda oldukça şiirseldi. Ve hala gücümün tam kontrolünü almayı öğrenirken Darius'a karşılık verebilmemin tek yolu buydu.

Dönüp Heirs'tan bok almakla kesinlikle işim bitmişti. Parti gecesinde bana ve Darcy'ye yaptıkları affedilemezdi. Ve eğer bizi düşman etmek istedilerse, o zaman tamamen başardılar.

Şimdi geriye kalanlara karşılık vermenin yollarını bulmamız gerekiyordu. İstemeyerek sıcak suyu kapattım ve havluyu saçımdan geçirerek yatak odama geri döndüm.

Darius'un hazinesinin çoğunu şimdilik Darcy'nin odasında gizli bırakmıştım ama

Dün gece onları bıraktığım yerde, masamın üzerindeki bir kulede sekiz kalın madeni para destesi duruyordu.

Yığının tepesinden bir altın para aldım ve parmaklarımın arasından çevirdim. Ona bakmak beni aptalca mutlu hissettiriyordu. Sanki bir puan kazanmışız gibi *onlara*bir kez olsun ve onlar bunun farkında bile olmadılar. Bozuk parayı birkaç dakika inceledim. Bir tarafında bir ejderha, diğer tarafında bir taç oyulmuştur. Başparmağımı ejderhanın yüzüne bastırdım ve parmak izim hırlayan canavarın hatlarını bulanıklaştırana kadar cildimin yüzeyine biraz ısı çektim.

Giyinebilmek için tekrar yerine koymadan önce, madeni paradaki gelişmeye sırıtarak baş parmağımı geri çektim.

Siyah bir kot pantolon ve siyah bir yelek giydim ve göz kalemimi gün boyunca normalde yaptığımdan biraz daha kalın yaptım. Bugün, boş zamanlarında süper bisikletler çalan ve Joey'nin barındaki pisliklerin hiçbirinden bok almayan belalı pilici kanalize etmeye cidden ihtiyacım vardı.

Atlas'ım komodinden ısrarla tınladı ve onu almaya giderken iç çektim. Onu kaptığım gibi, parmaklarım Darius'tan çaldığım hançere sürtündü ve o tuhaf his yeniden başladı, sanki varlığı bana karşılık veriyor, onu almam için beni zorluyordu. Bir dürtüyle onu yakaladım ve Atlas'ımı açarken hızla yatağımın ayak ucuna oturdum.

Günlük burç yorumun seni bekliyor Tory!

Yıldız falımı açarken dudaklarımı büzdüm, bugün arkamı kollamayla ilgili başka bir uyarı daha okumak istemiyordum. Ancak Darcy, bu tahminlere dikkat etmenin bu okuldaki zorbalardan kaçınmamıza yardımcı olabileceği konusunda kararlıydı, bu yüzden en azından bir okuma yapacaktım.

Günaydın İkizler!

Yıldızlar senin günün hakkında konuştu.

Yıldızlarınızın dizilişindeki bir değişiklik, gününüzü olumlu yönde etkileyebilir. Ancak değişime çok kolay güvenmekten sakının; Bunun kalıcı bir durum olmasını istiyorsanız, çok çalışmanız ve amacınıza kendinizi adamanız gerekecektir.

Bugün kendinizi bir Boğa burcuyla çarpışma rotasında bulabilirsiniz, ancak eğer seviyeli bir kafa tutabilir, etkileşim beklenenden daha iyi olabilir.

Kelimeleri bir an düşünürken parmaklarımı kalçama vurdum. Yıldızlarımızın değişmek üzere olduğunu düşünmeyi kesinlikle çok istiyordum ama her şey o kadar belirsizdi ki, buna pek güvenemezdim. Kafamın üstünden düşünebildiğim tek Boğa, Caleb Altair'di ve bundan kaçınabilirsem onunla herhangi bir etkileşime girmeye hiç niyetim yoktu, bu yüzden mantıklı bir kafa tutmak muhtemelen bir sorun olmazdı.

Yıldız falını bir kenara bıraktım ve FaeBook ana sayfasına bakmaya karar verdim. Kendim ve Darcy hakkında utanç verici hikayeler ve yorumlar görmek hoşuma gitmiyordu ama orada ne olduğunu bilmeseydim, o zaman yüzleşmeye hazır olmazdım.

Haber akışını dolduran tüm hikayeleri gördüğümde dudağımı ısırdım ve Darius'un morarmış yüzünün bir resmi beni bir başlık ve bir sürü yorumla karşıladığında ağzımdan kaçan kahkahalara engel olamadım.

Milton Hubert:*ne acımasız bir dünya! Hepimiz Evin dışındayken Ateş Varisi'nin odası çıtır çıtır yandı. Şimdi nerede yatacak?*

 # herhangi bir bayana teklif #en kötü şans #giysisini bile

Marguerite Helebor:*Zavallı bebek! Her zaman gelip benimle kalabilirsin.*

Yorumlar:

Tyler Corbin:*Seni Muffscruff'u herkesin önünde terk ettiğinden eminim, ama çaresiz görünmeye devam etmenin bir yolu var.*

Marguerite Helebor:*Mola veriyoruz ezik, gerçeklerini kontrol et.*

Tyler Corbin:*Umarım onunla tekrar herkesin içinde sohbet edersin, böylece iki kez terk edilmeni izleyebilirim.*

 # sürtükler çılgın

Elouise Pirot:*Yatağımda çok yer var, Darius*

Tilly Farbringer:*Bu trajedi yüzünden gerçekten gözyaşları içindeyim. Bu gece Darius'un kaybı için bir mum yakıyorum. #yourpainismypain*

Okulun yarısından gelen uzun sempatik mesajları görünce ağzıma kusmaktan kendimi kurtarmaya karar verdim ve okumayı bıraktım ama bakışlarım tekrar o resme kaydı. Darius sadece öfkeli görünmüyordu, gerçekten üzgün görünüyordu ve odasında gerçekten umursadığı bazı şeyler olmasını gerçekten umuyordum. Biraz kötü şansı hak ediyordu ve ben ona biraz şans verme fikrine zerre kadar karşı değildim.

Kaydırdım ama tek bulabildiğim, Darius'a ve yatak odası felaketine adanmış ardı ardına gönderilerdi. Mirasçıların bana ve Darcy'ye yaptıklarıyla ilgili gönderiler, yeni okul dizisi tarafından gömülmüştü ve şimdiden dünün haberleri olduğumuzu fark etmekten fazlasıyla memnundum. Ignis Evi'nin çatısından fışkıran alevleri gösteren kısa bir video klibe sırıttım ve bir an için Mirasçıların bize yaşattığı acılar sürgüne gönderilmiş gibi oldu.

Kapı güçlü bir şekilde çalındı ve irkildim, şaşkınlıktan neredeyse Atlas'ımı düşürüyordum. Yıpranmış sinirlerim için kendime lanet okudum ama bu o kadar da şaşırtıcı değildi; birkaç gece önce neredeyse boğuluyordum ve şimdi bir kundakçıydım.

Burada yokmuşum gibi davranmayı yarı yarıya düşündüm ama bu biraz fazla odamda sinmek gibi geldi, bu yüzden ayağa kalktım ve onun yerine kapıya doğru ilerledim.

Darius'un altınlarını hızla çantama attım ve kapıya giderken yere fırlattım.

Parmaklarımı kulpta kenetledim, yüzüme sıkılmış bir ifade yerleştirdim ve kapıyı çekiştirerek açtım.

Son saniyede Darius'un hançerini saklamadığımı fark ettim ve kalbim paniğe kapıldı ama bu konuda bir şey yapmak için çok geçti.

Caleb Altair, yakışıklı yüzünde yarım bir gülümsemeyle ve sarı buklelerini dağıtırken bir eliyle kapı pervazıma yaslanmış duruyordu.*Bugün ondan kaçtığın için çok fazla.*

"Hey, tatlım," dedi ben ona dik dik bakarken.

Kapıyı suratına çarpmadan önce dudaklarından bir kelime daha çıkmasını bekleme zahmetine girmedim.

Kapının kapanmasını engellemek için ayağını kapı aralığına sıkıştırdı ve kapı tekrar açılırken ondan uzaklaştım. Bakışlarım yatağımın üzerinde duran hançere takıldı ve sanki dünya umurumda değilmiş ve tanıdığım en kinci adamlardan biri kişisel alanıma öylece girmemiş gibi üzerine çöktüm.

"Girebilir miyim?" diye sordu Caleb, sesi beklediğimden daha yumuşaktı. Henüz odaya adım atmamıştı ve yüzümde titreşen şaşkınlığa engel olamadım.

"Eğer yapmaya karar verdiğin şey buysa, seni durduramayacağımı ikimiz de biliyoruz," dedim soğuk bir sesle.

"İşte bu yüzden sana seçenek sunuyorum," diye yanıtladı. "Ben sadece konuşmak istiyorum. Yemin ederim sana parmağımı bile sürmeyeceğim, seni ısırmayacağım bile. Sadece beni dinlemeni istiyorum.”

"Neden?" diye sordum şüpheyle gözlerimi kısarak.

"Lütfen özel olarak tatlım, şimdiden buraya biraz kalabalık çekiyorum."

Omzunun üzerinden baktım ve söylediği gibi arkasında gizlenen diğer Ateş Elemental öğrencilerinden birkaçını fark ettim. Terra Evi Kaptanının Ignis Evi'ne pek sık gelmediğini tahmin etmiştim ama yeterince kolay girebilmek için Ateş Elementini elinde tutuyordu. Ve muhtemelen beni aradığını görmek daha da ilgi çekiciydi.

Gerekirse kendimi ondan korumaya hazırlanırken sihrim göğsümde toplandı ama bana doğru herhangi bir hareket yapmadı. İçeri girmek için gerçekten iznimi istiyor gibiydi ve kendime rağmen, ne söyleyeceğini merak ettim.

"İyi," dedim sonunda, onu içeri çağırdım. Doğruldum ve kıçımı hançere dayayarak sırtımı yatağımın yanındaki duvara yasladım.

Caleb içeri girdiğinde nabzım fırladı ve sanki bunu duymuş gibi dudakları hafifçe seğirdi. Muhtemelen sahip olduğu.

Lanet vampir pislik.

Kapı kapandı ve Caleb elini havada salladı. Tenimden bir sıcaklık dalgası geçti ve ensemdeki tüyler dikkat çekmek için diken diken oldu.

"Susturma balonu," diye açıkladı şaşkın ifademi fark edince. "Konuşmamızı gizli tutmak için."

Bunun kimsenin çığlığımı duyamayacağı anlamına geldiğini düşünmemeye çalışarak belli belirsiz başımı salladım.

Caleb gelip yatakta yanıma oturacakmış gibi bana doğru hareket etti ve onun yerine masamın yanındaki sandalyeyi işaret ettim. Onun tekrar bana bu kadar yakın olmasını istememe imkan yoktu.

Koltuğa tünedi ve lacivert gözleriyle beni incelerken elini çenesinin üzerinde gezdirdi.

"Ne istiyorsun?" Beni aydınlatmaya meyilli görünmeyince sordum.

"Vampir Şifresi hakkında muhtemelen pek bir şey bilmediğin aklıma geldi," dedi yavaşça.

"Ne?"

"Pekala, farklı Fae Tarikatlarının hepsinin, Tarikat biçimlerinin etkisi altındayken üyelerinin eylemlerine rehberlik edecek kendi yönetim organları vardır. Pek çok farklı davranış, doğa, içgüdü ve hokkabazlık yeteneğiyle, bireysel gruplara sahip olarak kontrolü sürdürmek çok daha kolay. Ve Kaynağım olarak, hakkında biraz şey bilmenin doğru olduğunu düşündüm-"

Caleb? diye sordum sözünü keserek. "Beni ısırmak için burada değilsen, belki de sadece kızdırmak istiyorsundur? Çünkü son işkence biçimin beni ölümüne sıkmaya çalışmıyorsa sana söyleyecek hiçbir şeyim yok. Unuttun mu bilmiyorum ama sen ve senin sapkın arkadaşların geçen gece neredeyse beni öldürüyordu, bu yüzden sizinle birlikte vakit geçirmekle hiç ilgilenmiyorum.

Caleb bakışlarımdaki nefreti titrek bir gülümsemeyle karşıladı. "Pekala, moralini bozmadıklarına sevindim tatlım."

Sözlerime irkilmediği için tüylerim diken diken oldu. Başıma gelenlerde hiçbir rolü yokmuş gibi 'onlar' dediğini fark etmemiştim ki bu saçmalıktı çünkü onu yanlarında, gruplarının bir parçası olarak görmüştüm. Ve aracılığıyla.

Ben ona bağırma arzuma karşı savaşırken, Caleb beni ilgiyle izlemeye devam etti.

Bu adamın nesi vardı? Az önce kişisel alanıma daldı ve benimle hiçbir şey yapmak istemediğim bir Tarikat'ın organizasyonu hakkında konuşmaya başladı.

"Sen gitmezsen, ben giderim," dedim kararlı bir şekilde.

Çalınan hançeri gizlemek için ayağa kalkarken yorganı ters çevirerek kendimi yataktan ittim.

Kapıya gitmeyi başardım ama Caleb bulanık bir hareketle bana doğru fırladı, elini başımın yanına bastırdı ve bana doğru eğildi. Onun erkeksi kokusuna ve kaslı vücudunun sert hatlarına kilitlenmiştim. Tek seçeneğim, beni içine hapsederken bakışlarıyla buluşmaktı.

"Ben sadece... havuzda olanlarla hiçbir ilgim olmadığını bilmeni istedim," diye soludu. "Diğerlerinin bir şeyler planladığını biliyordum ama bu kadar olacağını tahmin etmemiştim..."

Kaşlarımı çatıp ona ne dememi istediğini merak ettim. "Senden istediğimde benimle çıksaydın," diye içini çekti. "O zaman çok farklı bir akşam geçirebilirdik."

"Yani seninle ayrılmak istemediğim için bu benim hatam mı?" diye sordum ona tek kaşımı kaldırarak.

"HAYIR. Ama seni oradan çıkarmaya çalıştım, bunun bir anlamı olmalı."

"Aslında hiçbir şekilde kahramanca olmayan pantolonuma girebilmek için beni oradan çıkarmaya çalıştın. Darcy onun saçını yolmadan önce Seth'ten uzaklaştırmak için herhangi bir girişimde bulundun mu? homurdandım.

"Şey, hayır, ama o benim Kaynağım değil. Seni zarar görmekten korumakla yükümlüyüm ve yemin ettim, bu da sana eziyet etmeyeceğim ya da eziyet etmeyeceğim anlamına geliyor, dedi Caleb.

Ah, ne asil. Yine de o havuzda kendimi özellikle korunmuş hissettiğimi söyleyemem. Orion beni oradan sürüklediğinde yarı ölüydüm."

"Seni öldürmezlerdi," dedi, ama sesinde bundan tamamen emin olmadığını düşündüren bir tereddüt vardı.

"Öyle mi? Olmam gereken bir yer var diye yarım yamalak özür dileme girişimini bitirdin mi, diye tersledim.

"Özür dilemiyorum," dedi. "Sana sadece ben olmadığımı söylüyorum. Sana böyle bir şey yapmamdan korkmana gerek yok. Kaynağım olarak bundan emin olabilirsiniz."

"Pekala, benim hesabımda herhangi bir özel mesafeye gitme. Kaynağınız olmak istemiyorum ve psikopat olmamanızın tek nedeni buysa, gurur duyulacak bir şey yok. Neden beni sözde bağından kurtarmıyorsun ve sonra diğer arkadaşların kadar pislik olmak için özgür olabilirsin ve ben de ağzının tenimde hissetmesine bir daha katlanmak zorunda kalmayacağım. " Beni duvara yaslayıp geri adım atmayı reddederken ona baktım. Büyü, kollarımda hızla gezinirken ve avuçlarımda toplanarak serbest bırakılmaya hazır halde karıncalandı.

Caleb birkaç uzun saniye bakışlarımı tuttu, sonra elini kapıdan çekip geri adım atarken içini çekti. Buraya seninle tartışmaya gelmedim, Tory. Bilmeni isterim ki geçen gece olanlar beni hiçbir konuda iyi hissettirmedi. Fae'ler güçlerine sahip çıkmalı ve konumları için savaşmalı ama bunu bire bir yapmanız gerekiyor. Sana karşı birlik olmaları... Sadece Max'in kontrolündeyken buzları kırdığını biliyor musun? Seni tuzağa düşürmek için Darius'un gücünün onunkiyle birleşmesi gerekti."

"Eh, hepinizden daha güçlü olduğumu zaten biliyordunuz. Bizi dezavantajlı duruma düşüren eğitim eksikliğimiz. Küçük arkadaşlarınıza bunu hatırlatmanızda fayda olabilir, çünkü sihrimi dördünüze karşı nasıl kullanacağıma karar verir vermez yapacağım. Ve geri ödemenin gerçek bir orospu olduğunu duydum.

Bu ifadeden irkilmek ya da buna kızmak yerine, Caleb'in ağzı bir sırıtışla kıvrıldı.

"Sabırsızlıkla bekliyorum." Kapıya doğru bir adım attı ama ben gitmesini engellemek için kapının önüne geçtim.

"Bana nedenini söyle," diye mırıldandım. "Neden bunu söylememizi kabul etmiyorsun?

tahtı istemiyor muyuz?”

"Bunu şimdi söylüyorsun ama bir kez eğitildin mi ve Yoldaşlığın ortaya çıktığında fikirlerinin nasıl değişebileceğini, Fae tarafını nasıl kucaklayabileceğini ve bu dünyadaki herkes gibi gücü nasıl özleyebileceğini bilmiyorsun. Bu riski alamayız.” Sanki böyleymiş gibi acıklı bir şekilde gülümsedi ve ben onun için gerçek olduğunu tahmin ettim.

"Neden burada kalıp hakkında hiçbir şey bilmediğimiz bir krallığı yönetmemizle hiçbir ilgisi olmadan sihrimizi kullanmayı öğrenip mirasımızı kazanmıyoruz?" Bastım, fikrimden vazgeçmeyi reddederek.

"Çünkü Fae'ler böyle değil. Sihrimizle doğarız ama onu kullanmak ve diğerlerinden daha iyi kullanmak için çalışmalıyız. Göksel Konsey'in Varisi olarak doğmuş olabilirim ama bu, annem emekli olduğunda otomatik olarak onun yerine oturacağım anlamına gelmez. Benim de Mirasçı olan küçük bir erkek ve bir kız kardeşim var ve yerimi almak için onlardan daha güçlü olduğumu kanıtlamam gerekecek. Ayrıca bana gelen herhangi bir dış zorlukla da mücadele etmem gerekecek. İsteyerek bırakmazsa, Konsey'deki yeri için annemle bile savaşmam gerekebilir. Kraliyet ve Celestial aileleri, Solaria'daki en güçlü aile olabilir ama bu bize otomatik olarak yönetme hakkı vermez. Burada okulda bile izleniyoruz, değerlendiriliyoruz,

"Kulağa yorucu geliyor," diye mırıldandım.

"Bu. Ama aynı zamanda gerekli. Halkın yöneticilerine güvenebilmesi için gücümüzü sorgusuz sualsiz elinde tutabileceğimizi görmesi gerekiyor. Ne yazık ki sen ve kız kardeşin için bu, ya seni kontrol altında tutmamız ya da boyun eğmemiz gerektiği anlamına geliyor. Bizden daha fazla sihirle doğdunuz, ikinizin de dört Elementle Uyanmış olmanızdan bahsetmiyorum bile. Her gün Vegas'a çağrı yapan sayısız basın makalesi yayınlanıyor.

tahtı geri al. Sahip olmanıza izin vermek istemiyorsak, herkesin sizden daha güçlü olduğumuzu görmesini sağlamalıyız.

"Yani istediğimiz şeyin bununla bir ilgisi yok mu?" Diye sordum. "Peki ya herkesin babamıza Vahşi Kral demesine ne demeli? Saltanatı bu kadar berbatsa, hiç kimse Mirasçılarının yönetimi ele geçirmesini istemez miydi?"

"İnsanlar kararsızdır, yöneticiler söz konusu olduğunda her zaman şikayet edilecek bir şeyler vardır ve bir tiran altında yaşamaktan çok daha iyi olsa bile Göksel Konsey'in yönetiminden hoşlanmamaları için pek çok neden vardır. Ve sen baban değilsin, birçok kişi ikinizin krallığımızda ne gibi değişiklikler yapabileceğini merak edecek. Ayrıca, tahta sahip çıkacak kadar güçlüysen, ne olursa olsun tahtın senin olması gerektiğine inanıyorlar."

"Bu... gerçekten aptalca," dedim. "Güç, iyi liderlik becerileri anlamına gelmez. İnsanları boyun eğdirmek için dövmek, bir hükümdar seçmenin korkunç bir yolu gibi görünüyor. Sonunda, yollarına çıkan insanları boğmaya çalışan yöneticiler için bir grup kinci pislikle karşılaşabilirsin."

Caleb bana sırıttı. "Pekala, eğer bir gün tahtına geçersen belki işlerin gidişatını değiştirmeye çalışabilirsin. Yine de şansını değerlendirmiyorum tatlım. Fae'ler böyle ve gözlerindeki o bakış, senin de hepimiz gibi olduğunu söylüyor."

"Ben senin gibi değilim," diye karşı çıktım öfkeyle.

"HAYIR? Yani bize kendi ilacımızdan tattırmayı hayal etmedin mi? İstemediğin halde seni her ısırdığımda gücünü kullanarak beni odanın diğer ucuna fırlatmak istemiyor musun? Bilerek gülümsedi ve ben biraz rahatsızca kıpırdandım.

"Hepiniz bizi rahat bırakırsanız, bunların hiçbirini yapmayı düşünmeme gerek kalmaz," diye karşı çıktım.

Caleb omuz silkerek, "Bu asla olmayacak," dedi. "Öyleyse karar vermen gereken şey, bu konuda ne yapacağın."

Tekrar kapıya yöneldi ve bu sefer gitmesine izin verdim. Kapımın eşiğinde durdum ve koridorda uzaklaşan Caleb'ı izledim. O yanlarından geçerken diğer öğrenciler telaşla yolundan çekildiler ve birden fazlası ona hürmetle başını salladı, hatta başlarını eğdi. Ve onları bu şekilde davranmaya iten sadece korku değildi; saygıydı. Mirasçılar ve pislikleri hakkında ne düşünürsem düşüneyim, Fae'lerin geri kalanının bunu aynı şekilde görmediği açıktı. Ve onlar gibi olmaya hiç niyetim olmasa da, belki de Fae'nin işleri farklı şekilde yaptığı gerçeğini kabul etmemin zamanı gelmişti.

Burada hayatta kalacaksak uyum sağlamamız gerekiyordu. Ve ben tam da bunu yapmaya hazırdım.

Pazartesi sabahı erken saatlerde, diğer öğrencilerin çoğu daha yataktan kalkmadan Aer Tower'dan ÇIKIŞTIM. Şafağı yeni geçmişti ve gelen ışık gökyüzünde dalgalanıyor gibiydi. Tory ve ben kalmaya karar verdiğimizden beri kilometrelerce daha mutluydum, ama yine de Seth'le karşılaştığım an korkmadan edemedim. Alaycı yüzünü görmek için, alaycı alaylarını duyun. Onu en çok incitecek şekilde intikam almak istedim; Şöhretini vururdum. Yüzündeki o sürekli dünyanın sahibi sırıtışını silin ve arkadaşlarını güldürün. *o*bana sahip oldukları gibi. Ama bunu gerçekten nasıl başaracağım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Henüz değil.

Kuleden çıktım ve etrafımda yaklaşan Sonbahar'ın vaadini taşıyan serin bir rüzgar esti. Uçurumun üzerinden yuvarlanan deniz havası, önümde su gibi dönen ve dans eden uzun çimenleri gönderdi. Yaprakların uçlarını en hafif sarı ve turuncu tonlarının renklendirdiği Ağlayan Orman'a giden dolambaçlı patikayı takip ettim.

Gölgeli yolda yürürken, burada takip edildiğimi, Mirasçıların üzerime saldırdığını hatırladım. Ama bu yerden kaçmayacaktım. Geceleri en karanlık kabuslarımı barındırıyormuş gibi görünebilirdi ama bu gerçek değildi. Gündüzleri ise kampüsteki en sevdiğim yerlerden biriydi.

Yolu ana binalara kadar takip ettim, Venüs Kütüphanesi'ne yaklaşırken yoldan saptım. Orion'un bana verdiği kitabın adını avucumun içine karalamıştım. Neden aniden bana yardım ettiğine dair hiçbir fikrim yoktu. Belki bana acıdı. Ama Orion'la ilgili bir şey bana onun insanlara acıyan türden bir adam olmadığını söylüyordu.

Periler güçlüydü ve türlerinin en zayıfları doğal olarak acı çekiyordu. Solaria böyle çalışıyordu. Zodiac Academy'nin duvarları ve ötesindeki herkesin içine yerleşmişti. Bir kereliğine buna sevinmiştim çünkü kesinlikle acınmak istemiyordum. Tory ve ben derinden incinmiştik, alay konusu olmuştuk ve şüphesiz okuldaki her şakanın konusu olmuştuk. Ama özür dilemeye ve sırtımı sıvazlamaya ihtiyacım yoktu. Artık koşmak bile istemiyordum. İntikam istedim, saf ve basit. Bu dünyadaki yerimi geri almak ve dünyadaki herkese burada olmayı hak ettiğimi kanıtlamak istedim. Fae olduğumu ve bir daha kimsenin bana aksini söylemesine izin vermeyeceğimi. Ve bu, Mirasçıların bize iki kez saldırdığı anlamına geliyorsa, öyle olsun.

Ben yaklaşırken kütüphane dimdik ve heybetli duruyordu. Kapıları ittim ve arkamdan kapanan, omurgamdan aşağı bir ürperti gönderen yankılanan alkışlarla karşılandım.

Buraya en son geldiğimde Astrum'u canlı son görüşüm de olmuştu. Tory ve bana olan bağlılığından dolayı öldürülmüş olabileceği gerçeğini düşünmek istemiyordum. Ama 'Gölge' her kimse, Falling Star'ın kimliğini keşfettiklerinde acımasız davranmışlardı. Ve bunun tek bir anlamı olabilir; önemli bir şey biliyordu. Şimdi asla keşfedemeyeceğimiz bir şey.

Tavandan sarkan büyük küresel lambanın parıltısı altında Row Epsilon'a girerek geniş kütüphaneden süzüldüm. Avucumda kitabın adını kontrol ettim ve onu ararken elimi rafta gezdirdim. Parmaklarımı aldığımda bir tutam toz bile kaplamadı ve ben

Zodiac Akademisi'nin koridorlarında dolaşan sihirli bir hademe olup olmadığını ya da her şeyin kusursuz kalması için büyülenmiş olup olmadığını merak etti.

Bakışlarım koyu yeşil, deri ciltli, sırtında altın harflerle yazılmış bir kitaba takıldı: Earth: The Power of Growth. Raftan çekip çevirip açarken midem bulandı. Gözlerimi içindekiler sayfasından aşağı kaydırarak ihtiyacım olanı aradım.

Doğal Büyüme:

Çiviler:

ayak...340

Parmak...345

Pençe...350

Saç:

kafa...360

Bacaklar...362

Koltuk altı...364

Kasık bölgesi...368

Yüz...370

Gövde...372

Tam olarak aradığımı bulduğumda ağzımdan bir sırıtış çıktı. Sıranın sonundaki dairesel bir tahta masaya aceleyle oturdum ve saç uzatma bölümünü bularak oturdum. Bir dizi kıl folikülü diyagramını atladım ve büyüyü aradım. Bunun bir büyü olmaması dışında. Bu bir iksirdi.

Kahretsin, onlar hakkında henüz hiçbir şey öğrenmedim.

Birkaç sayfa giriş metni okudum, ardından içindekiler listesini taradım.

Uzun değildi, sadece üç öğe. Ama onları nerede bulacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu.

3 Adet Kurutulmuş Biber
Kabuğu. 8 Sedef Kazıntısı.
İki İnçlik Sarı Kristal.

Karıştırın ve iki gece ay ışığında bırakın, sonra bekleyin.
ikinci gün doğan güneşte şeffaflaşana kadar. Kuzey Yıldızı ile
yüzleşin ve istenen saç büyümesinin inç başına 50 ml için.

Tamam, tamamen tuhaf olmasa da yeterince basit görünüyor.

Talimatları not ettim, kitabı kapattım ve tekrar rafa koymak için koridora yöneldim. Onu yerine iterken gözüm yanındaki kitaba takıldı.

Toprak: Çağırmanın Gücü.

Merakıma yenik düştüm ve kalın kitabı çekip içindekiler sayfasına dönüp ilk bölümü okudum.

Yeni başlayanlar için çağrı:

Haşarat:

Böcekler ve Hamamböcekleri

araknidler

Karıncalar

Bitler, Pireler, Earwigs ve Termitler

Güveler ve Kelebekler

Çekirgeler, Cırcır Böcekleri ve Çekirgeler

Sinekler ve Sivrisinekler

Dikkatim pire kelimesine odaklandı ve o bölüme döndüm, acaba belki...

Birkaç sayfa okudum ve önsezilerim işe yaradıkça kalbim gümbür gümbür gümbür gümbür atıyordu. Kova Aytaşı denilen bir şeyin büyü yapan kişinin kontrolü altında Kurtadam biti diyebileceğini keşfettiğimde ağzımdan bir kahkaha balonu kaçtı.*Şimdi bir tane nereden bulacağımı bulmam gerekiyor.*

Sihri çağırmanın yapabileceği tüm çılgınca şeylerden etkilenmiş olarak, giderek daha fazla sayfa okumaya başladım. Kitabın gelişmiş bölümünde, daha büyük hayvanları çağırmanın ve ardından vücutları üzerinde kontrol elde etmek için iradenizi onlara zorlamanın yolları vardı. Bir gün böyle bir şey yapabileceğimi düşünmek beni tamamen şaşırttı.

Okul zili havada tiz bir sesle çaldı ve ben şaşkınlıktan kaskatı kesildim. Duvardaki süslü gümüş saate baktım ve kitaba kendimi o kadar kaptırdığımı fark ettim ki kahvaltıyı tamamen kaçırmıştım. Çıkışa doğru yönelirken sırt çantamı omzumun üzerinden düzelterek rafa geri koydum.

Öğrenciler kampüste üşüşüyor, The Orb'tan dışarı fırlıyor ve dolambaçlı yollarda gruplara ayrılarak birinci sınıflarına doğru ilerliyorlardı. Tory, Diego ya da Sofia'dan herhangi bir iz var mı diye kalabalığa göz atarak Jüpiter Salonu'na doğru sağa döndüm. Dolabımda sahip olduğum tek şapkayı Orion kafamdan fırlatıp attıktan sonra kaybetmiştim, bu yüzden saçım herkesin görebileceği şekilde ortaya çıkmıştı. Etrafına bir eşarp bağlamayı düşünmüştüm ama bunun sadece daha fazla dikkat çekeceğini düşündüm. Ayrıca FaeBook'ta herkes görmüştü zaten. Yapabileceğim en iyi şey, şimdilik bunu ön plana çıkarmaktı.

Yanlarından geçerken insanlar kıs kıs güldüler ve kafamın arkasındaki kel bölgeyi gördüler. Yanaklarım alev aldı ama beni etkilemesine izin vermemek için çenemi yukarı kaldırdım ama bu neredeyse imkansızdı. tuttum

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

o kitaptaki malzemeleri bulduğumda saçımı yeniden uzatabileceğim ve bu kabusun sonunda sona ereceği gerçeği.

Jupiter Hall'un geniş fuayesine yöneldim ve Orion'un sınıfına sıralanan öğrencilerin arasına katılarak merdivenlerden hızla çıktım. Arkadaşlarımı aramak için boynumu uzattım ama onları görmeden önce aniden dört kollu bir kucaklaşmayla ezildim.

"Darcy!" Diego ciyaklayarak bana sarıldı ve Diego ikimizi de göğsüne çekti.

Kalmaya karar vermenize çok sevindim. Diego beni daha sıkı sıktı ve omzunun üzerinden Tory'yi gördüm, sırıtarak kapana kısıldığım ayı kucaklamasını gözlemledim.

Birkaç adım ötedeki bir kız aniden nefesini tuttu, yukarı ve aşağı zıpladı. "Aman Tanrım, ben Caleb Altair."

Omzumun üzerinden gösterdiği yöne baktım ve arkadaşlarımdan uzaklaştım. Caleb, sanki içindeki her ons oksijene sahipmiş gibi koridorda uzun adımlarla ilerlerken bir Juniors hattının başındaydı. Arkadaşları bizi işaret etti ve taşlı bakışları üzerimizde kayarken midem kasıldı. Hayran kulübü onu umutla izliyordu ve kalbimin derinliklerinde yorum yapmadan geçip gitmeyeceğini biliyordum.

Derin bir nefes alarak adımlarını yavaşlattı. "Bu adamların kokusunu alıyor musun?" Havayı kokladı ve kaşlarımı çattım. "Prestijli Akademimizde bir yeri hak ettiklerini iddia eden bir grup Düzensiz Fae gibi kokuyor."

"Bugün yağmur yağıyor mu pislikler?" Tory yorum yaptı, ondan uzaklaştı ve bir an için neredeyse gülümseyecekmiş gibi göründü.

Sofia, "Bir Düzenim var," diye mırıldandı ama Caleb'in Vampir işitme duyusu, onun yanına kalmasına izin vermedi.

Etrafta dolaşıp insanlara bunu hatırlatmazdım sarışın. Pegasus olmak, Order olmamaktan daha kötü.” Arkadaşının yumruğu ona vurdu ve başını salladı.

o gülerken anlaşma. Uzun boylu, kızıl saçlı ve soğuk bakışlı bir adamdı.

Kızıl saçlı, "Evet, kampüste onlardan nasıl bu kadar çok var bilmiyorum," diye alay etti. "Sadece bir ucube bir atı becermek ister."

Caleb buna kıkırdadı ve sıkıca başını salladı. "Sanırım önce hakkımdan vazgeçmeyi tercih ederim."

Caleb koridorda heyecanlı yuhalamalar eşliğinde uzaklaşırken bok çuvalı arkadaşları kahkahalarla güldüler.

"Tanrım, o korkunç," diye homurdandım. "Onu boşver Sofia."

Sofia, "Ona bir Pegasus olarak rastlarsam, onu sol toynağımla tanıştırırım," diye tısladı ve gözlerindeki ateşe kaşlarımı kaldırdım.

"Bunu görmeyi çok isterim," Tory güldü ve bana bakarak sesini alçalttı. "Acaba onun Pegasus nefretini ona karşı kullanabilir miyiz?"

"Evet, Pegasus'un kıçını sevdiğine dair bir söylenti yaymalısın," diye fısıldadı Sofia, gözlerinde manik bir parıltıyla. Bu çılgın yanı hoşuma gitmişti ve gırtlağımdan fışkıran kahkahaya engel olamadım.

Diego ona şok içinde baktı, sonra hevesle başını salladı. "Bu harika olurdu, Sofia. Kimsenin bize inanacağından şüpheliyim*ucubeler*Yine de." Adam ona göz kırptı ve onun bu ima karşısında yüzü kızardı.

Çığlık atan bir kahkaha korosu dikkatimi çekti ve Kylie ve arkadaşları geldiğinde göğsümde bir ezilme hissi ile döndüm.

"Görünüşe göre yarı yoluk bir tavuk Kardinal Büyü dersimize katılacak," dedi yüksek sesle, dolgun dudaklarında şeytani bir gülümseme belirirken solgun gözleri bana dikildi. "Biri onu sefaletinden kurtardı." Arkadaşları gülmeye başladı ve ben de ona ters ters bakarken dişlerimi gıcırdattım.

Tory, "Görünüşe göre tamamen tüyleri dökülmüş biri de aramıza katıldı," diye seslendi ona. "Yine de devasa gagasını henüz çıkarmadılar."

kolektif*oooohS*ınıf arkadaşlarımızdan gelen sesler ve adrenalin damarlarıma girdi.

Kylie'nin yüzü kırmızıya döndü ve gözleri cinayetle yüzdü. Koyu renk saçlı arkadaşı Jillian, gözleri kocaman açılmış bir baykuş gibi bize bakıyordu.

"Bana ne dedin Fahişe Prenses?" Kylie hırladı.

Savaşlarımda savaşmasını istemediğim için Tory'nin tarafına geçtim. Onu duydun, Kylie. Neden sözde erkek arkadaşına koşmuyorsun? Bilirsin, seni bir çalının arasında dikip başka bir kızı öperken onu filme çeken kişi. İçimdeki ateşin nereden geldiğini veya mutlak aşağılanmamı başka bir hikayeye döndürmenin işe yarayıp yaramayacağını bilmiyordum. Ama Kylie'nin çenesi öfkeyle gıdıklandı ve bir avcı gibi bize doğru adım attı. Etrafımızda bir çember oluştu ve sınıfa girenler ne olduğunu anlamak için kafalarını dışarı çıkardılar bile.

"Sethy bunu sadece seni mahvetmek için yaptı.*Vega*Kylie bana tükürdü. "Sanki seni hiç istemeden öpmüş gibi."

"Pekala, ona bir daha onun yalancı ağzına yaklaşmaktansa dilimi kesmeyi tercih ettiğimi söyleyebilirsin," diye hırladım ve Diego beni çekmek ister gibi kolumdan tuttu.

"Kampüsün her yerindeki kızları öptüğünü görüyorum ve hiçbiri sen değilsin," diye ekledi Tory masumca. Kylie, seni bir daha öperse dikkatli olsan iyi edersin CYBE kapma ihtimaline karşı.

"Seni küçük kaltak!" Kylie çığlık attı. Sarı saçlarının tamamı öfkeli yılan akıntılarına dönüştü, cildi soluk yeşil bir renge dönüştü ve dişleri sivri uçluydu. Siyah ve yeşil engerekler bize tıslayarak zehir tükürürken şaşkınlıkla geri döndüm. Kafamda Orion'un bahsettiği bir Emir çınladı - *Medusa*.

"Lanet olsun," diye soludu Tory, geri geri giderken omzu benimkine çarptı. “Bir kuş, kafasına bir kova solucan kusmuş gibi görünüyor. Hakaret etmeye çalıştığına inanamıyorum*senin*saç."

Kylie'nin gözleri yarık olacak şekilde kısıldı ve ileri adım atarak ellerini kaldırdı.

aralarında bir hava fırtınası dolaşırken.

Hafif bir esinti salmaya fırsat bulamadan, bir rüzgar girdabı tarafından havaya kaldırıldı, çılgınca daireler çizerek engerek yılanları başının etrafında sallandı.

Orion görüş alanına girdiğinde boğazımdan bir kahkaha koptu, kasırgayı fırlatırken elini kaldırdı.

"Hepiniz sınıfımda oturmuş beni bekliyor olmalısınız!" diye bağırdı, Kylie'nin yere çarpması için kolunu indirdi ve bir ciyaklamayla kızının üzerine indi. Saçları omuzlarına döküldü, altın bir tabakaya döndü ve yanakları utançtan kıpkırmızı oldu.

Orion, "Sipariş formunun kontrolünü kaybettiği için Aer'den yirmi puan," diye havladı ve daha fazla öğrenciyi onun geçmesine izin vermeye zorlayan bir hava akımı gönderdi. Gözden kaybolarak sınıfa girdi ve herkes onun peşinden koşarken kalbim çılgınca atmaya başladı.

Kylie'nin arkadaşları onu bir yığın halinde bırakıp, onsuz aceleyle odaya girdiler. Saçını düzleştirdi ve sakin kalmaya çalıştı, ama onun tamamen altı vuruş yaptığını görebiliyordum. Küçük bir parçam onun için üzüldü ama bana yaptıklarından sonra bu düşünceyi bir yastıkla boğdum ta ki boğulana kadar.

Arkadaşlarımın kahkahaları etrafımda çınladı, diğer sınıf arkadaşlarımızın kahkahalarına karıştı ve ben katılana kadar beni etkiledi.

"Başının etrafında dönerken yılanların gözlerindeki bakışı gördün mü?" Tyler Corbin, sınıfın önünde her şeyi yeniden canlandırırken bir kahkaha patlattı.

Orion kollarını kavuşturmuş, öğrenciler yerlerine çöküp Tyler'ın gösterisini izlerken masasının arkasında bekliyordu. Orion'un ağzının etrafında bir gülümseme belirdi ve yarım saniyeliğine bakışlarıyla beni buluşturarak daha da gülümsememe neden oldu.

Kylie yürürken Tory ve Diego'nun arasındaki koltuğuma düştüm.

kapıya doğru. Koltuğuna koşarken omuzlarını geri çekti, ama oturur oturmaz, yüzünü Atlas'ına gömerek saklanmak için alçaldı.

Odayı heyecanlı gevezelikler doldurdu ve Tyler hâlâ sınıfın önünde dönüyor, birinin hırkasını başının üzerinde sallıyordu. Muazzam bir patlama herkesin ölümüne sessiz kalmasına neden oldu. Orion tüm masasını kaldırdı ve bir hava akımıyla yere çarptı ve çarpmanın etkisiyle ahşap zemin titredi. Orion ona keskin bir bakış atarken Tyler aceleyle koltuğuna döndü.

Sessizlik çınladığında tahtaya döndü, elektronik kalemini aldı ve eğik el yazısıyla tahtaya bir şeyler yazdı.

SAF DEĞİLSİN.

Ders notlarına doğru yol alarak Atlas'ımı çıkardım. Onları bulduğumda, bir derse en son belli belirsiz aşağılayıcı başlangıcı için bir açıklama beklerken Orion'a baktım.

Yavaşça, yaklaşmakta olan tehlikenin tamamen farkında olmadan çılgınca Atlas'ında bir şeyler arayan Tyler Corbin'e doğru yürüdü. Tyler, Orion'un gölgesi üzerine düşene kadar donup kaldı ve bir özür ifadesiyle bakışlarını Profesörünkilerle buluşturdu.

"Sınıfımda bir FaeBook yazısı mı yazıyorsun Corbin?" Orion homurdandı ve odadaki eğlence onun ürkütücü ses tonuyla tamamen dağıldı.

"Evet ama-" Tyler irkildi ama Orion Atlas'ı kaptı ve Tyler'ın kafasının yan tarafına indirdi. Onu bir takırtıyla yere fırlattı ve tahtaya geri döndü. "Terra'dan on puan," dedi gelişigüzel bir şekilde, dersin ilk notalarını getirmek için tahtaya vurmadan önce kravatını düzeltirken.

Tyler şakağını ovuşturdu, uzandı ve somurtarak Atlas'ını yerden kaldırdı.

"Bugün kan hatlarını tartışıyoruz," dedi Orion, bir Emirler listesi içeren ekranı işaret ederek ve ilkini tanıdığımda merakım arttı. Vahşi Kral'a aitti. Benim*baba*.

Hidra.

Kraken.

Anka kuşu.

Arian Yunus.

empusa.

Ofiyotaurus.

"Biri bana bu Emirleri neyin birbirine bağladığını söyleyebilir mi?" diye sordu Orion, sanki cırcır böcekleri bekliyormuş gibi odaya göz gezdirerek.

Soyu tükenmiş, efendim, dedi Sofia, sesi biraz yüksekti.

Orion sertçe başını salladı. “Ignis'e beş puan. Ve biri bana nedenini söyleyebilir mi?” Hydra Tarikatını kırmızıyla daire içine alarak tahtaya geri döndü.

"Kirli kan hatları yüzünden mi?" arkadan kuzguni saçlı bir kız seslendi.

"Kesinlikle Bayan Abdul, Aqua'ya beş puan," dedi Orion. "Hidra Tarikatı, Kral Vega yirmi yıl önce öldükten sonra nesli tükenen en yakın tarikattır."

Bakışların bize doğru çekildiğini hissettiğimde içim düğümlendi ve bakışlarımı kararlı bir şekilde tahtada tuttum.

"Kral Vega, Tarikatının dışından biriyle evlendi, yani onun soyu bir Harpy'ninkiyle ve Kraliçe'nin taşıdığı diğer genetiklerle karışmıştı. Kızları -" bize keskin bir bakış attı "- henüz Tarikat formlarında ortaya çıkmadıkları için, Hydra Tarikatı'nın bir kez ortaya çıkma olasılığı var.

Daha. Ancak... bu çeşitli faktörlere bağlı olacaktır. Genetik, bağlı oldukları yıldızlar..." Tahtaya dokundu ve bir takımyıldızlar listesinin altında karmaşık bir genetik ağacı belirdi. "Bir soya ne kadar çok genetik eklenirse, bir ebeveynin aynı Tarikattan yavrular doğurma şansı o kadar az olur. Bu nedenle bazı nadir Tarikatlar artık sadece kendi türlerinden olanlarla çiftleşerek soylarını saf tutmaya çalışıyor. Biri bana örnek verebilir mi?”

"Ejderhalar mı, efendim?" Tyler teklif etti ve Orion başını salladı.

İkimiz de Darius Acrux'u düşünürken Tory'ye bir bakış attım. Orion devam etti, "Daha nadir Tarikatların aileleri genellikle görücü usulü evlilikleri uygular-" Orion'un Atlasından yüksek bir BEEEEEEP sesi geldi, tiz bir ses kalbimi ürpertti.

Gözleri aldığı bir mesaj üzerinde ileri geri kayarken, telaşlı bir bakışla hemen kağıdı kaptı. Elini kısa sakalında gezdirdi, alnı derinden çatılmıştı.

“*Bok*diye tısladı ve odadaki herkes daha dik oturdu.

Atlas'ı yavaşça masasının üzerine koydu, avuçlarını iki yanına dayadı ve sert bir ifadeyle sınıfa baktı. "FIB'nin az önce Profesör Astrum'un ölümüne bir Perinin neden olduğunu açıkladığını size bildirmek benim görevim."

Tory'ye bakarken nefes nefese kaldı ve kalbim göğsümde güm güm güm güm atıyordu.

"Bir Su Perisi kampüse mi girdi?!" Kylie çığlık attı ve birkaç arkadaşı hararetle sohbet etmeye başladı.

"Bu Akademi'de korumamız olması gerekmiyor mu?" diye sordu başka bir çocuk, göğsünü şişirerek.

"FIB Nymph'i yakaladı mı?" başka bir kız ağladı.

Tyler yine öfkeyle Atlas'ına vurmaya başladı ve hoparlörden bir ses geldi.

sınıf yükseldi.

"SESSİZLİK!" Orion kükredi ve herkes itaat etti.

Başını eğip alnını gözlerini gölgelediğinde kalbim gümbür gümbür atıyordu. "Görünüşe göre Nymph, Profesör'ün cesedini yok etmek için Astrum'dan çaldığı yeni edindiği Ateş Elementini kullanmış, ancak kanıtları gizlemek için yeterince iyi bir iş yapmamışlar." Yavaşça nefes aldı. “Söz konusu Su Perisi henüz yakalanmadı; Astrum hem havaya hem de ateşe sahipti, bu yüzden bu yaratık artık son derece tehlikeli olacak. FIB, cinayet gecesi faydalı bir şeye şahit olmuş olabilecek herkesle röportaj yapacak. Herhangi bir bilginiz varsa ve görüşmeye çağrılmazsanız,*irade*ne olursa olsun öne çıkın ve isteyerek teklif edin. FIB tarafından isteğiniz dışında sorguya çekilmek istemezsiniz dediğimde bana güvenin. Sustu ama kimse bir şey söylemedi. Tek duyabildiğim kalbimin göğsümde güm güm atmasıydı.

Bir Su Perisi Astrum'u öldürdü. Peki bunun anlamı nedir? Rastgele bir cinayet olduğunu mu? Ya da Nymphe'lerin onun bize bilgi vermesini umursadığını mı?

Orion'un gözlerindeki bakış onun öfkeden kudurduğunu, çenesinin saatli bomba gibi çalıştığını söylüyordu. "Okuldaki her öğrenciye Periler hakkında bilgi verilmesini talep ettiler ve normalde bu dersi üçüncü sınıfa kadar vermeme rağmen, onun yerine bugün konu değiştirip anlatacağız." Atlas'ında bir şeye dokundu ve bir dakika sonra benimkiyle ilgili notlar değişti ve tahtada bir ders başlığı belirdi.

Perilerin Fizyolojisi.

Odanın üzerine ağır bir ağırlık çökmüş gibiydi. Herkes, Astrum'u öldüren yaratık hakkında fikir vermesi için Orion'un konuşmasını bekliyordu. Ben de bir o kadar hevesliydim, beklentiyle sandalyemde öne doğru eğildim.

"Solaria'da büyümüş herkesin bildiği gibi, Periler sihirli yetenekler olmadan doğmuş yaratıklardır, ama onları Fae'den alabilirler. Onlar bizim yeminli düşmanlarımızdır. Doğaları yıkım ve ölümdür. Ama nasıl çalıştıklarını, zihinlerinin ve bedenlerinin nasıl çalıştığını bilmiyor olabilirsiniz. Bu bilgi size onlara karşı avantaj sağlayacak olan şeydir. Ölümden kaçmak için bir salise daha uzun. Ve bugün sana bu avantajı vermeye çalışacağım."

Orion ekrana dokundu ve uzun, keskin parmakları olan uzun boylu bir figürün ürkütücü bir görüntüsü belirdi. Neredeyse ağaca benziyordu, vücudu kaslı ve kahverengiydi. Yüzü, kırmızı gözleri ve başının üzerinde kıvrılan ağaç kabuğundan yapılmış gibi görünen kıvrık boynuzları olan şeytani bir şeydi.

"Bu, gerçek haliyle bir Nymph," diye açıkladı Orion ve tüylerim diken diken oldu. "Yaşa ve cinsiyete bağlı olarak boyutları değişir, ancak bu, endişelerinizin en küçüğüdür. Periler, bir Fae'nin büyüsünü etkisiz hale getirebilecek bir enerjiye sahiptir. Bir Nymph, Fae'yi yakın mesafeden otuz saniyeden daha kısa sürede alt edebilir. Süreç, içinizdeki sihir kuyusunu çeken ve onu hareketsiz kılan, tüketen, emen bir duygu olarak tanımlandı. Buna bir tıkırtı sesi eşlik ediyor."

Sokakta Falling Star ile ilk kez karşılaşmamız gereken o geceyi düşündüğümde boğazım düğümlendi.

Darcy, hatırlıyor musun? Tory fısıldadı ve ben de başımı salladım, ona bakarken ağzım tamamen kurumuştu.*Bir Su Perisi tarafından kovalandık!? Vay canına.*

"Perilerin nereden geldiğini bilen var mı?" Orion sınıfa sordu.

"Gölge Diyarı," diye teklif etti Diego, yüzü solgundu.

"Doğru," dedi Orion.

"Orası beşinci Elementin yaşadığı yer değil mi, efendim?" Tyler heyecanla sordu. "Böyle bir şey yok," diye homurdandı Orion, ona dik dik bakarak. "Ve sana o söylentinin kıçını şişirmemeni öneririm Corbin, yoksa ölürsün.

öngörülebilir bir gelecekte benimle gözaltında kalacaksınız.”

Tyler öfkeyle sandalyesine yığıldı.

"Gölge Diyarı nedir?" diye sordum, içimde bir boşluk hissederek. Bunu birkaç kıkırdama izledi ama beklediğim kadar çok değildi. Odada bunu öğrenmeye can atan pek çok insan varmış gibi görünüyordu.

Orion kaşlarını çatarak bana döndü. “Bu başka bir ayna dünyası. Ama bizimki ya da Dünya gibi değil. Kara büyünün doğduğu yer burasıdır. Periler ondan doğar, ancak onu kullanamazlar. Önce Fae'den sihir çalmazlarsa olmaz." Nymph'in uzun parmaklarını göstererek tahtaya doğru ilerledi. "Bu sivri uçlu sondalar-"

"Popo sondaları!" Tyler ağzından kaçırdı, kahkahalara boğuldu ve birkaç öğrenci katıldı. Benden bir kıkırdama kaçtı ve Tory homurdandı.

Orion parmağını salladı ve Tyler'ın üzerinde bir su seli açıldı ve vahşi bir dalgayla üzerine döküldü. Aniden durdu ve Tyler, sandalyesinin etrafında büyüyen bir su birikintisine su damlarken şiddetli bir şekilde tükürdü.

Orion sanki hiç kesinti olmamış gibi devam etti. "-jilet keskinliğindedirler ve sihirlerini çıkarmak için bir Fae'nin kalbine sokulabilirler. İşlem iki dakikadan az sürüyor ve tamamlandığında, Fae elbette ölecek ve Nymph, Fae'nin sahip olduğu Elementlerin tüm gücünü elde edecek."

"Peki buna karşı kendimizi nasıl savunabiliriz?" diye yalvardı Sofia, gözleri korkuyla dönmüştü.

Orion yanıt olarak ekrana dokunarak Kalkanlar ve Savunmalar başlıklı bir sayfa açtı. "Tükenme hissi, çevrenizdeki bir Nymph'in açıklayıcı bir işaretidir. Mavimsi bir parıltı genellikle enerji patlamasından önce gelir," dedi Orion. "Başka bir taktik düşünmeden önce, kesinlikle koşmanı öneririm. Siz birinci sınıf öğrencisisiniz, eğitimli Fae değilsiniz. Tahliye sürecine başlarlarsa, bir Nymph'e karşı çok az şansın olacak ya da hiç şansın olmayacak."

"Ya kaçamayacağımız kadar yaklaşırlarsa?" diye sordu bir adam, endişeyle elini siyah saçlarından geçirerek.

"O halde büyük olasılıkla zaten ölmüşsündür," dedi Orion tamamen ifadesizce. *Moral konuşması yapmanın yolu, efendim.*

"Ama," dedi Orion, gamzesini ortaya çıkaran karanlık bir sırıtışla. "Çoğu Fae, sonuna kadar savaşmayacak kadar inatçıdır. İşte uygulayabileceğiniz birkaç taktik. Tahtadaki ilk satırı işaret etti. "Olanların ışığında, bundan sonra Elemental Sınıflarınızda kalkanların öncelikli olacağına şüphe yok. İyi kullanılırsa, kendinizi bir Nymph'in tüketen gücünün etkilerinden kaçmanıza yetecek kadar koruyabilirsiniz. İkinci taktik." Bir sonraki satırı işaret etti. "Seni tüketmeye başlama şansları olmadan önce onları savaşa sokmak. Henüz savaş için eğitilmediğiniz için, hedefinizi vurma şansınızı artırmak için yaratığa güçlerinizin ölçüsünü tek bir geniş darbede patlatmanızı tavsiye ederim. Kullanabileceğiniz üçüncü ve en etkili savunma yöntemi, Emir formunuza geçmektir. Nymph'ler, Order yeteneklerinizi güçleriyle devre dışı bırakamazlar, bu nedenle bir Dragon onlara ateş püskürtebilir, bir Vampir hala gelişmiş güçlerini vb. kullanabilir. En azından, Sipariş formunuz koşmanızı kolaylaştıracaktır."

Oturduğum yerde rahatsızca kıpırdandım. Emirlerimizin ortaya çıkmasını beklerken bu tavsiyenin ne bana ne de Tory'ye pek faydası olmadı.

"En azından üç metrelik bir ağaç canavarının uzaktan bana doğru geldiğini göreceğim," dedi arkamızda oturan bir kız gergin bir kahkahayla.

"Yanlış," diye yanıtladı Orion ona. "Nimfler bukalemunlardır. Fae şeklini alabilirler."

"Harika," diye inledi Tyler. "Bu yüzden*Sen*bildiğimiz kadarıyla bir Su Perisi olabilir." Orion'u işaret etti ve Profesör ona soğuk soğuk baktı.

"Senden akıtmak istediğim tek şey Corbin, birkaç litre kan."

Gözlerinde manik bir parıltıyla yaklaştı ve Tyler sandalyesinde büzüldü.

Kapı çalındı ve Orion cevap vermek için hareket edemeden kapı açıldı. Orion'u Tucana'da randevusunda gördüğüm güzel kadını görünce ağzım aralandı. Ama şimdi, kum saati figürünü tanımlayan daracık bir elbise içinde değildi, göğsünde onu FIB olarak etiketleyen parlak gümüş bir rozet bulunan, üzerine oturan siyah bir tulum içindeydi.

"Ne oluyor?" Tory kulağıma üfledi ve ben başımı salladım, konuyla ilgili tek kelime edemedim. *Orion'un ateşli randevusu, Fae Soruşturma Bürosu'nun bir parçası mı?*

"Rahatsız ettiğim için kusura bakma Lance," dedi ve onun adını söyleyişindeki bir şey tüylerimi diken diken etti.

"Her şey yolunda mı, Francesca?" Orion kadife gibi pürüzsüz bir sesle sordu. *Kesinlikle birbirlerini beceriyorlar. Ve kesinlikle umurumda değil.*

"Bazı yeni kanıtlar gün ışığına çıktı, birkaç öğrencinizle konuşmam gerekiyor." Peridot gözleri odayı taradı ve bana ve kız kardeşime odaklandı. Tory ve Darcy Vega mı? Benimle gelmen gerekiyor."

Orion, dudaklarını gergin bir çizgi halinde bastırarak aramızda baktı. Ayağa kalktık ve çantamı toplayıp Francesca'ya doğru ilerlerken sırtımda yüzlerce deliği yakan bakışlar hissettim.

Ben ona yaklaşırken, Orion ileri fırladı ve bileğimi yakaladı. Kullandığı güç yüzünden neredeyse ona çarpıyordum ve kendimi ona karşı sabitlemek zorunda kalıyordum. Elim, kıvrık yeninin dirseğinin kıvrımıyla birleştiği yere indi ve parmaklarımın altındaki kabarık deriye baktım. Orada damgalanmış koyu kırmızı bir dövme gördüğümde kaşlarımı çattım; hayal meyal tanıdığım bir semboldü ve onun Aslan burcu olduğunu hatırlamam yarım saniyemi aldı.

"Cumartesi günü benimle cezan var," dedi Orion kulağıma, nefes almamı hızlandıran ölümcül bir mırıltıyla.

"Evet?" direndim. "Ne için?" Gözleriyle karşılaştım ve onlardaki aç bakışla kalbim üç katına çıktı. Bir süredir benden beslenmemişti ve o anda benden faydalanmasını bekliyordum.

"Stardust, Bayan Vega," dedi ve göğsüme bir şimşek çaktı sanki. "Ah doğru... bu," diye mırıldandım o beni bırakırken.

"Cumartesi sabahı saat altıda Jüpiter Salonu'nun avlusundayım. Geç kalmayın," diye rica etti.

Olmadığın sürece, dedim kendime engel olamadan ve ben geri adım atıp Tory ve Francesca'nın peşinden hızla kapıdan çıkarken gözleri parladı.

Önümüzde şiddetli bir hızla yürüyen Francesca'nın topukları yerde tıkırdadı. Bizi, sonunda birinin dışında durana kadar birçok kapının önünden geçen bir koridordan aşağı yönlendirdi. Parmak eklemlerini ona vurdu ve derin bir erkek sesi cevap verdi.

Bitirmek üzereyim, bir dakika, diye seslendi.

Francesca bir telefon çıkardı ve ekrana dokunmaya başladı. "Bu tam olarak ne hakkında?" diye sordu Tory kollarını kavuşturarak. Francesca gözlerini yavaşça telefondan kaldırdı, uzun kirpikleri yanaklarının üzerine bir yelpaze gibi gölge düşürüyordu. "Görüşme birazdan yapılacak. Tüm tanıklardan işbirliği yapmalarını istiyoruz."

"İşbirliği yapıyorum, sadece neden bizi ayırdığını soruyorum," diye ısrar etti Tory.

Francesca onu duymazdan gelerek telefonunu dinlemeye geri döndü.

Bu kadının kaba davranışına gözlerimi devirerek savaşarak kız kardeşimle bir bakış paylaştım.

Kapı açıldı ve takım elbiseli uzun boylu bir adam odadan çıkarken Francesca tekrar başını kaldırdı. "İşimiz bitti, Bay Acrux'un odasında çıkan yangını kontrol etmek için Ignis Evi'ne gidiyorum."

Dilim ağırlaştı ve koridorda uzun adımlarla uzaklaşan Tory'ye bakma dürtümü bastırdım.

Francesca, "Ben sizi arayana kadar burada bekleyin," diye emretti ve son görüşülen kişinin odadan çıkmasına izin vermek için kenara çekildi.

Seth Capella ile yüz yüze geldiğimde midem dramatik bir dalış yaptı ve kanım buz gibi soğuktu.

Tory'yi görünce kaşları havaya kalktı ve ardından yanaklarını hain bir gülümseme kestim. Elini gelişigüzel bir şekilde kaldırıp uzun saçlarının arasından geçirdi ve bileğine doladığı mavi saç örgüsüne net bir bakış atmamı sağladı. *Benim* saç.

Pislik!

Sallana sallana bize doğru gelirken dişlerimi birbirine kenetledim ve Francesca odanın içinde gözden kayboldu.

Tory aramıza girmek istercesine öne çıktı ama ona dik dik bakarak onu durdurmak için kolundan tuttum. Gözleri dağılmış saçlarımın her bir santimini tırmaladı ve o gülümseme yanaklarını daha derinden dilimledi. "Kahretsin, sınıfa giderken üzerinden haydut bir çim biçme makinesi mi geçti bebeğim?" Seth, kesilmiş buklelerime dokunmak için uzanırken alay etti.

Avucumu yanan havayla ısıttım ve bana dokunmasına fırsat vermeden bileğini yakaladım. Kolunu hırlayarak geri çekerek yüzünü buruşturdu.

“*Hey*diye havladı. "Kendine dikkat etmek istiyorsun, Vega. Bir dahaki sefere kaybedeceğin şey saçından daha fazlası olabilir.”

"Senin bir yerlerde bir köpeğin kıçını koklaman gerekmiyor mu, ahmak?" diye soğukkanlılıkla sordu Tory, elini onun kalçasına koyarak.

Gözleri dolu bir silah gibi ona kaydı. Eğildi, kokusunu içine çekti ama her zaman yaptığı gibi ona dokunmaya çalışmadı. "Bütün bunların bir oyun olduğunu düşünüyorsun, değil mi?" diye homurdandı, gözleri keskinleşti. "Boşuna gittin ve bu son uyarı senin için yeterli değilse, daha aptalsın.

düşündüğümden daha

Francesca'nın sesi odadan, Senin için hazırım, dedi.

Tory, Seth'in etrafından dolandı ama ben onu takip etmeye gittiğimde önüme çıktı ve neredeyse sevgi dolu bir hareketle elini yanağıma koydu. Yerimde durup ona dik dik baktım, parmaklarım sihirle karıncalanıyordu. Ama onunla savaşmaya çalışırsam kolayca kazanacağını biliyordum. Ben ona uygun değildim. Bugün değil.

Avucunun olduğu yeri tenim sızladı ama koşmasına izin vererek koşmasına izin verdim.

"Gözlerindeki ateşin görünüşünden hoşlanmadım bebeğim," diye homurdandı. "Seni yeterince kırmadım mı?"

Kalbim hızla atarken ve omuzlarım titrerken onun kişisel alanına adım attım. "Demir, ateşin en sıcak yerinde güçlenir, Seth. Beni kırmadın, sen beni dövdün."

Elini indirdi, kaşlarını çattı ve ben uzaklaşırken gözlerinde garip bir bakış belirdi. Tory'nin peşinden fırlayıp odaya adım attığımda, bundan paçayı sıyırdığıma inanamayarak kalbim boğazıma takılmıştı.

Francesca'yı bir masada otururken gördüğümde Seth'le ilgili tüm düşünceler unutuldu, gözleri iki yosunlu uçurum ve bir cetvel kadar dimdik sırtı.

"Otur," diye emretti ve Tory ile ben, sınıfın ortasındaki tek kişilik masada onun karşısındaki sandalyelere oturduk.

Francesca masanın üzerinden bize doğru bir tablet itti ve ekrana tıkladı. "Adım Ajan Sky. 20 Eylül gecesi Profesör Ling Astrum'un ölümü nedeniyle buradasınız. Mirasınızın farkındayım ve size bu odada hiçbir şey ifade etmediğini söylememe izin verin. Sizler bir cinayetin tanığısınız ve sorularıma mutlaka cevap üreteceksiniz."

Başımızı salladık ve parmaklarımı masanın altında düğümledim. Yanlış bir şey yapmadığımı bilmeme rağmen, bu kadın kendimi bir suçlu gibi hissetmeme neden oluyordu. Tory bu ortamda daha rahat görünüyordu; ona blöf yapmıştı

kanunla birden fazla zorlu durumdan kurtulmanın yolu, bu yüzden bu onun için parkta bir yürüyüştü. Ama o zamanlar salatalıkların en havalısı değildim.

"İçinizden biri bana cevaplar vermek üzere ve kim olduğuna karar vermeniz için size beş saniye vereceğim." Francesca bize, güzel yüzünü taştan oyulmuş gibi gösteren sert bir bakış attı. Tableti bize doğru itti ve ekrana bakmak için öne eğildim ve Astrum'un bize gönderdiği tüm Falling Star mesajlarını buldum.

"Yapacağım," diye ağzından kaçırdı Tory.

"İyi." Francesca ayağa kalktı. "Bu, onun yerine kız kardeşine gönüllü olduğun anlamına geliyor." Masanın etrafından dolanıp bana doğru uzanırken boğazım düğümlendi.

"Ne yapıyorsun?" Nefes aldım ama cevap vermedi. Bunun yerine avucunu düz bir şekilde alnıma bastırdı.

Zihnimi bir bulanıklık doldurdu ve üzerimde garip bir aura süzülürken sersemlemiş bir şekilde gözlerimi kırpıştırdım. Bununla savaşmaya çalıştım ama içimde daha derinlere itti ve beni bir rüyaya zorladı. Bir an için, Francesca'nın alnının tam ortasında iki yerine sadece bir tane parıldayan gözü varmış gibi geldi. Tüm düşüncelerim ve endişelerimle birlikte beni içine çeken yeşil bir denizdi. İçine çekildiğim delikten çıkmak için herhangi bir şey yapamadan her şey karardı.

* * *

"Darcy?" Biri beni sallıyordu ve gözlerimi kırpıştırarak Tory'yi yanımda buldum. Yanağım masaya yapışmıştı ve şiddetli bir hastalık midemi bulandırıyordu.

"Ne oldu?" diye mırıldandım, düşüncelerim yavaş yavaş yeniden düzene giriyordu.

Tory dik oturmama yardım etti ve Francesca'nın bana yaptığı her neyse, sonradan ortaya çıkan korkunç etkiler sonunda azaldı.

"O ajan bir Cyclops'tu," dedi, biraz dehşete düşmüş görünerek. “Kafana girdi ve istediği cevapları aldı. Bazen Astrum hakkında konuştun ama bence çoğunlukla doğrudan anılarına girdi. Boğazımdan bir öğürtü çıkarken kaşlarını çattı.

Kendimi tamamen ihlal edilmiş hissettim ve ne yapacağı konusunda beni uyarmamıştı bile.

"O geceye ait her şeyi gördüğünü söyledi ve şüphemiz kalmadı, bu yüzden sanırım bu... iyi," diye ekledi Tory, açıkça beni neşelendirmeye çalışarak.

"Harika," dedim kuru bir sesle ayağa kalkarken.

"Ah ve um..." Tory daha fazla söylemek istemiyormuş gibi dudağını ısırdı.

"Ne?" Bomba atmak üzere olduğunu hissederek ısrar ettim.

"Pekala, bir süredir baygınsın. Ajan Sky ayrılalı neredeyse yirmi dakika oldu. Orion, Tyler'ı buraya, bu gece İrtibatınıza katılamayacağını söylemesi için gönderdi ve iyi... dilini dışarı sarkıtmış halde bir fotoğrafını çekti ve her şey FaeBook'u kapladı." Son kısmı bir yara bandını yırtıyormuş gibi hızlı bir şekilde söyledi ve ben dramatik bir şekilde inledim.

Tory isteksizce, "Onu durdurmaya çalıştım," dedi. Üstünde için için yanan bir yanık izinin kaynadığı kapıyı işaret etti. “Ama kaçırdım...”

"Artık soruşturma altında değiliz, değil mi?" Pozitifleri arayarak dedim.

"Hayır. Astrum'un bize verdiği Tarot kartından bahsettim ama onunla ilgilenmiyor gibiydi. Herhalde senin anılarında görmüştür zaten. Daha fazla bilgimiz olmadığını biliyor.”

"Eh, bu bir şey çünkü kafamda bir Cyclops'u bir daha asla istemiyorum."

“Evet ve ben de onu bir daha izlemek istemiyorum. Şaşkın bakışları beni korkutuyordu.”

"Tam olarak ne kadar şaşırtıcıydı?" gülmeye başladım

"Gördüğüm en ürkek göz. Monsters Inc.'den Mike Wasoswki'ye benziyordu."

Kıkırdama nöbetlerine tutuldum ve Tory de kahkahayı patlattı.

"Aslında bu beni çok daha iyi hissettiriyor," dedim sırıtarak.

Tory, "Evet, eğer bir Cyclops olarak ortaya çıkarsam, o acayip şeyi saklamak için cidden büyük güneş gözlüklerine yatırım yapmam gerekecek," diye homurdandı.

Kapıya doğru yöneldik ve çantamı omzumun üzerinden düzelttim. Cildimin daha da kalınlaştığından oldukça emindim. Çünkü Orion'dan alıkonulmak, Seth Capella tarafından kışkırtılmak ve güzel bir Cyclops'un kafama tünel açması günümü mahvetmeye yetmediyse, o zaman neydi?

Soğuk bir rüzgar sol yanıma çarpıp pullarıma bir ürperti gönderirken, kararan bulutların içinde daireler çizdim, kanatlarımı esnettim.

Göğsümde ısı çiçek açtı, baskıyı inkar edilemez bir kreşendoya yükseltti ve bunu bir ateş patlamasıyla serbest bıraktım. Kulakları sağır eden bir kükremenin arkasında ilerledi, ama içimdeki kaynayan öfkeyi dağıtmak için çok az şey yaptı.

Okulun kuzeyindeki park yerinin çatısına doğru atlarken kanatlarımı sıkıca kapatmadan önce bir kez daha gökyüzünde daireler çizdim.

Hızla çatıya çarptım, pençelerim tatmin edici bir itiraz çığlığıyla betonu sıyırdı.

Gölgelerin arasından bir figür çıkıp uzuvlarımda kalan ateş hissini silkeleyip kemiklerim yeniden hizalanırken omuzlarımı geriye doğru yuvarlarken Fae formuma çekildim.

"Yeterince uzun sürdü," diye mırıldandı Lance, bana bir çanta dolusu giysi fırlatırken.

Giyinmeye başladığımda alaycı bir kahkaha attım. Tüm bu gözaltı meselesi yüzünden ona hâlâ oldukça kızgındım ama bu konuyu bir kenara bırakmaya karar vermiştim. Aramızdaki hiçbir kinin sürmeyeceğini ikimiz de biliyorduk ve ben bu konuya girmek istemedim.

onunla.

“Eğer *sen* bana geç kaldığımı söyleyen, gerçekten öyle olmalıyım. Ayrıca Roxy Vega'yı suçlayabilirsin, her zamankinden daha geç çıkıyordu ve ben de onu eve dönene kadar takip ediyordum," dedim.

"Aww, birkaç daire daha uçmak zorunda mıydın, diddums?" alay etti. Sineğimin fermuarını çektim ve burnunu kırıştırdı. "Yıldızlar adına seni çıplak gördüm *yol* bir çok sefer."

"Pek çok kadın bu soruna sahip olmak için iyi para öder," diye alay ettim, gömleğimi üzerime silkerek. gömleğim değil; onun. Lanet olası kıyafetim kalmamıştı ve Lance benim için oldukça uygun olmasına rağmen, kendi başıma giyinmek için hayır kurumlarına güvenmek zorunda kalmaktan hoşlanmıyordum. Bu lanet olası bir travestiydi.

“Odamın yandığına hala inanamıyorum. Burası bu gece gitmek istediğim son yer," diye tükürdüm.

Ailemin malikanesine beklenmedik ziyaret, dört gözle beklediğim bir şey değildi ama fazla seçeneğim yoktu. Kendime çoktan yeni bir gardırop sipariş etmiştim ama sihrimi yenilemek için ihtiyacım olan altın miktarını sipariş etmek o kadar kolay değildi. Birkaç ıvır zıvır ve mücevher parçasıyla idare edemeyecek kadar güçlüydüm. Şimdiye kadar gücümün derinliği hakkında şikayet etmek için pek bir nedenim olmadığından değil ama bu çileden çıkarıcıydı. Hızlı bir şekilde yeterince yedek altın alabileceğim tek yer, eve hazırlıksız bir yolculuk anlamına gelen aile kasasıydı.

Lance kuru bir sesle, "Eh, ben de oraya gitmekten pek hoşlanmıyorum ama işte buradayız," dedi. "Belki zaten evdeyken Xavier'i görebilirsin?"

Kardeşimden bahsedince biraz canlandım. Benimle yaklaşık iki haftadır konuşmamıştı, mesajlarım cevapsız kalmıştı ve ailem onlarla konuştuğumda telefonu ona vermeyi reddetmişti.

Onunla ilgili bir şeyler olduğunu biliyordum ama ne olduğundan emin değildim ve bu yolculuktan tek bir iyi şey çıksaydı, o zaman bunun olduğundan emin olurdum.

benden neden kaçtığının gizemini çözüyordu.

"Evet, onu görmek güzel olacak," diye kabul ettim.

Akademideyken onu o evde yalnız bırakmaktan nefret ediyordum. Orada bir tampon olarak ben olmazsam, babamızın öfkesinin ona daha sık saldıracağını ve bu bilginin damarlarımda yakıcı bir suçluluk duygusu uyandıracağını biliyordum.

Xavier yine de şanslıydı; sıradaki olmadığı için asla benim kadar kötü anlamadı. Onun üzerinde benim katlanmak zorunda olduğum baskının aynısı yoktu ve bu yüzden babamın bakışları daha çok bana çevriliyordu. Bu gece kesinlikle doğru olacaktı. Odamdaki yangını çoktan duyduğundan hiç şüphem yoktu; böyle şeyler bizim dünyamızda gizli kalmıyordu. Yerel gazetelerde birkaç haber ve birkaç resim de görmüştüm. Sınıf arkadaşlarım her zaman sulu bir hikaye ve bir tomar para için beni satmaya istekliydi, bu yüzden bu gerçek bir sürpriz olmadı ama ne*öyleydi* Babamdan beri bu konuda aldığım sessizlik bir sürprizdi.

Onunla sessiz kalmanın iyi bir işaret olması pek olası değildi. Ya iki şeyden biri anlamına geliyordu; şu anda halletmesi gereken daha büyük sorunları vardı ya da o kadar kızgındı ki benimle konuşmaya hiç dayanamıyordu. Her iki senaryo da benim için kötü sonuçlandı. Yine de planladığım gibi daha fazla hazine toplamak için yolculuğuma devam etmekten başka seçeneğim yoktu. Bu sosyal bir görüşme değildi. Ve eğer babam bana kızgın olsaydı, bunu öylece atlatmazdı. Er ya da geç gazabıyla yüzleşmek zorunda kalacaktım.

"Otoba çıkıp orada yarışmak ister misin?" diye sordu Lance, konuyu değiştirerek ve beni saçma sapan düşüncelerimden çekerek. İkimiz de neyin içine gireceğimizi biliyorduk ama bu gerçeği değiştirecek hiçbir şey yoktu.

"Tekrar bu kadar çabuk kaybetmek mi istiyorsun?" alay

ettim. "Geçen sefer aldattın."

"Seni sollamak hile yapmak değildir," diye karşı çıktım.

“Beni parçaladığın ve kask takmadığın zamandır. Biliyorsun, senin hayatını tehlikeye atamam," dedi ve başparmağını kolundaki bizi birbirimize bağlayan damgaya bastırırken gözlerini bana çevirdi.

"Bana bu kadar takıntılı olman benim suçum değil," diye şaka yaptım.

"Evet, belki de bu gece, sonunda sana olan sonsuz aşkım için cesaretimi toplayacağım gecedir," diye alay ederek otoparka açılan kapıya doğru ilerledi.

"Umarım öyledir," diye yanıtladım. "Sonunda seksi Profesör Orion'u yakalayan ben olursam, diğer tüm kızlar çok kıskanacak."

Lance kahkaha attı ve pazıma yumruk attı. Karanlık merdiven boşluğunda ona sırıttım. Büyürken eskisi kadar açık bir şekilde birlikte vakit geçiremeyecek olmamız berbattı. Ama Zodiac'a geldiğimden beri birden fazla nedenden dolayı arkadaşlığımızı önemsizmiş gibi göstermemiz gerekmişti. Birlikte yaptığımız gizli toplantıların sayısı, insanları bir ilişkimiz olduğunu duyarlarsa muhtemelen bir ilişkimiz olduğuna inandırırdı.

"Aslında bu gece oraya birlikte seyahat etmeliyiz," dedi yavaşça, birinin bizi dinlediğini düşünür gibi etrafına bakınarak. "Tartışmamız gereken şeyler var."

"Muhtemelen haklısın," diye onayladım hayal kırıklığıyla. Bisikletime atlayıp, rüzgar saçlarımı uçuştururken otoyolda yarışmayı dört gözle bekliyordum. Beni yiyip bitiren bu öfkenin birazını yenmeme yardım etmesi için ciddi anlamda biraz dinlenmeye ihtiyacım vardı ama gerçekten konuşmamız gerekiyordu.

Sphinx'ten ayrıldığını duydum, dedi Lance, otoparkın kapısını açıp arabasına doğru ilerlerken. Arazinin en üst katı Mirasçıların araçlarına ayrılmıştı ve Faerarri'sini de buraya park edebilmesi için bazı ipleri çekmiştim.

Marguerite mi? Zaten onunla resmi olarak hiç çıkmıyordum. Ve o... donuklaştı." Umursamazca omuz silktim. Biriyle çıkmamın pek bir anlamı yoktu, bu yüzden görüştüğüm kızların hiçbiriyle ciddi bir şey yapmaya kalkışmadım bile. Babam yine de istediğini yaparsa, sonunda domuz-çirkin ikinci kuzenimle evleneceğim neredeyse kesindi. Bunun savaşmadan olmasına izin vermeye niyetim yoktu. Her halükarda, başka biriyle evlenmek istersem alternatif olarak safkan bir Ejderha Değiştiren bulmam gerekirdi ve bu nesilde çok az sayıda mevcuttu.

Lance kırmızı spor arabasının kilidini açtı ve binmemi işaret etti. Yolcu koltuğuna çöktüm ve içini çekerek lüks koltuğa geri yerleştim.

Lance motoru çalıştırdı ve ben de kimsenin konuşmamızı dinlememesi için etrafımıza bir susturucu kalkanı yaptım.

"FIB, odanızın nasıl tutuştuğunu anladı mı?" diye sordu, aşk hayatım konusunu bırakıp gerçekten konuşmamız gereken şeye geçti.

"Şu anda bir kaza gibi göründüğünü, ancak nihai bir sonuca varmadan önce kapsamlı bir soruşturma yürüteceklerini söylediler. Yine de oraya geri dönmeyi başardım ve kuruyan hançerle ilgili şüphelerimi doğruladım," diye mırıldandım.

"Gitti?" Lance endişeyle sordu, biz otoparkın ortasından geçerek çıkışa doğru dönen rampayı inerken.

"Evet. Altının tamamını tekrar erittim ve içinden geçirdim; hançer orada değil. Ve eğer yangının ona zarar vermeyeceğinden eminsen-"

Lance, "Bu kadar karanlık bir şeyi yok etmek için bir evde çıkan yangından çok daha fazlası gerekir," diye yanıtladı. "Dragon Fire'ın bunu yapacağını bile düşünmüyorum."

"Pekala, görünüşe göre aramızda bir hırsız var." İçimde birikmiş endişeler

bağırsak.

"Kimsenin neyin peşinde olduğumuzu öğrenmesi riskini alamayız," dedi Lance, her zamanki sakin görünüşü biraz çatlayarak ve tam olarak ne kadar bokun içinde olduğumuzu anlamamı sağladı.

"Eğer biri odama girip o hançeri bulursa, başımız ciddi belaya girebilir. Ama her kimse onu FIB'e veya herhangi bir Profesöre teslim etmemiş. Öyle olsaydı çoktan bir hapishane hücresinde olurdum. Yani ya bana şantaj yapmak için ya da kendileri kullanmak için aldılar. Her iki durumda da onu geri almamız gerekiyor."

"Francesca bana FIB'nin tüm öğrencilerin odalarını oda oda arayacağını söyledi. Birinin Nymphelerin kampüse girmesine yardım etmesi gerektiğini düşünüyorlar ve bazı kanıtlar bulmayı umuyorlar.

"Bu oldukça sıkıcı bir yastık sohbeti, Lance. Belki de oyunun üzerinde çalışman gerekir," diye dalga geçtim.

"Hiç bir şikayetim olmadı," diye yanıtladı gülümseyerek. "Ve bu konuda bir çocuğun tavsiyesine ihtiyacım yok."

Genişçe gülümsedim. "O zaman düğün davetiyesini sabırsızlıkla bekleyeceğim."

Küçümseyerek alay etti. "O bir Oğlak burcu, herhangi bir konuda hemfikir olduğumuzdan daha sık tartışıyoruz. Benimle uzun vadeli çalışamayacak kadar kendi yöntemlerine saplanmış durumda. İkimiz de bunun böyle olduğunu biliyoruz ve bu bir sorun değil."

"Uyumlu olsak da olmasak da tüm ilişkilerime benziyor," diye mırıldandım. "Her neyse, eğer FIB bir arama yaparsa, bu iyi bir şey değil, değil mi? Eğer o hançeri bulurlarsa, izini bana kadar sürerler."

"Öğrenciler reşit olmadığı için onlara yardım edecek bir öğretmene ihtiyaçları var - yardım etmek için gönüllü olabilirim. Yeterince yaklaşırsam hançeri hissedebilirim."

Sesindeki pek de hevesli olmayan tona sırıttım. "Ben sensiz ne yaparım?" Diye sordum.

"Başlangıç için babandan kendi dayaklarından daha fazlasını al," diye yanıtladı.

Bu yorum üzerine yüzümdeki gülümseme silindi ve cevap vermek yerine arkamı dönüp camdan dışarı baktım.

Aramızdaki sessizlik uzadı ve Lance dramatik bir şekilde içini çekti. "Bunu söylediğimi unut. Bunun için seni suçlamadığımı biliyorsun." "Yine de bunu daha az doğru yapmaz, değil mi?" Diye sordum.

Eve her gitmem gerektiğinde onu hayatından uzaklaştırmak zorunda kalacak kadar kendimi yeterince suçlu hissettim ve onu babamın öfkesine yaklaştırdığımı bilmek sadece suçluluğumu artırdı. Ama Lance yanımda olmadan eve gelirsem, babam bunun için ikimizi de acımasızca cezalandırırdı.

Görevi beni olası tehditlerden korumaktı ve babam, her zaman en az bir mil yakınımızda olmazsak bunu yapmakta zorlanacağını düşünüyor gibiydi. Bizi kontrol etmek için ortalıkta yokken bu kurala bağlı kaldığımızdan değil ama lanet bağ kesinlikle yapmamızı istiyordu.

Bir keresinde o sırada görüştüğüm bir kızla uzun bir hafta sonu için Kuzey Terania'ya gitmiştim ve aramızdaki mesafe yüzünden tüm tatili onun özlemiyle geçirmiştim. Sonunda üçüncü gecenin ortasında Ejderha biçimimde ona geri dönmüş, kızı orada bırakmış ve bu ilişkiyi fiilen bitirmiştim. Bana olan hasretini içerek gidermeye çalıştıktan sonra onu dairesinde körü körüne sarhoş bulmuştum ve sonunda iki gece onun yatağında kalmıştım. Lanet olası bağ bazen çarpıtılmış ve küçük düşürücüydü. Neyse ki birbirimizi kaşıklama dürtüsüne direnmeyi başardık. Ve o zamandan beri bunun hakkında konuşmamıştık. Ondan sonra da birbirimizden çok uzaklaşma riskini almamıştık.

Bu garip kuralın tek istisnası, Lance'in Vega İkizlerini toplamak için ölümlü dünyaya seyahat etmesiydi. Sanki bağ o mesafeyi hiç hissedemiyor gibiydi ve bir kez olsun bizi birbirimize bağlayan bağın farkında bile olmamıştım. Ama ikimizin de harcamak için en ufak bir isteği olmadığından

ölümlülerle herhangi bir uzun süre, bize tam olarak yardımcı olmadı.

"Belki bir dahaki sefere bağı koparmaya çalıştığımızda bu işe yarar," diye önerdi Lance gönülsüzce. Yine de denediğimiz diğer zamanların hiçbirinde işe yaramamıştı.

Gerçek şu ki, babamın büyüsü çok güçlüydü ve biz onu bozacak kadar güçlü değildik. Bunun değişeceğini ve onu bana olan bağından kurtarabileceğimi ummaya devam ettik ama bu asla işe yaramadı. Anlayabildiğim kadarıyla, Lance hayatımızın geri kalanında beni korumaya devam edecekti ve ikimizi de bu bağlantıdan kurtarmak için yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu.

Babamın arzuları uğruna kaybettiği her şeyi düşünürken başparmağımı kolumdaki yıldız işaretinin üzerinde gezdirdim. Onun konumunda başka birinin olmasını istemezdim; Lance benim için neredeyse bir erkek kardeşti, ona hayatım pahasına güvendiğimden daha fazlası. Ama onu benimkine bağlamak için onun hayatını ondan asla böyle çalmazdım.

Sonunda ailemin mülkünün dış mahallelerine ulaştık ve Lance arabayı yoldan çıkarıp uzun yola çıkardı. Kapıdaki muhafızlara başımı salladım ve bizim için kapıyı açtılar. Geniş malikaneye varmamız on dakika daha sürdü. Lance, arabasını yer altı garajına yönlendirdi ve ailemin araçlarının olduğu sıranın sonuna park etti. Yankılanan alana çıktık ve pırıl pırıl spor arabaların, kusursuz dört tekerlekten çekişlerin ve kendi motosiklet koleksiyonumun yanından geçtik.

Bu yerin ağırlığı üzerimize çöktüğünde aramıza sessizlik çöktü. Çoğu insan eve gitmekten keyif alırdı. Hemen hemen başka bir yerde olmayı tercih ettim.

Merdivenlerden yukarı ana eve çıktık ve annemi altın süslemelerle yoğun bir şekilde dekore edilmiş atriyumda bizi beklerken bulduk. Bu evde dururken bile gücümün kendini tazelediğini hissedebiliyordum.

"İkinizin de ziyaret etmesi ne kadar hoş," diye cıvıldadı annem.

buraya gelme sebebimiz Belli ki biliyordu ama çok ilginç bir şeyi tartışarak zaman kaybetmek istemiyordu. Kendini güzel, küçük şeylerle oyalamaktan ve dolandırıcılığı babama bırakmaktan mutlu olan boş bir yaratıktı.

Koyu renk saçları her zamanki gibi mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş, ensesinde düzgün bir topuz yapılmıştı. O kadar dekolteli koyu mor bir elbise giymişti ki, Lance'i kucaklayıp göğsünü ona bastırırken rahatsızca kıvrandım. Omzunun üzerinden bana şaşkın bir ifade attı ve ben de karşılık olarak yüzümü buruşturdum. Sonra üzerime çullandı, rujunu bulaştırmamak için havayı öperken beni çiçeksi bir parfüm bulutuyla sardı.

"Seni özledim anne" dedim ki bu bir bakıma doğruydu; Yürüyen ve konuşan bir mankenden daha fazlası olabilecek bir anneye sahip olma fikrini özlemiştim ama bunun için endişelenmeyi çoktan bırakmıştım.

"Darius, sevgilim, sen yokken ev çok sessiz," dedi ve ben bunu iyi bir şey olarak kastettiği hissine kapıldım. "Baban sadece bir iş görüşmesinde ama akşam yemeğinden önce seni bulur."

"Mükemmel," dedim, kalbim sıkışıyordu. En ufak bir an için, yokluğunun şehirde bir toplantıda falan sıkışıp kaldığı anlamına geldiğini ve onu bu gece görmekten kaçınabileceğimi ummuştum. Yine de hiç bu kadar şanslı olmamıştım. Xavier buralarda mı?

Bir an için, küçük erkek kardeşimin adı geçtiğinde annemin bakışlarının karardığına yemin edebilirdim ama o kadar hızlı bir şekilde gülümsedi ki emin olamadım.

“Havanın biraz altında kaldı. Belki de bu gece onu rahat bırakman en iyisi olur," dedi yumuşak bir sesle.

kaşlarımı çattım. Xavier, bu evde gerçekten tanıdığım tek kişiydi. *aranan* görmek için. Özellikle son birkaç haftadır aramalarıma ve mesajlarıma garip bir şekilde sessiz kaldığı için, evdeyken onu ziyaret etme şansını kaçırmamın hiçbir yolu yoktu.

"Geldiğimde onu kontrol edeceğim," dedim kararlı bir şekilde. Annem itiraz edecekmiş gibi ağzını açtı ve umursamazca omuz silkti. "Konu hakkında ne söylersem söyleyeyim, canının istediğini yapacağına eminim. Lance, yemekten önce bir kadeh şarap içmek için bana katılmaz mısın? Son zamanlarda seni neredeyse hiç görmedim."

"Memnun olurum teyze," diye yanıtladı Lance, onun onu salona götürmesine izin verdi. Gerçek teyzesi değildi ama ailelerimiz her zaman akrabaymışız gibi birbirimize hitap etmemiz konusunda ısrar ederdi. Asırlık bir gelenekti. Orionlar ve Acruxes yıldızlardan daha fazlasına bağlıydı. Güç ve açgözlülükle birbirimize bağlıydık, ailelerimizin hediyeleri birbirimizin yararına kullanıldı.

Onlardan uzaklaşıp hızla merdivenlere yöneldim. Xavier'le ilgili bir sorun varsa, meselenin özüne inmek için en iyi şansım, babamız görüşmesini bitirmeden önce onunla yalnız konuşmak olurdu.

İkinci katın koridorundan doğu kanadına doğru yürüdüm ve babamın ofisinin önünden geçtim. Sesi bana ulaştı ve aramayla ne kadar meşgul olabileceğini ölçmek için bir an tereddüt ettim.

"-Sana bu konudaki kararımı söyledim. Çok hassas bir konuda faydalı olabileceklerine inanıyorum, bu yüzden şimdilik dikkatinizi onlardan başka yöne çevirmenizi istiyorum. Zamanlama doğru olduğunda o cephede hamlemi yapacağım."

Şimdi gözünün önünde kim olduğunu merak ettim ama ofisinin dışında dolaşıp kulak misafiri olacak kadar aptal değildim. Bunu yaparken yakalanırsa beni kanlı bir şekilde kırbaçlardı.

Xavier'in odalarının benim odama eşlik ettiği doğu kulesine giden arka merdivenlerden yukarı çıkmadan önce, koridorun biraz daha aşağısına geçtim.

Yatak odasının kapısına ulaştım ve parmaklarımı yüksek sesle kapıya vurdum. Yine de kapıyı açmadan önce bir cevap için üç saniye bekledim.

Elim kapı koluna kaydı ve kaşlarımı çatarak parmaklarıma baktım.

üzerlerine cesur bir şey yapıştı. Parıltı ışığı yakaladı, ben kafa karışıklığı içinde ona bakarken cildimde bir gökkuşağı renginde parladı.

"Gelip beni görmene izin vermelerine şaşırdım," Xavier'in sesi odasının derinliklerinden geldi ve ben de kapıyı tekmeleyerek arkamdan kapatarak içeri girdim. Oda karanlıktı ve pencerenin yanındaki berjerde oturan onu zar zor görebiliyordum.

“Ben bir Göksel Mirasçıyım; hiç kimse*Haydi*Ben her şeyi yaparım,” diye şaka yaptım çünkü ikimiz de babamın parmağının altında ezildiğimi biliyorduk. En azından bildiği kadarıyla; Yıllardır gizlice onun otoritesini baltalamak için elimden gelen her şeyi yapıyordum ama yine de ona herkesin önünde meydan okumaya yakın bile değildim.

Xavier umursamaz bir tavırla alay etti. "Okul nasıl?"

"İyi. Neler oluyor sana?” diye sordum. "Vega kızlarından kurtulabildin mi?" diye sordu beni duymazdan gelerek.

"Henüz değil. Burası neden bu kadar karanlık? Gölgelerdeki o sandalyede pusuya yatmış lanet olası bir Bond kötü adamı gibi görünüyorsun.” Tepemde yanan birkaç ışık küresi fırlattım ve önünde durmak için hareket ettim.

"Hava karardı ve ışıkları yakmanın anlamını görmedim." Omuz silkti ve ona kaşlarımı çattım. Xavier normalde sinir bozucu olacak kadar neşeliydi. Şu an sergilediği asık suratlı ifade bir yana, onu en son ne zaman yüzünde bir gülümseme olmadan gördüğümü bile hatırlamıyordum. Düpedüz depresif görünüyordu ve koyu, kıvırcık saçları kirliydi, kıyafetleri sanki duş bile almamış gibi darmadağınıktı.

"Bana neler olduğunu anlat," diye talep ettim.

Xavier bana baktı, dudakları aralandı, gözleri yaşlarla doldu. Acrux erkekleri ağlamazdı. Babam bu dürtüyü yıllar önce yenmişti.

Önünde dizlerimin üzerine çöktüm ve elini ellerimin arasına aldım. "Bana söyleyebilirsin*herhangi bir şey,*Xavier," dedim ciddi bir şekilde.

Beni sıkıca kavradı, bir yalan bulmaktan korkar gibi gözlerime baktı.

orada saklanıyor

"Düzenim ortaya çıktı," diye soludu ve sesindeki dehşet, olanlarla ilgili ihtiyacım olan her şeyi bana anlattı.

"Sen bir Ejderha değil misin?" diye sordum, sesim onun için duyduğum korkudan çatlayarak. Babam, oğlunun safkan bir Ejderha Değiştiren'den farklı bir şey olduğunu öğrenseydi çok daha fazla öfkelenirdi. Bu bir gurur ve saygı meselesiydi; kan karışımı ailelerle alay etti, türümüzün üstünlüğüne tüm kalbiyle inandı. Oğullarından birinin başka bir şey olması tamamen düşünülemezdi.

Xavier yavaşça başını salladı ve arkamdaki merdivenlerden ayak sesleri gelince elini benimkinden çekmeye çalıştı ama onu bırakmayı reddettim.

"Benim için hiçbir şeyi değiştirmez," diye homurdandım. "Sen hala benim kardeşimsin, Kurtadam ya da Vampir olman umurumda değil ya da-"

"Demek sana söyledi, öyle mi?" Arkamdaki kapı aralığından babamın soğuk sesi geldi ve ensemdeki tüyler uyarı niteliğinde dikildi.

Xavier elini benimkinden çekti ve henüz akmamış olan gözyaşlarının kanıtını gözlerini kırpıştırarak sildi. Onun önünde durdum, kendimi onunla babamın arasına yerleştirdim.

"Önemli değil," dedim kararlı bir şekilde, ama babamın gözlerindeki kaynayan öfke çok farklı bir hikaye anlatıyordu. "En yaşlı benim. Zaten ilk sıradayım, Xavier bu rol için asla bana meydan okumak istemedi, bu yüzden-"

“Evet, hala bir varisim var ama yedek olanı kaybettim. sana söyledi mi*Kesinlikle* o hangi Tarikat? Babam hırladı, gözleri Ejderha şekline döndü ve burun deliklerinden bir duman izi çıktı. Buna o kadar kızgındı ki, hareket etme dürtüsüne karşı savaşıyordu. Onu daha önce hiç bu kadar kıyıya yakın gördüğümü düşünmemiştim.

"Henüz değil. Ama kesinlikle dünyanın sonu değil, eğer-”

Babam, "Kaybol," diye emretti, bakışları beni ağabeyime çevirmek için geçti.

Xavier sandalyesinden kalktı ve panik içinde başını sallayarak geriledi. Yine de cildi tuhaf görünüyordu, sanki içinden parıldayan, kurtulmaya çalışan bir ışık varmış gibi.

"Sana söyledim, ben kontrol edeceğim; değişmeyeceğim*durmadan,"* dedi endişeyle. "Hiç kimse benim-"

"VARDİYA!" diye bağırdı babam, değişikliği ona zorlamak için korkuyu kullanarak.

Xavier, derisinin altındaki ışık güçlü bir parıltıya dönüşürken panik içinde haykırdı ve Düzen formu kontrolü ele alırken öne doğru fırladı.

Formu değişirken geri çekildim ve ona... "Lanet olsun," diye nefes verdim, gözlerim panikle açıldı.

Babam kin dolu bir sesle, "Kesinlikle benim düşüncelerim," diye tısladı.

Xavier, altın boynuzu ve gökkuşağı desenli kanatlarıyla tamamlanmış leylak bir Pegasus'a dönüşmüştü. Sihirli kürelerimin ışığında ceketi parıldadı ve iri, at gibi gözleri korkuyla bize baktı.

Ağzım açık bir şekilde ona baktım, bir şey için çabalıyordum. *herhangi bir şey*söylemek.

"Ben... soyumuzda resesif Pegasus genleri olduğunu bilmiyordum... belki de takımyıldızla bağlantılıdır," diye mırıldandım, başka ne diyebileceğimden emin olamayarak.

Babam daha zayıf, daha yaygın Tarikatlardan nefret ediyordu. Baştan sona bir Ejderhaydı; gücü severdi, korkuyu çağırır ve ateş püskürtürdü. Bir Pegasus, Düzen yelpazesinin karşı ucuna gidebildiğiniz kadar uzaktı. Parıldayan, dilekleri yerine getiren ve...*Sevimli*. Xavier koyu renkli bir paltoya sahip olacak kadar şanslı bile değildi, leylak rengiydi.*Leylak!*

"Hala bunu örtbas etmek için onu öldürmemiz gerektiğini düşünüyorum," diye homurdandı babam ve bunu gelişigüzel söylemesi karşısında irkildim, sanki oğlunu öldürmek gerçek bir cinayetmiş gibi.

seçenek. "Ama annen sonunda cesaretini topladı ve buna izin vermiyor. Hatta onu da öldürürsem diye bir yedek plan bile yaptı ki öldüğü anda bu felaketle ilgili bilgiler basına sızdırılsın. Şimdilik onu burada tuttuk. Bu lanet olası bir felaket. Diğer Göksel ailelerin bunu öğrenirlerse ne diyeceğini hayal edebiliyor musun?”

Xavier adına protesto etmek istiyordum ama aklıma söyleyecek tek bir kelime bile gelmiyordu.

"O... o... bunu saklayabiliriz," dedim sonunda, nihayet bir konuda babama karşı çıktığı için anneme karşı içimde bir sevgi dalgası oluştu. Bir kadın için zavallı bir mazeret olabilirdi ama içten içe çocuklarını seviyordu ve bu, bunun hayal edebileceğimden çok daha iyi bir kanıtıydı.

“*Sakla?* Büyüsünü kullanabilmeyi umuyorsa, onu yenilemek için bulutların üzerinde uçması gerekecek. Ona yığınla altın versek ve herhangi bir nedenle dönüşmekten hoşlanmadığını iddia etsek bile biri onu görürdü. *zıplamak* bir noktada. Gelecek yıl onu Akademi'ye göndermemizin hiçbir yolu yok. Evden bir daha güvenli bir şekilde ayrılabileceğinden şüpheliyim!”

Başımı olumsuz anlamda salladım ama o kadar şok olmuştum ki kardeşime yardım etmek için söyleyecek bir şey bile bulamadım.

Babamın eli omzuma kapandı. "Seninle bu konuda konuşmam gerekiyor. *senin* Darius," dedi, beni Xavier'den uzaklaştırarak. "Bu sorunun beklemesi gerekecek ve bu iğrençlikle bir odada bir an daha kalmaya dayanamam. Ailemize getirebileceği utancı bir düşünün!”

Babam beni odadan çıkardı ve kapı tekrar aramıza kapanmadan önce ağabeyime bir bakış attım. Titreyerek Fae formuna geri döndü ve yüzünü ellerinin arasına alarak yere yığıldı.

Kapı kapandı ve babam beni sürükleyerek uzaklaştırdı ve o yürek burkan görüntüyü göz kapaklarımın arkasına kazıdı.

Ofisine varana kadar nereye gittiğimize pek dikkat etmemiştim.

Kapıyı kapattı ve kilidin dönme sesi beni o ana geri götürdü ve buna karşılık kalbim yerinden fırladı.

Yine de yüz hatlarımın, Xavier's Order'ın keşfiyle ilgili içimdeki duyguların hiçbirini ele vermediğinden emin oldum. Yüzüm düz bir maskeydi, ifadesizdi, sabırla babamın benim için hazırladığını bekliyordu.

"Bu yüzden." Masanın üzerinden uzandı ve oradaki monitörü bana bakacak şekilde çevirdi. Ekranı resimler doldurdu, odam yanıyordu, yangından sonraki yıkım, yüzüm öfkeyle doldu, Sipariş formumun kontrolünü kaybetmek üzereydim ve kıyafetlerim üzerimden parçalanırken pencereden dışarı fırladım. Bu görüntüleri basına sızdırdıkları için Ignis House'daki pisliklere sessizce teşekkür ettim ve her birini takip edip cezalandırmaya yemin ettim. Babama baktım ve gözlerinde kaynayan öfkeyi gördüm.

Boğazımdaki yumruyu yuttum.

"FIB'e yangının muhtemelen bir kaza olduğunu düşündüğü söylendi-"

"Nasıl başladığı umurumda değil," diye tısladı. Bazen sadece bana bağırmasını tercih ederdim. "Benim umursadığım, Varisimin lanet olası hayatını az önce mahveden küçük bir ateş gibi görünmesi. Sanki işler ters gittiğinde Sipariş formunu bile kontrol edemiyormuş gibi."

"Ben..." Bakışlarımı ondan ayırdım ve ayaklarımın dibindeki halıyı inceledim. "Haklısın, duygularımı kontrol altında tutmalıydım. Dansın olduğu geceki çabalarımızın Vegas'ı Akademi'den çıkarmaya hâlâ yetmediğini yeni öğrenmiştim ve sonra tüm eşyalarım-"

"O kızlar, ölümlü dünyada büyüdüklerinden açıkça beklediğimizden daha güçlüler. Bu yaklaşım umduğumuz kadar etkili çalışmıyor... Onlarla başa çıkmanın en iyi yolu hakkında başka fikirlere ihtiyacımız olabilir."

Ağzım şaşkınlıkla açık kaldı. Beni eziyet etmem için kovalıyordu

ikizler. Onları kovma konusundaki ilerlememizi kontrol etmek için ondan telefon üstüne telefon alıyordum. Onları kovalamak için beni daha fazla çaba sarf etmeye zorlamıştı. Konsey'in bunu gücümüzün bir sınavı olarak gördüğünü açıkça belirtmişti ve şimdi sadece geri çekilmemizi mi istiyorlardı?

"Bana onlara eziyet etmeyi bırakmamı mı söylüyorsun?" Kaşlarımı çatarak sordum.

"Tabii ki değil. Ama görünüşe göre onlar hakkında net bir okuma almamışsın. Tam olarak neyle uğraştığımızı anlamak için onlarla tanışmak istiyorum."

Bunu tek başıma halledemeyeceğimi anlayınca dişlerimi gıcırdattım.

"Benden ne yapmamı istediğini anlamıyorum-" diye başladım.

"Anlamana gerek yok," diye yanıtladı karanlık bir sesle. "Sen benim varisimsin, benim eşitim değil, eğer bir şey yapmanı istersem, o zaman yapacaksın. Yöntemlerimle ilgili sorularınla ilgilenmiyorum."

Bana iyi bir şey kazandırmayacağını bildiğim için cevap vermemek için dilimi ısırdım.

Babam, monitöründeki fotoğraflara tekrar bakarak sinirli bir nefes verdi. Onları incelerken çenesi kasıldı.

"Sana kaç kez duygularını kontrol etmenin önemini öğrettim?" diye sordu sessizce ve bir sonraki hamlesini beklerken kaslarım gerildi. Neyin geldiğini biliyordum.

Elinin tersi yüzüme çarptı ve dudağım yarılıp dilim kanla kaplandığında bir adım geriledim.

Bir sonraki darbe inmeden bir an önce irkildim ve o bu küçük başarısızlık karşısında öfkeyle hırladı. Yumruğunu üçüncü darbe için kapattı ve yumruğunun gücü beni duvara dayalı ve tek dizimin üzerine çöken kitap rafına geri fırlattı.

Kapı çarparak açıldı ve acım onu bağımız aracılığıyla yardımıma çağırırken Lance öfkeyle bağırarak içeri koştu.

Babası ona hırladı ve onu durdurmak için büyü yaparken elini uzattı.

Lance kendi büyüsünü harekete geçirdi, güçlü bir rüzgar odaya doğru doğrudan Babama doğru esiyordu. Babam, niyetini yerine getiremeden kendi hava büyüsünü kullanarak Lance'in gücünü kendi ağıyla yakaladı ve ona karşı çevirdi.

Girdap, arkadaşımın etrafında kamçılanırken, onu hareketsiz kılmak ve sihrini yolunda durdurmak için kollarını iki yanına çarparak alevli pençeler çıkardı. Alevler, Lance'in etrafını saran, giysilerini yakan ve onu yerinde tutarken etini yakan kordonlara dönüştü.

Lance yere düşerken acı içinde haykırdı ve Babamın büyüsü onu yakmaya devam etti.

"Yapma!" Yere çömelmiş olduğum yerden bağırdım, sağ elimde alevler canlanırken sol elimde buzdan bir hançer oluştu. Ayağa kalktım ve hayatımdaki tüm kötü şeylerin sorumlusu olan adama doğru bir adım attım.

Babam sert bakışlarını bana çevirdi. "Bana meydan okumaya hazır olduğundan emin misin? *erkek çocuk?"* küçümseyerek tükürdü. "Çünkü senin yerinde olsam bir sonraki hamlen hakkında uzun uzun düşünürdüm."

Ona ters ters baktım, damarlarımda serbest bırakılmak için can atan ateşle ve bu savaşı kazanamayacağım bilgisiyle mücadele ederken bakışlarım Lance'e ve tekrar Lance'e kaydı. Onunla yüzleşecek kadar güçlü değildim. Henüz değil.

Başımı hafifçe salladım, avucumdaki alevleri söndürürken ve buzlu hançer ılık su birikintisinden başka bir şey değilmiş gibi parmaklarımın arasından döküldüğünde gözlerimi indirdim.

Babamın gücünün bana çarpması yarım saniyeden az sürdü. Geriye doğru savruldum, yere yuvarlandım.

"Seni lanet olası orospu çocuğu!" Lance babamın arkasından bağırdı.

Babam, devam eden hakaretlerine yanıt olarak, "Bazen ikinize kurduğum bu bağ çok can sıkıcı oluyor," diye hırladı.

Botu kaburgalarıma çarptı ve hava ciğerlerimden çıkmaya zorlandı.

Yumruklarımı sıktım ve boğazımdan çıkmak isteyen acı çığlıklarını ısırdım. Serbest bıraktığım her gürültünün bana sadece bir tekme daha kazandıracağını biliyordum. Bir yumruk daha.

Lance, cezası ilerledikçe ona küfretmeye devam etti. Sonunda benimle işi

bittiğinde geri çekildi ve parmak boğumlarındaki yaraları iyileştirirken kravatını düzeltti. Onun önünde yerde nefes nefese yatıyordum, bedenimi kavuran bir ıstırap ve içimdeki Ejderha, kaçmak için çaresizce bedenimin altında savaşıyordu. Yine de kontrol altında tuttum; Ben dönüşürsem o da değişirdi ve ben daha iyi durumda olmazdım.

"Akşam yemeğine bize katılmadan önce üzerini temizle," dedi babam soğuk bir tavırla odadan çıkarken.

Lance'i büyüsünün elinden kurtarana kadar koridorun yarısını geçmişti ve arkadaşım bana doğru koşarken küfretti.

Masanın kenarını kullanarak kendimi doğrulttum ve beni sabitlemek için kolumdan tuttu.

Ağzımdan bir tomar kan tükürdüm ve benden izin isteme zahmetine girmeden yaralarımı iyileştirmeye başladı. Beni incittikleri kadar onu da incittiklerini zaten biliyordum ve hayır cevabını kabul etmeyecekti.

O çalışırken ona bakmadım, onun yerine babamın bilgisayarındaki fotoğraflara baktım. O yangında bir anlam ifade etmeyen bir şeyler vardı. Birisi o hançeri almıştı, bu da neredeyse kesin olarak kasıtlı olduğu anlamına geliyordu. Akademideki en güçlü Fae'lerden birine gelmişlerdi, cehennemdeydi.*ülke*, Ancak*Neden*? Kim bu kadar aptal olurdu? Onları yakaladığımda gazabımı kim riske atabilir? Bana bu şekilde gelmek isteyecek kadar benden nefret eden tek kişi Vegas'tı, ama

Bana karşılık vermeleri fikri gülünçtü.

Gelen her kimse, intikamımın tam gücü için şimdiden kendini işaretlemişti. Ve onları yakalayacağından adım gibi emindim. Bunu kimin yaptığını öğrendiğimde, bana yaşattıkları sıkıntıların bedelini kan ve sefalet içinde onlara ödetecektim.

Yumruğumu kararlılıkla sıktım ve öfkem göğsümün derinliklerinde yandı. "Bir şey kaçırdım mı?" Lance beni iyileştirmeyi bitirirken sordu.

Başımı salladım; her yaralanma, sanki hiç orada olmamış gibi geçmişti. Beni sadece görünür olmayan şekillerde yaraladılar.

Lance'e baktım ama ona teşekkür etmedim. Yapmamı istemedi. Ne zaman denesem işleri daha garip hale getiriyordu. Bağ, ona ihtiyacım olduğunda, istese de istemese de bana yardım etmeye zorladı. Yine de ne olursa olsun bunu isteyeceğini düşünmek isterdim ama bu konudaki seçiminin elinden alınması, bundan asla emin olamayacağım anlamına geliyordu.

Gözlerinin altında torbalar vardı ve babamla yaptığı münakaşadan ve beni iyileştirme çabalarından sonra büyüsünün tehlikeli bir şekilde azaldığını görebiliyordum.

"İşte," diye mırıldandım ona bileğimi uzatarak.

Tereddüt etti. İkimiz de bunu çok sık yapmama konusunda anlaşmıştık; benden ne zaman beslense, aramızdaki bağ keskinleşiyor, daha somut ve direnilmesi daha zor bir şeye dönüşüyor gibiydi. Ama onun kana ihtiyacı vardı ve benim de bu altınla dolu evde harcayacak gücüm vardı. Kapı kolları bile som altındandı.

Lance'in dişleri etime kaydı ve benden istediğini almasını sabırla bekledim. Gücümü ona çekerken göğsümde bir ağrı büyüdü ve onu daha yakına çekme, ellerimi saçlarında gezdirme dürtüme karşı savaşmak zorunda kaldım - dişlerimi sıktım.

Bu bağ pek çok yönden berbat durumda.

"Kötüleşiyor," diye mırıldandım. "Yakında bir şeyler yapılması gerekecek."

Lance kendini beni bırakmaya zorladığında inledi ve bunun onun için bir mücadele olduğunu anlayabilsem de ölçülü bir adım geri attı.

"Belki de planlarımızı hızlandırmalıyız," dedi bakışlarını benden ayırmadan.

"Evet," diye kabul ettim. "Belki yapmalıyız."

"Eğer daha fazla zorlamaya hazırsan, seni eğitmek için çabalarımı ikiye katlayabilirim. Bir sonraki seviyeye taşımak." Bunu söylerken bakışları temkinliydi, ikimiz de teklif ettiği şeyin tehlikeli, hatta muhtemelen ölümcül olduğunu biliyorduk.

Ama babamla yüzleşmek ve kazanmak istiyorsam, elde edebileceğim her avantaja ihtiyacım vardı.

İçimde yükselen şüphe titremesini bastırdım ve kanımdan akan korku şeridini tamamen görmezden geldim.

"Ben hazırım," dedim kararlı bir şekilde. Ve ikimiz de bunun gerçek olmayabileceğini bilsek bile, ikimiz de gerçeklerden bahsetmedik. BT*öyleydi*zaman daha sert geri itmeye başladık.

Lance, "Kampüste FIB konusunda özellikle dikkatli olmamız gerekecek," diye uyardı. Yakalanırsak, ikimiz de biliyorduk ki soyadımın bile bizi sonuçlardan korumaya yetmeyebileceğini.

Başımla onayladım ama geri adım atmadım. "Biliyorum. Ama bunu yapmamızın zamanı geldi."

Lance bana karanlık bir gülümseme sundu. "O zaman geri döner dönmez başlayacağız."

Uzuvlarımın titremesini engellemeye çalışırken, mayom yumruğumun arasında, Su Elemental sınıfımızın dışındaki soyunma odalarında DURDUM. Darcy, sınıf için gerekli olan dar kıyafeti giydirirken gözlerinin ucuyla beni izliyordu ama hiçbir şey söylemedi. Bunu tek başıma halletmeye çalıştığımı biliyordu ama yapabileceğimden tam olarak emin değildim.

Kulaklarımda akan suyun sesini duymaya devam ettim, başımın üzerinde buzdan bir tavan oluştuğunu hayal ettim, ciğerlerim hava için yanıyordu ama bir sonraki nefesim benim sonum olacaktı...

Darius ve Max sinsice sınıfa bizden önce girmişlerdi ve ben bu odadan çıkar çıkmaz ikisinin de orada bekleyeceklerini biliyordum. Onlarla yüzleşecek kadar güçlü olduğuma inanmak istiyordum ama dürüst olmak gerekirse öyle olup olmadığımdan emin değildim.

Yakınlarda Mirasçılar varken büyük bir su kaynağının yakınında bulunduğum son sefer, neredeyse benim sonum olmuştu. Ve Orion'un tepkisi ve cezası, beni öldürmelerine izin verilmediği konusunda bana güvence verse de, başka nelerin ihtimal dışı olduğundan emin değildim.

Soyunma odası sadece kardeşim ve ben kalana kadar boşaldı.

Darcy usulca, "Washer'a kendini iyi hissetmediğini söyleyebilirim," dedi. "Peki sen

sadece odana geri dönebilirsin, bu arada-”

"Kaçmak?" Umutsuzca sordum. "Peki ya sonraki ders? Ya da bir sonraki? Bir noktada koşmayı bırakır mıyım yoksa su büyüsü öğrenme umudumu tamamen mi kaybederim?

"Belki de Mirasçılar olmadan alabileceğin bir ders vardır-"

Şiddetle başımı salladım. yapamadım Beni o sınıfa girmekten daha çok korkutan bir şey varsa, o da ondan kaçmaktı. Çünkü şimdi geri adım atarsam, kazandıklarını kabul etmiş olurum. Ve eğer yenilseydim, o zaman ondan asla geri dönemezdim.

"Oraya başım dik yürüyeceğim ve o pisliklere bir Vega'yı kıramayacağınızı göstereceğim," dedim, ses tonuma kararlılıkla hakim oluyordum.

"Kesinlikle öylesin," dedi Darcy sırıtarak.

Sinirlerim tekrar fikrimi değiştirme fırsatı bulamadan üniformamı çıkardım ve mayoyu giydim.

Derin bir nefes aldım ve kapıya doğru yürürken Darcy'ye başımı salladım. Eğer o, saçı tepeden tırnağa dağılmış bir halde okula bakabilseydi, ben de birkaç ahmakla birlikte havuz kenarındaki bir derse katılabilirdim.

Derslerimizin yapıldığı güzel gizli lagüne adım attım ve Washer'ın etrafında toplanmış öğrencilere doğru yürürken çenemi dik tuttum.

Ilık su ayaklarıma çarparken boğazım düğümlendi ama buna aldırış etmedim, adımlarımı yavaşlatmayı bile reddediyordum.

Max Rigel bizi görür görmez, "Kusura bakma, Küçük Vegas," diye seslendi. Koyu teni çoğunlukla Siren formunun lacivert pulları tarafından gizleniyordu ve bu ona bir tür doğaüstü güzellik veriyordu ama aynı zamanda onun tüm dünyanın görmesi için bir canavar olduğu gerçeğini de vurguluyordu. "Nedense gelmeyeceğini düşünmeye başlamıştım."

Birkaç kız kıkırdadı.

"Şimdi, şimdi," diye azarladı Profesör Washer. "Güzel hanımlarla ortaya çıktıkları anda alay etmeye başlamanıza gerek yok." Gördüğüm en tuhaf öğretmen disiplini sergisiyle Max'in kıçına tokat atmadan önce bize sırıttı. Max irkilerek ondan uzaklaştı ve Darius onun pahasına kahkahalar attı.

Ben de karşılık olarak bir kahkaha bırakmaktan kendimi alamadım. Ama Washer o kadar sıkı bir çift yeşil Speedo'yla bize doğru gelirken o kısa sürede öldü, anatomisinin her detayını çıplak olsaydı görebileceğimden daha net görebildim.

Washer bana göz kırparak, "Geçen geceki küçük olaydan sonra benimle ıslanmaya razı olduğu için Ignis'e on puan, Bayan Vega," diye mırıldandı.

Minnettarlıkla gülümsemeye çalıştım ama dürüst olmak gerekirse çıplak ayaklarımın her yerine kusmaktan kendimi alıkoymakta zorlanıyordum.

Darius, mürekkepli kollarını kaslı göğsünün üzerinde kavuşturmuş, bana zevkime göre çok fazla ilgiyle bakıyordu.

Darcy kulağıma, "Çok fazla sahte kimlik görmüş, öfkeli bir fedaiye benziyor," diye fısıldadı ve ben de sırıtmadan edemedim.

Darius'a ters ters bakmak istedim ama çenemi dik tutup onun varlığını görmezden gelmeye karar verdim.

Washer sınıfta dolaştı ve farklı öğrencilere bugün ne üzerinde çalışmalarını istediği konusunda talimatlar verdi. Bizden uzaklaşırken kalbim sıkıştı ve Mirasçılar yaklaştı.

Üzerimize yaklaştıkça dizlerime vuran su daha da soğumaya başladı ve yüzey donmaya başlayınca yarım adım geri gittim.

Panik üzerime gelmekle tehdit ederken ve en yakınımdaki su kaynarken tıslayıp cızırdarken, damarlarımda ateş büyüsü alevlendi.

Max, buz kalınlaşarak yaklaşırken, "Buralar soğumaya başladı," diye mırıldandı.

Başımı kaldırıp onlara baktım, Darcy'ye biraz daha yaklaştım ama geri çekilmeyi reddettim.

Kıçımızı kurtarmaya yetmese bile bu işte birlikte olduğumuzu söyleyen kız kardeşimle bakıştım.

Ama Darius ve Max bize ulaşamadan Geraldine yaklaştı, yüzü kararlılıkla suda uzun adımlarla ilerliyordu. Yanında, gözlerinde şiddetli bir bakış olan ve parmaklarını yumruk şeklinde kıvıran güzel, siyah saçlı bir kız vardı. İkisi vardı*eşek*dar mayolarına iğnelenmiş rozetler, eşyalarda yer olmaması düşünüldüğünde oldukça etkileyiciydi; Onları iğnelerken bir meme ucuna mızrak atmadıklarına şaşırdım.

"Majesteleri!" Geraldine, iki Varis'in avlarına yaklaştığını fark etmemiş gibi seslendi. "Aman Tanrım, en korkunç şeyi şimdi fark ettim: Hiçbiriniz Sipariş formumu görmediniz!"

"Hata, ne?" Darcy kaşlarını çatarak sordu.

Max ve Darius'a sırtımı dönmenin güvenli olup olmadığından emin değildim, bu yüzden Geraldine'e sadece, mayosunu çekerken iri göğüslerini görmeme yetecek kadar bir bakış attım.

Geraldine, Tam Angelica da soyunmaya başladığında, "Bu, Yüce Egemen Cemiyet'in son üyesi Angelica," dedi. Angelica'ya gülümsedim ama Geraldine biz bir kelime bile konuşamadan devam etti. "Ve Düzen formu suda da aynı derecede etkileyici. Profesör Washer, en güçlü Tarikatlardan bazılarının güçlerini suya nasıl uyarladıklarını görebilmeniz için bu dersi bizimle geçirmenizin sizin için eğitici olacağına karar verdi."

"Aslında Emrin ne olduğundan emin değilim, Geraldine," diye itiraf ettim. "O

harika bir bekçi köpeği," dedi Max küçümseyerek ama bize doğru ilerlemesini durdurduğunu ve gözlerinin artık tamamen çıplak olan Geraldine'e yapıştırıldığını fark ettim.

"Fae'lerin en güçlüsünü bile on beş dakikadan daha kısa sürede öldürebilen zehirli dişlere sahip bir bekçi köpeği," dedi Geraldine gerçekten bir tehdit olarak sayılamayacak ama yine de Max'in kaşlarını çatmasına neden olan gerçekçi bir ses tonuyla.

derinleştirmek

Darius, Angelica'ya küçümseyen bir bakış atarak, "Ve piç kuzenim, canavarlar kralının daha küçük bir versiyonu," diye ekledi.

Angelica soğukkanlı bir sesle, "Annem, amcanla bir ilişkiye girecek kadar aptallık etmiş olabilir," diye yanıtladı. "Ama bana seslendiğini hiç duymadım. *kuzen*önce, Darius. Ve şimdi benim varlığımı tanımaya başlamana gerek görmüyorum.

"Pekala, Vegas'a katılmayı tercih ediyorsan, o zaman ailem açıkça senin bizimle olan ilişkini görmezden gelmekte haklıydı," diye yanıtladı.

Angelica gülümsedi ve dişleri uzayıp keskinleşirken nefesim kesildi. Mayosunu ayaklarının dibine bıraktı ve öne doğru atıldı, parıldayan bir kırmızı ejderhaya dönüştü ve ardından ayaklarımın etrafındaki suyu titreten bir kükreme çıkardı. Darius'un Ejderha formundan çok daha küçüktü, büyük bir atın boyundaydı ama sürüngen vücudunun narin güzelliği hala nefesimi kesiyordu.

"Sizi bu ders için emrimle korumak benim için değişmez bir zevk olacak majesteleri." Geraldine dönüşüm onu parçalamadan önce çıplak kıçını Mirasçılara doğrultarak bize eğildi.

Vücudu genişlediğinde ve omuzlarından iki kafa daha çıktığında bir adım geri çekildim, bahsettiği zehiri hiç şüphesiz tutan parlak beyaz dişlerle tamamlandı.

Kahretsin mısır gevreği.

Üç başlı köpek Geraldine neredeyse lanet olası bir fil kadar büyüktü ve şaşkınlıkla ona bakmak için başımı geriye doğru kaldırdım.

Üç büyük çene çifti, üç çift diş gösteriyordu ve o, üç gırtlağının arkasından alçak sesle hırlıyordu.

Onun ötesindeki Mirasçılara baktım ve ikisini uzun adımlarla uzaklaşırken buldum.

Pek aceleleri varmış gibi görünmüyorlardı ama belli ki bize ulaşmak için bir Cerberus ve bir Ejderha ile karşı karşıya gelmeye değmeyeceğine karar vermişlerdi.

"Kahretsin, Geraldine," diye mırıldandım, şaşkınlıkla çizgili ceketinin üzerinden bakarken. "Tatlı kuru üzüm kepeği dış görünüşünün altında dürüst bir baş belası olduğunu kim bilebilirdi?"

Cerberus Geraldine, yanında Dragon Angelica ile derin sulara doğru uzun adımlarla ilerlemeden önce, sözlerime yanıt olarak mutlu bir köpek yavrusu gibi üç kocaman kafasını yana eğdi ve kuyruğunu salladı.

"Vay canına," dedi Darcy, biz onların peşinden giderken derin bir nefes aldı ve bu dersle ilgili paniğimin dağıldığını fark ettim.

ASS'den böylesine sarsılmaz bir sadakat kazanmak için gerçekten bir şey yaptığımızı söyleyemem ama o anda, onları bir daha asla hafife almayacağıma yemin ettim.

* * *

Gecenin bir yarısı duvarlardan akan ve kafatasıma dolanan müziğin sesiyle uyandım. Ürkütücü melodi devam ederken kafamı temizlemek için salladım. Akıldan çıkmayacak kadar güzel ve aynı zamanda acı verecek kadar hüzünlüydü. Bununla ilgili bir şey kalbimi hızlandırdı. Daha önce duyduğum hiçbir şeye benzemiyordu ve nasıl bir enstrümanın böyle bir melodi çalabileceğini hayal bile edemiyordum. Hayır. O bir enstrüman değildi; bir sesti. Ama dünyaya kelimeler verecek bir ses yerine, bu bir ruhun sesi gibiydi.

Fikir aklıma gelir gelmez onu kafamdan atmaya çalıştım. Bir ruhun sesi mi? Bu delilikti. Ve bunun kulağa nasıl geleceğine dair en ufak bir fikre nasıl sahip olabilirim?

Başımı iki yana salladım, kafamı bu garip düşünceden ve bitmeyen

müzik.

Tekrar yattım, uyumak için her türlü niyetimle gözlerimi kapattım ama farkına varmadan kendimi ayaklarımın üzerinde buldum.

Kapıya doğru yürüdüm ve parmak uçlarım kapı kolunda duraksadım.

Neler oluyor? Neden gecenin bir yarısı dışarı çıkmaya çalışıyorum?

Şarkı tekrar etrafımda dolandı, kalp atışlarım onunla bir ritim buluyor gibiydi.

Engellemek için ellerimi kulaklarıma koydum ama bir şekilde öncekinden daha yüksek bir ses çıkardı.

Küçük bir parçam, bu yeni büyü her ne ise ondan korkmam gerektiğinin farkındaydı. Biri bana büyü yapıyordu. Ama korkmuyordum; Müziği takip etmek ve nereye götürdüğünü öğrenmek için can atıyordum.

Üzerimde sadece bir çift koyu yeşil ipek şort ve ona uygun bir atlet vardı ama oldukça sıcak bir gündü, bu yüzden gecenin bir yarısı olmasına rağmen dışarısının çok soğuk olmamasını umuyordum.

Her ihtimale karşı kapının yanındaki askıdan gri bir kapüşonlu giydim ve ayağımı spor ayakkabılarıma geçirdim. Şarkı beni kapıdan dürtmeden önce yapabildiğim tek şey buydu.

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi ama neden olduğundan emin değildim.

Kollarımı kapşonluya sokup fermuarı açık bırakırken, odamın dışındaki koridor boyunca ilerledim ve merdivenlerden aşağı Ignis Evi ortak salonuna girdim. Son sınıf öğrencilerinden biri köşedeki masada ders çalışırken uyuyakalmıştı ama bu saatte başka kimse ayakta değildi. Ateşler tabii ki hala yanıyordu, odayı görebileceğim kadar aydınlatıyordu ve ben hızla alanı geçtim.

Kalbim şarkının ritmine göre atmaya devam etti ve geceye adım attığımda daha da gürültülü oldu.

Neden başka kimse uyanık değil? Elbette onlar da duyabilir...

Karanlığa doğru müziği takip ederek adımlarımı hızlandırdım. Dışarısı zifiri karanlık ve soğuktu ama tam olarak nereye gittiğimi biliyordum - aslında hiçbir fikrim olmasa da. Ayaklarım müziğin sakinleştirici ritmine göre hareket etmeye devam etti ve beni nereye götürürse götürsün onu takip etmekten kendimi alamıyordum.

Yine de korkmuyordum. Bu büyünün bir parçası mıydı? Şarkı beni yönlendirirken beni sessiz ve boyun eğdirmek için... tam olarak nereye? bilmiyordum Ama öğrenene kadar bu izi takip edecektim.

Yıldız ışığında biraz parıldayan ve batıya Su Bölgesi'ne dönen Küre'yi geçtim. Geceleri buraya hiç çıkmamıştım ve etrafımda dereler ve dereler halinde akan suyun sesi korkularıma dair anıları canlandırdı. O arabada boğulmaktan. Mirasçılar izlerken havuzda boğulmaktan...

O anılar etrafımdaki suyun sesiyle su yüzüne çıksa da, yine de hiçbir şekilde tepki vermedim. Kalbim müziğin ritmine göre atmaya devam etti. Ayaklarım beni götürdüğü yolda ilerlemeye devam etti.

Korktum ama olmadım. Kapana kısılmıştım ama istekliydim.

Aniden ayaklarım yoldan saptı ve yosunlu sarmaşıkların arasından yol aldım. Kendimi gece olmasına rağmen açmış beyaz çiçeklerle dolu sarmaşık perdeleriyle çevrili bir açıklıkta buldum.

Açıklığın ortasında, ay ışığı büyük bir kayanın üzerinde parlıyor ve üzerinde oturan bir figürü vurguluyordu. Sırtı bana dönüktü ama etini kaplayan parıldayan pulları seçebiliyordum. Bir tanıma hissi içimi doldurdu ve keskin bir nefes aldım, boynumda bir ilmiğin kapandığını hissettim. Doğruca bir tuzağa düşmüştüm ve etrafımda canlanan bir büyü kafesini hissettiğimde kollarımdaki tüyler diken diken oldu.

Şarkı aniden durdu ve kayanın üzerindeki Siren bana bakmak için döndü. Max'in karanlık yüz hatları, bakışları ikinci kez rahatlayarak kaşlarını çattı.

açık kapşonlu ve ipek pijamamla üstüme indi.

"Ah, kader olan her şeyin aşkına," diye homurdandı. "Neden böyle olmak zorundaydı ki?*Sen*?"

"Neden yaptı ki*Ne*ben olmak zorunda mıyım?" diye sordum, kollarımı kavuşturup, omurgamı yalayan korkuya rağmen gözünü tuttum. "Peki neden buradayım?"

Max bana öyle uzun bir süre kaşlarını çattı ki ağırlığımı diğer ayağıma verdim.

O sessiz kalmaya devam edince ara vermeye karar verdim. Ona sırtımı döndüm ve açıklıktan çıkmaya çalıştım. Ama bunu yaptığımda elim sarmaşık perdesine batmak yerine sağlam bir güçle karşılaştı.

Max yüksek sesle iç çekti ve onunla yüzleşmek için geri döndüm.

"Bırak beni," diye sordum olabildiğince soğukkanlılıkla. Beni son kez insafına bıraktığında beni boğmaya çalışmıştı ve çıplak vücudunu kaplayan lacivert pullar bana onun suya olan yakınlığını hatırlatıyordu sadece.

"Lanet olası bir ölümlüyü çağırmış gibiyim," diye küfretti.

"Ne?"

"Sen*yapamamak*Gitmek. Beni öpene kadar olmaz, dedi Max, aptal olduğumu ima eden bir ses tonuyla.

"Ne halttan bahsediyorsun ki? Bir atın kıçını öpmeyi tercih ederim. Çıkar beni buradan," diye çıkıştım.

"Bu bana bağlı değil. Buraya Siren şarkım tarafından çekildin, bu yüzden gitmek istiyorsan beni öpmelisin. Kontrol etmiyorum. Sihrin gücümü hissetmesi gerektiğini düşündüğü birini seçer. Bilinmeyen bir nedenle, seçti *Sen."*

"Söyleyeceğin herhangi bir şeye neden inanayım ki?" talep ettim.

"Eh, gidemezsin, değil mi? Ve ben de yapamam. Ve alınma, küçük

Vega ama bu kadar ayrıntılı bir şeye başvurmadan beni öpmek isteyen kızları kolayca bulabilirim. Bu, Siparişimin yaptığı şeyin bir parçası. Yıldızlar doğru hizaya geldiğinde, şarkımızı yayınlamak ve kaderimizde onu duyacak kişinin gelişini beklemek zorunda kalıyoruz. Kim olduğuna dair hiçbir söz hakkım yok. *açıkça.* Ve bu iş bitene kadar ikimiz de gidemeyiz."

"Gücün neden seni öpmemi istesin ki?" talep ettim. “Çünkü bir Sirenin

çağrısını duyduğunuzda, ona cevap vermekten başka seçeneğiniz yok. Song-Hecelenmişsin. Ve şarkıyı takip ettiğinde, beni öpmelisin. O öpücük süresince, benim gücüm tersine dönecek ve ben senin duygularınla beslenmek yerine sen benimkilerle besleneceksin. Ve inan bana, zihnime bir göz atmayı daha az isteyeceğim birini düşünemezdim. Ama işte buradayız.” Max beklentiyle kaşlarını kaldırdı ve ona inanmadan edemedim. Beni buraya getiren şarkının başka bir açıklaması yoktu ve anladığım kadarıyla kurulmayı bekleyen bir tuzak da yoktu.

Dudaklarımı büzdüm ve bundan bir çıkış yolu bulmaya çalıştım. Elimi yanımdaki bariyere dayadım umutla ama eskisi kadar sağlamdı.

O zaman böyle bir şans yok.

"Bu çok saçma," diye mırıldandım ona doğru bir adım atarak. "Birkaç hafta önce bir motorcu barında dolaşıyordum ve bu kış beni ve Darcy'yi nasıl tok tutacağımı bulmaya çalışıyordum. Şimdi lanet olası bir sihir okulundayım ve gecenin bir yarısı uyuyan kadınlar için kahrolası bir alaca kavalcı gibi güzel bir şarkıyla beni yataktan çıkaran kayanın üzerindeki bir Siren'e bakıyorum.

Max kuru bir sesle, "Pekala, kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, bir kayanın üzerinde oturmak da hiç de çılgınca bir şey değil," diye yanıtladı. "Kıçım soğuk ve uyuşmuş - buraya gelmekle çok zaman harcadın."

gözlerimi devirdim. Gecenin bir yarısı yatağımdan 'Şarkı Yazılı' olan ve karanlıkta okul bahçesinin yarısına kadar gelen bendim.

"Pekala, seni bir kayanın üzerine oturtmuyorum," diye yanıtladım.

"İşte böyle oluyor ama değil mi? Siren bir kayanın üzerine oturuyor ve farkında olmadan insanları kendilerine çekiyor."

"Sanırım kurbanları kastediyorsun," dedim denizci Sinbad'ın Sirenlerin adamları kendilerine çekip boğduğu hikayelerini hatırlayarak.

"Bir asırdan fazla bir süre önce Sirenlerin Song-Spelled'ı öldürmesini yasakladılar," dedi Max, benim aptal olduğumu düşündüğünü ima eden bir ses tonuyla. "Ama neden bu kadar çok Sirenin öptüğü kişileri öldürdüğünü hayal edebiliyorum; onlarınkini istemediler *kurbanlar*tüm sırlarıyla kaçıyorlar dediğin gibi.

"Demek sırlarını öğreneceğim, öyle mi?" diye sordum, Max Rigel'in zihninde ne tür ahlaksızca kilitli tuttuğunu merak ederek.

"Bunun için fazla güçlüyüm," diye beni temin etti. "Fakat daha az güçlü bir Siren, kendilerinden daha güçlü birini öptüğünde düşüncelerinin ve duygularının akışının kontrolünü kaybedebilir. Böyle bir şey olursa kendilerini korumak için cinayet işlemeye mecbur hissedebilirler."

"Güzel," dedim düz bir sesle. Siren Order'dan daha fazla nefret edebileceğimi düşünmemiştim ama olmuştu.

"O zaman yapalım mı?" diye sordu Max, ayağa kalkıp kayadan aşağı zıplayarak önümde yere indi.

Sadece küçük bir mayoyla örtülmüştü ve lacivert pulları ayak bileklerinden bileklerine ve boynuna kadar olan eti gizleyerek sadece yüzünü, ellerini ve ayaklarını açıkta bırakıyordu.

Bana doğru bir adım attı ve onu durdurmak için elimi kaldırdım.

"Cidden seni öpmemi mi bekliyorsun?" Diye sordum. Bu akademiye geldiğimizden beri bana ve kız kardeşime yaptığı onca korkunç şeyden sonra, yapmayı daha az isteyeceğim pek çok şey düşünemezdim.

"Geriye kalan süre boyunca burada tek başıma kapana kısılıp kalman daha iyi değilse?" diye sordu, ne kadar isteksiz olduğumdan etkilenmemiş görünerek.

Seçeneklerimi tartarken ona baktım. Her iki seçenek de eşit derecede berbat görünüyordu ama eğer doğruyu söylüyorsa, o zaman onu her iki şekilde de öpmek zorunda kalacaktım. Sonsuza kadar burada kalamazdık.

"Dudaklarda?" Bir çıkış yolu bulmayı umarak kontrol ettim.

"Hayır, kıçımda," diye şaka yaptı. Eğilmemi ister misin? "Bu

senin yüzüne tercih edilebilir," dedim ifadesizce.

"Hadi," dedi, tekrar yaklaşarak, açıkça bunun bitmesini istiyordu. "Sadece bekle!"

Israr ettim, elimi biraz daha yukarı kaldırdım, neredeyse dokunacak kadar yakınımdaydı ve uzanmış avucumdan yarım inçlik bir mesafede yayılan vücudunun sıcaklığını hissedebiliyordum.

"Ne için?"

"Yapabilir misin*Olumsuz*birkaç dakika konuşalım mı?" Diye sordum.

"Neden?"

"Çünkü çeneni kapatırsan, görünüşüne odaklanmayı deneyebilir ve onlara eşlik eden kişiliği unutabilirim," dedim. Onu çekici bulduğumu kabul etmem önemli değildi, ne kadar muhteşem olursa olsun onu arzuluyormuşum gibi değildi; içimdeki canavar beni kolaylıkla geri püskürtebilirdi. Ve nasıl göründüğünü zaten biliyordu.

Max bana kaşlarını çattı ama istediğimi yaptı ve sessiz kaldı.

Bakışlarım yakışıklı yüz hatlarında, güçlü kaşlarında ve derin gözlerinde gezindi. Büyüleyiciydi ve tamamen erkeksiydi; denizin kokusu teninden bana doğru aktı ve pulları kaslı karnının her hatlarını sardı. Evet, etinde yaşayan pisliği unutabilirsem, onu kusmadan öpme motivasyonunu toplayabilirdim.

elimi düşürdüm Bir nefes verdi. Bir adım öteye geçmek. Max de bizi

ayıran boşluk neredeyse yok olana kadar hareket etti.

"Eğer bu bir numaraysa, seni pullu taşaklarına tekmeleyeceğim," diye uyardım.

Yarım kalp atışı için Max gerçekten bana sırıttı, sanki bunu bulmuş gibi

komik ve sonra ağzı benimkinin üzerindeydi.

Dudaklarımız birbirine değdiği anda geri çekilmek isteyerek donup kaldım ama etrafımda bir şey dolandı ve kendimi o ana yakalanmış buldum.

Siren'in Şarkısının gücü beni daha yakına çekti ve geri çekilmek yerine kendimi ona doğru eğilirken buldum.

Max'in ağzı yavaşça benimkine değdi ve derimin altında benimmiş gibi hissetmediğim bir şehvet şeridinin aktığını hissettiğimde nefesim kesildi. Hemen ardından birkaç dakika önce Max'in beni açıklıkta ilk gördüğü zamandan bir görüntüm geldi. İpeksi pijamalarıma bakıp vücudumun kıvrımlarını ve tenimin açığa çıkışını fark etmişti. Ay ışığı siyah saçlarımı parlattı ve saçlarımı mürekkep dökülmüş gibi gösterdi ve bu öpücüğü benden almak için garip bir arzuyla karşılık veren tahriş ve biraz öfkeyle doldu.

Zihnimde dans ederken, duygularının gelgitiyle içten içe irkildim. Kafamı karıştırdı ve bir an düşüyormuş gibi hissettim. Uzandım, kendimi dengede tutmaya çalışırken elim kalçasının sert çizgisine indi.

Dokunuşum onda bir şehvet alevini ateşledi, bu da beni yeniden sardı ve damarlarımda bir heyecan ateşi yaktı. Bu yanlıştı. Ondan uzaklaşmalıydım ama elleri belimi yakaladı ve bunun yerine beni kendisine doğru çekerek aramızdaki bağı güçlendirdi.

Öpücüğü derinleşirken ve şehveti benimkine dolduğunda, kaçamadığım bir kasırga yaratırken, ağzımdan yumuşak bir inilti kaçtı. Dilini ağzıma itti ve öpücüğünü yutarken tuzlu su tadı aldım.

Kafamın arkasındaki küçük bir ses, onun ne olduğunu hatırlamam için bana bağırıyordu ve ben ona odaklanırken, ona direnmeme yardım etmesi için içimdeki gücü kullandım.

Ama istediğimi yapmak yerine, beni onun ruhunun derinliklerine, görmeme izin verdiği şehvetin ötesine ve hayatın anlatılmamış köşelerine fırlattı.

onun zihni.

Beni daha sert öptü, ellerim onun geniş göğsünde gezinirken beni daha sıkı kavradı, avuçlarımın altındaki pullar ipeksi pürüzsüzdü.

Bir şeyleri benden uzaklaştırmaya çalıştığının belli belirsiz farkındaydım ama sanki zihninin anahtarı bana verilmişti ve nereye baksam açık kapılar görüyordum.

Diğer insanlardan gelen güç ve duygularla beslenirken hissettiği şeyin bu olup olmadığını merak ettim. En büyük korkumu benden çekerken doğrudan zihnimin içine mi bakıyordu?

Bu düşünce aklımdan geçtiği an, Max beni daha sıkı kavradı; beni öpmezse ölecekmiş gibi öpüyordu ve bir yanım kollarının sıcaklığına ve dudaklarının dudaklarıma değme hissine kapılırken, bir yanım anıların şimşeklerini fark etmeye başladı.

Bir adamın sesini duyabiliyordum ve onun babası olduğunu biliyordum. Max korku ve kayıpla boğulmuşken ses tonu nazik ve anlayışlıydı.

"Onun için kimsenin yapabileceği bir şey yoktu. Birisi onun hasta olduğunu anladığında artık çok geçti. Semptomları benden neden sakladığını bilmiyorum. Bir şeyler yapabilirdim..."

Max, annesinin kaybı onu bunalırken, yaşlı gözlerle yukarı baktı ve başka bir kadının odaya baktığını gördü. Ağzının kenarı yarım kalp atışı boyunca sinsi bir gülümsemeyle yukarı kalktı ve o *biliyordu* annesinin ölümüne neden olmaktan sorumlu olduğunu. Üvey annesi, kendini bildi bileli onun gitmesini istemişti... annesi kirli, küçük bir sırdı.

Ne sırrı?

Benim yönlendirmemle cevap, dudaklarının tadıyla ağzından kaçan özlem iniltisi arasında geldi.

Ailenin dışında hiç kimse bunu bilmiyordu ama Max bir piçti.

Babası, soyunu saf tutmak için karısıyla bir anlaşma yaparak evlenmişti ama başka bir kadına aşıktı. Onu gizlice görmeye devam etmiş ve karısından önce onu hamile bırakmıştı. Bunu örtbas etmek için onu saklamışlardı ve karısı skandalla yüzleşmektense hamile numarası yapmışlardı. O hâlâ bir Mirasçıydı çünkü gücü babasının yanından geliyordu ama eğer biri onun gayri meşru olduğunu öğrenirse onun yerini alması için üvey kardeşlerinden birini zorlayabilirdi.

Babası her zaman onun yanında durmuştu ama üvey annesi sinsiydi ve kendi çocuklarından birinin tahta geçmesini istiyordu.

Max'in vücudundaki gerilimi hissedebiliyordum ama kendini benden çekecek gibi görünmüyordu. Bunun yerine öpücüğünün sıcaklığı artıyordu, elleri giydiğim kapşonlunun altında hareket ediyor ve omurgamın dibindeki etleri sıyırıyordu.

Vücudumun ondan daha fazlasını istemesine ve ellerimi boynunun arkasında hareket ettirmiş olmasına rağmen, zihnindeki bu kavrayıştan hoşlanmayarak neredeyse geri çekildim. Ama geri çekilemeden, korkusunun yeniden titreştiğini hissettim. Duygularının benimkini çarpıttığı hissi omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi ve diğer insanların korkularının tadını neden bu kadar sevdiğini merak etmekten kendimi alamadım.

Çünkü korkularını onlardan almanın onları daha mutlu ettiğini biliyorum. Bu vahiy karşısında şaşkınlıkla sarsıldım ama bunun doğru olduğunu biliyordum. Ne hissettiğini hissedebiliyordum ve başkalarından korkuyu emdiği anılarını görebiliyordum. Zevk aldığı korku değildi; çıkardığında onlarda bıraktığı huzur ve sükunet duygusuydu. Sadece daha korkutucu görünmek ve gücünü daha yumuşak duygular üzerinde kullanmayı tercih ettiği gerçeğini örtmek için korkunun kendisini sevdiğini iddia etti.

İnsanlardan da neşe ve umut aldığı ve bunun onu içeriden nasıl aydınlattığı için bana daha fazla anı titreşti. Ama birinden çok fazla neşe alıyorsa bu onları üzüyor ve bundan nefret ediyordu.

İçim kıpır kıpırdı. Bir canavarın ruhunu araştırıyordum ve onun hakkında fikirleri değiştiren bu kadar çok şey bulmam hoşuma gitmemişti. O bir pislikti. Baştan sona. Ve annesinin öldürülmesine üzülmek ya da insanların duygularından beslenme biçimine sempati duymak istemiyordum.

Bir kararlılıkla geri çekildim ve öpüşmemizi kestim. Dudaklarım

morarmış gibiydi ve yoğunluğundan karıncalanıyordu. Gözleri kısacık bir an için arzuyla yandı ve tek yapabildiğim tam bir şok içinde ona bakmaktı.

Ne oldu öyle?

Kıyafetlerimi itiyor, aramızdaki bağın tutkusunda kaybolmuşken bana yaklaşmaya çalışıyordu ve atletimin altında sırtımın alt kısmına yayılan avucunun sıcaklığını hissedebiliyordum. Kapüşonlu ceketim omuzlarımdan düşmüştü ve diğer eliyle yanağımı kavradı. Kendi parmaklarım onun mohavkına kenetlenmişti ve kaslarının sert hatlarını tenimde hissedebilmem için bedenlerimiz birbirine bastırılmıştı.

Sanki öpüşmekten çok daha fazlasını yapmışız gibi ikimiz de derin derin nefes alıyorduk ve dokunuşunun altında büyüyen şehveti üzerimden atmak için mücadele ettim.

Başımı sallayarak ellerimi göğsüne götürdüm ve ondan uzaklaşırken onu bir adım geri ittim.

"Bu da neydi böyle?" talep ettim.

Max'in elleri iki yanında gevşedi ve bir an için neredeyse paniğe kapılmış göründü.

Beni burada tutan büyü gitmişti ve etrafımızda yeniden serin bir esintiyle hareket eden havayı hissedebiliyordum ama ayrılmadım. Cevaplar istiyordum.

"Sen sadece..." Max az önce olanları gözden geçirirken bana kaşlarını çattı ve gözlerinde karanlık bir suçlama parladı. "*Kahretsin!"*Aniden üzerime yürüdü. Yerimi korumak istesem de birkaç adım gerilemekten kendimi alamadım. "Sen kim olduğunu sanıyorsun da ortalıkta dolaşıyorsun?

kafam?" diye sordu.

Göz açıp kapayıncaya kadar öfkesi paniğe dönüştü ve yine hızla benden uzaklaştı.

"Gecenin bir yarısı beni buraya çeken sensin," diye hatırlattım ona öfkeyle. "Yani her ne haltsa, suç sende!"

Bana tekrar bakmak için döndü, eli yanında kıpırdandı ve çağrısı üzerine açıklıkta hışırdaması için daha güçlü bir rüzgar çekti. Yenildiğimi bilmeme rağmen kendi gücümü toplayarak bir tür saldırıya hazırlandım.

"Şarkım daha önce hiç benden daha güçlü birini çağırmadı," diye mırıldandı, neredeyse kendi kendine. “Cehennem, asla *öyleydi* benden daha güçlü biri... normalde Song-Spelled'ın benim hakkımda ne göreceğini kontrol edebilirim ama sen kontrolü ele aldın..."

"Senin üzerinde kendi gücünü mü kullandım?" diye sordum parçaları birleştirerek. "Çeneni kapalı tutman için ne gerekiyor?" diye hırladı. "Problem ne?" Diye sordum. “Geldiğim yerde, diğer herkesin bir üvey ebeveyni veya bekar bir ebeveyni, üvey kardeşleri veya koruyucu bir ailesi var. Babanın dalga geçmesi neden kimsenin umurunda olsun ki?

"Çünkü Celestial aileleri hoşlandıkları herhangi bir eski sokak çöpüyle öylece evlenmezler," diye homurdandı. "Kollarımızı saf ve gücümüzü sağlam tutuyoruz. Evliliklerimizin yarısı bizim için görücü usulüyle yapılıyor. Ve üvey annemin ailesi, Solaria'daki Konsey dışındaki en güçlü insanlardan bazıları. Onlara saldırmanın çok büyük sonuçları olur. Gerçek annemin bir Minotaur'u dedesi olduğu gerçeğinden bahsetmiyorum bile."

"Minotor mu?" Ona kaşlarımı çattım. "Bunun ne alakası var-" "Çünkü bu benim kahrolası Minotaur genlerini taşıma ihtimalim olduğu anlamına geliyor! Bu da bir eş bulmamı çok daha zorlaştırabilir. Kim ister

kanlarını bu şekilde bulandırma riskini göze mi alıyorsunuz? Siren Düzeni bundan çok daha güçlü-”

"Yani bana bir... Medusa'ya ya da Pegasus'a aşık olsan onlarla evlenmeyeceğini mi söylüyorsun?" Kaşlarımı çatarak sordum.

Max'in dudakları ayrıldı. Bana uzun bir süre baktıktan sonra bir kahkaha attı.

“Lanet olası bir Pegasus mu? olduğumu öğrensem bile*cennet arkadaşları*bir Pegasus ile onlarla evlenmeyi düşünmeme izin verileceğinden şüpheliyim! Hayal edebilirsiniz?!" Elini bıkkınlıkla yüzünde gezdirdi.

"Elysian Mate nedir?" Kaşlarımı çatarak sordum.

“Gah o kadar cahilsin ki beni öldürüyor! Tek gerçek aşkın gibi. Mesele şu ki, Siren olmasalardı onlarla evlenemezdim.

"Eh, bu çok aptalca görünüyor," diye yanıtladım. "Mutluluğa bile sahip olamayacaksan, tüm gücüne sahip olmanın ne anlamı var?"

Maks başını salladı. “Gidip bir Cyclops ile evlenmek istiyorsan, o zaman lütfen misafirim ol. İddianızı böyle zayıflattığınızı görmeyi çok isterim. Bu bizim için işleri daha da kolaylaştırırdı.”

"Kiminle evleneceğim konusunda kimsenin söz hakkı olmayacak," diye sertçe yanıtladım. "Bir Cyclops'a, bir Pegasus'a, hatta lanet olası bir ölümlüye aşık olursam, ne olursa olsun onlarla birlikte olacağım."

"Sen bir aptalsın," dedi gökyüzüne bakarak. “Ama zaten aşk hayatında ne yaptığın umurumda bile değil. Ölümlü dünyaya geri dön ve Big Bird'le evlen, umurumda değil. Her halükarda işleri bizim için çok daha kolaylaştıracak.”

"Pekala, aptalca bir skandal hakkında endişelenmektense mutluluğu tercih ederim," diye tersledim. Ve Big Bird zaten bu okuldaki pek çok pislikten çok daha iyi bir seçenek gibi geliyordu.

"Birisi benim ebeveynliğimi öğrenirse, bu çok daha fazlasına neden olur.

bazılarından daha*skandal,"* Maks yanıtladı. "Taraftarlarımız arasında bir bölünmeye neden olabilir. Nymphe'ler güç kazanırken, hükümetimizin temelinde bir delik açabilir ve bizi savunmasız bırakabilir. Üvey annem neden kimseye söylemedi sanıyorsun? Toplum içinde olması gerektiği gibi düşkün bir anne gibi davranıyor ama kapalı kapılar ardında benim düşüşümü planlıyor. Bana bir şey olursa, Varis üvey kız kardeşim Ellis olurdu. Umduğu buydu ama babam onun önünde duruyor."

Sözleri o kadar gerçekçi söylemişti ki ona neredeyse bir parça acıdım. Ama sonra onun nasıl bir pislik olduğunu hatırladım ve bu düşünceyi çabucak ezdim.

"İyi. Her neyse," dedim. "Zaten annenle ilgili sorunların umrumda değil."

"Bunu kimse bilmiyor," dedi alçak bir sesle.*"Hiç kimse."* "Diğer Mirasçılar bile mi?" diye sordum şaşkınlıkla.

Max çenesini sıktı ki bu yeterli bir onaydı. Onlardan bile saklamış olsaydı, bu gerçekten büyük bir sır olmalıydı.

"Pekala," dedim bir adım geri giderek. "Senin kirli küçük sırrını saklayacağım." "Aynen böyle?" inanamayarak sordu.

"Farklı*Sen*, Başkalarına acı çektirmekten zevk almıyorum," diye yanıtladım. "Yakında bir daha beni yatağımdan serenatlamaya kalkma."

Kapüşonluyu etrafıma daha sıkı sardım ve açıklıktan çıktım. Max onu takip etmedi ve elimden geldiğince hızlı bir şekilde Ignis Evi'ne dönerken içimi bir rahatlama kapladı.

Bu karşılaşma cehennem gibi tuhaftı ve bittiği için mutluydum.

TORY'nin dün gece Max'le karşılaşması, kahvaltıda konuşabildiğimiz tek şeydi. Tam bir pislik olabilirdi ama şu Siren şarkısı olayı biraz berbattı. Ve şimdi onun en derin korkusunu yakalamış olsak da, onun seviyesine inip bunu istismar etmeyecektik. Ayrıca, Tory'nin en karanlık sırrını bildiği bilgisi, muhtemelen ona psikolojik olarak eziyet etmeye yetmişti.

Zil çaldığında Tory, Sofia ve Diego ile Tarot'a yöneldim, Astrum'un sınıfını tekrar ziyaret etmek içimi kemiriyordu. Bulunduğu yerin yanından geçerken, şiddetli ölümünün keskin hatırlatıcısı boynumu karıncalandırdı. Artık toprak elementine sahip biri tarafından kır çiçekleriyle kaplanmıştı ve bunun FIB'in bölgeden ihtiyaç duydukları her türlü kanıtı aldığı anlamına geldiğini düşündüm.

Kısa süre sonra Mercury Chambers'a vardık ve kasvetli merdivenlerden sınıfa inerken Kylie'nin sesi arkamdan bana ulaştı. “Sadece tıraş edeceğini düşünürdün. Ne zaman o çirkin kel bölgeyi görsem, bunu onun için yapmak için can atıyorum.”

Çenemi sıktım, onu kararlılıkla görmezden geldim ve Tory'ye başımı salladım. Yine de parmaklarını esnettiğinde ona şöyle bir bakış attım.

o buna değmez.

"Orada olduğunu bildiğini düşünüyor musun?" Jillian fısıldayarak kıkırdadı. Belki de değil, dedi Kylie yüksek sesle. "Merhaba Darcy!" diye seslendi, sesi şeker gibi tatlıydı. Hala arkamı dönmedim. "Kafanın arkasında bir tutam saçın eksik olduğunu biliyor musun?"

"Şimdi, şimdi, yerleş."

Profesör Washer'ın sesini duyunca kanım dondu ve kalabalık önümden ayrılırken onu Tarot salonunun ortasındaki Astrum'un yerinde gördüm. Büyük, dairesel masa etrafını sarmıştı ve neyse ki Su Elementi Sınıfımızda olduğu gibi yarı çıplak olmamasına rağmen, beyaz bir gömlek ve çiçekli bir kravatla tamamen giyinikken yine de tüylerimi diken diken etti. Ela buklelerini gözlerinin önünden çekti ve ben koltuğuma düşerken bana orantısız bir gülümseme gönderdi.

Ellerini önümde masaya koydu ve sadece benimle konuşmak için başını eğdi. "Saçların için endişelenme. Parmaklarınızı gezdirmek için hâlâ çok şey var."

O uzaklaşırken titredim.

"Belki sen*meli*tıraş et," diye fısıldadı Tory.

Güldüm ve Washer omzunun üzerinden arkasına baktı, sanki onu kontrol ediyormuşuz gibi umutla aramıza baktı.

Olasılıksız Profesör Sapık.

Washer herkesin dikkatini çekmek için ellerini çırptı. "Şimdi, istisnai Tarot Profesörümüzü kaybetmenin derin üzüntüsüne rağmen, Akademi yenisini işe alana kadar bu rolü geçici olarak ben üstlendim. Kartları okuma konusunda onun kadar usta değilim ama sizi temin ederim ki ellerimi nasıl kullanacağımı biliyorum. Bu yüzden bugünkü ders el falı üzerine odaklanacak."

Su Elementi bahşedilmiş birkaç kızdan hafif bir inleme sesi geldi ve ben de aynı duyguyu paylaştım. Kylie daha dik oturdu,

Görünüşe göre Washer ona parlak bir gülümseme fırlatırken öğrencilerine karşı aşırı tanıdık davranışından habersizdi.

Eliyle tekrar saçlarını taradı ve gömleğini yukarı çekip altındaki bronz teni ortaya çıkardı.

"Kaldır," dedi Tory alçak sesle, yanımda kusmuş numarası yaparak.

Gösteriye devam ederken ağzımı kapattım ve Washer'ın gözleri ona kaydı. "Her şey yolunda mı Bayan Vega?" Ona doğru ilerledi ve Siren hediyelerinin dokunuşu tüy gibi tenimi gıdıkladı.

Tory hızla başını sallayarak uzaklaştı. "Ben iyiyim."

"Güzel," diye mırıldandı derinden ama elini tutmak için uzandığında ayrılmadı. "Birkaç el falı gösterisiyle başlayacağım."

Tory, Washer'ın elini tutmasına izin verdiğinde yüzünü buruşturdu ve o da parmağını onun derisindeki çizgiler boyunca boyamaya başladı. Gözleri biraz odaklanmadı ve ona bakarken ağzında rüya gibi bir gülümseme vardı. Kız kardeşime duyguları dayattığı için adama tokat atmak istedim. Bu sürüngenin nesi vardı?

"Aşıklar konusunda oldukça heyecan verici bir zevkin var, Vega'yı özlemiyor musun?" baştan çıkarıcı bir şekilde mırıldandı ve Tory'nin yüz hatlarına hafifçe kaşlarını çattı.

Sofia, en güçlü Sirenlerin aslında anılarınıza bakabileceğini ve görünüşe göre Washer'ın Tory'nin kafasının içine göz atacak kadar güçlü olduğunu açıklamıştı. Ona yüzümü buruşturdum ve elinden kurtulmasına yardım etmesi için Tory'yi kaburgalarından dürttüm.

Uzaklaştığı ve gözleri bana iliştiğinde, kalem arıyormuş gibi yaparak çantamı karıştırmak için aceleyle aşağı indim.

Washer ses tonunda şeytani bir tonla, "Elin Darcy," diye cesaretlendirdi. *Ergh- hayır hayır hayır.*

Etkisi içime hücum etti ve direncimi çaldığını, onun yerine mükemmel bir irade koyduğunu hissettim. Elimi uzattığımda ona baktım ve vücudumdan şehvet damlıyor, içimdeki her şeyi çekiştiriyordu. Nasıl yapabilirdim

az önce onun çok iğrenç olduğunu düşündünüz mü? Yüzü çok sertti... elleri çok pürüzsüzdü... cildi mükemmel bir altın rengiydi.

"Aşk repliğin bana geleceğinde yasak bir aşk olduğunu söylüyor," diye fısıldadı, parmağını avucumdaki çizgide küçük bir aralıkta gezdirerek. "Fırtınalı bir deniz geliyor Bayan Vega, ama onu iyi idare edeceksiniz."

Yavaşça iç çektim ama aklımın bir köşesinde bir şeyler kıpırdandı.*O bir Siren. Ve şehvet düşkünü bir domuz.*

Tüm gücümle etkisine karşı geri ittim, gücü damarlarıma yönlendirdim ve tutuşunun gücü azalmaya başladı. Gülümseyerek uzaklaştı. "Sıradaki kim?"

Diego kollarını kavuşturdu ve Washer'a ters ters baktı.*uzak dur* Washer'ın gözleri yalnızca, yırtıcı bir sırıtışla eğilen, yanındaki kaslı adamdaydı.

"Tanrım," diye fısıldadım Tory'ye. “Ondan nasıl kurtulur?” Sofia, hepimizle konuşmak için

Tory'nin yanından eğilerek, "Teşkilatından dolayı çok etkilendiğini duydum," diye nefes verdi. "Güçlerini bizim üzerimizde kullanmasına izin verildi çünkü yeniden canlanmak için duygulara ihtiyacı var."

Tory dudaklarını büzerek alaycı bir tavırla, "Sanırım bir öğrenciyi gerçekten becermediği sürece sorun yok," dedi. "Ona ya da bu okuldaki herhangi bir öğretmene elimi sürmektense burnumu kesmeyi tercih ederim."

"Orion'u bile mi?" Kendimi durduramadan ağzımdan kaçırdım.

Tory bana baktı, gözleri şaşkınlıkla genişledi. "Evet,*özellikle*Orion, Darcy. Ciddi misin?"

"Bildiğin şu ki... kara kara düşünüyor." "Senden daha kutsal olan pislik

faktörünü mü kastediyorsun?" diye sordu. “Bu o. yapmazdım*Aslında*

oraya git. Açıkça." Bir kahkaha patlattım ve kızarmamı gizlemeye çalışmak için Atlas'ımdaki notlara bakmak için döndüm.

Sofia sessizce, "Öğretmenler gerçekten de öğrencilere el kaldırmaya cesaret edemezler," dedi.

"Buraya geldiğimde kurallar kitabını okudum-"

"Tabii ki yaptın," diye azarladı Diego ve devam etmeden önce ona yaramaz bir şekilde sırıttı.

“Bu çizgiyi aşan herhangi bir öğretmen kovulmakla kalmaz, Göksel Konsey tarafından utandırılır. Tüm Solaria'da rütbeleri ellerinden alındı. Hayal edebilirsiniz?" Titredi ve gerçek tüyleri diken diken oldu.

"Belki yapabilirim, daha fazla dibe batabileceğimizi sanmıyorum," dedim omuz silkerek.

Sofia ciddi bir şekilde başını salladı. "Hayır Darcy, düşündüğünden daha kötü. Bütün Fae dünyası sana sırtını döner."

Tory, "Ben burada Darcy'den biraz yanayım," dedi. "Bu kulağa çok tanıdık geliyor."

Sofia tekrar başını salladı. "Güven bana, güçten utanmış olsaydın, bu okulda yerin olmazdı. En alttan yukarı çıkman gerekecek, Fae'lerin en zayıfından bile saygıyı geri kazanmaya çalış-"

"Bu yüzden!" Washer, yuvarlak masanın ortasına geri çekilerek odaya seslendi. "Hepinizin eşleşip, Atlas'ınızdaki notları kullanarak birbirinizin yaşam çizgilerini avuç içi okuması yapmanızı istiyorum. Eğer yarın öleceğini fark edersen, lütfen feryadını koridora götür, gelip seni teselli edeceğim."

Yüzünde benimkiyle aynı tiksinti ifadesini bularak Tory'ye döndüm. "İsterim*yerine*Washer tarafından koridorda teselli edilmektense yarın ölürsün.” diye fısıldadım ve Tory, Washer'ın yeniden umutla bize bakmasına neden olan bir kahkaha patlattı.

Anlamlı bir şekilde onu görmezden geldik ve Tory elimi tuttu ve avucumun üst kısmı boyunca kıvrılan çizgiyi takip etmeye başladı.

O çalışırken, gözlerim odanın diğer ucundaki büyük duvar resmine kaydı.

karşı duvar. Zodyak takımyıldızları, her birini işaretleyen dönen isimlerle güzel bir şekilde gümüş sıçramalarına boyandı. Balık, Koç, Terazi, Aslan, Oğlak, Boğa. Her bir yıldızı birbirine bağlayan düz çizgiler, aralarında oluşturdukları şekilleri vurguluyordu. Duvar resmini kim yaptıysa inanılmaz derecede yetenekliydi ve belli belirsiz Astrum'un bunu kendisinin yapıp yapmadığını merak ettim. Bu düşünceyle, kalbim göğsümde daha da ağırlaştı ve kaşlarımı çatarak Tory'ye baktım.

"Astrum'un bilmemizi istediği şeyi çözebileceğimizi düşünüyor musun?"

Gözlerini avucumun üzerinde tuttu ama sözlerimi düşünürken kaşları derinden çatıldı. "Muhtemelen değil."

"*Tory*'Bastım ve alaycı bir sırıtışla yukarı baktı. "Belki de kartı Orion'a göstermeliyim. Bunun ne anlama geldiğini biliyor olabilir."

Tory bunu bir an düşündü, sonra başını salladı. "Ona tam olarak güvenmiyorum ama beni Mirasçılardan kurtardıktan sonra ona yüzde bir oranında ısındım."

"Tamam, yapacağım."

Yaşam çizgilerini bir süre daha inceledik ve Tory ile benim o bölümde endişelenecek pek bir şey yok gibi görünüyordu, ancak Washer'ın her an meydana gelebileceğini belirttiği endişe verici miktarda 'potansiyel ölüm' vardı.*Bunu bildiğim iyi oldu.*

Washer hevesle, "Şimdi işleri karıştıralım," dedi. "Yeniden eşleşeceksin, sonra aşk repliklerini yorumlayacaksın." İnsanları farklı koltuklara yönlendirmeye başladı ve beni Kylie ile eşleştirdiğinde kalbim dramatik bir şekilde battı.

Mükemmel.

Eşyalarımı aldım ve o Tory'nin yanındaki benimkini almaya giderken Jillian'ın boş koltuğuna oturmak için ilerledim. Kylie sanki kuduzmuşum gibi benden uzaklaştı, üst dudağı geriye kıvrıldı. Washer'a dönerken eli havaya fırladı. "Sayın! Erkek arkadaşımın tahtını çalmaya çalışmayan biriyle yeniden çiftleşmek istiyorum."

"Şimdi, medeni ol, canım." Aramıza baktı. "Harika bir çift oldunuz." Bizi çok uzun süre incelerken içim çalkalandı ve Kylie'nin de ondan irkildiğini hissettim.

O uzaklaştığında, "Tam bir sürüngen," diye fısıldadım, en azından bu tamamen dayanılmaz bir hal almadan sınıfı geçmeyi umuyordum.

Bir an için yerinde gergin bir suratla bana baktı, sonra sonunda başını salladı. "Evet, doğru anladın." Elimi tuttu, ters çevirdi ve tırnakları tenimi sıkıştırarak aşk çizgisini inceledi.

Aramızdaki sessizlik o kadar rahatsız ediciydi ki, onu bozmak zorunda kaldım. “Yani sen bir Medusasın-”

"Ve?" savunmaya geçti ve ben iç çektim, bundan çoktan vazgeçtim. "Ve ben hiç bir kızın kafasından yılan çıktığını görmedim, hepsi bu." "Eh, bahse girerim o korkunç kel bölgeyi kapatabilmelerini isterdin," dedi hemen ve ben de elimi pençelerinden çekerek kaşlarımı çattım.

"Neden benden o kadar çok nefret ediyorsun ki?" Bana bu şekilde davranmaya devam etmesine kızarak fısıldayarak bağırdım. Kalpsiz erkek arkadaşına saçımı kestirdiğim yetmedi mi? Ve her şeyi çok iyi filme almıştı.

"Sethy'nin tahtı için bir tehditsin," dedi gözleri parlarken ve omuzları dikleşti.

Solaria'ya geldiğimden beri sanki birinci kez, "Onun tahtını istemiyorum," dedim.

Washer, "Ellerinizi değiştirin," diye seslendi ve Kylie'nin elini tuttum. Avucunu görmeme izin vermek için gönülsüzce parmaklarını açtı, ama okumaya çalışmak için konsantre olamadım.

"Fae'nin kendi savaşını verdiğini sanıyordum," dedim, damarlarımda kızgın bir enerji yanarken kararlı bir şekilde eline baktım.

"BEN*ben*kendi savaşımı vermek. Gözlerini senden uzak tutmak için savaşıyorum," dedi.

ağzından kaçırdı, sonra sanki bunu söylemek istememiş gibi donup kaldı.

Seth'in beni hala umursadığını düşünmesine şaşırarak ona baktım. Ya da şimdiye kadar sahip olduğu. “Benden hoşlanıyormuş gibi yaptı, saçımı kesti ve sen de kaydettin. Senin için bir tehdit olduğumu nasıl düşünürsün?

Ağır ağır gözlerini kırpıştırdı ve bir an için ağlayacağını sandım. "Çünkü sen güzelsin ve ne zaman bir odaya girsen sana bakıyor. Ve sen yokken yaptığı o iğrenç saç bileziğine bakmaktan kendini alamıyor. Ona boyun eğmeni istiyor, ama yarım bir şans verilse her iki şekilde de yapabilir ve seni de kolunun altına alabilir," neredeyse tamamını dişlerinin arasından söyledi ve bunu yaparken kıpkırmızı kesildi. Gözyaşları yanaklarından aşağı sıçrıyordu ve o koltuğundan fırlayıp odadan koşarak çıkarken tam ve mutlak bir şok içinde kaldım.

Aniden Washer'ın ne kadar yakında durduğunu fark ettim ve gücünün havada yayıldığını hissettim. Onun acısıyla, hüznüyle beslenmiş ve hepsini benim duymam ve kendisinin ziyafet çekmesi için çıkarmıştı. Bu okuldaki herkes bir sonraki kahrolası et parçasını mı arıyordu?

Onun peşinden kapıya doğru koştu ve Jillian'ın onun adını söyleyerek peşlerinden koşması sadece yarım saniye sürdü.

Aklım söylediği şeyle sarsıldı ve onun tamamen kandırıldığı sonucuna varmak zorunda kaldım.

"Ha! Gönderildi. Kylie ters dönecek. Tyler, FaeBook'ta bir şeyler yayınlamayı bitirdiğinde gülmeye başladı. Anlatılan bir ping bana etiketlendiğimi söyledi ve ekranımdaki bildirime dokunduğumda kendimi yaklaşan bir depreme hazırlamak için derin bir nefes aldım.

Tyler Corbin: *Yıkayıcı emildikten sonra Az önce Büyük Bir Erimeye tanık oldum @Kylie Major'ın ağzından iki gerçek ve bir yalan.*

Gerçek: @Darcy Vega, @Seth Capella'nın ağzını sulandırıyor

Gerçek: Bileziği kokladığını hepimiz gördük (kimse seni suçlamıyor kardeşim) Yalan: Aslında kolunun altında bir Vega Twin olmazdı ama olabilir birini çarşafının altına bir veya iki kez al.
 # majorfail #suckedbyasiren #majorenvy

"Piç," diye soludum, kahkahalar odada yankılanırken. Başımı kaldırdım ve Tyler'ın omzundaki bir kıvrımı rasgele masaj yapıyormuş gibi yaparken bana sırıttığını gördüm.

Öfke bir dalga gibi göğsüme çarptı. "Seth Capella yapmaz-" Ding! Ekranıma baktım ve Seth'in Tyler'ın gönderisine yanıt verdiğini gördüm. Ve Mirasçılar nadiren birinin gönderilerine yanıt verdiği için bu bir şeyler söylüyordu.

Seth Capella:*Eğlence oyunu. Hadi çevirelim ve iki yalan ve bir oynayalım gerçek @Tyler Corbin.*
Annen hayatımın en iyi sevişmesiydi.
Baban ikinciydi.
Seni bir dahaki sefere gördüğümde yüzün bir tuğla duvardan geçiyor.
(ipucu: anne babanızın ikisi de yatakta emiyor).

Sözlerinin ardındaki öfkeyi sezdiğimde kalbim yerinden çıkacak gibi atıyordu. Tyler, Atlas'ını masanın üzerine koyup gözünü kırpmadan ona bakarken bembeyaz oldu.

Ders nihayet dağıldığında, odadan kaçıp Aer Tower'a geri döndüğüm için fazlasıyla mutluydum. Sonunda gün sona ermişti ve bütün akşam odamda arkadaşlarımla tembellik yapmaktan ve Elemental büyü yapmaktan başka bir şey yapmamaya kararlıydım.

The Orb'un etrafındaki dairesel yolda yürürken, bir bildirim

Atlas'ıma ping attı. Günümü mahvetmek için tasarlanmış başka bir FaeBook gönderisinden başka bir şey olmayacağından eminim. Ama merakım beni yendi ve onu çıkardım, beni bekleyen resmi bir mesaj buldum.

İrtibatınız bu akşam saat 19:00'da Profesör Orion ile yeniden planlandı.

Yüzümde küçük bir gülümseme belirdi ve diğerleri görmesin diye hemen sakladım, yüz hatlarımı hayal kırıklığına uğratmak için yeniden düzenledim. “Bütün gece takılamam gibi görünüyor. Orion İrtibatımı yeniden planladı.

Tory, "Ona kartı gösterebilirsin," diye hatırlattı. "Belki bir şeyler bilir."

"Bunun iyi bir fikir olduğundan emin misin?" Diego tereddütle sordu.

Sofia, "Onlara daha önce yardım etmişti," dedi. "Ayrıca, yapabileceği en kötü şey onu görmezden gelmek ve sonra sen yine de aynı konumdasın."

"Sanırım bu doğru," dedi Diego omuz silkerek, Sofia'ya doğru kaydı ve kolunu onun omuzlarına doladı. Ona doğru eğildi ve o saçlarını karıştırırken pastel pembeye döndü. İkisi resmi toplantıdan beri bir şeyleri tanımlamamıştı ve Diego'nun ona resmi olarak çıkma teklif edecek cesareti toplayıp toplayamayacağını merak ettim.

Tory onların etrafından dolanarak benim tarafıma geçti ve gözlerini arkalarına doğru devirdi. Güneş çoktan ufukta alçalmıştı ve kampüsü loş kehribar rengi bir tonla kaplıyordu. Yıldız falıma göre bugün derin, ölümsüz bir aşkın başlangıcı olacaktı ve bunun Akademi'ye olan aşkım anlamına geldiğini hissettim. Boğazını kesen Fae'lerle dolu olabilirdi ve her köşede pusuda bekleyen tehlikeler olabilirdi ama aynı zamanda şimdiye kadar bulunduğum en harika, büyüleyici yerdi. Ve ev gibi hissetmeye başlıyordu.

* * *

Öğleden sonra yedi ve Orion tahmin edilebileceği gibi geç kaldı. Hatta hesabını sormak için ofisine giderken ayaklarımı sürümüştüm ama o hala gelmemişti.

Birkaç dakika daha geçerken pes etmenin eşiğinde iç çektim. Kapısına açtığım delik şimdi onarılmıştı ve masasının da sağlam olup olmadığını merak ettim. Bu hafta sonu Cumartesi cezamı beklemiyordum. Orion öğrencileri ne şekilde disipline ederse etsin, bunun hiç de eğlenceli olmadığını düşündüm. *Bir keresinde burada fiziksel cezanın tamamen yasal olduğunu söylememiş miydi? Allah kahretsin, umarım öyle değildir...*

Kaşlarımı çatmış bir şekilde Jüpiter Salonu'nun koridorlarından geçerek pes ettiğimde saat neredeyse buçuktu. Astrum'un kartı cebimde bir delik açıyordu ve ben bunu Orion'a sormayı çok istiyordum. Başka şeylerin yanında. Ve tamam, belki de onu görmek için yüzde yarım istekliydim. Beni ona çeken şeyin ne olduğunu bilmiyordum. Belli ki yakışıklıydı. Suratına tokat gibi sıcak. Ayrıca çoğu zaman mega bir pislikti. Ama bu iki şey tehlikeli bir kombinasyon olma eğilimindeydi ve ben kesinlikle bunun için enayiydim.

Temiz gece havası tenime değerken The Orb'un etrafındaki kıvrımlı patikayı takip ederek binadan çıktım. Diğerlerinin ben gittiğimde olduğu gibi Diego'nun odasında takılıp takılmayacağını merak ederken sessizliğe gömülüp dolaştım.

"Bakın kim değil," Seth'in sesi kulaklarıma çarptı.

Onu Kylie ve kurt sürüsünden bir grupla bir fenerin ışığı altında dururken gördüğümde kanım dondu. Aralarında yerde, yüzü kanlı, burnu bir yana eğik ve elinde alevler tutan kıdemsizi uzak tutmaya çalışırken eli havada Tyler Corbin vardı.

İlerlememi engellemek için patika boyunca yayılan farlar karşısında kendimi bir geyik gibi hissederek olduğum yerde durdum.

Seth, güzel yüz hatlarını saran bir sırıtışla grubun başına geçti. "BT*değil*solaria'nın kraliçesi. BT*değil*sevgilerimin nesnesi ve o*değil* mavi saçlı bir kız.”

Kylie onun sözleriyle göğsünü kabarttı ve ben kaşlarımı çattım, gözlerim Tyler'a çevrildi. Bunu kendi başına yapmış olabilirdi ama yine de ona acıyordum; bir aslan sürüsü tarafından parçalanmak üzere olan bir yaban domuzuydu.

"Onu rahat bırak," dedim Seth'e, korku beni şiddetle sararken ellerim titremeye başladı.

Seth, "İstediğini aldı," diye hırladı. "Tıpkı senin yaptığın gibi, Vega." Gözleri iki donmuş göl gibiydi ve bana doğru bir adım daha attığında geri çekilme dürtümü bastırdım.

Hey kurtlar? sürüsüne seslendi ve onları ileri doğru çağırmak için başını salladı.

Kylie geçmelerine izin vermek için kenara çekildi ve grup Seth'in etrafını sararak kollarını ve boynunu ovuşturdu. Bana aç bir şekilde gülümsedi, arkadaşlarının sırtını eşeledi. "Kim ava gitmek ister?"

Kurtlar ellerini ağızlarına götürüp göğe doğru ulumaya başlarken içimi bir korku kapladı. Seth ileri atıldı ve bir öfkeyle ellerimi kaldırdım ve avuçlarıma sihir çizdim. Ateş titreşti ve tüm enerjimi ona verdim, vahşi bir dalgayla onu kendimden dışarı fırlattım. Kontrolden çıktı ve sanki benzinle doldurulmuş gibi büyük bir alev onlara doğru fırladı.

Seth kollarını kaldırdı ve parıldayan mavi bir kalkan onun ve arkadaşlarının etrafında dönerek ateşi ona dokunduğu anda eritti. Bir duman tabakasının arkasında hepsini gözden kaybettim, çarpan kalbim göğüs kafesime çarpıyordu.

Delici bir uluma havayı yardı ve Seth'in devasa beyaz bedeni dumanın arasından fırlayarak beni korku içinde haykırdı. Kaçtım. Yapılacak tek mantıklı şey buydu. Ben eğitimli değildim. Aynı anda bu kadar çok kişiyle dövüşemezdim ama lanet olası bir Kurtadamı geride bırakabilir miydim?

Şans yok!

Keskin bir şekilde sağa döndüm, çenelerin şakırtısı kulağıma tehlikeli bir şekilde yakındı. En yakın binaya doğru koştum, yarı yarıya Venüs Kütüphanesi'ne düştüm ve ilk koridordan aşağı koştum.

Kapılar arkamda gümbürtüyle açıldı ve ağır pençelerin sesi mağaramsı odadan geçerken küfrettim.

"Bay Capella!" diye bağırdı kütüphaneci. “Oyunlarını dışarı çıkar, burada saçmalamana gerek olmayan eski metinler var. Vega kızını arıyorsanız, o tarafa gitti. Ama lütfen avınıza Fae formlarında devam edin.”

Kütüphanenin arkasına koşarken aklımdan kütüphaneciye güneşin altında milyonlarca isim çağırdım.*Avına devam etmek istiyor musun? seni orospu!*

İleride bir acil çıkış parıldadı ve ona doğru koşup çubuğu iterken içimde bir umut ışığı belirdi.

Bir alarm zili çaldı ve ulumalar havayı paramparça ederken paniğe kapıldım.

"Fae formunda!" kütüphaneci yalvardı ama itaat etmediklerini bilmek için tek ihtiyacım olan pençelerin hareketiydi.

Çimlere koştum, sola döndüm ve yarı kör bir şekilde bir sonraki binanın kapağına doğru koşarken gölgelerin içine doğru ilerledim. Elimi Mars Laboratuarlarının arka duvarında gezdirerek çaresizce içeri girmenin bir yolunu aradım.

“Aaaaa! Sethy'yi alın!" Kylie'nin sesi peşimden geldi, ardından kahkahası geldi ve ben onun kurtlardan birine bindiği hissine kapıldım.

Elim taştan başka bir şeyi sıyırmadı ve yine adımlarımı hızlandırdım, gerçi boşa harcadığım her saniye beni yakalanmaya biraz daha yaklaştırıyordu.

Hadi, içeri girmenin bir yolu olmalı. Lütfen lütfen.

Yeterince hızlı değildim. Ve içeri girmenin bir yolu yoktu. Kaçacak yer yoktu.

Aniden bir el fırladı ve beni hemen ilerideki bir kapıdan sürükledi.

benimle ilgili. Mutlak karanlığa gömülmüştüm ve bir avuç içi ağzıma çarpmadan hemen önce boğazımdan bir çığlık koptu. Kapı sessizce kapanırken sert bir gövdeye doğru sürüklendim, sırtım onlara dönüktü.

Tarçın kokusu karnımda bir ateş yaktı ve yardımıma kimin geldiğini anlayınca kaskatı kesildim.

"Kesinlikle sessiz," diye soludu kulağıma ve ben de elini başımı salladım.

"Şuraya bak," Kylie'nin sesi kapının ötesinde boğuktu ve ağzım kurumuştu.

O kapının bulunmasını beklerken zar zor nefes alarak Orion'a karşı irkildim. Kurtların beni kollarından koparması ve parçalaması için. Profesör olsun ya da olmasın, eğer bana dişlerini geçirmeye kararlılarsa, koca bir kurt sürüsünün üstesinden kesinlikle gelemezdi.

Ağır pençelerin sesi binanın ötesinde yüksek sesle patladı ve kalbim kafesteki bir tavşanınki gibi öyle hızlı atıyordu ki duyacaklarından korktum. Orion muhtemelen gelişmiş duyularıyla yapabilirdi. Ama kurtlar beni henüz bulmamıştı, bu yüzden bu iyi bir şey olmalıydı.

Göğsünün ve karnının sırtımla buluştuğu yerde tenim sıcaklıkla karıncalandı. Gözlerimi kapattım, düşüncelerimi neden saklandığıma ve başka hiçbir şeye yöneltmemeye çalıştım.

Kylie hayal kırıklığıyla, "O burada değil," diye içini çekti. "Jüpiter Salonu yakınında deneyin." Orion avucunu ağzımdan çekerken, sürünün sesleri uzaklaştı ve nefesim ciğerlerimden ürpertici bir takla gibi boşaldı.

Hareket etmeye hazırlanırken bacaklarımdaki kaslar seğirdi ama Orion'un eli aniden belime dolandı ve ileri adım atmamı engelledi. Kalbim yasak bir melodi attı ve tamamen hareketsiz kaldım, olduğum yerde donakaldım.

Birbirimize sırılsıklam olmuştuk. Ve bunun ne kadar samimi olduğunu ancak artık hayatım için korku duymadığım için fark ettim. Yine de tekrar hareket etmeye çalışmadım ve o da yapmadı. Nefesimi mi tutuyordum, yoksa hava mı, emin değildim.

sadece ciğerlerime takıldı ve dışarı çıkmayı reddetti.

Bana tutunmasının en mantıklı sebebi beni ısırmak üzere olmasıydı. Beni bir Varisle karşılaşmaktan kurtarmıştı, bu yüzden ona borçlu olduğumu tahmin ettim. Diğer sebep ama...*Ah lanet olsun diğer sebep...*

Parmakları gömleğimle kemerim arasında tenimi buldu ve sıcaklık karnımda çılgın bir girdap örerek vücudumun en derin bölgelerine doğru itti.

Yani kurallara aykırı. hareket etmeli

Ama kalmak istiyorum.

Nefesini saçlarımda hissettim, sıcaklığını, arzusunu. İçgüdülerim onun beni istediğini söylüyordu ama bu tamamen delilikti. Yine de daha iyi bir mantık bulamadım. Düşüncelerimi bulanıklaştırdı ve moralimi yıprattı. O benim öğretmenimdi. Ve biri bizi böyle görürse işini kaybedeceğini biliyordum. Belki daha fazla. Ve belki ben de Zodiac'taki yerimi kaybedebilirim.

Kıpırda Darcy, kımılda!

Kararımı vererek arkamı döndüm ama kolu yerinde kaldı ve onun yerine sırtıma uzandı. Parmakları bir top gibi kıvrıldı, beni yakınında tutuyor, kaçmama izin vermiyordu. Karanlıktı ama solumuzdaki koridorun ilerisindeki bir kapıdan bir ışık huzmesi geliyordu. Görmek için yeterli.

Ona bakarsam, sanırım milyonlarca parçaya ayrılacağım. Ama yapmazsam, sorumun cevabını onun gözlerinde asla göremeyeceğim.

Bakışlarımı onunkilerle buluşturmak için zorladım ve gözlerindeki sert bakışla büyünün bozulduğunu, paramparça olduğunu hissettim. Yüzü taş gibi, mesafeli bir hal aldı. Boğazı düğümlendi ve beni sertçe geriye itti.

"Gittiler, o yüzden hareket et," diye homurdandı, ani gürültü beni sarstı.

Öfkem artmaya başladığında geri çekilip ona baktım. Ben hiçbir şey yapmamıştım. O lanet kolunu bana dolayan oydu.

Kesinlikle ona karşı kıçını yere indiriyorsun.

Belki bir saniyeliğine ama o kadardı!

"Sayın-"

"Karşılık vermeye cüret etme," diye hırladı, kapıyı iterek açtı.

"TAŞINMAK!" Kendime ve ona kızarak çimlere koştum. Bu aptal akademi ile. Beni köpeklerin kovaladığı bir tilki gibi buraya getirdiği için Seth'e.

Gözyaşları boğazımı yaktı, gözlerim ama hayır*yok*kimsenin onları görme şansı olmadan odama kilitlenene kadar düşecekler miydi? Ve o zaman bile onları yutsam daha iyi olacağını biliyordum, bir gün hepsini yutana kadar bir daha gözyaşı dökmeme izin vermemiştim. Bir Siren beni şimdi bulsa, içimden geçen tüm bu duyguyu emmiş olsa, harika bir gün geçirirdi.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?" Kapı eşiğinde dururken omzumun üzerinden ona baktığımda Orion tersledi ve omurgam doğruldu. Bir gömlek ve şık bir pantolon giymişti ama saçları şüpheli bir şekilde nemliydi, yeni duş aldığından bahsediyordu.

Ellerimi kaldırdım ve sorusu karşısında tamamen şaşkına dönmüş bir ifade verdim. "Ee, odama mı?"

"Tamamlamamız gereken bir İrtibat oturumumuz var."

Birden yaramaz bir öğrenciymişim gibi davranmasına inanamayarak, "Ki bunun için gelmedin," dedim. O kıça sarılmayı kesinlikle o başlattı-*sarsmak!*

"Pitball antrenmanı bitti. Ayrıca artık buradayım değil mi? Bu, ortaya çıkmak olarak sayılır." Arkasını bana döndü ve sanki onu takip etmemi bekliyormuş gibi çimenlerin üzerinden Jüpiter Salonu'na doğru ilerledi.

"Bu sayılmaz. Hem zaten Mars Laboratuarlarının arkasında pusuya yatmış ne yapıyordun?

Omzunun üzerinden arkasına baktı ve ses tonuma tek kaşını kaldırdı. Kalbim tekledi ama beklediğim azarlama gelmedi. "Gizlenmiyordum Bayan Vega, kargaşayı kontrol etmeye geldim. Şimdi beni sorgulamayı bitirdiysen, gidelim.

Onun çılgın ruh hali değişimlerinden hem öfkeli hem de telaşlı bir şekilde yerimde kaldım. "Gelmiyorum," diye tısladım, ne kadar alçak sesle söylersem söyleyim beni duyacağını biliyordum. Ters yöne döndüm, kollarımı kavuşturup patikaya doğru yürüdüm, Seth bir daha ortaya çıkmadan önce odama geri dönmek istiyordum.

Orion ayaklarımı yerden kesip omzunun üzerinden fırlatırken çevremdeki bir bulanıklık beni bir saniye geç fark etti. Korkuyla bağırdım ve içgüdüsel olarak elimi sırtına vurdum. "Beni boşver! Deli misin?!" Başka bir öğretmenin duyacağını umuyordum ama beni lambaların tam ışığı altında patikaya doğru yürütürken, görülmekten hiç endişesi olmadığını hissettim. Ama bu kesinlikle kurallara aykırıydı?

"Profesör Orion beni hemen yere serdi!" diye sordum yanaklarım alev alev. En azından okul eteğimin yerine lanet bir kot pantolon giyecek kadar ileri görüşlüydüm. Yoksa bu şu an yüz kat daha utanç verici olurdu..

"İyi akşamlar, Profesör. Bir öğrenciyle biraz sorun mu yaşıyorsunuz? Müdür Nova'nın sesi önden geldi ve ağzım inanamayarak açıldı.

"Endişelenecek bir şey yok, sadece Bayan Vega İrtibatı atlıyor." "Pekala, onu yakaladığınızı gördüğüme sevindim." Nova, ikinci bir bakış atmadan yanımızdan geçip gitti.

Dehşetle nefesim kesildi ve Orion hafif bir kahkaha attı.

"Yürüyeceğim, tamam mı? Beni yere bırak," diye emrettim.

Birkaç dakika ofisine girene kadar başka bir kelime söylemedi.

Dakikalar sonra beni masasının önündeki koltuğa bıraktı.

Saçlarımın şimdi her yerine yapışan dalgalı uçlarını düzleştirdim, çekirdeğime kadar sarsıldım. Orion genişçe esnedi, masanın diğer tarafında Ottomon'una eğildi ve gelişigüzel bir şekilde Bourbon'unu çıkarıp kendine bir bardak doldurdu.

Parmaklarımın titremesini engellemek için birbirine kenetledim ve ona öfke, hüsran ve mutlak bir utanç karışımıyla baktım. Beş dakika önce ellerini üzerimde gezdirerek ve sonra bir düşman askeri gibi bana saldırarak ne halt çevirdiğini bana söylemesini talep etmek istedim. Ama dudaklarım bir türlü ayrılmıyordu. Ses tellerim kilitlenmişti, bu yüzden muhtemelen alamayacağım bir açıklama bekleyerek öylece baktım.

Orion, doldurduğu ölçünün çoğunu içtikten sonra memnuniyetle içini çekti ve bardağı masasının üzerine koydu. "Bence Solaria'daki Nymph durumu hakkında konuşmamız en iyisi. Geçen gün dersim bitmeden sınıftan çıkarıldın, ben sana yetişirim."

Farkında olmadığım bir tür kişilik bozukluğuna sahip olup olmadığını merak ederek gözlerimi kıstım. Beş saniye içinde volkanik sıcaktan buzul soğuğuna geçmişti ve görünüşe göre her şeyi unutmuştu.

"Efendim..." diye başladım, bunu gerçekten bir yanıt alacak şekilde nasıl ifade edeceğimden emin değildim.

"Bayan Vega?" diye sordu, sanki ne söyleyeceğim hakkında hiçbir fikri yokmuş gibi tamamen masum bir ifadeyle.

Buna yaklaşmanın başka bir yolu olduğunu fark ederek son saniyede taktik değiştirdim. "Fae'nin diğer insanların kavgalarına karışmaması gerektiğini sanıyordum."

Sakalını kaşıdı ve ardından omuz silkti. "O bir kurt sürüsüydü. Bu farklı."

"Bu mu?" gözlerimi kıstım.*en azından cevap verdi*.

"Profesörünüz olarak sizi korumak benim görevim." dedi*profesör*ekstra

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

böyle yüksek sesle bir noktaya değinmesi gerekiyordu.

Kolunun yenini yukarı kaldırdı, oradaki Aslan burcunun kırmızı dövmesini çizerken kaşları kırıştı. "Pekala Periler," dedi kararlı bir şekilde ve bunun benim araştırma hattımın sonu olduğunu hissettim.

İç çektim, koltuğuma geri otururken istifa ettim. Belki bir anlığına aramızda istenmeyen bir bağ oluşmuştu ama kurallar kuraldı. Ve görünüşe göre şimdi onlara uyuyordu.

"Kampüste herkesin dikkatli olması gerekiyor. Tek başına dolaşmamalısın. Eğer bir Su Perisi senin gibi güçlü bir Fae'nin büyüsünü emerse, bu tüm Solaria için bir felaket olabilir."

Korku mideme işledi. "Elbette yapabileceğiniz bir şey var mı? Kampüse girmelerini engelleyemez misin?”

"Açıkçası koruma büyülerimiz var ama Nymph'in içeri nasıl girdiği hâlâ FIB için bir muamma. Bu da tekrar saldırmayacağından emin olamayacağımız anlamına geliyor.”

Omurgamdan aşağı bir korku boncuk yuvarlandı ve başımı salladım.

"Yani sen ve kız kardeşin bundan sonra en az bir öğrenciyle birlikte kampüste dolaşacaksınız, özellikle hava karardıktan sonra, anladınız mı?"

"Elbette," diye kabul ettim, uymaktan büyük mutluluk duyarak. Bir Su Perisi ortaya çıkarsa hazırlıksız yakalanmak istemedim. Fikir ürkütücüydü.

Burbonunun son damlasını da içip saatine baktı. "Eh, bu seansın sonu."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" nefes aldım

"Saat sekiz," dedi omuz silkerek, ayağa kalktı. "Hayır bekle."

Ben de ayağa kalkıp cebime uzanıp Astrum'un kartını çıkardım.

Onu masasına koyarken kaşlarını çattı, onu ona doğru iterken kalbim deli gibi çarpıyordu. "Astrum bunu bana ve Tory'ye verdi ve merak ettim

belki... bunun ne anlama geldiğini biliyorsan. Hiç göz göze gelmediğini söyledi ama bilmiyorum, yanılıyor olabilir miyim?”

Orion kartı masadan alıp incelerken dudaklarını keskin bir çizgi haline getirdi. "Astrum beni ve ailemi hiçbir zaman pek düşünmedi," diye mırıldandı, çoğunlukla kendi kendine.

"Nedendi?" Gözleri kartta yazan mesaja sabitlenirken nazikçe sordum.

“Zodyak'tayken bana öğretti. O bir kralcıydı ve ben görünüşte onlara karşıydım. Ve diğer şeylerin yanı sıra kendi inançlarım yüzünden benden nefret etti.

Ah, diye fısıldadım başımı sallayarak.

Orion başını karttan kaldırdı, görünüşe göre afallamış bir haldeydi. Kaşlarını, arkasına sakladığı tüm o sert katmanların altında derin bir incinmenin gizlendiğini söylercesine kaşlarını çattı. Kartı bana doğru uzatarak masanın etrafından dolandı. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Ve yanıtları aramanı isteyeceği kişinin ben olduğumdan da şüpheliyim.

Karta uzanıp parmaklarının arasından çekerken yanımda kaldı. "Neyi söylemiyorsun?" diye sordum, bir şeyden çekindiğinden emindim. Sanki onun varlığı bile ciğerlerimdeki havayı çekebilecekmiş gibi göğsümde bir sıkışma oluştu.

Yaklaştı, nefesi burbon ve tehlikeden oluşan nefis bir kokteyldi. “Söylemediğim birçok şey var ve bunun iyi bir nedeni var. Ama size şunu söyleyeceğim... Hayatımın çoğunu Vahşi Kral'dan ve onunla bağlantılı herkesten nefret ederek geçirdim. Buraya ilk geldiğinde sen ve kız kardeşin de dahil.” Gözleri beni parçalamakla tehdit eden gölgelerle titriyordu. "Ama kanın bir insanı tanımlamadığını uzun zaman önce öğrendim, bu yüzden seni bu kadar çabuk yargılamamalıydım. Sahip olduğun unvanı taşıdığın için şanssızsın. Ve pek çok nedenden dolayı ikinize de asla boyun eğmem. Ama sen kötü değilsin

insanlar. Bununla birlikte..." Gözleri, gözleriyle çizdiği çizgi boyunca bir fermuarın açıldığını hissederek bende aşağı indi. "Darius ve diğer Mirasçıların Solaria tahtına oturmasını sağlamak için ne gerekiyorsa yapacağım. Ve seni buna davet ediyorum*Asla* Bu yemini hafife alma.

Perşembe akşamı Ignis'in ortak salonunda Sofya'yla oturdum ve farklı derecelerde etkili olan Zorlamaya karşı savunmamı denedim. Konsantre olurken saldırılara karşı zihinsel bir kalkan sağlama sanatında temel olarak ustalaşmıştım. Ama dikkatim dağılırsa, komutları savunmamın yanından geçebilirdi. En azından bana karşı nazikti; sadece beni her Zorladığında koluma bir çizgi çekmemi istiyor. Şimdiye kadar, kolumun önünü işaretleyen dokuz çizgi vardı, korumamı her geçtiğinde bir tane.

Su büyümle aynı anda buz küpleri oluştururken onun komutlarını dışarıda tutmaya çalışıyordum ve iki göreve konsantre olmak sinir bozucu derecede zordu.

Onları tutmak için kullandığım bardağın etrafındaki buzu şişirdim ve tekrar odaklanmaya çalışırken nefesimi serbest bıraktım. Sofia bana sırıtmamaya çalışıyordu ve başaramıyordu. Savunmamı her aştığında bundan keyif aldığını biliyordum ama onun eğlencesini kıskanmayacaktım. Ayrıca yardıma ihtiyacım vardı ve en azından beni herkes için masada dans ettirmiyor ya da striptiz yapmıyordu.

Kapılar açıldı ve siyahlar giyinmiş altı FIB ajanından oluşan bir grup Profesör Orion'un yanında odaya girerken etrafa bakındım.

"Herkes sussun!" diye bağırdı, odayı sessizliğe getirerek. "Bir parçası olarak

Profesör Astrum'un öldürülmesi ve Darius Acrux'un odasında çıkan yangınla ilgili soruşturmanın ardından, FIB herkesin odasını arayacak. Bu isteğe bağlı değildir. Herhangi bir sızlanma duymak istemiyorum. Kulağıma ulaşan her şikayet için on Ev Puanı alacaksınız - ve ben *olağanüstü*şitme. Bu noktadan sonra aranana kadar hiçbiriniz odalarınıza dönmeyeceksiniz. Bir sonraki duyuruya kadar ortak salonda kalacaksınız. Sorular?”

Marguerite ayağa kalktı. "Efendim, neden bana öyle davranıldığını anlamıyorum..."

Orion, ona, yükseldiği kanepenin arkasından uçmasına ve uzak tarafındaki kıçına çarpmasına neden olan bir rüzgar attı. Şaşkınlıkla kıkırdadığında bir kahkaha koptu.

"İyi. O zaman soru yok. Ajanların Bay Acrux'un odasını son bir kez kontrol etmesi gerekiyor ve ardından aramalar başlayacak." Orion, ajanlara merdivenlere yönelmelerini işaret etti ve zihnim panikle dönmeye başladı. Kalbim göğsümde düzensiz bir ritimle gümbürdüyordu, avuçlarım kaygandı ve kafamın arkasındaki küçük bir ses çok faydasız bir şekilde bağırıyordu.*Hayır hayır hayır hayır hayır hayır!*

Odamı ararlarsa o bozuk paraları ve o hançeri bulurlardı. O yangını çıkardığım için yakalanmadığımı açıklayabilmemin hiçbir yolu yoktu. Ve fevkalade öfkeli Ejder pisliği tarafından ölüm, akşamım için hayal ettiğim gibi değildi. Asla. Bir plana ihtiyacım vardı. Ve hızlı.

"Sanırım biraz daha motive edici bir şey denememiz gerekiyor," dedim Sofia'ya, sanki beni hiç ilgilendirmiyorlarmış gibi hâlâ odada dikilen Orion'dan ve iki ajandan gözlerimi ayırmadan.

"Ah?"

"Evet, neden beni buz gibi suyla ıslatmaya zorlamıyorsun?

ve bununla mücadele edip edemeyeceğimi göreceğim?

"Emin misin?" tereddütle sordu ama denemek için biraz cazip olduğunu söyleyebilirim.

"Neden?" Muhtemelen paniğimi örten bir sırıtışla dedim. Umutla. "Biraz su ne zarar verebilir zaten?"

Sofia kaşlarını çattı, açıkça Mirasçıların geçen gece bana yaptıklarını düşündü ama ben cesaret verici bir şekilde gülümsedim, ta ki o pes edene kadar.

"Tamam o zaman.*Kendinizi dondurucu soğuk suyla ıslatın."*

Emri üzerimden kaydı ve kendimi ondan korumak için hiçbir girişimde bulunmadım. Kollarımı anında havaya kaldırdım ve başımın üzerine çarpması için bir su seli oluşturdum.

Suyun buzlu öpücüğüne karşılık olarak bir çığlıkla yerimden sıçradım ve dişlerim bir anda takırdamaya başladı. Odadaki herkes bana döndü ve Sofia özür dilemeye başladığında çalıştığımız masadan tökezleyerek uzaklaştım. Kendi hatam olduğunu mırıldanarak ona el salladım.

Şimdi bazı A sınıfı oyunculuk becerileri için. "Lanet olsun bu çok soğuk!" diye haykırdım.

"Bayan Vega, orada neler oluyor?" diye sordu Orion. Tereddüt etmeden doğruca ona doğru yöneldim, buzlu su üniformamı vücuduma yapıştırırken titriyordum. Beyaz gömlek şeffaflaşmıştı ve altımda bir su birikintisi oluşuyordu.

"S-efendim, lütfen gidip üstümü değiştirebilir miyim?" diye sordum ona yalvaran bir bakış atarak.

"Ateş Elementine komuta ediyorsun, eminim kuruyabilirsin," dedi düz bir sesle.

Lanet etmek.

Yavaşça başımı salladım. Bu çok daha utanç verici bir hal almak üzereydi ama ihtiyaçlar olmalı. Ateş büyümü çağırdım ve su başlayana kadar tenimi ısıtmasına izin verdim.

Üniformamdan buhar çıkarmak için.

Orion bana sert bir gülümseme sundu.*Görmek*ve uyguladığım gücü artırmadan önce gülümsedim. Önce gömleğim patladı ve uzun çoraplarım da onu takip ederken çığlık attım. Alevlerin beni yakmalarını engelleyecek kadar kontrolüm vardı ama yokmuş gibi çığlık attım.

"Ay aşkına!" diye haykırdı Orion, beni kendi büyüsüyle tekrar suya batırmadan önce.

Kendimi yeniden başka birinin su büyüsünün insafına kalmış halde bulduğumda kalbim bir an için dehşetle çarparken nefesim kesildi ama Orion sel'i başladığı kadar çabuk durdurdu. Gömleğimin tam önünde bir delik yanmıştı ve eteğimin ucu kararmış bir sentetik yapışkan topak gibiydi.

En yakınımdaki ajan, "Belki de üstünü değiştirmesine izin vermelisin," diye mırıldandı. Bana dostça bir gülümseme sundu ve ben de ona hafifçe gülümseyerek karşılık verdim. Kahretsin, olmam gerektiğinde iyi bir oyuncuydum.

"İyi," diye çıkıştı Orion, belli ki zor durumdaki hanımımın ajan kadar hevesli davranmasına kanmıyordu. "Yolu gösterin Bayan Vega."

Bana devam etmemi işaret etti ve ben de onun önüne geçip odama yöneldim. Oraya vardığımızda anahtarı karıştırıyormuş gibi yaptım, anahtarı yere düşürdüm ve Orion sabırsızca iç çekerken özür diledim.

"Aramaya yardım etmem gerek, harekete geç.*Şimdi*"

"Sağ. Üzgünüm." Kapının kilidini açmayı başardım ve içeri girerken gömleğimin kalan düğmelerini çözdüm.

Orion beni takip etmek için harekete geçti ve ona tek kaşımı kaldırdım. "Üzerimi değiştirirken buraya gelir misin?*Sayın?*" Diye sordum. Gömleğimin düğmeleri çoktan açılmıştı ve beni daha fazla görmesinin bir öğretmen için oldukça kötü bir görünüm olacağını tahmin ediyordum. Kişisel alanımdan çıkarken gözlerini kısarak bana baktı.

Acele et, dedi kapıyı aramızda kapatmadan önce.

Odanın karşısına koştum ve Darius'un odasından aldığım madeni paraları ve hançerleri ortaya çıkarmak için yatağımı kaldırdım. Hemen yatağımın yanındaki çekmeceden siyah bir çorap çıkardım ve hepsini içine tıktıktan sonra pencereye gidip onu açtım.

Derin bir nefes aldım ve tüm dikkatimi sihrime odaklayarak onu tenimin yüzeyine çektim. Havanın gücünü çağırdım ve çorabı pencereden fırlatıp esintiyle yakaladım ve onu Ignis Evi'nin dışına, yere indirdim. Sonra, dünyanın gücünü çektim, tüm dikkatimi siyah çorabın etrafına odaklayarak etrafındaki her şeye ve her şeye büyümesi için yalvardım. Ateş Bölgesi boyunca büyüyen kahverengi çimen, zulamı gizlemek için kalınlaştı ve uzadı ve çorap ve içindekiler gizlenirken gümbürdeyen kalbim biraz sakinleşti.

Elimden geldiğince çabuk, mahvolmuş üniformamı üzerimden çekip çıkardım ve bir tozluk ve gri bir süveter giydim.

"Bu kadar uzun süren ne?" Dışarıdan Orion talep etti ve ayağımı spor ayakkabılarıma sıkıştırdım.

"Geliyorum!" geri aradım

Bakışlarım geçen gece kapımın arkasında asılı duran siyah cekete takıldı ve onu avucuma alırken sırıttım.

Kapı açıldı ve oldukça kızgın görünen bir Orion ile yüz yüze geldim.

"Bunu yeni alıyordum," diye açıkladım ceketini ona uzatarak.

Geçen gece beni havuzdan çıkardıktan sonra onu etrafıma sardığını açıkça hatırlamadan önce bir anlığına kaşlarını çattı.

"Yani... teşekkürler, sanırım," diye ekledim koridora çıkıp kapımı tekrar kapatırken.

Orion ceketi benden aldı ve ses tonuma tek kaşını kaldırdı. "Tahmin et?"

"Pekala, beni sudan çıkardın ve bunun için minnettarım. Ama o şerefsizlere cinayete teşebbüs suçundan sadece birkaç hafta gözaltı verdin... o yüzden sana minnet duyarak kendimi kaptırmıyorum. Sadakatinizin nerede olduğu çok açık." Ondan uzaklaşırken omuz silktim ama Vampir hızıyla hareket etti ve beni durdurmak için bileğimi yakaladı.

"Senin ve kardeşinin buralarda pek arkadaşı yok. Bunun neden olabileceğini merak ediyorsanız, belki de tavrınız hakkında biraz düşünmelisiniz" diye uyardı.

Tatlı tatlı gülümseyerek ona yaklaştım. "Tavsiyeniz için teşekkürler, Profesör, ama daha önce bize göz kulak olacak başka birine ihtiyacımız olmadı, bu yüzden şimdi bunu beklemeye başlamayacağım."

Kolundan kurtuldum ve arkamı döndüm. Gitmeme izin verdi ama başka bir şey söylemek için canının yandığını görebiliyordum. Normal nefes almaya ve kalp atış hızımı yavaşlatmaya odaklanarak ortak salona dönene kadar devam ettim. İhtiyacım olan son şey, ben o zulayı geri alamadan Profesör Huysuz Vampir'in beni yakalamasıydı.

Diğer ajanlar, Darius'un harap olmuş odasındaki son incelemelerinden döndüler ve Orion da dahil olmak üzere tüm grup, odaları aramaya başlamak için yukarı çıktı.

Sofia, bir Kardinal Büyü görevi üzerinde çalışmaya başladı ve ben de saniyelerin geçmesine izin verirken onunla ilgileniyormuş gibi yaptım. Caleb Altair'in gizli Pegasus fetişinden bahseden birkaç gönderi fark ettiğimde sırıtarak FaeBook beslememde gezindim. Ona karşı planlarımız şekillenmeye başlıyordu. Sofia o küçük söylentiyi Pegasus sürüsü arasında yaymaya başlamıştı ve biz de fırsat buldukça ASS'de bunun alevlerini körüklüyorduk.

On beş dakika geçtikten sonra ayağa kalktım.

"Pluto Ofislerinde beni bekleyen bir paketim olduğunu şimdi fark ettim," dedim gelişigüzel bir şekilde. "Düşünürken gidip onu alabilirim."

"Seninle yürümemi ister misin?" Sofia teklif etti ve geçen gece Heirs'ın yaptıklarından sonra benim kampüste tek başıma dolaşmamdan biraz endişelendiğini görebiliyordum.

"Ben iyiyim," dedim ve onu tekrar yerine oturttum. "Zaten bana yapabilecekleri en kötü şey nedir?"

Sofia bana bir liste başlatacakmış gibi baktı ve çıkışa yönelirken omuz silktim.

Gözden kaybolur kaybolmaz, Yangın Bölgesine açılan kapıya doğru hızla koştum ve tekrar dışarı çıktığımda adımlarımı yavaşlatmaya kendimi zorladım. Ignis Evi'nin yanından olabildiğince rahat geçtim, yoldan çıkıp binanın arka tarafındaki penceremin baktığı araziye gittim.

Çalınan eşyalarımın saklandığı yere bakarken, sırtımı Ignis Evi'nin serin cam duvarına yaslayarak tereddüt ettim. Vücudumdaki her sinir ileri atılıp onu kapmam için yalvarıyordu ama ben itaat etmeyi reddettim.

Sinirlerimin beni yenmesine izin vermeyecek kadar çok gergin durumdaydım. Takip edilmediğimden emin olmalıydım. Kimsenin beni izlemediğini bilmeye ihtiyacım vardı.

Atlas'ımı çantamdan çıkardım ve sanki dünya umurumda değilmiş gibi FaeBook gönderileri arasında gezinmeye başladım.

Birkaç dakika verdim ve ondan vazgeçip ganimetimi almak için hareket etmek üzereydim ki omurgamdan aşağı bir karıncalanma gitti. Aniden birinin beni izlediğine dair gerçek bir inancım oldu.

Rahatsızlığımın kaynağını etrafa bakma dürtüme karşı koydum ve FaeBook beslemesinde gezinmeye devam ettim. Bugün ilgimi çekecek pek bir şey yoktu, kız arkadaşını aldatan bir dünya öğrencisi hakkında birkaç dedikodu. Astrum'un ölümüyle ilgili bazı komplo teorileri. BEN

Darius'u odasındaki yangından sonra neşelendirmenin bir yolunu bulmaya adanmış bir grup fark etti. Görünüşe göre ona bir parti verecekler... ve görünüşe bakılırsa büyük ihtimalle ona bir seks partisi de teklif edecekler.

tiksintiyle kıkırdadım. Uzun süre eğlencesini mahvetmeyi bekleyemeyeceğimi tahmin etmiştim ama en azından istediğim zaman kelimenin tam anlamıyla öfkeyle patlayan o fotoğrafına bakabilirdim.

Sert bir rüzgar üzerime esti ve saçlarım geriye savrulduğunda ve ayın ışığı bir an için söndüğünde şaşkınlıkla irkildim.

Gökyüzünden bana doğru süzülen altın Ejderi gördüğümde kalbim panikle yerinden fırladı ve sırtımı Ignis Evi'nin duvarına yasladım, neredeyse korkudan Atlas'ımı düşürüyordum.

Darius önümde yere inerken yüz hatlarımı olabildiğince doğal tutmaya çalıştım, ağırlığının altında yer sallanıyordu.

Boğazından derin bir hırıltı çıktı ve sürüngen kafasını öyle bir çevirdi ki kocaman, altın renkli bir göz beni inceleyebildi.

Büyük vücuduna hayranlıkla bakarak kalınca yutkundum. Üstümde yükseldi ve ona bakmam için başımı geriye doğru eğmeye zorladı. Bu canavarın güzelliğini, pullarının üzerinde parıldayan ay ışığını ve evcilleştirilmemiş bir güçle parıldayan gözlerini takdir etmekten kendimi alamadım.

Ağzından bir şey tükürdü ve tam vücudu Fae formuna geri çekilirken ben de tomar malzemeye baktım.

O önümde çırılçıplak dururken, "Ah, bok aşkına," diye yemin ettim. Tekrar. "İstediğin yere inebilirdin, neden mallarını bana göstermeyi seçtin?"

Darius sinsice ilerlerken bana sırıttı, görünüşe göre vücudunun sergilenmesinden zerre kadar utanmamıştı. Öyle olması gerekmiyordu, sadece çığlık atan kasları ve omuzları vardı.*bana dokun*. Cildi bronzlaşmış ve dövmeleriyle öpülmüştü ve ona bakmak bile ısısını artırıyordu.

vücudum boyunca.

Kötü Tory. O ahmağa öyle bakma. Yemek için yeterince iyi görünebilir ama kesinlikle hazımsızlığa neden olur.

"Neden burada takılıyorsunuz?" diye sordu, düşürdüğü giysileri toplamak için eğilirken. Bakışlarını üzerimde sabitlerken pantolonunun içine girdi.

"Şey, ben *öyleydi* pisliklerden uzakta biraz zaman geçirmekten keyif alıyoruz ama resmi olarak bunu bitmiş sayabiliriz."

Darius tişörtünü omuz silkti, o güzel vücudu örttü ve bakışlarımı ondan başka yöne çevirmem için zihnimin berraklığını sağladı.

Elimde gevşekçe asılı duran Atlas'ımı işaret ederek, "Benim hakkımda bir şeyler okuyormuşsun gibi görünüyor," diye karşı çıktı.

Ekrana baktım ve partisini organize eden kızlar tarafından yayınlanan bir fotoğrafını gördüm. Bir fotoğraf çekimi için poz verilmiş gibi görünüyordu ve üzerinde tişörtü olmadan dalgın dalgın bir köprüden aşağı bakıyordu.

"Ah evet, beni yakaladın. Gizli fangirl burada. Sadece senin fotoğraflarına bakmayı, o kadar hülyalı vücudun hakkında hayal kurmayı ve yarı düzgün bir kişiliğe sahip olsaydın nasıl olacağını hayal etmeyi seviyorum.

Bu yorumların herhangi biri için sıfır gerçek.

Darius bu söze yanıt olarak gerçekten de tuhaf bir şekilde gülümsedi ve alt çenem neredeyse spor ayakkabılarıma çarptı. Ya da en azından, orospu suratını dinlendirme sanatını mükemmelleştirmeseydim ve bu etkileşimin başında süper yapıştırıcı ile yerine yapıştırmasaydım olurdu.

Gökyüzüne baktı ve yağmur olup olmadığını kontrol eder gibi elini uzattı.

"Pekala, burada fazla takılma, Roxy," dedi, benim için o sinir bozucu takma adı kullanarak. "Tekrar boğulmaya yaklaşmanı istemeyiz."

Benden eve doğru uzaklaşırken ona kaşlarımı çattım, o yatak odasından çalıntı mal çorabını gizleyen cılız ot yığınının yanından geçerken kalbim duracak gibi atıyordu.

Darius tam yanından geçerken hiç tereddüt etmedi ve sonunda onu almak için ilerlemeden önce onun içeride kaybolmasını bekledim. Parçayı çantamın dibine kadar ittim ve arazide Aer Evi'ne doğru yola koyuldum.

Geç oluyordu ama sorun değildi; çalıntı mal zulasını Darcy'nin odasından çıkarmak için gecenin karanlığına ihtiyacımız var.

Tepeyi tırmanırken, o karıncalanma hissi yeniden omurgama yayıldı ve arkamda birinin olduğundan emin olarak duraksadım.

Spor ayakkabımı yeniden bağlamış gibi yaparak yere düştüm ve saçımdan bir perdenin ardından Ignis Evi'ne doğru baktım.

Darius'un pistte pusuya yattığını fark etmem uzun sürmedi. Belli belirsiz gölgelere karışmaya çalışıyordu ama dolunay ışığının altında geniş vücudunu Ateş Bölgesi'nin açık, kayalık manzarasında gizlemek oldukça imkansızdı.

Ne yaptığını merak ettiğimde kalbim biraz hızlı atmaya başladı. Ignis Evi'ne daha yeni gelmişti ve birkaç dakika önce içeri girmeye kararlı görünüyordu. Sanki gitmemi beklemiş ve şimdi beni takip ediyor gibiydi.

Bu düşünceyle omurgamdan aşağı bir huzursuzluk ürperdi. Dışarıda hazineyi geri aldığımı görmediğinden emindim çünkü ondan çaldığımı anlasaydı benimle çoktan yüzleşirdi. Yani beni takip etmesi için başka bir nedeni olmalı. Ben yalnız yürürken. Karanlıkta. Geceleyin.

Bana lanet bir saldırı daha yapmasına izin vermeyeceğim.

Hemen önümde patika iki yöne ayrılıyordu, biri Orb'a, diğeri ise The Orb'a doğru.

diğeri Aer House'a. Onu gerçek hedefime götürmeyecektim ve Air Territory'nin açık çayırları onu kaybetmeme yardımcı olmayacaktı, bu yüzden doğrulurken Küre'ye döndüm.

Kulaklığımı çantamdan çıkardım ve kulaklarıma taktım ama koşmaya başlamadan önce aslında hiç müzik açmadım. Ejder pisliğinin en yüksek hızıma ayak uydurup uyduramayacağını merak ederek koşmak istedim ama bunun şüpheli görüneceğine karar verdim.

Koşarken bir daha arkama bakmadım ama beni takip ettiğini hissedebiliyordum, bakışları neredeyse fiziksel bir his gibi vücudumdaydı.

Taş önümde belirdi ve ben doğrudan içeri fırladım. Oldukça boştu, ancak birkaç öğrenci geç akşam yemeği yiyor ya da arkadaşlarıyla kahve ve bir dilim kek yiyordu.

Buraya gelmek için bir bahanem olsun diye yanından geçerken donmuş buz soğutucudan bir şişe su kaptım ve odanın uzak tarafındaki çıkışa geçtim. Dışarı çıkmadan önce omzumun üzerinden baktım ve Darius'un odanın içinde uzun adımlarla ilerlediğini gördüm. Kısa bir an için bakışlarını yakaladım, sonra tekrar karanlığa doğru kaydım.

Çıkışın sağına ve Mars Laboratuvarlarını çevreleyen gölgelere koştum, oraya varır varmaz sırtımı duvara yasladım ve tuğladan bir kemerin arkasına saklandım.

Darius dışarı adımını attığında tekrar Küre'ye baktım ve o hareketsizce yere düştü, kaşlarını çatmış bir şekilde etrafa bakıyordu. Gölgelerde sessizce beklerken kendi kendime sırıttım. Polislere ve birkaç güvenlik görevlisine bir kereden fazla hata vermiştim ve Darius Acrux'un pek de zorlayıcı olmayacağından emindim.

Nereye gittiğimi anlamaya çalışırken alçak sesle küfrederek sağa sola baktı.

"Roxy Vega'yı gördün mü?" bir grup kıza tersledi

Jüpiter Salonu yönünden göründü.

"Hayır," diye yanıtladılar, belki de onlardan başka bir şey ister diye oyalandılar.

Darius sinirli bir şekilde hırladı ve diğer tarafa yöneldi, gölgeleri araştırırken bana daha da yaklaştı.

O yanımdan geçip Dünya Gözlemevi'ne doğru ilerlerken, duvar boyunca kaydım ve binanın uzak ucuna ulaşana kadar ilerlemeye devam ettim. Ağlayan Orman benim ötemde uzanıyordu ama ağaçlara ulaşmadan önce başka bir patikayı ve uzun bir çimenliği geçmem gerekiyordu.

Darius ya da başka birinin beni görecek kadar yakında olup olmadığını anlamak için etrafa baktım ve ardından koşmaya başladım. Ağaçlara doğru koşarken kalbim gümbür gümbür atıyordu ve altlarındaki karanlığa ulaşmadan önce iki büyük gövdenin arasından geçtim.

Burada resmi bir patika yoktu ama ağaçların daha derinine gelene kadar koşmaya devam ettim. Toprak yolda biraz durdum ve takip seslerini dinlerken nefesimi tuttum. Sessizlik beni karşıladı ve Aer Evi'ne doğru dönerken kendi kendime sırıttım. Darius benim için her ne planlamışsa, hayal kırıklığına uğrayacaktı.

Tekrar koşmaya başladım ve Aer Tower'a varana kadar yavaşlamadım. İçeri girmem için kilide bir hava büyüsü fırlattım ve kıvrımlı merdiven boşluğundan Darcy'nin odasına koştum.

Kapıyı yumrukladım ve iri gözlerle açtı. Neden burada olduğumu sormasını beklemeden içeri girdim.

"Bir şey mi oldu?" diye sordu gergin bir şekilde, bana bir şey yapıldığını bulmayı beklermiş gibi bana bakarak.

"Henüz değil," dedim. "Ama Orion az önce bir grup FIB ajanıyla birlikte Ignis Evi'ne geldi ve Astrum'un ölümüyle ilgili kanıt bulmak için her odayı aramaya başladı. Oradaki işleri biter bitmez diğer Evler'de de başlayacaklar, bu yüzden dün olduğu gibi Darius'un altınını taşımamız gerekiyor."

"Kahretsin. Tamam," diye onayladı Darcy. "Ama bununla ne yapacağız?"

"Gömmek sanırım?" Başka bir fikrim olmadığı için teklif ettim.

Dizlerimin üzerine çöktüm ve yatağının altından altınları sürüklemeye başladım, kocaman spor çantasının içini kontrol ettim ve tek bir kuruş bile kaçırmadığıma emin oldum. Darcy de hepsini kontrol etti ve her parçanın elimizde olduğundan emin olduktan sonra tekrar kapıya doğru ilerledik.

"Dışarıda kimsenin gizlenip gizlenmediğini kontrol edeceğim," dedi. “Varsa Atlas'ınıza bir mesaj gönderirim. Değilse, iki dakika arkamdan takip edin.”

"Tamam aşkım." Ağır çantayı omuzlarıma attım ve koridorda gözden kaybolmasını bekledim.

İki dakika saydım ve hiçbir mesaj gelmedi, bu yüzden onun peşinden sıvıştım. Çantayı itip ses çıkarmamaya dikkat ederek merdiven boşluğundan aşağı indim. Sonunda dibe ulaştığımda, Darcy'yi kapının yanında gölgelerde beni beklerken buldum.

Dışarı çıktık ve kuzeye The Wailing Wood'a taşındık. Etrafımızdaki ağaçlar sık ve uğursuzdu, dalları tepemde hafif bir esintiyle fısıldıyordu, bu da tüylerimi diken diken ediyordu.

"Onu buraya gömmemize oy veriyorum," dedim. "Gerekirse onu tekrar bulmak için bir çeşit işaret koyabiliriz ama en azından bu şekilde bulunursa kimse bizimle bir ilgisi olduğunu kanıtlayamayacak."

"İyi plan," diye onayladı Darcy. "Bak, patikadan uzağa, ağaçların arasından geçen birkaç hayvan izi var. Onları takip edersek muhtemelen bizi ormanın kalbine götürürler.”

O ağaçların içine doğru ilerlerken onu takip ettim ve rotayı patikadan saptırdım. Yeterince ileri gittiğimizden emin olduğunda durdu ve ben

ağır hazine torbasını aramıza düşürdü.

"Şimdi ne olacak?" nefes aldım Şimdiye kadar Dünya Elemental derslerimizin tamamı büyümenin gücü hakkındaydı. Çiçekler ve sarmaşıklar yaratmış, hatta ağaçları yeni dallar üretmeye teşvik etmiştik ama gerçek dünyayla henüz hiçbir şey yapmamıştık. Sihirle ayaklarımızın dibinde toprakta bir çukur kazma gücümüz olduğunu hayal etmiştim ama nereden başlayacağımdan tam olarak emin değildim.

Darcy, "Sadece bir delik açmaya çalışalım ve ne olacağını görelim," diye önerdi. Daha iyi bir fikrim yoktu, bu yüzden onu takip ettim ve ellerimi ayaklarımızın yanındaki toprağa doğrulttum. Zihnimde bir delik hayal ettim, hazinemiz için mükemmel bir saklanma yeri yaratmak için toprağın yarıldığını...

Hiç bir şey.

Darcy konsantre olmak için dişlerini o kadar sıkıyordu ki bir kan damarı patlayacakmış gibi görünüyordu.

Bunun yerine daha iyi çalışıp çalışmayacağını görmek için dizlerimin üzerine çöktüm ve avuç içlerimi düz bir şekilde yere bastırdım.

Hafif bir titreme, büyünün etrafımdaki toprağa aktığı yolu belirledi ama hiçbir delik görünmedi ve kürek olmadan bunu yapmak için gerçekten mücadele edecektik.

"Saçmalık," diye küfretti Darcy. "Onu göle atabilir miyiz?"

Tüm bu güzel hazinenin gölün dibine batması fikrine karşı çıktım. "Sirenler onu tekrar bulabilir," diye mantık yürüttüm, ancak bir yanım bu zor kazanılmış ödülden bu kadar kolay ayrılmaya dayanamadığım içindi.

"Eh, sanırım kazmaya başlasak iyi olur," dedi Darcy, boyun eğmiş bir sesle.

Başımla onayladım ve etrafımdaki kiri pençelemeye başladım. Darcy katıldı ve ben de dünya büyümü göreve atmaya devam ettim. Bazen kopardığım toprak yığını beklediğimden daha büyükmüş gibi geliyordu ve sihrimin bana biraz da olsa yardım edip etmediğini merak ediyordum.

gerçi ondan istediğim her şeyi açıkça yapmıyordu.

Darcy yanımda derin derin nefes alıyordu ve saçlarımı sayısız kez yüzümden çektiğimden kalma çamur lekelerinin yanı sıra alnımda ter vardı. Burada işimiz bittiğinde nasıl görüneceğimi ancak Tanrı bilirdi ama işimiz bittiğinde bunun için endişelenmem gerekecekti. Çukur henüz yarısına kadar kazılmıştı ve hazineyi henüz içine sokmamız gerekiyordu.

Görevimize o kadar dalmıştım ki, ne yaptığımızı saklamak için çok geç olana kadar yaklaşan ayak seslerini fark etmedim bile.

"Kutsal guacamole, majesteleri!" Geraldine haykırdı ve Darcy korkuyla ciyakladı.

"Kahretsin Geraldine! İnsanlara böyle gizlice yaklaşma!" Onun gelişine tepki olarak kalp atışlarım gürlerken havladım.

"Sırımla güneşlenen Noel Baba adına ne yapıyorsun?" diye sordu, gözleri geniş ve vahşiydi.

Buna karşılık gülmeden edemedim. Zaten bizi suçüstü yakalamıştı. İtiraf edip en iyisini ummaktan başka seçeneğimiz yoktu.

"Pekala, seni bu işe bulaştırmak istemedim Geraldine," dedim yavaşça. "Ama sanırım sırrımız konusunda sana güvenmem gerekecek."

Darcy bana 'bundan emin misin?' anlamında bir bakış attı. ama umutla sadece omuz silkebildim.

Geraldine, "Sırlarınızı saklama onuru şimdiye kadar elde ettiğim en büyük ödül olurdu," diye coşkuyla söyledi. "Mezara götüreceğim. Rafta işkence görsem, aç farelere diri diri beslensem, bir haftalık sos fıçısında kaynatılsam, yumrukları tarafından dövülsem bile güvenini kaybetmezdim."

Darcy onu durdurmak için, "Anlıyoruz Geraldine, sana güvenebiliriz," dedi. "Gecenin bir yarısı burada ne yapıyorsun zaten?"

"Sadece büyümü tazeliyordum," diye açıkladı, bir yandan da yarı kazılmış çukurumuza merakla bakarken bir yandan da mor çiçeklerle dolu bir sepeti bize doğru sallıyordu. "Ben

Cerberus Düzeni. Sihrimizi yenilemek için kurtboğanı olarak daha iyi tanıyabileceğiniz aconite yemek zorundayız. Sadece geceleri yapması daha kolay olan taze malzemeleri topluyordum. Yine de diğer Emirlerin çoğu için ölümcül zehirli, bu yüzden atıştırmak yok! ne*Sen*yapmak?"

"Sanırım Darius Acrux'un odasındaki küçük yangını duymuşsundur?" Ormanda başka gece gezgini olur mu diye etrafa göz atarak ona sessizce sordum. "Eh, bu biraz... bendim."

"Kuyruğumu çek ve bana Bayan Bıyık de!" haykırdı. "Yani bu *onun* altın?"

"Evet."

"Ve FIB ya da öğretmenler öğrenmeden onu gömmemiz gerekiyor," diye ekledi Darcy.

"Başka yerde arama! Geraldine Grus, Solaria tahtının gerçek Mirasçılarının sıkı bir dostu ve güvenilir koruyucusudur. Senin skandalın benim skandalım, senin savaşın benim savaşım ve senin düşmanın benim düşmanım. Darius Acrux sana yaptıklarından dolayı öbür dünyanın ateşli çukurlarında yanmalı. O yanıyor olsaydı ve ben Cerberus formumda olsaydım alevleri idrarımla bile söndürmezdim. Lütfen dünya büyümde size yardım etmeme izin verin, majesteleri."

Lütfen yap, diye yalvardım öne doğru bir adım atarken.

Geraldine ellerini kaldırdı, sihrine emrini yerine getirmesini emretti ve yere derin bir çukur battı. Ganimet çantasını aldı ve hiçten hafifmiş gibi deliğe fırlattı.

"Vay canına, Geraldine, paramparçasın," diye yorum yaptım.

"Teşekkür ederim," dedi, ay ışığında kızararak. "Boş zamanlarımda Pitball arenasında oyalanmayı seviyorum. Bir gün sizi sporla tanıştırmak benim için büyük bir zevk olacak."

Darcy coşkuyla, "Bu çok hoşuma gider," dedi.

Geraldine heyecanla, "Eh, bu sadece kurbağanın pijaması olur," diye ciyakladı. "Gelip bu Pazar bir sonraki maçta oynamamı izlemek ister misin? Yaparsan elmas kaplı çoraplarını kıracağımı biliyorum!"

"Bu bir randevu," diye kabul ettim. Burada kıçımızı kurtardığı için ona borcunu ödeyecek herhangi bir şey. Çorabı çantamdan kaptım ve bozuk paraları da deliğe atmadan önce çıkardım. Yine de hançeri deliğin üzerine uzattığımda, tutuyormuş gibi göründüğü o garip varlık onu bırakmamam için bana yalvardı ve ben de duraksadım.

"Ne için bekliyorsun?" Darcy tısladı.

Bıçağı tutuşum gevşemek yerine daha da sıkılaştı.

Neden çöpe atmak zorunda olayım? Beğendim, artık benim... Tutmak istiyorum BT.

Yavaşça nefes verdim, tüm içgüdülerim hançeri tutmaya yönelik çılgın fikre karşı savaşıyordu. Kimin çaldığına dair bir soruşturma yürütülürken çalıntı bir hançerle ortalıkta dolaşmanın kesinlikle korkunç bir fikir olduğunu bilecek kadar başım belaya girmişti. Bıçağı tutma isteğimi üzerimden atıp çantanın üstüne fırlatarak şiddetle başımı salladım.

Bu şey gerçekten garip.

Geraldine elini önüne kaldırdı ve ani bir hareketle toprak, çalınan hazineyi kapladı ve üstündeki zemin düzleşti. Noktanın üzerinde pembe ve altın renkli çiçeklerden oluşan bir yamayı teşvik etti ve gerekirse tekrar bulabilmek için konumumuzdaki Atlas'ımdaki haritaya bir raptiye koydum.

Bir grup korsan olduğumuzu hissederek, "X noktayı işaret ediyor," diye şaka yaptım. Darcy bir kahkaha attı.

Olay yerinden uzaklaşırken hepimiz birbirimize gülümsedik.

suç ve Geraldine sihriyle giysilerimiz ve bedenlerimizdeki her kir zerresini temizlemek için uzandı. Tırnaklarımın altındaki kiri bile çekmeyi başardı ve gücüne hayran kaldım.

Patikaya dönerken sessiz kaldık ve ay ışığının üzerimize vurduğu bir açıklıkta durduk.

"Bu sırrı üçümüz arasında saklıyoruz," diye tekrarladım Geraldine'in Ass Club'ın geri kalanına ne yaptığımızı anlatmak konusunda bir fikri olabilir diye.

"Arkadaşlığımızın kutsallığı üzerine yemin ederim ki bundan başka birine asla tek kelime etmeyeceğim," diye ciddi bir şekilde onayladı.

Bize sadakatini bu kadar eksiksiz sunan garip kıza gülümsemeden edemedim. Onu zaman zaman rahatsız edici ve düpedüz sinir bozucu bulmuştum ama o bunları söylerken o sözlerdeki gerçeği hissetmekten kendimi alamadım. Biz*vardı* Arkadaşlar. Gecenin bir yarısı buluşup sırları ormanın derinliklerine gömen ve onlardan kimseye bahsetmeyen türden. Birbirlerinin motivasyonlarına güvenen ve ne olursa olsun en kötü davranışlarını affeden türden.

"İşte uzun ve güzel bir arkadaşlığa," diye yemin ettim, elimi aramızda uzatarak.

"Arkadaşlığa," diye onayladı Darcy elini benimkinin üzerine koyarak.

"Arkadaşlık," diye kabul etti Geraldine, gözyaşlarının geldiğini bildiren bir burnu çekmeyle yığını tamamlayarak.

Yolları ayırmadan ve bireysel Evlerimize geri dönmeden önce son bir kez komplocu bir şekilde birbirimize gülümsedik. Akşamımı bir ormanın ortasına delil gömerek geçirmeyi beklemiyordum. Ama bir gece geçirmenin en kötü yolu da değildi.

FIB son iki saattir Aer Tower'ı arıyordu ve benimkinin altındaki zeminden gelen gümbürtü ve takırtı seslerinden bu koridoru kontrol etmelerinin çok uzun sürmeyeceğini hissettim.

Tory ve ben dün gece altını ormana saklamış olsak da, belki bir parça atlamışızdır diye yatağımın altına bakmaya devam ettim. Akademide kalmaya karar verip ardından bir Varisten hırsızlık yapmaktan kovulmak sadece bizim şansımız olurdu. Yorulmuştum ama en azından bu sabah aranacakları listede benim koridorum ilk değildi. Şafaktan beri burada olmalılar.

“Oda aranıyor! Kapılarınızı açın ve koridorda durun!" Francesca'nın sesini kuleden tanıdım ve kalbim yerinden çıktı. Bir süre tekrar uyumaya çalıştım ama FIB'in buraya gelmekte olduğunu bildiğim için bu imkansızdı.

Kapıma doğru ilerledim, omuzlarımı geri çektim ve siyah şort ve yelekten oluşan pijamalarımla odadan çıkarken yüz ifademi kayıtsızlığa alıştırdım.*Suçlu değilim, öyleyse neden kendimi bir suçlu gibi hissediyorum?*

Kapıyı ardına kadar açıp sırtımı yanındaki duvara dayadım. Francesca ve bir FIB ekibi, Orion liderliğindeki koridor boyunca yürüdü. Yüzünde kalbimin biraz daha hızlı atmasına neden olan vahşi bir ifade vardı. bu

ona en yakın oda açık değildi ve hemen oraya yürüdü ve yumruğunu tahtaya vurdu. Odası olan kız hakkında pek bir şey bilmiyordum, sadece birkaç kez Kylie ile takıldığını görmüştüm.

"Dışarı!" diye sordu, sonra cebinden garip görünüşlü bir anahtar çıkardı. Ucunda çok sayıda çatal bulunan ince, gümüş renkli bir şey. Kilidin içine kaydırdı ve kapıyı açtığı anda bir kız ciyakladı.

Bir çocuk odadan dışarı fırladı, pantolonunu yukarı çekti ve FIB'nin etrafından dolanıp gözden kaybolurken kahkahalarla güldü. Kız bir saniye sonra göğsüne bir çarşaf sararak ortaya çıktı.

"Beş dakikaya ihtiyacım var!" diye bağırdı Orion'a, ama avucundan çıkan hava onu odasına girmeden önce yolundan çekti. Bir FIB üyesi, Francesca birimleri diğer odalara yönlendirirken onun peşinden gitti.

Diego, kaşlarını çatarak bana bakarak koridorun sonundaki odasından çıktı. "İyisin?" ağzını açtı ve ben de ona şakacı bir bakış atarak başımı salladım. Atlas'ını çıkardı, üzerinde bir şeye hafifçe vurdu ve bir saniye sonra benimki ping attı. Odama geri döndüm, komodinimden aldım ve Diego'nun FaeBook'ta bana gönderdiği özel mesajı okudum.

diego:

FML.

Bundan sonra Orb'tan kahvaltı almak ister misin?

Gülümseyerek cevap verdim.

Darcy:

Elbette, yolda Mars Laboratuarlarına uğramam gerekiyor.

Mesajı gönderirken başımı kaldırdım ve Diego bana soran bir bakış attı. Biraz araştırma yaptım ve saçımın yeniden uzaması için ihtiyacım olan malzemelerin laboratuvarlardaki stok odalarında tutulduğunu keşfettim. Saçımı işaret ettim ve ardından açıklama olarak başka bir yanıt verdim.

Darcy:

Operasyon: Saç Onarımı.

Göreviniz, eğer kabul ederseniz, öğretmenlere göz kulak olmaktır.

bazı malzemeleri ödünç alırken.

Diego bir cevap yazarken homurdandı.

diego:

Borç almak?

Darcy:

;)

Biri Atlas'ı elimden aldı ve ben şahsi alanımda Orion'u bulmak için başımı kaldırıp baktığımda irkildim. "Komik bir şey mi var, Bayan Vega?" hafifçe sordu.

Yüzümdeki gülümsemeyi silemedim, bu yüzden saklamaya çalışmak için dudağımı ısırdım. Sorusuna cevap olarak başımı salladım. Mesajlarıma bir göz attı ve bu, eğlencemi bastırmaya yetti.

"*Hey*" Onu geri aldım ve gözleri koyu gölgelerle titredi. Neden sürekli benim özel hayatıma burnunu sokuyordu?

"Odanızda kaçak eşya var mı?" O sordu.

"Hayır, efendim," dedim dürüstçe, bir FIB üyesi içeri girip

eşyalarımı karıştırmaya başladı.

"Henüz değil," diye mırıldandı sadece benim duyabileceğim şekilde ve yan odaya doğru yürüdü.

Çevremde onu izlerken sırıtmaya çalıştım.*Beni buna ikna ettiniz, Profesör.*

Parmaklarımı Atlas'ımın etrafına kenetledim ve Orion'un odalara girip çıkmasını izledim, kaşları konsantrasyonla çatılmıştı.*Ne düşünüyor?*

"Ah - ver onu bana!" Diego'nun sesi dikkatimi çekti ve onu bir FIB ajanının kollarından tahta bir kutuyla güreşirken gördüm. Onu göğsüne bastırdı ve Orion saldıran bir gergedan hızıyla üzerine geldi.

Elini kaldırıp Diego'yu tekrar duvara çarpan ve ayaklarını yerden kesen bir hava kuvveti oluşturduğunda nefesim kesildi. Kutu yere düştü ve diğer öğrenciler izlemek için bir araya toplanırken etrafımda kahkahalar koptu. Diego'ya böyle saldıracağından korkarak yardım etmek için ileri atıldım.

"Bırak onu!" Orion'un kolunu yakaladım, geriye doğru çektim ve beni ayaklarımdan süpüren ve beni koridordan aşağıya uçuran bir hava akımı yarattı. Sadece daha çok gülen birkaç öğrencinin bacaklarına çarptım. Hiçbiri kalkmama yardım etmek için yardım elini uzatmadı.

Dişlerimi gıcırdattım, kendimi dikleştirdim ve onlara doğru ilerledim.

Orion kutuyu yerden aldı, Diego ise kurtulmaya çalışmak için duvara tekme attı.

"Ona dokunma seni pislik! Mi abuela'ya aitti!" Diego kükredi ama Orion onu duymazdan geldi, kutuyu tüm gücüyle duvara çarptı ve şaşkınlıktan midemin bulanmasına neden oldu. Yüzlerce kırık parçaya ayrıldı ve enkazın arasında yaşlı bir kadının kolunun altına sıkıştırılmış Diego'nun bir sürü fotoğrafı vardı. Hepsinin arasında, Orion'un hemen yerden kaptığı kırmızı bir günlük vardı.

"Beni boşver! Tu eres un pedazo de mierda, Vampiro escoria!" diye bağırdı Diego, duvarları sallayarak. Onu hiç bu kadar sinirli görmemiştim ve az önce söylediği her neyse, öyle olmadığını hissettim.*lütfen aşağı inebilir miyim, efendim?*

"Bunu çevirmek isteyen var mı?" diye sordu Orion, kitabın ilk sayfasını çevirerek koridora. "Ses tonunuz sizi şimdiden tutuklamaya yetiyor Bay Polaris."

Diego'nun gözleri cehennem ateşiyle parladı ve Orion'a şimdiye kadar birinin gözlerinde gördüğümden daha fazla nefretle baktı. "Çeviri mi istiyorsun? Sana boktan bir vampir pisliği dedim, çünkü bu*Kesinlikle*sen nesin."

"Diego," diye soludum, bakışları benimle buluştuğunda ifademden vazgeçmesi için yalvardım. Öfkesi uçup gitti ve Orion'a döndüğünde yerini çaresizlik aldı.

Orion yüksek sesle boğazını temizlerken, "Okuma," diye yalvardı.

"*Sayın*" dedim kararlı bir şekilde, bu sefer biraz daha temkinli bir şekilde ona doğru yürüyerek. "İyi ki İngilizce." Orion acımasızca gülümsedi.

Diego, "Sadece dili pratik yapmak için günlük yazıları yazıyorum, hepsi bu," diye homurdandı. "Okumana gerek yok!"

"Bir Eylül," dedi Orion yüksek sesle. "The Awakening'i beklediğimden daha iyi buldum. Sanırım ilk arkadaşımı edinmiş olabilirim-" Etkilemek için durakladı ve diğer öğrencilerden kahkahalar yükseldi. FIB'den birkaç kişi bile katıldı. Diego'yu bu şekilde küçük düşürmesine midem bulandı ve içimdeki öfke alevlendi.

Francesca bir kapı aralığına yaslanmış, Orion'u yatmadan önce çok güzel bir hikaye anlatıyormuş izlenimi veren bir ifadeyle izliyordu.

Orion karanlık bir şekilde sırıtarak birkaç sayfayı daha çevirdi. "Üç Eylül." Kendisine hakaret ettiği için Diego'dan soğuk ve sert bir intikam alıyordu, ama onu bir duvara sıkıştırıp değerli varlığını yeterince kırmıyor muydu? "Sanırım Pegasus Tarikatı'ndan birine ilgi duymaya başladım. yol mu

Arkasında ışıltılı izler bırakarak gökyüzünde süzülüyor mu? Ya da belki de Fae formunda bile o çekici gözlerindeki ışıltının devam etmesindendir. Sofia Cygnus kalbimin çarpmasından fazlasını alıyor-”

“*mızrak*Francesca en kibar uyarılarla kıkırdadı. Ve bunun esas olarak işine devam etmek istemesinden kaynaklandığını hayal ettim.

Orion, Diego'ya bakarak sırıtarak, "Sadece iyi kısma geliyoruz," dedi. "Yoksa beni durduracak mısın?" Sesinde meydan okuyan bir ton vardı ve gerçekten karşılık vermesini istediğini hissettim.

Diego ellerine hava vererek daha çok mücadele etti ama bu, Orion'un bağlarını açmaya yetmedi.

"HAYIR? Peki devam edeceğim.” Sayfaya baktı, bir sonraki satırı sessizce okurken kaşları havaya kalktı.

O daha yüksek sesle okuyamadan ileri doğru yürüdüm, Orion'a, bu Akademi'deki herkese böylesine acımasız, affetmeyen zorbalar oldukları için öfkeliydim.

"Yapma!" Ağzını açtığında bağırdım.

Büyü damarlarımda dolandı, daha önce yaşamadığım bir şekilde birbirine dolandı. Sarmaşıklar ellerimden fışkırdı ve en derin mavi alevler onları alev alev bir öfke çizgisi halinde süpürdü. Orion hemen elini savurdu, havadaki oksijeni çekti ve alevleri söndürdü. Dişlerimi sıktım, o onları uzak tutmak için havayı ustalıkla kullanırken sarmaşıkların onu sarmasını diledim. Katıksız kararlılığımla, bir tanesini boğazına tutturmayı başardım ve onu geriye doğru yırttım, böylece yere çarptı.

Şok kalbimi sarsarken ve sihrimi bir dalga halinde öldürürken sarmaşıklar bir anda kayarak uzaklaştı. Diego inleyerek yere çarptı, kırık kutusunun parçalarını topladı ve fotoğrafları cebine tıkıştırdı.

Orion dik oturup başının arkasını ovuştururken hâlâ günlüğü tutuyordu. Aceleyle ilerledim ve önüne çömeldim.

Uzanıp kitabı elinden alırken ve tek kelime etmeden arkamdan Diego'ya verirken hararetli bir yumru boğazımı yaktı. Bana gözünü kırpmadan bakan Orion'dan gözlerimi alamıyordum.

FIB, aramalarına devam ederken öğrencilere yollarından çekilmelerini emrederek tekrar hareket ediyordu.

Orion'un ağzı bir köşeden kıvrıldı ve gamzesi yanağını deldi. "Bunu yapacağını umuyordum," dedi alçak bir sesle.

Buna ne diyeceğimi bilemeyerek şaşkınlıkla kaşlarımı çattım. "Az önce sana saldırdım," dedim inanamayarak. "Cezamı burada bekliyorum"

Ayağa kalkmak için harekete geçtim ve bileğimi yakaladı, ivmemi kullanarak ayağa kalktı. İyi olup olmadığını anlamak için Diego'ya baktım ve vücudundan çok gururunun incindiğini söyleyebilirim.

Orion aniden elini saçımın kısa uçlarına sıkıştırdı ve beni ileri doğru sürükleyip dişlerini boğazıma saplarken korkuyla haykırdım. Tepki vermek için çok yavaştım ve sihrim anında hareketsiz kaldı. Kollarını gevşetirken vahşi bir ses çıkardı ve kemiklerimi derin bir ürperti sardı.

İnsanlar sanki bu tamamen normal bir olaymış gibi yolumuza zar zor baktılar. Ve Caleb'in Tory'nin bileği yerine boynunu ısırdığını görmeye alışmaya başlasam da, hiçbir şey bir canavarın ağzında olmakla karşılaştırılamaz.

Diego odasına geri dönüp kapıyı tekmeleyerek kapatırken kendi kendine İspanyolca mırıldanıyordu.

Teşekkürler dostum.

Orion'un kolu sıkıca belime dolandı ve acı hafiflerken gözlerim kapandı, yerini çok daha lezzetli bir şey aldı. Ve kesinlikle, kesinlikle yasak. Kolunu kavradım ve kasları parmaklarımın altında esnedi ve dudaklarımdan yumuşak, zar zor algılanabilir bir inilti çıkardı. Isırığı derinleşti ve beni duymuş olması gerektiğini bilmeme rağmen dua ettim.

bunu bir acı iniltisi sanırdı.

Bunu sevmiyorum, bunu sevmiyorum, bunu sevmiyorum.

Kendime bunun damarlarımın kıvılcımlarını ve başımın dönmesini kesinlikle durduracağını söylemeye devam edersem.

Sonunda dişlerini çıkardı ama ağzı gereğinden bir saniye daha uzun süre boynumda oyalandı. Dudaklarını ısırmaya ancak bir milisaniye kadar bastırdı ama ben bunu varlığımın her köşesinde hissettim, sanki yer ayaklarımın altından çekilmiş gibiydi.

Geri çekildi ve az önce aramızda geçen çılgın güç oyununu sindirmeye çalıştım.

Başparmağıyla ağzının kenarını sildi ve gülümsemesini sakladığını hissettim. "Cumartesi günü benimle cezan olduğunu unutma." O, aynen böyle uzaklaştı ve ben birkaç uzun saniye hareket etmedim.

Sonunda arkamı döndüm ve koridorun boşaldığını gördüm. FIB'nin sonuncusu da eli boş çekip gidiyordu, ama Francesca'nın Orion'u beklerken çıkışta oyalandığını gördüm. Yürürlerken ona katıldı ve omzunu onunkine sürtmesini ya da sahiplenici bir şekilde elini onun koluna sürtmesini kaçırmadım.

İçimdeki derin, hayvani bir içgüdü, sanki bir canavar gibi hırlayacakmışım gibi üst dudağımı geriye doğru kıvırdı.

Yanımda çalan bir kapı beni bu tuhaf duygudan uzaklaştırdı ve Diego'nun koyu yeşil bir palto giymiş olarak döndüğünü fark ettim. "Yine de Mars Laboratuarlarına gidiyor muyuz?" diye homurdandı, yüzünü buruşturarak bere şapkasını düzeltti.

Onun için canımı ortaya koyduktan sonra beni Orion'un dişlerine bıraktığı için ona karşı içimde bir sızı hissettim. "Ben halledebilirim," diye mırıldandım.

Derin bir iç çekti. Yavaşça, "Üzgünüm Chica," dedi ve yaklaştı. "Bazen çıldırıyorum. Aramıza biraz mesafe koymanın en iyisi olduğunu biliyordum ve

Bir an için Orion. Senden kaçmak istemedim... Yaptığın şey için teşekkürler.” Beni dürttü ve küçük bir gülümseme kırdım, göğsümdeki ağırlık kalktı. "Hadi, sıralamana yardım ederek telafi etmeme izin ver.*Bu*dışarı." Başımı ovuşturdu, saçımı karıştırdı - bu, şu anki durumu düşünüldüğünde pek bir anlam ifade etmiyordu. Ama bunun değişmek üzere olabileceğini fark ettiğimde ruh halim bir mil kadar aydınlandı.

"O zaman hemen gidelim." ışınlandım

"Sıcak bir şeyler giy, dışarıda yağmur yağıyor," dedi Diego pijamalarımı göstererek.

"Tabii, bana iki dakika ver."

O güldü. “Yaptıklarını gördüğünde bundan daha uzun olacaksın. Hazır olduğunda benim için kapıyı çal.”

Odasına geri döndü ve ben panik içinde aceleyle kapımdan hızla uzaklaştım. Yerin tamamen parçalanmış olduğunu görünce ağzım açık kaldı. Çekmecelerimin içindekiler dışarı atılmıştı, kıyafetlerim dolaptan gelişigüzel çekilmişti, şilte ters çevrilmişti.

Kaşlarımı çatıp onu yerine geri çektim ve çekmecelerime bir şeyler tıkıştırdım. Diz çöktüm ve dikkat çekici bir şekilde düzenli olan komodinin çekmecesini çıkardım.

İçine sakladığım birkaç şeyi karıştırıp havayı içime çektim ama orada değildi. Astrum'un kartı gitmişti.

Kalbim sanki suyun altındaymış gibi kulaklarımda güm güm güm güm atıyordu.

Francesca bunu zaten biliyordu, neden kendisi veya ajanları bunu kabul etsin? *Belki de sadece iki kez kontrol etmeleri gerekiyor. Ama o zaman neden bana söylemediler?*

Şüpheli olduğunu düşünselerdi mutlaka sorguya çekilirdim? "Ölüm," bir ses üzerimden yuvarlandı ve omurgam buzdan bir sütuna dönüştü. Yerde diz çöktüğüm yerden yukarı baktım, Seth'i yerde buldum.

Astrum'un kartını parmaklarının arasında döndüren kapı eşiği. "Bu kartın ne anlama geldiğini biliyor musun?" yemeğiyle oynuyormuş gibi yavaşça sordu. Gücümü Orion'a saldıktan ve o benim kaynağımdan içtikten sonra, Seth'le savaşacak durumda bile değildim. Yardım istemek anlamsız ve aşağılayıcıydı. Bu yüzden ayağa kalktım ve ellerimin titremesine izin vermemeye çalışarak yüzüne baktım.

Sorusuna cevap vermedim ama o yine de devam etti.

"Kesinlik," diye mırıldandı. "Son." Odama girdi, aurası havayı zehirle doldurdu. "Bizimle ilgili olduğunu mu düşünüyorsun?" Astrum'un yazısını ilk kez buluyormuş gibi yaparak kartı ters çevirdi. Ama koridordaki kargaşa sürerken onu benim odamdan çalmışsa, kesinlikle okumaya vakti olmuştur. "Bir hata yaptım ve artık zamanım doldu. Gölge beni keşfetti ve onların gazabından kurtulmam için hiçbir umut yok. Aradığınız cevaplar Aslan ve Terazi arasında gizlidir. Alevlere güvenme. Tahtına sahip çık." Son sözleri sanki dünya üzerindeki bir lanetmiş gibi söyledi. "*Bunu kimin yazdığını söyle.*"

Zorlaması güçlüydü ve ben onu engellemek için tamamen hazırlıksızdım. İsim, ben daha tutmaya çalışamadan dudaklarımdan döküldü. "Profesör Astrum."

Seth bunu bir an düşündü. "Yani bu *Gölge* bir öğretmenin tepesinde? Çok kötü biri olmalılar." Yaklaştı ve ben de korkutulduğumu görmesine izin vermeyi reddederek geri çekilmek için içimdeki yakıcı içgüdüyle savaştım. "Ama kimse benden daha kötü değil," dedi, kalbimi ürperten kurt gibi bir homurdanmayla.

"Ne istiyorsun?" Düz bir sesle sordum, karta uzandım ama o, ulaşamayacağım bir şekilde başımın üzerine kaldırdı. *Piç*.

Dudaklarını büzdü. "Öpücük. Onu geri almanın bedeli bu." "Dilimi kesmeyi tercih ederim," diye tükürdüm.

Karanlık bir şekilde güldü. "Bu çok yazık olur. dört gözle bekliyordum

tekrar benimkine dolandığını hissediyorum.

"Sen yanılıyorsun," dedim kartı bir kez daha çekerek ama o kadar uzundu ki elini benden uzak tutmak için kaldırdı.

Ellerimi yumruk haline getirdim ve onu odamdan çıkarmanın bir yolunu bulmaya ve bu süreçte kartı ondan almaya çalıştım.

"Hadi, küçük bir öpücük. Saçını bile geri veririm.” Etrafına doladığı mavi örgüyle benimle alay etmek için bileğini büktü.

Öfke asit gibi içimi yaktı. "Senin sorunun ne?" tersledim "Neden seni öpmemi istiyorsun?"

Gözlerindeki sert duvar biraz alçaldı ve elini indirerek kartı parmaklarının arasında uzman bir beceriyle çevirdi. "Belki de tüm bu gerilimi ortadan kaldırmak için ihtiyacımız olan şey makyajdır," dedi şehvetli bir gülümsemeyle.

Karta baktım, hamle yapmanın anlamsız olduğunu biliyordum. Yani gerçekten tek bir seçeneğim vardı.

"Çıkmak." Ona sırtımı döndüm; Solaria'da yapabileceğiniz en büyük hakaretlerden biriydi. Boğazının derinliklerinden hırladı, saf kurt.

Korku omurgamı kavradı. Kendimi açık hedef olarak sunmuş olmama rağmen hareket etmemeyi, koşmamayı, hiçbir şey yapmamayı isteyerek gözlerimi kapattım.

"Benim evimde yaşıyorsun bebeğim. Bu seni paketimin bir parçası yapar. Ve ben senin Alfanım.”

“Ben herhangi bir paketin parçası değilim. O yüzden git kendini becer," diye tısladım, beni bile şaşırtan kelimeleri ağzımdan çıkarırken sesim biraz titriyordu.

Kolumdan tuttu ve beni kendisiyle yüzleşmeye zorladı. Gözleri tehlikeyle parladı ve bana tepeden bakarken boğazım korkuyla kasıldı.

"Sen sürüyü seçmezsin, sürü seni seçer. Ve bu duvarların arasında olduğun ve benim sürümde olduğunu söylediğim sürece, benim kurt hiyerarşime bağlısın.

Ki, eğer fark etmeseydin, işin sonundasın bebeğim. Yani Alfanız uluma derse, ne kadar yüksek sesle sorarsınız.”

Elimi kurtardım ve aynı hareketle kartı elinden kaptım. Düz bir şekilde eteğimin arkasına sıkıştırdım ve kaşını kaldırdı.

"Bu bir davet mi?" Sırıttı ve ellerimi temkinli bir şekilde kaldırdım, korku içimden akıyordu.

"Bana dokunursan, sahip olduğum tüm enerjiyi sana fırlatırım," diye fısıldadım, sesim korkuya kapılmıştı.

Lütfen bana dokunma, fazla gücüm kalmadı.

Kaşları keskin bir şekilde çatıldı. "Sadece şaka yapıyorum, Darcy." Yüz ifademi inceledi ve yüzünü buruşturarak bir adım geri çekildi.

"Bilmiyorum*Ne*sen ve aşağılık arkadaşların buna muktedirsiniz.” Kapıyı işaret ettim. "Elde etmek. Dışarı."

Tekrar geri çekildi. Bilmece neyi ifade ediyor? Hangi cevapları arıyorsunuz?”

"Bu seni ilgilendirmez."

"Seni tekrar zorlayabilirim," dedi, ama bu fikre pek hevesli gibi gelmiyordu.

Dişlerimi gıcırdattım, zorlanmak istemiyordum ama aynı anlama gelen bilgiyi gönüllü olarak veriyordum. "Solaria'ya vardığımızdan beri binlerce sorumuz var," dedim suçlarcasına. Çünkü bu dünyada hiçbir fikrimiz olmadığını biliyordu ve o ve arkadaşları yine de istemediğimiz bir taht için bizi yok etmeye çalışmışlardı. "Astrum herhangi bir şeyden bahsediyor olabilirdi."

"Aslan ve Terazi," diye mırıldandı, elini saçlarından geçirerek. "Pekala, Astrum Darius ve Orion'dan bahsediyorsa sonsuza dek karanlıkta kalacaksın. Sorularınızı yanıtladıkları gün, cehennemin donduğu gündür.”

Kaşlarımı çattım, bir an için aç olduğu gerçeğinden dikkatim dağıldı.

odamda kurt "Orion benim İrtibatım, bana geçmişimi anlatmalı."

"Pfft," diye soğukça güldü. "Gerçekten sana her şeyi anlattığını düşünüyor musun?" Yaklaştı, sesini alçalttı. "Eşit*BEN*O ve Darius'un ne bok çevirdiğini bilmiyorum. Yalanları o kadar derin ki, arkadaşları bile karanlıkta kalıyor." Alçak, köpek gibi bir inilti çıkardı ve bu gerçek onu derinden üzmüş gibi ensesini ovuşturdu. Konuşmaya devam ettiğinde şaşırdım ve şu anda gerçekten üzerime yük olmaya mı çalıştığını merak ettim.

Kibirli pislik.

"Yani beni yanlış anlama, Darius'u seviyorum. Ama bazen doğrudan yüzüme yalan söylediğini biliyorum. O ve Orion her neyin peşindeyse, bu tamamen günah."

"Seth?"

Bana en iyi arkadaşmışız gibi gülümseyerek baktı ve bunun için yüzünü parçalamak istedim. "Evet bebek?"

"Odamdan defol. Ve bir daha asla buraya gelme." Dilini yanağına bastırdı,

kapıya doğru ilerledi ve bileğinin etrafındaki mavi saç bandını okşadı. Ondan o kadar nefret ediyordum ki bu canımı yakıyordu. Yaramı taşıyordu, tüm okulun görmesi için sallıyordu. Onu yeniden takabilecekmişim gibi görünmüyordu ama yine de geri istiyordum.

"Yakında görüşürüz, zayıf." Uzaklaştı ve içimdeki korku yerini rahatlamaya bırakırken kesik kesik bir nefes ciğerlerimden çıktı. Bir an duvara yaslandım, nefesimi tuttum, konuşmayı zihnimde tekrarladım. Belki kazanmamıştım ama kaybetmemiştim de.

Hareket edecek kadar güçlü hissettiğimde kapıyı kapattım ve banyoya yöneldim. Hızlıca duş aldım, sonra üniformamı giydim ve lacivert blazer ceketimin üstüne siyah bir yağmurluk geçirdim. Ayakkabılarımı giyip kapıya yöneldim, parmaklarımı kapı kolunun üzerinde gezdirdim.

O dışarıda değil, sadece hareket et.

Çenemi kaldırdım ve dışarı çıktım, Diego'nun odasına yürüdüm ve

kapıyı çalmak Bir saniye sonra cevap verdi ve kasvetli müziğinin bir kısmı bana Atlas'ından geldi. Kapattı, benden sonra koridora adımını atarken morali bozuk görünüyordu.

The Orb'da kahvaltı şimdiye kadar hazır olacaktı ve Tory ile orada buluşup ona geçirdiğim çılgın birkaç saati anlatmak istedim. Ve bu Tarot kartıyla ilgili yeni teorileri ciddi olarak tartışmak istiyordum. Astrum'un cevaplar için bizi Darius ve Orion'a yönlendirmesi doğru görünmüyordu. İkisinden ne kadar hoşlanmadığını açıkça belirtmişti.

Diego ve ben kuleden çıkıp bir yağmur tabakasına doğru ilerlerken aklım döndü. Kapşonumu çektim ve Diego da aynısını yaptı ve ben Mars Laboratuarlarına doğru ilerlerken sessizce beni takip etti.

Taş patikadan yağmur sıçradı ve The Wailing Wood'u kesen patikaya ulaştığımızda, yolun çamurlu bir bataklığa dönüştüğünü gördük. Diego, elleri ceplerinde ve gözleri yerde, güçlükle ilerlerken ben parmak uçlarımda parmak uçlarımda ilerledim.

"İyi misin?" Çamur üzerinde dikkatli bir yol yapmak için ağaçların çıkıntılı köklerini kullanarak ona seslendim. Ayağım birden çok kez kaydı ama mucizevi bir şekilde kıçımın üzerine düşmedim.

"Evet," dedi somurtarak.

"Emin misin?" Bastım ve açıp açamayacağını görmek için ona umutlu bir bakış attım.

yukarı.

Ağır bir şekilde ofladı. "Bu o Vampir," diye homurdandı. "Siktir git Orion, kim olduğunu sanıyor?"

Kalbim göğsümde tuhaf bir şekilde burkuldu ve yukarıdaki tenteye baktım, yanaklarıma düşen yağmur damlaları gibi gözlerimi kırpıştırdım. "O kadar da kötü değil."

"Ciddi misin?" tersledi.

"Yani, o tam bir pislik ama sanki... Sanırım bu onun öğretme tarzı." "Darcy Vega,

lütfen bana az önce olan adam için ayağa kalkmadığını söyle.

mi abuela'nın oymalı biblo kutusunu kırdı.” Gözlerini kırpıştırdı ve bir an için gözlerinde yaşların yüzdüğüne emin oldum.

"Oh Diego, üzgünüm, öyle demek istemedim." Yolun ortasındaki çamurun derinliklerinde ayak bileğinde durduğunda, tehlikeli bir şekilde bir kökün üzerinde dengede durdum.

Ağır bir şekilde burnunu çekti ve ben de çizmelerimi temiz tutmaktan vazgeçtim, kökten çamura atlayıp ona doğru yol aldım.

Tekrar burnunu çekti. "Ayakkabıların mahvoluyor," diye mırıldandı.

"Sorun değil," dedim. "Bana yeni bir çift alabilirsin," diye alay ettim ve o da homurdanarak güldü.

"Gerçekten Fae oluyorsun, chica." Omzumu itti ve küçük bir kahkaha attım.

Bana kendinden bahset, abuela? Fotoğraftaki kadın o muydu?

Onayladı. "Büyükannem," dedi kalın bir sesle. "Dünyada beni gerçekten önemseyen tek kişi oydu, biliyor musun?"

Yağmur tenteden üzerimize yağarken, rutubetin kokusu havada yükselirken kaşlarımı çattım ve kolunu ovuşturdum.

"Öyle miydi?" nazikçe sordum.

"Geçen yıl öldü," dedi boğuk bir sesle. "Artık yapayalnızım."

Ailen olduğunu sanıyordum, dedim onun yumuşak, solgun gözlerine bakarak. “Ediyorum, sadece benimle o kadar gurur duymuyorlar. Beni buraya değerimi kanıtlamam için gönderdiler. Ve onları yüzüstü bırakıyormuşum gibi hissediyorum.”

"Değilsin," diye söz verdim. "Sadece birkaç haftadır buradayız, daha ne yapabilirsin?"

"Henüz Siparişimi bile almadım," diye mırıldandı.

"Hiçbirini yapmam." Omzunu dürttüm ve gülümsedi. "Sanırım sen de benim kadar işe yaramazsın, ha?" alay etti. "Ama daha önce Orion'u kıçına indirme şekline bakılırsa, burada gayet iyi olacağını söyleyebilirim. Sen buraya aitsin. Ben sadece... uyumsuz biriyim.”

"Hepimiz uyumsuzuz," dedim yeniden yürümeye, su birikintilerinde güçlükle yürümeye başlarken. "Bu yerdeki her birinci sınıf öğrencisi, kendi yöntemleriyle atlatmaya çalışıyor. İyi bir kalbin var, Diego. Bu senin buraya uymadığın anlamına gelmez. Kanımca, burası birkaç iyi kalp kullanabilir.

Diego elimi tuttu ve ağzım açılıp kapandı. Ne yapacağımı bilemedim, o yüzden onu orada bıraktım, buz gibi parmaklarımı onun sıcaklığında tuttum.

Tamam, bu garip.

Ağaçlardan çıkarken, kapüşonumu düzeltiyormuş gibi yaparak elimi kurtardım. Mars Laboratuarlarına yaklaşırken rahatsız edici bir sessizlik çöktü, ama yaklaştıkça aklım elimdeki işe daha çok kaydı.

Yağmur daha da şiddetlenirken öğrenciler The Orb'un sığınağına fırlıyorlardı ve ben kırmızı tuğlalı binaya girerken başımı aşağıda tutarak laboratuvarlara doğru adımlarımı hızlandırdım.

Duvarlar bulanık bir kan turuncusuna boyanmıştı ve üzerlerine Mars gezegeninin duvar resimleri sıçramıştı. Bu malzemeleri tam olarak nerede bulmam gerektiği konusunda hiçbir fikrim olmadığını hemen fark ettim ve gerçekten öğrenmenin tek bir yolu vardı.

Diego duvarlardaki resimlere hayranlıkla bakmaya başladığında Atlas'ımı çantamdan çıkardım. Özel e-posta hizmetine gittim ve Orion'a bir mesaj gönderdim.

Darcy:

Kısa soru... Mars Laboratuvarlarındayım.

Belirli bir diziyi nerede bulabileceğim konusunda bana küçük bir ipucu verebilir misiniz?

içindekiler?

The Orb'a gitmemiz gerekip gerekmediğini merak ederek Atlas'ımı kaldırmaya gittim.

cevap verene kadar bir süre ama çantama bile dokunmadan önce bir bildirim yanıp söndü.

Orion'dan bekleyen bir mesaj bulunca yanaklarıma aptalca bir sırıtış yerleşti. AKA Lance. Ki ben basitçe yapabilirdim *Olumsuz* onu aradığını hayal et.

Mızrak:

Kat 3

Laboratuvar 306

6633211

Uçlar hala mavi mi olacak?

Son satırı birkaç kez tekrar okudum, bana bunu neden sorduğundan ve neden umursadığından emin değildim. Cevap verecek vaktim olmadığından Atlas'ı çantama doldurdum ve Diego'nun yanına gittim, kolundan tuttum ve onu bir merdivene çektim.

Üçüncü kata çıktık ve kapıdaki bir pencereden sahilin temiz olup olmadığını kontrol ettim.

"Tamam, sen nöbet tut. Bu tarafa gelen olursa bana mesaj at," dedim. "Eğer biri neden burada olduğunu sorarsa, birini beklediğini söyle."

"Tamam," diye kabul etti Diego, Aer Tower'dan ayrıldığımız zamankinden çok daha mutlu görünüyordu. "İyi şanlar."

Başımı salladım, uzun koridora adım atıp rahat bir tempoda yürürken kalbim deli gibi çarpıyordu. Ceketim hala ıslaktı ve giderken arkamda bir su birikintisi bırakıyordu, bu yüzden aceleyle fermuarını açıp çantama tıkıştırdım ve 306 numaralı odaya girdim.

Saçımın uçlarını tekrar maviye mi boyayacağım?

Bırakın okula boya ısmarlamayı, yeniden büyütmenin ötesini düşünmemiştim.

rengi saçıma geri döndürmek için. Bana geçmişi hatırlatmak için böyle yapmıştım. Bir daha kimseye güvenmemek. Ama bu günlerde gerçekten hatırlatmaya ihtiyacım var mıydı?

Uzun tezgah sıralarına bölünmüş laboratuvarı buldum. Kapının kilidi açıktı ama içeri adımımı atar atmaz masasında bir profesör gördüm. Uyuduğunu fark etmeden önce donup kaldım, beni azarlamasını bekledim. Sandalyesinde uyuklarken başı geriye doğru eğilmişti ve horlarken bıyığı dalgalanıyordu.

Bakışlarım arkasındaki metal kapıya kilitlendi.

Koşabilirim, cıvata. Ama buraya kadar çoktan

gelmiştim. *Onu vidala.*

Cesaretimi topladım ve odanın içinde olabildiğince sessizce ilerledim. Kapıya yaklaşırken adrenalin pompalayarak masanın yanından geçtim. Bir anahtar koduyla kilitlenmişti ve Atlas'ımı çıkarıp bana verdiği numarayı tuşlarken sessizce Orion'a teşekkür ettim.

Açılırken alçak bir bieeeep sesi geldi ve panik içinde omzumun üzerinden baktım.

Profesör yüksek sesle horladı ve ben de derin bir nefes alarak odaya koştum. Önümde malzemeler, iksirler ve büyülü eşyalarla dolu raflar ve raflar uzanıyordu, ama benim şansıma bunlar her sıranın altında etiketlerle alfabetik olarak sıralanmıştı.

İlk koridora geçtim ve A'dan başlayan birkaç kavanoz Kova Aytaşı buldum. Elmas gibi parladılar ve Seth Capella'dan intikamımın ilk aşamasını gerçekleştirmek için tam olarak ihtiyacım olan şeyi bulmanın heyecanıyla kalbim yerinden fırladı. Yüzümde geniş bir sırıtışla taşlardan birini aldım ve cebime koydum. Bu sabah onunla karşılaşmamdan sonra, ondan biraz intikam almaya iki kat daha hazırdım.

Listemi kontrol ettim ve ilk öğeyi aradım: üç pul Kurutulmuş Biber Kabuğu.

Yerini bulmam uzun sürmedi. Kabuk küçük bir küvete geldi ve ben de çantama koymadan önce pullardan birkaçını dikkatlice bir mendile sardım. Sedef'i aramak için birkaç koridordan aşağı inerken içimde bir heyecan dans etti. Sıyrıkların geldiği büyük yumuşakça kabuklarının yanında küçük kaplar buldum. Saksılardan birini paketledim ve son eşyamı arayarak bir sonraki koridora geçtim: iki inçlik sarı bir kristal.

Y bölümünü ve C bölümünü aradım ama herhangi bir işaret göremedim. Vazgeçmek üzereyken gözüme bir parıltı ilişti. Karanlık bir odaya bakan bir pencerenin olduğu odanın uzak ucuna yöneldim, ama içinde bir şey parlıyor gibiydi.

Yanımda kırmızı bir anahtar etiketlendi*ışıklar*bu yüzden ona hafifçe vurdum ve önümde ortaya çıkan güzel manzara karşısında ağzım aralandı. Uzun, boru biçimli bir oda ileriye doğru uzanıyordu ve sıra sıra dizilmiş uzun masaların üzerinde, görünüşe göre çeşitli küvetlerden, kavanozlardan ve cam tüplerden yüzlerce ve yüzlerce kristal çıkıyordu. Güneşin altındaki her renk, benzersiz renk tonlarına göre ayrılmış olarak bana parıldadı.

Ağır kapıyı açıp içeri adımımı attığımda heyecan tüm bedenimi sardı. Koridorlardan birinde parıldayan sarı kristallerin bulunduğu bölüme doğru koşarken buz gibi bir rüzgar üzerimden geçti ve nefesim kesildi. Hepsi kavanozların içindeydi, bazıları kümeler halinde ve diğerleri o kadar büyüktü ki, kendi büyük cam fıçılarına bölünmüşlerdi.

Sıranın sonunda bir ölçüm çubuğu duruyordu, ben de onu kaptım ve sarı küme arasında iki inçlik bir kristal aradım. Bir tanesini bulunca kavanozundan aldım ve güzelliğine hayran kalarak avucumun içinde evirip çevirdim.

Atlas'ım yüksek sesle çınladı ve midem keskin bir şekilde kasıldı. Diego'dan bir uyarı bulmayı umarak onu kaptım ama bunun yerine Orion'dan gelen başka bir mesajdı.

mızrak*:*

Bu sefer yeşil olabilir mi? Bir takma ad olarak 'Yeşil' pek öyle olmasa da akılda kalıcı.

Gerilim beni öldürüyor.

Tabletimi kristalle birlikte kaldırırken ağzımdan bir kahkaha kaçtı. Ölçü çubuğunu geri koydum ve odanın sonuna koştum. Kapıdan çıktım, arkamdan kapattım ve ışığı söndürdüm.

Adımlarımı sekerek yandaki kapıya doğru uzun adımlarla ilerledim ama daha oraya varmadan kapı hızla açıldı. Kalbim çılgınca atmaya başladı ve Profesör odaya girerken ben de onun arkasına geçtim. Genişçe esnedi, bir koridorda ilerledi ve kendi kendine mırıldandı. Kapıyı kapanmadan önce yakaladım, dışarı fırladığımda adrenalin yükseldi ve ardından laboratuvarda koşmaya başladım.

Kapıyı koridora iterek açtım, gözlerimi koridorun en ucunda duran Diego'ya kilitledim.

Sırıttım ve ona doğru koşarken çantamı muzaffer bir edayla salladım. Bu akşamki derslerimden sonra doğruca odama dönecek, bu iksiri hazırlayacak ve yeniden kendim olacaktım!

Ceketimin daha önce oluşturduğu su birikintisine çarptığımda ayağım altımdan kaydı ve geriye doğru düşerken kalbim boğazıma geldi ve popom yere çarptı.

"Ah," diye inledim, kendimi doğrulttum ve Diego'nun beni yukarı çekmesi için orada buldum.

"Haklısın?" diye sordu gülmeye başlayarak.

"Evet." Kıçımı ovuşturdum, topallayarak ağrıyan ayak bileğimi silkeledim ve o anki ruh halimi herhangi bir şeyin bozmasına izin vermeyi reddettim. "Bana baktığın için teşekkürler."

"Sorun değil," dedi neşeyle. "Bir dahaki sefere gözcüye ihtiyacım olduğunda, kime soracağımı biliyorum."

"Dürüst olmak gerekirse, bu tür şeyler söz konusu olduğunda Tory muhtemelen daha güvenli bir bahis."

Diego, "Olamaz, kaydın ve neredeyse bir bacağını kırana kadar harika gidiyordun," diye alay etti ve birkaç nota daha kahkaha attı.

"Sorun bu," diye kıkırdadım. "Ne zaman etkileyici bir şey yapmaya çalışsam, hep kıçımın üstüne düşüyorum."

ATEŞ ELEMANI sınıfım, aşırı parlak alevler ve kontrolden çıkmış cehennemlerin bir başka feci bileşimiydi. Özellikle ders için gerekli olan koruyucu giysiyi giyerken, bunu kontrolüm altına alamıyordum.

Bu konuda Profesör Pyro ile konuşmaya çalıştım. Hatta ona takım elbisem olmadan antrenman yaptığımda çok daha fazla kontrole sahip olduğumu söylemiştim ama o teorimi saçma bularak bir kenara atmış ve bana her şeyin kafamda olduğunu söylemişti. Ayrıca Darius'la bir kez daha antrenman yapmadığım için bana yirmi Ev Puanı kazandırmıştı. Ateşin Varisi buna yanıt olarak sırıtmıştı, kaslarını açık bir meydan okumayla bana doğru esnetmişti, kelimeler*beni yap*Ona kaşlarımı çatarken hafızamda çınladı.

Bunun yerine Caleb'tan bana yardım etmesini istemeyi yarı yarıya düşündüm. Ateş Elementini de elinde tutuyordu ve bu onun birincil gücü olmasa da, yine de bana yardım edebilirdi. Ama zaman zaman diğer Mirasçılardan biraz daha az iğrenç görünse de, ona elimden geldiğince güvenmedim. Ve yalvarsam bile Darius'un bana yardım etme kararına zarar vermeyeceği hissine kapıldım. Ki kesinlikle yapmazdım.

Bu yüzden, akşam koşularımdan sonra her gece tek başıma pratik yapmak gibi sinir bozucu bir seçenekle baş başa kaldım. Fire Arena'daki her koşuyu giyerek bitirdim.

alev geçirmez kıyafet yerine bir şeyler çalıştırıyordum ve bunu yaptığımda kesinlikle güçlerimle daha fazlasını yapmayı başarıyordum. Alevlerin büyüklüğünü kontrol edebiliyor ve hatta temel yönlerde hareket etmelerini sağlayabiliyordum. Ama Profesör Pyro bunun kıyafetimle bir ilgisi olduğuna inanmadı ve daha çok sahne korkusuyla ilgili olduğunu iddia etti. Diğer tüm derslerimde istikrarlı bir şekilde ilerleme kaydetmeseydim ona inanabilirdim.

Söylediklerimi kanıtlamak için Darcy, Sofia ve Diego'dan akşam yemeğinden sonra Fire Arena'da bana katılmalarını istemiştim. Darcy, Ateş büyüsüyle benzer sorunlar yaşıyordu ve ben onun alevlerini takım elbise olmadan da kullanmayı denemesini istedim. Belki bir şeyin peşindeydim.

Bunu yapmak için zamanım olduğundan emin olmak için, akşam koşuma erkenden çıktım ve kulaklıklarım takılı ve kalp atışım yüksek, Water Territory'de koştum.

Burada koşmayı çok severdim. Chicago'da her yer arka sokaklar ve beton yığınıydı. Her dönüşte arabalardan, yayalardan ve çöp kutularından kaçıyordum. Akademi arazisinde bir Pegasus sürüsüne, saldıran bir Griffin'e veya parıldayan bir şelaleye rastlama olasılığım daha yüksekti. Burası çok güzeldi ve dört bölge arasındaki farklar her zaman nefesimi kesmişti.

Küçük bir köprünün üzerinden geçtim ve tepe ayaklarımın altında yükselirken nefesimi ayarlayarak gölün etrafında dönmeye başladım.

Tepenin zirvesine ulaştığımda omurgamdan bir karıncalanma geçti ve önümdeki ağaçların arasından bir Nemean Aslanı fırladığında tökezleyerek durdum.

Devasa aslan heyecanla kükreyip yelesini sallayıp yolun diğer tarafındaki ağaçlara atlamadan önce nefesim ciğerlerimde sıkıştı. Öğrenci, Emir formundaki güçlü bacaklarını esnetmekten açıkça zevk alıyordu ve ben de şaşkınlıkla onların arkasından baktım.

Kahretsin, buna asla alışabileceğimi sanmıyorum.

"Çevrene daha fazla dikkat etmelisin," diye seslendi Darius ve döndüğümde onu dünyada başka hiçbir yeri yokmuş gibi bir ağaca yaslanmış halde buldum. Göğsüne Ignis sembolü işlenmiş çamur lekeli bir spor forması giyiyordu, bu yüzden Pitball antrenmanında olduğunu tahmin ettim, ama bu onun aniden ortaya çıkmasını açıklamıyordu.

Bu onu koşarken ilk görüşüm değildi ve beni takip ettiği hissine kapılmaya başlamıştım. Bunu yapmasının nedenleri iyi olamazdı, bu yüzden bu hafta her gece rotamı değiştirmiştim ama yine de ona çarpmaya devam ettim.

Diğer Mirasçılar her an bir tuzak kurarlar diye etrafa bakındım ama onlardan hiçbir iz yoktu. Kulaklarımı işaret ederek, sanki kulaklığımdaki müziğin ağır bası onu duymamı engelliyormuş gibi omuz silktim ve sonra koşmaya devam ettim.

Beni takip etmek için herhangi bir harekette bulunmadı ama ben yine de adımlarımı hızlandırdım, ana yoldan dönüp The Orb'a doğru ilerledim. İhtiyacım olan son şey şu anda bir Mirasçı ile kafa kafaya gitmekti. Onları gizlice alaşağı etmekten yanayım ama onlarla doğrudan yüzleşmeye hazır değildim... henüz.

The Orb'a geri döndüm ve cildimdeki ve giysilerimdeki teri ve sıçrayan çamuru temizlemek için Su büyümü kullanırken yavaşladım. Profesör Washer bize bunu nasıl yapacağımızı geçen hafta öğretmişti ve 'her kuytu köşeye' ulaşma açıklaması ağzımın içinde kusmama neden olsa da, bunun çok kullanışlı bir sihir olduğunu kabul etmek zorunda kaldım.

Kulaklıktan en sevdiğim parçalardan biri çaldı ve The Orb'a girerken kendi kendime gülümsedim ve All The Small Things kulaklarımda çınlarken dikkatimi şarkıya verdim.

Nereye gittiğime gerçekten bakmadan kapıdan çıktım ve sert bir cisme çarptım.

"Üzgünüm," diye mırıldandım, bir adım geri çekilip yukarı baktığımda Profesör Orion'un yüzünde çok eğlenmemiş bir ifadeyle bana baktığını gördüm. O da çamura bulanmış bir spor forması giymişti ve onun Pitball koçu olduğunu belli belirsiz hatırladım.

Kuru bir sesle, "Ben de Mavi'nin beceriksiz ikiz olduğunu düşünüyordum,"

dedi. "Biraz karıştırayım dedim," diyerek omuz silktim ve onu düzgün duyabilmek için kulaklığımdan birini kulağımdan çıkardım.

"Eh, sanırım birbirinizden tahmin edilebileceği gibi farklı olmanızı tercih ederim," dedi, benden uzaklaşmak için bir hamle yaparak. Kolları geriye doğru itildi ve bakışlarım ön kolunda kaldırılmış Leo'nun kırmızı sembolüne takıldı. Gerçekten bir dövme gibi görünmüyordu, daha çok bir marka gibiydi.

"Darius bir Aslan değil mi?" Hızlıca sordum, uzaklaşmadan önce dikkatini çektim. Ağzım her zaman benimle kaçtı ve görünüşe göre Bay Huysuz'un en iyi ölümcül bakışları bile beni geri çevirmeye yetmedi. Ama aralarındaki bağlantı, Astrum'un mesajının ne anlama geldiğini anlamamıza yardımcı olacaksa, o zaman onu kızdırmaya değerdi.

"Boş zamanlarımda sizinle Bay Acrux'un yıldız burcunu tartışmakla neden ilgileneyim?" küçümseyerek sordu.

"Çünkü sen bir Terazisin," dedim. "Ve senin eşleşmen var*sonsuza kadar en iyi arkadaşlar* dövmeler, sadece biraz garip olduğunu düşündüm.

Orion'un sıkılmış ifadesi kaşlarını çattı ve kesin bir ifadeyle beni geri çekilmem konusunda uyardı ama yanıtını beklerken çenemi kaldırdım. Arenaya bir pitbull ile adım atmış olabilirim ama şimdi geri adım atamazdım.

"Belki de diğer insanların bedenlerini incelemek için harcadığın kadar çok ders çalışsaydın, o zaman benim sınıfıma ayak uydurmak bu kadar zorlanmayabilirdi," diye önerdi.

Ben cevap veremeden arkasını döndü ve uzaklaştı. gidişini izledim

kısılmış gözlerden. Darius'la onun arasında tuhaf bir şeyler oluyordu ve bunun ben ve kız kardeşimle ilgili olduğunu hissettim.

"Majesteleri! Aralarından seçim yapabileceğiniz bir yemek seçkisini masaya getirdik!" Angelika aradı.

Başka bir hevesli Ass üyesi bana odanın ortasındaki masamıza doğru el salladığında döndüm ve hepsini selamlamak için ilerledim ve onlara kraliyet unvanlarını bırakmalarını kesin bir şekilde hatırlattım. Tekrar.

Sofia, Diego ve Darcy'nin de yemeğe doğru giderken sohbet ettiklerini görünce gülümsedim ve Ass Club'ın ortasındaki sandalyelere çökerken kalabalığın arasından sıyrılarak onlara katıldım.

"İyi koştun mu?" Darcy gülümseyerek sordu. "Evet. Bir

dahaki sefere hepiniz bana katılmalısınız," dedim.

"Ew," diye yorumda bulundu Sofia. "Sipariş formumda egzersiz yapmayı ya da hiç yapmamayı tercih ederim."

"Evet, gerçekten koşmak için yaratılmadım. Ya da herhangi bir fiziksel aktivite, diye ekledi Diego, uçup gittiğini hayal ediyormuş gibi beresini biraz daha aşağı çekerek.

Onlara gözlerimi devirdim. "Senin kaybın."

Geraldine göründü ve yanıma oturdu. Bana tabağından bir dilim pizza uzatırken ona sıcak bir şekilde gülümsedim. Göğsünde toprak sembolü işlenmiş beyaz bir Pitball forması da giymişti ama onunkindeki kiri temizlemek için zaman ayırmıştı.

Peynirden bir ısırık aldığımda sandalyeme geri yaslandım.

"Orion'la dövmesi hakkında konuştuğunu duydum," dedi o da yemeye başlarken. "Ben de ilgimi çektiği için ona daha yakından bakmak için onu takip ettim."

"Sana bak Geraldine, seni tamamen yozlaştırdığımı düşünmeye başlıyorum," diye takıldım.

Biraz kızardı ama devam etti. "Darius Acrux'un

eşleşen biri?”

"Öyle," diye kabul ettim. "Ve ikisini... takılırken gördüm." Omuz silktim, kulağa yılın komplo teorisi gibi gelmiyordu ama bir şeylerin peşinde olduklarını içimden biliyordum.

Darcy konuşmamıza kulak misafiri oldu ve tartışmamıza katılmak için eğildi.

"Bir şey biliyor musun?" diye sordu, Geraldine'in patlayacak gibi göründüğünü açıkça fark ederek.

Tanrı aşkına, sanırım biliyorum. O dövmenin görünüşünden ve bana anlattıklarından... Yani, sıcak, yapışkan yulaflı kekler, ben bile olduğuma inanamıyorum.*düşünme*bu ama..."

"Ancak..?" diye ısrar ettim.

"Görünüşe göre bir koruma bağından geçmişler," dedi dramatik bir şekilde, sanki bana on dört yavru kediye hamile olduğunu haber vermiş gibi kocaman açılmış gözlerle etrafına bakarak.

"Üzgünüm Geraldine ama biraz daha açıklamaya ihtiyacımız var," dedim ve Darcy kıkırdadı.

"Oh elbette. Yani koruma bağı, iki ruhu birbirine bağlayan kadim bir sihir parçasıdır. Geçmiş nesillerde, benim ailemin üyeleri sizinkilerin koruyucusu olarak seçildi," diye ekledi gururla.

"Oh, vay canına," dedi Darcy, Geraldine'in istediği yanıtın bu olduğu açıktı.

Oturduğum yerde biraz kıpırdandım. Ruhum kimseninkine bağlı olmamaktan son derece memnundu, çok teşekkür ederim. Geraldine, açıklamasına devam etmek için komplocu bir tavırla öne doğru eğildi ve bize bağlanmak için bir öneride bulunmadığına memnun oldum.

"Aslında sihir, ruhlarını birbirine bağlayarak ikisini birleştirmek için kullanılır. Amacı, önemli bir kişinin, namı diğer koğuşun - bu durumda Darius'un - hayatını, koruyucunun - Orion'un - her zaman onunla tehlike arasına girmesini sağlayarak korumaktır. Yani aslında, eğer Darius

saldırıya uğrarsa, Orion bunu hissedecek ve yardımına gelmekle yükümlü olacaktır. Gardiyanların, yaralanırlarsa korumalarının acısını bile hissedebilecekleri ve onları korumak ve iyileştirmek için büyülerinin son damlasına kadar verecekleri söylendi."

"Yani bir vasi, vesayeti için ölür mü?" diye sordu Darcy, sesi fısıltıya dönmüştü.

"Kesinlikle, koğuşlarının hayatını kurtarmak için gerekliyse. Görünüşe göre bağ, koruyucuyu koruyucu yapmaktan daha fazlasını yapıyor. Aynı zamanda ikisini bir araya getiriyor, ayrı çok fazla zaman geçirirlerse ruhları birbirlerinin arkadaşlığı için acı çekiyor. Çok yoğun olması gerekiyor. Yine de oldukça modası geçmiş bir uygulamadır. Yıllar önce, güçlü aileler, insanları iradeleri dışında vasileri olmaya zorlarlardı. Bunun olmasını önlemek için yasalar çıkarıldı. Şimdi, bir vasi, vesayetlerine bağlanabilmeleri için önce pozisyonu almak ve çeşitli değerlendirmeleri ve denemeleri tamamlamak için gönüllü olmalıdır. Orion, Darius'un böyle bir rolü kabul etmiş olmasını çok önemsiyor olmalı. Büyü yapıldıktan sonra geri alınabilecek bir şey değil; koruyucu olmak ömür boyudur. İkisini de bu bağdan ancak ölüm kurtarabilir."

"Yani Darius da buna Orion kadar bağlı mı?" Darcy alçak sesle sordu.

Geraldine ciddi bir şekilde başını salladı. "Ah kutsal pop-tartlar! Şeytandan bahset," diye mırıldandı, omzumun üzerinden bakarak.

Darius'un yanında Seth, Max ve Caleb ile odaya girdiğini görmek için döndüm. Hâlâ üzerlerine her zamankinden daha fazla dikkat çekiyor gibi görünen kirli Pitball formalarının içindeydiler ve ne kadar güzel göründüklerini inkar edemezdim. Caleb'in gömleği bile bir omzunun üzerinden yırtılmıştı ve bakışlarım, onun açığa çıkan gergin göğüs kaslarında oyalandı. Birkaç kız dikkatlerini çekmeye çalışmak için seslendi, birkaçı daha el sallayarak ve

ıslık Mirasçılar, sanki borçlu oldukları gibi dikkati çektiler ve ben de herkes gibi bakmamaya çalıştım.

Dikkatlerini çekmemeyi umarak kalınca yutkundum. Max'in gözleri bize kaydı ve o bizim yönümüzü işaret ederken ben durdum. "Kahretsin," diye soludu

Darcy, diğerleri onun bakışlarını takip ederken ve dördü kalabalık odadan dosdoğru bize doğru ilerlerken.

Öğrenciler hareket ederken kenara çekildiler, hatta birkaçı yaklaşmaları için yer açmak için sandalyelerinden fırladı.

ASS etrafımızda diken diken oldu, bazıları ayakta duruyor, diğerleri sihir yapacakmış gibi ellerini kaldırıyordu. Dayanışma gösterileriyle kendimi güvende hissetmeliydim ama bunun gerçekten bir anlamı olmadığını biliyordum. Fae kendi konumu için savaşmak zorundaydı, eğer Mirasçılar bize karşı bire bir gelirse kimse müdahale etmezdi.

"Hey, küçük Vegas," dedi Max, dördü tepemize dikilirken. Bana Song-Spelled yaptığından beri onu neredeyse hiç görmemiştim ve sırrını bildiğim için benden kaçtığını ummaya başlamıştım. Görünüşe göre öyle değil.

"Ne istiyorsun?" diye sordum soğukça.

Seth saçımı okşamak için uzanarak, "Sadece en sevdiğimiz ikizleri kontrol ediyoruz," diye cıvıldadı. Elini benden uzaklaştırıp ona kötü kötü baktım. "Belki ben de kendime Tory bileziği yapmalıyım."

Herkes ne olacağını görmek için beklerken Orb'un her yerine sessizlik çökmüştü.

Bakışlarım Caleb'e kaydı ve hafifçe gülümsedi, bu ona biraz olsun güvenmediğim için o kadar da güven verici değildi.

Max, grubun önüne doğru ilerlerken, "Belki de geçen gece dansta yeterince net değildik," diye homurdandı. "Ama bu, burayı terk etmen için nazik bir uyarıydı. Belki de işler kızışmadan önce almalısın.

"Yükseltmek mi?" diye sordu Darcy. "Nasıl tırmanabilirler?" "Oh, eminim ikinizin grupla paylaşmak isteyeceğiniz daha çok korkuları vardır," diye mırıldandı ve Siren güçlerini bize karşı kullanırken sihrinin çekim gücünü hissedebiliyordum.

İçimde bir sıcaklık ve güven havuzu oluştu, dudaklarımda yumuşak bir gülümseme belirdi. Max kibardı, iyi bir dinleyiciydi, neden korkularımla başa çıkmama yardım etmesine izin vermeyeyim?

Max muzaffer bir şekilde sırıttı ve bir sandalye aldı ve bana doğru eğilirken geriye doğru oturabilmesi için döndürdü.

Yanağıma dokunmak için uzanarak, Seni o arabada boğulmaya terk eden erkek arkadaşından bahset bana, dedi. "Ona V-kartını da verdin mi?"

O nehrin dibine battığımı hatırladığımda, içimi bir korku titreştirdi. Ama V-kartı tahmininde yanılmıştı. Bekaretimi tamamen farklı bir pisliğe vermiştim.

"Hayır," diye nefes verdim. "Yapmadım."

"O zaman kimin yaptığını gruba söylemek ister misin?" Max sırıtarak sordu, gücü beni kalın iplerle sardı ve bırakmayı reddetti. Beni çeken korkunun yerine, damarlarımda şehvetin arttığını ve karanlık bir odanın, dolaşan ellerin hatırasıyla tenimin ısındığını hissettim.

Oh, hayır, seni psikotik pislik!

Tüm irademi onun yeteneğinin çekiciliğine karşı koymak için zorladım ve bu aşağılık herife karşı beslediğim öfkenin her santimiyle yumruğum dışarı fırladı. Parmak eklemlerim doğrudan boğazının ortasına çarptı. Max bir acı çığlığıyla sandalyeden düştü ve sandalyeyi üstüne koyarak yere çarptı. Siren büyüsü bozuldu ve yarım saniye sonra ayağa kalktım, alevler ellerimde canlandı.

Diğer Mirasçılara yarım bir bakış attım ama onlar sadece şaşkınlıkla baktılar. Bu benimle Max arasındaydı ve anlaşamayacaklardı.

bir kere dahil.

Max, "Seni deli sürtük," diye hırıldadı, sesi acıyla boğulmuştu.

"BEN*ben*çılgın bir sürtük," diye kabul ettim, ona ters ters bakarak. "Ve bir daha üzerimde o berbat Siren saçmalığını denersen, ne kadar kaltak olabileceğimi anlayacaksın."

Bir küfür tısladı ve avcunu kaldırıp bana bir su dalgası fırlattı. Elimdeki ateşi saldım, darbeye bir güç seli fırlattım ve iki Element aramızdaki boşlukta çarpışarak bir buhar tıslaması ile birbirini yok etti.

Max ikinci bir darbe hazırlayarak geriye doğru ilerledi ve uzuvlarıma adrenalin hücum etti. Burada rakipsizdim ve o bunu biliyordu.

Onunla sihirle dövüşemeyebilirdim ama şehrin en boktan yerinde büyümüştüm ve köşeye sıkıştırılmış bir sokak kedisi gibi kavga etmeyi kesinlikle biliyordum.

Bana bir büyü daha yapamadan hayalarına bir tekme attım. Max,

erkekliğini kavrayarak kendini ikiye katlarken bir küfür homurdandı. Onunla alçak sesle konuşmak için eğildim.

"Dudaklarımdan daha fazla sır çıkarmaya çalışmak için uzun uzun düşünürdüm," diye tısladım. "Çünkü sakladıklarımdan bazıları benim değil."

Bana baktığında gözleri şaşkınlıkla büyüdü.

"Sen Song-Spelled iken söylediklerimi birine anlatırsan ben-" Beni herhangi

bir şeyle tehdit etmesine fırsat vermeden sözünü kestim, sesim alçak ve soğuktu. "Bundan sonra bana ne yapacağın önemli olmayacak. Sırrın orada olacak. Sanırım sülük güçlerini kendine saklamayı kabul etmek üzereydin."

Max tek kolunun üzerinde doğrulurken kaşlarını çattı, hayalarındaki ağrı bariz bir şekilde hafifliyordu.

"İyi," diye tükürdü, sanki ayağa kalkacakmış gibi ama gerçekten yapmak istiyordum.

noktayı anladığı kesin.

Darcy cesaretlendirmek için haykırırken avuçlarımı Max'e doğru kaldırdım ve ona çarpan bir hava dalgası gönderdim. Onu kavradı ve havaya uçurdu ve odanın diğer tarafına benden uzağa yuvarlandı.

İyileşip tekrar benim için gelmesini beklemedim. Darcy'nin kolunu tuttum ve dönüp çıkışa yöneldik. Diego, Sofia, Geraldine, Angelica ve ASS'nin geri kalanı biz uzaklaşırken ayağa kalktılar ve etrafımıza üşüştüler. Darcy kolunu benimkine geçirdi ve biz dışarı çıkarken muzaffer bir edayla sırıttı.

"Bu bizim için başka bir nokta," dedi alçak sesle.

"Ve adam iyi hissettirdi."

Çok uzaklaşamadan, Caleb kalabalığı yararak önümde durdu. Takım çantasını yanımıza yere bıraktı ve esneyen pazısına dikkat çekecek ve tamamen tesadüfi gibi görünmeyen bir şekilde elini buklelerinin arasından geçirdi.

"Biraz konuşabilir miyim, tatlım?" Sanki arkadaşlarından biriyle karşı karşıya gelip galip gelmemişim gibi gelişigüzel bir şekilde sordu.

"Neden?" diye sordum, ses tonum düşmancaydı.

Kişisel alanıma girerek, "Bu buz kraliçesi gösterisiyle kalbimi kırıyorsun," diye dalga geçti.

"Eğer beni ısıracaksan, devam et. Yemeğinizle oynamak çok itici."

"Isırmak yok. Sadece gel ve benimle konuş," dedi yavru köpek bakışlarını üzerime çevirerek ve Caleb Altair yalvarırken çok sevimli görünmüyorsa kahretsin.

Darcy'ye baktım ve gözlerinin heyecanla parıldadığını görünce şaşırdım. "Sorun değil," dedi. "Eğer biraz mahremiyet istersen seni burada bekleyebiliriz."

Neredeyse ona neden biriyle mahremiyet isteyeceğimi düşündüğünü soracaktım.

Bize eziyet eden pislikler ama bakışları saniyeler içinde benimkinden Caleb'in yerdeki alet çantasına kaydı ve bunun Terra Heir'den intikam almak için beklediğimiz fırsat olabileceğini anladım. Ve ben dikkat dağıtıcı olabilirim.

"Pekala," dedim yenilmiş bir şekilde iç çekerek.

Caleb, işini yeni bitirmişim gibi gülümsedi ve çantamı yerde bırakarak beni The Orb'un yanından geçirirken elimi tuttu ve beni arkasından çekti.

Batan güneşin altın rengi yüzeyi turuncu renkte parlayarak binanın arkasında yalnız kalana kadar beni kendine çekti.

Görünmediğimizden emin olur olmaz, belimden tuttu ve beni bronz yapıya doğru geri itti. Koşum sayesinde tayt ve spor sutyeni giymiştim, bu yüzden elleri karnımdaki çıplak tende sıcaktı.

"Ne yapıyorsun?" Daha fazla yaklaşmadan önce sordum. "Seni beni tekrar

öpmeye ikna etmeyi umuyorum," diye mırıldandı ve ses tonundaki özgüvenle nabzım hızlandı.

"Pek olası değil," dedim küçümseyerek.

Caleb sanki ona işkence ediyormuşum gibi inledi ve ben de biraz gülümsemeden edemedim. "Max'e yumruk attığına inanamıyorum," dedi.

“Tabii ki yaptım, pislik yapıyordu. Ve mastürbasyon yapması için ona seks hayatımın ayrıntılarını vermeyeceğim.

Caleb bana biraz daha yaklaşarak, "Sen tam bir Tory'sin," diye şaka yaptı. "İnsanların o sınıfta seninle ne yaptığımı öğrenmiş olabileceğinden endişelendin mi?" Yanağıma dokunmak için uzandı ama sert bakışlarının beni içine çekmesi için kendimi zor tuttum.

"Erkekler konusunda bu kadar berbat bir zevkim olduğunu biri öğrenirse çok utanç verici olur," diye yanıtladım.

Caleb karanlık bir şekilde kıkırdadı ve sırtımdan aşağı hafif bir ürperti geçti ama bunu kabul etmeyi reddettim.

"O zaman bana Max'in sırrını söyleyecek misin?" diye sordu konuyu değiştirerek.

Ona biraz kaşlarımı çattım. Kalabalığın çıkardığı gürültü yüzünden Max'le etkileşimimin bir kısmının gizli kaldığını düşünmüştüm ama Caleb belli ki dinlemek için Vampire işitme duyusunu kullanmıştı.

"Ah, biliyorsun, tıpkı senin gibi Pegasus'lara sert davranıyor," diye alay ettim ve Caleb'in lacivert gözlerinde bu alay karşısında parıldayan öfkeyi gördüğümde içimi bir tatmin duygusu kapladı.

"Bu söylenti tam bir saçmalık," diye çıkıştı ve gülümsemem genişledi. "Dokunaklı," diye dalga geçtim.

Caleb nefesini bıraktı ve bana göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle baktı, bu onun umurunda olmadığını ama benim arkasını görebildiğimi söyledi.

"Bu yüzden. Max'in sırrını bana söylemeyeceksin o zaman?" bastı. "Senden zorla alabilirim, biliyorsun."

"Eminim yapabilirsin. Ya da ona kendin sorabilirsin. Omuz silktim. Max'in sırrını ifşa etmenin bir bütün olarak Solaria'yı incitebileceğini söylediğinde ondaki dürüstlüğü görmüş olmam dışında, neden onun sırrını sakladığımdan tam olarak emin değildim. Ve bu krallığı yönetme sorumluluğunu üstlenmeyi ne kadar istemesem de Nymphe'lere ona karşı bir avantaj sağlamak da istemiyordum.

Caleb bunu düşünüyor gibiydi ve ben de konuyu kapattığı için arkadaşına olan sadakatinin meraka galip geldiğini tahmin ettim.

"Peki Song-Spelled olmaktan nasıl zevk aldın?" diye sordu. "Gecenin bir yarısı en sevmediğim insanlardan biriyle vakit geçirmek için yatağımdan zorla kalkmak mı? Daha iyi akşamlarım oldu," dedim kuru bir sesle.

"Evet ama onunla öpüştün," dedi sırıtarak.

Gözlerimi devirdim ve bunu bir cevapla onurlandırmadım.

"Yani bana kimin daha iyi öpüştüğünü söyleyecek misin?" itti, o kadar yaklaştı ki nefesi benimkiyle karıştı.

"Hmm." Bunu düşünüyormuş gibi yaparken dudağımı ısırdım ve Caleb'in gözlerindeki açlık nabzımı hızlandırdı. "Hiçbiriniz gerçekten öne çıkmadınız, bu yüzden söylemesi zor."

Caleb ona yem olmamı engellemeye çalışırken dilini yanağına bastırdı. "Belki o zaman bir hatırlatmaya ihtiyacın vardır?"

İlerledi ama ben arkamı döndüm, öyle ki dudakları benim dudaklarım yerine yanağıma değdi.

"Beni gerçekten bunun için çalıştıracaksın, değil mi?" diye homurdandı, ağzı boynuma doğru kayarken ve tenim onun altında aydınlanırken.

Ama onun ve arkadaşlarının bize yaşattığı her şey için onu paçayı kurtarmaya hazır değildim. Cezalandırılması gerekiyordu ve ona karşı planlarımızı ilerletmesi için Darcy'ye yeterince zaman verdiğimi umuyordum.

Hızla atan kalbimi bastırmak için boğazımı temizledim ve onu geri ittim. "Aslında bu gece yapacak işlerim var, bu yüzden soruların bittiyse ve beni ısırmayacaksan, o zaman gideceğim."

Ben elinden kayıp giderken Caleb şaşkınlıkla bana baktı.

Ondan uzaklaştım ve arkadaşlarımı tekrar bulmak için Orb'a geri döndüm.

"Beni öldürüyorsun, bunu biliyorsun değil mi?" arkamdan seslendi

"Eminim bu hayal kırıklığının üstesinden gelmene yardımcı olacak hoş bir Pegasus kızı bulabilirsin," diye yanıtladım ona dönüp bakma zahmetine girmeden.

Darcy ve diğerlerinin yanına döndüğümde bana komplocu bir şekilde sırıttı. Caleb'in çantası sanki yokluğunda hiçbir şey olmamış gibi tam bıraktığı yerdeydi.

Uzaklaştık ve o onu alırken ona baktım. bakışları

bana sabitlendi ve o benim gitmemi izlerken ona sırıttım. Konu ona geldiğinde ateşle oynadığımı biliyordum ama kendime engel olamıyordum.

Kulak misafiri olmayacağından emin olacak kadar ondan yeterince uzaklaştığımızda, beklentiyle Darcy'ye döndüm.

"Bu yüzden?"

"Atlas'ını aldım. Caleb Altair, FaeBook'ta pek çok Pegasus takdir grubuna katıldı," dedi sırıtarak. "Ayrıca kampüsteki bazı Pegasus kızlarına birkaç müstehcen mesaj gönderdi."

Dudaklarımdan heyecanlı bir kahkaha döküldü ve ablama beşlik çaktım. "Bu pislikler, işimiz bittiğinde onlara neyin çarptığını anlamayacaklar."

* * *

Odama döndüğümde oldukça geç olmuştu ama Max'in boğazına enayi bir yumruk attığımdan beri tatmin olmuş sırıtma dudaklarımdan çıkmamıştı.

Atlas'ımda bulduğum bir çalma listesinden seçtiğim ciddi neşeli müzikleri dinlerken en son çevrimiçi alışveriş siparişlerimi sıralayarak kendimi eğlendiriyordum. Aralıklı olarak dans ediyor ve şarkı söylüyordum ve yaptığım gibi yüzümdeki kendini beğenmiş gülümsemeyi engelleyemedim. Bir Pegasus'un oynatma listesini bir araya getirdiğini tahmin ediyordum ve o anki ruh halime çok iyi uyuyordu çünkü tüm arkadaşlarının önünde Max Rigel'ı yendikten sonra çok mutluydum.

Tabii ki, bu etkileşimin sonuçlarına çok yakında katlanacağımdan emindim ama bir kez olsun onu iyi ve gerçekten küçük düşürdüğümü bilmek için bana atacağı her şeye değerdi.

Havada yine ruh hali değişiyordu ve bu gece aptalca neme geri dönmüştü. Penceremi ardına kadar açıp üzerime minicik bir şort ve ince bir yelek giymiştim ama yine de kendimi bir kutup ayısından daha sıcak hissediyordum.

sahil.

Bir çalışma toplantısı için Sofia'nın bana katılmasını bekliyordum ama geç kalıyordu. Yine de en son çevrimiçi alışveriş alışverişlerimi sıralayacak kadar mutluydum. Darcy benim bir bağımlılığım olduğunu düşünüyor gibiydi ve bir kutu dantelli iç çamaşırını karıştırırken haklı olabileceğini düşünmeye başlamıştım. Ama umurumda değildi, daha önce hiç harcanabilir bir gelirim olmamıştı ve bize verilen maaş aptalca cömertti. Bir hobi olarak plastik kaslarımı sonuna kadar esnetmeyi umursamadım.

Tam Taylor Swift'in Shake It Off'u başladığında kapım yüksek sesle çalındı ve Sofia'nın içeri girmesi için seslenirken dans hareketlerimi hızlandırdım.

Tam zamanında geldin, dedim kutudan kırmızı bir sutyen alırken. "Diego bu konuda senin için çıldırırdı."

Onunla yüzleşmek için döndüm ve kapı eşiğimde arkadaşım yerine kara kara düşünen bir Dragon pisliği bulunca ağzım açık kaldı. Tuhaf bir şekilde, büyükannesinin üzerine işemişim gibi kaşlarını çatmak yerine bana onu eğlendirmişim gibi gülümsüyordu ama bu garip dostane yüze güvenmeyecektim.

Anında dans etmeyi bıraktım ve sütyeni kutuya geri attım.

"Benim için dans etmeyi bırakma," diye ısrar etti Darius, gözleri kanımı ısıtacak şekilde şortumun üzerine damlıyordu.

"Ne istiyorsun?" talep ettim.

"Senin bu kadar büyük bir Taylor Swift hayranı olduğunu bilmiyordum," dedi, sanki evin sahibiymiş gibi kapı pervazına yaslandı. Bunu Yüce Ev Kaptanı olarak yaptığını sandığını tahmin ettim.

Taylor bir koro daha söyledi ve ona bakarken başımı eğdim. "Kabul ettiğim bazı çok iyi noktalara değiniyor."

"Sana yakışıyor" dedi.

"Nedir?" Diye sordum.

"Gülümseyen."

Cevap olarak ona kaşlarımı çattım. "Onu çok sık görmemiş olman şaşırtıcı değil." Atlas'ıma dokundum ve kollarımı kavuştururken müziği kapattım. "Asıl soruma geri dönelim: Ne istiyorsun?"

Darius derin bir nefes verdi ve odadaki yeni tona alışırken gözlerindeki eğlence kayboldu.

"Seni ve kız kardeşini, ailemin evindeki bir partiye gelip Göksel Konsey ile görüşmeye davet ediyorum," dedi.

Bana dönen altın harflerle damgalanmış kalın bir zarf uzatırken can alıcı noktayı beklerken ona tek kaşımı kaldırdım.

"Hayır, teşekkürler," diye yanıtladım, onu almadım ve kapıyı suratına

kapattım. Botu eşiğin üzerine indi ve kapı eşikten sekti. Bu pislikler neden bunun iyi olduğunu düşündüler?

"Reddedebileceğin türden bir davet değil," dedi dişlerini

gıcırdatarak.

"Katılmıyorum," dedim kuru bir sesle. Onun evinde bir gece cehennemin çok özel bir tadı gibiydi ve onu tatmakla hiç ilgilenmiyordum.

“Sana hayır diyebileceğini düşündüren nedir?” diye homurdandı. “Önümüzdeki Cumartesi gecesi. Altıda seni almaya geleceğim. Güzel bir şeyler giy.” Şortuma ve dar gömleğime onaylamayan bir ifadeyle baktı ve o arkasını dönüp davetiyeyi ayaklarıma fırlatırken ona tek kaşımı kaldırdım. Dans hareketlerimi izlerken kıyafetimden bu kadar nefret ediyormuş gibi görünmüyordu.

Davetiyeyi yerde bırakarak, "Evet, bu benim işime yaramaz," diye seslendim. "Ama gelecek hafta sonu ne zaman istersen burada sallanmaktan çekinme, zaten burada olmayacağım."

Kapıyı kapattım ve yatağıma yöneldim, müziğimin neşeli ritmi yeniden başlarken yere çöktüm ve Atlas'ımı tekrar açtım. Kulaklıklarımı taktım ve taktım, yeni ruh halime uyması için eski tarz bir Eminem seçtim ve hızdaki değişime sırıttım.

Yarım saniye kadar yumuşak şilteye uzandım, sonra kapı hızla açıldı ve Darius tüm testosteronu ve kasları esneyerek tekrar içeri girdi. Ama ondan bir kez olsun korkmadım; bu kazanamayacağı bir tartışmaydı. Bana ne yaparsa yapsın onun aptal partisine gitmeyecektim.

Onu fark etmemiş gibi yaptım ve o bana yatmaya başladığında sesi artırdım ve sesi Eminem'e kayboldu ve gerçekten ince gölgeli lütfen ayağa kalk dedi.

Kalbim biraz daha hızlı atıyordu ama onu zorla görmezden geldiğim gibi onu da görmezden geldim.

Yaklaşık beş saniye kaşlarımı çatarak üzerimde duran 1.80 metrelik bir kas yokmuş gibi davrandıktan sonra, üzerime bir su seli çarptı.

Darius kulaklığımı çıkarıp bir kenara fırlatırken geri çekildim ve haykırdım.

"Benimle çok ince bir buzun üzerinde yürüyorsun, Roxy," diye homurdandı. "Eğer beni zorlamaya devam edersen, gerçekten pişman olacaksın."

"Siktir git," diye tükürdüm. "Haftanın her günü bana bokmuşum gibi davranıyorsun, peki bunu daha fazla yapmakla tehdit etsen ne fark eder? Aptal partine gitmemi mi istiyorsun? O zaman beni bulup tekmeleyerek ve çığlık atarak oraya sürüklemen gerekecek ve ben de bütün geceyi seni lanet olsun diye utandırarak geçireceğim. Zaten annemle babamın benim hakkımda ne düşündüğü umrumda değil.

Darius bileğimi kavradı ve yüzüme karşı hırlayabilmesi için beni dik bir şekilde sürükledi.

"Bu senin son uyarın."

"Uyar, pislik," diye tısladım. "Bana şu ana kadar yaptığından daha fazlasını yapamazsın. Ve küçük dostun Orion seni giydirdiğinden beri beni boğmaya çalışmadığını fark ettim, bu yüzden aslında olmadığını tahmin ediyorum.

beni öldürmene izin verdi.”

Kolumdaki tutuşu acı verici bir şekilde sıkılaştı ve ben de onun fark etmesini engelleyecek kadar hızlı bir şekilde irkilmemi dizginleyemedim. Aniden beni bıraktı ve kolumu göğsüme doğru çekip acıyı masajla uzaklaştırma dürtümle savaştım.

"Elbette seni öldürmeyeceğim," diye mırıldandı ve ben de karşılık olarak alay ettim. Yani geçemeyeceği bir çizgisi vardı ve bu da cinayetti. Bilmek harika. Daha yumuşak bir tonda devam etmeden önce uzun bir iç çekti. Benimle isteyerek gelmen için ne gerekiyor?

Ona gözlerimi kıstım. “Yardıma ihtiyaç duyarak odanıza geldiğimde alıntı yapacak olursak; Sana yardım etmemi istiyorsan, beni zorlaman gerekecek. Ve zeki ağzımı veya kısa üstler ve deri ceketler tercihimi kontrol edemeyeceğinizden emin olduğum için, bu konudaki işbirliğimi kabul edilebilir bulacağınız bir düzeyde zorlayabileceğinizden şüpheliyim, bu yüzden sadece pes etmenizi öneririm ”

Darius bir an merakla beni süzdü ve bunun yüz hatlarında yarattığı fark neredeyse nefes kesiciydi. Hiç emin değildim*Gerçekten*Bana daha önce kaşlarını çatmaktan başka bir şeyle baktı. Gerçekten feci derecede yakışıklıydı. Yüzünün her santimi taştan oyulmuş gibi görünüyordu, tüm güçlü hatları ve mükemmel açıları. Kalbim bir an için düzensiz bir şekilde güm güm attı ve ona karşı hissettiğim haince çekim parıltısını yuttum ve kendimi sıkıca inkar ederek tuttum.

"O zaman takasa ne dersin?" diye önerdi sesini alçaltarak ve sanki bir sırrı paylaşıyormuşuz gibi bana doğru eğilerek. "Sen ve kardeşin bu partiye isteyerek gelir, babamla iyi geçinir, güzel bir elbise giyer ve biraz medeniymiş gibi davranmaya çalışırsanız, dediğim gibi size ders veririm."

Önerisi karşısında o kadar şok olmuştum ki birkaç saniye ona sadece bakabildim.

“*Ve*Sana... iyi davranacağıma söz vereceğim," diye ekledi, sessizliğimi şaşkınlıktan çok tereddüt olarak okuyarak. "Yalnızca o gece için."

"Nasıl olduğunu bildiğinden şüpheliyim," diye yanıtladım, üzerime yapıştırılmış olan ıslak gömleğimi çekiştirerek. Kuru bir yatakta uyumak istersem bu gece Darcy'ye yük olmak zorunda kalacaktım.

Darius dudaklarını büzdü ve bana doğru uzandı. Tekrar sinirlenmesini bekleyerek bir adım geri gittim ama gömleğimdeki suyu geri çekerken parmakları mideme yapışan ıslanmış kumaşa değdi. Dokunuşuna tepki olarak kalbim biraz çırpındı ve erkek zevkime milyonuncu kez lanet ettim.

Giysilerimden, saçlarımdan ve yatağımdan her damla su çekilirken, aramızda havada bir sıvı topu asılı kalana kadar onu sessizce izledim. Darius onu benim banyoma yönlendirdi ve ben onun leğene düşüp giderde kaybolmasını izledim.

"Bak, kibar olabiliyorum," dedi sanki bana bir iyilik yapmış gibi, oysa ikimiz de en başta beni ıslatanın kendisi olduğunu biliyorduk. Elini belimden çekti ve aramızdaki temas noktası koptuğunda hissettiğim acıyı görmezden geldim.

"Acrux Baba'yı etkilemeyi gerçekten önemsiyor olmalısın," diye mırıldandım, sırf kendime yapacak bir şey vermek için uzun saçlarımı parmaklarımın arasında bükerken.

Darius yanıt olarak kesin olmayan bir ses çıkardı ve tahminimin doğru olmadığını anladım.

“*Veya*Onu hayal kırıklığına uğratmaktan gerçekten çok korkuyorsun," diye ekledim.

Darius'un koyu renk gözleri yarım saniyeliğine derin bir duyguyla parladı ve ardından tekrar bastırdı.

"Ailem hakkında hiçbir şey bilmiyorsun," diye homurdandı, içindeki öfke, kaybolduğu gibi hızla yükseldi.

“Eğer onlar gibi bir şeyse*Sen*o zaman belli ki bir grup pislik.

Darius ileri atılıp gözlerimin içine bakmak için eğilirken, hararetli bir güç dalgası bana çarptı ve beni duvara yasladı.

"Tekrar söyle," diye meydan okudu, sesindeki tehdit açıktı.

Kalbim korkuyla çarpıyordu ama daha önce haklı olduğumu biliyordum. Beni öldüremezdi. Ve dönüp onun saçmalıklarına katlanmak zorundaymışım gibi hissetmekten bıkmıştım. Bana eziyet etmeye kararlıysa, o zaman sorun değil, bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Ama beni kırmasına izin vermeyecektim.

"Eh, en azından nereden aldığını biliyorum," diye soludum.

Gözleri Ejderha formunun sürüngen yarıklarıyla parladı, bana dik dik bakarken irisleri bir an altın rengine döndü. "Siktir git." Geldiği kadar çabuk gitti, gücü beni serbest bıraktı ve o odamdan çıkarken ben duvara yaslanmış halde kaldım.

Birkaç saniye hareket edemedim, kalbim hızla atmaya başladı ve korku damarlarımda gezindi ama kendimi onu kapıya kadar takip etmeye zorladım. Onu durdurmak için seslendiğimde neredeyse koridorun sonuna gelmişti.

"Yarın akşam yemeğinden sonra seninle Ateş Arenasında buluşuruz. Sözünü tutar ve sihrimi kullanmama yardım edersen o zaman senin aptal partine geleceğim ve hatta iyi bir kızmışım gibi güzel bir elbise bile giyeceğim."

Darius durdu ve omzunun üzerinden şaşkınlıkla bana baktı.

"Aynen böyle?"

Omuz silktim. "Belki de diğer yarının nasıl yaşadığını görmek istiyorum," diye

dalga geçtim. Bir an gerçekten eğlenmiş göründü ama ben hayal görmüş olmalıyım. "Senin için elbiseler göndereceğim." Darius, ben ona mükemmel bir şekilde giyinebileceğimi söyleyemeden uzaklaştı ve kapıyı kapatırken gözlerimi devirdim.

Görünüşe göre önümüzdeki cumartesi akşamı şeytanla yemek yiyeceğiz.

Atlas'ımda şıngırdayan rüzgar çanlarının sesine uyandım ve yataktan fırladığımda içimi neşe kapladı.

Bugün o gün!

Odamda pencerenin önünde sabah güneşinin ışığında duran şişeye koşarken kalbim heyecanla atıyordu. Sarı kristal, sıvının dibinde yüzdüğü yerde parlak bir parıltı yaydı. Talimatların söylediği gibi tamamen netleşmişti. *Yay!*

Kendimi Kuzey Yıldızı'na çevirmek için Atlas'ımdaki yıldız haritasını kullandım, sonra şişeyle birlikte yere oturup sakin bir nefes aldım. Bunun işe yaraması için tüm kalbimle dua ederken kapağın vidasını açtım ve cennet gibi tatlı bir şeyin kokusu burnuma ulaştı.

İşte hiçbir şey yok.

Onu ağzıma attım ve lezzetli tadı beni çok mutlu etti, durmadan önce küçük bir ağız dolusu yuttum. Tarifi yanlış anlama ve yanlışlıkla kendimi zehirleme ihtimalini riske atmak istemedim.

Saçlarıma dokunmak için uzandım, içimde parlayan bir yıldız gibi umut yanıyordu. *Hadi. Lütfen büyü.*

Beklerken gözlerim sulandı, buklelerimi çekiştirip uzatması için yalvardım.

"Kahretsin."

Parmaklarımı başımın arkasındaki kel bölgede gezdirdim ve gözyaşları daha keskin bir şekilde yanarak düşmekle tehdit etti.

Yumuşak, tatlı saçlar avucumun içine itildi ve başımın her tarafında yeni bir inç büyürken içimden bir heyecan çığlığı kaçtı.

"Evet!" Ayağa kalktım, şişeyi ağzıma atıp hepsini boğazımdan aşağı döktüm.

Banyoya koştum, kapıyı hızla açtım ve aynaya bakmak için lavaboya koştum. Zaten daha uzundu, çeneme, sonra boynuma, omuzlarıma kadar.

Parmaklarımı koyu renkli, ipeksi buklelerde gezdirirken olduğum yerde koşarken zevkimi haykırdım. Sırtımdan aşağı yuvarlandılar, belki de daha önce sahip olduğumdan biraz daha uzun. Onu parmaklarıma doladım ve kel bölge olup olmadığını kontrol etmek için altına uzandım. Hiç bir şey. Yeniden bütündüm. Ve kendimi hiç olmadığım kadar güçlü hissettim.

İçimde yanan bir ateşle hızla odama döndüm.

Yüzümde geniş bir gülümsemeyle haritama dokunarak Atlas'ımı kaptım. Bugün Mirasçıların yanında sıkışıp kalmışken Orion'la tutukluluğa katlanmak zorunda kaldım, ama hatta *O*moralimi bozmaya gücü yetmedi.

Günaydın İkizler.

Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Bugün kendinizi bir Terazi'nin insafına kalmış bulacaksınız, ama cesaret edin, Teraziler yaptıkları her şeyde adalet sunma eğilimindedir. Doğal itmeyi takip ederseniz ve İşaretlerinizi çekin, günün çok daha sorunsuz aktığını göreceksiniz. Yine de dikkatli olun, önümüzdeki haftalarda Merkür gerilemeye yaklaştıkça yıldızlar daha uçucu hissediyorlar. Basit bir yazı tura atmak gününüzü değiştirebilir daha iyi ya da çok daha kötüsü için.

Rüzgârın hangi yönden eseceğini eylemleriniz belirleyecek.

Tamam öyle geliyordu*adil bir şekilde*pozitif. Gülümseme hala yüzümdeydi ve yıldızların onu günün geri kalanında orada tutmasını sağlayacaktım.

Gözaltımı başlatmak için Jüpiter Salonunda Orion ile buluşmam çok uzun sürmedi -*lütfen dayak yemeyin!*-bu yüzden önceden biraz kahvaltı almak için The Orb'a koştum.

Kampüs huzur içinde sessizdi, tek ses cıvıl cıvıl şafak korosu ve rüzgardaki yaprakların hışırtısıydı. Tepemde gölgeler değişti ve ellerimi gözlerimle kavradım, şafağın ışığı altında yelken açan bir grup Harpya'yı görmek için yukarı baktım.

Daha önce hiçbirini değişmiş hallerinde görmemiştim ve güzelliklerine hayret etmiştim. Kuş benzeri özelliklerinin yanı sıra, çoğunlukla Fae gibi görünüyorlardı. Kanatları, yükselen güneşte pembe parıldayan gümüşi bir renge sahipti. Vücutları bronz ve bakır zırhlarla kaplıydı ve ayakları keskin pençelere dönüşmüştü.

Havada takla atıp bükülürken onlardan kahkahalar yükseldi ve bir an onları izlerken büyülendim. Annem onların Tarikatına aitti. Ve onları gökyüzünde oynarken görmek, benim de onlardan biri olabileceğimi ummamı sağladı. Onun kanı benim damarlarımda akıyordu ama babamınki de öyle. Bir Hidra. Bu fikirle ürperdim. Jurassic Park'ta bir figüran gibi kampüste dolaşan elli başlı dev bir canavar olmayı kesinlikle istemiyordum. *Hayır, teşekkürler.*

The Orb'a girdiğimde, yeri tahmin edilebileceği gibi boş buldum. Geraldine bile bizim için her zamanki kahvaltı ziyafetini hazırlamak için bu kadar erken kalkmamıştı. Gerçi bunun nedeni muhtemelen Tory'nin hafta sonları saat dokuzdan önce yüzünü kimseye göstermediğini sonunda anlamış olmasıydı. Ve bu bile bir

enderlik

Her zamanki gibi hazır ve bekleyen, pırıl pırıl hamur işleri ve mısır gevreği fıçılarından oluşan bozulmamış büfeye yöneldim. Akademide fakülte dışında tek bir personel bile görmedim, bu yüzden bu tür işlerin sihirle yapılıp yapılmadığını merak ettim.

Kendime bir kruvasan ve bir fincan kahve aldım, geniş odaya göz gezdirdim ve nereye oturacağımı düşündüm. Hamur işimden büyük bir ısırık alırken gözlerim Heirs'ın kıvrımlı kırmızı kanepesine takıldı.

Orada oturamam.

Yapabilirmiyim?

Beni işgal eden vızıltıdan keyif alarak masaların arasından geçtim ve kendimi onun önünde dururken buldum. Yalnız olup olmadığımı bir kez daha kontrol etmek için etrafa bakındım, sonra kahvemi masaya koyarak tam ortasına çöktüm. Goldilocks'un üç ayının evinde hissettiğini hayal ettiğim aynı telaşı hissettim ve iki yanımdaki koltuklara birkaç kırıntı yağarken bir kıkırdama kaçtı.

Bakışlarım sürekli kapıya kayıyordu. Ateşle oynadığımı biliyordum; Mirasçılar bugün benimle gözaltındaydı ve başlamadan önce kesinlikle kahvaltı yapacaklardı. Ama onlara meydan okumak benim için duramayacak kadar iyi hissettirdi.

Kruvasanımın son lokmasını da yuttuğum zaman, kahvemi aldım ve biraz fazla aceleyle kendime doğru çektim, pelüş yüzeye sıçrattım (ve tamam, biraz dizlerimin üzerine).

Kahretsin.

Ayağa kalktım ve birkaç peçete almak için kahvaltı masasına geri döndüm ki kapı açıldı. Rüzgar gibi hareket ettim, en yakın sandalyeye çöktüm, dört Mirasçı birbiri ardına içeri girerken kalbim çılgınca çarpıyordu.

Kahve lekeli kanepeye bakmayı reddettim, bunun yerine kafamı onlardan ve saçımdan uzağa çevirerek içkimi bitirmeye odaklandım.

aramızda bir perde oluşturuyor.

"Bana bir pan au chocolat getir, Max," diye talep etti Seth, hemen ayağa kalkmadan önce koltuğuna çökerek. “Erh! Ne oluyor?

"Ne?" diye sordu Darius, ona katılmak için hareket ederken

esneyerek. "Birisi koltuğuma kahve döktü."

Haha enayi.

Max kahvaltı masasına yöneldi, kaşlarını çatarak bana bir bakış attı. Ama çok şükür tek kelime etmedi.

"Gözaltında bize katılanın kız kardeşin olduğunu sanıyordum?" Caleb aniden kulağıma mırıldandı ve ben korkuyla sarsıldım. Boynuma yakın bir şekilde eğildi ve boğazıma erişebilmek için saçlarımı uzaklaştırdı. Dudakları nazikçe tenime değdi ve korkuyla geri çekildim.

"Ben Tory değilim," diye ağzımdan kaçırdım, onu geri ittim ve aynı hareketle koltuğumdan yalpalayarak kalktım.*Ve her zaman kız kardeşime bu kadar çılgınca dokunuyor mu?*

Caleb alnında bir kırışıkla bana baktı. "Bunun bir şaka olması mı gerekiyor?" Şakacı bir şekilde sırıttı ama tüm Mirasçıların şimdi bana baktığını hissederek başımı salladım.

Seth nemli pantolonunun arkasını ovuşturdu ve gözleri kısılmış halde bana doğru geliyordu. "Sana kim yardım etti?" diye homurdandı, sesinde sıcaklık yoktu.

Yerimde durdum, elim kahve fincanımı sıkıca kavradı. Kendime yardım ettim. Bir kütüphane kitabı okuyabilirim, Seth. Bu roket bilimi değil."

Saçlarımın tamamına ters ters bakarken gözleri daha da keskin bir şekilde kısıldı. Kahveyi yavaşça dudaklarıma götürdüm ve ne kadar korktuğumu belli etmemeye çalışarak bir yudum aldım. Ama o duygu, onun ifadesine karşılık olarak kalbimden dökülen şarkı kadar güçlü değildi. Çünkü ben kazanmıştım. Ve bileğinin etrafındaki o mavi saç kuyruğu, dünkü kadar anlam ifade etmiyordu.

Bakışları elimdeki kahve fincanına ilişti ve kalbim küt küt atmaya başladı. Ağzında karanlık bir sırıtış belirdi ve kollarını kavuşturdu. "Hey millet, görünüşe göre bu Vega bu sabah tahtı deniyor." Yaklaştı ve diğer Mirasçıların gölgeleri içeri girdi.

Gözlerim aralarında gidip gelirken ağzım kurudu, korku bedenimi sardı.

"Kanepemize mi oturdun?" Max çok daha kötüsünü yapmışım gibi sordu. "Ona sahip değilsin," diye ağzımdan kaçırdım kendimi durduramadan.

Grup daha sıkı kapandı ve ensemdeki tüyler diken diken oldu.

Kahretsin saçmalık. Ayı ailesini kızdırmamalıydım. Goldilocks kesinlikle bu hikayenin orijinal versiyonunda yenildi.

Aslında tatlım, burası bizim, dedi Caleb. "Göksel Aileler finanse etmeseydi burası bir hiç olurdu."

"Özür dile," diye fısıldadı Max kulağıma yakın ama Siren güçlerini bana karşı kullanmadı.

Söylemeyi reddederek dudaklarımı birbirine bastırdım. Yapsaydım, pes ederdim. Güç gösterilerine boyun eğerek. Ve bunun sonuçlarına katlansam bile, yerimi korumak zorundaydım.

Sadece lütfen bir daha saçımı alma.

Darius avucundaki küçük bir alev küresiyle oynadı. "Orion seni neden cezaya çarptırdı, Gwendalina?"

Elindeki sihrin bükülüp kıvranmasını izlerken isme ters ters baktım.

"Bu onunla benim aramda."

"Oohh, Orion'la ilgili sırlar," diye alay etti Seth. "Ona her zaman beni siktir et bakışlarını attın. Bir öğretmen için bacaklarını açmaya çalıştığın için başın belada mı bebeğim? Sanırım öğrenciler ilgilenmiyor, bu yüzden başka bir yere bakmanız gerekiyordu. Ondan sonra tüm detayları isteyeceğimden emin olacağım.

Sözlerindeki zehir damarlarıma işledi ve cesaretimi toplamak için derinlere inip onun acımasız sorusuna bir yanıt aradım. "Sanırım aramızdaki fark bu Seth. Biri bana bu konuda ayrıntı verseydi, öğleden sonranın geri kalanını kusarak geçirirdim.*senin*seks hayatı Ama sen benimkiyle çok ilgileniyor gibisin." Derisinin altına işlediğini bildiğim tek hakarete tutunurken kalbim düzensiz bir melodiyle gümbür gümbür atıyordu. Tyler'ın Seth'in benimle ilgilendiğini ima ettiği için aldığı dayak, bunun onu ne kadar rahatsız ettiğini açıkça gösteriyordu. Ve bu münakaşadan yara almadan çıkmayacağımı bilsem de, bu Akademi'de hayatta kalmanın tek yolunun yerimi korumak olduğunu da biliyordum. Ayrıca, saçlarımla yeniden bir araya geldikten sonra, bugün hala dünyanın zirvesinde kalmaya kararlıydım. Ne olursa olsun.

Max, "Belki de bu yüzden burada," diye azarladı ve ben de soran bir ifadeyle kaşlarımı çatarak ona döndüm. "Böylece Orion onları yeniden yayabilir."

Canın cehenneme, diye tısladım, tenimin her santiminde kan güm güm

atıyordu. "Geri çekil," dedi Darius beni şaşırtarak. "Orion, Vahşi Kral'ın kızına elini bile sürmez. Bundan daha klası var.

Caleb omzunu Darius'un omzuna vurdu. "İkinizin küçük arkadaş olduğunuzu unutmuşum."

Darius düz bir sesle, "Biz küçük dost değiliz," dedi ama Caleb arkasını dönünce gülümsemesi bozuldu.

"Hayır, kesinlikle değiliz, Bay Acrux," Orion'un sesi odayı doldurdu ve grup onu aramak için dağıldı. Üzerinde bir tişört ve kot pantolonla kapıda duruyordu, günlük kıyafetleri ve genç görünümüyle bizden biri gibi görünüyordu. Bizden ne kadar yaşlı olduğunu merak ettim; birkaç yıldan fazla olamazdı. "Özellikle hepiniz beni Jüpiter Salonu'nda beklettiğinizden beri. Hepiniz gününüze fazladan iki saat eklediniz, bu da bu akşam akşam yemeğinde kalan artıkları yemeye gittiğinizde güneşin çoktan gitmiş olacağı anlamına geliyor."

"Tanrı aşkına," diye homurdandı Max ve kalbim biraz sıkıştı.

Kahretsin, bu gün neden ruh halimi bozmaya çalışıyor?

Darius kaşlarını çatarak Orion'a bakarak saatine baktı. "Hayatında ilk kez dakik olmak için bugünü mü seçtin?"

"Evet," Orion karanlık bir şekilde sırıtarak P'yi patlattı. "Senin için sakladığım çok şey var ve yapamam*Beklemek*başlamak." Bana kaşlarını çatarak baktı. "Ablan nerde?" diye sordu.

"Hmm burada mı?" dedim ve kaşları daha da çatıldı. "Elimi saçıma attım. Ben Darcy, efendim."

"Ah," diye fısıldadı, boğazı inip kalkıyordu. "Pekala, beni takip et." Midemin düğümlenmesine neden olan karanlık bir gülümsemeyle kapıdan çıktı.

Max kabaca yanımdan geçti, ardından Seth diğer omzuma girdi. *pislikler*.

Arkamdan giderken aramızda birkaç metre mesafe bıraktım, giderken kahve fincanımı masanın üzerine bıraktım ve kanepe olayından gerçekten paçayı sıyırabilecek miyim diye merak ettim.

Orion, grubun önünde hızlı bir adım atarak The Wailing Wood'a doğru bir kestirme yol yaptı. Mirasçıların etrafındaki tasasız auradan, yenilip ormanda ölüme terk edilmeyeceğimizi varsaydım.

Ağaçlara doğru ilerlerken biraz rahatladım ve Mirasçılar bana hiç aldırış etmediler. Orion, The Howling Meadow'a kadar bir yol kesti ve o küreklerin önünde durunca kaşlarımı çattım. Bize bakmak için döndü, gözleri kötü bir şey yapmak üzere olduğunu belirten o sırıtışlardan biriyle parıldadı. "Tutukluluğunun ilk yarısı çayırda sekiz fit derinliğinde bir çukur kazmakla geçecek."

Kalbim rahatsızca sıkıştı. O gerçek miydi? Cılız kollarım ve küçük boyumla tam olarak ağır işler için yaratılmadım.

Caleb bir kürek kaptı ve Orion, o gelmeden önce onu sonuna kadar yakaladı.

yürüdü "Çukuru ekip olarak kazacaksın Altair."

Caleb inledi. "Teşkilatımızın tek başına daha iyi çalıştığını biliyorsun."

"Ejderhalar da öyle ve ben Darius'un şikayet ettiğini duymuyorum. Şimdi işe koyul. Sihir yok." Orion kollarını kavuşturdu, ifadesi soru zamanının bittiğini söylüyordu.

Darius'a gelişigüzel bir şekilde ilk adıyla hitap etmesi üzerine kaşlarımı kaldırdım. Ve ona bir kürek uzattığında, Darius ona teşekkür bile etti. Geraldine'in onlar hakkındaki teorisi yerinde görünüyordu. Onlar çok daha fazlasıydı*küçük arkadaşlar*. Kollarındaki o işaretlerle birbirlerine bağlanmışlardı.

Darius diğer adamlarla birlikte uzaklaştı ve ben küreğimi almak için ilerledim. Orion onu aldı ve benim için uzattı. Almadan önce elimi tuttu, başparmağını avucumun üzerinde gezdirdi ve içimi ürpertti. Diğer yandan da aynı işlemi tekrarladı ve işaret parmağını dudaklarına bastırdı. "Bu cildinin çatlamasını durdurur," diye fısıldadı.

Küreği bana uzatıp kenara çekilirken ona tam bir şaşkınlıkla baktım.

"Teşekkürler," dedim, Heirs'e doğru yürürken yüksek çimenlerin ve rengarenk çayır çiçeklerinin arasından geçerek yanından geçerken kafam karışmıştı. Dördü bir daire oluşturmuş ve çukuru kazmaya başlamışlardı bile.

Yaklaştıkça göğsüm sıkıştı, her an yukarı bakıp bana küfürler savurmalarını bekliyordum. Yine de fırlatılan taciz değildi, çamur dolu bir kürek önüme uçtu ve yüzüme tokat attı.

"Ah!" Hepsi kahkahalarla kükredikçe ben ciyaklayarak çamur tükürdüm. "

gerizekalı" "BIRAK VE BANA ELLİ SETH CAPELLA VER!" Orion gümledi ve gözlerimdeki çamuru sildim, onu tarladaki bir vampirden çok bir cankurtaran için uygun görünen yüksek bir sandalyeye tırmanırken gördüm.

Onu oraya kim koydu?

Seth şınav setinin yarısına gelmişti ki ben çembere katıldım ve bileğimden bir bant alıp bir düğüm haline getirirken artık çamurla beneklenmiş olan yeni saçımı geriye çektim. Diğer ikisinden olabildiğince uzak olmak isteyerek kendimi Caleb ile Darius'un arasına yerleştirdim. Darius ve Caleb pek gelişme kaydettiklerinden değil ama ikisi de saçımı kesen ya da en derin korkumu dudaklarımdan çıkaran adam değildi.

Darius bir makine gibi çalıştı, ağırlığını küreğe verdi ve çizmesini daha derine kazmak için kenara vurdu. Onun tarzını taklit etmeye çalıştım, toprağı arkamda bir yığın haline getirmeden önce küreği toprağın mümkün olduğu kadar derinine sapladım.

Benim yığınım diğerlerininkinden bariz bir şekilde daha küçüktü çünkü onlar birlikte çalıştılar ve şimdiden topraktan derin bir dilim aldılar.

Alnımdaki teri ve çamuru silerken çaresizce nefesimi tutmak zorunda kaldım.

Vega! Orion beni çağırdı ve küreği bıraktığım için minnettarım. Başımın birkaç metre yukarısında oturduğu yüksek metal sandalyesine doğru yürürken biraz başım dönüyordu. Şimdi üzerine büyük bir şemsiye kurulmuştu ve elinde görünüşe göre yanında getirdiği bir kahve matarası vardı. Atlas'ı dizinin üzerine dayanmıştı ve parlak bir gülümsemeyle çamur lekeli tenime bakarken sabahının tadını çıkarıyormuş gibi görünüyordu. Büyüsü sayesinde en azından ellerimde su toplaması olmadı.

"Su." Orion elini salladı ve su havada toplanarak parlak bir küre şeklinde daireler çizdi. Orion bana bir bardak attı ve ben de son anda yakaladım. Su sıçrayarak doğrudan içine düştü ve ben onu açgözlülükle yuttum.

"Bu kayırmacılık, efendim!" Caleb aradı.

"Haklısın, ne kadar kabayım!" diye bağırdı Orion, elini kaldırarak ve

tüm mirasçıların üzerine sağanak bir şelale döküldü. Max bir horoz gibi öttü, görünüşe göre sağanağın tahrik ettiği göğsünü yumrukladı. Diğerleri, su üzerlerine düşmeye devam ederken pek mutlu görünmüyorlardı.

Boğazımdan bir kahkaha yükseldi ve Orion bana göz kırptı. "Yani biraz sorun yaşıyorum Bayan Vega."

"Neyle, efendim?"

"Seni kız kardeşinden ayırıyorum," dedi, hâlâ Mirasçıların üzerine yağdırdığı şiddetli fırtınanın arasından yalnızca benim duyabileceğimi düşündüğüm alçak bir sesle. "Ve soruma asla cevap vermedin. Mavi mi yeşil mi?”

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi ve omuz silktim, onu bu soru üzerinde sürekli bir merak içinde bırakmaya karar verdim ve gruba katılmak için geri yürüdüm.

"Gün batımına kadar bir cevap istiyorum," diye seslendi arkamdan ve sırıtışım daha da genişledi.

Asla olmayacak, Profesör İki Kişilik.

Yerel bir yağmur duşuna dönüştüğü için Orion'un sağanak yağışına yöneldim. Isınan tenimi soğuturken ve giysilerimi kaplayan çamuru temizlerken iç çektim. Küreğimi almak için eğildim ama oraya önce Darius geldi, küreği çırptı ve Seth'e fırlattı. Seth onu Max'e attı ve o da Caleb'e attı. Onu almak için ileri atıldım ve Caleb kahkahalar atarak kafamın üzerinden Darius'a fırlattı.

"Tanrı aşkına," diye ofladım, kollarımı kavuştururken onların oyununa inanmadım.

Darius onu bana uzattı ve ben de onu almak için harekete geçtim. Parmaklarımı ucuna doladım ve beni kendisine doğru çekmek için sertçe çekti. Ayağım çamurda kaydı ve birinin ayağı beni bitirmek için önüme vurdu. Yüksek bir sesle sırt üstü yere düştüm ve kahkahalar etrafımda yankılandı.

"BANA ELLİ ALTAIR VER!" Orion böğürdü, bu yüzden bana çelme takanın Caleb olduğunu tahmin ettim. Yüzümü buruşturarak ayağa kalktım, çamurlu elimi sildim

kot pantolonumu indir.

“Tam bir Pitball koçu oldu. Sadece biraz eğlenceliydi, diye mırıldandı Caleb, yağmurdan inip setini yapmak için aşağı inerken. Şiddetli bir hızla yukarı aşağı hareket ederken kaslı kollarının şişkinliğini fark etmekten kendimi alamadım. Küreğimi toprağa saplarken içimden kendime kızarak arkamı döndüm. Su, çamurun daha kolay kaymasını sağladı ve ben de rahatlayarak omzumun üzerinden koca bir kepçe fırlattım.

"Öf!" Caleb ağladı ve yükü onun üzerine attığımı anladığımda nefesim kesildi.

Ayağa fırladı, ağzı sırıttı ve gülümsemesini yansıtırken kalbim biraz yavaşladı. "Dikkat etsen iyi olur, Vega," dedi yanımdan geçerken ama diğer Mirasçıların yoluma savurup durduğu iğrençliklerin hiçbirini içermiyordu bu.

Seth, Burt Bacharach'ın Raindrops Keep Falling on my Head şarkısını söylemeye başladı. Beyaz gömleği, kaslı vücudunu ve ondan dereler halinde damlayan suyu ortaya çıkarmak için tamamen şeffaf hale gelmişti.

"Kapa çeneni!" Orion bağırdı. "Burada konsantre olmaya çalışıyorum." "Yine porno mu izliyorsunuz, efendim?" Seth sırıtarak ona ateş etti.

"Evet, annen son baskıdan bu yana gerçekten çok iyileşti," diye yanıtladı hiç duraksamadan ve boğazımdan bir kahkaha koparken Seth'in yüzü kaşlarını çattı.

"Kim olduğunu biliyor musun*dır-dir* hep porno mu izliyorsun?" Max araya girdi. "Sen mi?" diğer üç adam hep bir ağızdan cevap verdi.

Hepsi kahkahayı patlattı ve ben de katılma dürtümü bastırdım. Max kuru bir sesle, "Komik," dedi. Washer'ı kastetmiştim. Geçen gün birini kovmak için sınıfa gizlice girdi.”

"Yalancı," diye güldü Darius, ben burnumu kırıştırırken.

Caleb, "Pşş," diye Darius'a el salladı. “Su büyüm bile yok ama

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Ne zaman onların bölgesine girsem Washer'ın porno izlediğini duyuyorum. Bu adamın şehvet bağımlılığı var yemin ederim.

"Buna inanıyorum," dedim kendi kendime ama herkes sanki sohbetlerine katılmaya cesaret ettiğime inanamıyormuş gibi kaşlarını kaldırarak bana döndü. Bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdım, incelemeleri altında kendimi garip hissettim.

"Ah evet, nasıl olur?" diye sordu Caleb, bana şaşkın bir bakış atarak.

"Tarot dersimi devraldı," dedim hepsinin bana bakmasından biraz rahatsız hissederek. "Ama biz kağıt bile okumuyoruz, herkese el falına bakmak için bize el falı yaptırdı."

Ha, olamaz, diye güldü Caleb. "Kızlar için berbat."

"Sadece onlar değil kardeşim," dedi Darius. "Adamların Su Elementi dersi için giymeleri gereken kıyafetleri gördün mü? O sürüngen, oraya her geldiğimde çöplüğümü görmek istiyor."

"Biliyorum, ayrıca mayolar kızlar için daha dekolte olabilir mi?" dedim gözlerimi devirerek.

Darius, "Bunu onun önünde söyleme yoksa bunu gerçekleştirmenin bir yolunu bulur," diye şaka yaptı ve ben de biraz gergin bir şekilde güldüm.

Vay canına, Ejderha bir kez olsun benimle eşitim gibi konuşuyor.

Seth'in etkileşimimizi ters ters baktığını fark ettim. Orion'a bir bakış attı ve sonra çalışmaya devam etti, bileğindeki saç örgüsü beni tekrar gerdi.

Çukur kazıldığında öğlen olmuştu ve iki buçuk metrelik bir çukurun dibinde, ayak bileklerimiz çamura batmış, iliklerimize kadar sırılsıklam olmuş ve cehennem gibi yorgun bir halde durduk. Kuyu*BEN*neyse öyleydi Son birkaç saattir ayağımı o kadar çok kaybetmiştim ki üzerim pislik içinde kalmıştı ama üzerime düşeni yapmıştım. Ağrıyan kollarım bunun kanıtıydı.

"Pekâlâ, umarım hepiniz sabahtan benim kadar keyif almışsınızdır," diye seslendi Orion bize. "Yukarı kalk."

Caleb, tepesinden atlayabilmesi için altından spiral şeklinde yükselen ince bir toprak platform yarattı. Max avuçlarından çıkan bir hava patlamasıyla kendini yukarı itti ve Darius çukurun duvarına ateşle bir yol açarak tepeye çıkan bir geçit oluşturdu. Seth de kendini havayla dışarı itti ve parmaklarımı birbirine sürttüm, ağzım kururken beşi de beklentiyle bana bakıyorlardı. Darius'un yolunu kullanabileceğimi biliyordum ama bunu kendim yapmak ve yetkinliğimi kanıtlamak istiyordum.

Max kıkırdadı ve yanındaki Darius'a dirsek atarak sırıttı.

Hava güçlerimi kontrol etmede gittikçe daha iyi hale geliyordum ve önüme bakan dört alaycı yüzü engellemek için gözlerimi kapattığımda, vücudumdaki havanın basıncını ellerimden iterek hissettim.

Zirveye yüksek hızda fırladım ve zafer içimden yükseldi. Bir kalp atışının çok geç olduğunu fark ettim, nişan almayı unuttum ve tüm gücümle Seth'e çarptım ve onu yere indirdim. Bana şok içinde baktı ve ben yanaklarım alev alarak ondan uzaklaştım. Birisi bana elini uzattı ve yukarı baktığımda Darius'u orada buldum.

"Kötü çaba," dedi sırıtarak ve o beni dik tutarken gönülsüzce elini tuttum.

Orion gözlerinde bir eğlence parıltısıyla bize baktı ve ardından Caleb'i işaret etti. "Altair, o deliği doldur."

Caleb öne çıktı, etrafındaki toprak yığınlarını savurdu ve hepsini tüm sabahı kazmakla harcadığımız deliğe girmeye zorladı. Yine de, grubumuza göz gezdirirken ve birkaç Mirasçı'nın bugün birkaç kez bana gerçek bir insan gibi davrandığını düşündüğümde, bunun boşa gitmiş olup olmadığını merak ettim.

Orion bizi kampüsün merkezine ve Jüpiter Salonu'na kadar götürdü. İçeri girdik ve onu atriyum boyunca büyük bir mermer kemerin ötesindeki bir merdiven boşluğuna kadar takip ettik. Hızlı adımlarla birkaç kat çıktı.

ve peşinden koştuk, kısa bir süre sonra uzun bir koridora ulaştık ve tavandaki bir kapağın altında durduk.

Orion ayağa fırladı, tırnağı yakaladı, bunu yaparken gömleği yukarı kalktı ve bana sıkılaşmış karın kaslarını görmemi sağladı. Yanaklarım kızardı ve arzu karnımda açıldı. Seth'in de bakışlarının onun üzerinde olduğunu fark ettim ve açıkça her iki yöne de sallandığını fark ettiğimde biraz şaşırdım.

Yüzümün kızardığını saklamak için Orion'dan uzaklaşırken, minderli bir pencere kenarına serili bir dizi metal mala ve büyük siyah eldivenler gördüm. Ne yapacağımızı anlamaya çalışırken kaşlarımı çattım.

Orion bir merdiveni aşağı çekti ve ben yukarıdaki bulutlara baktım, tepeden esen rüzgarın sesi.

Biz ona bakarken, "Yukarı," diye talimat verdi. Malaları ve kalın eldivenleri, onlar önden gidip çatıya çıkarken Mirasçılara dağıttı.

"Hepiniz sırılsıklamsınız," diye işaret etti, gözleri vücudumu taradı. Cevap olarak başımı salladım, o bana bir mala ve bir çift eldiven uzatırken dilimi çalıştıramadım. "Air Elemental sınıfında sana kurulamayı öğretmediler mi daha?"

"Hayır, efendim."

Çok davetkar görünüyordu, ifadesi beni içine çekiyordu ve gözleri göğsümde dönen bir alevi yakıyordu.

"Kullanışsız. Pekâlâ, o zaman sen çık," dedi ve ben de ilk basamağı tutarak merdivene doğru ilerledim.

Orion arkamdan yaklaştı ve parmakları zar zor algılanacak şekilde belime dokundu ama bunu her yerde hissettim. Sırtımda tüylerimin diken diken olmasına neden oldu ve omurgamdan yukarı ilahi bir ürperti yükseldi. Isıtılmış hava kıyafetlerimin altına itildi ve onları neredeyse anında kuruttu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım bugün ikinci kez.*Ona ne oldu?*

Ellerimin iki yanından merdiveni tuttu. "Yukarı," yanağıma doğru nefes aldı ve bacaklarımın her birine sıcak balmumu dökülerek hareket etmemi neredeyse imkansız hale getirdi. Ama bir şekilde başardım.

Kapağa tırmandım, Jüpiter Salonu'nun tepesine vardığımda nefesim kesildi. Çatı kırmızı kiremitlerle kaplıydı, her iki tarafımda hafif bir eğimle aşağı doğru iniyordu. Orion yanıma atladı ve beni çatının diğer ucuna, Mirasçıların bir araya toplandığı, asık suratlı bakışlarıma bakmam için çevirdi.

Fayansları kaplamak, çimentoya benzeyen kalın, gri bir maddeydi.

Orion, "Geçen gün adı açıklanmayan bir Griffin buraya geldi," dedi. "Sarhoş ve Düzen formunda. Görünüşe göre az önce yediği şey onunla aynı fikirde değildi.

"Aman Tanrım," diye nefes verdim, pisliğin ne olduğunu anladım.

"Griffin boku cidden iğrenç," diye devam etti Orion neşeyle. "Kaya kadar sert kurur ve cildinize bulaşırsa günlerce yanan, lekeli mor bir kızarıklık verebilir."

Kollarını kavuşturup başını sallayan Max dışında Mirasçılar hemen eldivenlerini giymeye başladılar. "Bunu yapmıyorum. Hassas bir cildim var. O boka dokunan herkesten on kat daha fazla kızarırım."

Bunun üzerine kulaklarım dikildi.*Bu, görmek isteyeceğim bir şeye benziyor.*

Arkadaşları gülmeye başladı ve Orion ona yorgun bir bakış attı.

"Reddederseniz, gelecek hafta Starlight Academy'ye karşı oynayacağınız maçta oynamayı unutabilirsiniz."

"Ama efendim! Babam o maçı izlemeye geliyor," diye yakındı Max.

"Öyleyse temizliğe başla," diye homurdandı Orion ve ses tonu içimi ürpertti. Sert tonunu bana yöneltmediği zamanlar çok sıcaktı.

Max eldivenleri giydi, bir Griffin dışkısı yığınının yanında diz çöküp onu yontmaya başlarken kendi kendine küfürler mırıldandı. bu

saniyesinde topaksız çalıştı, havaya çürümüş lahana gibi hastalıklı bir koku yükseldi.

Caleb eğilip öğürdü ve Orion burnunu kırıştırdı.

Çatının diğer ucuna doğru yürürken yüzünü kapatan Orion, "Rüzgar Altair aşağı," diye cesaret verdi.

Caleb gömleğini burnunun üzerine çekti ve rüzgar ondan uzaklaşmak için pozisyon değiştirdi. Kendi kaka yığınımın yanında diz çökmek için hareket ettim ve malamla onu kiremitlerden kazımaya başlarken derin bir iç çektim.

Kısa süre sonra kendi gömleğimi kaldırıp burnumu kapatmak zorunda kaldım, koku gittikçe daha fazla şey kırıldıkça daha da arttı. Kimse bakmıyorken, Tory ve benim Max'ten intikam almak için kullanabileceğimizi umarak bir yığınını cebime attım.*Düşünsene, bir şekilde ona bulaşabilseydik, güzel yüzü lekeli ve mosmor olurdu...*

Orion bazı büyük kovalar sağladı ve ben kovayı doldururken Caleb'le paylaştım, Max kovayı The Wailing Wood'a boşaltmak için ileri geri taşıma rolünü üstlendi.

Güneş gökyüzünde alçalırken ve ben yemek ve sıcak bir duş hakkında hayaller kurmaya başlarken, Darius'un Orion'la birlikte çatının uzak ucunda oturduğunu fark ettim. Sırtları bize dönüktü ve alçak sesle sohbet ediyorlardı. Arada bir kahkahaları yolumuza düşüyordu. Caleb ve Seth başlarını kaldırıp onlara dik dik baktıktan sonra işe geri dönüyorlardı.

Max, ormana yaptığı son geziden sonra yeniden ortaya çıktı, havanın gücünü kullanarak yerden yükseldi ve süzülerek biraz zaman kaybederken hepimizin üzerinde havada asılı kaldı.

Orion, bunu fark edemeyecek kadar Darius'la sohbet etmeye dalmıştı ve diğer Mirasçılar bunu çalışmayı bırakmaları için bir işaret olarak aldı. İşime konsantre oldum, onlara sırtımı döndüm ve Orion'un bu tutuklama için yakında zamanı arayacağını umdum. Bugün güneşin ufka ulaşması her zamankinden daha uzun sürüyor gibiydi.

"Selam şeftaliler," dedi Max, kovayı yanıma bırakarak yerimden sıçradım. “Tekrar gözaltına alınmanızın sebebi neydi?”

Caleb yanıma çökerek, "Söylemedi," diye yanıtladı benim yerime. Max elini

omzuma koydu ve ben panik içinde geri çekildim, kendimi savunmak için avucumu kaldırdım. Sihir parmak uçlarıma bile ulaşmadan, etkisi beni ele geçirdi ve iliklerime kadar bir güven ve sükunet seli yolladı.

"Bu yüzden?" Maks bastı.

"Orion'un ofisinden yıldız tozu çaldım," diye derin bir nefes aldım ve Seth'in yaklaştığını gördüm, ilgisini açıkça artırmıştı. Saçlarını, elmacık kemiklerinin jilet gibi keskin açılarını ortaya çıkaracak şekilde başının tepesinde bir düğüm oluşturacak şekilde bağlamıştı.

"Yıldız tozu?" diye sordu. "Ne için?"

"Eve gidecektik," sözleri dudaklarımdan döküldü ve içimden küçük bir ses bunu açıkladığım için bana bağırdı.

Üçü bir bakış paylaştı ve Seth'in yüzüne hesaplayıcı bir ifade yerleşti. Avucunu kaldırdı, havada çizgiler çizdi ve üzerimden garip bir damlama hissi geçti.

Max sırıttı ve çatının kenarında otururken hâlâ bize bakmayan Orion ve Darius'a baktı.

"Hey Profesör Sik boku!" Max bağırdı ve ne Orion ne de Darius cevap vermeyince, onu duyamayacakları açıkken, aklım başımdan gitti.

"Mükemmel," dedi Seth soğuk bir sesle. "Bırak onu Max."

Dostum, Orion tam orada, diye tısladı Caleb, Max beni bırakırken başını sallayarak.

Gücünün baskısı göğsümden yavaşça çekildi ve onun yerine korku beni buldu. Seth beni ayağa kaldırdı ve vücudunun yarattığı kafese çekti.

"Çek ellerini üzerimden," diye hırladım, parmak uçlarıma sihir çekerek.

Ateş alevlendi ve bir an saf adrenalinle kollarını tuttum, etini yaktım. Seth dişlerini gıcırdatarak beni çatının kenarına doğru çekti ve bırakmayı reddetti. "Neden gitmedin?" diye sordu, gözleri neredeyse korkuya benzeyen bir şeyle parlayarak.

"Yapma!" Max'in kahkahası kulaklarıma çarptığında irkildim. Caleb çenesi açık ve yüzünde koyu bir kaş çatmasıyla herkese baktı.

Yanık ten kokusu burnuma geldi ama Seth vahşiydi, beni bırakmayı reddederken gözleri parlıyordu. "Neden?!" beni Max'in kollarına itti ve bana dokunduğu an, ellerinde yine macun gibiydim.

"Neden?" Max, gücü dilimin etrafında kıvrılırken ve istedikleri cevabı vermemi sağlarken kulağımda tekrarladı.

"Çünkü burası bizim evimiz gibi. Biz buraya aitiz."

"Biliyordum." Seth parmağını bana suçlarcasına salladı. "Tahtı istiyorlar."

Üç Mirasçı birdenbire havada geriye doğru uçmaya başladı ve onlar çatının kenarından atılırken şaşkınlıktan nefesim kesildi. Düşmek yerine baş aşağı çevrildiler, sanki aşağıdaki dik düşüşün üzerinde bileklerinden tutulmuş gibi sallandılar.

Orion yanımdan hızla geçti, kollarını sıvadı ve ifadesi ateşli bir öfke çukuruydu. "Arkamdan lanet bir sessizlik büyüsü mü yaptın? Sen*sormak* kovulmak için mi?!" diye kükredi.

Darius, dudakları gergin bir ifadeyle arkadaşlarına bakarken ellerini ceplerine sokarak yanıma geçti.

"BANA CEVAP VER!" Orion böğürdü ve kampüste aşağıdaki patikanın üzerinde sarkan Mirasçıları işaret eden öğrenciler gördüm.

"Hayır efendim," dediler bir ağızdan.

Seth'in erkek topuzundan kurtulmuş saçları rüzgarda uçuşuyordu. Geride tutmaya çalıştı ama Orion'un rüzgarı arttırdığından oldukça emindim.

onu daha da fırtınalı bir rüzgara sokmak için baskı.

"Bu Göksel Mirasçılar mı?" aşağıdan bir ses bana ulaştı, ardından kahkahalar ve nefes nefese kalma sesleri geldi.

FaeBook'un şu anda patladığını ve onların tehditkâr davranışları karşısında duyduğum endişenin yerini bir baloncuğun doldurduğunu hayal ettim.

Öğrenciler fotoğraf çekmeye başlayınca Max öfkeyle yere baktı. "Demek istediğinizi söylediniz, Profesör. Bizi hayal kırıklığına uğratın."

"Güzel," diye homurdandı Orion elini sallayarak ve büyüsü onları serbest bıraktı. Onlar yere doğru düşerken, kalbim deli gibi atarken kenara doğru koşarken şok içinde nefesim kesildi.

Max havada dönerek seyirciler için büyülü bir esinti ile bir gösteri yaparken, Seth kendini ters çevirip bir meleğin tüm zarafetiyle ayaklarının üzerine hafifçe indi. Caleb kendini bir toprak direğine taktı, patikaya inmek için basamaklar oluşturdu ve orada duran öğrenciler için selam verdi.

Hayranları alkışlayıp kıkırdayarak etraflarına yağarken dudaklarımı büzdüm.

"Kahretsin," diye mırıldandı Orion, yanıma geçerek. "En azından birinin patlayacağını umuyordum." Şaka yapıp yapmadığını bilmiyordum ama Darius kahkahayı bastı. Görünüşe göre öyleydi.

"Dokunulmazlar," diye fısıldadım, ellerim sıkı yumruklar halinde kıvrılırken gözlerimi aşağıdaki gruptan ayıramadım.

"Kimse dokunulmaz değildir," dedi Orion, kalbimde derin bir akor oluşturan gürleyen bir ses tonuyla. "Basmak için doğru düğmeleri bulman yeterli, Blue." Sesini gizli bir fısıltıya indirerek yaklaştı. "Yoksa Yeşil mi?"

Orion'la cezasını bitirdiğinde Darius'la buluşacağım Ateş Arenası'na doğru aşırı büyümüş çayırdan bir yol açarken, uzun çimenler dizlerimin etrafında sürüklenirken Hava Bölgesi'nden GÜNEYE KOŞTUM.

Çalma listemin son bölümüne gelmiştim ve ritim beni koşmaya itmişti, yokuş aşağı koşarken uzun saçlarım arkamda uçuşuyordu, son görüşteydi.

Yeni bir PB'ye yakındım, sadece bu tempoya ayak uydurmam gerekiyordu ve on km'lik rekorumu kıracaktım.

Darius'un gerçekten gelip gelmeyeceğini merak ettim. Bana ve Darcy'nin süslü partisine katılmasına oldukça kararlı görünüyordu ama aynı zamanda benimle o kadar çok kez görüştüğü konusunda yalan söylemişti ki, onun sözüne güvenmemiştim.

İtfaiye Bölgesi'ne geçtim ve zemin spor ayakkabılarımın altında sertleşerek düzleşti. Ateş Arenası'na koşarken son kez hızımı artırdım ve on yedi saniye kala dışarıdaki çakılların üzerinde kayarak durdum.

Zaferle haykırdım, kazandığım için kendi kendime gülümsedim, sonra kalbim gibi vücudumdaki teri ve kiri temizlemek için su büyümü kullanmak için bir dakika ayırdım.

oranı yavaşladı.

Bana doğru bir hareket bulanıklığı geldi ve Caleb Altair elini altın rengi buklelerinin arasından geçirerek ve en iyi arkadaşıymışım gibi bana sırıtarak yanımda belirdiğinde nefesim kesildi.

“Yine de yenemedin*Ben*yine de, yapabilir misin? diye sordu Caleb gelişigüzel bir şekilde, ellerini kotunun ceplerine sokarak.

"Kan emici güçlerini kullanmasaydın yapabilirdim," diye yanıtladım, nefesimi tutarken biraz nefes nefeseydim.

"Ama süper güçlerim elimde olsa neden kullanmayayım?" alay etti.

Kendime rağmen gülümsedim. Caleb'in onda karşı koyması zor bir çekiciliği vardı.*öyleydi*asalak bir ahmak.

"Dur tahmin edeyim, beni ısırmaya mı geldin?" Dişlerinden kurtulduğum birkaç günün tadını çıkarmıştım ama bunun uzun sürmeyeceğini biliyordum. Partinin olduğu gece havuzda başıma gelenlerden dolayı kendini biraz suçlu hissetmiş olabilirdi ama beni sonsuza dek paçayı kurtarmayacaktı.

"Hayır. Geçen geceki ıstırabınıza katıldığım için diğer Mirasçılardan faydalanıyorum, bu yüzden şu anda Seth'in gücüyle doluyum," dedi ve buna şaşırdığımı pek gizleyemedim.

“Eğer ceza istiyorsan, o zaman vermemelisin.*BEN*bunu dağıtan kişi sen misin?” diye sordum ona tek kaşımı kaldırarak. Bunun böyle olduğu gerçeğinden bahsetmeye gerek yok, onun için planlarımıza çoktan başladık.

Caleb karanlık bir şekilde gülümsedi. "Aklından ne geçtiğine bağlı tatlım. Belki de senin gibi bir ceza isterim.”

Ağzımı onunkine yaklaştırıp sesimi alçaltırken, ona biraz daha yaklaşıp tatlı kokusunu içime çektim. "Ama hoşuna giderse, sana bir ders vermeyecek, değil mi?"

Yanından geçip Arena'ya doğru ilerlemeye başladım.

Yürürken etrafımda kırmızı çiçekler açtı ve büyü gösterisine gülümsememek için dudağımı ısırdım.

"Ben gerçekten çiçek gibi bir kız değilim," dedim, ona biraz da olsa alay etme dürtüme karşı koyamasam da, ona bakmadan. "Belki bir Pegasus onları daha çok sever?"

"Lanet bir Pegasus istemiyorum," dedi sesinde bunun onu ne kadar sinirlendirdiğini anlamamı sağlayacak kadar sert bir tonla.

Güldüm ve yürümeye devam ettim.

"Bana ne yapmaktan hoşlandığını söyle o zaman," diye seslendi

arkamdan. "Yağ ve motor dumanı," diye yanıtladım.

Arenaya girmeden hemen önce arkama baktım ve onun bana, yükselmek istediği bir meydan okumaymışım gibi sırıttığını gördüm.

"Yine de ödemen gerekiyor," diye uyardım.

"Nasıl istersen tatlım." Emrinin hızıyla benden uzaklaşmadan önce bana gamzelerle dolu göz kamaştırıcı bir gülümseme gönderdi.

Ateşin Varisi ile buluşmam için Arena'ya girerken gözlerimi devirdim. Bu etkileşimin öncekinden çok daha az eğlenceli olacağı hissine kapıldım.

Üzerimi değiştirmeden doğruca soyunma odalarından geçtim ve geniş, kumlu arenaya çıktım.

Darius'un çoktan orada olması beni şaşırtmıştı, etrafını saran bir grup hayranı çeken bir gösteride sihrini kullanırken, etrafında dört nala koşan ateşli bir at sürüsü vardı.

Beş ata ilgiyle bakarak ve her biri arasındaki farkları fark ederek daha yakına gittim. Böyle bir sihri şekillendirirken bireysel detayları korumanın ne kadar zor olduğunu biliyordum ve etkilenmeden edemedim: Aynı anda iki farklı temel şekil bile oluşturamadım.

Yine de gücümü kontrol etmeme yardım etmesi için onun farklı olacağını umuyordum. Eğer çözebilirsem, Pyro öğrendiklerimi Darcy'ye de aktarmamı istedi, bu yüzden bu dersten en iyi şekilde yararlanmam iki kat önemliydi.

Darius benim yaklaştığımı gördü ve elini bana doğru sallayarak atları dört nala bana doğru gönderdi.

Yavaşlamayınca irkildim ve son anda kendimi korumak için önüme kaba bir su kalkanı fırlattım.

Darius üzerlerindeki kontrolünü bırakıp sihrin dağılmasına izin verdiğinde atlar kalkana çarptı ve cızırdayarak yok oldular. Onu izleyen öğrenci kalabalığı heyecanla alkışladı.

"Üstünü değiştirmeyecek misin?" Taytlarıma ve spor sütyen kombinime bakarak bana doğru yürürken sordu.

Başımı salladım. "O takım elbise ateş büyümü alt üst ediyor. Böyle daha iyi kontrol edebilirim," dedim, bu noktada geri adım atmayı reddederek.

Darius omuz silkti. "Kontrolünü kaybedersen kendini riske atan sensin," diye uyardı. Sınıf için sağlanan daracık gri kıyafeti giymişti ve kaslı vücuduna nasıl yapıştığına bakmamaya çalıştım.

"Büyüm bana zarar vermez," diye karşı çıktım.

"Sen ne dersen. İyileşirse seni iyileştirmemi bekleme.

Ah hayır, yanarak ölmeme izin vermeni beklerdim, diye temin ettim onu, ses tonum düzdü.

Darius onun hakkındaki bu değerlendirmeden pek hoşlanmamış gibi kaşlarını çattı ama varsayımıma meydan okuyacak hiçbir şey söylemedi. "Başlamaya hazırmısın?"

Başımı salladım, gerçi bunun ne anlama geleceği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Hâlâ onu izlemekte olan toplanmış öğrencilere, sanki dünyanın en ilginç şeyiymiş gibi bir bakış attı.

"Hadi." Darius onu takip etmem için beni çağırdı ve ben de ona ayak uydurdum.

antrenman yapan başka kimsenin olmadığı, arenanın uzak tarafına geçerken onu. Diğer öğrenciler ipucunu almış gibi göründüler ve dağıldılar, ancak küçük bir kız grubunun yavaşça arkamızdan geldiğini fark ettim.

"Bay Popüler olmak güzel olmalı," diye yorum yaptım.

Darius, bu konudaki duygularına dair bana herhangi bir fikir vermeyen bir şekilde homurdandı. "Sen ve kız kardeşin ilgiden payınıza düşeni alıyorsunuz."

"Eh, biz kampüsteki parlak yeni oyuncaklarız," diye mantık yürüttüm. "Hiç şüphe yok ki yakında herkes bizden sıkılacak. Genel kişiliğim çoğu insana oldukça itici geliyor.

"Fark etmiştim," diye yanıtladı Darius ama ses tonu düpedüz düşmanca olmaktan çok alaycıydı, bu yüzden geçiştirdim. "Büyü rezervlerin nasıl?" diye sordu, durarak. "Seninle elim mi dolu olacak yoksa azalıyor musun?"

"Ah, ben her zaman bir avuç dolusuyum," dedim meydan okurcasına ve buna karşılık ne söyleyeceğinden emin değilmiş gibi bakışları üzerimde gezindi.

"Bunun doğru olup olmadığını öğrenelim, olur mu?" Darius elini bana uzattı ve bir an şüpheyle baktım. Profesör Pyro bana güçlerimizi birleştirmek istiyorsak fiziksel teması sürdürmemiz gerektiğini açıklamıştı ama benim bu konuda birkaç çekincem vardı.

Elini tutmak için yavaşça uzandım, parmaklarını elimin etrafına dolayıp tamamen sarmadan önce avucumun içine oturdum.

Bundan sonra ne yapacağımı söylemesini beklerken, teninin benimkine değdiği hissine karşı dudağımı ısırdım.

"Gücünün kaynağına odaklan," diye mırıldandı. "Göğsünün içinde bir havuz olduğunu ve ona katılmak için sihrimi zorlayacağımı hayal et. Bunu hissettiğinde, elimi sık.

"Tamam," diye kabul ettim.

"Gözlerini kapatman yardımcı olur," diye ekledi.

Ona şüpheli bir bakış attım ama o kendi tavsiyesine uydu ve

görmemek için gözlerini kapattı. Bir an için, fark edilmeden yüzünü inceleme dürtüsüne karşı koyamadım ve ancak göğsümde kendi sihrimle hiçbir ilgisi olmayan garip bir karıncalanma hissettiğimde ona baktığımı fark ettim.

Yeni duyuma odaklanırken gözlerimi kapattım ve parmaklarını sıktım. Büyüsünün benimkine sürtündüğünü hissedebiliyordum ve bu, içimin derinliklerinde memnuniyetle yanan bir şeyi ateşledi.

Beni içeri almaya çalış, dedi. "Sen yapamazsan ben zorlayabilirim ama sihrimiz uyum içindeyse birlikte daha iyi çalışırız."

"Bunu nasıl yaparım?" Diye sordum. Onun büyüsünü benimkinden ayrı bir varlık olarak hissedebiliyordum, güçlerimiz birbiri etrafında dans ediyor ama birleşmiyorlardı.

"Bana güvenmek zorundasın," dedi yumuşak bir sesle.

Bunu bir cevapla haklı çıkarma zahmetine girmeden boğazımı temizledim. Tavuk kümesindeki bir tilkiye güvenmeyi tercih ederim.

Birkaç dakika daha öyle durduk ve onun büyüsünün benimkiyle birleşmesi için bir yol bulmaya çalıştım ama bu iyi olmadı.

"O zaman zorlaman gerekecek," dedim sonunda. "Çünkü sana güveniyormuş gibi bile yapamıyorum."

"En azından karşılık vermemeye çalış," diye mırıldandı, bunu yapamayacak olmamdan rahatsız olmuş görünüyordu.

Ama ne bekliyordu? Bana yaptığı onca şeyden sonra sihrini kollarını açarak selamlayacak değildim.

Onun sihrinin dokunuşu benimkinin yanında daha da güçlendi, ta ki tiksindirici, karşı konulmaz hale gelene ve benimkini boğmaya çalışana kadar. Yanıt olarak, kendi gücüm daha da güçlendi, üzerine koymaya çalıştığı sınırlara karşı savaşırken içimde daha da parladı. Profesör Pyro'nun gücümü bu şekilde yönlendirdiğini fark ettim: kaba kuvvetle. Bu, Darius'un bunu umursuyormuş gibi bilerek farklı bir şekilde yapmaya çalıştığı anlamına geliyordu.

daha hoş. Ama bu fikir o kadar saçmaydı ki hemen bir kenara ittim. Hiç şüphe yok ki büyüm üzerinde tam kontrol sahibi olmak istedi, böylece onu beni küçük düşürmek veya başka bir şey için kullanabilirdi.

"Benimle kavga etmeyi bırak," diye emretti, elimi daha sıkı kavradı.

"Bu benim doğama aykırı geliyor," diye mırıldandım.

"Birine güvendiğinde, güç paylaşımı dünyanın en doğal şeyidir," diye karşı çıktı. "Ama samimi bir şey, yeni biriyle her zaman garip hissettiriyor. Özellikle de onları pek umursamıyorsanız."

Bu ifade üzerine homurdandım. Evet, özellikle Darius Acrux umurumda değildi, tam olarak böyle ifade ederdim.

"Savaşmayı bırakacak mısın yoksa kapıları mı tekmeleyeceğim?" diye sordu gücünün gücü yeniden artarken.

"Ben..." Büyümün etrafındaki kalkanları yumuşatmaya çalışırken konsantrasyonla kaşlarımı çattım. Düşündüğümden daha zordu, gücüm açıkça kendini açmak istemiyordu ama sonunda başardım.

Darius'un gücü kendi gücüme kaydı ve ham enerjisi içimi doldururken nefesim kesildi. Kaslarım gerildi ve istemsizce sırtım büküldü. Pyro gücünü benimkine bastırdığında, kendi sihrime kıyasla onun fırçasını zar zor fark etmiştim. Ama Darius'un gücü, derimin altında sürünen ve kendi içimdeki yaratığıma burnunu sokan canlı bir canavar gibiydi. İçimdeki varlığından habersiz olma şansım yoktu.

Alıştıkça nefesim ağırlaştı, omurgamdan aşağı enerji aktı ve Darius'un elini daha sıkı kavradım.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve ona bakmadan edemedim. Aramızdaki temas noktası aynı anda hem çok fazla hem de yetersiz gibi geldi. Başparmağını elimin üzerinde gezdirdi ve karşılık olarak kolumdan elektrik akımı yükseldi.

"Böyle mi hissettirmeli?" nefes aldım

Darius'un dudakları aralandı ve konuşmadan önce gözleri bir an benim üzerimde gezindi. "İkimiz de inanılmaz derecede güçlüyüz," diye sözünü kesti. "Güç, gücü ister."

Buna cevaben bir şeyler söylemek istedim ama içimdeki sihir, çaresizce bir çıkış ihtiyacıyla alevlendi ve tenimin sınırlarını zorlarken nefesim kesildi.

Darius'un bakışları bana bakarken karardı, boğazını temizlemeden önce gözleri bir an ağzıma indi.

"Bir ateş topu yaratmaya çalış," dedi.

Bunu anında yaptım, bu sihrin bir kısmını kullanmanın verdiği rahatlık, kontrolü ele geçirmeyi başaramadan önce bir an kolumun titremesine neden oldu.

Darius'un büyüsü benimkiyle yüzdü ve ben alevleri mükemmel bir küre şekline getirirken iradesinin bana güç verdiğini hissedebiliyordum.

Biraz övgü bekleyerek Darius'a baktım ama bunun ondan beklemenin aptalca bir beklenti olduğunu anında anladım.

"Daha büyük," diye emretti, bana bakmadan.

Küreyi küçük bir araba boyutuna getirerek itaat ettim. "Daha

küçük."

Tekrar söyleneni yaptım.

"Kare. Üçgen. Dikdörtgen. Daha küçük. Daha büyük-" Ne zaman bir emir verse ona odaklandım ve ateş istediğimi yaptı.

Gittikçe daha fazla mücadeleyi tamamlarken sırıtmamak için dudağımı ısırdım ve birleşik sihrimiz alevli bir esriklik iziyle benden kan aktı. Gücümü kullanmaktan aldığım en yoğun telaştı ve bunun onunkiyle birleştiği için olduğunu biliyordum.

Farklı boyutlarda sayısız şekil yarattığımda, aynı anda birden fazla şekil yapmamı sağladı. Sonra şekillerini değiştirmek için onları hareket ettirin, birleştirin ve tekrar ayırın. ile başım dönüyordu

emirler yağdırdı ama ben saf irade gücümle ayak uydurmayı başardım.

Uzuvlarım, yönlendirdiğim enerjiyle neredeyse titriyordu ve aniden durup elimi bıraktı.

Onunki olmadan cildim garip bir şekilde soğuktu ve elime yapacak başka bir şey vermek için kollarımı kavuşturdum.

Darius, performansım hakkında herhangi bir yorum yapmadan bana baktı. "Yorgun hissediyor musun?" O sordu. "Durman gerekiyor mu?"

İçimdeki gücün kaynağına uzandım ama onda eskisinden bir fark hissedemedim. "Hayır. İyiyim," dedim omuz silkerek.

Darius gözlerini kısarak bana baktı. "Değerin azalıyorsa yalan söylemene gerek yok," dedi. "Kabul edersen, gücünün tükendiği gerçeğinden faydalanmayacağım."

Gözlerimi ona çevirdim ve bizden birkaç metre ötede dev bir ateş topu fırlattım. Alevler tenimi ısıttı ve onlara gülümsedim.

"Hala iyi," diye onu temin ettim.

"İyi. Yine de takviyeye ihtiyacım var," diye sinirli bir şekilde mırıldandı ve arkasını dönüp benden uzaklaşmadan önce.

"Seni yaktım mı?" Beni davet etmemiş olmasına rağmen onu takip ederken alay ettim.

"Hayır ama gücümün azaldığını hissedebiliyorum. Büyüyü ödünç vermek zaten kullanmaktan daha zor," dedi umursamazca.

"Ohhh, bu her şeyi açıklıyor," dedim, alayımı anladığından emin olmak için sesimde yeterince sahtelik vardı.

Darius arenanın kenarında bekleyen bir spor çantaya ulaştı ve yanına oturdu. Avuç dolusu altınları kucağına aldı ve bir şişe sudan büyük bir yudum alırken sırtını duvara yasladı.

Yanına oturdum ve bana göz ucuyla baktı.

başka bir şey söylemeden.

"Demek korsan altınını ateşten kurtarmayı başardın?" Parmaklarının arasından birkaç madeni para atarken masumca sordum.

"Ne yazık ki değil. Daha fazlası için eve gitmem gerekti," diye mırıldandı.

"Ah. Fazla para biriktirmen iyi olmuş," dedim kucağından bir madeni para kapmak için uzanarak.

Eli fırladı ve bileğimi kavradı, göğsünden derin bir hırıltı yükseldi. İçimden bir parça korku geçti ama ona tek kaşımı kaldırırken bunu kabullenmeyi reddettim.

“az önce yaptın mı*hırlamak*bana?"

"Neden beni kandırmakta ısrar ediyorsun?" diye sordu, sesi alçaktı, üzerimdeki tutuşu amansızdı.

"Neden bu kadar kolaylaştırıyorsun?" Bozuk parayı kucağına geri attım ve beni serbest bıraktı.

Ona karşılık verdiğimde duruşu biraz gevşedi ve bir şey fark ettiğimde dudaklarımda küçük bir gülümseme belirdi.

"Bu hazine senin için çok şey ifade ediyor, ha? Bu kadarını kaybettiğine göre gerçekten berbat olmalı.

"Yanlışlıkla oldu." Bu sefer yemi yutmayı reddederek omuz silkti. "Tam olarak

nasıl? Kokulu mumlarınızı ipek pijamalarınızın çok yakınında mı yanan bıraktınız? Diye sordum.

Ona yangını sorarak aptallık çizgisini aştığımı biliyordum ama her şeyin ona ilk elden ne kadar ulaştığını gerçekten duymak istiyordum. Ve doğru miktarda dürtmeyle, onun bu konuyu açmasını sağlayabilirdim.

“Aslında esaret teçhizatıma çok yakın olan saç maşamdı. Yağ, bu enayileri cehennem gibi yanıcı hale getiriyor.

Buna ve ağzına gülmekten kendimi alıkoyacak kadar hızlı değildim.

de eğlenerek seğirdi.

Yüz ifademi hızla düzelttim ve asıl amacıma geri döndüm.

"Pekala, en azından tüm p*rtük kıyafetlerin yandı, bu seni daha az pislik gibi gösterecek yeni bir gardırop satın alman için iyi bir şans."

"Her bulut," dedi sakince. Bu alay etme tarzının ondan bir artış görmeyeceği açıktı, ben de bırakmaya karar verdim.

Kulağa çileden çıkarıcı bir şekilde, yangını gerçekten bir kazaya indiriyormuş gibi geliyordu ve durum buysa, o zaman ondan uzaklaşması çok kolaydı. Aklım, ona bu konuda daha fazla acı çektirmenin yollarını aradı. Belki bir şekilde hazineyi ona karşı kullanabilirim? Açıkça sahipleniciydi. Bir kısmının çalındığını fark ederse eminim ki bu onu delirtirdi. Zihnimin derinliklerinde bir plan oluşmaya başlıyordu ama yüzümde yazılı bir suçluluk duygusu görmesin diye onu daha sonra üzerinde çalışmak üzere orada tuttum.

"Yine gitmeye hazır mısın?" diye sordu Darius altını spor çantasına geri süpürürken.

Ayağa kalkarken, "Beklediğimiz ben değildim," diye hatırlattım ona.

Bana elini uzattı ve yarım saniye beni ayağa kaldırırken kibar olduğunu düşündüm ama beni bırakmadı ve bir an sonra büyüsünün fırçasının içimde aktığını hissettim.

Bana bir uyarı bile teklif etmediği için dudaklarımdan bir şaşkınlık kaçtı ve yanıt olarak bir an için gözleri heyecanla parladı. Kesinlikle çılgınca bir fikir olmasaydı, neredeyse bundan zevk aldığını düşünecektim. Ve bunun biraz acele olduğunu kabul etmeliydim.

"Temel şekiller ve kontrol üzerinde hakimiyetiniz var. Şimdi senden daha karmaşık bir şey yapmanı istiyorum," diye talimat verdi ve bana patronluk taslamaktan hoşlandığı hissine kapıldım.

"Ne gibi?"

"Aşina olduğun bir şey. Kendi yüzünüz kadar iyi tanıdığınız bir hayvan veya nesne. Karanlıkta tanıyacağın bir şey," diye önerdi.

"Tamam," dedim tereddütle, böyle bir şeyi zihnimde canlandırmaya çalışarak. İlk başta ne yaratacağımı karıştırdım ama fikir aklıma geldiğinde bariz bir seçim oldu. "Ben hazırım," diye onayladım.

Boşta olan elimi önümde tuttum ve illüzyonumu yaratmak için ihtiyacım olanı yaratmaya çalıştım. Parçaları bir araya gelmeye başladı ama ben onları birleştirmeye çalıştıkça dağıldılar.

"Yine," diye emretti Darius.

Bana söyleneni yaptım ama üç denemeden sonra pes etmeye hazırdım. Büyüyü ihtiyacım olduğu şekilde manipüle edemedim.

Darius aniden elimi bıraktı ve arkama geçerek belimi avuçlarının arasına aldı. Teninin benimkine değmesi içimde bir enerji patlaması yarattı ve gerilip elinden kurtulmaya çalıştım.

"Ne yapıyorsun?" diye tısladım, tekrar öne doğru kaydım ama o bırakmadı, parmaklarının belim üzerindeki baskısı arttı.

"Büyüyü düzgün bir şekilde gerçekleştirmek için iki elini de kullanman gerekiyor," dedi, ses tonu onun eğlendiğini gösteriyordu ama ben onun ifadesini okuyamamıştım. "Kendini övme."

Ellerini tenimde gezdirirken, parmaklarını kalça kemiklerime bastırırken ve taytımın kemerini sıyırırken kalbim daha hızlı atıyordu. Bir an için beynim tamamen karıştı ve düşünebildiğim tek şey bana dokunma şekliydi.

Odağımın her santimini büyüye verdim ve tüm gücümle onun ellerinin vücudumdaki hissini görmezden gelmeye çalıştım.

Lanet süper ateşli pislik. Ne yaptığını çok iyi biliyor.

Uzun bir nefes verdim ve alevleri ellerimde yeniden canlandırdım. Nasıl görünmelerini istediğimi hayal ederek biçimlerine odaklandım. Ben onu yönlendirirken Darius'un büyüsü benimkinin yanında dans etti ve onun yardımıyla ateşi istediğim şekle sokmayı başardım. Top, bir saniye oluşturmak için ikiye ayrılan bir tekerleğe dönüştü, ardından bir şasi, sele ve gidon, avuçlarımda şık bir süper bisiklet oturana kadar canlandı.

Bir an ona baktım, tam olarak yapmayı başardığım şeyi anladığımda ağzımdan bir kahkaha kaçtı.

"Onlardan birine binebilir misin?" Darius omzumun üzerinden işime bakarken merakla sordu.

Bir kahkaha patlattım. “Bu yetersiz bir ifade. Benden gerçekten kurtulmak istiyorsan, bana bir bisiklet ve açık bir yol ver, ben de gideyim."

"İlginç."

Başka bir yorum eklemedi ve kendi kendime onun ne düşündüğünü umursamadığımı hatırlattım. Gücümü dürterek, bisikleti ellerimin arasından uçurdum ve önümde havada hızla koşturdum.

Ondan daha fazla güç çekerken Darius'un belimdeki tutuşu biraz daha sıkılaştı ama kendimi tutmaya çalışmadım. Sihrimiz içimde yanıyordu, bu kurtuluş için can atıyordu ve bir kez olsun söyleneni yaptığı için lanet olası bir aptal gibi gülümsüyordum.

Bisikleti başlarımızın üzerinde keskin bir daire çizecek şekilde döndürürken, Darius öne doğru kaydı, elleri karnımda ve birkaç santim aşağı kaydı, böylece parmaklarının uçları belimin altına girdi.

Bir enerji patlaması tam çekirdeğimi delip geçerken keskin bir nefes aldım ve konsantrasyonum paramparça oldu, bisikleti parçalara ayırdı, böylece gökten küçük alevler etrafımızı sardı.

Darius, ellerinin yeni pozisyonunu koruyarak, "Odak üzerinde çalışman gerekiyor, Roxy," diye dalga geçti.

Neredeyse elinden fırlayacaktım ama istediğinin bu olduğunu biliyordum. Bu durumu suiistimal ederek beni çileden çıkarıyordu.

Ama dokunuşuyla sihrimi bozabileceğini düşündüyse, o zaman o oyunda iki kişi oynayabilirdi.

"Belki daha büyük bir şey denemeliyim?" Bana nasıl dokunduğundan ya da öylece durmak yerine parmaklarını hareket ettirmeye devam ettiğinden bahsetme zevkini ona vermeyerek önerdim. Dokunuşu belimin altındaki narin tende dans ederek içime bir sıcaklık dalgası göndererek içimde ateşli, şehvetli bir parçanın daha da aşağı kayması için sızlamasına neden oldu ve dikkatimi dağıtmak için dilimi ısırmak zorunda kaldım. Tepki olarak derimin canlandığını, uyuyan bir canavarı uyandırmış gibi içimdeki arzunun ortaya çıktığını kabul etmeyi reddettim.

"Eğer başarabileceğini düşünüyorsan," dedi benim yapamayacağımı ima eden bir ses tonuyla.

"Düşündüğünden daha fazlasını kaldırabileceğime oldukça eminim," diye yanıtladım küçümseyerek. Bu sefer çok daha büyük bir ateş topu yarattım, onu kocaman bir kuşun başlangıcına dönüştürdüm ve geçen sefer sahip olduğumdan bizi birbirimize bağlayan bağdan en az dört kat daha fazla enerji çektim.

Ben büyüsünü çekerken Darius keskin nefes alışını saklamaya çalıştı ve geriye doğru bir adım attım, böylece ona yaslandım, kolları beni daha sıkı sardı.

Vücudum onunkine yaslanırken ellerinin hareketi durdu, kaslı yapısı kıvrımlarıma şekil verdi, kıçım kasıklarına doğru itti. Ateş topunu kocaman bir şahine çevirirken, onunla oynadığım oyunun dikkatimi dağıtmasına izin vermedim. Bisikletten daha fazla çaba gerektirdi çünkü şekline o kadar aşina değildim ve çok daha büyüktü. Buna karşılık ben de Darius'u kontrol etmek için daha fazla kullanmak zorunda kaldım ve büyüsünü çekerken kalçamı kıçımı ona yaslayacak şekilde değiştirdim.

Bu oyunda iki kişi oynayabilir.

Göğsünde derin bir hırıltı yankılandı ve şahini tepemde uçururken memnuniyetle sırıttım. Gözümün ucuyla küçük hayran kulübünün üyelerinin bize baktığını ve fısıldadıklarını duyabiliyordum ama onları görmezden geldim; Bu oyunu başlatan Darius'tu ve beni yenmesine izin vermeyecektim.

Darius şaşkınlığını oldukça çabuk atlattı, parmakları biraz daha aşağı doğru bastırıp iç çamaşırımın üst kısmına sürtünürken beni sıkıca tuttu.

Çekirdeğimde bir sıcaklık birikti ve kalbim kulaklarımda bir matkap gibi gürledi ama vücudumun tepkilerini onunkine saklamaya çalıştım.

İkinci bir şahin yarattım ve onu ilkiyle birlikte uçması için gönderdim, iki yaratımı sürdürmek için harcanan çabaya kaşlarımı çattım. Onları sadece daireler çizerek uçurabiliyordum, hareketleri birbirini yansıtıyordu ama bu daha önce becerebildiğimden çok daha fazlaydı ki heyecandan zıplamak istedim.

Hain bir sırıtışla, tam da bunu yaptım, ayaklarımın üzerinde zıpladım ve kıçım Darius'un kasıklarına sürtünürken heyecanla alkışladım.

"Siktir," diye mırıldandı ve belimdeki tutuşu sıkılaşırken onun uyarıldığının kanıtlarının bana baskı yaptığını hissettim. Konsantrasyonu bozuldu ve şahinler tepemizde paramparça oldu.

Tenim ısıyla alev aldı ve enerji vücudumda hızla aktı, ellerini tekrar hareket ettirmesi için can atıyordu. Dönüp ağzımı ağzıma almak istedim. Bedenime başlattığı eziyete devam etmesini ve bedenimi merhametine teslim etmesini istiyordum.

Darius Acrux'un mükemmel vücudunu kullanma fantezisine dalmak için kendime yarım saniye verdim ve ona bakabilmek için başımı sola çevirdim.

Sonsuz koyu gözleri benimkileri buldu ve bir an için aramızda hiçbir kelime geçmedi, sadece sıcaklık, ihtiyaç ve sızlayan arzu.

Darius'u mu? Nefes alarak alt dudağımı ısırdım.

Gözleri ağzıma indi ve beni daha da sıkı kendine çekti. Bana olan arzusunun her santimini kıçıma bastırdığını hissedebiliyordum ve vücudumun bazı bölümlerinin bu fanteziye dalmaktan fazlasını yapmak istediği gerçeğini inkar edemezdim. Ama iğrenç derecede çekici olması, onu tamamen itici yapan hiçbir şeyi değiştirmedi.

"Mmm?" Bana doğru eğildi, dudaklarımızın arasındaki mesafe birkaç milimetreden fazla olmadığı için nefeslerimiz birbirine karışıyordu.

O anda yanında asılı kaldım, parmak uçlarımı çenesini çevreleyen koyu renkli kirli sakalda gezdirmek için uzandım. Bu canavarla oynarken içimi karanlık bir heyecan kapladı, onun içindeki tehlike, daha iyi bir sağduyuya sahip olsaydım gerçekten olmaması gereken bir şekilde beni çağırıyordu.

"Kendini övme." Tutuşundan kurtuldum ve Ateş Arenasında ondan uzaklaştım.

Arkama bakmadım ama gittiğim süre boyunca gözlerini üzerimde hissedebiliyordum, beni buna teşvik ediyordu. Şimdiye kadar çok fazla reddedilme deneyimi yaşayıp yaşamadığını merak ettim ve bir şekilde bundan gerçekten şüphe duydum. Bunun fikri bende yemek masasına kadar mutlu bir dans yapma isteği uyandırdı.

"Cumartesi günü altıda babam ve diğer Meclis Üyeleri ile vereceğimiz partiden önce gelip sizi ve kız kardeşinizi odanızdan alacağım," diye seslendi. "Elbiselerin o sabah gelecek."

Arkama bakmadan, "Ne dersen de," diye cevap verdim.

Doğruca dışarı çıktım ve geç bir akşam yemeği için Darcy ve diğerleriyle buluşacağım The Orb'a doğru yola koyuldum. Darius'la antrenmanımın nasıl gittiği konusunda onlara ne söyleyeceğimden pek emin değildim ama bok-

Yüzümde sırıtış yemek muhtemelen her şeyi söyledi.

PAZARTESİ GECESİ, Dünya Gözlemevi'ndeki ilk Astroloji Dersimizi kutladı. Ve saat sekize kadar başlamadı. İrtibat sırasında, Orion masasının karşısına oturup Nymph anatomisini daha ayrıntılı açıklamaya çalışırken ben de o dudakların boynumdan daha fazla yerde nasıl hissedeceğini merak etmemeye çalışırken dikkatim dağılmıştı.

Bahse girerim öpücüklerinin tadı burbon ve güç gibidir.

"Bayan Vega?"

Orion koltuğundan kalkarken gözlerimi kırpıştırarak son kirli hayalimden sıyrıldım.

"Süre doldu," diye soru soran ifademe cevap verdi. "Bu gece zamanımı boşa harcamadığım için çok mutluyum. Çok dikkatli dinliyorsun." Kısık gözleri bana bunun alaycı olduğunu söyledi ve ben de ona özür dilercesine sırıttım.*Neyse eğlendim.*

Çantamı topladım, keşke odama geri dönüp bir duş alıp bu üniformayı değiştirebilseydim. Ama ders programıma eklendiğinde aldığım e-postaya göre saatler sonra bile Zodiac üniformasıyla gelmemiz gerekiyordu.

Orion, "Seni Evine geri götüreceğim," dedi. "Ve belki yolda

son bir saati ne düşünerek geçirdiğini bana tam olarak anlatabilirsin.” Gülümseyerek kapıya doğru yürüdü ve ben de onu odada takip ettim, kalbim küt küt atıyordu.

"Hayır, teşekkürler, artık astrolojim var, efendim," dedim, hayallerim hakkında kesinlikle başka bir şey söylemeden.*Bunlar asla gün ışığını göremezler.*

"O zaman seni Dünya Gözlemevi'ne götüreceğim." Orion koridora çıktı, ben takip ederken beni bekliyordu.

Ona kaşlarımı çattım. "Sanırım on dakikalık bir yürüyüşü tek başıma başarabilirim."

"Pekala, ben zaten o yöne gidiyorum, o yüzden birlikte gidebiliriz." Orion uzaklaştı ve ben de göz devirmeyle mücadele ederek yanına adım attım.

Jüpiter Salonu'nun ötesindeki patikaya yöneldik ve Dünya Gözlemevi'ne doğru dönerken ağzım esnedi. Öğrenciler The Orb'dan evlerine geri dönüyorlardı ama ben kıskanç değildim. Geçirdiğim uzun güne rağmen, ilk Astroloji dersime katılmaktan heyecan duyuyordum. The Reckoning'i geçtikten sonra güya programımız daha da dolacaktı. Veya*eğer*onu geçtik*Tanrım, umarım yaparız. Sonuçta Chicago'ya geri dönebiliriz. Darius'un altını bile bu konuda kendimi daha iyi hissettirmiyor.*

Boş zamanımın çoğunu Tory ve diğerleriyle birlikte Elemental büyü yaparak sınava hazırlanırken geçirdim. Orion hâlâ bize sınıfta pratik bir şey öğretmeyi reddediyordu ve ben onun pratik derslerle ilgili belirsiz vaatlerinin gerçekten meyve verip vermeyeceğini merak ettim.

Mükemmel bir sessizlik içinde yürürken ona bir bakış attım ve bunun şaşırtıcı bir şekilde tuhaf olmadığını düşündüm. Derin bakışlarını, omuzlarının biraz gergin olduğunu ve parmaklarının biraz esnediğini fark ettim.

"Bir pusu mu bekliyorsun?" Alay ettim ve bana baktı, ifadesi son derece ciddiydi.

"Her zaman bir pusu beklemelisiniz, Bayan Vega."

"Ah," diye nefes verdim, Fae dünyasının gidişatı düşünüldüğünde muhtemelen haklı olduğunu düşündüm. Akademi duvarlarının ötesinde bir yerde yaşamanın nasıl bir şey olabileceğini gerçekten düşünmemiştim. Orada da burada olduğu kadar acımasız olur muydu?

"Darcy!" Sofia'nın sesi dikkatimi çekti ve onu ileride, gözlemevinin dışında duran Diego'yla birlikte gördüm. Beni çağırdı ve ben de vedalaşmak için Orion'a bakarak yürümeyi bıraktım. O da bana döndü ve orada gereğinden çok daha uzun süre öylece dururken aramızda garip bir enerji geçti.

Neden vedalaşmak için duruyoruz ki? Neden şimdi çekip gitmiyorum?

Başını yarı eğdi, sonra yüksek hızda fırladı ve geldiğimiz yoldan geri kayboldu.

*Yani bu tarafa gitmiyordu. BEN*biliyordu*BT. Rastgele takip etmesi, bir Nymph'in sondalarını büyüme sokması konusundaki endişeleriyle açıkça ilgiliydi.*

"Daaarccccyy!" Sofia şarkı söyledi ve onlara döndüğümde onu Diego'nun sırtında kollarını sallarken buldum.

Şaşkınlıkla güldüm ve onlara katılmak için acele ettim.

Diego sırıtarak Sofia'yı yere bıraktı. "Orion seni buraya mı getirdi?" diye sordu.

"Şey-" diye başladım ama Sofia etrafımda dans etti, saçlarımı savurdu ve kıkırdadı. Bir an için cildi elmas gibi parıldadı.*Garip*.

"Darcy onu seviyor. Yüzüne bak.

"Sana ne oldu? Ve parlıyor musun? Kulaktan kulağa gülümseyerek birkaç kez daireler çizerken ona baktım.

"Hissetmiyor musun?" içini çekti, bana sakince gülümserken durdu.

"Hmm...hayır mı?" dedim gülmeye başlayarak.

Sofia tekrar dönmeye başladı, eteği kalçalarının etrafında dönüyordu. Diego yaklaştı. “Gün batımından hemen önce bir gökkuşağının içinden uçtu. O zamandan beri böyle.”

"Bu yüzden mi akşam yemeğinde değildi?" Gülerek sordum.

"Evet," dedi Diego. "Bütün Pegasuslar gökkuşağı suyundan memnun." "Hey Millet!" Tory kot pantolon ve mavi bir crop top giyerek bize katılmak için koştu. Üniformamıza şaşkınlıkla baktı. "Oh, değişmemiz gerekmiyor muydu?"

"Hayır," dedim alaycı bir ses tonuyla. "E-postayı okumadın mı?"

Tory kıyafetlerini işaret etti. "E-postayı okumuş gibi mi görünüyorum, Darcy?" gülmeye başladım "Umalım da Profesör bir pislik değildir," dedim ona bunun pek olası olmadığını gösteren bir bakış atarak.

Sınıfın önümüzde gözlemevine girdiğini gördüm ve onlara katılmak için harekete geçtik. Görkemli bina parlak oniks taşından inşa edilmişti ve tepemizde tepesi olan devasa siyah metal bir kubbeye kadar uzanıyordu. İçeri girip büyük bir asansörün bizi beklediği loş bir atriyuma vardığımızda kalbim heyecanla gümbür gümbür atıyordu. Birisi arama düğmesine bastığında kapılar kayarak açıldı ve elli kadar birinci sınıf öğrencisi devasa alana doluştu.

Dudaklarını büzerek herkesin üniformasına bakan Tory'nin yanına ayaklarımı sürüyerek girdim.

"Belki de gidip üstümü değiştirmeliydim, geçen gün tutukluluğun kulağa cehennem gibi geldi," diye fısıldadı kulağıma.

"Artık çok geç," dedim omuz silkerek.

Kapılar tekrar aralandı ve hepimiz binanın tepesindeki büyük kubbeye çıktık. Ortasında bir sandalye çemberi çevreliyordu, oturma alanı ona doğru eğimliydi. Sahnede devasa bir bronz teleskop vardı.

çatının en tepesindeki bir deliğe doğru açılıydı ve yanında iki minderli kadife koltuk vardı.

Herkesin üzerine bir tür sessizlik çöktü ve oturmak için hareket ettiğimizde içimden bir beklenti geçti.

Arka sırada, Tory'nin yanında bir sandalyeye çöktüm ve tam Atlas'ımı çıkarır çıkarmaz, ikimizin üzerine kör edici bir spot ışığı düştü. Gözlerimi kapatmak için elimi kaldırdım ve keskin ışığa karşı gözlerimi kıstım.

"Vega İkizleri aramızda! Onların ihtişamı önünde eğilin!" güçlü bir kadın sesi odanın içinde çınladı.

Ah hayır, diye soludu Tory ve kalbim tehlikeli bir havai fişek gibi patladı.

Harika.

Gözlerim parıldayan ışığa alışırken, önce bir öğrenci denizi gördüm ve Tyler Corbin'in Atlas'ı her şeyi filme almak için kaldırdı. İkinci olarak, Uyanış'ımızı sandalyelerin arasından geçerek sahneye doğru ilerleten Profesör'ü gördüm. Uzun kuzguni saçları beline kadar düşüyordu ve keskin yüz hatları ona belli belirsiz bir kuş görünümü veriyordu.

Sahneye yerleştirilmiş pelüş sandalyeleri işaret etti. "Gelin kızlar, ayağa kalkın. Odanın ortasında hak ettiğiniz yeri alın."

"Hımm, biz aslında iyiyiz," diye seslendi Tory ona.

"*Anlamsız*, hemen buraya gel. Gözleri volkanik bir hal aldı, sesi ürkütücü derecede şiddetliydi ve müzakereye yer bırakmıyordu.

Tory ve ben ayağa kalktık ve eğimli zeminden sahneye doğru inerken üzerimizdeki tüm gözlerden tüylerim diken diken oldu.

"Ben Profesör Zenith," dedi biz vardığımızda, sonra reverans yaparak uzun koyu elbisesinin eteğini çıkardı. "Mütevazi öğretmeniniz ve Yüce Egemen Toplumun gururlu destekçiniz."

Ah dostum, sanırım bir kış yerine bir göt herifi tercih ederdim. Şimdi herkes bize bakıyor.

Dik durdu, kollarımızı kavradı ve bizi sıkıca koltuklara doğru yönlendirdi. Beni sıkıca içine yerleştirirken tırnakları tenime saplandı.

"Beni bağışlayın, biraz fazla heyecanlıyım," diye fısıldadı, tekrar uzaklaşırken gözleri üzerimizde geziniyordu. İnsanların bize tam bir nefretle baktığı, bazılarının kıs kıs kıs kıs güldüğü, bazılarının da kendi aralarında fısıldaştığı odaya döndü.

Zenith teleskobun arkasına geçip bir dakika sonra kocaman bir sepetle geri döndüğünde yanaklarım yandı ve sandalyemde beceriksizce kıpırdandım. Çilek, peynir ve ekmekten oluşan bir pikniği ve bir şişe şampanyayı ortaya çıkarmak için üstünü çevirerek ayaklarımızın dibine koydu.

"Lütfen, kendinize yardım edin," diye cesaretlendirdi, sınıfın önünde durmak için hareket ederken yeniden eğilerek.

Bir topa dönüşmek ve etrafımızda birkaç alaycı yankılanırken gözden kaybolmak istedim. Ama Zenith duysa da belli etmedi.

Şampanya mantarının yüksek sesi bir clakson gibi geldi ve Tory iki bardağı doldururken omuz silkti. "Zaten herkes bunun için bizden nefret ediyor," diye mırıldandı bana. "Öyleyse bir şeyler içebiliriz."

Bana uzattığı bardağı kabul edip hızla içerek güldüm.

"Şimdi," dedi Zenith derin bir ses tonuyla, elini önünde sallarken gözleri gölgelendi. Oda anında karardı, böylece tek görebildiğim o ve avuçlarında kullandığı soluk mavi büyü parıltısıydı. Sanki sınıfta başka kimse yokmuş gibi doğrudan Tory ve benimle konuştu.

"Kızlar, bugün size Star Bond'ları öğretmekten onur duyacağım." Ellerine güzel bir ışık verdi ve ışık yayıldı, yükseldikçe yükseldi. Mine ve Tory'nin sandalyeleri geriye yatmaya başladı ve odadaki uğultu sesi bana bunun diğer herkesin koltuklarına da geldiğini söyledi.

Kubbeli çatı sihirle canlandı, tavan sonsuz bir gece gökyüzüne dönüştü.

"Takımyıldızlar Fae doğası hakkında her şeyi tanımlar," diye açıkladı Zenith ve sınıfın dikkatinin artık üzerimizde olmadığına sevindim.

Yıldızların arasında, düzenlemeleri ve her birini adlandıran dönen el yazısını işaretleyen gümüşi çizgiler belirdi. "Önce Zodyak takımyıldızları," dedi Zenith, kalbimi hızlandıran bir ses tonuyla. Biraz fazla hevesli olabilirdi ama ilgiyi nasıl uyandıracağını kesinlikle biliyordu. Takımyıldızlar birer birer üstümüzde parladı ve ağzım hayranlıkla aralandı. İnanılmaz şekiller oluşturmak için iç içe geçmiş, benekli bir ışık denizi güzeldi.

Yengeç ve Boğa arasında yer alan İkizler burcunun ikizlerini seçtim.

“Bazı Burçlar, Fae'lerin günlük yaşamda çatışmasına neden olsa da, tüm burçların arkadaşlıklar ve ilişkiler kurması mümkündür. Ancak bir Star Bond, herhangi bir normal bağlantıdan çok daha güçlü olan gerçekten çok özel bir şeydir.” Yıldızlar biraz kayboldu ve ders notlarımız tuvalin üzerinde gümüşi yazılarla belirdi.

Üç Tip Yıldız Bond:

Nebula Müttefikleri

cennet arkadaşları

Astral Düşmanlar

Kelimeleri okurken kaşlarım kalktı, merakım daha da arttı. Zenith

açıklamaya başladı, "Nebula Müttefikleriniz, Yıldız Bağlarının en bol olanıdır, ancak yine de oldukça özeldir. Onlar sizi neredeyse ilk temas noktasından itibaren anlayan arkadaşlar. Enerjinizi yükselten ve hayatta sizin için her zaman en iyisini arayan biri. Nebula Müttefikleri

bulabileceğiniz en derin arkadaş türleri. Bir tane bulduğunuzu bilmek için, sadece ikiniz arasındaki bağı değerlendirmeniz yeterli.” Takımyıldızlar tekrar odağa geldi ve kelimeler kayboldu. Tory'yi düşündüm ve bu bağın bizim için geçerli olup olmadığını ve ikiz olmamız ona otomatik olarak sahip olduğumuz anlamına gelip gelmediğini merak ettim.

"Bir Nebula Müttefiki, ikiniz de Kozmik Takvimin aynı koşulları altında doğduğunuzda ortaya çıkar," diye devam etti Zenith ve görüntü, yıldız burçları Kova ve Akrep'in odaklandığını göstermek için yukarı kaydırıldı. "Örneğin, bir Kova ve Akrep sekizinci Evlerinde Jüpiter ile doğarlarsa, Nebula Müttefikleri olarak bir Yıldız Bağı oluşturabilirler. Onların akraba bir ruh olduğunu hissederek bu insanlara yönelme eğiliminde olacaksınız. Ve bir kez hayatınıza girdiler mi, muhtemelen bir daha asla ayrılmayacaklardır.”

"Ev nedir?" Tory bana mırıldandı ama Zenith onu duyduğu belli olduğu için hemen soruya atladı.

"Zodyak takımyıldızları, aralarında göksel bir saat oluşturur, Bayan Vega." Gökyüzü Zodyak sembollerini bir daire içinde göstererek tepemizde değişti. Aralarında bir iç halka oluşturan on iki kutu vardı. “Gezegenler, güneş ve ay sürekli hareket halindedir ve döngülerini yürütürken on iki Ev arasında hareket ederler. Doğduğunuzda bu göksel varlıkların tam konumlarını keşfetmek için, yalnızca doğumunuzun belirli saatine, tarihine ve yılına ihtiyacınız var.”

"Eh, bize doğum saatimiz asla söylenmedi ve biz zaten Değiştirilmiştik, bu yüzden muhtemelen kesin olarak bilmenin bir yolu yok. Doğum günümüz bile yanlış olabilir, bir düşünün," dedim ve Zenith derin bir nefes aldı.

"Ama benim tatlı prenseslerim, benim sadık takipçiniz olduğumu unutuyorsunuz. Bu varoluş düzleminde yaşamlarınızın tam olarak başladığı anı elbette ezberledim. Kraliyet hamileliği boyunca, her birinizin geldiği tam milisaniyeye kadar yıldızların haritasını çıkardım.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Tory ve denemek için boynumu uzatırken gülmeye çalıştım.

ve odadaki Zenith'e bir göz atın. O kadar karanlıktı ki, tek görebildiğim bizden birkaç metre ötede hareket eden bir gölgeydi.

Aramıza eğilerek yaklaştı. "Roxanya Vega, 11 Haziran'da gece yarısından tam üç dakika on bir saniye sonra doğan ilk kişiydi." Bana doğru fırladı. "Ve Gwendalina gece yarısını on bir dakika üç saniye geçe ikinci doğdu. Bu sayıların ne kadar güçlü olduğu hakkında bir fikriniz var mı? Üç ve on bir evrendeki en güçlü sayılardır ve ikiniz de göksel DNA'nıza kazınmış olarak doğdunuz."

"Yani bu... iyi mi?" Doğum günümüzün ölümlü dünyada olduğu gibi olmasına sevindim, diye sordum. Biyolojik ebeveynimizin soyadını benimsemeyi umursamadım ama bundan daha fazlası çok fazla değişiklik gibi görünüyordu. Daha önce olduğum kişiyi kaybetmek istemedim.

“İyi kelime değil. İnanılmaz, akıl almaz, açıklanamaz. Çünkü hepsi bu değil. Yakınında bile değil. Güneş, İkizler Evi'ni yönetir kızlar. Güneş sistemindeki en güçlü göksel varlık.” Kendini dengede tutar gibi ellerini koltuklarımızın sırtlıklarına koydu. "Yıldızların adına, senin hangi Tarikat olarak ortaya çıkacağını öğrenmek için heyecandan kendimden geçiyorum. Eşit*BEN* tahmin edemez.” Uzaklaştı ve sözlerinden ağzımın kuruduğunu fark ettim. Güçlü olduğumuzu biliyordum ama bazen güçlerimizi dizginlemediğimiz için okuldaki en zayıf Faeymişiz gibi geliyordu. Aniden, bunu başardığımızda, hesaba katılması gereken bir güç olacağımıza battı. *O zaman Mirasçılar olmaz*cesaret etmek*bize parmak bas.*

"Şimdi derse dönelim," diye seslendi Zenith ve birkaç homurdanma kulaklarıma ulaştı. "Kayırmacılık" ve "Vega fahişeleri" gibi sözler bunların arasındaydı. İkincisi kesinlikle Kylie'den gelmişti.

Gökyüzünün görüntüsü bir kez daha değişti ve tekrar tavana bakarken sinirimi üzerimden atmaya çalıştım.

Zenith, "Elysian Mates, tüm Yıldız Bağları arasında en tahmin edilemez olanıdır," diye söze başladı. “Bir Elysian Mate, kesinlikle mükemmel eşinizdir. Diğer yarınız, ruh eşiniz, ikiz aleviniz, tek gerçek aşkınız. Birçok adı var. Ama Solaria'da biz buna böyle deriz. Elysian Mate'niz, bu dünyanın herhangi bir yerinde size Yıldız Bağlıdır. Ve birbirinizle temasa geçerseniz, Zodyak sizi dönen bir tekerleğe bağlı bir ipin iki ucu gibi birbirine çeker. Ve birlikte ne kadar çok zaman geçirirseniz, manyetik olarak ve kaçınılmaz olarak birbirinize o kadar çok çekilirsiniz. Ama..." Sustu ve üzerimizde gökyüzü kan kırmızısına dönerken kalbim daha hızlı atmaya başladı. İki yıldız, tavanın karşıt uçlarından gökyüzünde süzülüyor, çarpışma rotasında birbirlerine doğru ilerliyorlardı. “Yıldızlar seni test edecek. Birbirinizin şirketinde ne kadar uzun süre kalırsanız, evren o kadar değişken hale gelecek. Ve yıldızların sana yaptığı tüm testleri geçersen, İlahi An'ınla karşılaşacaksın."

Tyler, "Bu sabah duşta ilahi bir an yaşadım," diye seslendi. "Sessiz ol, seni küstah çocuk!" Zenith ona çıkıştı ve kıkırdamamı bastırdım. "İlahi Anınız, siz ve Elysian Eşiniz arasındaki kaderin belirlendiği andır. İkiniz de gece göğünün altında çağrılacaksınız ve aranızdaki bağı sonsuza dek mühürleme seçeneği sunulacak. Birlikte kalmayı seçerseniz, aşkınız üzerinizde dağlanacak ve süsenlerinizin etrafında gümüş bir halka oluşturacak. Ama ayrılmayı seçersen..."

Yıldızlar üstümüzde gökyüzünde çarpıştı ve sınıfın üzerine ateşli bir gösteri yağdı. Alevler üzerimize düşerken irkildim ve bazı insanlar çığlık attı, ama daha kafamıza ulaşmadan söndüler. "Yıldız olacaksın ve irislerinin etrafında siyah bir halka oluşacak, aşkının kaderini yıldızlar belirleyecek. O günden itibaren, evrendeki her göksel varlık size karşı çalışacak ve sizi ayırmaya zorlayacak."

Bunun üzerine ağzım açık kaldı.

"İlahi Bir An'dan önce ne tür sınavlar gelecek?" Kylie sordu. "Benim ve Sethy'ninki muhtemelen her an gelebilir ve ben hazırlıklı olmak istiyorum."

Seth Capella mı? diye sordu Profesör Zenith, adını sanki bir pislikmiş gibi söyleyerek.

"Evet," dedi Kylie heyecanla.

"Ha," diye alay etti Zenith. "Kuyu*eğer*böyle bir olay size geliyor o zaman sizi aydınlatamam. Yıldız verilen hiçbir test aynı değildir. Birinizden diğerini ölümden kurtarması istenebilir ya da belki ayartma, diğer yarınızı sizden uzaklaştırmak için tasarlanmış başka bir kadın şeklinde gelebilir.

Kylie'nin odadaki en ince yarıklara kadar kısılmış gözlerini üzerimde hissettim. Jillian'a yüksek sesle, "Belki de son testim çoktan başlamıştır," diye fısıldadı ve ben de gözlerimi devirdim.

Zenith kasvetli bir sesle, "Birçoğu aktif olarak Cennet Eşlerini arasa da, çoğu da aramaz," dedi. "Bazıları için risk çok yüksek, diğerleri içinse bu bir kan bağı meselesi. Kişi Cennet Eşini seçemez. Yani bir Fae, aynı Tarikattan çocuklar doğurmayı umarsa, ne pahasına olursa olsun Eşinden kaçınabilir. Evren böyle şeyleri umursamadığı için aynı Tarikat olma şansları düşük, ancak bir kez bulunduklarında karşı koymak imkansız olacak."

"Onları bulduğunuzu nasıl anlarsınız?" Sofia utanarak sordu.

"Aşkın bir Süpernova yoğunluğuyla yanacak," diye yanıtladı Zenith. "Onlara tüm açıklamaların ötesinde çekileceksin, derinin altına o kadar derine inecekler ki, orada olmadıkları bir zamanı asla hatırlamayacaksın. Ancak tutku aldatıcı olabilir. Eşinizle cinsel kimyası olan bir Nebula Ally bulduğunuzda, onu bulduğunuzu düşünebilirsiniz.

Burç."

Bir kız arkadaşıyla kıkırdayarak, "Umarım Max Rigel ile Elysian Mates olurum," diye fısıldadı.

"Ben de," diye ekledi odanın diğer ucundaki bir adam.

"Sessizlik!" diye sordu. "Şimdi son Star Bond'umuza geçiyoruz. Astral Düşmanlar."

Üzerimden bir ürperti geçti ve loş ışıkta Tory'ye baktım, ikimiz de açıkça aynı şeyi düşünüyorduk.*Star Bound düşmanımız olan biri varsa, o da Mirasçılardır.*

"Bir Astral Düşman, her iki taraf arasında yoğun bir nefret bağı oluşturur. Nadir olmalarına ve herkesin bir taneye sahip olmamalarına rağmen, bazıları birkaç taneye sahip olacak kadar şanssız. Astral Düşmanlar, doğanızla şiddetle çatışan bir Yıldız Burcu olma eğilimindedir. Bunun da ötesinde, onların Doğum Haritaları birçok yönden sizinkine karşı çıkacaktır. Sen gece doğduysan, onlar da gündüz doğmuş olacaklar. Ruhsal enerjinizi güneşten çekerseniz, onlar da aydan çekerler. Aydınlık ve karanlık, gece ve gündüz. Astral Düşmanlar arasındaki çarpışmalar genellikle ölümcül olur. Ne yazık ki, Elysian Mates'in aksine, biriniz yok olana kadar sizinle tekrar tekrar çarpışmak zorundalar. Bu yüzden eğer varsa dikkatli ol."

Mirasçıların Tory'yi öldürmeye ne kadar yaklaştıklarını düşünürken içime korku girdi. Felaketle sonuçlanana kadar tekrar tekrar çarpışmaya mahkum olan bu dört ahmağa gerçekten bağlı olabilir miyiz?

Umarım öyle değildir.

Dersin geri kalanı, Atlaslarımız üzerinde Natal Haritalarımızı çıkarırken sandalyelerimizde dik oturarak geçti. Zenith, sen doğduğunda farklı Evlerde belirli gezegenlere sahip olmanın ne anlama geldiğini açıklayarak Tory ve benim etrafımızda yaygara koparırken diğer öğrencilere neredeyse hiç dikkat etmedi. Özellikle sürekli şampanya bardaklarını yeniden doldurduğu için, alması gereken çok şey vardı.

bizim için (ama ben kimdim ki bedava bir içkiyi geri çevirdim?).

O dersi bitirdiğinde başım dönüyordu ve asansörle avluya geri döndük, Gözlemevi'nin ötesindeki patikaya çıktık.

Kylie ileride hareketli bir şekilde konuşuyordu ve sesi dikkatimi çekti. “Eşimi bu kadar genç bulmuş olmam inanılmaz. Sethy ve ben muhtemelen yakında düğünü planlamaya başlayacağız.

"Ama Kurtadam Tarikatı'ndan biriyle evlenmesi gerekmiyor mu?" Jillian ona sordu.

"HAYIR*Jillian*Kylie tersledi. “Ailesini hayatım boyunca tanıdım. Ben onun yanında büyüdüm. Annesi zaten aileden sayılır. Sethy'nin onun Tarikatı'ndan evlenmemesi umurunda olmazdı. Biz aşığız, o bizim mutlu olmamızı isterdi.”

Sesleri kendilerini kaptırdı ve vedalaşmak için durduğumuzda Tory'nin gözlerini devirdiğini gördüm.

"Sabah görüşürüz. Hava Bölgesine dönerken Astral Düşmanlara dikkat et, diye seslendi Tory, o ve Sofia Diego ve benden uzaklaşırken gülerek.

Sofia gökkuşağının tepesinden inmiş gibiydi, genişçe esniyor ve bize uykulu gözlerle el sallıyordu.

Diego ve ben The Wailing Wood'a doğru yola çıktık ve yürürken öğrendiklerimizi düşündüm. Ağaçlara yaklaştığımızda Atlas'ımdaki el fenerini kullanmak için çantama uzandım. Ateş sihrimi kontrol altına alana kadar veya öğrencilerin sık sık kullandığını gördüğüm ışık kürelerini nasıl yaratacağımı öğrenene kadar, eski moda teknolojiye güvenmekten mutluydum.

Kahretsin, çantamda bulamayınca yemin ettim.

"Ne?" diye sordu Diego, dururken.

Hayal kırıklığıyla iç çektim. "Geri dönmem gerekiyor, Atlas'ımı unutmuşum."

"Oh chica, vidalanmasaydı kafanı kaybederdin."

Omzuna hafifçe vurarak ona çarpık bir gülümseme gönderdim. "Yarın görüşürüz tamam mı?"

"Seninle geleceğim," dedi omzunun üzerinden koyu renkli ormana bakarak. "Kampüste tek başına güvenli değil."

Bir grup öğrenci neşeyle sohbet ederek yanımızdan geçtiler. "Sorun değil,

hala etrafta bir sürü insan var. Ayrıca FIB daha birkaç gün önce Akademi'nin her yerini dolaşıyordu, muhtemelen hâlâ bir yerlerde pusuda bekliyorlar ve bize göz kulak oluyorlar."

Kaşlarını çattı ama sonunda başını salladı. "Sadece hızlı ol, tamam mı? Pit stop

yok." Kabul ettim ve ormana girerken veda etti. Dünya Gözlemevi'ne geri koşmaya başladım ve kısa süre sonra kapıdan avluya doğru hızla ilerliyordum. Asansöre yöneldim, çağırmak için düğmeye bastım ve Zenith'in hâlâ sınıfta olup olmadığını merak ettim. Eğer öyle olsaydı, onun abartılı dalkavukluklarıyla tekrar yüzleşmek zorunda kalırdım ve gerçekten yapmak istediğim tek şey Aer Tower'a geri dönüp The Reckoning'e hazırlanırken biraz sihir yapmaktı.

Çoğu zaman ilgi odağı olmaktan hoşlanmazdım ve Geraldine'in davranışlarına alışmış olsam da, diğer tüm öğrencilerin önünde bir öğretmenden bunu kesinlikle istemezdim. Bir dahaki sefere Astroloji yaptığımızda, arka sırada oturacak ve hareket etmeyi reddedecektim. Tory'nin de aynı şekilde hissedeceğini hayal etmiştim.

Kapılar kayarak açıldı ve labrador büyüklüğünde devasa bir kartal dışarı fırladı ve bronz tüylerden oluşan bir yelpaze halinde başımın üzerinden hızla geçti. Paniğe kapıldım, pençelerinde kahverengi bir el çantasıyla kapıdan dışarı uçmasını izlemek için döndüğümde kalbim göğüs kafesime çarpıyordu.

Oh, sanırım bu Zenith.

Asansöre yöneldim, gözlemevine çıkarken kalbim yavaşladı ve boğazımdan bir kahkaha yükseldi.*Burası asla sıkıcı olmaz.*

En üst kata çıktım ve odaya çıktım. Kapılar arkamdan kapanarak asansörün ışığını söndürdü ve ben de karanlığa gömüldüm. El yordamıyla bir elektrik düğmesini ararken yemin ettim ama elim duvarda gezinirken hiçbirini bulamadım.

Gözlerim alışırken, çatının ortasındaki dairesel delikten giren ay ışığını görebiliyordum. Sahne belli belirsiz gümüşi bir ışıkla aydınlanmıştı ve ilk sıradaki sandalyeleri hissettim ve aralarından ona doğru ilerledim.

Bir şeye takıldım ve kendimi bir sandalyenin arkasına atıp daha dikkatli bir şekilde ön sıraya geçerken yakaladığımda küfrettim. Oturduğum yere yöneldim, elimi koltuğa sürttüm ve Atlas'ımı bir yastığın kenarına sıkıştırılmış buldum. El fenerini açmak için ekrana dokundum ama güç kesilmişti. İç çekerek çantama doldurdum.

Kahretsin. Sanırım şanslı yıldızlarım bugün parlamıyor.

Asansörün kapıları kayarak açıldı ve ben kaskatı kesildim, asansörden ışığın aktığı gözlemevinin tepesine baktım.

"Merhaba?" diye seslendim, kalbim ağzımda atıyordu. İçinde kimse yoktu. Belki de elektrik düğmesini ararken arama düğmesine basmışımdır...

Bir uğultu kanımı buza çevirdi ve kapılar kapanmadan hemen önce asansörün duvarlarına titreşen bir gölge düştü. Beyaz hayaletler gözlerimin önünde süzülürken karanlık bir kez daha galip geldi. Onları temizlemek için gözlerimi kırpıştırdım ve elimden geldiğince hızlı bir şekilde oradan uzaklaşmak için ileri atıldım.

Koridorun yarısına geldiğimde arkamdan korkunç, gıcırtılı, takırtılı bir ses geldi. Korku damarlarımı tırmaladı ve kalbimi parçaladı. *su perisi!*

Gücümün kuyusu kalın bir pelerinle örtülmüş gibiydi ve onu derimin yüzeyine çekmek gitgide daha da zorlaşıyordu. Korku

beni içten içe yedi. Elimden geldiğince hızlı koştum, asansöre doğru hızlandım ve aynı anda sihri parmak uçlarıma zorlamayı başardım.

Kulağıma korkunç derecede yakın bir klik sesi geldi ve kapıları açmak için arama düğmesine bastım.

Hadi hadi.

Arkamı döndüm, ellerimi kaldırdım, sahip olduğum her şeyle savaşmaya hazırdım. Kapılar arkamda kayarak açıldı ve arka duvara doğru tökezledim. Asansörün vurduğu ışığın kenarlarında devasa ve ürkütücü bir gölge belirdi ve içime bir korku sarmalı gönderdi.

Orion'un sınıfını düşündüm, tavsiyesi bir anda aklımdan geçti. *Savaşamıyorsan koş.*Öne doğru yalpalayarak parmağımı zemin katın düğmesine bastırıp tekrar tekrar vurdum.

Vücudumdan çıkarabildiğim tüm sihri fırlattım ve kapı aralığına yayılan sarmaşıklar, kapılar kapanırken yaratığın bana ulaşmasını engelledi.

Gücüm neredeyse tamamen hareketsizdi. İçten dışa zayıflamıştım.

Büyümden geriye kalanları tutmaya çalışırken korkudan nefesim kesilerek dizlerimin üzerine çöktüm. Işıklar üzerimde titreşti ve asansör kapılarının kapanma sesi kulaklarımı okşadı.

Alçalmaya başladığında dudaklarımı bir iç çekiş ayırdı ve gücümü yeniden kontrol ettim. Beni bir balon gibi doldurdu, sonra yavaşça damarlarıma geri döndü.

Alt katta kapılar tekrar açıldı ve birisi hemen attığım sarmaşıkları parçaladı. Yanıma doğru ateş ederek beni kollarının arasına aldı.

"Ne oldu?" diye havladı Orion, beni yakınına çekerken gözleri çaresizdi.

"Yukarıda bir Nymph var," diye soludum, o beni dikleştirirken kollarından tuttum.

Yüzü soldu ve gözlerinden korku geçti; onun korkmuş göründüğünü gördüğüm tek zamandı. Beni asansörden çıkardı ve beni duvara yasladı. "Burada kal," diye homurdandı ve asansöre geri adım attı.

"Beklemek!" Nefesim kesildi ama ben onu durduramadan kapılar kapandı. Güvenli değildi. Yardım almamız gerekiyordu.

Aklımı topladım ve danışabileceğim kadar yakın birini arayarak gözlemevinden dışarı koştum. Her şey sessizdi ve ben kimi arayacağımı bile düşünemeden, Orion bulanık bir hareketle yanıma döndü.

"Yukarıda hiçbir şey yok," diye homurdandı ve başımı sallayarak ona döndüm.

"Yanılıyorsun," diye soludum kollarımı bedenime dolayarak. "Onu hissettim." Orion bana sertçe baktıktan sonra kaşlarını çatarak Gözlemevi'nin tepesine baktı. Ne düşündüğünü anlayarak bakışlarını takip ettim.

"Çatıdan mı çıktı?" diye fısıldadım, her iki yöne de giden patikaya bir aşağı bir yukarı bakarken iliklerime kadar ürperdim.

O şey Astrum'un öldürülmesinden beri kampüste miydi yoksa tekrar Zodiac'ın savunmasını aşmanın bir yolunu mu bulmuştu?

Orion Atlas'ını çıkardı ve hoparlöre dokunarak ondan birini aradı. Nova cevap verdi ve aceleyle neler olduğunu açıklamaya başladı.

"Aman Tanrım," diye soludu Nova. "Hemen FIB'i arayacağım ve onu avlaması için bir ekip göndereceğim. Bize katılmadan önce Bayan Vega'yı odasına geri götürün.

"Evet hanımefendi," dedi, sonra telefonu kapattı ve kolumdan tuttu, aniden beni ürkütücü bir hızla sürükledi.

"Hey," diye itiraz ettim, onu kurtarmaya çalıştım ama bırakmadı. "Canımı yakıyorsun," diye tersledim, parmaklarını acıyla koluma soktukları yerden çekmeye çalışarak.

Tutuşunu gevşetmek yerine daha da sıktı.

"Sizi kampüste eğlenmek için mi takip ettiğimi sanıyorsunuz, Bayan Vega?" diye havladı ve kalbim sıkıştı.

"Ne?" Onun çılgın hızlı adımına ayak uydurmak için temelde koşmaya başlamam gerektiğinden ağzımdan kaçırdım.

The Wailing Wood'a girene ve yerin tüyler ürpertici sessizliği dört bir yanımızı sarana kadar cevap vermedi. Beni bir fenerin kehribar ışığının altında durdurdu ve ceketimin yakalarından sürükleyerek yaklaştırdı.

"Sayın!" diye bağırdım, onu durdurmak için çaresizliğimde parmak uçlarıma sihir çizerek.

"Sana hiçbir yere yalnız gitmemeni söylemiştim, özellikle hava karardıktan sonra."

Sesi karnımda derin ve nabız gibi atan bir ateşi tutuşturdu ve ona öfkeyle baktım. "Çek başımdan." Avuçlarıma hava verdim ve onu birkaç adım geri itti. Mükemmel şekillendirilmiş saçlarından bir bukle serbest kaldı ve yavaşça yerine itti, yüzü ölümcül bir şekilde çatılmıştı.

Bulanık bir şekilde üzerime doğru koştu ve beni omzunun üzerinden atıp kollarını bacaklarıma dolayarak patika boyunca korkunç bir hızla uzaklaşırken neredeyse ciğerlerimden hava çıkacaktı.

Birkaç dakika sonra beni tekrar yere indirdi ve ben de sendeleyerek duvara çarptım ve destek almak için onu tuttum. Etrafıma bakındım ve Aer Tower'ın dışında olduğumu fark ettim, tepemizde yükseklerdeki rüzgar türbinleri rüzgarda inliyordu.

"Kampüste çiftler halinde dolaşmaya başlayın yoksa size özel bir refakatçi ayarlarım," diye havladı.

Ne kadar sinirlendiğine inanamadım. “Bunun ne olduğunu düşündüm *Sen* yapıyordu. Beni her yerde takip etmeye devam ediyorsun ve zaten Nymph'in güçlerime el koymasını istemediğini açıkça belirtmişsin."

"Kesinlikle, evlat."

“beni arama*çocuk*” Duvardan uzaklaştım, içimden kayan öfke.

“Bu Akademi bana bir lise öğrencisi gibi üniforma giydirebilir ama on sekiz yaşındayım ve zaten hayatımın büyük bir bölümünde kendime baktım. Yanımda bir arkadaşım olsaydı orada daha farklı olacağını mı sanıyorsun? Biz birinci sınıf öğrencisiyiz. Perilerle savaşmak için eğitilmedik.”

Sözlerimi özümsediğinde Orion'un çenesi gıdıklandı. Sonunda başını salladı, gözleri kuleye bakmak için hareket etti. Uzaktan bir uluma sesi geldi ve omzunun üzerinden baktı. "Av başladı, gidip onlara katılmalıyım."

"Dikkatli ol," diye fısıldadım.

Kaşlarını çatarak bana baktı ve bir an için gözlerinden kırık ve çaresiz bir şey parladı. Sertçe gözlerini kırpıştırdı ve ifadesi şiddetli bir kaş çatmaya dönüştü. "Bana öyle bakmayı kes," diye hırladı ve onun korkunç ses tonundan geri çekilme dürtümü bastırdım.

"Ne gibi?"

"Biliyor musun," diye tersledi. "Ben senin öğretmeninim."

"BEN*Bilmek*Önerdiği şey karşısında dehşete düşerek karşı çıktım. Bir şekilde onu ne kadar istediğimi okuyabildiğini.

"Yapıyor musun?" ileri adım attı.

Sert bir şekilde başımı salladım, ancak bedenimin mesajı anladığından emin değildim çünkü içimden ona dolanıp ona veda öpücüğü verme isteği geliyordu. Kesinlikle çılgıncaydı. Ama bir Nymph'in peşinden kaçması, geri dönmeyeceği fikrinden korkmama neden oldu.

"O zaman bana öyle bakmayı kes.*O*”

Utanç bir tsunami gibi üzerime aktı ama utancımı dirsekleyerek bir kenara iterek bununla mücadele ettim. Çünkü beni uygunsuz olmakla suçlamaya nasıl cüret eder? Geçen gün elleri üzerimdeydi ve bunun için de bana bağırmıştı. Onun saçmalıklarından bıktım. Bu yüzden öne çıktım ve ellerim titremeye başladığında gözlerinin içine baktım. "O zaman dur

geriye bakmak, *mızrak*"

Kapının üzerindeki sembole hava atarak arkamı dönerken yüzünde şaşkın bir ifadeyle onu baş başa bıraktım. Yüksek bir takırtıyla kilidi açıldı ve içeri daldım ve arkama bir kez bile bakmadan çarparak kapattım.

Açık penceremin yanında durdum, yukarıdaki kalın bulutlardan bir çiseleme tabakası düşerken ve her şeyi doyururken, ötesindeki arazide görebildiğim şeye baktım. Sabahın beşiydi ve vücudumun her santimi bu erken girişimi protesto ediyordu ama son planım bunun yapılmasını gerektiriyordu.

Darius'un odası son birkaç gündür bakım ekibi tarafından onarılmıştı ve dün gece, yarın sabah parlak yeni duvarlarının boyası kurur kurumaz Ignis Evi'ne döneceğini söyleyen bir duyuru yapılmıştı.

Planımı uygulamak istiyorsam, şimdi yapmam gerekiyordu.

Dün gece Darcy'ye Su Perisi saldırısı girişiminden sonra dışarı çıkma konusunda biraz gergindim ama FIB ve öğretmenler yakın zamana kadar arazinin her santimini dolaşıyorlardı ve o şeyin ya çoktan yakalandığından ya da derinlere indiğinden emindim. tekrar saklanmak

Soğuk rüzgar etrafımda estiğinde titredim ve penceremi kapattım. Bu havada dışarı çıkmayı beklemiyordum ama en azından bu, orada başka kimsenin olmayacağı anlamına gelmeli.

Bir ping dikkatimi Atlas'ıma çekti ve haritama göz atmak için onu açtım.

Günaydın İkizler.

Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Bugün iki yarıdan oluşan bir gün olacak, büyük yükselişler ve çalkantılı düşüşlerle karşılaşacaksınız. Kova burcuyla karşılaşmaktan sakının. Bugün öfkeleri kaçınılmaz ve fırtınayı başınız dik bir şekilde atlatmak zorunda kalacaksınız. Bir Balık daha fazla engel sunabilir, ancak bunlarla başa çıkma şekliniz, sizi belirleyecektir.

bu etkileşimin sonucu.

Yine de kalbini tutmaya çalış, sonunda bu gün planlarının düştüğünü görebilir

sadece sebat etmeyi başarırsanız birlikte.

Süper olumsuz tahminlere kaşlarımı çattım.*O zaman bugün bok fırtınası olacak gibi.*Ve eğer bir Kova gazabını üzerime salacaksa, o zaman bugün Seth'i göreceğim hissine kapıldım. Şeftali.

En son çevrimiçi teslimatlarımın bir parçası olarak gelen kalın siyah ceketimi giydim ve karışıma eldiven eklemeden önce fermuarını çeneme kadar çektim. Satın aldığım su geçirmez botlar ayaklarımda sıcak ve rahattı ve gardırobuma en son eklenenlere sırıtmadan edemedim. Eylül sona eriyordu ve kışa yaklaştıkça, en sevmediğim mevsimi daha düzenli bir şekilde atlatmak için daha sıcak giysilere güveneceğimi biliyordum. Kapımın yanında, onları daha sonra Darcy'ye de teslim etmem için büyük bir kışlık kıyafet kutusu beni bekliyordu. Bu çevrimiçi alışveriş işine benim kadar derinlemesine girmemişti ve onun için alışveriş yapmama izin vererek beni şımarttığını biliyordum.

Atlas'ımı ceketimin büyük ceplerinden birine yerleştirdim ve odamdan çıkmadan önce ışıkları söndürdüm. Geraldine, Dünya Elementleri sınıfımızda bana biraz eğitim vermişti ve ben de toprağı taşımanın temellerini kavramıştım, bu yüzden bunu onsuz da başarabileceğime oldukça emindim. ona sormak istemedim

bu işe tekrar dahil olmak için; İstesem bana yardım etmekten çekinmeyeceğini biliyordum ama bu oynadığımız bir oyun değildi. Yasaları çiğnemiştim ve bu okuldaki en kinci pisliklerden birine karşı çıkıyordum. Bununla ne kadar az ilgisi olursa o kadar iyiydi. Benim hesabımda başının belaya girmesini istemedim.

Karanlığın altında Ignis House'dan sıvıştım ve arazide The Wailing Wood'a doğru yürüdüm. Dondurucu sulu kar üzerimden bir sel gibi geçti ve diğer öğrencilerin kötü havaya karşı kullandıklarını gördüğüm kalkanları taklit etmeye çalışırken hava ve su büyümle oynadım. Bazen yağmuru uzak tutarak, bazen de yağmuru iki katı kuvvetle yüzüme vuruyormuş gibi farklı seviyelerde başarı elde ettim. Önümüzdeki hafta Elemental derslerimde bunun için harç istemeyi aklıma not ettim.

Karanlık ağaçların altına geçtim ve gömülü hazineyi bulmak için Atlas'ımdaki işaretçiyi kullanmak zorunda kaldım.

Yürürken etrafa göz atmaya devam ettim, ormanın içindeki gölgeler beni geriyordu ve üzerimde olan bakışlar tüylerimi ürpertiyordu.

En azından Chicago'da işler yolunda gitmediğinde, yolumu aydınlatması için sokak lambalarına ve beni gizlemesi için duvarlara güvenebilirdim. Bu yerde yalnız olduğumdan hiçbir zaman tam olarak emin olamadım. Daha temkinli bir insan muhtemelen pes ederdi. Ama her zaman isteyerek inatçı olmuştum.

Gömülü hazinenin bulunduğu yere ulaştım ve etrafa dikkatlice baktım. Ağaçlar sessizdi, sadece tepedeki yapraklara düşen yağmurun pıtırtısı ve rüzgardaki dalların gıcırtısı bana ulaştı.

Ani bir kararlılıkla dizlerimin üzerine çöktüm ve toprağa bir delik açabilmek için hızla dünya büyümü yaptım. Sihri daha kesin bir şekilde yönlendirmek için eldivenlerimi çıkarmak zorunda kaldım ve işim hâlâ Geraldine'inki kadar pürüzsüz değildi. Toprakla çalışmak diğer Elementlerden farklıydı; benim irademe aynı şekilde bağlanmaktan hoşlanmadı. BT

canlı bir şeydi ve ondan en iyi sonuçları almak için çalışmak zorundaydım.*ile*ona karşı değil.

Toprağı bir kenara çekmek için hazineyi çevreleyen bitkilerin köklerini kullandım ve elimden geldiğince nazikçe daha fazlasını yüzeye çıkarmaya ikna ettim. Pek çok yönden sihrime geldiğinde hala kör bir enstrümandım ama altımın belli belirsiz ışıltısını ortaya çıkaracak kadar kire rehberlik etmeyi başardım.

Deliğe uzandım ve bir avuç madeni para ve birkaç mücevher parçası kaptım. Çok ihtiyacım yoktu; sadece belirli bir Dragon ile düzüşmek için yeterli.

İkinci bir avuç aldım ve tam elimi çekmek üzereydim ki delikten tanıdık bir enerji çekişi duyuldu ve parmaklarım hançerin soğuk kabzasına kaydı.

Parmak uçlarım ona dokunduğunda bıçak neredeyse tanıyarak mırıldanıyor gibiydi ve ben onu kendim için talep etme arzusuyla doldum.

Tereddüt ettim. O bıçakla ilgili bir şeyler tuhaftı. İlk bakışta göründüğünden kesinlikle daha fazlası vardı. Bir varlığı, arzuları vardı...

Arkamda bırakmak istedim ama elimi topraktan çektiğimde hançeri avucuma aldım.

Ona şaşkınlıkla göz kırptım.

Neden sadece almamalıyım? Planlarımın bir parçası olarak kullanabilirim...

Dilimi şaklattım ve hançeri cebime soktum. Onu diğer hazineyle birlikte almayı planlamamıştım ama yine de kullanabilirdim.

Toprağı hazinenin geri kalanının üzerine ikna ettim ve üzerinde yeni çiçeklerin açmasını teşvik ettim. Giysilerimdeki kiri temizlemek için yeterli kontrole sahip değildim ama geri dönmeden önce yağmurun bunu halledebileceğinden emindim.

Eldivenlerimi tekrar giydim ve The Wailing'den çıkmaya başladım.

Gri bulutlar tepelerinde biraz daha hafifleşmeye başlarken orman. Onların ötesinde bir yerde güneş doğuyordu ve kendimi bugünkü derslerime ve Darius için planlarıma hazırlamam gerekiyordu.

Aklım, hafta sonunda Mirasçılar ve aileleri eşliğinde katılacağımız partide gezindi. Göksel Konsey'den ne bekleyeceğimi bilmek zordu ama oğullarından aldığımız sıcak karşılamadan sonra, sıcak ve bulanık bir kutlama için büyük umutlar beslemiyordum.

Patikaya geri dönerken ağaçların arasından alçak bir uluma sesi geldi ve tepki olarak kalbim çırpınırken hareketsiz kaldım. İhtiyacım olan son şey, burada yalnızken Seth'in sürü arkadaşlarından biriyle karşılaşmaktı.

Bir an hareketsiz kalıp karşı yönden gelen ikinci bir uluma birinci ulumayla karşılaşana kadar dikkatle dinledim.

İyi değil.

Boğazıma bir yumru oturdu ve yolda giderken kapüşonumu çekerek sola döndüm.

Koşu kıyafetlerimi giymeyi dileyerek hızlı bir adım attım. Onsuz koşmaya başlasaydım, gerçekten şüpheli görünürdü ve kimsenin burada ne yaptığımı merak etmesi riskini almak istemedim...

Madeni paraları aldım ve her ihtimale karşı fermuarını kapatmadan önce ceketimin içindeki gizli bir cebe koydum. Hançer oraya saklanamayacak kadar büyüktü, ben de kimsenin fark etmeyeceğini umarak cebimde bıraktım. O şeyi neden aldığımı bir kez daha merak ettim ama şimdi bu konuda pek bir şey yapamadım.

Kurtlar önümde bir yerlerde uludu ve arkamda daha fazla uluma başlayıp beni tekrar sürmeye başlamadan önce tereddüt ettim. Etrafımı sardıklarına dair korkunç bir duyguya kapıldım ama bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Paltomu etrafıma daha sıkı sardım, ağaçların arasında onlardan herhangi bir iz ararken kalbim biraz daha hızlı atıyordu.

Hareket gözüme takıldı ve gövdelerin arasından siyah bir kurt fırlayıp gözden kaybolmadan önce sola doğru döndüm.

Dudağımı çiğnedim. Ormanın kenarı yakındı. Koşarsam birkaç dakika içinde yetişebilirim.

Omzumun üzerinden baktım. Ormanın derinliklerinden daha fazla uluma geldi ve arkamda patikada büyük beyaz bir kurt sıçradı.

koştum

Çamurda son sürat sıçrarken çizmelerime lanet okudum, keşke koşu spor ayakkabılarımı giyseydim. Ama önemli değildi, yola çıktığımda hala rüzgar kadar hızlıydım ve yol bana yardım etmek için yokuş aşağı kıvrılıyordu.

Rüzgar kapüşonumu geriye savurdu ve sulu kar yüzüme çarptı. Gözlerimi ona diktim ve devam ettim.

Sürü kovalamaya başlarken ulumaların perdesi değişmiş, heyecanlı havlamalar ulumalarına karışmıştı.

İçimden küfrettim, ormanın kenarı önümde beliriyordu. Gürleyen pençelerin sesi arkamdan yaklaşıyordu. Omzumun üzerinden bir bakış attım ve peşlerinde koşan altı büyük canavar gördüm, kürkleri kahverengi ve gri karışımıydı.

Beyaz kurt nerede?

Kalbim o kadar hızlı atıyordu ki göğsümden bir yol açmaya çalıştığından emindim.

Tekrar önüme baktım, fazladan bir hız artışı için derine indim.

Başaramayacaktım.

Beyaz kurt saldırmadan yarım saniye önce ağaçların kenarına ulaştım.

Pençeleri göğsüme çarptı ve onun altında sırtüstü yere kapaklandım, muazzam ağırlığı beni çamurun içine doğru ezdi.

Ağrı omurgamda alevlendi ve korkuyla haykırdım.

Sürünün geri kalanı heyecanla havlayarak ve uluyarak daire çizerken, onun altından kurtulmaya çalışırken, üzerime uyguladığı ağırlığın altında hırıldadım.

"Üzerimden kalk seni pislik," diye hırladım, onu geri itmeye çalışarak. Ellerimdeki çamur onun yumuşak, beyaz kürkünü lekeledi ve uyarmak için derin bir hırıltı çıkardı.

Bunun Seth olduğunu, beni çamura yapıştıran kişinin vahşi bir hayvan değil de gerçekten bir adam olduğunu biliyordum ama o hırlama sesiyle kalbim paramparça oldu ve bir an için korku beni felç etti.

Seth öne doğru eğildi, dişlerini tam yüzümde gösterdi ve ben irkildim, saçlarımdan kafa derime kadar çamur sırılsıklam olmuştu.

Dilinin ıslak tamponu yüzümün ortasından yukarı çıktı ve ben tiksintiyle kekeledim.

Beyaz kurt, Fae formuna geri dönmeden önce başını bana doğru kaldırdı. Beni yere sabitleyen ağırlık azaldı ve kendimi çok çıplak, çok eğlenceli bir Seth Capella'nın yanında ata biner gibi otururken buldum.

"Bak gecenin köründe bölgeme ne girdi," diye mırıldandı heyecanla. "Yine çantamla bir gezintiye çıkmayı mı umuyordun, bebeğim?"

"Sizin melez sürünüzle hiçbir şey yapmak istemiyorum," diye tersledim. Ses tonumdaki meydan okumayla Seth'in gözleri parladı ve bana doğru eğilerek beni yerimde tutmak için kalçalarını benimkine bastırdı.

"Senin ıvır zıvırın ceketimin her yerinde," diye tısladım. "Lanet olası bazı sınırları öğrenin."

Seth bana, "Benim bölgeme gelen sendin," diye hatırlattı. "Belki de sınırlara saygı duymayı öğrenmesi gereken sensin."

"İyi. Bırak gideyim, senin aptal ormanından çıkayım," dedim, beni çamura gömerek tatmin olmasını umarak.

Uzanıp saçımın bir buklesini parmaklarının arasına aldı. "Yaptım

Eşleşen bir set istediğimi söyle," diye düşündü, yüzüne sürebilmek için bana doğru eğildi.

Kız kardeşime yaptıklarından dolayı içime bir öfke doldu ve ona bir küfür savurarak öne doğru şahlandım ve onu üzerimden atmaya çalışırken ellerimi göğsüne vurdum.

Beklediğimden daha hızlı tepki verdi, saçlarımı avuçlarının arasına aldı ve yüzümü çamura bastırmak için başımı yana doğru salladı.

"Cumartesi günkü partide sana tek parça ihtiyacımız olduğu için şanslısın," diye homurdandı.

Ben cevap veremeden, tekrar dev bir beyaz kurda dönüştü ve ağırlığı beni bir kez daha ezdi. Hırladı, dişlerini açık bir tehditle yanağıma sürttü ve benden uzaklaşmadan önce vücudumda bir titremeye yol açtı.

Geriye doğru çabaladım ama ben daha ayağa kalkmaya çalışmadan önce bacağını kaldırdı ve bacaklarımdan buharlar tüten bir idrar izi geçti.

"Senin sorunun ne?" Çığlık atarak ona tiksintiyle tekme attım.

Ayağa kalkmaya çalıştım ama tekrar bana çarptı ve beni yere devirdi. Sürüsünün geri kalanı çember içine girdi, erkekler de bacaklarını üzerime kaldırdılar ve giysilerim bir kurt pisliği tabakasıyla kaplanırken sıcaklık vücuduma nüfuz etti.

Kokusu etrafımı sardı, boğazıma takıldı ve gözlerimden yaşlar getirdi. İşleri biter bitmez, Seth emir vermek için havladı ve hepsi dönüp ağaçlara doğru koşarak uzaklaştılar ve beni çamurun, yağmurun ve çişin içinde bıraktılar.

* * *

Ignis Evi'nin çamurla kaplı ve kurt pisliği kokan ortak salonundan geri tepmenin aşağılanmasına katlanmak zorunda kaldıktan sonra, kendimi temizlenmeye yakın hissetmeden önce bir saatten fazla duş aldım. Cildimi pembe olana kadar ovdum ve üzerimdeki her şeyi bir ateş büyüsü patlamasıyla yaktım, bu da öfkemi biraz yatıştırmaya yardımcı oldu.

FaeBook, Seth ve sürüsünün bana yaptıklarıyla ilgili gönderilerle doluydu, bu yüzden bir kez daha tüm Akademi'nin alay konusu oldum. Gözyaşlarına boğulmamı engelleyen tek şey, duş alırken ayaklarımın dibinde duran küçük altın paralar ve mücevher yığını ve Darcy'nin o pislik Kurtadam'a karşı bir plan hazırlamış olduğu bilgisiydi.

Madeni paraların ve mücevherlerin çoğu artık banyomdaki tuvaletimin arkasındaki sarnıçta plastik bir torbaya sarılmış yeni bir eve sahipti.

Seth ve diğer Mirasçılar ile katılmam gereken lanet olası partiyi düşünüp durdum. Bu aptalca şeyden vazgeçmeyi düşünüyordum ama Darius'la bir anlaşma yapmıştım ve o da üzerine düşeni yapmıştı. Bana ateş büyümü öğretmeye devam etmesini umuyorsam, o zaman sözüme bağlı kalmam gerekiyordu.

Vücudumdaki pisliği atmak için duşta uzun süre kalmam, kahvaltıyı kaçırdığım anlamına geliyordu ve ilk dersime de tehlikeli bir şekilde geç kalmaya yakındım ama planlarımı harekete geçirmek için Ev Puanlarını riske atmaya karar verdim.

Saçımı bir omzumun üzerinden ördüm ve yerine sabitlemek için gereğinden fazla saç tokası kullandım.

Okul üniformamı düzelttim ve biraz heyecanla Darius'un beş altınını cebime attım. Sonra hançere bakarken tereddüt ettim, ondan yayılan garip enerji onu yanıma almamı istiyor gibiydi. Onu cebime koydum, kapıya doğru bir adım attım ve durdum.

Neden derse cebimde bir hançerle gitmek üzereyim?

lanet olası psikopat?

Başımı salladım ve hançeri cebimden çıkarıp yatağımın çarşaflarının altına kaydırdım. Aptal şey, geri gelmemi ister gibiydi ama ürpererek bu dürtüyü kendimden uzaklaştırmaya çalıştım. ben ... idim *Olumsuz*cansız bir nesne tarafından manipüle edilecek.

Sekize beş kala, odamdan sıvıştım ve kalbim gümbür gümbür atarken ve yüz hatlarımda kararlı bir şekilde yukarı çıktım. Mirasçılar yine de bizi itip kakabilirdi ama ben her fırsatta onları baltalamak için elimden gelen her şeyi yapmayı planladım. Ve bu planın birinci aşaması, küçük bir izinsiz girişin gerçekleşmesini gerektirdi.

Ignis Evi'nin en üst katına çıkmayı başardım ve derslere geç kalan birinin sesini dinlerken tereddüt ettim. Burada yakalanırsam diye belirsiz bir örtbas hikayem vardı; Bir sonraki Ateş Elemental seansımızı sormak için Darius'u aradığımı iddia ediyorum. En iyi kapak değildi. Yarın sabaha kadar Meclis'e dönmesi gerekmediği halde neden onu şimdi arıyor olayım? Neden dersin başlamasına üç dakika kala geleyim ki? Neden ona Atlas'ımdan bir mesaj göndermedim? Ama boşlukları olan bir örtbas hikayesi hiç yoktan iyiydi ve buna zaten ihtiyacım olmayacağından oldukça emindim.

Önce Darius'un koridorun sonundaki odasına yöneldim, gerçekten dönmüş olabilir diye kapıyı hafifçe tıklattım.

Yanıt yoktu, bu yüzden hızla dizlerimin üzerine çöktüm, örgümden saç tokalarını çıkardım ve onları kilide soktum. Odasına son gidişimden beri buna aşinaydım, bu yüzden hemen devre dışı bıraktım ve yüksek bir klik zaferimi işaret etti.

Kapı sessizce açıldı ve yanıma taze boya kokusu geldi. Yenilemesi yepyeni bir TV, lüks mobilyalar ve bol miktarda altın süslemeyle tamamlanmıştı. Yeni yatağında altın rengi vardı.

Üzerinde Acrux yazan başlık.

Hayal kırıklığı içinde kaşlarımı çattım, görünüşe göre intikamım onun yükseltme almasıyla sonuçlanmıştı. Tombul yastıklar ve tereyağı gibi yumuşak görünen koyu gri çarşaflarla dolu süper kral yatakta yok ettiğim şeyler yüzünden uykusunun çok fazla uyuyacağından gerçekten şüpheliydim.

Şöminesinin önünde şimdi siyah bir ateş koruyucusu vardı ve ben bu ilaveye eğlenerek homurdandım.

Süslü yeni odasını ikinci kez yakmayı ne kadar çok istesem de, bununla ilgili soruşturmanın çok daha kapsamlı olacağını ve riske değmeyeceğini düşündüm.

Yeni pelüş halısının üzerinden parmak uçlarına basarak geçtim ve cebimdeki kalın, altın madeni paralardan birini attım. Madeni paranın ön yüzündeki erimiş ejderha kafasını gördüm ve bu parayı gömülü hazineden almış olmama sırıttım.

İçimden taşan bir adrenalin heyecanıyla, madeni parayı yastığının parıldayan yerine koydum, olmasını amaçladığım güzel, büyük 'birisi hazineni çaldı' mesajı gibi onunla alay etmeye hazırdım.

Hızla geri çekildim, kapısını çekiştirerek kapattım ve iyi çalışılmış hareketlerle yeniden kilitledim.*Birinci aşama, tamamlandı.*

Sonra, koridor boyunca soldaki son kapıya yöneldim, kalbim bir beklentiyle neşeli bir melodiyle gümbürdüyordu. O kilidi de çabucak hallettim ve içeri girdim.

Milton Hubert'in evim dediği yıkıma bakarken burnumu kırıştırdım. Kirli giysi yığınları, sırtları bükülmüş açık duran üst üste yığılmış kitaplar ve havada dolaşan yıkanmamış genç erkeklerin kutsal olmayan kokusu vardı.

Odası Darius'unki kadar büyük değildi ama yine de benimkinin iki katı büyüklüğündeydi. Darius'un ekibinin bir parçası olmanın, yükseltmenin avantajlarıyla birlikte geldiğini tahmin etmiştim.

Dostluklarının zorlu zamanlara mahkûm olması ne yazık.

Öne doğru sürünürken nefesimi tuttum, bunun gerçekten organize bir kaos olması ihtimaline karşı bok yığınlarından hiçbirini rahatsız etmemeye dikkat ettim ve o da farkı fark etti. Bundan çok şüphe duymama rağmen. Çift kişilik yatağa ulaştım ve bir avuç madeni parayı hızla yatağının altına ittim ve fark etmemesi için düz durmasını sağladım.

Hızla geri çekildim ve kapıyı tekrar kilitledim.

İkinci aşama için başarı.

Tokaları örgüme geri ittim ve merdiven boşluğuna yöneldim ve giderken Atlas'ımdaki saati kontrol ettim. Zaten beş dakika gecikmiştim ama günün ilk dersimiz Cardinal Magic'ti, bu yüzden Orion'un henüz orada olmaması büyük bir ihtimaldi.

Evden çıkıp Jüpiter Salonuna giden patikadan yukarı koştum.

Uzun binaya yaklaştığımda, Orion'un kapılara yaklaştığını gördüm. Kapıyı açtı ve ben onun önüne fırladım.

"Kusura bakmayın Bayan Vega," dedi, neyse ki sesi bir kez olsun çok kızgın çıkmamıştı.

"Yine de senden önce başardım," dedim, merdivenlerden hızla çıkarken omzumun üzerinden küstah bir gülümseme sunarak.

Sınıfa kadar koştum ve Orion sanki dünya umurunda değilmiş ve ödevine on beş dakika geç kalmamış gibi kahvesini yudumlayarak odaya dalmadan beş saniye önce Darcy'nin yanındaki sandalyeme çöktüm. kendi dersi. İstediğinde buraya zamanında varmak için Vampir hızını kolayca kullanabileceğini düşündüm ama açıkça geç kalmayı seçti.

"Yaptın mı?" Darcy kelimeleri elinin arkasına saklayarak nefes aldı. Cevap olarak genişçe gülümsedim ama Orion'un izlediğini fark ettiğim için cevap vermedim. biz.

"Sınıfla paylaşmak istediğiniz bir şey var mı Bayan Vega?" Orion sordu

Kaynayan kahveyi üzerimize fırlatmasına bir saniye bile kalmadığına inandıran bir ses tonuyla.

Tamamen aklımdan çıkaramasam da gülümsememi bastırdım ve başımı ona doğru salladım.

Gözleri şüpheyle kısıldı ama hemen bunu savuşturdu ve herkesin görmesi için bugünün dersinin başlığını yazdığı tahtaya döndü.

SİZ ARKADAŞ DEĞİLSİNİZ.

Darcy'ye bir kaşımı kaldırdım ve kahkahasını bastırdı. Pislik olma sanatı üzerine bir ders daha alacak gibiydik ve bugün eksiklerimizi öğrenmeye hazır olarak Atlas'ımı açtım.

* * *

Profesör Astrum'un öğretmediği tarot dersi tuhaf geliyordu ama Washer'ın katılması daha da kötüydü. Pantolonunu, vücuduna öyle bir oturan beyaz bir gömlekle kombinlemişti ki, bunun parça likralı olup olmadığını merak ettim. Göğüs uçlarını görebiliyordum ve düğmelerin yarısını iliklemeyi unutmuş gibiydi.

Bir milyon kez

"Bugün yükünü boşaltmak istiyormuş gibi hisseden var mı?" Washer, sınıf içeri girerken sordu. Gerçekten kibarca sormadığın sürece... ısırmayacağıma söz veriyorum.

Teklifini takip eden göz kırpma tüylerimi diken diken etti ve ona bakmak zorunda kalmamak için tüm dikkatimi sırt çantamdan Atlas ve Tarot destemi çıkarmaya verdim.

Bizi kartları okumaya çalıştırdı, sonra sınıfta dolaşmaya başladı, insanların omuzlarının üzerinden işlerini kontrol etmeye başladı ve giderken sihirlerini çekmek için onlara sürtündü. Neyse ki odanın uzak bir tarafından başladı, bu yüzden şu an için dikkatinden kurtulduk.

Darcy desteyi karıştırdı, gözleri entrikayla parlayarak kartları bir yelpazede bana bir tane seçmem için uzattı.

Elimi üstlerinde salladım ve birini kavramak için yoğun bir istek duydum. Daha önce kartlardan seçim yaparken seçimimden hiç bu kadar emin olmamıştım ve kartı ilgiyle çekip ne olduğunu görmek için çevirdim.

Astrum'un ölmeden önce bize bıraktığı kartı görünce dudaklarımı araladım.

"Bunu destenize mi koymak istediniz?" Darcy'ye kaşlarımı çatarak sordum. "Hayır," diye yanıtladı kafası karışmış bir halde. Yani, daha önce orada değildi, bundan eminim. Desteyi bile çıkarmadım!"

Arkasındaki gizemli kelimelere milyonuncu kez bakarak onu aramızdaki masaya koydum.

Bir hata yaptım ve artık zamanım doldu.

Gölge beni keşfetti ve onlardan kaçmam için hiçbir umut yok.

gazap.

Aradığınız cevaplar Aslan ve Terazi arasında gizlidir.

Alevlere güvenme.

Tahtına sahip çık.

- Yıldız kayması

Aslan ve Terazi ile ilgili kelimeleri okurken, sanki bir el çenemin altına konmuş ve kaldırmış gibi kafam otomatik olarak kalktı. Gözlerim, odanın arkasındaki duvarda dönen takımyıldızların tasarımına ilişti.

Leo ve Terazi'nin doğrudan yan yana oturdukları masa. Duvara daha yakından baktığımda, aslında Astrum'un bir şeyler saklamak için kullandığını tahmin ettiğim küçük çekmecelerle kaplı olduğunu fark ettim.

Sağıma baktım ve Darcy'nin de aynı şeye baktığını gördüm. "Kartın Darius ve Orion'dan bahsetmediği hissine kapılıyorum," diye soludu.

Başımı salladım ve Tyler'ın masasının üzerine eğilip kıçını havaya kaldırmış ve çektiği kartı incelerken Washer'a bir bakış attım.

"Beni fark edecekse masaya vur," diye nefes verdim, kendimi koltuğumdan iterek.

Ben de kalkarken Diego ve Sofia etrafa baktılar ve onlar benim uzaklaşmamı izlerken parmağımı dudaklarıma bastırdım.

Sınıfın çoğu, masanın etrafından duvara doğru kaydığımı fark edemeyecek kadar işleriyle dikkati dağılmıştı. Parmak uçlarım karıncalanıyordu ve büyümde, Astrum'un öldüğü gece, Ölüm kartını keşfetmemizden hemen önce hissettiğim aynı küçük çekişi hissedebiliyordum. Çekmeye çalıştım ama sanki çektiğim şey sıkışmış gibiydi.

Duvara gitmeden ve parmaklarımı duvarda gezdirmeden önce tekrar Washer'a baktım. Leo ve Terazi arasındaki küçük çekmece ilk açma girişimime direndi ama biraz sihir uyguladığımda, kilit sanki beni tanımış gibi açıldı.

Darcy yumruğunu masaya vururken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve çekmecedekileri çabucak aldım.

Arkamda kapanan çekmeceye çarparak arkama döndüm ve Washer mavi gözlerini bana çevirdiğinde iki kartı arkama sakladım.

"Neden yerinizden kalktınız, Bayan Vega?" diye sordu merakla, deri pantolonunun gıcırtı, gıcırtı, gıcırdamasıyla noktalanan birkaç adım atarak.

"Hata yaptım, sadece..." Aklım hızla döndü ve o anda kıçımı koruyabilecek tek bir olası şey bulabildim ama bunun düşüncesi bende inip kalkma isteği uyandırdı. Astrum'un çekmecesinden bir şey aldığımı fark etmesi riskini alamam, bu yüzden onunla gitmek zorunda kaldım. "Teklifinizi kabul etmek için... bazı duygusal yüklerinizi üzerinizden atın." İçimden sindim ve Darcy arkasından tiksintiyle burnunu buruşturdu.

"*Gerçekten mi?*"Washer mırıldandı, dili dudaklarının arasından dışarı fırladı, sanki duygularımı şimdiden havadan tadabiliyormuş gibi.

"Evet," diye kabul ettim, sesim hissettiğim kadar isteksizdi. "Sıkıntılı görünüyorsun, zavallı kuzu. Neden bunu daha özel bir yere götürmüyoruz? Mağaza dolabına doğru gelin." Ela saçlarını savurdu ve gıcırdayarak odanın diğer ucundaki küçük bir kapıya gitti, açıkça benim onu takip etmemi bekliyordu.

Yüzümü buruşturarak çekmeceden aldığım kartları uzatarak Darcy'ye koştum. "Bu sefer bizi belirsiz saçmalıklardan daha fazlasını bırakmış olsa iyi olur," diye inledim.

"İyi şanslar," diye yanıtladı, gözleri açık dolap kapağına kayarken yüzündeki dehşeti saklamayı başaramadı.

"Haydi, Bayan Vega, az önce sizin için özel bir ödül düşündüm!" Çamaşır makinesi dolaptan seslendi ve onu takip etmek için hareket ederken ürperdim.

Her türlü falcılık ekipmanının bulunduğu raflarla kaplı metrekarelik kübe adım attığımda Washer genişçe gülümsedi.

"Bunun için gerçekten bir dolapta olmamız gerektiğine emin misin?" diye sordum, sınıfın kapısına bakarak.

Washer, ya rahatsızlığımı görmezden gelerek ya da sadece fark etmeyerek, "Bu tür şeyler için biraz mahremiyete sahip olmak çok daha güzel," dedi.

Ona fikrimi değiştirdiğimi söylemek üzereydim ki Siren hediyesinin çağrısı

bana çekti Rahatsızlık duygusu benden uzaklaştı ve kendimi eski bir dostmuş gibi Washer'a doğru yürürken buldum.

"Kendini kötü hissediyorsan, biraz kışkırtıcı bir şeyi yeniden yaşamayı her zaman güzel bulurum. *heyecan verici*anılar," dedi Washer, elime uzanarak.

Onu aldı ve ben dağınık saçlarına bakarken gücü arttı, aniden onları daha iyi görebilmek için gözlerinden uzaklaştırmak istedim.

Parmaklarım tam da bunu yapıp alnını süpürürken biraz inledi. “Bunlardan

bazılarına bir göz atalım*eğlence*Anılar o zaman seni hemen neşelendirir," diye ısrar etti Washer ve şehvet uzuvlarımda gezinerek beni tam olarak istediği şeye doğru yönlendirdi.

Anılarımı sanki alınacak atıştırmalıklarmış gibi sıralarken nefesim kesildi.

Neyse ki kısa bir bakıştan sonra beni serbest bıraktı ve ben kollarımı savunmak için göğsümde kavuştururken şehvet geri çekildi.

Washer, bilmiş bir gülümsemeyle, "Tut tut," dedi. "Bay Altair, bir sınıfta Kaynağıyla uğraşmaması gerektiğini bilmeli."

Dudaklarım aralandı, kelimeler boğazımda düğümlendi. Caleb'la birlikte olmaktan kimseye bahsetmemiştim ve bu şekilde kalmasını istiyordum.

"Bizim küçük sırrımız," Washer göz kırparak beni temin etti.

Bana dolaptan çıktı ve ben ihlal edilmiş hissederek aceleyle uzaklaştım. Darcy'nin yanına çöktüm ve bana bakarken gözleri büyüdü.

"Ne yaptı?" tısladı.

"Ben... o..." Az önce yaptığı şeyden o kadar tiksindim ki, buna söyleyecek sözüm bile yoktu.

Darcy, Sofia ve Diego bir açıklama bekleyerek bana endişeyle bakıyorlardı ve onlara verirken bakışlarımı masaya indirdim.

“Benimle ilgili anılarıma baktı.*bir şeyler yapmak*erkeklerle,” diye açıkladım,

titremeden daha fazlasını söyleyemez.

"Ne?" Darcy öfkeyle sordu.

"Sapık!" Diego haykırdı ve Sofia korku içinde eliyle ağzını kapattı.

Washer bize baktı ve ben onun bir daha buraya gelmesini istemeyerek kendi kendime çömeldim.

"Endişelenme," dedim umursamaz bir tavırla ama bir yanım kıvrılıp ölmek istiyordu. "Çekmecede ne vardı?"

Darcy'nin ağzı ince bir çizgi haline geldi ama belli ki Washer'ın da dikkatini çektiğimizi anladı ve bıraktı. Bana göstermek için gizlice iki şey uzattı. Biri ellili yaşlarında bir adamın fotoğrafıydı. Gidon bıyığı vardı, kel kafası vardı ve yaşına ve şık gri takım elbisesine rağmen kesinlikle yırtık görünüyordu. İkincisi, Astrum'un destesinden bir başka karttı; bize söylediği güverte biyolojik annemize aitti.

Karttaki resmi inceledim. Bir sandalyede otururken ve elinde altın bir asa tutarken kırmızı bir cüppe ve altın bir başlık giyen papaya benzeyen bir adamı gösteriyordu.*Başrahip*kartın tabanına basılmıştır.

"Yine ne anlama geliyor?" diye sordu Darcy, Atlas'ındaki kartın anlamını çıkararak.

Sofia daha bulamadan cevabı verdi. Hierophant gelenek ve görenek anlamına gelir. Bu bir evlilik veya düzenleme işareti olabileceği gibi, öğüt verecek, yardım edecek veya öğrenmeye yardımcı olacak bir öğretmen veya meclis üyesi anlamına da gelebilir" dedi.

Darcy, "Bu son kısım kesinlikle yardımcı olacaktır," diye ekledi.

"Bize bazı cevaplar vermesi için birini bulsak iyi olur," diye kabul ettim. Kartı ters çevirdim ve bir kez daha Astrum'un dönen gümüş yazısıyla yazılmış sözcükleri buldum.

Ona dört yıl önce Clara Orion'a ne olduğunu sor...

“Sanırım demek istiyor*Bu*Ahbap," dedim parmağımla fotoğrafa vurarak.

Darcy incelemek için kaldırdı ama başka kelime yoktu, isim yoktu, bu adamın kim olduğunu anlamamızın hiçbir yolu yoktu ve ben onu kesinlikle daha önce hiç görmemiştim. Diğerlerine gösterdi ama ikisi de omuz silkti, açıkça onun da kim olduğu hakkında hiçbir fikirleri yoktu.

"Clara Orion'un Profesör Orion'la bir ilgisi olduğunu düşünüyor musunuz?" Sofia merakla sordu.

"Sorabiliriz, sanırım..." Kaşlarımı çattım, bunun herhangi bir cevapla sonuçlanıp sonuçlanmayacağını merak ettim.

"Öf, muhtemelen bize hiçbir şey söylemez," diye mırıldandı Darcy. "Bana asla doğru cevaplar vermiyor."

Bunun ne anlama geldiğini merak ederek ona kaşlarımı çattım ama o ayrıntıya girmeden hızla devam etti.

"Yalnızca bir resimden rastgele bir adamın izini nasıl süreceğiz?" diye sordu Darcy, kartı ve fotoğrafı kaldırarak.

"Belki de yapmamalısın," dedi Diego ihtiyatla. "Astrum'un bildiği şeyler onu öldürdü. Belki de onun sırlarının peşine düşmesen daha iyi olur.

Haklı, diye onayladı Sofia, gözleri endişeyle parlıyordu.

"Önemli değil zaten," dedim omuz silkerek. "Devam edecek başka bir şeyimiz yok, bu yüzden bu adam her an odada dolaşıp gelmezse, onu bulma umudumuz yok."

Darcy cevap vermek için ağzını açtı, tam kapı ardına kadar açıldı. Kalbim

şaşkınlıkla tekledi ve hepimiz yukarı baktık, yarı gizemli adamın bize bakmasını bekliyorduk. Bunun yerine Kylie Major daha yeni dönüyordu.

banyo molasından.

Gerginlik üzerimizden sızarken hepimiz toplu bir kahkaha attık.

Darcy ile tekrar yüzleşmek için döndüm. "Kader onu bize teslim etmeye karar vermediği sürece, sanırım bu işin sonu bu."

* * *

Günün son dersinde, çok heyecan verici bir teslimatın geldiğini ve onu almak için doğruca Pluto Ofislerine gideceğimizi söyleyen bir mesaj almıştım.

Dikkatlice paketlenmiş kara kutuyla Dünya Bölgesi'nden aceleyle geçtik ve yapmak üzere olduğumuz şeye yüksek sesle gülme arzusuyla mücadele etmek zorunda kaldım.

Darcy yanımda bir Cheshire Kedisi gibi sırıtıyordu ve ben de öyle olduğundan emindim.

Terra House'a yaklaştıkça ana yoldan çıkıp ağaçların arasına daldık. Burada Ağlayan Orman'daki kadar sık değillerdi ama devasa çamlar ve dev sekoyalar nefesimi kesen bir tür görkemli güzellik taşıyordu. Dünya Bölgesindeki her şey yeşil, bereketli ve güzeldi. Havada kır çiçekleri ve çam kokusu asılıydı ve baktığım her yerde her türden bitki canlanıyordu.

Birkaç gün önce Geraldine ile birlikte Terra House'un da içinde bulunduğu devasa tepenin etrafında dönerken patikanın tanıdık olması için nereye gitmemiz gerektiğini belirlemek üzere buraya gelmiştik.

Ev yeraltında olduğu için, yatak odalarının her birinin tavanlarında tepenin kenarlarına oyulmuş ve gökyüzüne bakan birer pencere vardı.

Caleb'in odası tepenin en zirvesindeydi, bu yüzden diğer pencerelerin arasından dikkatlice kıvrıldık, bizi görmediğinden emin olduk.

içerideki öğrencilerden herhangi biri.

Dünya Evi Kaptanı hâlâ Pitball antrenmanındayken buraya gelmeyi ummuştuk ama Pluto Ofislerinde bir kuyruk vardı ve paketimizi almak beklenenden uzun sürmüştü, bu yüzden çoktan geri dönme şansı vardı.

Pencereye yaklaşırken ellerimizin ve dizlerimizin üzerine çöktük ve ona doğru süründük. Büyük yuvarlak pencere, her biri ayrı ayrı açılan bronz bir çerçeveyle dörde bölünmüştü.

Pencerenin kenarına gidip Caleb Altair'in evim dediği lüks alana bakarken Darcy'ye sırıttım. Bir hobbit deliğinin çatı katı olan bir bebeği varmış gibiydi.

Cebimden bir tornavida çıkardım ve hemen işe koyuldum ve en yakın pencereyi jimmy ile açtım. Tam bir çıt sesi duyup parmaklarımı çerçeveye soktuğum sırada, Caleb'in odasının kapısı açıldı ve o içeri girerken ikimiz de irkildik.

Darcy'nin eli kolumun ön kısmına indi, Caleb kirli bir Pitball formasıyla boşluğa girerken eli daha da sıkılaştı. Yere bir spor çantası fırlattı ve gömleğini çıkarmadan önce Atlas'ını masasının üzerine bıraktı.

Buraya, Caleb Altair çıplakken onu gözetleme niyetiyle gelmemiştim ama parmaklarım pencereyi biraz aralık tutmak için sıkışıp kaldığından, bir sonraki adımda pantolonunu indirdiği için bu konuda fazla seçeneğim yoktu.

Darcy, odayı geçip kendi banyosuna girerken yanımda bir kahkaha patlattı ve kapıyı kapatmadan önce kıçını kontrol etmemiz için bize bolca fırsat verdi. Başlayan duşun sesi bize ulaştı ve biraz rahatladım.

O pislik tugayının bir parçası olabilir, ama bu adam aptalca seksi, diye mırıldandım.

"Buna hiç şüphe yok," diye onayladı Darcy.

"O zaman gününü mahvetmeye devam edelim mi?" diye sordum gülümseyerek.

"Kesinlikle."

Pencereyi daha sıkı kavradım ve kilidi açmak için tornavidayı kullanmadan önce bir santim açmayı başardım. Kapıyı sonuna kadar açarken, Fae'nin gerçekten de kapı ve pencerelerine daha iyi kilitler takmayı düşünmesi gerektiğini düşünmeden edemedim. İnsanları kendilerinden uzaklaştırmakla o kadar ilgileniyorlardı ki, temel güvenlik onların aklına bile gelmiyordu.

En azından planlarımızı yürütmeyi kolaylaştırıyor.

Darcy kutuyu açmak için çabucak çalıştı ve o dışarı çekerken devasa şişmeyi gördüğümde gırtlağımdan çıkmak isteyen boğuk kahkahamı bastırdım.

Onu odasına asarken genişçe gülümsedi ve patlatabilmem için fişi açtı. O sıkıca tutarken, parmaklarımı deliğe bastırdım ve içine hava büyüsü yönlendirerek devasa şeyi saniyeler içinde şişirdim. Darcy, havayı içeride tutmak için kapağı yerine oturttu ve canavarı doğruca Caleb'in yatağına bıraktı.

Pencereden dışarı sıyrıldı ve ben de sahip olduğum her şeyle gülme arzuma karşı savaşarak onu çabucak emniyete aldım.

Bunun nasıl sonuçlanacağını görmek için çaresiz olsam da etrafta dolanmak aptalca olurdu, bu yüzden hemen ayağa kalktık ve Terra House'un çimenli çatısından aşağı koşmaya başladık.

Biz kanıtları yok etmek için ağaçların arasında saklanırken Darcy bir ateş büyüsü patlamasıyla kara kutuyu yaktı.

Köşedeki bir kanepeye düştüğümüz ve o kadar çok güldüğümüz için ağlamaya başladığımız The Orb'a dönene kadar yavaşlamadık. Caleb'in duştan keyif aldığını umdum çünkü dışarı çıktığında şok geçirmişti.

Annemin bana gönderdiği cehennem gibi pahalı şampuanla yıkarken, sıcak su cildimde hızla akıp kıvırcık saçlarımı parmaklarımla ovalarken başımı arkaya eğdim. Bana bu kadar çok bakım ürünü göndermesinden şikayet ettim ama yine de hepsini kullandım, bu yüzden beni kabul etmekten hoşlandığımdan daha iyi tanıdığını tahmin ettim.

Pitball antrenmanındaki kiri vücudumdan temizlemeyi bitirdiğimde, aklım Tory Vega'ya döndü. Diğer Mirasçılar onu neredeyse boğacağından beri onu hâlâ ısırmamıştım ve şu anda Darius'un gücüyle hızla ilerliyordum. Dün gece King's Hollow'da Ejderha formundan çıktıktan hemen sonra onu hazırlıksız yakalamıştım ve çıplaklığı durumu biraz garipleştirse de, onu hazırlıksız yakalamak için en kolay fırsatım buydu.

Aralarında alt edilmesi en kolay olan Seth olmuştu; sürekli burnunu sokması, tek gereken şeyin bir anlık Vampir hızı olduğu ve başımı çevirmem, onun sihrinden uzun bir içki içmekle ödüllendirildiği anlamına geliyordu. Artık duruma olan öfkemi her birinden çıkardığıma göre, aramızda daha fazla kötü duyguya gerek kalmadan yolumuza devam edebilirdik. Bu, tutukluluğumuzun ikinci haftasının nihayet sona eriyor olması gerçeğiyle birleştiğinde, yeniden normale dönebileceğimiz anlamına geliyordu. Dün gece hepimiz gerçekten

Yıllardır ilk kez birlikte güldüm ve erkek kardeşlerimle ilişkimin tekrar yoluna girmesinden fazlasıyla memnun oldum.

Ama artık bu iş bittiğine göre, Tory'yi bedavaya bırakamayacağımı biliyordum. Tekrar Kaynağımdan içmenin zamanı gelmişti ve bunu yapmamın onu kendime kazanmak için harcadığım sıkı çalışmayı geri almayacağını ummam gerekiyordu.

Aptal değildim, bana güvenmediğini ve kesinlikle beni arkadaş olarak istemesi için bir nedeni olmadığını biliyordum. Ama ilişkimizin zar zor keşfetmeye başladığımız diğer yönünü yeniden düşünmeye açık olabileceğini umuyordum.

Onunla sınıfta yalnız kaldığımız o öğleden sonrayı hatırladığımda gözlerimi kapattım. Öpücüğünün tadı, vücudunun bana verdiği his, kıyafetlerinin altında yatan görüntü, dudaklarından çıkardığım zevk iniltileri... Düşünmek bile beni zorlaştırıyordu. bu konuda ve bu fanteziye biraz daha düşkün olmayı yarı yarıya düşündüm. Ama Tory Vega yüzünden mastürbasyon yapmak istemedim. Vücudunun benimkinin altında kıvrandığını hissetmek istiyordum.

Bir hayal kırıklığı homurtusuyla kadranı soğuğa çevirdim ve dondurucu sel uyarımı azalttıkça nefesim kesildi.

Dışarı çıkıp belime bağlamadan önce saçlarımdan geçirdiğim bir havluyu kapmadan önce elimden geldiğince dayandım.

Banyodan odama çıktım ve kahrolası yatağımın ortasında duran gerçek boyutta şişme bir Pegasus seks bebeği gördüğümde donakaldım.

Dudağım öfkeyle geriye kıvrıldı. Biri bunu buraya nasıl getirmişti? Ve neden bu aptalca söylenti hala benim hakkımda dolaşıyordu? Gülmeye çalıştım, görmezden gelmeye çalıştım ama artık çok ileri gitmişti.

Açık popo deliği olan gökkuşağı çizgili uçan ata doğru koştum ve onu kapıya doğru ittim.

"Bunu kim yaptı?!" diye bağırdım, bütün lanet Evin

beni duyabiliyordu. Ben onların kahrolası Kaptanı ve Göksel Varisiydim. Birine bu saçmalıktan paçayı sıyırabileceğini düşündüren şey neydi?*Benim*Ev??

O kadar kızgındım ki, Vampir gücümü kullanarak kapımı tekmeleyerek açtım ve kilidin etrafındaki tahtanın parçalanmasına ve kapının menteşelerden yarı yarıya düşmesine ve dışarıdaki açık koridora düşmesine neden oldum. Ne diye bağırdığımı anlamak için bir kalabalık çoktan toplanmıştı ve onlara hırlayarak dişlerimi gösterdim ve geri dönüp aptal seks oyuncağını odamdan çıkarmaya çalıştım.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünen her kimse, cezanın hayatta kalacağın bir şey olmasını istiyorsan ortaya çıksa iyi olur!" diye bağırdım, devasa şeyi odamdan dışarı çıkarmaya çalışırken boynuma sıcaklık tırmanıyordu ama onun ışıltılı kanatları kapının diğer tarafına takılmıştı. Plastik canavarla karşı karşıyaydım, at gibi ağzı istekli bir O şeklinde büzülmüştü, umarım bir manyağın penisini içine sürmesini bekliyordum.

Giderek daha fazla insan tüm bu bağırışların ne hakkında olduğunu görmeye geldikçe kalabalık büyüyordu ve aralarında bir yerlerde, üzerlerine ne tür bir cehennem salacağımı anladıklarında birinin küçük kedi botlarıyla titrediğini umuyordum.

Plastik Pegasus'u odama geri iterken bir dizi müstehcen sözler sarf ettim ve onu arkadan çıkarmak için arkasına doğru hareket ettim.

Sentetik saçtan yapılmış bir kuyruk, onu kişisel alanımdan çıkarmak için savaşırken parmaklarımın arasına dolanan açık kız deliğinin hemen üzerinden dışarı çıktı.

Ağırlığımı sapkın şişmeye verdiğimde öfkeyle hırladım ve o aniden eğilerek koridora fırladı.

Bazı Meclis üyelerimin fotoğraf çektiğini ve beni böyle filme çektiğini fark ettiğimde hırlayarak peşinden gittim, bir şekilde eğlenceliydi.

"Siz salakların bunu hanginizin yaptığını öğrendiğimde, sizi tüketeceğim.

gücün ve kanın her bir damlası seni solucanların yemesi için kurumuş bir kabuk olarak bırakıyor!" diye bağırdım, kendimi tamamen kaybederek.

Tekrar patlayan Pegasus'a doğru koştum, koridorun sonundaki kapıdan zorla sokmak istedim ama yine sıkıştı.

Küfür etmeye başladım, ağırlığımı ona verdim ve beni satın alması için kollarımı arka ayaklarına doladım.

Öne doğru atıldığımda, havlumdaki tehlikeli düğüm pes etti ve lanet olasıca şey ayağımın dibine düştü ve öfkemi bastırmak için beni çıplak bıraktı.

Onu kapıdan geçirmeyi başaramayınca öfkeyle hırlayarak birkaç kez daha ittim.

Çığlık attım, oyunu kaybedip dişlerimi plastik canavara batırırken, onu dışarı çıkarmaya çalışmaktan vazgeçtim ve onu yok etmeye başvurdum.

Yaratık yüksek hızda söndüğünde, yüksek perdeden bir ıslık sesi boşluğu doldurdu, hava ondan dışarı fırlarken ve yere batarken ışıltılı kanatları zayıf bir şekilde çırpıyordu.

Bir saniyeliğine muzaffer bir şekilde sırıttım, sonra beni izleyen pislikler kalabalığına döndüm.

"Bu saçmalığı kimin yaptığını öğrendiğimde hiç doğmamış olmayı dileyecekler!" Onlara dişlerimi gösterdim ve benden geri çekildiklerinde ancak belli belirsiz tatmin oldum. Biri beni küçük düşürmek ve bana düşmanlık etmek için elinden geleni yapıyordu ama onları bulup ne kadar güçlü olduğumu tam olarak anlamalarını sağlamam an meselesiydi. O zaman onlara saygı dersi verirdim.

Havlumu almadan odama geri döndüm ve kırık kapımı tekrar yerine sürükledim, onu tutmak için boşluklardan sarmaşıklar saran bir toprak büyüsü patlamasıyla sabitledim.

Öfkemi dizginlemeye çalıştım ama yumruğumu duvara çakmaktan kendimi alamadım, tuğla yığınları ve toz yatağımın üzerine döküldü.

Telaşlı nefesimi sakinleştirmeye çalışırken bir avuç sarı bukleyi yolma dürtüme karşı savaşarak parmaklarımı saçlarıma geçirdim.

Gözlerimi kapattım, vücudumu saran titreme yavaşlamaya başladığında derin bir nefes alıp verdim.

Atlas'ımdan bir ping sesi geldi ve birinin benimle bu kötü havayı bozabilecek iyi haberlerle temasa geçtiğini umarak masama doğru yürüdüm.

Kaşlarımı çatarak aldım ve bir FaeBook gönderisinde etiketlendiğimi gördüm. Bağlantıya dokunurken dudaklarımı büzdüm. Aşırı müstehcen bir randevu teklifini okumak veya hatta takipçi kulübümden bazılarının benim için yayınladığı fotoğrafları görmek, ne kadar delice çekici olduğum hakkında fışkırmak aslında şu anda üretken olurdu. Biraz egomu okşayacak havamdaydım. Ama gönderiyi açtığımda bulduğum şey bu değildi.

Tyler Corbin:*@Caleb Altair bu akşam kirli küçük sırrını açıkladı. #somelikeitrseystyle #rideemcowboy #secretsout*
 # pullonmytailbaby #gettingsomepegasass

Ardından, havlum düştükten sonra koridorda iğrenç seks oyuncağının ortasına kollarımı doladığım ve kapı aralığından geçmeye çalıştığım bir video vardı. Küfür ediyordum ve homurdanıyordum ve general gerçekten annenin lanet şeyini beceriyormuşum gibi görünüyordu.

Bildiğim her şeyden daha güçlü bir öfke içimde büyürken, tamamen suskun bir şekilde ona birkaç uzun saniye baktım.

Atlas elimde paramparça oldu ve onu sonsuza dek duvara fırlattım.

tam ve mutlak bir öfke beni tüketti.

BEN*istemek*bunun sorumlusunu bulun ben yaptırırım*ödemek*.

SICAKLIK gece çökmüştü ve dizlerimi göğsüme çekip, yanaklarıma yerleşen kalıcı bir gülümsemeyle yorganımın sıcaklığında bir süre daha kaldım. Yağmur, bir kasırganın gücüyle pencereme çarptı ve ilk derste Air Elemental dersi aldığımı bilerek ürperdim. Ve etrafımdaki havayı ısıtmayı ya da fırtınanın bana dokunmasını engellemeyi başaramazsam, önümde havayla savaşan uzun bir kış varmış gibi görünüyordu.

Bazen Rus Ruleti oynamak gibi olan Atlas'ımdaki FaeBook beslemesinde gezindim. Bu silahtaki mermi genellikle benim veya Tory'nin pahasına yapılan en son acımasız şakaydı. Nymph saldırısından sonra, majestelerinin (namı diğer ben) kaçacak kadar hızlı olmamasını dileyen çok komik birkaç şaka olmuştu. Ama bu, Caleb ve onun Pegasus fetişi hakkında dolaşan çılgın söylentilerle artık önemsiz hale geldi.

Dün gece, odasına yerleştirdiğimiz o 'Pegasex' bebeğin hayatını mahvediyormuş gibi göründüğü bir videosu viral olduktan sonra, öğrencilerin bahsettiği tek bir şey bile yoktu. Deneseydik daha iyi planlayamazdık. Hızla FaeBook'taki her şakanın can alıcı noktası haline geliyordu. Ve okuduğum her durum, kendini beğenmiş gülümsememi daha da genişletti ve

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

daha geniş

Altair'in korna yerine kornası var!

Bitirdiğinde göz kırptı mı?

Aygırı mı kısrağı mı tercih edersin, Caleb? (bir arkadaş için soruyorum)

Sen sadece Pegasus'u mu seviyorsun, Altair, Centaur kuzenim bekar olduğu için mi?

Kısa süre sonra kendimi büyük bir gayretle, iliklerime kadar coşkuyla yataktan kaldırdım.*Haha enayi! Artık tüm Akademinin sana gülmesinin nasıl bir his olduğunu biliyorsun.*

Duş aldıktan sonra üniformamı giydim ve üzerime kabanımı geçirip fermuarını çektim. Son birkaç hafta içinde Air Elemental dersinde saçımı açık bırakmanın acemice bir hata olduğunu öğrendiğim için saçımı yüksek bir atkuyruğu yaptım. Orion'un ısrarlı sorgulaması üzerine kafa yorarak parmaklarımı üzerinde gezdirerek biraz daha zaman harcadım. Mavi mi yeşil mi? Ona hala cevap vermemiştim.

Şimdi daha az önemli görünüyordu. Seth'in saçımı çekmesi, mavinin ne anlama geldiğinin en büyük hatırlatıcısıydı sanki. O güven zaten uzun zamandır vermediğim bir şeydi.

Belki onu güneş sarısına boyayacağım ve bana belalı olduğumu hatırlatabilir.

Odamdan çıkıp kampüsü kasıp kavuran sağanak yağmurun arasından The Orb'a doğru ilerledim. Değişen mevsimleri sevdim ama bu yağmur biraz fazla geldi sonbaharı tercih etmeme rağmen.

The Orb'a adım attığımda, bir şeylerin ters gittiğini hemen anladım. Heirs'in koltuğunun yanında bir kargaşa çıkmıştı ama etraflarına toplanmış büyük bir grup insan, neler olup bittiğini görmemi imkansız kılıyordu.

Kalbime korku saplandı ve odayı hızlıca tarayarak Tory, Sofia ve Diego'yu aradım ama onları göremedim.

“Siparişin nedir,*arkadaş*?” Seth'in sesi çınladı ve birkaç

kalabalık güldü.

Diego'nun cevap verdiğini duyduğumda omurgam öfkeyle karıncalandı. Henüz bilmiyorum. Hey - onu bana geri ver!

Bir el havaya fırladı ve Diego'nun beresinin ondan sarktığını gördüm. Şu anda bir aslan dövüşünde bir kedi yavrusu kadar işe yaramaz olduğumu bildiğim için çenemi kıvırdım ama onun tek başına kalmasına izin vermeyecektim.

"Majesteleri, müdahale etmemelisiniz!" Geraldine bana seslendi, dikkatimi çekmek için sandalyesine tırmandı ve masasına atladı.

Kalabalığın arasından geçerken ve insanlar hastaymışım gibi benden uzaklaşırken onu görmezden geldim.

Bu okulu yöneten dört gaddar yaratığın avlarını güttüğü grubun önüne çıkmayı başardım. Diego dizlerinin üzerindeydi, gömleği üstünden sıyrılmıştı ve omuzları titriyordu. Max koltuğunun kenarına tünemiş, gözleri bir yırtıcı hayvanınkiler gibi kısılmışken Seth sehpanın üzerinde durmuş beresini başının üzerinde sallıyordu. Darius kanepenin en uzak ucuna uzanmış Seth ve Diego'nun konuşmasını gönülsüz bir keyifle izliyordu ama ben Caleb'i göremedim.

"Hey!" Bağırdım ama kalabalığın gürültüsünden beni duymadılar. Bir adım atmak için hareket ettim ama bir kol omuzlarıma dolandı ve kendimi Caleb'in kollarının arasında buldum. "Tory mi Darcy mi?" yaklaştı, derin nefes aldı. “Farklı şampuan. Sen Darcy'sin."

"Çek başımdan." Kolundan kurtulmaya çalıştım ama sıkıca tuttu. Bugün gerçekten moralim bozuk tatlım, o yüzden karşılık vermesen iyi olur, diye homurdandı Caleb ve ona yaptığımız şeyin gerçekliği hızla ve sert bir şekilde üzerime çöktü. Tory ve benim onu küçük düşürdüğümüzü fark ederse, ölüden beter olurduk.

Seth masadan yere düştü, pahalı botları Diego'nun önünde yere çarptı.

"Bunu neden yapıyor?" Caleb'a yalvardım ve Vampir kulağıma konuşarak beni daha sıkı kendine çekti.

"Küçük arkadaşın başlattı."

"Yapmaz," diye ısrar ettim, tekrar kurtulmaya çalışırken kalbim öfkeyle göğsümde gümbürdüyordu. Dördünün gazabını başıma yıkmaktan korkarak büyü kullanmakta tereddüt ettim. Ama ben bir şey yapmadıysam, Seth'in Diego'ya ne yapacağını kim bilebilirdi?

Seth, Diego'nun şapkasını taktı ve arkadaşımın gözleri cinayetle parladı. "Dövüş

benimle." Seth havayı etrafına savurarak Diego'yu başını eğmeye zorladı. Arkadaşımın omuzları büyünün saldırısına karşı gerilmişti. "Kavga istedin,*çiko*, şimdi burada. O yüzden benimle bir Fae gibi dövüş."

"Ne yaptı?" Caleb'den istedim.

Seth ona eğilmesini söyledi ve eğilmedi. Onun kralı olmadığını söyledi. Takipçilerinin başına gelen bu," diye hırladı, eli çenemi tutmak için yukarı kaydı ve Seth, Diego'nun kaburgalarına keskin bir tekme atarken izlemem için bana açı verdi.

Diego darbeden dolayı hırıldadı, yan tarafını tuttu ve Seth etrafından dolaşarak ayağını sırtına koydu.

"Yapma!" Bağırdım ama Seth duyduysa bile beni duymazdan geldi.

Seth, Diego'yu boynundan tutup sehpanın üzerine fırlatırken Darius, gidecek başka bir yeri varmış gibi saatine baktı. Çevredeki öğrencilerden bir koro halinde oohh sesleri yükseldi. Max ayağa kalktı ve ağırlığını bir ayağından diğerine vererek sanki Diego'nun önüne bir hakaret savurmasını ve ona adım atması için bir bahane vermesini umuyordu.

"Benimle Fae gibi dövüşmeyecek misin?" diye hırladı Seth, sırtı bana gelecek şekilde Diego'nun üzerine eğildi. "Öyleyse işe yaramaz bir ölümlüymüşsün gibi dövüş benimle."

Kalabalıktan bir kahkaha yükseldi ve biri "Ölümlüyü öldürün, ölümlüyü öldürün, ölümlüyü öldürün!"

Diego avuçlarını kaldırdı ve Seth'in saçları yerden gelen hafif bir esintide dans etti.

yaptığı zayıf büyü.

"Kullanışsız." Seth, parmak boğumlarını Diego'nun karnına geçirdi ve ben onu kaybettim.

Bana neye mal olacağını biliyordum ama parmaklarımı omzumun üzerinden hafifçe iterek uçlarından buz gibi soğuk su döktüm. Caleb'in ürkmesine yetecek kadar çünkü öyleydi. *Olumsuz*iyi bir zaman gibi görünüyor, onu daha da kızdırıyor. Tutuşu gevşediği an, elinden kurtuldum.

Öne atıldım ve Diego'ya tekrar vurmaya giden Seth'in koluna uzandım. O kadar sert bir şekilde geri savurdu ki dirseği yüzüme çarptı. Acı elmacık kemiğime yayıldı ve tökezlerken yıldızları gördüm. *Kahretsin!*

Beni orada bulunca Seth'in kaşları şaşkınlıkla kalktı ve gırtlağından yumuşak bir inilti kaçtı.

"Ona bir ders ver Sethy." Biri beni ona doğru itti ve onun Kylie olduğunu anlamak için bakmama gerek yoktu.

Gözümün ucuyla Diego'nun masadan kalktığını, gömleğini yerden kaptığını ve tekrar giydiğini gördüm. Yine de bakışlarımı önümdeki iblisten alamıyordum, gözlerinin keskinliği ta iliklerime kadar işliyordu. Seth öne çıktı ve ben de ellerimi kaldırdım, kendimi tutabilmek için çaresizce büyüyü uçlarına kadar çektim.

Sahip olduğum her şeyle seninle savaşacağım.

"Siktir git sınıfa!" Orion'un sesi bir anda odayı doldurdu. “Hepiniz geç kaldınız. Ve sıfıra ulaştığımda bu odadaki her Fae'den on puan alacağım. On, dokuz, sekiz-”

"Burada işimiz bitmedi bile," dedi Seth, kalbimin derinliklerine korku tohumları eken bir gülümsemeyle.

Odanın yarısı boştu ve Tory aniden yanıma koştu, yanaklarına düşen yağmurdan gözleri bulanıktı. "Ne oldu?"

Kalabalığın geri kalanı kapıya koştu ve Tory, Diego ve ben dışında çıkışa son yönelenler Mirasçılar oldu. Seth'in elini kontrol ettiğini gördüm.

kapının yanındaki aynada yansıması, gitmek için hiç acelesi yokmuş gibi.

Orion, öfkeli bir boğanın tüm hızıyla odada ilerledi. Seth ne olduğunu anlayamadan Orion yüzünü aynaya çarptı ve ben nefesimi tuttum. Sağ kolunu polis stili arkasına çekerken başını olduğu yerde tuttu.

"Öf!" Orion bileğindeki saç örgüsünü çekip tekmelenmiş bir köpek gibi inleyene kadar koluna daha fazla baskı uygularken Seth kükredi. "Lanet olası gösterilerinle işim bitti, Capella. Bu, Akademi onaylı okul kıyafeti değil." Seth kırık burnunu emzirirken bereli şapkayı kafasından çekti.

"Ne budalalık?!" Orion'a tükürdü ve kalbim onun dövüldüğünü görmenin heyecanıyla yerinden fırladı.

Arkadaşları Taş'ın dışında oyalandı ve Darius, davranışlarını sorguluyormuş gibi Orion'a tek kaşını kaldırdı.

"Aer'den on puan," diye hırladı Orion, kapıyı işaret ederek, eli kaçak malın etrafına kenetlenmişti.

Seth, sanki tam bir kurt gibi olmak üzereymiş gibi derinden homurdanarak ona meydan okudu. Aralarına bakarken midem düğümlendi.

"Yirmi," diye tısladı Orion, tehditkâr bir tavır takınarak. "Ve Tarikatının kontrolünü kaybetmeye cüret edersen bir otuz daha, Capella."

Seth ona birkaç saniye dik dik baktı, sonra geri çekildi ve yeni iyileşmiş burnunu ortaya çıkarmak için elini yüzünden çekti. Diğer Mirasçıların peşinden Taş'tan çıkmadan önce elinin tersindeki kanı sildi.

Orion bakışlarını bize çevirdi ve Tory yüksek sesle küfretti.

“Aer'den yirmi, Ignis'ten on puan. Çıkmak." Kapıyı işaret etti ve hızla oraya doğru gittik. Çıkarken omzumun üzerinden uzun uzun baktım ve Orion'un Diego'nun şapkasının yanındaki mavi saç bandını cebe attığını gördüm.

Anlamadığım bir şiddetle parıldayan gözleri kısa bir an için benimkilerle buluştu. Ama Tory kolumun yenini çekiştirirken arkamı döndüm ve o bakışın yoğunluğunu merak etmemeye çalıştım.

Darius ve Caleb hâlâ dışarıda duruyorlardı ama görünüşe göre Max ve Seth sınıfa doğru yola çıkmışlardı. The Orb'dan çıkarken ikisine dikkatle baktım.

"Selam Altair!" Tyler Corbin, bir grup arkadaşıyla çevrili olan Ateş Bölgesi'ne giden yolun sonundan Caleb'a el salladı. Aralarında Sofia'yı gördüm ve kaşlarım havaya kalktı.

Mirasçılar, iki buz gibi bakış atan tek bir canavar gibi ona tek bir bakışla döndüler.

"Ne?" Caleb homurdandı.

"Bu seni tahrik ediyor mu?" Tyler ve arkadaşları hızla kıyafetlerini çıkardılar ve ışıltılı Pegasus formlarına girerek arkalarını dönüp ona popolarını salladılar.

Tory ve ben ayaklarını tekmeleyip paltolarındaki simleri silkelerken kahkahalara boğulduk.

"Sizi pislikler!" diye kükredi Caleb, bir Vampir hızı patlamasıyla onlara doğru koşarak.

Sekizi de dörtnala koştu, kanatlarını açtı ve kendilerini gökyüzüne fırlattı. Darius, giderken giysilerini yırtarak arkadaşına yardım etmek için ileri atıldı. Saniyeler içinde, içinde uyuyan dev, altın ejderha patlayarak var oldu ve güçlü bir kükremeyle gökyüzüne fırladı.

Kanatlarının kuvvetli vuruşuyla saçlarım geriye çekilirken kalbim deli gibi atıyordu. Pegasus'un renkli kuyruklarına bir ateş püskürdü ama parıldayan vücutları çoktan bulutların arasında kaybolmaya başlamıştı.*Hayatın için koş Sofia, seni asi!*

Caleb koşarak çimlere çıktı, Darius'u yürüyerek takip etti ve titredi.

gökyüzüne müstehcen sözler haykırarak giderken saçlarından ışıltılar saçıyordu.

Tory ve ben nihayet kahkahalarımızı dizginlemeyi başardığımızda, Diego'nun orada huysuz bir şekilde uzaklara baktığını fark ettim.

Tory bana garip bir bakış attı, sonra gözleri yanağıma ilişti. "Ah kahretsin, iyi misin?" kaşlarını çattı.

Baş parmağımı elmacık kemiğime değdirmek için uzandım ve neden olduğu keskin acıyla yüzümü buruşturdum. "Evet ben iyiyim."

Darcy, dedi Diego, umutsuzluk içinde bana bakarak. "Ben çok üzgünüm. Karışmamalıydın."

Başımı salladım ve ona sarılmak için ilerledim. "Benim geldiğim yerde, insanlar arkadaşları incinirken kenarda durmazlar."

"Senin geldiğin yerin sesini seviyorum." Omzuma dedi ve ben de kısa ve öz bir gülümsemeyle geri çekildim.

Tory elini kalçasına koyarak kıkırdadı. "O köpeğin bir iki çiviyi indirmesi gerekiyor. Keşke onu acıttığı yerden nasıl vuracağımızı çözebilseydik."

"Ya sikte?" Diego teklif etti ve gülmeye başladık. "Bende hâlâ o Kova Aytaşı-" diye başladım.

"Artık çok geç kaldın," diye havladı Orion, elinde dumanı tüten bir fincan kahveyle The Orb'dan çıkarken.

"Sen de öylesin," diye karşılık verdim ve arkasını dönüp Jüpiter Salonu'na doğru yola koyulmadan önce sırıttığından neredeyse emindim.

"Şapkamı ne zaman geri alacağım?" Diego arkasından seslendi ve Orion orta parmağıyla cevap verdi. Bir kahkaha attım ve Diego bana ters ters baktı ama yeterince dikkat etmiyordum. Bakışlarım Orion'un kıçında oyalandı ve sonunda arkamı döndüğümde Tory bana anlamlı bir bakış attı.

"Hadi, öğretmene bakmayı bırak, gitmemiz gereken bir ders var," dedi, ben inkar etmeye çalışırken kıkırdayarak.

Air Territory'ye doğru yola çıktık ve Diego topuklarını sürüklemeye başladı. O

beresini orada bulmayı umarcasına elini koyu renk buklelerinin arasından geçirmeye devam etti.

Nazikçe, "Şapkayı gerçekten seviyorsun," dedim ve sertçe başını salladı.

"Mi abuela onu benim için ördü, ondan önce..." Cümlesini tamamlamadı ve Tory durup başını eğerek tamamen yenilmiş görünerek kaşlarını çattık. Doğudaki uçuruma doğru uzanan düzlükte durduk. Aer Kulesi solumuzda dik duruyordu, rüzgar okyanusta güçlü bir patlamayla çarpıyor ve rüzgarda türbinlerin çılgınca dönmesine neden oluyordu.

Diego derin bir iç çekti.

"Hadi Diego. O kadar da kötü değil." Tory ayakkabısının burnuyla ayağını dürttü - bu onun dilinde sevgiydi.

Bir elimi koluna koydum. "Seni ezmelerine izin veremezsin." "Evet,

sanırım," diye içini çekti. Onu öyle görmek içimde ona tekrar sarılma isteği uyandırdı. "Sanırım bu dersi atlayacağım." Ellerini ceplerine sokarak yukarı baktı. "Sizler çok güçlüsünüz, onlara nasıl katlanıyorsunuz bilmiyorum."

Biz itiraz edemeden, başını öne eğerek Aer Tower'a doğru yöneldi. Mideme kanayan üzüntü ve öfkeyle gidişini izledim. Seth son birkaç gündür gaddarlığını arttırıyordu. Ve ormanın ortasında kız kardeşimin üzerine işemesi ve Diego'ya dayak atması, beni hedef aldığı zamandan daha fazla destekledi. Ondan intikamımızı almamızın zamanı gelmişti. Bugün.

Tory ve ben, Elemental Dersimizin yapıldığı sahile kadar uzanan uçurum duvarına oyulmuş dik basamaklardan aşağı inerek Air Cove'a yöneldik. Ayakların altında kum kayıyordu, asılı duran fırtınanın loş ışığı altında altın rengi donuklaşarak bulanık bir kahverengiye döndü. Koy rüzgardan daha korunaklı olmasına rağmen, artık dalgalı dalgalara ve sis gibi üzerimizden taşınan deniz serpintilerine daha yakındık.

Profesör Perseus her zamanki gibi telaşlıydı, sınıfı kontrol altında tutmaya çalışırken rastgele emirler yağdırıyordu. Rüzgârda sürekli pozisyon değiştiren bir tutam ela saçlı zayıf bir adamdı.

Max bir parça deniz yosunu olan bir kızı kovalıyordu ve Max onu belinden yakalayınca kız keyifle çığlık attı. Bazıları sahilde dolaşıyordu, hatta birkaçı denize dalmaya hazırlanıyormuş gibi görünüyordu.

"Lütfen, herkes!" Perseus seslendi, sesi rüzgarda kayboldu. Seth bir kayanın

üzerine tünemişti, ruh hali Orion'un saldırısıyla açıkça bozulmuştu ve parmaklarının benim saçımın olduğu yerde bileğinde durduğunu fark ettim. Onu izlerken içimden tatlı bir adalet aktı.

Perseus ellerini çırptı. "Hepimiz toplanabilsek-" Max deniz yosununu kıza fırlattı ama kız onu savuşturdu ve yosun Perseus'un suratına tokat attı. Soydu, oraya sıkışıp kalmış gibi elinden bir fiskeyle çıkarmaya çalıştı. "Ah zahmet."

Seth'in Aer Evi'nden kurtları onun etrafında toplanmış, ellerine burunlarını sürterek ve eşeleyerek. Çenesini parmak boğumlarına dayayarak onları uzaklaştırdı ama onlar etrafını sarmaya devam ettiler, hatta kızlardan biri yüzünü yalıyordu.

Kylie'nin izlerken daha da kızardığını fark ettim ama müdahale etmedi. İş çantasına geldiğinde onu kendi haline bırakması gerektiğini düşündüm.

Tory ve ben, görünüşe göre bugün öğrenmeye hevesli olan tek kişi olan Perseus'a gittik. Kendimizi Mirasçılara karşı gerçekten savunabileceksek, güçlerimizi kullanmak bir numaralı önceliğimizdi. Ve Seth'in Diego'yla karşılaşmasından sonra içimde büyüyen fırtınayı tüm gücümle salıvermeye hazırdım.

"Ah, iyi kızlar," dedi Perseus, öğretecek biri olduğu için mutlu görünerek. “Bugün rüzgar kalkanlarına odaklanacağız. Pek çok amaç için kullanılabilirler, ancak diğer Fae'lerin büyüsünü püskürtmek belki de en önemlisidir.

Şahsen onları yağmuru uzak tutmak için kullanmayı seviyorum. Kıkırdadı.

Yağmur damlaları saçlarımda toplanırken ve buzlu damlacıklar boynumdan aşağı kayarken, bu özel beceriyi öğrenmek için can atarak gülümsedim.

"İkiniz de enerjinizi denize salmakla harika bir iş çıkarıyorsunuz. Bu biraz daha rafine bir tekniktir, bu nedenle o derin güç kuyusunu kontrol altında tutmanız gerekir. Ancak, bir kez ustalaştığınızda, bu becerinin nefes almak kadar kolay olduğunu göreceksiniz."

"Sıcak hava da yapabilir miyiz?" diye sordu. "Islak ve soğuk olmaktan bıktım."

"Her zaman, her zaman." Ellerini kaldırarak başını salladı. "Şimdi ilk önce benim şeklimi hissetmeni istiyorum."

"Bahse girerim yaparsın!" Max koşarak yanından geçerken seslendi, yosun oyununa devam etti. Perseus alçak sesle mırıldandı ve bize bir kez daha parlak bir şekilde gülümsedi. "Tamam, bir hisset."

Uzanıp parmaklarımı etrafına yaptığı kalkana sürttüm. Hafif bir baskıyla parmaklarıma doğru geri itti. "Bu, yağmuru uzak tutmak için yeterli, ancak daha sıkı bir kalkan böyle hissettiriyor."

"Dikkat, artık zorlaşıyor!" Max yanımızdan fırladı ve ben gülmemeye çalıştım.*Lanet balık çocuk.*

Perseus zalimler hakkında bir şeyler mırıldandı ve ardından kalkanı tekrar hissetmemiz için bize işaret etti. Parmaklarımı görünmez bariyerin üzerinden geçirdim ve bu sefer neredeyse sağlamdı, bir güç alanı gibi elime doğru geri itiyordu.

"Evet, bunu istiyorum," dedim hevesle ve Perseus güldü. "Sıcak hava dolu bir yerde yaşayacağım," dedi Tory özlemle. Perseus bize etrafımızdaki havayı nasıl dışarı atacağımızı öğretti ve güçlerim üzerinde daha fazla kontrol sahibi olmanın nasıl hissettirdiğine hayret ettim. Rüzgâr sürekli bir akıntı halinde benden uzaklaşırken tenim ürperdi, ama ne zaman odağımı kaybetsem, kekeliyor ve ölüyordu. Yağmur tekrar üzerime yağdı ve başımın üzerinde bir gök gürültüsü çatırdadığında saldırıya karşı gözlerimi kısarak baktım.

"Ay yi yi yi!" Max soyunurken bir Apaçi savaşçısı gibi bağırdı, son giysilerini de çıkardığı sırada Siren formu çoktan yerine oturmuştu.

"Bay Rigel, bu bir Hava sınıfı!" Max suya girerken Perseus seslendi, pulları denizle buluştuğunda lacivert ve en derin yeşili parlıyordu.

Dalgaların altında kayboldu ve Perseus yorgun bir şekilde içini çekti. "Pekala kızlar, sizi alıştırma yapmaya bırakıyorum, bu lolipoplardan birkaçını toparlasam iyi olur." O uzaklaştı ve kalkanlarımızı oluşturmaya başladığımızda Tory ile karşılaştım.

Gözlerim, sürüsü artık uyuyan köpekler gibi etrafına yığılmış olan Seth'e kayıyordu.

"Neyin var Sethy bebeğim?" Kylie gruba yaklaşırken biraz temkinli görünerek yaklaştı.

Seth bize baktı ve uyarmak için başını salladı.

"Seni ne neşelendirir?" Başını bir yana eğdi ve kalkanlara da hakim olmadığını fark ettim, altın rengi saçları nemden parlıyordu.

Seth ayağa kalktı, çantasını silkti ve ona cevap vermeden Tory ile benim için kestirme yol yaptı.

"Oh hayır." Tory'yi dürttüm ve o döndü, omuzları kaskatı kesildi.

Havayı etrafımda savurdum, becerebildiğim kadar güçlü bir kalkan yaptım ve ona tüm gücümle tutundum.

Önümüzde durdu, kollarını kavuşturdu, bizi incelerken kasları gerilmişti. "Darcy." Beni işaret etti. "Buraya gel." Bizi ayıran iki ayağın üzerinden beni çağırdı ama tabii ki hareket etmedim.

"Darcy olduğumu nereden biliyorsun?" diye sordum soğukça. "Artık mavim yok."

"Saçında değil, sen yapmıyorsun." Yüzüme baktı ve Tory daha da yakınlaştı.

Tory, "Yanağın morarmış," diye açıkladı ve otomatik olarak elimi kaldırdım.

ona dokunmak, parmaklarımın altındaki tenin zonklaması. Kalkanıma odaklanmamı kaybettim ve Seth ileri atıldı.

"*HAYIR*" Panik yükselirken herhangi bir sihrin var olmasını isteyerek kendimi savunmak için kolumu kaldırdım. Sarmaşıklar boğazına takıldı, sıkıca kapandı ama gelmeyi bırakmadı, yüzümdeki morluğa dokunmak için uzandı. Geri çekildim ama parmağının üzerinde kaymasını durdurmak için çok geç kalmıştım.

Tenime bir sıcaklık yayıldı ve ne yaptığını anladığımda keskin bir nefes aldım. Kafam karıştı. O yapardı*iyileşmiş*BT.

Sarmaşıkları boynuna sardı ve kendi toprak hediyeleriyle onları koparırken boğuk bir ses çıkardı.

Tory ellerini savunmaya kaldırarak aramızda baktı. "İyi misin?" bana sordu.

"Evet," dedim şaşkın bir şekilde kaşlarımı çatarak ve Seth'e baktım. "Bunu neden yaptın?" diye sordum, bu tuhaf davranıştan rahatsız olmuştum.

"Benim kavgam Diego'ylaydı. Fae'den Fae'ye." Bir şeyden rahatsız olmuş gibi omuzlarını kamburlaştırdı. "Ayrıca, ben - kahrolası -" Sanki devam etmekten kendini alıkoymaya çalışıyormuş gibi homurdandı. "*Kah*" Arkasını döndü, sahil boyunca yürüdü, giderken vücudu titriyordu. Hareket etmeye hazır görünüyordu ve o ve çantasının geri kalanı soyunmaya başladığında şaşırmadım.

"Sınıfın geri kalanında Fae formlarınızda kalabilseniz!" Profesör Perseus yalvardı ama kurtlar kıyafetlerini çıkarmaya devam etti.

"Sethy, Vegas'la konuşarak ne yapıyordun?" diye sordu Kylie, çantasına boğulmamışken kollarını boynuna dolamak için acele ederek. Seth yüzüne gürleyen bir havlama attı ve geriye doğru sendeledi, ayağı ıslak bir kayada kaydı. Neredeyse düşüyordu ama son saniyede dengesini sağladı.

Seth ileri atıldı, devasa beyaz formuna büründü ve hücum etti.

sahilde, kumda büyük pati izleri bırakarak. Arkasından koşarken sürüsü uludu ve şok beni ele geçirdi.

"Aer'den beş puan!" Perseus aradı ama sesi bir kez daha rüzgara kapıldı.

"Kötü bir ruh halinde," dedi Tory sessizce.

Başımı salladım. "Eh, bu geceden sonra çok daha kötü bir ruh halinde olacak."

Tory'nin dudaklarında bir sırıtış belirdi. "Sadece dikkatli ol."

"Bu, işi mahvetme kodudur." Tek kaşımı kaldırdım ve o bir kahkaha attı.

"Hiç de değil, sana inanıyorum." Bana alaycı bir sırıtış verdi. "İyi. Çünkü bu bir görev, ben*Olumsuz*başarısız olacak, Tor."

* * *

Akşam yemeğinden bu yana üç kez Seth'in odasına giden koridorun yanından geçip rastgele dolaşmıştım. The Orb'da onun kurt sürüsüyle şehre geleceğini söylediğine kulak misafiri olmuştum ve bu sözünü yerine getirmesini bekleyip duruyordum.

Çoğu insan Cuma gecesi için yola çıktığı için kule sessizdi. Etrafta çok az tanık olacağı için intikam planları için mükemmel bir zamandı.

Merdivenleri bir kez daha çıkarken, kurt sürüsünden kaslı adamlardan birinin Seth'in katının dışında bana dik dik baktığını gördüm. Geri dönemedim, bu yüzden onu geçmeye devam ettim ve sanki oraya gitmeyi planlıyormuşum gibi merdivenlerden yukarı ortak salona yöneldim.*Kahretsin, neden gitmiyorlar?*

Büyük oda bir kereliğine boştu ve genellikle zamanımı geçirdiğim bir yer olmasa da, Bay Uzun ve Korkutucu alt kattaki koridoru terk edene kadar bunu yapmam gerektiğini düşündüm.

En uzak pencerenin yanındaki büyük gri koltuğa yöneldim ve içine atladım.

Diego akşam yemeğinde yüzünü göstermemişti ve ben koltuğa kıvrılıp denize bakarken acaba gidip onu ziyaret etsem mi diye düşündüm. Ama belki de biraz yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Ayrıca, alt kattaki kas fabrikasının hareketlerimi izlemesi ihtimaline karşı burada biraz zaman geçirmem gerekiyordu.

Sandalyemin kolu boyunca küçük bir sıra çiçek yetiştiren dalgalı denize bakarken toprak büyümü çalıştım. Rüzgâr camı dövüyordu, arkasındaki dünya vahşi ve kaotikti.

Kurt sürüsünün geldiğini haber veren sızlanmalar ve inlemeler kulağıma takıldı ve kalbim yerinden fırladı. Bacaklarımı göğsüme doğru kıvırarak koltuğumda daha da alçaldım. Sandalye manzaraya dönük olduğu için pencereye gelmedikçe kimse burada olduğumu anlamayacaktı. Kulak misafiri olmak için mükemmel bir konumdaydım ve bu gece kaçta dışarı çıkmayı planladıklarını duymayı umuyordum.

"Gel ve otur Alpha," dedi bir kız usulca.

"Tamam, Ashanti," dedi somurtarak ve ben de gözlerimi devirmeye çalıştım.*Hayatın çok mu zor, Mükemmel Prens? Tüm okulu yönetmek ve herkesin hayatını cehenneme çevirmek zor olmalı.*

"Ne yapabiliriz?" diye sordu bir adam, sesi acı dolu bir ağıt gibi alçak bir ulumayla yükseldi.

"Hiçbir şey," diye içini çekti Seth. "Çok geç." "Ne için çok geç?" Ashanti yatıştırıcı bir şekilde sordu. Seth, kulağa bir uyarı gibi gelen bir hırıltı çıkardı.

Ashanti ihtiyatla, "Beni bağışlayın, yalnızca sizi neşelendirmek istedim," dedi. "Hiçbir şey yapamaz," diye tısladı Seth.

Kurtlar tekrar sızlanmaya başladı ve başımı salladım. Bu paket işleri berbattı. Herkese kendisinin altındaymış gibi davranmasına şaşmamalı. Farklı bir şey bilmiyordu. Bu onu hiçbir şekilde mazur görülebilir kılmaz.

Keşke onu sürüsünden ayırabilseydim, dışlanmış olmanın nasıl bir şey olduğunu deneyimlemesini sağlayabilseydim.

"Haydi dışarı çıkalım. Aklını başka şeylerden uzaklaştıracak," diye cesaretlendirdi bir erkek sesi.

"Hayır, fikrimi değiştirdim," diye homurdandı Seth. "Dışarı çıkmak istemiyorum."

Kahretsin.

Planlarımızı alt üst ettiği için hayal kırıklığına uğramış bir halde dişlerimi gıcırdattım. Ve şimdi onlar gidene kadar burada sıkışıp kaldım.

Kurtlar Seth'i daha iyi hissettirmek için iltifatlar yağdırmaya başlarken, ben kalkıp kapıdan dışarı mı çıkmalıyım diye düşündüm. Ama zaten burada çok uzun süre oturmuştum. Onları kasten dinlediğimi düşünürlerdi.

Ashanti, "Belki bu seni daha iyi hissettirir," diye mırıldandı.

Bir saniye sonra Seth zevkle hafif bir inilti çıkardı ve ben durup kalbimi göğüs kafesimin duvarlarında güm güm atarken tuttum.

Aman Tanrım, neler oluyor?

Fermuarların yuvarlandığını ve sürünün birkaçından daha yumuşak, nefes nefese iniltiler duyduğumda sandalyemde daha sıkı kıvrıldım.

"Bu daha mı iyi, Alfa?" Ashanti içini çekti ve tekrar inledi.

Vay canına, buradan gitmeliyim!

Koltuğuma bir göz attım ve ateşin önündeki Seth'in koltuğunu çevreleyen kurtları gördüm. Odak noktaları tamamen ona odaklanmıştı ve bir kızın kafasının kucağının üzerinde aşağı yukarı hareket ettiğini fark ettim.*Aman Tanrım.*

Ortak salon ben ve sürü dışında boştu ama içeri herhangi biri girebilirdi. Hiç umursuyor gibi görünmüyorlardı. Bir adam omuzlarına masaj yaparken gruptaki başka bir kız Seth'i öpmek için eğildi. Birkaç kişi daha o seyredebilsin diye karşısında kendi üçlülerini başlatıyorlardı.

Kafamı salladım ve kesin bir karar verdim. Kalbim gümbür gümbür atarken sandalyemden kaydım ve koşmaya başladım. Sadece orada oturamazdım ve

dinlemek*O*.

Kimse beni fark etmemiş gibiydi ve ben de merdiven boşluğuna süzülüp derin bir nefes verirken şanslı yıldızlarıma teşekkür ettim.

Aceleyle odama geri döndüm, ağzım kururken içeri girdim ve sırtımı kapıya yasladım.

Şimdi ne var?

Gözlerim masama ilişti ve görevimden vazgeçmeyi ve bunun yerine akşamı yeni eskizler yaparak geçirmeyi düşündüm. Ama düşünürken bakışlarım defterimin üstüne koyduğum parlak beyaz taşa ilişti. Kova Aytaşı.

Hepsi üst katta birbirlerini beceriyorlar, belki şimdi herhangi bir fırsat kadar iyi bir fırsattır?

Masama oturup geçen gün Venüs Kütüphanesi'ne döndüğümde aldığım ekran görüntüsünü bularak Atlas'ımı elime aldım.

Kova Aytaşı:

Genellikle 'uluyan taş' olarak anılır. Kova Aytaşı, Kurtadam pirelerini kendisine çeken sihirli bir sinyal verir. Taş, basit bir toprak büyüsü ile kullanılabilir ve birçok kişiye yoğun bir çağrı gönderir.

bir kerede bitler.

Gereksinimler:

Bir Kova Aytaşı

Hedeflenen konaktan bir Kurt Adam Saçı (insan veya kurt formundan)

Toprak Büyüsünün Özü

Kurt sürüsünün dikkati tamamen dağılmışken, şimdi Seth'in odasına gizlice girmek için en iyi zaman olduğunu düşündüm. Birkaç saç tokası aldım ve

onları cebime tıkıştırdım, aceleyle yukarı çıkarken kalbim gergin bir melodiyle atıyordu. Tory buna hazırlanırken bana kilit açma becerilerini öğretiyordu ve hazır olduğumdan emindim.

Koridora dönerken adımlarımı hızlandırdım, ortak salondan iniltiler geliyordu.

Geçide doğru ilerlerken, bunu çok daha kolaylaştıran tek bir kapısı olduğunu fark ettim. Adrenalin kanıma hücum ederken ve Tory'nin profesyonel tavsiyesi kulaklarımda çınlarken oraya doğru yürüdüm:*"Kapı kolunu denemeden kilit seçmeye başlamayın. İnsanların kapılarını açık bırakacak kadar aptal olmadığına inanarak çok fazla değerli saniye harcadım."*

Omuz silkerek, kolu çevirdim - şans eseri -*Evet!*Kapı açıldı ve odasına girerken hain bir şekilde sırıttım.

BT. öyleydi*Büyük*.

Tüm kat ona verildi ve odada üç büyük yatak olduğu için kurt sürüsünü de tahmin ettim. En büyüğü, kırmızı saten çarşaflarla tam ortasına oturdu. Siyah duvarları ve gotik fenerleriyle bir genelev havası vardı. Sol duvardaki büyük kapılar muhtemelen banyoya açılıyordu ve karşı duvar, iki yanına ağır görünen kırmızı perdeler çekilmiş büyük bir pencereden başka bir şey değildi.

Yatağa koştum, yastığın üzerinde Seth'in saçının izini aradım.

Lekesizdi.

İç çektim, yastıkları değiştirdim ve ihtiyacım olan şeyi aradım. Ama burada uyuyan o kadar çok insan varken, birkaç saç teli bulsam bile bunların ona ait olduğundan emin olamıyordum.*Kahretsin, bu planlanmayacak.*

Koridorda kıkırdamalar duyuldu ve ben donup kaldım. Panikle, tam paket odaya dökülürken yatağın yanındaki dolaba fırladım.

Çıtalı kapı dışarıyı görmemi sağladı ve artık burada sıkışıp kaldığımı fark ettiğimde nefesim tıkandı. Toplamda on tane vardı, hepsi

elbiselerini vücudundan çıkarırken Seth'in etrafında toplandılar. En yakın adamın göğsünü okşamak için uzanırken dilini Ashanti'nin ağzına kaydırdı. Daha önce gördüğüm kas yığınıydı, kısa kesilmiş saçları ve en koyu yeşil gözleri. Sürünün geri kalanı kıyafetlerini yırttı, ortadaki yatağa düştüler, birbirlerini öpüp okşadılar.

Aman Tanrım, bu seks partisi sona erene kadar burada kalmam gerekecek. Dolabın kapısı ortadaki yatağın hemen yanındaydı ve görülmeden kaçma şansım yoktu.

Seth, Ashanti ve Kas Adam'ı yatağın üzerine çekti ve o ortasına doğru hareket ederken sürü etrafından ayrıldı. Ashanti'yi altına itti ve o kalçalarının güçlü bir hamlesiyle onu ele geçirirken gözlerimi alamıyordum.

Yanaklarım sıcaktan yandı ve dolaba daha da geri çekildim, kulaklarımda seks sesi yankılanıyordu. Sürüden daha fazlası inliyordu, kıvranan uzuvlar ve çıplak et denizi önümde uzanıyordu.

Seth'in hareketleri güçlü ve baskındı, kalçasını her itişinde Ashanti'den çaresizce bir çığlık geliyordu. Yanlarına çektiği kaslı erkek, Seth'le kızı öpmek arasında gidip geliyordu. Hiçbir yerde herhangi bir doğum kontrol belirtisi olmadığının yarı yarıya farkındaydım ve bu düzenli bir olaysa bunun nasıl mümkün olduğunu merak ettim.

Birkaç dakika daha geçti ve yere çömelmek için çömeldim, yüzümü dizlerime gömdüm. Çıplak bir kız dolabın kapısına çarptığında neredeyse şaşkınlıktan ciyaklayacaktım. Seth'in karşısına başka bir kız sıkıştırmıştı ve ben de korkuyla dimdik fırladım, paltolardan oluşan tülün içine geri çekildim. Kapıya yaslayarak onu tekrar tekrar içine iterken gözleri parlıyordu. Başının sağında bir yere bakarken, genellikle sert yüzü bir zevk maskesi içindeydi. Ama yüzünün açılı şekli, sanki tam bana bakıyormuş gibiydi ve ben ona bakarken kalbim üç katına çıktı.

etrafımdaki montlara sarıldım.

Gözlerimi kapattım, yüksek sesli homurtuları ve ete çarpan et tokatlarını duymamaya çalışarak yüzümü deri bir cekete bastırdım. Sonunda başka bir yere taşındıklarında, buraya tüm kalbimle gelmemiş olmayı dileyerek başımı kaldırdım.

"Duş zamanı!" biri aradı ve kahkahalar yükseldi. Odanın diğer ucundan gelen ayak sesleri duyuldu ve çıtaların arasından bakarak hızla ilerlerken içime bir umut ışığı yayıldı.

Tüm grup banyoya yöneldi ve düşen suyun sesi havada hızla yayılmadan önce kapı arkalarından kapandı. Ötesinden daha fazla inilti ve zevk iniltileri yükseldi ve ani bir hareketle kapıdan çıkıp çıkışa yöneldim.

Saçları başka bir gün alırdım. O zaman kahrolası ay taşını dikerdim. şimdi oldu *Bu yüzden*takılmanın zamanı değil.

İçimden bir ses gelince kapı kolunu tuttum. "Darcy Vega," diye havladı

Seth ve elim yerinde kalırken ve kalbim milyonlarca keskin parçaya ayrılırken bir santim bile kıpırdamadan kaskatı kesildim.

Yaklaştığını hissettim ve gazabıyla yüzleşmekten başka seçeneğim olmadığını bilerek sırtımı kapıya yaslayarak döndüm. Sırılsıklam sırılsıklamdı, bana yaklaşırken tüm uyarımı sergiliyordu. "Odamda ne halt ediyorsun?"

Başımı salladım, kesinlikle bir cevap bulamıyordum. Gözlerim otomatik olarak vücudunun parıldayan kaslarında gezindi ve ardından bakışlarıyla buluşmak için tekrar yukarıya kaydı. Korku, damarlarımda bir yılan gibi dolaşan canlı bir şeydi.

Yerden birkaç boxer kaptı, onları çekiştirdi ve ben de rahat bir nefes aldım.

Seth derin bir şekilde kaşlarını çattı ve bir yırtıcı hayvan gibi yaklaştı. "Açıklamak.

Şimdi." Ellerini iki yanıma koyarak ve göz korkutucu bir bakışla burnunun aşağısına bakarak hareket etmeye devam etti. Vücudu su ile parıldadı, her şeyi tanımladı.

vücudundaki kasları sıkılaştırdı.

Boğazımı temizledim, bundan nasıl kurtulacağımdan emin değildim. Ama aklıma gelen tek şeyi söyledim.

"Beni daha önce iyileştirdiğin için sana teşekkür etmeye gelmiştim," diye soludum, ıslak saçlarından kollarıma nem damlarken ağzım fazlasıyla kuruydu. "Senin... senin-" Anlamsız seslerin bize hâlâ ulaştığı banyo kapısını işaret ederek başımı salladım.

"Demek içeri girdin," diye homurdandı ve kalbim bir titremeyle sarsıldı. "Kapıyı çaldığımda cevap vermedin ve kapı açıktı." Masumca omuz silktim ve beni incelerken alt dudağını ısırdı. Birkaç kişiyi düzdüğü imajı bir lazerle zihnime kazındı ve yüzümün her yerine baskı yapmaması için dua ettim.

Boğazından hafif bir inilti çıkardı, sonra eğilip burnunu boynuma üfledi. Dehşetle kaskatı kesildim, onu geri ittim ve o yavaşça inledi.

"Ne yapıyorsun lan?" Ellerimi omuzlarına bastırdım, nemli teninin sıcaklığı avuçlarıma çarptı.

Başını yana eğdi, o anda onda fazlasıyla kurda benzer bir şey vardı. "Bir sorunumuz var," dedi, sesinde koyu bir gerginlik vardı. Ellerimi itti ve burnunu tekrar boynuma soktu ve dilinin ucunu kulağıma götürdü.

"Yapma!" Onu tekrar ittim ve yaralı bir köpek yavrusu gibi geri adım atmaya başladı.

Kafam karışmış ve çaresiz görünerek önümde ileri geri hareket ederken titrediğimi fark ettim. Kaçsam mı savaşsam mı kararsız kaldım. Ama davranış biçiminden, bana açılmak üzere olduğuna dair çok garip bir duyguya kapıldım. Bu yüzden kaçmak, bedava cephaneyi reddetmek gibi geldi.

Sürüden birkaçı yeniden belirdi, yataklardan birinin üzerine çöktüler, seks şenliklerine devam ederken beni fark etmemiş gibiydiler. Önümde volta atan bir aslan gibi hareket eden Seth de onlara aldırış etmedi.

Belki de bana kendini açmayacaktı.

"Gitmeliyim," dedim, en yakın yatağa yayılmış kızı görmezden gelemezken, iki adam onun her santimini ovuşturdu, sıktı ve yaladı. Omurgamda bir aşağı bir yukarı sıcaklık yükseldi ve bu sözcükleri telafi etmek için kapı kolunu tekrar kavradım.

"Bekle," diye ısrar etti Seth, bileğimi yakalayarak. Elimi çektim ama tekrar nefes alma alanıma girdi, uyarılması uyluğuma saplandı.

"Geri*yukarı*" Onu tekrar ittim ve bir kez daha volta atmaya başladığında dişlerini göstererek hırladı. Vahşi bir köpek tarafından köşeye sıkıştırılmış gibi hissettim ve ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Bir şeyi anlaman gerekiyor," sesini alçalttı, adımlarını durdurdu ve bakışlarını bana odakladı.

Yavaşça başımı salladım, elim hala bir B Planı kaçış yolu olarak arkamdaki kulpta kilitliydi.

Kal ve dinle, sonra cehennemden kaç.

"Seni paketimin bir parçası yaptım," diye tükürdü kendine kızmış görünerek. "Açıkçası öyle demek istemedim." Anlamayarak kaşlarımı çattığımda daha da yaklaştı.

"Hayır değilim," dedim kararlı bir şekilde. "Ve bunun için tanrıya şükür."

Tekrar homurdandı ve kendimi kapıya doğru dümdüz ettim. "Sana bir

Omega olduğunu söylemiştim," dedi. "Hatırlamak?" Başımı salladım.

"Ama bu demek değil ki-"

"Ben de öyle olduğunu düşünmedim, ama şimdi içgüdülerim alt üst oldu bebeğim." Bir elini saçlarına attı.

Bir üçlü yanımızdaki duvara çarptı ve ben panikle yerimden sıçradım.. *Hayır. Ben yokum.*

Kapıyı sürükleyerek açtım, koridora fırladım ve koşarken ürperdim.

uzak.

Ben özgürlüğe ulaşmadan önce Seth bileğimi yakaladı ve ben de ani bir hareketle arkamı dönüp avucumu yüzüne indirdim.

"Bana dokunma," diye talep ettim ama beni vücuduna çekerken bileğimi daha sıkı kavradı.

Ellerini sırtımda gezdirdi ve parmakları tehlikeli bir şekilde kıçıma yaklaştığında sarsıldım.

"Pis pençelerini hemen çek üzerimden," diye hırladım.

"Dinle bebeğim, buna engel olamam. Ben bir Alfa'yım. Ve orada olan biteni görüyor musun?"

Sakin kalmaya çalışırken kollarından geri çekildim ve sertçe başımı salladım. "Biz bu işi böyle yapıyoruz. Yetkili olduğum için beni memnun etmek istiyorlar. Ama sen paketin en altındasın, en yeni üye. Seni başlatmalıyım," dedi, sanki kendini durdurabilmeyi diliyormuş gibi dişlerinin arasından.

Aer House'a gelişini düşündüm ve öfkeyle başımı salladım. "Senin süründe olmak istemiyorum. Ve olmayacağım *başlatıldı.* Her ne demekse."

"İçime işlemiş." Göğsünün ortasına yumruk attı ve gözlerimi kıstım.

"Pekala, bu bende kökleşmiş değil, bu yüzden kötü şans." Gözlerim saçlarına kaydı ve kaçmadan önce bir şekilde birkaç tanesini çekip çıkaramayacağımı merak ettim.

"Yerlerini bulana kadar sürüdeki en zayıfları korumalıyım," dedi alçak sesle. "İşte bu yüzden bugün seni iyileştirdim. Pozisyonunu bulmalısın ki böyle hissetmeyi bırakabileyim."

"Peki, istifa ediyorum," dedim kararlı bir şekilde. Senin oyununu oynamıyorum, Seth. Seninle ya da paketinle hiçbir şey yapmak istemiyorum."

Tekrar inledi ve beni kendine yaklaştırdı. "Lütfen...bir saniye rahatla.

Sana zarar vermeyeceğim."

Aramızdaki mesafeyi kapatmaya çalışırken elimi göğsüne koydum ama sonra bakışlarım saçlarına takıldı. İçim düğümlendi ve omuzlarım kaskatı kesildi ama buna birkaç saniye katlanabilseydim, belki...

Vücudumun gevşemesine izin vermek ve kendi kişisel işkencecimin kollarını etrafıma dolamasına izin vermek zorunda olduğum her şeyi aldı. Açgözlülükle beni patiledi, dudakları şakağıma değdi, sonra tehlikeli bir şekilde ağzıma yaklaştı ve nefes nefese bir inilti çıkardı. "Ya beni memnun etmelisin ya da bana meydan okumalısın bebeğim. Memnun etmek daha kolay."

Titredim ama daha yakına doğru eğilirken bunu bir zevk ürpertisi sandığını tahmin ettim. Beni tekrar öpmesi düşüncesiyle boğazım asit gibi yandı. Ama yapabileceğini düşünmesine izin verirdim, sadece birkaç saniye daha.

Beni kendisine doğru çekti, böylece vücudunun her açısını hissettim. Ellerimi omuzlarına doladım, çaresiz bir iniltiyle beni daha da yakınına çekerken bunun onu tahrik etmesinden nefret ediyordum.

Saçlarına uzandım, parmaklarımı içine doladım ve sertçe çekiştirdim. Heyecanla nefesi kesildi ve sert uzunluğunu mideme bastırarak bana doğru koşarken tenim süründü.

"Sadece bir gece," diye yalvarırken, ağzını benimkine fazla yaklaştırmasın diye başımı arkaya yatırdım. "Tüm gereken bu. O zaman seni unutabilirim, sadece dipten beslenen bir Omega olursun."

"Bununla ilgili tek bir sorun var, Seth..." diye fısıldadım.

"Ne?" diye sordu nefes nefese.

Saçını o kadar sert çektim ki boynu geriye savruldu ve dövülmüş bir köpek gibi havladı. Parmaklarımın arasından birkaç saç teli döküldü ve onu bir hava akımıyla güçlü bir şekilde ittim. Karşı duvara tökezledi ve bana tamamen inanamayarak baktı.

"Seni bir kez becermektense hayatım boyunca bir daha asla seks yapmamayı tercih ederim." BEN

fırladı, onu sersemlemiş ve tamamen kafası karışmış halde bıraktı.

Koridora çıkıp aşağı inerken saçlarını parmaklarımın arasına sıkıştırmıştı. Adımlarımı hızlandırıp odama dalıp kapıyı arkamdan çarparken zafer kalbimde bir şarkı söyledi. Kapıyı sıkıca kilitledim ve kollarımı ovuşturarak üzerimdeki el hissini üzerimden atmaya çalıştım. *Ik*.

Masaya yöneldim, ay taşını saçla birlikte yerleştirdim ve Atlas'ımdaki talimatları okudum.

Umarım bu, onu elde etmek için katlandığım şeye değer.

Giysilerimdeki o piçin kurdunun kokusunu hâlâ alıyor olmama rağmen ağzımda bir gülümseme belirdi. Planladığım gibi gitmemişti ama batırmamıştım da. Yani görev tamamlandı.

DARCY OLDU*ASLA*Sonbahar partisinde ona yaptıklarımdan sonra beni memnun edecek. Böyle gitmesi gerekmiyordu. Vega İkizlerinden birini yok ettiğim için kendimi dünyanın zirvesinde hissetmem gerekiyordu. Ama şimdi onu bir şekilde sürüme dahil etmiştim. Onu kahrolası bir Omega yaptı. Bu yüzden ona bağlıydım ve içgüdülerim yanıyordu, bana onun peşinden gitmemi ve az önce yaptığı şey için onu yerine koymamı söylüyordu.

Beni memnun et ya da bana meydan oku, bebeğim. Hadi. Sen yapana kadar bu beni deli edecek.

Odamdaki yataklardan birinde oturuyordum ve çantamın buharı bitiyordu. Latisha yeniden boxerımı çıkarmaya çalışırken onu ittim.

"Modumda değilim!" Ben tersledi ve o inledi, benden uzaklaştı.

"Hadi Alpha, tüm eğlenceyi kaçırıyorsun," dedi Frank, çıplak kalçası benimkine çarpacak şekilde yanıma çökerek. Kolumu ovuşturmaya başladı ve çenesini omzuma yasladı.

"Hayır Frank...hayır," dedim gönülsüzce, o beni öpmeye çalışırken. Onu geri ittim ama Latisha, Alice'in elinden tutarak yeniden ortaya çıktı. ağzım çarpık

Alice çenemi avuçlamak için uzandığında küçük bir gülümsemeye dönüştü. O benim Betalarımdan biriydi ve beni nasıl memnun edeceğini her zaman çoğu kişiden daha iyi biliyordu.

Frank'i bir kenara itti ve yerine oturdu, boynumu öpmek için eğildi, yaklaşmak için saçlarımı geriye attı. Latisha diğer yanıma oturdu ve ikisi de burnumu yalayıp boynumu ısırırken, omurgamdan aşağı lezzetli ürpertiler gönderirken aptal bir sırıtış ağzımı daha da genişletti.

Belki de şu anda Darcy'ye ihtiyacım yok.

Yatağa geri döndüm ve bir şey beni gıdıkladığında başımı kaşımak için eğildim. Bu hissi uzaklaştırarak Alice'in iri göğüslerine odaklandım ve o beni ata binip dilimi sivri uçlu meme ucuna değdirmek için eğildi. Aç bir inilti bıraktı ama boynum kaşınmaya başlayınca konsantrasyonumu kaybettim. Başımın arkasını patilerimi çaktım ama tekrar Alice'e doğru hareket ettiğimde derim, sanki minik ayaklar üzerimde aşağı yukarı koşuyormuş gibi sürünmeye başladı.

“*Ahh.*Alice'i üzerimden ittim ve kendini yatağa attı. Kulağımı, sırtımı ve tekrar kafamı kaşıdım. "Tanrı aşkına."

"Neler oluyor sana?" Alice yüzünü buruşturdu ve içimi bir utanç dalgası kapladı.

Ben onun alfasıyım, bana öyle bakamaz!

"Hiçbir şey," diye tersledim, üzerine atladım ve dikkatini dağıtmak için ağzımı onunkine bastırdım. Gözleri kapalıyken, orada da ateşli bir kaşıntı başladığında, uyluğumun arkasını kaşımak için uzandım.

Neler oluyor? Kahrolası temizlikçi kadın yine ucuz çamaşır yıkama gücü mü kullandı? Ona kaç kez söylemem gerekiyor? Premium yıkama, günde bir kez.

Latisha elini sırtımda gezdirdi ve beni bu kaşıntılı kötülükten kurtaracağını umarak keskin tırnaklarına yaslandım.

"Ah! Pire pire!” Latisha cıyakladı ve ben de paniğe kapılarak ayağa fırladım. "Nerede?" Alice'e baktım ve o da beni işaret etti. "Orada!" O

yuvarlandı, kendini yataktan attı ve çantamın geri kalanı benden uzaklaşmaya başladı.

Başımı salladım ama o korkunç kaşıntı yeniden başladı ve kaşımayı reddederek yumruklarımı sıktım. Herkes kıyafetlerini giymeye başladı ve boğazımdan bir inilti kaçtı. "Hey bekle-"

"Seni seviyorum Alpha ama ara sınavlarımdan hemen önce pire kapamam!" Frank kapıya koşarak seslendi.

"Bende pire yok!" Sürümden daha fazlası onun peşinden koşarken bağırdım.

Kafa derimdeki kaşıntı çok artmıştı ve elimi kaldırıp tırnaklarımı başımın üzerinde geçirerek rahatlayarak inledim.

"Görmek! Kurtulmak!" Latisha odanın yarısına gelmiş bir gömlek giydi.

"Bu doğru değil!" diye kükredim. "Ben senin Alfanım!" Kaşıntı derinleşirken kaşımamı durduramadım ve cildimde kırmızı çizgiler çizerek kendime pençe attım.

Çantamın geri kalanı odayı boşalttı ve kaşıntı çıldırtıcı bir hal alırken vücudumu parçalayan bir hırıltı çıkardım.

"Geri dön," dedim zayıf bir sesle, beni terk ettiklerinde boğazımdan bir inilti çıktı. Sessizlik çınladığında ve kapı yavaşça kapandığında göğsüm bir boşlukla doldu.

yalnız olamam Yalnız kalmaktan nefret ediyorum.

Başımı geriye atıp uludum, kederli ses odamı doldurdu ve Aer Tower'a ulaştı. Ama paketimden tek bir kişi cevap vermedi.

DARIUS beni ve Darcy'yi cehennemden gelen parti için saat altıda almaya karar verdiğinden, Cumartesi öğleden sonramdan doğruca odama koşarak The Orb'da akşam yemeği yemek için hiç vakit kaybetmeden hazırlanmaktan başka çarem kalmamıştı. Bir öğünü kaçırmak, ölümlü dünyada süründükten sonra benim için oldukça hassas bir konuydu ve bu şeyden karnımızı doyuracağımızdan emin olmak için Darius'a bir mesaj göndermeyi çoktan düşünmüştüm. Sonunda buna karşı karar verdim. Bu gece iyi oynayacağıma söz vermiştim ve sözüme sadık kalmaya çalışacaktım. Zenginler de yemek yemek zorundaydı, bu yüzden aç kalmayacağımdan emindim.

Ancak benim için getirdiği elbiseyi giymeyeceğim bir şey vardı.

Lacivert bir kurdeleyle bağlanmış ve üzeri gümüş yıldızlarla işlenmiş gülünç derecede süslü kara bir kutu, Darcy'yle benim giymemize karar verdiği elbiseleri içeren, açılmamış halde yatağımın üzerinde duruyordu. Bunun olmayacağı konusunda yürekten anlaşmıştık. Kapağın altına bakmamıştım bile. Yine de ona her baktığımda merakımın beni biraz kemirdiğini kabul etmem gerekiyordu. Ama bu konudan vazgeçmeyecektim. Bu partiye kendim olarak gelecektim ve başka herhangi bir şey gibi giyinip teşhir edilmeyecektim.

Ayrıca kendi param ve kabul etmekten çekinmediğim bir elbisem vardı.

bana çok iyi göründü. Gece mavisiydi ve yere düşmeden önce tüm doğru yerlerinden bedenime yapıştı. Boynuma kadar geliyordu ama omurgamın dibine kadar tamamen sırtı açıktı. Onunla eşleştirdiğim dört inçlik stilettolar beni 1,80'e yaklaştırdı, bu da Heirs'ın bu gece beni o kadar da hor görmeyeceği anlamına geliyordu, ancak platform giymediğim için onların yükselen yüksekliklerine asla ayak uyduramayacaktım. .

Gözlerimi gölgeledim ve onları siyah göz kalemi ile çevreledim ve görünümü koyu kırmızı bir rujla birleştirdim. Göksel Konsey, bu gece itip kakabilecekleri bir çift masum kızla tanışmayacaktı. Savaş için giyinmiştim ve kendiminkini tutmaya hazırdım.

Kendinize bunu söylemeye devam edin, belki gerçek olur.

Atlas'ımı aldım ve Darcy'ye bir mesaj yazdım. Geç kalıyordu ve Darius'un her an burada olması gerekiyordu. Yolda olduğunu söylemek için mesaj attı ve beklerken Atlas'ımı debriyajıma attım.

Kapı çalındı ve ben kaskatı kesildim ve kapıyı açabilmek için ayağa kalktım.

Darius, kendisi için özel olarak yapılmış gibi görünen siyah bir smokini giyerek dışarıda duruyordu. Mükemmel bir şekilde oturdu ve bakışlarım onun üzerinde gezinirken ağzım kurudu. Koyu renk saçları geriye doğru taranmıştı ve çenesini kaplayan kaba kirli sakal, parmaklarımı üzerlerine değdirmek için bana acı veriyordu.

Hayır hayır hayır. Kötü Tory.

"Darcy henüz burada değil," dedim selam vermek yerine. "Bunu görebiliyorum," diye yanıtladı.

Kendimi onun haksız yakışıklılığının büyüsüne kaptırmadan ondan uzaklaştım ve hiçbir şekilde gerekli olmayan bir kat daha ruj sürerken duvarda asılı olan aynaya geri döndüm.

Kapının yanında durmuş, beni izlerken çerçeveye yaslanmıştı.

"Sana gönderdiğim elbiseyi giymiyorsun."

"Bana söyleneni yapma eğiliminde olmadığımı fark etmen için iyi bir zaman olabilir," dedim küçümseyerek.

"Sanırım bu seferki daha çok hoşuma gitti."

Bakışları tenim boyunca sıcaklığın yükselmesine neden olacak şekilde üzerimde kayarken şaşkınlıkla ona bakmak için döndüm.

"Yanlış yaptığında bunu kabul edebildiğini bilmek güzel," dedim. "Yani gerçekten kibar olma sözünüze sadık kalacaksınız?"

Darius bana yüzünü daha önce hiç görmediğim bir şekilde değiştiren bir gülümseme fırlattı. "Ben. Yine de bana aşık olmamaya çalış, yarın yeniden birbirimizle kavga etmeye başladığımızda işler tuhaflaşabilir."

Bununla alay ettim ve rujumu tam Atlas'ım çalarken debriyajıma fırlattım.

Darcy:

The Orb tarafından Orion'a çarptım. Bizimle geleceğini söylüyor ve bizimle burada buluşmalısın...

Şaşkınlıkla tek kaşımı kaldırdım ve hızlı bir cevap verdim.

Tory:

Tamam, seni en kısa sürede onun asık suratından kurtarmak için orada olacağım x

Darcy bizimle The Orb'da buluşacağını söylüyor. En iyi arkadaşınla karşılaştı ve adam ona akşamı senden ayrı geçirmeye dayanamayacağını ve peşine takıldığını söyledi. Umarım bu parti sıkıcı olmaz, çünkü bir öğretmeni davet etmek sefahat beklentilerimi gerçekten azalttı," dedim.

Odamdan çıkıp arkamdan kilitlerken.

"Dürüst olmak gerekirse, Lance'in sefahati azaltmaktan çok artırması muhtemel," dedi Darius, bana kolunu uzatarak.

“Ooo*mızrak*bir ilk adı vardır. Bunu kullanmamı ister mi yoksa sadece onun adına dövme yaptıranlara verilen özel bir hak mı?” diye sordum, parmaklarımı Darius'un süslü giysisinin altında derisinde Libra markasının oturduğunu bildiğim ön koluna dokundurarak. Kolunu tutmadım ve koridorda yardımsız yürümeye başladım.

"Sana o dövmenin onun için olduğunu düşündüren ne?" diye sordu Darius, belirlediğim hızlı tempoya rağmen bana kolayca ayak uydurarak.

"Ah bu bir sır mı? Herkesin onun senin Koruyucun olduğunu bildiğini sanıyordum ve sende o küçük ruh bağı olayı var."

"Bunu sana kim söyledi?" diye sordu Darius, sesi bir oktav alçalmıştı. "Sen az önce yaptın."

Ona bir gülümseme gönderdim ve bana kaşlarını çattı. "İyi oynamayı bu kadar çabuk mu bitirdin?"

Ortak salona vardığımızda derin bir nefes verdi ama cevap vermedi. Birçok göz bize çevrildi. İkimizin aniden takılırkenki görüntüsünü tahmin etmiştim.*öyleydi*oldukça garip.

Solumuzda Milton Hubert'in kendisine isimsiz olarak teslim ettiğim yeni ve gösterişli bir altın saat taktığını fark ettim. Maaş bunun için ağır bir darbe almıştı ama planım bir araya gelirse ödemeye değeceğini düşünmüştüm. Ayrıca, eğer nakitim biterse, The Wailing Wood'a gömülü bir hazine yığınım vardı.

Milton'ın masasının yanından geçerken, Darius'un küçük çetesinin hepsi yukarı baktılar ve liderleri yaklaşırken bir grup mirket gibi başlarını salladılar.

"Hey dostum," dedi Milton, Darius'a genişçe gülümseyerek.

Grubun daha büyük bir kısmı selam vererek canlandı, ona eğlenceli bir akşam diledi ve ilgiyle üzerime baktı. Beklediğim için pek bir şey söylemedim.

Darius hayran kulübüyle işini bitirecek ama saati fark edince kendi kendime gülümsedim. Bunun değerini anında anlayacağına güveniyordum ve kaşlarının çatılması, bana öyle geldiğini düşündürdü. Milton, tüm dünyanın görmesi için gösterişli yeni biblosunu sergilerken tamamen habersizdi.

Pek de belli belirsiz esniyormuş numarası yaptım ve Darius dikkatini hayran kulübünden tekrar bana çekti.

"Üzgünüm," dedi. "Gidelim mi?"

Özür dilediğini duyunca neredeyse kendi dilime boğulacaktım ve elini omurgamın dibindeki çıplak tenime koyarak beni kapıya doğru yönlendirirken karşılık olarak sadece kaşlarımı kaldırabildim.

Tam o anda, Marguerite yanında üç arkadaşıyla birlikte odaya girdi ve eski erkek arkadaşıyla beni birlikte çıkarken görünce yüzü mutlak bir korku maskesine büründü.

"Bu da nedir böyle?" diye sordu, kızıl saçlarını arkadaşının gözüne çarpacak kadar şiddetle omzunun üzerinden atarak.

Darius, hareket etmem için elinin sırtımdaki baskısını artırmadan önce cevap vermeden ona tembel tembel baktı. Artık bana dokunmaması için öne çıktım ve çıkış yolumuzu kapatan öfkeli huysuz kıza rağmen kapıya yönelmeye başladım.

Marguerite beni yakmak istiyormuş gibi görünüyordu, gerçekten düşünüyormuş gibi elini yarı kaldırdı. Darius hareketi fark etti ve kolunu omuzlarıma attı, ben de anında omuz silktim.

"Ben senin sevgilin değilim ahbap," diye hatırlattım ona sesimi alçaltmaya zahmet etmeden.

"İnsanlar bizi bir çift gibi hareket ederken görürlerse sana daha kolay zaman verirler," dedi, onun vücut ısısını benimkinden bir kalp atışı ötede hissedebileceğim kadar bana yakın durarak.

"Ben de sıkıntılı bir genç kız değilim," diye ekledim. Prens olduğundan değil

Haftanın herhangi bir günü büyüleyici bir tipti, bu yüzden bu rolü neden bu kadar ileri götürdüğünden gerçekten emin değildim.

Marguerite saldırmayı daha iyi düşünürken, Varis beni açıkça kendisininki olarak işaretledi ama gözlerindeki bakış, beni bir dahaki sefere yalnız gördüğünde ondan ciddi bir pislik alacağımı söyledi. Yanından geçerken ona alaycı bir şekilde sırıttım çünkü, ne oluyor? Açıkça zaten benim için silahlanıyordu, öyleyse neden onu ortaya çıkarmasına izin vermiyordu?

"Ayrıca, yarın her zamanki haline dönecek ve hepsini benden nefret etmeye teşvik edeceksin, öyleyse rol yapmanın ne anlamı var?" Diye sordum.

Bu söze cevap gelmedi ve sessizce aşağı, çıkışa yöneldik. Darius'un öne çıkıp benim için kapıyı açması beni şaşırttı. Görünüşe göre pislik istediği zaman tılsımı açabiliyormuş. Bu, onun hangi versiyonunun rol olduğunu merak etmeme neden oldu. Pozisyonunu korumak ve görünüşünü korumak için yaptığı tüm korkunç şeyleri gücünü kanıtlamak adına mı yaptı? Yoksa kendi istediğini elde etmek için uygun olduğunda tatlılığı dökebilir miydi? Okuması o kadar zordu ki, hangi versiyonun gerçek olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ama bir geceliğine, aslında onun hakkında biraz terbiyeli olduğu fantezisine kapılabileceğimi tahmin ettim.

Yavaşça, "Tavsiyemi dinlemeyeceğine şüphe yok," dedi. "Ama babamla benimle konuştuğun gibi konuşmamanı tavsiye ederim."

"Pfft, o ne yapacak?" Diye sordum. "Beni boğmayı mı deneyeceksin? Kimse o kadar çarpık değil, değil mi?

Darius aniden elimi tuttu ve onunla yüzleşmem için beni kendine çekti. Kalbim kaburgalarıma çarptı ve elimi geri çekmeye çalıştım ama bırakmadı. Taş tam önümüzdeydi ama Darcy ile buluşmaya devam etmeme izin vermek yerine beni sabit tuttu.

"Bunu yapmamı kim istedi sanıyorsun?" diye sordu, sesi tehlikeli derecede alçaktı. "Seni uyarıyorum, onu zorlama. O en çok biri

Solaria'nın tamamındaki güçlü Fae ve o*Her zaman*istediğini alır. Uygun olduğunda başınızı sallayın, lütfen ve teşekkür edin ve akıllı ağzınızın sizinle birlikte kaçmasına izin vermeyin. Bunu sana bunun için söylemiyorum*Benim*fayda."

Bunda samimi olduğunu hissederek uzun bir süre kara gözlerine baktım ama nedenini hayatım boyunca anlayamadım. Babasının benimle yatmaya karar vermesi onun için ne fark ederdi? Her halükarda istediği bu olurdu herhalde?

İkisi de umurumda değilmiş gibi omuz silktim. "Uygun davranırsam davranırım." Darius'un omuzları, rahatladığıma yemin edebileceğim bir şekilde düştü ve beni yeniden yönlendirdi. Beni hemen bırakmayınca elimi ondan çektim. Bu yeni, muhtemelen hoş Darius'u sevmedim. Dikkatli olmazsam onun oyununa kanabilirdim.

"Yine de az önce söylediğin şey yanlıştı," diye ekledim The Orb'a yaklaşırken Darcy'yi gördüm. O da beni görünce el salladı ve bana katılmak için Orion'dan uzaklaştı. Kan kırmızısı elbisesi, bir askıyla yerinde tutuldu ve onu ya kırmızı bir halıya ya da Göksel Mirasçılardan ve şüpheli ebeveynlerinden oluşan bir idam mangasına binmeye hazır gibi gösterecek şekilde ayaklarına kadar süpürüldü.

"Hangi bölüm?" diye sordu.

"Solaria'daki en güçlü Fae'lerden biri olmasıyla ilgili kısım. Artık olmadığı için, değil mi?" Bilerek sırıttım ve Darcy'ye katılmak için ondan uzaklaştım.

"Her şey yolunda?" diye sordu bana, Darius'a doğru bir bakış atarak. Seth, Caleb ve Max yanımıza yaklaşırken, "Bunu neden kabul ettiğimizi bana tekrar hatırlat," diye sordum.

Hepsi de smokin giymişti ve birdenbire gerçekten derinliğimin dışında olduğumu hissettim. Bu ben değildim. Süslü partiler ve şampanya kokteylleri, motorları hızlandırmaktan ve durgun barlarda dans etmekten bir milyon mil uzaktaydı.

Bu adamlar, haftanın herhangi bir gününde olduğu kadar rahat görünüyorlardı. Onlar dünyanın krallarıydı ve onlara bakan herkes bunu biliyordu. Ama bu bizi ne yaptı? Onların dünyasına adım atmak üzereydik ve gerçekten bize yer olduğunu düşünmemiştim.

Darcy, "Hala koşma zamanı," diye şaka yaptı ve ben de gülmeden edemedim.

"İyi akşamlar bayanlar," dedi Max, sanki eski arkadaşlarmışız gibi geniş bir gülümsemeyle.

"Merhaba," diye yanıtladım, samimi görünmeye tenezzül etmeden. Darcy ona o kadarını bile vermedi.

Geçen gün bana kızdığı gerçeğiyle ilgili bir şaka yapmasını bekleyerek Seth'e baktım ama selam vermek için elini Darius'un koluna değdirmeden önce sadece hoş bir gülümseme sundu. Bunu bir kucaklamayla takip etti ve ben etkileşimi eğlenerek izlerken kısa bir an için burnunu Darius'un boynuna yasladı. Darius adımlarını attı, ayrılırken Seth'in sırtına vurdu ve ona sıcak bir gülümseme sundu. Seth'in kendini epeyce kaşıdığı gerçeğini gözden kaçırmadım ve Darcy'ye anlayışlı bir şekilde gülümsedim.

Bize gerçekten yaklaşan tek kişi Caleb'dı. Darcy onun yanağına bir öpücük kondururken hareketsiz kaldı ve aynısını teklif etmek için bana döndü. Beni öptüğünde ağzı benimkinin kenarına değdi ve şaşırmış gülümsememi saklamak için dudağımı ısırdım. Geri çekilmeden önce ağzını boynuma dayadı ve beni ısırmasını bekleyerek donakaldım ama sadece dudaklarını tenime değdirdi ve omurgamda bir enerji karıncalanmasına neden oldu.

"Bu gece nefis görünüyorsun tatlım," diye mırıldandı ve sanki büyük bir sırrı paylaşıyormuşuz gibi gülümseyerek geri çekildi.

Diğer Mirasçıların bizi izlediğini hissedebiliyordum ve onlara bakmadan boğazımdaki yumruyu yuttum. Bakışlarım, dönüp bana bakan Orion'a takıldı.

Caleb bana dokunduğunda nabzımın attığını duymuş gibi hissetmeme neden olan düz bir bakışla bana baktı. Kendi smokini içinde evinde tuhaf bir şekilde görünüyordu, gençliği şimdi hepsi aynı şekilde giyindiği için Mirasçıların yanında daha belirgindi. Hepimiz üniformalarımızı giyerken onu takım elbise içinde görmeye alışmıştım ama grubumuzda yersiz bile görünmüyordu. Onu normal bir adam olarak düşünmek garipti. Dikkatimi ondan uzaklaştırdım ve bir elini buklelerinin arasına sokarken tekrar Caleb'a baktım.

O uzaklaşırken Darcy'ye doğru bir adım attım ve bana suçlarcasına bir kaşını kaldırdı.

Kahretsin, beni bir kitap gibi okuyabiliyor. Özellikle tahmin edilebileceği gibi kötü rutinlere düştüğümde.

Masumca omuz silktim ve bana gözlerini devirdi.

Puan alındı. Bu gece kendimi o güzel pislikle karıştırmayacağım... Muhtemelen.

"Herkes gitmeye hazır mı?" diye sordu Orion, cebinden ipek bir kese çıkarıp içinden bir avuç dolusu yıldız tozu alarak.

Başımı salladım, birbirimize daha yakın gruplaşırken parıldayan yıldız tozuna ilgiyle baktım.

Mirasçılar etrafımızı sardı ve buna ayak uydurduğumuz için deli olup olmadığımızı merak etmek zorunda kaldım. Kampüsten ayrıldığımızda düşmanlarımız tarafından kuşatılacak ve kaderimizi onlara emanet edecektik. Darcy'nin gözlerindeki bakış bana onun da aynı şeyi düşündüğünü söylüyordu ama biz fikrimizi değiştiremeden Orion üzerimize yıldız tozu fırlattı.

Bağırsaklarım yalpaladı, dünya döndü ve bana midemdekileri The Orb'un dışında yerde bıraktığım izlenimi verildi. Yıldızlar etrafımızda canlandı ve sanki kozmosta, bir yerlerde ve hiçbir yerde aynı anda yüzüyor gibiydik. Aniden ortaya çıktıkları gibi, yıldızlar göz kırparak gözden kayboldular ve serin gece havası tenimi okşadı.

ayaklarımın altındaki zemin bir kez daha somutlaştıkça tenim.

Stilettolarımla bir adım öne doğru tökezledim ve Darius beni dengede tutmak için kolumdan tuttu.

Elim, tutuşum altında esneyen pazısına indi ve kendimi durduramadan ona teşekkür ederek ona bakarken dudağımı ısırdım.

"Sorun değil," dedi, artık ona ihtiyacım olmamasına rağmen hala beni tutuyordu.

"Üzgünüm!" Darcy arkamdan nefesini tuttu ve döndüğümde onu ayaklarımızın dibindeki çakılların üzerinde Orion'un kucağından güçlükle inerken buldum.

"Her zamanki gibi beceriksiz, Mavi," dedi Orion ama ses tonu gerçekten rahatsız olmaktan çok alaycıydı. Bu gece içindeki huysuzluğunu o kadar fazla kanalize etmediğini tahmin ettim. Ayağa kalktı, pantolonundaki tozu çıkarmak için sihir yaptı ve ben de gülmemek için dudağımı ısırdım.

Darcy'nin yanakları kıpkırmızı oldu ve Mirasçılar karşılık olarak kahkahalarını bastırmayı başaramadılar.

Yıldız tozunun bizi nereye götürdüğünü görmek için etrafıma bakındım ve önümüzde genişleyen devasa bir gotik bina buldum. Bir evden çok bir kaplıca oteli ya da müzeye benziyordu; tonozlu pencereler geniş araziye bakıyordu ve sütunlar hayatımda gördüğüm en büyük kapının iki yanında duruyordu. Yapının her iki ucunda, geri kalanının üzerinde beliren iki kule vardı ve düz çatılarını taş korkuluklar kaplıyordu.

Çatı boyunca, batan güneşin siluetinde, görmeyen gözlerle bize bakan sayısız taş ejderha vardı. Mermer bir sundurma binanın ön tarafını çevreliyordu, merdivenler gökyüzünün turuncu parıltısını ona yansıtan bir cilayla parlatılmıştı.

"Senin evine gideceğimizi sanıyordum?" Darius'a kaşlarımı çatarak sordum. Bizden uzaklaşan devasa binaya bakarken o da benim bakışlarımı takip etti ve sanki ona ilk kez gerçekten bakıyor gibiydik.

ulaşmış.

"Bu*dır-dir*Benim evim," dedi kaşlarını çatarak, ne demek istediğimi anlamamış gibi.

"Kes sesini," dedim otomatik olarak. Buckingham Sarayı'nı televizyonda görmüştüm ve burası üç kişiyi barındırabilirmiş gibi görünüyordu.

Darius'un dudakları, inanmazlığım komikmiş gibi seğirdi ama bunu belli etmek istemedi.

"Beğendiysen gelip görmelisin.*Benim*Evde biraz vakit geçirelim," diye teklif etti Caleb, diğer tarafımda durmak için hareket ederek. "Bir zindanımız ve her şeyimiz var."

“Bu bir ev değil, bir kale; Orada küçük bir orduyu boş yere tutabilirsin," diye karşılık verdim, zindan yorumunu görmezden gelerek, çünkü bunu kastetmiş olup olmadığını anlamamın hiçbir yolu yoktu.

Darius ve Caleb yetiştirilme haklarını haykıran bir bakış attılar ve yüz hatlarımdan hayranlık ifadesini silerken omurgamı dikleştirdim. Kolezyumdaki kahrolası bir turist gibi bunalmış ve çenesi gevşek görünerek bu yere yürümeyecektim.

"Teknik olarak senin evin zaten bundan daha büyük," dedi Caleb biz devasa kapıya doğru yürümeye başlarken.

"Ne?" Karışıklık içinde sordum.

Caleb, "Eh, belli ki Saray Göksel Malikanelerden daha büyük," dedi. Mirasta bizi bekleyen paradan daha fazlasının olduğu gerçeğini hiç düşünmemiştim. Böyle bir yerde yaşamamız fikri saçmanın da ötesindeydi.

Max, Caleb'in bize mirasımızı hatırlatmasından hoşlanmamış gibi karanlık bir bakış attı ama ben iyi ki hatırlamıştı. Bizi şehrin en boktan köşesinden iki meteliksiz kız olarak düşünerek bu yere yürüyemezdim, taçlarımıza sahip çıkmak için sıfır arzumuz olsa bile uzun süredir kayıp olan Prenseslerin parçalarını somutlaştırmamız gerekiyordu.

Eğer yapmazsak, bu insanların bizi diri diri diri yiyeceğine dair belirgin bir duyguya kapıldım.

Onun yerine Darcy ile yürüyebilmek için iki Mirasçıdan uzaklaştım. Bu işte birlikteydik ve bu duvarların arasında bizi ne bekliyorsa, onunla birleşik bir cephe olarak yüzleşecektik.

Merdivenleri çıkmadan önce kız kardeşimle 'bu adamlar iğrenç derecede zenginler' şokunun tümünü somutlaştıran bir bakış attım.

Biz yaklaşırken devasa kapı içeri doğru açıldı ve tamamen büyümüş bir Ejderhayı barındırabileceğinden emin olduğum devasa bir giriş salonuna baktım. Som altından ejderha başlı kapı tokmağına baktığımda, asıl amacın bu olduğunu tahmin ettim.

İçerisi genişti ve beyaza boyanmıştı; kapı kollarından aydınlatma armatürlerine ve önümüzde uzanan geniş merdivenin tırabzanlarına kadar her şeyde altın süslemeler vardı. Ve bunun olduğundan kesinlikle emindim. *sağlam*altın da.

Bizim için kapıyı açan hizmetliler eğilerek eğildi ve biz içeri girerken o pozisyonda kaldı ve topuklu ayakkabılarım mermer zeminde tıkırdadı.

Gri saçlı, düzgün bıyıklı, şık giyimli bir beyefendi gölgelerin arasından çıkıp bize sert bir reverans sunarak merdivenlerin başında durdu.

Bu bir uşak mı? Gerçek insanların aslında uşakları var mı?

"Yüce Lord Lionel Acrux ve Leydi Catalina Acrux," dedi gösterişli bir şekilde ve dikkatimi, kahrolası bir kraliyet ailesi üyesiymiş gibi merdivenlerden inen çift çekti. Ki bu dünyada öyle olduklarını tahmin ettim.

Acrux Baba, kolunda karısıyla merdivenlerden aşağı indi ve göğsüne iğnelenmiş madalyalarla tamamlanan kusursuz mavi bir takım elbiseyle dikkatimi her bir santimini üzerine çekti. Sarı saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti ve bakışlarımı yüzünün güçlü hatlarına çekmişti. Darius'a benziyordu ama açıları

daha keskin, daha yırtıcı görünüyordu. İri yapılı bir adamdı, en az Darius kadar uzundu ve geniş yapısı da hemen hemen aynı şekilde kaslarla doluydu. Beni değerlendirirken bakışları benimkilere saplandı ve ben de hemen ona bakarken çenemi dik tuttum.

Tam onun bakışının yoğunluğundan dizlerimin titremeye başlayacağını düşünürken, dikkatini Darcy'yi incelemeye verdi ve beni bıraktı.

Bunun yerine Darius'un annesine bakarak yavaşça nefes verdim. *Kutsal sahte göğüsler!*

Anne Acrux şaşırtıcı derecede güzeldi ve mükemmel bir şekilde bir araya getirilmişti, uçuk pembe elbisesi, kalp şeklinde bir yaka ile kesilmişti.*çok fazla*bölünme Ondan uzağa bakmak gerçekten zordu. Oldukça düzgün bir kalçam olduğunu düşünmüştüm ama onun kıvrımlı görkeminin yanında suratlı bir gözlemeydim. Elbisesinin yanında açan gerçek çiçekler, kocasının kıyafetine iltifat etmek için mavinin çeşitli tonlarında taç yapraklarını açıp kapatıyordu ve bunun Toprak Elementini taşıdığı anlamına geldiğini tahmin etmiştim, gerçi bu kadar güzel bir sihirde sihrin kullanıldığını hiç görmemiştim. daha önce anlamsız. Yüzü, güzelliğini vurgulamak için doğru miktarda makyajla boyandı. Darius'un koyu renk saçları, bronz teni ve koyu kahverengi gözleri vardı ve kol şekerinin tanımı gibi kocasının koluna asılmıştı. Odadaki adamlar onu ince ince kontrol etmiyorlardı ama onları suçlayamazdım.*Cehennem,*Onu bile hayal ettim.

Uşağın yapacak daha çok işi olduğu belliydi ve bizi Yüce Lord ve Leydisi'ne duyurmak için öne çıktı.

"Göksel Mirasçılar, Max Rigel, Seth Capella, Caleb Altair ve Usta Acrux'u takdim edebilir miyim," dedi.

Mirasçıların hepsi Acrux'ları selamlamak için ilerledi ve her biri Acrux Baba'ya başlarını eğdiklerinde şaşkınlığımı bastırdım. Anne Acrux, Mirasçıları bir an için o göğüslere çeken hava öpücükleri ve kucaklamalar teklif etti. Seth kenara çekilirken sırıttı ve en son Darius yaklaştı.

Babası ona zar zor baktı ve annesi ona bir bakış teklif etmedi.

ama elini yanağına dokundurdu.

"Seni görmek ne güzel, Darius, canım," diye mırıldandı, sesi boğucuydu ve aslında oğlunu gördüğüne pek sevinmişe benzemiyordu.

"Seni özledim anne," diye yanıtladı Darius, sesi bana bile otomatik pilottaymış gibi geliyordu.

Daha sonra uşak, "Lance Orion," dedi ve en son bize hitap etmenin kasıtlı olduğu izlenimine kapıldım.

Orion, Acruxes'a yaklaşırken Mirasçıların gösterdiğinden biraz daha aşağıda eğildi.

"İyi akşamlar amca teyze" dedi resmen ve kaşlarımı çattım. Bildiğim kadarıyla Darius'un ailesiyle akraba değildi.

Acrux Ana'nın göğüslerinin kusursuzluğuna karşı fazladan beş saniyeyle ödüllendirildi ve annem onu serbest bırakırken gülümsemesinin zorlama bir nitelik kazandığından neredeyse emindim.

"Bayanlar Roxanya ve Gwendalina Vega," diye duyurdu en son uşak, bize ilerlememizi işaret ederek.

"Aslında Tory ve Darcy," dedim bir adım bile atmadan ve kesinlikle eğilmeyecektim. Bu an, cesaretimizin bir sınavıydı ve boyun eğmek için korkutulmayı reddettim.

Acrux Baba, ses tonum üzerine tek kaşını kaldırdı ve Darius'un bana ters ters baktığını hissedebiliyordum ama ben sadece gözünü tuttum.

"Büyüdüğümüz isimler bunlar," diye ekledi Darcy, başka kimse konuşma seçeneğini kullanmadığında. "Ve biz onlardan oldukça hoşlanırız."

"Ölümlü isimler mi?" diye sordu Lionel, bunu eğlenceli mi yoksa iğrenç mi bulmuşçasına dudaklarını bükerek, hangisi olduğunu söylemek zor. "Saçma, kayıp Vega ikizlerine Kral tarafından verilen adlardan başka bir ad verilemez."

"Eh, Kral'ın biraz beceriksiz olduğunu duydum," dedim yumuşak bir sesle. "Yani belki de onun yaptığı şeylere göre yaşamamak daha iyidir. Ama fikrini beğendiyseniz

Bize bu isimlerle hitap ediyorsan, neden sana Barry demiyorum, bakalım hoşuna gidecek mi?

Sessizlik sağır edici bir şekilde çınladı ve giriş holündeki tüm bakışların üzerimde olduğunu hissedebiliyordum ama sadece tatlı bir şekilde gülümsedim ve ne olacağını görmek için bekledim. Darcy, bu canavarlar odasına karşı birleşik bir cephe göstererek yanımda dimdik durdu ve kız kardeşimin yanında yaşamla kutsanmış olduğum için sonsuza kadar minnettardım.

Acrux Anne kıkırdayarak kocasının kolunu sıkarken gerilimi bozdu.

Lionel bize daha çok dişlerini gösteriyormuş gibi bir gülümseme fırlattı ama ondan da bir kahkaha yükseldi, sanki hepimiz şaka yapıyormuşuz ve aslında bir sidik yarışına girmiyormuşuz gibi.

Mirasçılar, sanki üstlerinden gelen en ufak bir itişte sıraya girmeye programlanmışlar gibi kahkahalara anında katıldılar.

"Öyleyse Tory ve Darcy," dedi Lionel kibarca, Darcy derken kasıtlı olarak bana bakmasına rağmen ve tam tersi. Yine de kaymasına izin verdim, ilk testi geçtiğim için mutluyum. Bu uzun bir gece olacaktı.

"Belki de seni Konsey'in geri kalanıyla yapacağın toplantıya bırakmalıyız," diye mırıldandı Catalina, Orion'un kusursuz manikürlü kolunu kavrayarak.

"Evet, onları bekletmemeliyiz," diye onayladı Lionel.

"Gel Lance, onlar iş konuşurken beni oyalayabilirsin," dedi Catalina, Orion'u daha sıkı kavrayıp vücudunu onunkine bastırarak.

Orion, onu uzaklaştırmadan önce başını Lionel'a doğru eğdi ve Kardinal Sihir Profesörümüzün Acruxes'a küçük bir evcil hayvan gibi reverans yapmasını nasıl değerlendirdiğini görmek için Darcy'ye baktım. Gözleri hafifçe büyüdü ve dudaklarım tepki olarak seğirdi. Evet, artık kesinlikle çılgın bir kasabadaydık. Çıkış yolu yok ama içinden geçse de.

"Gel," diye talimat verdi Lionel, hakimiyetini göstermek için tasarlandığını bildiğim bir şekilde hepimize sırtını dönerek. Başka bir Fae'ye sırt çevirmenin genellikle ne kadar iyi sonuç verdiğini tam olarak öğrenmiştim ama bu sefer Mirasçılardan hiçbiri buna gözünü bile kırpmadı ve hiyerarşide onun altındaki yerlerini açıkça kabul etti. Büyük merdivenlerden yukarı çıktı ve bizi takip etmemiz için bıraktı.

Darius, bana bu konuda bir seçenek bırakmadan koluma girerek bana doğru ilerledi.

Max, onu tiksindirecek şekilde, Darcy'yi sahiplendi ve onu Lionel'in peşinden götürdü, Seth ve Caleb onların peşinden gitti.

Darius bir an beni tuttu ve uşak ve diğer hizmetkarlar onun söyleyeceğini duymasınlar diye kulağıma eğilerek konuştu.

"Kendine dikkat et, Roxy," diye homurdandı, nefesi tenimde dans ediyordu.

Yüzümü ona çevirdim, koyu renk gözlerine bakarken yanağımı kısa bir an için onunkine değdirdim. Orada ne bulduğumdan emin değildim ama bakışlarımdaki meydan okuma karşısında kolumdaki tutuşu daha da sıkılaştı.

"Sağır mısın, Darius?" nefes aldım "O benim ismim değil."

Merdivenlere doğru ilerlerken onu omuz silkmeye çalıştım ama beni bırakmayı reddetti, onun yerine yanımda yürüdü.

Kabul edercesine dişlerimi gıcırdattım. Kolumu elinden çekip olay çıkarmayacaktım ama öylece babası ya da Göksel Konsey'in geri kalanı için de teslim olmayacaktım.

Geniş merdivenlerin tepesinde, Lionel bizi sola götürdü ve onu peluş kırmızı bir halı ve altın çerçevelerde asılı devasa tablolarla kaplı büyük bir koridor boyunca takip ettik. Her şey çok büyük ve gösterişliydi, bir evden çok bir müze gibiydi ve böyle bir yerde büyümek nasıl olurdu diye merak ettim. Avucunda bir oyuncakla koridorlarda yalpalayan bir Darius'u hayal edemiyordum.

Uşak bir şekilde buraya bizden önce gelmişti ve biz yaklaşırken bir dizi çift kapının dışında bekliyordu. Onları bizim için gösterişli bir şekilde açtı.

"Yüce Lord Tiberius Rigel, Yüce Leydi Antonia Capella ve Yüce Leydi Melinda Altair," dedi içeri girmemiz için kenara çekilirken.

Geldiğimiz oda gösterişli bir salondu. Gerçekten hiçbir amacı yokmuş gibi görünen bir oda. Duvarlar, kalın ciltli kitap raflarıyla kaplıydı, uzaklarda parıldayan bir gölün olduğu bakımlı geniş araziye bakan, kat uzunluğundaki pencerelerin yanında koyu yeşil perdeler asılıydı.

Sağımızdaki duvarın büyük bir kısmını büyük bir şömine kaplıyordu ve odanın ortasında bir yangın çıkıyordu, ama oda bununla ısınmamıştı. Şöminenin önünde geniş bir daire şeklinde dizilmiş altı tane pelüş, krem rengi sandalye vardı ama içlerine kimse oturmamıştı.

Diğer Göksel Konsey Üyeleri odanın solunda duruyorlardı, geldiklerinde çocuklarını selamlamak için yere koydukları halde her biri içki içiyordu.

Diğer Mirasçılar ebeveynlerine doğru ilerlerken Darius beni tuttu ve onları ilgiyle izledim.

Max'in babası Tiberius, oğlunun giydiği mohawk yerine saçları kısa kesilmiş olmasına rağmen, pratik olarak onun tıpatıp aynısıydı. Coşkulu bir şekilde kucaklaştılar, “Oğluma iyice bir bakayım!” ve Song-Spelled olduğumda Max'in zihninde ne gördüğümü hatırlamadan edemedim. Bu adam onu üvey annesinin gazabından korudu. Bir piç olmasına ve daha kolay kenara atılabilecek olmasına rağmen, bu pozisyonu Max için korumak için mücadele etmişti. Su Varisi'ne karşı özel hislerime rağmen, babasıyla paylaştığı sevgiyi takdir etmekten kendimi alamadım.

Seth'in annesi Antonia tam bir Kurt adamdı, oğlunun üzerine atladı ve oğlu geniş bir burnuyla burnunu ona yaslarken ellerini saçlarının arasından geçirdi.

gülümsemek. Hatta dilini yanağına kurda benzer bir öpücükle sürükledi ve ben de karşılık olarak neredeyse gülecektim. Saçları, ateş ışığını yakalayan bakır benekli kızıl kahverengiydi ve gözleri açık griydi ve zekice bir kurnazlıkla parlıyordu.

Caleb'in annesi Melinda oğluna genişçe gülümsedi. Onun altın buklelerini paylaşıyordu ve bacaklarının etrafında genişleyen beyaz bir elbise içinde ellili bir pin-up kızı gibi görünüyordu. Caleb'in yanağına bir öpücük kondurdu ve teninde sevgiyle sildiği pembe bir ruj izi bıraktı.

Görünüşe göre Darius'un babasından aldığı kayıtsız kayıtsızlık tüm Göksel Konsey'in paylaştığı bir özellik değildi. Bunun, bu toplantının her şeye rağmen tam bir felaket olmaması için bir şans olduğu anlamına gelebileceğini umuyordum.

Lionel doğruca ateşin yanındaki bir sandalyeye yöneldi, uşak kıçı minderlere değdiği anda eline kehribar sıvıyla dolu kristal bir bardak koydu.

Meclis Üyeleri oğullarını selamladıktan sonra bakışlarını bize çevirdiler. Darcy yanımda durmak için hareket etmişti ve onlar yaklaşırken biz sağlam durduk.

"Hangisi Roxanya ve hangisi Gwendalina?" Melinda Altair kıkırdadı. "İkiniz de tamamen birbirinize benziyorsunuz."

Bu, ikizlerde olur, diye yanıtladım, düz ses tonumu bozmak için tatlı bir şekilde gülümseyerek.

Melinda sesimdeki cılızlığa aldırış etmemiş gibi gülümsedi ve ona biraz ısındım.

"Ölümlü isimleriyle anılıyorlar, anne," dedi Caleb, tüm saçmalıkları bir daha anlatmak zorunda kalmayalım diye. "Darcy kırmızı, Tory mavi."

Tiberius elini Darcy'ye uzatarak, "Kayıp Vegas'la yeniden bir araya gelmek bir zevk," diye gürledi.

Titrerken kibarca gülümsedi. "Ben de tanıştığıma memnun oldum," diye yanıtladı.

Daha sonra elimi tuttu ve Siren hediyelerinin çağrısıyla bir an için şaşkına döndüm. Aslında onları benim üzerimde kullanmıyordu ama tek bir dokunuşu bile tüm sırlarımı ona dökmek istememe yetiyordu.

Elimi temkinli bir şekilde geri çektim ve bana şöyle bir gülümseme verdi:*akıllı seçim*

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Seth'in annesi aşırı dokunsallaştı, ellerini kollarımıza sürttü, saçlarımıza dokundu, yumuşak tenimiz hakkında mırıldandı ve genellikle beni çiğnenecek bir oyuncak gibi hissettirdi. Dokunuşları nazik olsa da, onlar aracılığıyla hakimiyetini ortaya koyuyormuş gibi, iddialı hissettiren bir şeyler vardı. Bunun Kurtadam Alfa için oldukça doğru bir değerlendirme olduğunu tahmin ettim ve kibarca kendimi elinden kurtardım.

"Devam edelim mi?" Lionel ateşin yanındaki sandalyesinden kalktı. "Akşam yaklaşıyor ve katılmamız gereken bir partimiz var."

Melinda Altair şaka yapıyormuş gibi kıkırdadı ama sert ses tonu bende öyle bir izlenim bırakmadı.

Darius bizi ateşe doğru yönlendirerek ikimizi de sağdaki sandalyelere yönlendirdi. Diğer Konsey Üyeleri kalan üç sandalyeyi aldı ve oğulları metanetle arkalarında durmak için harekete geçti.

"Bir içki, hanımlar?" diye sordu uşak ve bir şekilde odadaki herkese bir içecek sağlamayı başardığını fark ettim.

"Elbette. Ben bir tekila içeceğim," dedim, daha klas bir şey seçme zahmetine girmeden. Ben böyleydim ve bunun için özür dilemezdim.

"Rom ve kola alayım," diye ricada bulundu Darcy.

Lionel bizi yemek yemek isteyebileceği bir şeymişiz gibi değerlendiriyordu ve ben de buna göre omurgamı dikleştirdim.

Bir an sonra elimde kristal bir bardak belirdi ve içkiyi tek vuruşta geri devirdim çünkü neden olmasın? Cesaretimi artırmak için kullanabileceğimden oldukça emindim.

Sekiz çift çok güçlü göz bize dikilmişti ve bu odadaki insanlar bize zarar vermek istiyorlarsa, o zaman gerçekten mahvolduğumuzu fark ederek şaşırdım. Ölüden daha ölü. Mezarın ötesinde. Bu düşünce tuhaf bir şekilde güven vericiydi. Burada, onların insafına kalmış, Joey'nin barında alıştığım sidik suyu versiyonundan hiçbir farkı yokmuş gibi süslü tekilalarını içiyorduk ve hala nefes alıyorduk. Bizden bir şey istediler. Henüz ne olduğundan emin değildim ama bize zarar vermeyecekleri açıktı... şimdilik.

Tiberius yürekten, "Size tekrar aramıza hoş geldin demek büyük bir zevk," dedi. "Max bana Akademi'ye iyice yerleştiğini ve birlikte jinx yapmaya başladığını söyledi."

"Böyle mi söyledi?" diye sordu Darcy sertçe ve Max, babasının arkasından sırıtmanın en ufak bir ipucunu sundu.

Melinda nazikçe, "Ölümlülerin arasında yaşadıktan sonra buradaki her şey sana çok tuhaf geliyor olmalı," dedi.

"Bu büyük bir ayarlama oldu," diye önlem aldım. "Ama sanırım artık alışıyoruz."

"Ateş Elementini kontrol etmek için oğlumun yardımına ihtiyacın olduğunu duydum," diye biraz sert bir şekilde ekledi Lionel, hangimizin Darius'tan okul ücretini aldığını anlamaya çalışırken kız kardeşimle benim aramıza bakarak.

"Ah evet, Darius çok yardımcı oldu," diye onayladım iğnelememi saklama zahmetine girmeden.

"Eh, sadece zaman geçirmek için seninle yattığını hatırladığın ve evlilik hakkında hiçbir fikrin olmadığı sürece, eminim sorun olmaz."

"Üzgünüm, *Ne*?" İçkimi tek vuruşta bitirdiğim için çok mutluydum çünkü yapmasaydım, onu şık takımının her tarafına tükürecektim.

"Sadece Darius'un nişanlı olduğunu anladığınızdan emin olmak istedim. Onun hakkında hayali fikirlerin varsa çok yazık olur." Lionel izledi

Bardağından büyük bir yudum alırken ben de apaçık bir hakaret olmayan söyleyecek bir şey aradım. Neyse ki Darcy arkamdaydı.

"Bu fikre nereden kapıldığına emin değilim ama Tory, Darius'a karşı en ufak bir ilgi duymuyor. Sevgili geliniyle birlikte gün batımına doğru yola çıkabilir ve sizi temin ederim ki o bunu en ufak bir şekilde düşünmeyecektir," dedi, sesi şeker gibi tatlıydı.

Görünüşe göre Darius'un bu konuşmaya ekleyecek bir şeyi yoktu ama çenesi bir dişi kıracak kadar sıkılmıştı.

"İşaretleri yanlış okuduysam özür dilerim." Lionel ellerini açarak omuz silkti. "Sorun değil,"

dedim ama gerçekten öyle değildi ve bunu sadece beni sinirlendirmek için söylediğinden oldukça emindim. Ya da belki gerçekten oğluyla yattığımdan şüphelendi ve bu konuda bize seslenmeye çalıştı. Her iki şekilde de, bu fikir karşısında yüzümü buruşturma zahmetine katlanmadım ve Darius da bu konuda epey kızmış görünüyordu.

Lionel, "Partide onun nişanlısıyla tanışma zevkine sahip olacaksınız," diye ekledi. “Mildred özellikle birlikte kaliteli zaman geçirebilsinler diye uçtu. İşler planlandığı gibi giderse gelecek dönem Zodiac'a transfer bile olabilir."

Caleb homurdandı ve annesi elini ona doğru savurdu, onu azarlamak için koluna hafifçe vurdu, gerçi kendisi de epey eğlenmiş görünüyordu. Seth de gülmemek için neredeyse dilini ısırıyor gibiydi. The Wailing Wood'da Mirasçılar, çirkin kuzeniyle evlenmek zorunda olduğu konusunda Darius'la dalga geçerken kulak misafiri olduğum konuşmayı hatırlayarak Darcy'ye baktım. Bu yılan çukurundan çıktığımızda ne kadar çirkin olduğunu öğrenmek için sabırsızlanıyordum.

Öte yandan Darius eğlenmiş görünmüyordu ve ateş püskürten dev bir sürüngene dönüşmek üzereymiş gibi görünüyordu. Max ona uzandı, elini kolunda gezdirdi ve biraz rahatladı. Siren'in öfkesinin bir kısmını ondan çektiğini tahmin ettim ve ben biraz

jeste şaşırdı.

Antonia Capella, "Öyleyse söyleyin kızlar," diye sordu. "İddianız üzerinde çok düşündünüz mü?"

En azından bu odadaki biri doğrudan konuya giriyor.. Darcy, "Aslında pek dikkate almadık," dedi. "Gerçek gibi bile görünmüyor. Yine de buraya hücum edip kendimizi tahta oturtmak gibi bir planımız yok."

Konsey üyelerinin hepsi buna yanıt olarak karanlık bir şekilde güldü.

"İstesen bile bunu yapmakta biraz zorlanacağını tahmin ediyorum," diye yorum yaptı Tiberius ve kulağa neredeyse kibar geliyordu ama orada bir tehdit vardı. Bu adamlar ve kadınlar boş tahtı koruyorlardı ve fani dünyada büyümüş iki kızı tahta oturtmaya hiç niyetleri yoktu.

"Eh, istemiyoruz," diye tersledim, rahatsızlığım biraz daha artmıştı. "Biz sadece Akademi'de geçirdiğimiz zamanı görmek, sihrimizi nasıl kullanacağımızı öğrenmek ve mali çeşitliliğin mirasımıza sahip çıkmak istiyoruz. Boş tahtınızı koruyabilirsiniz."

"Aynen böyle?" diye sordu Melinda, kahverengiyi bükerek. "Aynen

öyle," diye kabul ettim ve Darcy kesin bir şekilde başını salladı.

"Mükemmel. Sonra bu toplantı doğal bir sonuca ulaştı. Gidip partiye katılmalıyız." Lionel ayağa kalktı ve ben daha ne yaptığını gerçekten anlamadan odadan çıktı.

Diğer Konsey Üyeleri de ayrıldı ve Mirasçılar da onların peşinden gitti.

Onları takip etmek için ayağa kalktık ve Caleb bir an için bana yaklaştı, parmak uçları kolumda geziniyordu.

"Eğlenceliydi, değil mi?" alay etti. "Gidip içecek bir şeyler bulalım mı?"

"Bu bana iyi bir fikir gibi geldi."

Lionel ve diğer Göksel Konsey Üyelerini takip ederek uzun ve dolambaçlı koridorlardan geçerek giriş salonuna indik ve insanlarla dolup taşan devasa bir balo salonuna çıktık. Tüm duvarı kaplayan inanılmaz bir duvar halısı, hepsi hazine dağlarının tepesinde oturan kırmızı, altın, yeşil ve koyu mavi renklerde dört dev ejderhayı tasvir ediyordu. Etraflarında bir ateş dönüyordu ve ortasına kalın harflerle House Acrux damgası basılmış devasa bir arma işlenmişti.

Oda, koyu renkli ahşap döşeme ve tavanı kaplayan üç etkileyici kristal avize ile evin geri kalanı kadar gösterişliydi. Salonun uzak ucunda, tamamı altından yapılmış tıngırdayan bir yaylı çalgılar dörtlüsü vardı. Ezgilerini, kalbimin düzensiz atışlarına uyan karanlık ve uğursuz bir ritme göre çaldılar.

Partiye katılanların şıklığı haddinden fazlaydı; taktıkları mücevherler ve biblolar neredeyse kör ediciydi. Uşak Lionel ve diğer Konsey Üyelerinin, ardından Mirasçıların ve son olarak da bizim geldiğimizi duyururken gözler bize çevrildi.

Odadaki herkes alkışladı, iki kayıp Vega İkizini iyice görebildiklerinden emin olmak için boyunlarını gerdiler. Alkışları kuvvetli olsa da,

ifadeleri hesaplıyor, değerlendiriyordu. Fısıltılar değiş tokuş edildi ve alnımda ter boncuk boncuk başladı. Henüz hiçbiri bizimle konuşmamış olsa da avcıların önüne sergilenen bir geyik gibiydim. Ama o gözler her şeyi söylüyordu. Biz bir tehdittik.

Biri odadaki herkesten daha yüksek sesle alkışladı, kalabalığı yararak geniş omuzlarıyla ayırdı. Adam öne doğru ilerlerken ağzım aralandı ve içime bir tanıma aktı. Gidon bıyığı, kel kafası ve iri boyundan, Astrum'un bize hediye ettiği fotoğrafta resmedilen adam olduğu açıktı. Tory'ye baktım ve bana umut dolu bir bakış attı.

"Bravo!" zevkle bağırdı. "İyi gösteri! Harika biçim!”

Orada bir çift manken gibi öylece durmamıza karşılık olarak çok cömertti, ama kalabalığın geri kalanı alkışlamayı bırakıp birbirleriyle hararetli bir sohbete girerken o alkışlamaya devam etti.

Konsey Üyeleri, Mirasçılarla birlikte dağıldılar ve herkesi selamlamak, ellerini sıkmak ve birkaç dakika sohbet etmek gibi alışılmış bir rutin haline geldiler.

Coşkulu alkışlayanın etrafında birkaç kişi daha toplandı, bize keskin bir şekilde gülümsedi ve ASS bize baktığında hissettiğim aynı tuhaf duyguya kapıldım.

Adam bizi selamlamak için ileri atıldı ve kucağımıza düştüğüne inanamadım.

Majesteleri, dilimi bağışlayın ama üzümlerimi olgunlaştırın ve bana Talulah deyin, bu mutlak bir *onur* ikinizle de tanışmak için.” Büyük avucunu uzattı ve bu adamın sadece kim olduğunu anladığımda bir kahkaha kaçtı. *mutlak* ilgili olmuştur.

"Geraldine Grus'u tanıyor olma ihtimalin var mı?" diye sordum ve şiddetle başını salladı.

"Kızım bana senin hakkında her şeyi anlattı -*her şey*. Ama lanet olası çalılar! Davranışlarım nerede? Benim tam bir rezil olduğumu ve sana henüz adımı bile vermediğim için son derece kaba davrandığımı düşünüyorsundur. Eğilerek eğildi, elleri iki yanında havada döndü ve bacaklarını bileklerinde kavuşturdu. Böyle garip bir reveransla bu kadar alçalması etkileyiciydi. İnsanlar gülmeye ve mırıldanmaya başladı ve kalbim sinirle seğirdi. Ellerin arkasından ve kulakların içine söylendiğini duyduğum iğrenç alaylara karşı koymak için, sonraki sözlerimi aşırı yüksek sesle söyledim. "Geraldine, Akademi'de bize nezaket gösteren birkaç kişiden biri, Bay Grus. Onu tanıdığımız için çok minnettarız."

"Ah benim tuzlu sultanlarım, ne büyük bir iltifat." Kızardı, elini kocaman kare çenesinin altında salladı. "Lütfen,*Lütfen*bağışlayın majesteleri. Ağzım yine benimle kaçtı. İkinizin önünde böyle kabaca konuştuğum için kendimden oldukça utanıyorum. Benim adım Hamish Grus ama ahlaksız davranışlarıma karşılık olarak bana istediğin ismi söylemekten çekinme. Arkadaşları arkasından içtenlikle güldüler ama kabaca değil. Yaklaştılar, her biri kendilerini tanıttılar ve neredeyse kalabalığın geri kalanından aldığımız bakışlar kadar rahatsız edici olan aşırı iltifatlar denizine kapıldık.

"Kırık salatalık, beni affet. Seni konuşturmakla ne kadar kabayım. Lütfen odadaki dairenize devam edin, sizi çok uzun süre rahatsız ettik." Hamish tekrar eğilerek diğer kralcıları uzaklaştırdı ve bizi adeta nefes nefese bıraktı.

"Eh, en azından burada bizim tarafımızda birkaç kişi var," dedi Tory ve başımı salladım ve birkaç bardak şampanya kaparken, bir garson yanlarından geçip zar zor bizim için durdu.

Bardaklardan birini Tory'ye uzatırken, "Umarım daha sonra ona-bilirsin-neler olduğunu sorma şansımız olur," diye fısıldadım.

Tory içkisini yudumlayarak başını salladı. "Bu, bu parti hakkında iyi bir şey yapar."

Orion'un kalabalığın arasından hızlı bir şekilde kayıp gittiğini ve Lionel'in karısı Catalina'nın sanki onu arar gibi etrafı aradığını gördüm. Önümüzden geçip gitti, yola çıkmadan önce başıyla kısa bir selam verdi ve gözlerim içgüdüsel olarak poposuna kaydı.*Belki bu partide iyi olan iki şey vardır.*

Tory, "Lionel büyüleyici biri gibi görünüyor," diye yorum yaptı.

Başımı salladım, odanın diğer ucundaki Lionel'ı aradım ve onun da bana baktığını gördüm. Kalbim onun erimiş bakışıyla yerinden fırladı ve kendimi onunla göz teması kurmaya zorlayarak içkimden hızlıca bir yudum aldım. Oldukça zordu ve gözlerim onun bakışlarının yoğunluğu altında eriyecek gibiydi.

Birisi onun önünden geçti ve yanından geçtikleri an, o gitmişti. Lanet olası bir hayalet gibi.

"Evet," diye kabul ettim. "Eminim o da harika kucaklar."

Tory, aktif olarak bizden kaçıyor gibi görünen garsona özlemle bakarak pis bir kahkaha attı.

"Kızlar." Sıcak bir el, bir heyecan dalgasıyla birlikte sırtıma kaydı. Max kollarını ikimize dolayarak bizi daha da yakınlaştırdı ve gücünün bizi ele geçirdiğinin farkında olsam da kanıma pompaladığı beklenti göz ardı edilemeyecek kadar iyiydi. "Hadi biraz eğlenelim."

Bizi balo salonunun karşısına ve sadece sigara içme odası olarak tanımlayabileceğim loş bir odaya açılan bir kapıdan geçirdi.*İnsanlar gerçekten hala bunlara sahip mi?*Görünüşe göre, en yakın masadaki altın kül tablasında bir demet puro izmariti durduğu ve havada yoğun bir tütün kokusu asılı olduğu için yapmışlar. Alanın etrafında kan kırmızısı koltuklar vardı ve onların sağında büyük bir meşe yazı masasının yanında Darius duruyordu. Bir şişe votkanın önünde bir sıra şatlar dizilmişti ve Max beni serbest bırakırken kalbim daha hızlı atmaya başladı, yetenekleri vızıldayarak sistemimden çıktı.

Darius bir şut aldı ve geri savurdu ve memnun bir şekilde serbest bıraktı.*Ah* onu yuttuktan sonra. İki tane daha aldı, Tory ve bana uzattı ama ikimiz de kıpırdamadık.

"Sanırım içkilerimi daha az gölgeli bir odadan alacağım, teşekkürler," dedim başımı sallayarak.

"Evet, flört tecavüzünü reddedeceğim." Tory boş boş gülümsedi ve Darius alay etti.

"Yatağımda olman için sana ilaç vermem gerekiyormuş gibi," diye sırıttı Darius.

"Hayal kurmaya devam et, Ejder çocuk." Elini beline koydu ve ben de sırıttım.

Ayrılmak için döndük ve Seth ile Caleb'i odaya girerken bulduk. Onlar sinsice ilerleyip çıkış yolumuzu kapatırken kalbim sıkıştı.

"Akşam," dedi Caleb etrafımızda gezinerek, gözleri Tory'ye takılıp kaldı.

Seth kulağının arkasını kaşıdı ve ben de gülmemek için dudağımı ısırdım.

"Bana onlardan bir tane ver." Etrafımızda dolaştı, masadan bir şut çekerken daha şiddetli bir şekilde kaşındı. Gömleğinin arkasını eşeleyip kafasını tekrar kaşımadan önce birer birer yutkundu.

"Senin neyin var dostum?" Seth kolunun altını tırmalamaya başladığında Max kaşlarını çattı.

"Hiçbir şey," diye tükürdü, sonra kendini çok sert kaşıdığı için inledi. Tory hıçkıra hıçkıra kahkaha attığında neredeyse kendimi kaybediyordum.

"Neredeyse pire kapmış gibisin," dedi Darius alaycı bir sırıtışla ve Seth derinden homurdandı.

"Sahip değilim*pire*diye hırladı ve sonunda boğazımdan kopan kahkahaya engel olamadım. Döndü, gözleri keskinleşti, ama hiçbir şey söylemedi.

"Mildred dışarıda," dedi Caleb, Darius'a. “Gelmiş gibi görünüyor

Külkedisi'nin balkabağı arabası gibi giyinmiş.”

Darius'un omuzları gerildi ve bir içki daha aldı. "Hayatımı sikeyim."

"Bu senin değerli nişanlın mı?" Ayrılmaya hazırlanırken kapıya yaklaşırken Tory sordu.

Darius'un dudakları büzüldü ama cevap vermedi.

"Bu konuda biraz alıngan," diye fısıldadı Caleb bize.

"Ben değilim*alıngan*Darius havladı ve Caleb bir adım geriledi ama hâlâ sırıtıyordu.

"Bu inandırıcıydı," diye mırıldandım ve Tory kıkırdadı.

Canavarın dört çift gözü de bize dikildi ve bunu gitmemiz için işaret olarak aldım. Kapı kolunu tuttum ama biz kaçmadan önce kapı tekrar açıldı.

"Sizi buraya telaşla gelirken gördüğümü sandım, koca-akrabalar!" Canlı turuncu elbiseli bir kız odaya girdi ve onun yükselen boyuna ve neredeyse Mirasçıların genişliğiyle aynı olan omuzlarına bakmak zorunda kaldım. Dişleri alt çenesinden biraz çıkıntı yaptı ve gözleri sanki bir noktada durmuyormuş gibi geziniyordu. Saçları, göz farının aşırı derecede parlak tonuyla mükemmel bir şekilde eşleşen, tepesine pembe bir fiyonk takılmış, kocaman kahverengi bir bukleydi.

Tory ile benim aramıza sanki kağıttan yapılmışız gibi yürüdü, Darius'a doğru bir yol çizerken dirsekleriyle bizi kenara zorladı.

"Mildred," dedi kısaca, müstakbel gelini ona uzanırken gözleri karardı.

Mildred öpmek için eğilirken Caleb, Seth ve Max kıs kıs güldüler ve Darius onu ancak son saniyede avucunu yüksek sesle alkışlayarak alnına dayayarak durdurmayı başardı.

"Düğünden önce olmaz," dedi kararlı bir şekilde ve ben de orada olan Tory'ye baktım.

yan tarafını tutarak sessiz bir kahkahaya boğuldu. Göğsümden çıkışını sağlayan kıkırdamayı bastırmaya çalıştım ama özgürce süzülüp gitti ve Mildred aç bir hayvan gibi üzerimize atıldı.

Soğuk bir sesle, "Bunlar Vega İkizleri olmalı," dedi. "Pekala, snookum'larımı koklayarak zamanını boşa harcama. Babam kendini düğün gecemize sakladığını söylüyor.

Max kahkahalarla kükredi ve Mildred ona dolu bir silah gibi dönerek tam göğsüne sapladı. Max ona bir sonraki yemeğiymiş gibi dik dik bakınca gülümsemesi soldu. "Sen büyümüş denizyıldızına ne gülüyorsun?" diye sordu, gözleri kırmızı parlıyordu ve gözbebekleri yarıklara dönüşüyordu. "Daha önce senden daha büyük lokmalar yedim, bu yüzden beni kışkırtma çünkü ben*hayranlık duymak* Deniz ürünleri."

Max uzandı, elini onun çıplak koluna koydu ve parmakları kıllı bir bene dokunurken kolu hafifçe kaydırdı. "Sakin ol Milly, sadece biraz eğleniyoruz. Darius'un nişanlısını tanımak istiyoruz. Neden bir şansın yok?” Hemen bir tanesini alıp Mildred'ın alması için uzatan Caleb'e başını salladı.

"Babam içmenin göğsümde kıl çıkacağını söylüyor," dedi, reddederek.

"Bunun için çok geç," dedi Seth alçak sesle ve diğerleri gülmeye başladı.

İçimde bir sempati düğümü düğümlendi ama Mildred onların alayını umursuyor gibi görünmüyordu. Hain bir sırıtışla Seth'e doğru bir adım attı ve Seth'in gülümsemesi silindi. Ah, bunun tam olarak nesi var, Seth Capella? Kızlarının kıllı olmasını seviyorsun, değil mi?”

Seth cevap olarak ona baktı. "Bu ne demek oluyor?" Çenesini öne doğru uzatarak, "İpek muff'u seviyorsun," diye cevap verdi ve çenesinden dışarı çıkan birkaç ince kıl fark ettim.

Seth öne doğru bir adım atarken karnını kaşıyarak homurdandı. “Ben düzmem

Emir formlarındaki kızlar, aptal.

"Belki değil ama*Sen*yap, değil mi Caleb Altair?" Onu yuvarladı ve şimdi hepsini küçülttüğü için Mildred'e gerçekten ısınmaya başlamıştım. Gösteriye yerleştim, kollarımı kavuşturdum ve devam etmesini beklerken gülümseyerek. "Kız kardeşimin erkek arkadaşının kuzeni senin Pegasus izmaritlerini sevdiğini söyledi. Hatta Aurora Academy'ye senin bir Pegasex şişme bebekle seviştiğin bir video bile gönderdi ve video bir gün içinde viral oldu."

Caleb'in ağzı açık kaldı ve yüzü dehşet içinde solgunlaştı. "Ben onu becermedim!"

"Videoyu izlemedim ama herkes bana içinde ne olduğunu söyledi. Neden plastik bir atla yattığını görmek isteyeyim ki? Omuz silkti ve gözlerinde kesinlikle hiçbir nezaket olmadan Tory'ye ve bana döndü.

Kahretsin.

"Sürekli orada öylece dikilip aval aval aval aval aval aval aval aval aval aval bakarak mı bakıyorsun? Solaria tahtına meydan okuman gerektiğini sanıyordum?"

"Aslında biz sadece mirasımızı istiyoruz..." Tory başladı ama Mildred bariton sesiyle onun yerine yüksek sesle konuştu.

"Bu partide olmanın tek sebebinin, Darius'la ben tahtta hak ettiğimiz yere çıktıktan sonra biz Ejderhaların kemikli bedenlerinizi nasıl kürdan olarak kullanacağımıza herkesin gülmek istemesi olduğunun farkında mısınız?" Başını eğdi ve ağzı alaycı bir ifadeyle yaklaştı. "Neden biri birkaç Düzensiz, koca memeli boş kafaya boyun eğsin ki?"

Öfke göğsümde çiçek açarken dişlerimi birbirine kenetledi.

Caleb, "Göğüslü kısımlara bayılıyorum," diye mırıldandı ve Seth ona yumruk attı.

"Biz aptal değiliz-" diye başladım, diğer iki şeyi gerçekten inkar edemeyeceğimi düşündüm.*-kahretsin*. "Ve bu partide olmamızın tek nedeni, karşılığında Darius'un Tory'ye yardım etmesi. Kısasa kısas."

"Darius göğüslerinden hiçbirinin tadına bakmaz!" diye haykırdı, burun deliklerinden dumanlar çıkıyordu.

Tory kahkahayı patlattı ama Mildred'ın ses tonundaki tehlikeyi sezdim ve aceleyle Profesör Perseus'un bize öğrettiklerini kullanarak etrafımızda bir hava kalkanı oluşturdum. Mildred'in açık ağzından ateş fışkırdı ve kırmızı ve altın rengi kıvılcımlardan oluşan güçlü bir görüntüyle kalkanın üzerinden saptı. Mildred öfkeyle homurdanıp yanımızdan hızla geçip odadan çıkarken kalbim deli gibi atıyordu. Kapıyı duvarı sarsacak bir gümbürtüyle çarptı ve omuzlarım rahatlayarak düştü.

"İyi fikir," dedi Tory bir solukta.

Darius bir sandalyeye çöktü ve başını ellerinin arasına aldı. Arkadaşları onun etrafında toplandı, alaycı ifadeleri kayboldu. Seth burnunu Darius'un yanağına sürttü ve Max uzanıp parmaklarını elinin arkasına bastırırken, Caleb onun önünde ileri geri volta atmaya başladı.

Ayrılmak için doğru zaman olduğunu hissettim ve ikimiz de tek kelime etmeden odadan çıktık. Ben hevesle başka bir kadeh şampanya ararken kalabalığın kenarında oyalanarak uzaklaştık. Bu geceyi atlatmanın bir yolu varsa, o da alkolle başlayıp hol'le bitmesiydi.

"Bu parti sıkıcı, ha?" Sese döndüm ve yanımızda otuzlu yaşlarının başında olduğunu tahmin ettiğim bir adam buldum. Şık bir takım elbise giymişti, üst düğmesini çözmüştü ve parlak bronz saçları şık bir şekilde geriye doğru taranmıştı. Gözleri bakırımsı beneklerle parladı ve bize verdiği gülümseme, bütün gece gördüğüm en dostça gülümsemeydi.

“Sizi tanıyor muyuz?” Şüpheyle kaşlarımı çattım.

"Henüz değil," dedi elindeki bir kadeh şampanyadan bir yudum alırken. "Sen istiyor musun?" Sesi pürüzsüzdü, baştan çıkarıcı değil ama yine de davetkardı.

Tory, "Hayır diyeceğim," dedi.

"Kulağa doğru gibi geliyor," diye mırıldandı ve ben onun kalabalıktan ne kadar kopuk olduğunu, hiçbir yerde havada asılı kaldığını fark etmekten kendimi alamadım. Tıpkı bizim gibi. "O zaman iyi geceler."

Gitmemizi işaret etti ama Tory ve ben bir bakış paylaştık, aramızda biraz daha kalma kararı geçti.

"Adınız ne?" diye sordu Tory, bu sefer ses tonu biraz daha sıcaktı.

"Gustav Vulpecula."

"Bu oldukça iyi bir isim," dedim alaycı bir sırıtışla ve bana parlak dişli bir gülümseme gönderdi.

“İşte öyle. Nesiller boyu babadan oğula aktarılan. Ama bir sır öğrenmek ister misin?” Yaklaştı ve gözlerindeki yaramazlık Tory'yle benim de eğilmemize neden oldu. "Nefret ettim. Bu yüzden çoğu insan bana Gus der.” Göz kırptı, geri çekildi.

"Seni çok güçlü Dragon ailesine getiren nedir?" Tory kuru bir şekilde sordu ve Gus kıkırdadı.

Omzundan bir şey kaydırarak döndü ve elinde büyük bir kamera buldum. "Balodan önce Leydi ve Lord Acrux'un yeni portrelerini çektim. Gece bitmeden hepiniz bir tane alacaksınız.” Gözleri üzerimizde gezindi. “Belki sen değilsin, ha? Siz ikiniz ve Konsey Üyeleri arasında biraz gerginlik olduğunu duydum.

"Bunu sana kim söyledi?" Diye sordum.

Gözlerini devirdi. "Oda, Bayan Vega. Sadece etrafa bakmam ve sana nasıl baktıklarını görmem gerekiyor."

"Pekala, tam yerindesin. Bizden nefret ettiklerinden oldukça eminim ama nefret etmiyormuş gibi davranıyorlar. Ben Darcy." Elimi uzattım. "Bu Tory."

Başını salladı ve kısaca ellerimizi kavuşturdu. "En azından burada görünmezim, siz ikiniz gibi keskin bakışlara maruz kalmak istemem." Çıktığımız kapıya omzunun üzerinden bir bakış attı. “

Mirasçılar orada mı?”

"Evet," Tory gözlerini devirdi. "Her zamanki pislik benlikleri olmak."

Destekçileriyle dolu bir odada onlar hakkında gevezelik edip etmeyeceğinden emin olamayarak hızla ona baktım.

Gus ciddi bir ifadeyle aramıza baktı, biraz daha yaklaştı ve sesini alçalttı. "Onlarla böyle konuşmuyorsun değil mi? Kendi tür güçleri olan insanlara ne söylediğine dikkat etmelisin.”

"Genellikle onlar başlatır," dedim dudaklarımı birbirine bastırarak. Bunu tam olarak tartışmak istemiyordum ama bu yabancının bizim hakkımızda varsayımlarda bulunmasına kendimizi savunmadan izin vermeyecektim.

"Sonbahar partisindeki gibi mi?" Ölümcül derecede sessiz bir sesle fısıldadı ve havayı içime çektim.

"Bunu biliyor musun?" diye sordu Tory, bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırarak.

"Elbette. O okulda yaklaşık iki bin çocuk var. Elbette, Ling Astrum'un öldürülmesiyle ilgili bir ön sayfa yerine sadece üçüncü sayfadaki bir haberdi ama yine de..." Hüzünlü bir ifadeyle başını salladı. "Siz ikiniz değirmenden geçtiniz. Gerçekten saçlarını mı kestiler?” diye sordu bana, inanamayarak dolu buklelerime bakarak. "Ya da belki bu biraz abartıldı?"

"Hayır," dedim somurtarak. "Seth yaptı. Sonra da ödül olarak saçımı bileğine taktı.”

"Yapmadı," diye nefes verdi Gus şok içinde. "Sana nasıl bu kadar yakın oldu?" Kollarıma sarıldım, utanarak fısıldadım, "Pekala, onu aptalca öptüm."

Tory, "Seth bütün hafta iyi davrandı," diye ekledi. "Sanki Darcy'yi gerçekten önemsiyormuş gibi. Tıpkı onlar gibi gaddardı.”

Gus alçak sesle, "Yıldızlar sıçıyor," dedi. "Demek seni boğmaya çalıştılar?" Tory'ye dehşet içinde sordu ve Tory sert bir şekilde başını salladı.

“Ay Boş Zamanında; beni havuza atlamaya zorladılar sonra yüzeyi dondurdular. Profesör Orion beni çıkarmak zorunda kaldı.”

Gus alçak bir ıslık çaldı. “Cehennem olmuş gibi görünüyor. Üzgünüm." Sempatik bir şekilde kaşlarını çattı. O gece hakkında bir tartışmaya girdik ve bu konuyu açmak iyi hissettirdi. Tory ve ben bile o zamandan beri bunun hakkında gerçekten konuşmamıştık. Ve burada yanımızda en azından birkaç kişi varmış gibi hissetmeye başlamıştım.

Orion, yaklaşmakta olan bir fırtına gibi kalabalığı yarıp geçti ve hem Tory'nin hem de benim kollarından tuttu.

"Ne yapıyorsun?" Elimi kurtarmaya çalışırken nefesim kesildi.

Gus'a dişlerini gösterdi, gözleri öfkeyle parlıyordu. "Defol buradan."

Gus köpek gibi havladı, sonra kalabalığın arasına daldı ve bir anda gözden kayboldu.

“*Bok*İnsanlar bize bakarken etrafına bakınan Orion, tısladı. Bizi daha yakına çekti, gözleri aramızda gidip geldi ve onun ifadesiyle kalbim göğsümde şiddetle güm güm atıyordu.

"Bu adam bir Teumessian Fox ve kahrolası bir muhabir," diye tısladı.

"Muhabir?" diye yankılandım.

"Evet ve Yoldaşlık hediyelerini senin üzerinde kullandı. Tilkiler kurnazdır, savunmanızın altına girerler, sizinle arkadaş olurlar ve dudaklarınızdan gerçeği çıkarırlar. Lionel neden izin vermenin iyi bir fikir olduğunu düşündü..." Sustu, omzunun üzerinden baktı ve bizi odanın köşesine çekti. Lanet olsun, Lionel sana tuzak kurdu.*Kahretsin*. O adama ne söyledin?”

Tory dehşet içinde, "Ona Sonbahar partisi gecesinden bahsettik," dedi. Orion sertçe başını salladı. "Zaten bunların çoğu sızdırıldı, bu yüzden sana daha fazla lanet okumaması için şanslı yıldızlarını saysan iyi edersin. Başka biri o geceyi veya Akademi'deki zamanınızı sormaya başlarsa

kaçın, anladınız mı?”

İkimiz de başımızı salladık ve kollarını sıvayıp arkasını döndü.

Kolunu yakaladım. "Nereye gidiyorsun?"

Bana nabzımı hızlandıran karanlık bir gülümseme verdi. "Tilki avı." Kalabalığın arasına fırladı ve onun ivmesiyle saçlarım öne doğru çekildi.

Tory, "Kahretsin, bu insanlardan nefret ediyorum," diye tısladı ve ben de kaşlarımı çatarak başımı salladım.

"Kendimizi diğer Tarikatlara karşı savunmamız ne kadar çabuk öğretilirse o kadar iyi."

"Tahılsız granola, bu şampanya baloncukları içimden geçiyor. Banyo ne tarafta?” Hamish Grus gürleyen sesiyle seslendi, balo salonunun ilerisinde görünerek.

"Hadi onun peşine düşelim ve bu partiyi değerli kılalım," diye fısıldadım ve Tory, aklının aynı yolda olduğu açık bir şekilde başını salladı.

"Onu banyonun dışında köşeye sıkıştıracağız," dedi.

Birisi bir kapıdan ve geniş bir koridor boyunca Hamish'e yol tarifi verirken peşinden koştuk. Biz takip ederken geri çekildik ve Hamish kendi kendine mırıldanarak önden ilerledi. Kısa süre sonra bir kapıdan döndü ve içeriden potpuri kokusu geldi.

Bir Pegasus'u bütün olarak yiyormuş gibi görünen, sarı bacakları canavarın çenesinden dışarı çıkmış bir Ejderha resminin altında durduk.

Güzel.

Hamish yeniden ortaya çıktı ve o yaklaşırken tabloya hayranmış gibi yaptık.

"Kraliyet Mirasçıları ile yalnız bir seyirci olan kazlarımı korusun. Bugün yıldızlar nasıl da üzerimde parlıyor.” Eğilerek eğildi ve biz de sabırla gösterisinin bitmesini bekleyerek nazikçe gülümsedik.

"Tam parça, ha?" Tory çenesini resme doğru salladı ve

Hamish ona baktı, gözleri karardı.

"Bu Solarian Tarikatlarına pis bir hakaret. Ejderhalar diğerlerinden daha iyi değiller, öyle olduklarını düşünmekten hoşlanıyorlar.” Resme öfkeyle parmağını sallayarak yaklaştı. "Bana sorarsan bir sürü kaygan wangadoodle." Az önce söylediği şey karşısında tiksintiyle ağzını kapattı. “ *Yapmak*Bağışlayın majesteleri, normalde bu kadar boktan bir dilim yoktur ama iş eşitlik olunca çok kırılıyorum.” Yumruğunu salladı.

"Dürüst olmak gerekirse bizi gücendirmiyorsun," diye söz verdim. "Ve sana tamamen katılıyorum." Suratımı buruşturdum. "Bütün Ejderhalar böyleyse, onlarla hiçbir şey yapmak istemiyorum."

Tory, "Profesör Orion, Darius'a çok yakın görünüyor," dedi ve ben de Hamish'in tepkisini yakından değerlendirdim.

Dudaklarını büzdü, sertçe başını salladı. "O boz ayı turşusu ve ailesi her zaman Acrux'larla yakın işbirliği içinde çalışmıştır." Kaşları keskin bir şekilde çatıldı. "Ne yazık ki, bu ilişki her zaman Orionların lehine olmuyor." Üzgün bir şekilde içini çekti ve bilmek istediğimiz şeye yaklaştığımızı hissettim.

"Bay Grus... Clara Orion adında birini tanıyor musunuz?" diye sordum.

Omurgası doğruldu ve koridorda yukarı ve aşağı baktı. "Sos topları, bu ismi nereden duydun?"

"Sadece okuldaki öğrencilerin birinden," dedi Tory çabucak ve Hamish yavaşça başını salladı.

Büyük bıyığını düzeltti, ne söyleyeceğine karar verir gibi dudakları seğiriyordu. "Bu tamamen gizli ama krallığımın gerçek yöneticileri siz olduğunuz için bu konuda bildiklerimi size açıklayacağım. Görüyorsun, zavallı annen ve baban öldürüldükten sonra, bir Kraliyet Polis Memuru olarak yeteneklerimi FIB'de daha iyi yerine getirdim. Uzun yıllar onlara katıldım ama en son dört yıl önce onlar için çalıştım..." Rahatsızca kıpırdandı.

tekrar koridorda yukarı ve aşağı bakın. "Clara Orion adında genç bir kadının ortadan kaybolmasıydı."

"Onu buldun mu?" nefes aldım

Başını salladı, ifadesi ciddiydi. "Hayır, ben araştırmamı yürütürken işler gerçekten çok gölgelendi. Araştırmam beni Acruxes'ın kapısına götürdü. En son canlı görüldüğünde burada, işte tam bu evdeydi."

Kalbim kulaklarımda gümbürdüyordu ve midemde soğuk bir buz topu oluştu.

"Bahçesinin daha kapsamlı bir şekilde araştırılması ve Lionel'ın Clara'nın o gece neden eve gelmediği hakkında daha fazla bilgi vermesi için bastırdım. Ama o ve Clara'nın annesi Stella arasında onlardan hiçbir şey alamadım. Aileleri arasındaki bağ demir kaplıdır. Stella bile kendi kızı hakkında bilgi vermiyordu. Aslında, Clara'nın kaybından perişan görünen tek kişi, kardeşi Lance Orion'du.

Orion için kalbimi bir sempati sancısı çekti. Kız kardeşine her ne olduysa, bunun korkunç bir şey olduğu hissine kapıldım.

Hamish koridor boyunca balo salonuna doğru baktı. "Korkarım Acrux'ların buranın her yerinde kulakları var," dedi uğursuzca. "Gel, partiye dönelim." Koridorda yürüdü ve Tory ile ben onun peşinden gittik.

Aklımda sorular dönüp duruyordu ama balo salonuna adımımızı atar atmaz kalabalık üzerimize çöktü. Akbabalar sonunda et parçalarını alırken, sahte övgü yağmuruna tutulduk ve iki ayrı yöne sürüklendik.

Gülümsemelerinin ardında beni iliklerime kadar rahatsız eden hesapçı bir parıltı vardı. Ve aralarında Clara Orion'un da dahil olduğu Acrux'lar için şeytani sırlar saklayıp saklamadığını merak ettim.

Eğlenceden çok kurallara, şerefe, saygıya, görünüşe bağlı kalmaya önem veren bir partiye katıldığımı hiç düşünmemiştim... kısacası cehennem gibi sıkıcıydı. Solaria'yı yönetmek için gereken buysa, o zaman tahtla ilgili hiçbir şey yapmak istemediğimden iki kat emindim.

Meclis Üyelerinin hepsi, hepsi bir şekilde kendi gündemlerini zorlama sürecinde olan sözde parti müdavimleri tarafından köşeye sıkıştırılmıştı. Vergiler, arazi talepleri, Cerberus'un avlanma hakları ve hatta yasak olmasına rağmen ölümlü köleleri alma arzusundan şikayet eden özellikle kurnaz görünen bir piç gibi şeyler hakkında konuşma parçacıkları yakaladım. Cömertçe dekore edilmiş odada dolaşırken ona ekstra geniş bir yatak verdim.

Birden fazla hevesli erkek ya da kadın bana yaklaşmaya çalıştı. Bazıları Vega İkizlerinin geri dönmesinin sevinci hakkında fışkırırken, diğerleri beni tartıyor gibiydi. Hiçbirinin beni birkaç dakikadan fazla sohbete sokmasına izin vermedim. Artık bu partideki görünüşte arkadaş canlısı olan adamın aslında sadece haber peşinde koşan bir muhabir olduğunu bildiğimize göre, başka bir tuzağa düşme riskini alamayacaktım.

Caleb'in annesi Melinda odanın diğer tarafından gözlerini üzerimde dikmişti. O

yakışıklı oğluyla sohbet ediyordu ve bana attığı bakışlardan, konuşmanın konusunu bildiğimden oldukça emindim.

Yaylı çalgılar dörtlüsü güzel, klasik bir müzik çaldı ve çiftler mükemmel senkronize hareketlerle dans pistinde döndüler. Harika görünüyorlardı ama loş ışığın olmaması ve gümbür gümbür bas, iş bu gece dans etme fikrine geldiğinde beni hesaba katmadı.

Garsonlar, uzanmış kollarına tünemiş gümüş tepsilerle, hiçbir şekilde gerçek bir yemek olarak sayılmayan, her türden süslü, lokma büyüklüğündeki yiyecek parçalarını spor yaparak odanın içinde dolaştılar. Birkaçını denedim ama tatlar o kadar zengin ve güçlüydü ki, daha fazla yememeye hemen karar verdim. Midem acınası bir şekilde boştu ve gitmeden önce bir şeyler yemiş olmayı diledim. Zengin insanlar bazı şeyler söz konusu olduğunda doğru fikirlere sahip olabilirler ama yemekten nasıl keyif alacaklarını bilmiyorlardı.

Bir garson yanımdan geçip giderken dördüncü kadeh şampanyamı kaptım, tek seferde içtim ve karnımdaki gazlı partiye ekledim. Haklı göründükleri bir şey alkoldü ve bana sağlamak için onca çaba sarf ettiklerinde içmeyi reddetmem kabalık olurdu.

Darius gelmeden önce bana yaklaştığını hissettim ve gölgesi üzerime düştüğünde ona bakmak için döndüm.

"Bir partide bu kadar sıkılmış birini daha önce gördüğümden emin değilim," diye mırıldandı, sözlerinin beni etkilememesi için bana doğru eğilerek. Kokusu etrafımı sardı, duman, sedir ve tehlike ya da basitçe söylemek gerekirse, benim özel çeşidimin cazibesi. Etkilerine karşı savaştım ve odayı tekrar incelemek için bakışlarımı ondan çevirdim.

"Daha önce hiç bu kadar sıkıcı bir partiye katıldığımdan emin değilim," diye karşı çıktım. Gerçi bu kesinlikle doğru değildi. Göksel Konseyi iş başında görmek ve bazı yüzleri isimlere koymak kesinlikle ilginçti ama bu gerçekten görünmüyordu.

Fae seçkinleri hakkında gerçek bir şeyler öğrenmenin en iyi yolu gibi. Biraz bizim yararımıza sahnelenmiş ama katılanlardan çok Meclis Üyelerine uyacak şekilde hazırlanmış bir prodüksiyon gibiydi.

"Diğer yarının nasıl yaşadığını görmek istedin. Artık biliyorsun, korkunç derecede sıkıcı."

Dudaklarıma bir gülümseme yapıştı. "Korkunç diyen kim?" dalga geçtim "Maskenizi burada Akademi'de taktığınızdan daha sıkı takıyorsunuz."

Darius'un gözleri biraz karardı. "Maske olduğunu kim söylüyor?" O sordu. Ben bunun için doğdum. Ben buyum, her zaman olacağım kişi bu."

Kulağına konuşmak için parmak uçlarımda yükselerek ona biraz daha yaklaştım. "Eh, öyle görünüyor *korkunç sıkıcı* bana," diye nefes verdim. "Hiç tüm bunlara karşı isyan etmek istemiyor musun?"

Darius bakışlarımı yakaladı ve gözlerinin derinliklerinde ateş yanıyor gibiydi. "Her zaman," diye yanıtladı, sesi alçak bir hırıltıydı.

Ona komplocu bir şekilde gülümsedim. "Kanıtla," diye cüret ettim.

Darius doğruldu, bakışları Acrux Baba'ya takılıncaya ve yüz ifadesindeki yaramazlık dağılıncaya kadar odada etrafına bakındı. Lionel, bakışlarında kalbimin endişeyle çarpmasına yetecek kadar şevkle etkileşimimizi izliyordu. Acrux ailesinin reisi hakkında, tüm içgüdülerime uyarılar yağdıran bir şey vardı.

"Dans etmek ister misin?" diye sordu Darius, ses tonu resmi ayarına dönerek.

Eli omurgamın dibindeki çıplak tene sürtündü ve ben onları kovalamadan önce midemden kelebekler uçuştu.

Benimle daha önce dans ettin Darius, dedim yavaşça, ona bir barın karanlık dans pistinde birbirimize sürtünerek geçirdiğimiz sarhoş akşamı hatırlatarak. "Ve öyle görünmüyor *O* Göz kamaştırıcı çiftler dans pistinde birbirleriyle mükemmel bir uyum içinde ilerlerken işaret ettim.

diğer.

"Hareketleri biliyorum," diye yanıtladı. "Ve sen çabuk öğreniyorsun."

Ondan gelen neredeyse övgüye göz kırptım ve sonra güldüm. "Ama senin melodine göre dans etmek istemiyorum," dedim ondan yüzümü çevirip tekrar kalabalığın arasına girmeden önce.

Yürürken parmaklarıyla temasını kaybettiği için sırtım yas tutuyordu ve gözlerinin üzerimde gezindiğini hissedebiliyordum ama arkama bakmadım. Darius Acrux tadına bakmamam gereken bir zehir markasıydı.

Odanın uzak tarafında, daha fazla içkiyle düzenlenmiş bir masa gördüm ve onlar için bir kestirme yol yaptım.

Bir bardak şampanya daha aldım ve büyük bir yudum aldım. "Darius'u böyle eken bir kız gördüğümü hiç sanmıyorum," diye arkamdan neşeli bir ses geldi ve döndüğümde köşedeki masalardan birinin bana baktığını gördüm.

Dağınık bir şekilde kıvrılmış, onu evcilleştirme çabalarından kurtulmuş gibi görünen siyah saçları vardı. Yeşil gözleri, ölçülü bir kahkahayla parıldadı ve onun güçlü yüz hatlarına bakmadan edemedim; neredeyse tanıdık geliyordu ama onunla daha önce hiç tanışmadığıma emindim.

"Pekala, Ejderhalar bile her zaman kendi yollarına gidemezler," dedim ona yaklaşarak.

Görünüşe göre söylenecek doğru şey buydu çünkü buna karşılık olarak genişçe gülümsedi.

"Ejderhaların nesi bu kadar harika, değil mi?" diye sordu, ama bunu söylerken duruşuna tuhaf bir gerginlik çöktü.

"Kim öfke kontrolü sorunları olan büyük, yaşlı bir kertenkele olmak ister ki?" Şaka yaptım. "Sanırım tavşan değiştirici olmayı tercih ederim - en azından tavşanlar sevimli."

"Senin pek tavşanımsı bir havan yok," diye yanıtladı yüzünü aydınlatan bir gülümsemeyle.

"Bunun bir iltifat olup olmadığından emin değilim."

"Bu. Bir tavşan tam olarak ihtiyacımız olan türde bir hükümdar olsa da; tüm bu avcılardan silkeleyin.

“Belki de bu yüzden bu süslü yemeklere katılamıyorum. Bu benim Tarikatımdan biri için değil... gerçi ben gerçekten havuçtan çok bir sandviç arıyorum," dedim özlemle.

Bir kahkaha attı. “Evet, şenliklere katılmaya gelmeden önce pizza yedim. Zaten sadece bir saat kadar kalmam gerekiyor... yüzümü göstereyim, arkada oturayım, duygusal tetikleyicilerden kaçınayım...”

Bu garip ifadeyi detaylandırmak istemiyor gibiydi, bu yüzden onu zorlamadım ama tek yapacağı buysa neden geldiğini merak ettim.

"Pekala, aslında hiç gelmek istemedim, bu yüzden belki seninle burada saklanabilirim?" İçkimin geri kalanını bitirdim ve ona yaklaşırken bardağımı masaya koydum. Hamish dışında, bu partide tanıştığım ve en azından yarı samimi görünen ilk kişi oydu.

"Elbette. Tüm eğlenceyi kaçırmanın bir sakıncası yoksa,” dedi. "Üzgünüm ama Roxanya veya Gwendalina ile mi konuşuyorum? Sizleri ayırt etmek biraz zor.”

Bu aptal isimlere gözlerimi devirdim. "Aslen Roxanya tarafından gittiğime inanıyorum ama benim adım Tory."

"Kraliyet adını geri almadın mı?" şaşkınlıkla sordu. “Kraliyet

hakkımdan hiçbir şey geri almadım. Yine de miras alma zamanı geldiğinde paraya hayır demeyeceğim. Bana adını da vermedin,” diye sordum.

"Bilmiyor musun?" şaşkınlıkla sordu.

"Ah pardon ahbap, ünlü müsün? Hayranı olmayan biriyle tanışmak bir serseri olmalı o zaman," diye dalga geçtim.

Bir kahkaha attı. "Ben Xavier," dedi. "Ejderhanın küçük erkek

kardeşi."

Ah, dedim.*Pekala, bu hoş görünen bir sohbetin hızlı bir sonuydu.*" Aslında... Muhtemelen gitmeliyim... karışmam falan. Kalabalıkta Darcy'yi arayarak geri çekilmeye başladım. Onu odanın diğer tarafında, Hamish ve birkaç arkadaşıyla sohbet ederken gördüm. Yüzündeki gülümseme yeterince samimiydi, bu yüzden en azından kurtarılmaya ihtiyacı olmadığından emindim.

"Ondan gerçekten hoşlanmıyorsun, değil mi?" Xavier şaşkınlıkla

sordu. "DSÖ?" masumca sordum

"Darius," dedi, bakışlarını omzumun üzerinden kaydırarak.

"İşte burası ona hakaret ettiğim kısım ve o tam arkamda, değil mi?"

Xavier'in gözleri keyifle parladı ve başını salladı.

Hayal kırıklığına uğratmak benden uzak olsun.

"Öyleyse, onun gerçekten de kıçındaki sopayı çekip daha sık salması gereken kinci, kendini beğenmiş bir dangalak olduğunu düşünüyorum," dedim.

"Bu akşam iyi davrandığımızı sanıyordum?" Darius arkamdan mırıldandı ve ne kadar yakın olduğunu görünce irkildim.

"Dedin*yapardın*kibar ol. Ben böyle sözler vermedim," dedim, o yanıma gelirken ona bakmak için döndüm. Şimdi düşündüm de, belki de... sindirim sistemimde yer alan şampanya tekila kokteyli, hem hafızamı hem de davranışlarımı mahvediyordu.

Artık o ve Xavier birbirlerine çok yakın olduklarına göre, kardeş oldukları belliydi, ancak Xavier, Darius kadar yoğun görünmüyordu. Ama Xavier'in yapısı çok daha az istifli olmasına rağmen, aynı çeneyi, aynı rengi paylaşıyorlardı.

"Pekala, Xavier'i gülümsetiyorsun, bu seferlik seni affedeceğim," dedi Darius.

"Zavallı Tory açlıktan ölüyor," dedi Xavier, ama gülümsemesi biraz silindi.

kardeşinin sözlerine cevaben. "Belki ben bu partiden ayrılırken ona yiyecek güzel bir şeyler bulabilirsin."

Bakışlarını takip ettim ve Lionel'ın bize baktığını fark ettim. Bir şeyden memnun görünmüyordu ve Xavier aceleyle ayağa kalktı.

"Tanıştığıma memnun oldum," dedim.

"Sen de Tory. Sonra görüşürüz, Darius. Xavier sandalyesini yerine yerleştirdi ve hızla odadan çıktı.

Birlikte baş başa kaldığımızda Darius'a baktım. Görünüşe göre bu özel Varisten kaçınma girişimlerim bu gece başarısız olmaya mahkumdu.

Darius omzumun üzerinden baktı ve yüzü kaşlarını çattı. Bakışlarını takip ettim ve kalabalığın arasından bize doğru gelen nişanlısı Mildred'ı fark ettim, kaşlarını çatarak tek bir gür çizgi haline getirdi.

"Haydi o zaman," dedi Darius aceleyle, Xavier'in odadan çıkardığı kapıya doğru yol alırken.

"Nereye?" Karışıklık içinde sordum. Parti tüm hızıyla devam ediyordu ve partiden ayrılmamamız gerektiğinden oldukça emindim. Kuralları hiç umursadığım söylenemezdi ama sırf beni tekrar kaçırmak için bu kadar zahmete katlanarak beni buraya getirmesi tuhaf geliyordu. Ayrıca, dişlek gelini gelip kaslı kollarıyla beni ikiye ayırmaya çalışmadan önce ondan defolup gitmem muhtemelen iyi bir fikirdi.

Darius imalı bir şekilde, "Xavier senin gerçek yemek istediğini söyledi," dedi, takip ettiğimden emin olma zahmetine girmeden dışarı çıktı.

Tereddüt ettim. Onunla hiçbir yere gitmek istemiyordum ama ona karşı hissettiğim çekiciliği de inkar edemezdim.

Şampanya muhtemelen buna yardımcı olmuyor.

Midem sabırsızca guruldadı ve onun taleplerine teslim olurken iç çektim. Çıkarken bir bardak şampanya daha aldım ve hızla içtim.

peşinden koşmadan önce bir yudum. Eğer alkol bu kararı benim adıma verecekse, yapabileceğim en azından bol miktarda tükettiğimden emin olmaktı. Giderken Darcy'ye baktım ama Hamish'in söylediği bir şeye gülüyordu ve beni fark etmedi. Öte yandan Mildred, cinayet için hazırlanmış gibi görünüyordu ve ben, gözlerinin içine kilitlenmiş halde dans pistinde savaşarak ilerlemeye başladığında odadan aceleyle çıktım.

Darius beni her dönüşünde yaldızlı süslemelerle dolu koridorlardan geçirdi. ejderhalar*Gerçekten*altınlarını seviyorlardı ve ayıracak çok şeyleri olduğu açıktı.

"Xavier'i neşelendirdiğin için teşekkürler," dedi Darius kapıyı açıp beni içeri alırken.

Neyse ki Mildred'ın yetiştiğine dair bir işaret yoktu ve onu kaybettiğimizi ummak zorunda kaldım. Biz yürürken birkaç hizmetli ellerinde tepsilerle yanımızdan geçip gittiler ve kötü şöhretli Acrux Varisi'ni gördüklerinde başlarını eğdiler.

"Neşelenmeye ihtiyacı vardı?" Merakla sordum.

"Sebep yok."

Gözlerimi sırtına çevirdim.

Uzun koridorun sonunda başka bir kapıyı açtı ve şampanya bardaklarını yeniden dolduran ve lokma büyüklüğünde süslü yiyeceklerden daha fazlasını hazırlayan hareketli personelle dolu büyük bir mutfağa girdik.

Darius çılgınlığın etrafından dolandı ve ben de kimsenin yoluna çıkmamaya dikkat ederek onu takip ettim.

Bir tepsi kremalı puf şeyler üzerinde çalışan bir kadına yaklaştı ve ona bir şey sormak için eğildi. Yaptığı şeyi anında durdurdu ve bir reveransla uzaklaştı.

Darius onu takip etmemi işaret etti ve ben de onunla neden buraya geldiğimi merak ederek dişlerimi gıcırdattım. İçki başımı döndürüyordu ve görünüşe göre kararımı da etkiliyordu.

Beni bir kapıdan, uzak pencerenin yanında birkaç yumuşak sandalye ve odanın ortasında küçük bir masa bulunan karanlık bir odaya götürdü.

Darius sandalyelere yöneldi ama ben onu görmezden gelerek masaya tünedim.

"Hiç sana söyleneni yapar mısın?" diye sordu, onu takip etmeyi bıraktığımı fark ederek.

"Hayır. İnsanlara ne yapmaları gerektiğini söylemekten hiç vazgeçtiniz mi?" Diye sordum. "Hesaplaşma'da başarısız olduğunda akıllı ağzını özleyebilirim," diye mırıldandı.

Bunu bir yanıtla doğrulamadım.

Siyah ceketini çıkardı ve bakışlarımı başka tarafa çekmeden önce üzerine oturan beyaz gömleğini takdirle inceledim. Darius Acrux'un aptalca ateşli görünümünün büyüsüne kapılmama gerek yoktu. Darius ceketini en yakındaki sandalyeye fırlatıp yanıma geldi. Gözlerini üzerimde hissedebiliyordum ama dikkatimi odaya verdim, havasız giysiler içindeki yaşlı adamların portrelerini ve gökyüzünde süzülen ejderhaları inceledim. Dekor seçimleri sıkıcı bir şekilde tekrarlayıcıydı.

Kapı açıldı ve mutfak hizmetçisi bizim için iki tabakla geldi.

Benimkini kabul ederken ona gülümsedim. "Teşekkürler," dedim ve odadan çıkmadan önce ona tokat atmışım gibi bana baktı.

"Ne hakkındaydı?" Sandviçimden bir ısırık almadan önce sordum.

Tanrı aşkına, bu iyi.

Ben ele geçirilmiş bir kadın gibi yerken Darius, "Hizmet işleri genellikle Fae'ler tarafından önemsiz miktarda büyüyle alınır," dedi. "Çalışmaları için onlara teşekkür etmek, güneşin bir papatyaya açtığı için teşekkür etmesine benzer. Sadece evimizde bir pozisyona sahip olmak, hayattan beklediklerinin ötesinde."

Durakladım, yemeğim aniden ağzımda is gibi bir tat aldı. Tabii ki, kendilerinden daha azına sahip insanları böyle görüyorlardı. Onlar seçkinlerdi, en tepede

hiyerarşi, neden altlarındakilere teşekkür etmek için zaman harcasınlar?

Ölümlü dünyada tanışmış olsaydık, bana hiç bakmazdı... ve o benim varlığımı fark etmemiş gibi davranırken ben onu körü körüne soyardım.

Yemeğimin son birkaç lokmasını sessizce yedim ve işim biter bitmez tabağı yanıma koydum.

"Artık partiye geri dönmek istiyorum," dedim soğuk bir sesle.

Darius zar zor dokunduğu kendi sandviçinin üzerinden bana baktı.

Hizmetçilere işlerini yaptıkları için teşekkür etmediğim için mi? diye sordu zar zor gizlenen bir alayla.

"Çünkü sen de buradaki herkes gibi sıkıcı bir şekilde tahmin edilebilirsin. Hayattan zevk almaktan çok, herkesin ne düşündüğü ve gördüğüyle ilgileniyorsunuz. Birinin odadaki en güçlü Fae olması ya da en az Fae olması ne fark eder? Eğlenmeyi bile bilmeyen bir adamla poz vermektense, güçsüz bir hiç kimseyle hayatımın en güzel anlarını yaşamayı tercih ederim.” Omuz silkip ayağa kalktım, balo salonuna kendi yolumu açmak niyetiyle ama Darius bir adım ilerledi ve sandviçini yere bırakırken beni masaya yumrukladı.

"Sana bir şey göstermek istiyorum," dedi, sesi normalden biraz daha alçaldı ve sırtımdan aşağı bir ürpertinin geçmesine neden oldu.

"Ne?" Diye sordum.

“Göster dedim, söyleme dedim. Benimle gelmelisin.”

Merak beni rahatsız etti ve şampanya beni pervasızlığa itti. Ne de olsa kibar olacağına söz vermişti, öyleyse neden olmasın? Erteleme partisine geri dönmek istediğimi söylememe rağmen, gerçekten istemedim. Seçme şansım olsaydı, Akademiye geri dönerdim.

"Yine saçmalıklarını etrafa saçmasan iyi olur," diye uyardım. "Çünkü seni sevdiğimden çok fazla gördüm."

"Oh, bence gayet hoşunuza gitti," diye karşı çıktı ve etrafı saran sıcaklık

Ses tonu beni bu konuda daha fazla tartışmaktan alıkoydu.

Bana biraz daha yaklaştı ve içimden eğilme dürtüsüne karşı savaştım.

"Hadi o zaman, beni merakta bırakma," diye sordum ama kafamın gerisindeki bir ses başka bir şey mi kastettiğimi merak etti. o ifade.

Darius'un ağzı bir taraftan kıvrıldı ve odanın diğer tarafındaki başka bir kapıya doğru başını eğdi.

Malikaneden büyük bir atriyuma giden yolu açarken onu takip ettim ve kapıyı bir yer altı odası olması gereken bir yere inen karanlık bir merdiven boşluğuna açtı.

Ona temkinli bir şekilde baktım ama bu noktada saldıracak olsa bile bana saldıracağından oldukça emindim. Darius Acrux pek çok şey olabilir ama görünüşe göre sözünün eriymiş; bu gece bana iyi davranacağına söz vermişti ve bunu yerine getiriyordu. Yine de zamana dikkat etmem gerekirdi, gece yarısı Külkedisi büyüsü bozulabilir ve tekrar pislik biçimli bir balkabağına dönüşebilirdi.

Aşağı inerken ışıklar otomatik olarak yandı ve merdivenlerin dibinde başka bir kapıyı açtı ve beni bir yer altı otoparkına götürdü.

Aklınıza gelebilecek her marka ve modelde sıra sıra gösterişli spor arabalara baktım ama o yanlarında durmadı, bunun yerine beni yolun uzak ucuna götürdü.

Süper bisiklet dizisini gördüğümde dudaklarımda bir gülümseme çekildi. Hepsi sınıfının en iyisi, ultra şık, ultra güzel hızlı makinelerdi. Adrenalinin baştan çıkarıcı cazibesi beni çağırırken parmaklarım onlara dokunma arzusuyla karıncalandı.

"Ata binebileceğini söylemiştin," dedi Darius, bana içten bir gülümseme sunarak. "Belki koleksiyonumu görmek istersin diye düşündüm."

Kahretsin, 'koleksiyonum' deme şekli bende onu yumruklamak istememe neden oldu.

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Hak ondan çıktı ama bisikletlere bakarken gözlerinde yanan ateşi özlemedim. Bu çok iyi bildiğim bir tutkuydu. O da benim baştan çıkarma tarzım için enayiydi.

"Üzerlerinde herhangi bir değişiklik yaptın mı?" diye sordum, parmaklarımı en yakındaki kırmızı güzelin eyerine değdirerek.

Sanki neye baktığımı bilmiyormuşum gibi küçümseyerek, "Onlar birinci sınıf," dedi. "Herhangi bir moda ihtiyaçları yok."

alaycı bir şekilde homurdandım. Bu yüzden oldukça hızlı makinelere binmeyi seviyordu ama onlar üzerinde nasıl çalışacağını bilmiyordu. "Rakamlara göre tatlı çocuk ellerini kirletmeyi bilmiyor," diye dalga geçtim.

"Sürmeye alışık olduğunuz bisiklet türlerinin daha iyi performans göstermeleri için üzerinde çalışılması gerekebilir, ancak bu tür bir kalite herhangi bir ekstraya ihtiyaç duymaz. Ayrıca, benim yerime yapması için birine para ödeyebilirdim, yapsalar bile."

"Elbette yapabilirsin. Aslında mesele bu değil." Ve sürmeye alıştığım bisiklet türleri konusunda da yanılıyordu. Son altı ayda bindiğim koleksiyonunda dört model gördüm. Diğerleri biraz zaman ve bir veya iki aletle kolayca benim olabilir. Bunu ona söyleme ihtiyacı hissettiğimden değil.

"Birini gezintiye çıkarmak ister misin?" o teklif etti. "Sözde yeteneğini benimkine karşı test edebilirsin; malikanenin batısında bir devre var."

Bu teklif karşısında gözlerim büyüdü. Akademiye geldiğimden beri ata binmeyi özlemiştim ve yakın zamanda tekrar ata binebileceğimi düşünmemiştim. Ama bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilmesini istediğimden emin değildim. Şimdiye kadar Mirasçıların benim hakkımda edindiği diğer her bilgi bir şekilde bana karşı çarpıtılmıştı ve bunu da benden almaya çalışmalarını istemiyordum.

"Gerçekten buna göre giyinmedim," dedim yavaşça ama tüm dürüstlüğümle elbisemi belime bir düğüm şeklinde bağlamakta bir sorunum yoktu, eğer gereken buysa.

beni yola çıkarmak için

"Çıkarmak istersen gömleğimi sana ödünç verebilirim, eminim," diye yanıtladı. "Bu, ikimizin de epeyce giysimizi çıkarmamızı gerektirecek." Aramızda havada asılı duran bir cesaret vardı ve buna daha fazla dayanamayacağımdan korkuyordum.

Sıradaki bisikletlere baktım, hangisini seçeceğime karar vermeye çalışırken kalbim biraz daha hızlı atıyordu.

Dürüst olmak gerekirse, sandviç olmasına rağmen binemeyecek kadar sarhoştum.*öyleydi*fazla alkolün bir kısmını siliyordum ve biraz daha az başım dönüyordu... Yine de bu en iyi fikir olmazdı.

"Neden onların ölümlü dünyada sahip oldukları bisikletlerin aynısına sahipsin?" diye sordum tertemiz makineler arasında dolaşmaya başlarken. Bazı rozetler farklıydı, Yamaharpy, Sphinxzuki, Hondusa, Harley Dragonson gibi isimleri okudum ve sırıtışımı dudaklarımdan alamadım ama gerçek motosikletler kesinlikle ölümlü modellerdi.

"Bizim dünyamızla ölümlüler dünyası arasında buna benzer her türden mal ithal ettiğimiz birçok kalıcı uçurum var. İthalatçılar şaka olsun diye isimleri değiştirmeye bayılıyorlar ama ürünlerimizin birçoğu Tayvan veya Çin'den doğrudan Solaria'ya geliyor," diye açıkladı Darius.

"Neden?" Diye sordum. "Fae kendi bisikletlerini ve arabalarını icat edemez mi?"

"Sanırım yapabiliriz... ama neden zahmet edelim ki? Zamanımızla yapacak daha iyi işlerimiz var ve ölümlüleri kendi kişisel eşya tedarikçilerimiz gibi kullanmak mantıklı. Uğraştıkları Fae, ithal ettiğimiz her şey için en iyi fiyatları bile Zorlamayı başarıyor. Hiçbir Fae satıcısı, arzuladığımız hiçbir şeyi bu kadar ucuza yaratmaz." Darius, keşiflerimi izlerken kollarını kavuşturdu ve büyüleyici yeşil bir bisikletin selesine tünemek için arkasına yaslandı.

"Yani gücünüzle ölümlüleri kötüye mi kullanıyorsunuz?" Diye sordum.

"Onlardan istediğimizi almak için gücümüzü kullanıyoruz" diye kabul etti. “Sadece

diğer Fae'lere yaptığımız gibi."

Orada bir anlamı vardı; Fae, kendi türlerine eşit derecede pislikti.

Bir kapının açılıp kapanma sesi dikkatimizi tekrar eve giden merdiven boşluğuna çekti ve Lionel Acrux otoparka girerken ikimiz de etrafa baktık.

Darius anında doğrulup kollarını açarak suçlu bir şekilde babasına baktı.

"Sana partide kalmanı söylediğimi sanıyordum, Darius?" diye sordu Lionel, sinsice yaklaşırken sesi alçaktı.

Darius cevap vermeden önce başını biraz eğdi. "Sadece gösteriyordum-" "Eğer Vega kızını becereceksen en azından kendi vaktinde yap. Bu gece, sorumluluklarınız öncelikli olmalı."

Bu, oğluyla yatmak istediğimi ikinci kez ima etmişti ve benimle bu şekilde konuşmaya hakkı olduğunu düşündüğü gerçeğine yanıt olarak tüylerim diken diken olmuştu. Daha önce kendimi savunamayacak kadar telaşlıydım ama bu ikinci küçümseyici yorum aynı şok faktörünü taşımıyordu ve dilimi çözecek kadar içmiştim.

"Öncelikle, *ey*. Darius'un pantolonuma girmesine izin vermektense pantolonumun içinde karınca olmasını tercih ederim," diye tersledim. İkincisi, benim hakkımda böyle konuşabileceğini nereden çıkardın? Ben bir insanım, değerli oğlunuz kuzeniyle evlenmek zorunda kalır kalmaz kullanılıp bırakılacak bir oyuncak değilim.

Lionel Acrux, o uyurken mısır gevreğini içine işeyip saçına öğütmüşüm gibi bana baktı. Gözlerindeki öfke, gözbebekleri için bir yarıkla tamamlanan zümrüt yeşili bir renge dönüşerek noktalandı.

"Kraliyet soyundan dolayı oluklardan sürünerek çıkıp benimle istediğin gibi konuşabileceğini mi sanıyorsun?" diye tısladı. "Kiminle konuştuğunu sanıyorsun?"

Onu kısılmış gözlerimle inceledim, omuzlarımı geri iterek

tepeler için çığlık atarak koşma dürtüsüne karşı koydu ve onun yerine yerimi korudu.

“Peki ben*düşünmek*Pahalı bir takım elbise giymiş, üstünlük kompleksi olan iri yarı bir iguana ile konuşuyorum. Ama tüm bu saçmalıkların altında emin olmak zor," diye hırladım.

Lionel gırtlağının arkasından hırladı ve ejderha gözleri ölümcül bir niyetle bana kilitlenirken istikrarlı bir şekilde ilerledi. Panik beni ele geçirdi ama bir mucize ya da muhtemelen beni felç eden korku sayesinde, yerimi tutmayı başardım.

Darius aramızda bir adım attı. "Sana söyledim Peder, onlar tamamen medeni değiller. Fani dünyada düzgün bir eğitim aldıklarını ve saygı duymayı asla öğrenmediklerini bile düşünmüyorum-"

"Misafirlerimizin yanına dön Darius," diye tısladı Lionel ve sesindeki soğuk öfke dilimin damağıma yapışmasına neden oldu.

Darius bir şey söylemek için ağzını açtı, sonra tekrar kapattı. Bana baktı, gözleri öfkeyle ve muhtemelen başka bir şeyle parlıyordu, ama buna bir isim koymaya cesaret edemedim.

Geri adım atmaya başladı, babasının beni tekrar net bir şekilde görebilmesi için kenara çekildi ama kaşlarını çattı ve bunun yerine yerini korudu.

"Bırak onu, Peder. Nasılsa Hesaplaşma'da başarısız olacak ve bir skandalı göze almanın anlamı yok-"

"Sana gitmeni söyledim,*erkek çocuk*Lionel homurdandı. "Roxanya ve benim*konuşmak*”

Darius tekrar tereddüt etti ve sonra başını salladı. "O buna değmez."

Lionel'ın dudaklarından gerçek bir hırıltı çıktı ve neredeyse kaçmayı düşündüm.

İki Acrux adamı yerlerinde durdular ve aralarında neler olup bittiğini anlamaya çalışırken nefesimi tuttum. Yine de hemen fark ettiğim bir şey vardı ki, Darius'un babası hakkındaki uyarısını dinlemeliydim çünkü az önce bu koca piç kurusuna kırmızı paçavra sallamıştım.

"Hayır, değil," diye onayladı sonunda Lionel, bakışlarını oğluna dikerek.

Görünüşe göre saygı dersi arayan tek kişi o değil. Benimle gel."

Döndü ve garajı geçerek eve açılan merdivenlere doğru ilerledi. Darius birkaç adım arkasından onu takip etti, omuzları gergin ve gözleri yerdeydi. Bana dönüp bakmadı ve beni otoparkta yalnız bıraktılar.

Kapının kapanma sesi tekrar bana ulaştığında bisikletlerden birine yaslandım ve çılgınca atan kalbimi sakinleştirmeye odaklanmaya çalıştım.

Otoparkta hava soğuktu ve partiye geri dönmek için kendimi çelikleştirmeye çalışırken kollarımı kendime doladım. Kesin olan bir şey vardı, geri kalanını görünürdeki her Ejderhadan kaçınarak geçirecektim.

Evin geniş koridorlarında dolaşarak bir çıkış yolu aradım. Biraz temiz havaya ihtiyacım vardı. Tory'yi bulamadım ve krallıklarını nasıl yönetebileceğim ve Göksel Konsey'in uğruna çalıştığı her şeyi nasıl yok edebileceğim konusunda beni sorgulayan insanlarla bir dakika daha geçirmek cehennemin özel bir türüydü.

Bir kaçış arayışıma devam ederken, kendimi Hotel California'da, sonsuz güzel koridorlarda sağa ve sola dönüyormuşum gibi hissettim.*İstediğin zaman çıkış yapabilirsin ama asla ayrılamazsın.*

Allah aşkına çıkış nerede???

"-bir kereliğine uygun davranmayı öğrenseydin, bu döngüyü sürdürmek zorunda kalmazdık, değil mi?"

Lionel'ın sesi içimde bir korku tınısı uyandırdı ve kesinlikle bunu yapmam gerektiğini biliyordum.*Olumsuz*evinin koridorlarında dolaşıyor.

Devasa bir ejderha heykelinin yanındaki gölgeli bir girintiye fırladım -*Elbette* - ve kendimi onun arkasına daha da sıkıştırdım. Girintide bir toz parçası bile yoktu ve temizlik personelinin verimliliğine hayret etmek zorunda kaldım.

Lionel koridorun karşısındaki bir kapıdan çıktı ve ben de kalbim boğazımda, ejderhanın dönen kuyruğundaki bir boşluktan baktım.

Kollarını sıvadı, manşetlerini bağladı ve üzerlerinde kan lekeleri gördüğümde midem çalkalandı. "Tanrı aşkına," diye hırladı işaretleri görünce. "Şimdi benim de gidip üstümü değiştirmem gerekiyor!" odaya geri kükredi, sonra koridordan aşağı fırladı ve bir merdivene saptı, neredeyse ateş püskürdü.

Lionel'ın iyi olduğundan ve gerçekten gittiğinden emin olmak için bir dakika orada kaldığımda kalbim göğüs kafesime çarptı, nefesim ağırlaştı. Onun olduğundan emin olduğumda, onun için koşmaya çalışmak için öne doğru kıvrıldım. Kapı yeniden açıldı ve hızla geri çekildim, Orion ve Darius odadan çıkarken dudaklarımı ayırdım.

"İç," dedi Darius kibarca ama Orion başını salladı.

"Ben iyiyim, bu gece neredeyse hiç oyuncu seçmedim. Partiye geri dönmelisin. Sadece yapmazsan tekrar burada olacaksın.

Darius, Orion'un omzuna bir şaplak attı, "Üzgünüm-" diye başladı ama Orion sözünü kesti.

“Yapma. Sana her parmağını değdirdiğinde yanında olacağım. Onu her zaman durduramam ama orada olacağım.”

"Olmak zorunda değilsin," diye derin derin iç çekti Darius.

"İşte bu," dedi Orion, sonra sesini alçalttı. "Ve sonsuza kadar olmayacak. Yakında gölgeleri kendiniz kullanabileceksiniz.”

Bununla ne demek istediğinden emin olmadığım için kaşlarımı çattım ama Darius başını sallarken bu, Darius'u neşelendirmiş gibiydi.

"Haydi," dedi Darius ama Orion başını salladı. "Ben biraz hava alacağım. Kalabalıktan hoşlanmadığımı biliyorsun."

"Ben de, şanslısın ki kimse seni onların ortasında durmaya zorlamıyor."

Orion kaşlarını çatıp elini Darius'un omzuna koydu. "Bir gün bu mülkün tamamı senin olacak. Umarım er ya da geç olur, ha?”

Darius elini ensesinde gezdirerek ondan uzaklaştı. "Bir dahaki sefere babam beni dövdüğünde bunu hatırlayacağım." Orion'un cevap vermesine izin vermedi, koridorda uzun adımlarla ilerledi ve yanından geçerken babasının çıktığı merdivene temkinli bir şekilde baktı.

Orion orada dururken nefesimi tuttum, midem düğüm düğüm olmuştu. Lionel, Darius'u yendi mi? Çok kötüydü. Ve bu olduğunda neden Orion sık sık oradaymış gibi geliyordu?

Kolumun altından debriyajım kaydı ve yere çarptığında yumuşak bir alkış sesi geldi ve onu tekrar kaptığımda kalbim paramparça oldu. Belki normal bir insan duymazdı ama bir Vampir? Şans yok.

"Oradaki kim?" diye hırladı Orion, sesinde ölümcül bir uyarı vardı.*“ Hemen dışarı çık.”*

Zorlaması vücudumdaki tüm kaslara hükmediyordu ve sanki biri boynuma bir tasma bağlayıp çekmiş gibi saklandığım yerden yalpalayarak çıktım. Onu kimin dinlediğini anlayınca gözleri fal taşı gibi açıldı ve son beş dakikadır neden bir taş ejderhanın arkasına sıkışmış olabileceğime dair bir neden bulmak için alt dudağımı ısırdım. Hayır; Dünyada bunu garanti eden hiçbir sebep yoktu.

Gözleri alev alev yanıyordu ve çenesi öfkeyle zonkluyordu.

“Merhaba parlayan yıldızım!” bir kadın sesi çınladı. "Solaria'da Vega İkizlerinden biriyle burada ne yapıyorsun?"

Bakışlarım, ellili yaşlarında olması gereken zarif bir kadını yakalamak için koridorda hızla ilerledi. Çenesinin yanında sivrilen ve uçları daha uzun olan koyu renkli bir tutam saçı vardı. Teni nemliydi ve giydiği vücuda oturan siyah elbise aynı zamanda zarif ama seksiydi. Yüksek topuklu ayakkabılarla bize doğru yürüdü, yalnızca tek bir anlama gelebilecek bir hız patlamasını kullanarak. O da bir Vampirdi.

Önümde durduğunda kalbim tekledi, başı yana eğik ve gözleri

roaming. Topuklularımda bile benden birkaç santim daha uzundu ve bu ona gözlerini dikip bana bakma avantajını sağlıyordu. "Merhaba güzel kız, ben Stella."

"Darcy," dedim, yüzümden önce derin bir nefes alırken rahatsızlığımı belli etmemeye çalışarak.

"Mmmmm," diye mırıldandı. "Bütün bu güç." Dişlerini gösterdi. “Sadece biraz tat...”

"Hey bekle!" Panik içinde avuçlarımı kaldırdım, onunla savaşmaya hazırlanırken ellerimde tınlayan sihir vardı.

Orion bir kalp atışıyla yanımdaydı, kolunu sahiplenici bir şekilde belime doladı. "O benim Kaynağım, Stella," diye hırladı, dişlerini ona geri göstererek.

"Aman Tanrım, seni son gördüğümden beri meşgulsün bebeğim," diye alay etti. *Erkek bebek?*

Tekrar boynuma bakarken dudaklarını yaladı ve ben bir adım geri gittim. “Bir annenin kendi oğlunun Kaynağını paylaşması ne kadar korkunç bir suç olurdu. Kendi etimden ve kanımdan böyle bir şey isteyebileceğimi düşünmem ne kadar bencilce." Saçlarıyla oynadı, onu manipüle etmeye çalışırken dudaklarını dışarı doğru itti. Ama işe yaradığı hissine kapılmadım.

"Başlama," dedi yorgun bir şekilde. "Yine de burada ne yapıyorsun?"

"Aynısını ben de senden isteyebilirdim." Gözleri bana parladı ve biraz daha yaklaşırken biraz sallandı.

"Sarhoşsun," diye içini çekti Orion. "Partiye geri dön."

"Biraz daha kalmamın senin için bir sakıncası yok değil mi melek?" diye sordu ve ben de Orion'un kollarından sıyrıldım.

"Aslında siz ikiniz kalın, zaten benim kalacak bir yerim var."*Spesifik olarak: burası dışında her yerde.*Yürümeye başladım ama Orion bileğimi yakaladı ve beni kalçasına doğru çekti.

Beni sıkıca tuttuğunda korkuyla ona baktım.

Stella dudaklarını yaladı ve gülerken başını ördü. "Tekrar yap. Ama bu sefer daha ileri gitmesine izin ver. Avı seviyorum."

"Partiye geri dön," dedi Orion güçlü bir şekilde, sesi kendi vücudunda ve benimkinde yankılandı.

Stella dramatik bir şekilde içini çekerek etrafımızda dönmeye başladı. Ah Lance, çok hayal kırıklığı yaratıyorsun. Arkadaşlığımdan zevk alan bir çocuğa sahip olmayı özlüyorum. Clara-"

"Onun adını ağzına alma," diye tükürdü Orion. "O hakkını uzun zaman önce kaybettin."

Stella kıkırdadı, etrafımızda dolanmaya devam etti, elbisemi çekiştirdi, elimi tutmaya çalıştı ama Orion onu dövmeye devam etti. "Babanı özledim. O çok eğlenceliydi. Her zaman kovalamaya, avlanmaya, oynamaya hazır. O sıkıcı Akademi'de öğretmen olduğundan beri çok sıkıcısın." Orion'un yüzünü okşamak için eğildi ve Orion onu ya da beni bırakmak zorunda kaldı.

Gözleri bana düştü. "Yine de elma asla ağaçtan uzağa düşmez melek. Tıpkı senin damarlarında Vahşi Kral'ın kanının aktığı gibi, benim oğlumun kanında da bir yırtıcı var. Bu kadar çok kurala ve sonuca bağlı olmasaydı, güzel kıçını bu evin her yerinde kovalar ve seni yakaladığında kurutur giderdi."

"Kes şunu," diye tersledim, öfkem göğsümde tırmanıyordu. Bana davranılma şeklinden nefret ettim. Kedilerin pençesindeki bir fare gibi. Buradan defolup gitmek istiyordum. "Bırak gideyim," diye talep ettim Orion'dan ama göğsündeki alçak bir ses bana itaat etmeye niyeti olmadığını söylüyordu.

Stella hevesle başını salladı. "Evet, bırak gitsin, bırak koşsun." Dişlerini birbirine geçirdi ve birdenbire muhtemelen bulunduğum yerde daha iyi olduğumu fark ettim. Bir elimle Orion'un gömleğini kavradım, diğer elimle avucumu ona doğrulttum. "Gitmek. Uzak. Yoksa seni yaparım." İçtiğim alkol miktarı dilimi çözüyordu ve içimdeki Fae'yi kucakladığım için kendimle gurur duyuyordum.

Bana baktı, geri adım attı ve şok içinde kalbini tuttu. Hâlâ sallanıyordu ama Orion onun sarhoş olduğunu düşünmesine rağmen üzerinde alkol kokusu alamadım. "Vahşi Kral'ın kızının benimle şöyle konuşmasına izin verecek misin?*O*?" diye sordu.

Orion ona ters ters baktı. "Onu kontrol edemiyorum, canı ne istiyorsa onu söyleyebilir."

Ah! Ne çocuk yetiştirdim. Seni her gün Clara ile değiştirebilirim." Orion kaskatı kesildi, kolu etrafımda kenetlendiği yerde titremeye başladı. "Ve seni bir kalp atışında babamla değiştirirdim."

Gözleri itüzümü gibi parladı, sonra yaşlarla parladı. Kalın, ıslak damlalar yanaklarından aşağı sıçradı. "Böyle bir şeyi nasıl söylersin? Senin için yaptığım onca şeyden sonra beni nasıl bu kadar incitebilirsin?" Ses tonu melodramatik bir yalvarmaya dönüşmüştü ve bu zırvalıkla uğraşmak zorunda kaldığı için Orion'a acımak zorunda kaldım.

Orion hiçbir şey söylemedi ve Stella adeta feryat ederek devam etti. "İşte bu yüzden baban gitti, büyüttüğü oğluna dayanamadı. Böyle bir sözünüz vardı. Ama kendi kalbinin peşinden gitmek zorundaydın ve bu süreçte onun kalbini kırdın.*bu*neden kendini öldürdü?"

"Kendini öldürmedi. Çocuk gibi davranmayı bırak," dedi Orion soğuk bir sesle ve ses tonu bunun alışık olduğu bir oyun olduğunu söylüyordu. Sanki ilişkilerinde ebeveynmiş gibi.

"Yapmış da olabilir!" diye haykırdı, gözyaşları içinde koridordan aşağı doğru ilerledi.

Orion derin bir nefes verdi. "Bunu görmek zorunda kaldığın için üzgünüm. Onun... bazı sorunları var."

"O iyi mi?" Hıçkırıkları bize geri dönerken nasıl hissedeceğimi bilemeden nefes aldım.

"Hepsi bir rol. Buna inanmayın. Senin etkilendiğini gördüğü an,

pençelerini batır ve asla bırakma.”

Hala sıkıca sardığı ellerine baktım. Yanındaydım ve vücudunun yakıcı ısısı benimkine sızmıştı. "Bırakmamaktan bahsetmişken." Kaşımı kaldırdım ve beni serbest bıraktı, gerçi geri çekilmeden önce kendimi yarım saniye ona karşı oyalanırken buldum.

Omzumun üzerinden bakıp işaret ettim. "Çıkış yolu bu mu?"

Yüzü şeytani bir gülümsemeyle çarpıldı. "Bir şey unutmuyor musun Mavi?"

"Hata." Omuz silktim. "HAYIR?"

"Neden o heykelin arkasına saklanıyordun?"

kollarımı kavuşturdum. "Beni asla hiçbir şeyle yüzüstü bırakmadın. Bildiğin gibi, kendimi karanlık köşelere sıkıştırmayı seviyorum.

Boğazından bir kahkaha yükseldi ve ben de karşılık olarak

sırıttım. *Bana bir puan.*

"Hadi, sana çıkışı göstereyim ve sen de yürürken bana gerçek hikayeyi anlatabilirsin." Yanıma geldi, hareket etmem için elini sırtıma koydu ve omurgamın altından beyaz sıcak kıvılcımlar saçtı. Kolu belime dolanıp orada kaldığında neredeyse nefes almayı bırakacaktım.

"Bu yüzden?" hiçbir şey söylemediğimde sordu.

"Lionel'i duydum ve evinde bir düşman casusu gibi dolaşırken bulunmayı istemediğime karar verdim."

"İyi çağrı," diye yorum yaptı. "Ve sanırım hepimizin neden o odada olduğumuzu anladın?" diye sordu.

Gözlerimi altımızdaki parlak ahşap zemine indirdim. "Evet," diye fısıldadım.

"Demek Lionel'ın oğluna nasıl davrandığını biliyorsun?"

Başımı salladım, midem rahatsız bir şekilde kasılmıştı. "Darius'un nasıl davrandığını biliyorum.

*biz*Ben de," diye mırıldandım.

Orion, düşünüyormuş gibi uzun bir süre sessiz kaldı. "Darius sadece doğru olduğunu düşündüğü şeyi yapıyor."

"Bu mazeret değil-"

"Biliyorum," dedi sert bir şekilde ve ardından içini çekti. "Mirasçılar hakkında konuşmayalım. Haftanın çoğu günü başımı ağrıtıyorlar."

Başımı salladım ve havayı kalınlaştırıp nefes almayı zorlaştıran bir sessizlik üzerimize çöktü. Tek hissedebildiğim belimdeki eliydi ve koklayabildiğim tek şey tarçın ve onun erkeksi miskiydi.

Bir an için onunla yan yana yürümek çok doğal geldi. Ama köşeyi dönüp beni bıraktığı anda büyü bozuldu. O benim öğretmenimdi ve gerçekten bundan daha fazlası yoktu. Okuldaki kızların yarısı sınıfta Profesör Orion'a bayılırdı. Ama o, bir çeşit adama dokunma bakışıydı. Bu da onu kötü görünüşü hesaba katılmadan önce bile baştan çıkarıcı yaptı.

"Yani... annen ilginç görünüyor," dedim hafifçe ve bana sert bir bakış attı.

Kibar olmak bu. O kara kalpli bir kadın ve ondan uzak durmanı tavsiye ederim. Ağzından çıkan her şey, manipüle etmek için uydurulmuş bir yalandır."

"Baban hakkında söyledikleri-"

"Dediğim gibi, bu doğru değil. Babam büyülü bir kazada öldü. Bilebilirdim. Olay olduğunda oradaydım."

Ah, diye nefes verdim, kalbim onun için çarpıyordu. İki grup ebeveyn kaybetmiş olabilirim ve bir anne ya da babanın kucaklaşmasını hiç tatmadım ama asla onların yasını tutacak yaşta olmadım. "Bu çok kötü, çok üzgünüm."

Orion derin bir nefes aldı. "Geçmişte kaldı. Ayrılma eğiliminde olduğum yer orası BT."

İnanılmaz bir avluya bakan, yere kadar uzanan pencerelerle kaplı uzun bir salona ulaştık. Ortasından, tabanındaki mavi ışıklarla aydınlatılan, parıldayan dikdörtgen bir havuz uzanıyordu. Orion kapıyı açtı ve onu güzel yere kadar takip ettim. Her duvar saksı ağaçlarıyla kaplıydı ve duvarlara sarmaşıklar tırmanıyordu, hepsi de altın peri ışıklarıyla vurgulanıyordu. Havuzun sağında üst üste birkaç şezlong uzanıyordu ve solunda barbekü ile tamamlanmış bir havuz bar vardı.

"Burası çok saçma," diye yarı güldüm her şeyi anladığımda.

Orion bara doğru yönelip arkasından eğilirken bana sırıttı. Hanımefendi ne ister? Acrux'ların uşağı hakkında çok iyi bir izlenim bırakan resmi bir tonda sordu. Barın önüne bir tabure almak için aceleyle kıkırdadım ve debriyajımı yere koyarak yanan boynumda serin esintinin tadını çıkardım.

"Hmm... Manhattan mı?" Ben alay ettim ve o kafasını kaldırdı.

"Korkarım saçmalıklarımız bitti, içinde küçük bir şemsiye olan bir beyaz şarap spritzerine ne dersiniz?"

Güldüm, o içkimi hazırlayıp kendine bir ölçek burbon doldururken hevesle başımı salladım.

Onu bana uzattı ve ben de onu almak için barın üzerinden eğildim. Bardağı tuttuğumda bırakmadı ve neden diye sorarcasına kirpiklerimin altından ona baktım.

"Sana bu gece ne kadar olağanüstü güzel göründüğünü söylemiş miydim Darcy?"

Darcy.

Adımı söylemişti. Şimdiye dek ilk kez. Ve neden konuştuğunda kulağa bir isimden çok daha fazlası gibi geliyordu? Sanki bir ok fırlatmış ve aynı anda içimde bir et yarası açmıştı.

Cehennem. Bu adamı unutmam gerekiyordu. Neden ona bu kadar takılmıştım?

Mevcut değil, öyleydi. Her zaman sahip olamayacağımız şeyi isteriz ve

Profesör Orion yasaktı. Bu kadar basit. Ve o kaslar. Ve sakal. Ve kara gözler. Ve gamze. Ama o kadardı.

"Bunu ilk kez duydum, Profesör," diye fısıldadım, sesimi daha fazla yükseltemeyerek.

"Bunu yapma," diye homurdandı, içeceği bırakırken.

Elinde burbonuyla barda dolaşırken ona merakla baktım. Yanımdaki tabureye oturdu, kolunu bana dayadı.

"Ne yap?" diye sordum, yüzümü havuza çevirip spritzerimden bir yudum alırken. Dilimin üzerinde köpürdü ve göğsüme derin bir ısı tekmesi gönderdi.

"Biliyor musun."

"Çok küstahsın, Orion. Senin kaotik düşünce tarzının gerçekte olduğumdan çok daha fazla farkında olduğumu düşünüyorsun. Gözümün ucuyla onu gözetleyerek içkimi tekrar yudumladım.

Kendi içkisinden bir yudum aldı ve burbonun tanıdık esintisi üzerimden geçerek duyularımı gıdıkladı. Sanki ofisine girdiğim ve bir şişenin tıpasını çıkardığı an, ağzında tatmak istememe neden oluyordu. Sonra bu, öpüştüğümüzde dişlerinin dilime değip değmeyeceğini merak etmeme neden oldu. *O* her zaman onu zihinsel olarak soymama, ardından o gömleğin altındaki kasların nasıl göründüğüne dair bir görüntü oluşturmama yol açtı...

"Senin için bir şeyim var," dedi ve karanlık fantezimden gözlerimi kırpıştırarak döndüm.

"Siz yapıyorsunuz?"

Başını salladı, iç cebine uzandı ve mavi saç buklemi çıkardı. Kalbim yandı ve boğuk bir ses ağzımdan kaçtı. Uzandım ve bileğime kaydırdı.

Elimi elinde tuttu, gözleri bantta kalırken mahzundu.

saç "Bilmeni isterim ki, hazır olduğunda bunu kendin geri alırdın. Ama yine de onu sizin için geri almaktan büyük zevk aldım.

Ne diyeceğimi bilemez halde, dilim düğüm düğüm olmuş halde ona tam bir şokla baktım. "Ama Fae'ler diğer Fae'ler için savaşmaz," diye ağzımdan kaçırdım, o gün yaptıklarının bunu Seth'ten geri almak olmasına tamamen şaşırmıştım. Benim için. Ve başka bir şey yok.

İçkisini bitirdi ve bardağı barın üzerine koyup ayağa kalktı. Söylediklerime cevap vermedi ve kıyafetlerini çıkarmaya başladığında ne olduğunu zar zor hatırladım.

"Err, ne yapıyorsun?" Ceketini çıkarıp ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarırken yarı güldüm.*Aman Tanrım.*

"Partilerden nefret ederim ama yüzmeyi severim." Gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı ve sırtı bana dönük olmasına rağmen gömleğini ipek bir çarşaf gibi yere düşürürken hâlâ büyülenmiştim. Gözlerim, kaslarının sırtının alt kısmına ters bir v çizdiği ve kemerinin altında kaybolduğu yere kadar derisini kazıdı. Omuzları bronzlaşmış ve cennet kadar genişti, bu da ellerimle tüm o kasları keşfetmek için can atmamı sağlıyordu.

Pantolonunu düşürdü ve o sadece siyah boxerıyla havuzun kenarına çıkarken ağzım daha çok ıslandı.

Sıcaklık karnımda bir dalgaya bindi ve arzu beni ele geçirirken kalçalarımı birbirine kenetledim. Öne eğildi ve bir profesyonel gibi suya daldı ve tam bir zarafetle yüzeyin altında kayboldu.

Şarabımın sonunu bitirdim, bardağı yere koydum ve küçük şemsiyeyi parmaklarımın arasında döndürdüm. Orion yeniden yüzeye çıkmayınca içime rahatsız edici bir duygu saplandı.

Şemsiyeyi bırakıp havuzun kenarına koştum ve onu aradım. Onu hiçbir yerde göremedim ve kalbim onun miktarında hızla atmaya başladı.

çoktan geçmiş olmalı. Bir dakika, iki?

Diz çöktüm, kenardan biraz daha eğildim.

Bir saniye, onda hava gücü var, bu yüzden belki de bu... Tam altımda yüzeye çıktı, kolumdan tuttu ve beni havuza sürükledi. Beni havuzun en derin yerine doğru çekerken çığlığım su tarafından yutuldu.

Göğsüm şimdiden şişiyordu ve beni bu kadar hızlı çekmesinin paniği neredeyse hiç nefes almadığım anlamına geliyordu. Aniden beni arkadan itti ve dizlerimin üzerine çöktüm, hava bir şekilde etrafımda serbestçe dolaşıyordu. Kendimi havuzun duvarına sihirle oyulmuş büyük, dikdörtgen bir hava cebinde bulduğumda tam bir hayranlıkla baktım. Nefesimi tutarken sırılsıklam olmuş saçlarımı gözlerimin önünden iterek dik durdum.

Tepemde dalgalanan suya, yüzeyden yansıyan mavi havuz ışıklarına bakarken boşlukta yalnızdım. Sırılsıklam olmuştum ve aşağı inerken topuklarımı kaybetmiştim ama umurumda değildi, parti zaten berbattı ve bu an, bulaşmış makyaj ve nemli giysilerle mahvedilemeyecek kadar inanılmazdı.

Tam sağımdaki parıldayan suya baktım ki tam içinden bir gölge çıktı. Orion su duvarından sanki yerin üstünde yürüyormuşçasına kolayca geçti.

"Bu harika," diye güldüm, sesim yankılandı. "Seni havuzun dibine sürüklediğim için kızmadın mı?" alay etti. Yaptığı güzel büyüyü işaret ederek, "Bu telafi ediyor," dedim çarpık bir gülümsemeyle.

Umarım ben de bir gün böyle şeyler yapabilirim.

Pırıl pırıl teni dikkatimi çekti ve etinin her santimini keşfetme ihtiyacının kölesi oldum. Vücudu bende uzun zamandır bilmediğim bir sızı uyandırdı. Eski sevgilim ona hayatımı verdikten sonra beni terk ettiğinden beri

bekaret, erkeklerle dalga geçmekten fazlasını yapmamıştım. Daha ileri gitme arzusu bir daha asla gerçekten yükselmemişti. Orion'a kadar değil. Ve hayatım boyunca hiç kimseyi onu istediğim gibi istememiştim.

Sakalı parti için daha da kısa kesilmişti, çenesinin güçlü kesimini ve yanağındaki ilahi gamzeyi ortaya çıkarıyordu. Beni buraya tek başına getirmişti, beni dünyadan kordon altına almıştı. Ve bakışlarındaki alev alev yoğunluk, belki bir geceliğine öğretmenlik rolünü bırakıp bana da ilgi duyduğunu kabul edeceğini ummama neden oldu.

Üstümüze baktı ve kaşları iyice çatıldı. "Birlikte olamamamız için binlerce neden var."

Kalın bir şekilde yutkundum, sözlerine tepki olarak tüylerim diken diken oldu. Sırtımı havuzun serin fayanslarına yasladım ve tüylerimin diken dikeni daha da derinleşerek tüm vücudumu ürpertti.

"O kadar çok kurala bağlıyım ki, akşamınızın geri kalanını size onları anlatarak harcayabilirim," dedi.

"O halde boşverin efendim." Göğsümde bir heyecan dans ederken ağzımın etrafında bir gülümseme oynadı.

Yaklaştı ve ellerini iki yanımda duvara dayadı. "Sanırım baylar ve profesörlerin zamanı bitti, sence de öyle değil mi?"

Dudaklarımdan cevap gelmedi, ama uzanıp bu her şeyi tüketen aşk başladığından beri en çok hayalini kurduğum şeyi yaparken vücudum ona verdi. Parmaklarımı çenesindeki sakalın üzerinde gezdirdim, başparmağımı yanağında ki gamzenin üzerine koydum ve tenindeki minik perçini hissettim.

Bizi ayıran mesafe birdenbire çok fazla geldi; Hava, açığa çıkan etimin üzerinde yarışıyor, beni özüne kadar ürpertiyordu. Ellerinin sıcaklığına, karnının ve göğsünün sıcak baskısına ihtiyacım vardı.

"Lance," diye soludum ve gözbebekleri onunla göz göze geldiğimde genişledi.

Aramızdaki boşluğu yuttu ve ağzı benimkine çarptığında saf günahı deneyimledim. Barutla buluşan ateşti ve sonuç, beni içten dışa yakan, her şeyi tüketen bir alevdi.

İçimde bir parça öz farkındalık kalmış olsaydı beni kızartacak umutsuz bir ses kaçtı. Ama tüm gücüyle bana çarpması, bacaklarımı beline o kadar hızlı dolaması, başımı döndürmesi için gereken tek şey buydu.

Ellerim sonunda en derin dileklerini gerçekleştirdi ve tüm o muhteşem altın tenin düzlüklerinde gezindi. Ama sadece kaslarının esnemesini hissetmek yeterli değildi, daha fazlasına ihtiyacım vardı ve onu güzel kabuğunu tırmalayarak aldım, et ve kemiğin altında kırılmak ve yolumu daha derine kazmak istiyordum.

Daha fazlasına ihtiyacım var.

Ellerinden biri saçlarıma dolandı, çenemi geriye atmak için çekiştirdi ve dudaklarımdan bir başka zevk iniltisi çıkmasına neden oldu. Onu yuttu, dili ağzımın içine battı ve kalbimin daha önce hiç atmadığı bir ritim bulmasına neden oldu.

Beni öpmesine izin verilmemiş gibi öptü ama öpmezse ölecekti. Bedenimdeki sihir kuyusu damarlarıma taşarak, aynı arzuyla onun etrafına dolandım. Derin ve bilinmeyen bir enerji içimde vızıldadı, tenimin kenarlarına doğru çekildi. Kollarımdaki tüyler kabarırken ve etimizin buluştuğu her yerde statik enerji çıtırdarken Orion da bunu hissetmiş gibiydi.

Şimdiye kadar hissettiğim en derin ve en bedensel arzuya tamamen kapılmıştım.

Eli elbisemdeki yırtmacı buldu ve parmakları çıplak bacağımda gezindi, tepki olarak nefesim kesildi. Omurgamdan aşağıya doğru yükselen ateş, kalçamı kavrayıp sıkarken yeniden sıçramak üzere yükseldi.

Bizi ayıran çok az giysi varken, onun uyarılmasının her santimini bacaklarımın arasına bastırdığını hissettim ve bu öpücüğün ne kadar ileri gideceğini merak etmeye başladım.

Ona yaslanırken parmaklarım saçlarının kenarına kaydı ve düşüncelerim yeniden dağıldı. İhtiyaçtan başka bir şeyle dolu, gürleyen bir homurtu çıkardı ve eli, külotumun üstünü bulana kadar elbisemin altında daha derinlerde gezinerek aramızda kaydı. Parmakları oradaki hassas ete dokunup iç çamaşırımın çizgisini sıyırırken neredeyse aklımı kaybediyordum. Bana getirebileceğini bildiğim ecstasy vaadini yerine getirmek için elini yaklaştırmaya çalışırken sırtım kamburlaştı.

Bunun yerine elini kurtardı ve derin bir nefes alarak kalçama yerleştirdi. Sahip olduğum her şeyi aldı, ama parmakları vücudumun gösteriyi yürütmeye çalışan bölgesinden sıkıca çekildiğinde, biraz daha net düşünebildim.

Neredeyse benimle aynı anda geri çekildi ve o öpücüğün kalıcı hislerini her yerde hissederken sertçe yutkundum. Ağzım karıncalandı ve sakalının sıyrılmasından yanaklarım sızladı. Uyluk kaslarım, hâlâ beline sıkıca kenetlenmiş oldukları yerde zonkluyordu ve ağzıyla teması kaybettiğim için kalbim kanıyor gibiydi.

Nefes nefese ve sessiz kaldık, tepemizde bekleyen gerçek bizi parçalamayacakmış gibi birbirimize bakıyorduk. Ama ben de onun kadar iyi biliyordum ki bu tek seferlik bir şeydi. Şimdi bedenimi buna ikna etmem gerekiyordu.

Bacaklarımı ondan kurtardım, yere düşerken ellerimi omuzlarına koydum. Bir an beni sabitledi, sonra aramızdaki hava değişti. Gözleri karardı ve ne düşündüğünü anlamam için konuşmasına gerek yoktu. Etrafımızda sağlam bir şekilde asılı duran bir yemin.*Bu bir daha asla olmayacak.*

Konuşmak için ağzını açtı ama o daha yapamadan ben konuştum, sonsuz sessizliğe mahkum edilmek istemiyordum. Bu büyülü yeri geride bıraktığımız anda ne olacağını zaten biliyordum, bana söylenmesine gerek yoktu. "Hadi gidelim."

"Biraz daha kalabiliriz...istersen." Onun ifadesi bir

yaralı bir adam ama vücudundaki her ne ağrı olursa olsun, asla iyileştiremeyeceğimi biliyordum.

Başımı salladım ve havuzun yüzeyine bakmak için çenemi kaldırdım. "Hayır, bence artık gerçeğe dönmeliyiz."*Ne kadar uzun kalırsam, ayrılmak o kadar zor olacak.*

"Seni buraya getirdiğim için bana kızgın mısın?" diye sordu ve alnında gergin bir çizgi oluşurken gözlerinin yoğunluğuna düşerek aşağı bakmak zorunda kaldım.

"HAYIR."

Parmaklarını çenemin üzerinde gezdirmek için uzandı, tüy kadar hafifti. "Nasıl olması gerektiğini biliyorsun."

Başımı salladım ve iki mıknatısı ayırmak gibi hissettiren dokunuşundan uzaklaştım.

"Biliyorum."

Havuzun dibinde olan, havuzun dibinde kalır. "Hadi o zaman Mavi." O elini uzattı.

Elimi elinin üzerine koyarak titrek bir nefes aldım. "Artık bana öyle demesen daha iyi olur bence." Bir tutam ıslak saçı çekiştirdim. "Zaten mavi değil."

Bana gözlerinde gölgelerle baktı ama yine de başını salladı. Havuza adım attı, beni arkasından çekti ve büyülü duvarı itmeden önce derin bir nefes aldım. Arkamdan çekildiğini hissettim, su bir daha asla var olmayacak olan o özel alanı dolduruyordu.

Elimi elinden çektim, yüzeye doğru yüzdüm ve onu yarıp geçerken derin bir nefes aldım. Havuzun kenarına kadar yüzdüm, kendimi kiremitlerin üzerine çektim ve gece havası etrafımda estikçe titredim.

Orion bir saniye sonra yeniden yüzeye çıktı, ayakkabılarımı yanıma koyduktan sonra ayağa kalkıp ayağa kalktı. Ben de ayağa kalktım, kollarımı göğsüme doladım ve havayı parmak uçlarıma kadar ısıtmaya çalıştım. Şey gibiydi

Bir fırtınada ateş yakmaya çalışırken, çıra oradaydı ama alev almıyordu.

"İşte," dedi Orion sertçe, yaklaşıp avucunu açarak. Sıcak hava etrafımı sardı ve kendi kıyafetlerini toplayıp birkaç saniye içinde kururken beni içinde bıraktı. Giyinmeye başladığında arkamı döndüm, içime çöken bir duygu. Mutlu bir rüyadan daha karanlık bir gerçekliğe adım atmıştım ve uyumaya geri dönmeyi o kadar istiyordum ki.

Elbisem kurudu ve saçlarım gevşek bukleler halinde etrafıma döküldü. Orion'un çoktan kurutmuş olması gereken ayakkabılarımı ayağıma geçirdim, sonra bardan debriyajımı almak için hareket ettim, bir cep aynası çıkardım ve makyajımı kontrol ettim. Mucizevi bir şekilde iyi görünüyordum. Maskaram su geçirmezdi ve şu anda değerini kanıtlıyordu. Çantamdaki tozu geri kalanını rötuşlamak için kullandım, sonra geri yerleştirdim. Bileğimdeki ıslak saç bandına kalbimde bir çekişle baktım, sonra onu bileğimden kaydırdım ve çantama tıkıştırdım.

Bir nefes aldım ve daha fazla erteleyemeyeceğimi bilerek Orion'a döndüm. Tamamen giyinmişti, sırtı bana dönük ve elleri ceplerindeydi.

"Kız kardeşim burayı çok sevdi," dedi beni şaşırtarak.

Güzel avluya bakarak yanına gittim. "Ah evet?" "Çocukken buraya gelirdik. O zamanlar işler çok basitti. Dünyada iyiden başka bir şey görmedik."

"Ona ne oldu?" Nazikçe sordum, ona kaçamak bir bakış atarak.

Kaşları çatıldı ve gözlerindeki karanlık tüm gücüyle geri döndü. Uzun bir süre cevap vermedi. "Bazı kötü insanlara yakalandı."

"Acrux'lar mı?" Tahmin ettim ve Orion havuzdan ayrıldığımızdan beri ilk kez bana baktı.

"Bela aramayın, Bayan Vega." Ses tonu resmiydi ve bunun böyle olacağını zaten bildiğimi düşünürsek, bu kadar canımın yanması beni tedirgin etmişti.

yol. Hiçbir şey demedim ve alçak bir nefes verdi. "Onu görmek ister misin?"

"Clara?" diye sordum ve başını salladı, bana hayalet gibi bir gülümseme verdi. "Evet, isterim."

Cam kapılara doğru yöneldi ve ben de onu takip ederek mekanı ısıtan sıcak havanın tadını çıkardım. Sanki bu evin duvarlarının arkasında sürekli bir ateş yanıyordu, sanki bir yanardağın göbeğinin derinliklerindeydik.

Orion önümde yürüyordu, kocaman koridorlarda dolanırken bir daha arkasına bakmadan yürüyordu, aramızdaki tek ses benim topuklarımın tıkırtısı ve onun ayak seslerinin gümbürtüsüydü.

Kısa süre sonra Lionel'ın daha önce kaybolduğu merdivenin altında durdu ve üzerime derin bir baskı çöktü. Fotoğraflar, bir sonraki kata çıkan duvar boyunca nokta nokta dizilmişti. Orion merdivenlerden yukarı çıktı ve bir tanesini kancasından çekti. Onu takip ettim ve bana altın çerçeveli resmi uzattı.

Resmi fotoğrafa bakarken parmaklarım umut dolu bir enerjiyle karıncalandı. Bu evin önündeki geniş veranda basamaklarında çekilmiş bir grup portresiydi. Dört Acrux ortasında duruyordu ve görünüşünden Darius'un on beş yaşlarında olduğunu tahmin ettim. Sollarında, önlerinde duran diğer Meclis Üyeleri ve Mirasçılar vardı. Tanımadığım birkaç kişi daha onların ötesinde kümelenmişti.

Sağlarında Orion'un annesi Stella ve onun yanında da sıkılmış görünen Orion vardı; şimdi olduğundan sadece birkaç yaş daha genç olabilirdi. Yanında ela saçlı ve çarpıcı yüz hatlarına sahip bir kız vardı ve daha Orion öne eğilip onu göstermeden önce onun kim olduğu belliydi. Yüzünde hayatında hiçbir şeyin yolunda gitmediğini belli etmeyen sakin bir gülümsemeyle kardeşine yaslanmıştı.

"Bu onun... ortadan kaybolduğu geceydi," dedi kısaca, gözleri parlayarak.

biraz hafıza. Ona korkuyla baktım, bakışlarındaki kırık bakış kalbimi okşuyordu.

"Ona ne oldu? Partiden birlikte ayrılmadınız mı?" Orion'un ağzı gergin bir çizgi halini aldı ve bana daha fazla bir şey söylemeyeceğini hissettim. Ama bu bir şeyler bildiği anlamına geliyordu.

"Mızrak?" Fısıldadım ve buna yanıt olarak daha dik bir şekilde ayağa kalktı.

"Sana Mavi diyemiyorsam, sen de bana öyle demiyorsun." Resmi alıp tekrar duvara astı. Bununla ilgili bir şey, bu gece verdiğimiz diğer tüm sözlerden daha derindi. Ama belki de bana taktığı lakap hakkında böyle düşünüyordu.

"Partiye geri dön," diye içini çekti, bakışlarını sıkıca resme dikmişti. Ben cevap veremeden, başı seğirdi ve merdivenlerden yukarı baktı, net bir şekilde bir şey duyunca yüzü değişti.

"Nedir?" diye sordum ama başını salladı.

"*Gitmek*diye homurdandı ve merdivenlerden yukarı fırlayarak köşede gözden kayboldu. Orada durdum, böylesine aniden terk edilmemin biraz şoku içindeydim ama hemen aklımı başıma topladım ve bir basamak çıkarak duvardaki resmi tekrar aldım. Aynı yakıcı enerji içimden geçti ve ellerim kendiliğinden hareket ediyor gibiydi. Ters çevirdim, arka camı çıkardım.

Bir şekilde orada olacağını bildiğim şeyi keşfettiğimde kalbim heyecanla atıyordu. Astrum'un Tarot kartlarından biri, altında bir tahtta oturan boynuzlu kırmızı bir canavarla duruyordu. Altında Şeytan yazılıydı ve arkasındaki yazıyı okumak için çevirirken içime bir korku girdi.

Sizi gölgeleyen canavarı hafife almayın.
O, sizin ve birçok kişinin hayatını yöneten nihai güçtür.

diğerleri.

Onun yalanlarına dikkat edin.

Sorunuzun cevabı Ay tutulması ile belli olacak.

Ama gerçeği bulduğunda, gölgelerin seni almasına izin verme.

- Yıldız kayması

Göğsüm daraldı ve resmi yeniden düzenleyip duvara geri koymadan önce kartı aceleyle cebime soktum.

Döndüm ve aşağı indim, omurgamı aşağı yukarı yalayan korkuyla partiye geri döndüm. Tory'yi bulup ona bu kartı göstermem gerekiyordu. Ay tutulmasına sadece bir hafta vardı ve The Reckoning ile aynı zamana denk geldi. O yüzden o gün bizi ne bekliyorsa ona hazır olmamız gerekiyordu.

Darcy'yi yalnız bırakarak ve onu bir sonraki görüşümde her şeyin normale döneceğini bilerek merdivenlerden hızla çıkarken, DÜŞÜNCELERİM karmakarışıktı. Ve normal derken, onun yanında olduğum her an içimde kabaran hasretin ateşli çukurunu boğacağımı ve ona herkes gibi davranan pislik öğretmen olduğumu düşünmeye başlayacağını kastetmiştim: bok parçası .

Duyduklarıma odaklanarak ve mavi saçlı kızı kafamdan uzaklaştırmaya çalışarak sahanlığa döndüm.*Artık mavi değil, salak. Uyan ve kahrolası gülleri kokla. Bu asla olmayacaktı.*

Lionel'in odasına yaklaşırken tamamen sessiz bir şekilde yavaşladım. Oraya kimsenin girmesine izin verilmedi. Dövülmedikleri veya düzülmedikleri sürece hayır. Neyse ki erkek cinsiyeti için, Lionel'in zevkleri kesinlikle kadındı.

Üstün işitmeme ulaşan sesler midemi bulandırıyordu. Birbirlerini düzdükleri benim için yeni bir haber değildi ama yine de tüylerim diken diken oldu.

Annemin baştan çıkarıcı mırıltısı, duymak zorunda kalmamak için kulaklarıma bıçak saplamak istememe neden oldu, ama Darcy ile merdivenlerde dururken Lionel'ın söylediklerini duyduğum için orada kaldım. .*"bu sadece bir*

tutulmaya bir hafta kaldı."

Kalbim düzensiz bir ritimle güm güm atıyordu ve Lionel beni burada bulursa bunun bana neye mal olacağını biliyordum. Ama beni oğluna bağladığında güvenmediği tek şey, onu ondan korumam gerektiğiydi.*her şey*. Sadist piç babası da dahil. Yani burada durup dinliyorsanız*Amca*Lionel çivi çaktı, annem onu korumama yardım edebilirdi, o zaman benim de yapmam gereken tam olarak buydu.

"Geçen sefer kötü bir seçim yaptık," Lionel'ın sert sesi, o gürültüyü hafızamdan silmeye çalışmak için gözlerimi kapatmama neden olan bir zevk homurtusunu takip etti. Sözleri, göğsümde onun ölü ve kanlar içinde ayaklarımın dibinde olmasını isteyen öfkeli bir yaratığı uyandırdı.*Ve sözlerime dikkat et, o günün gelmesini sağlayacağım Lionel.*

Stella acı acı, "Lance'i kullanmalıydık," dedi. Ona anne demeyi çok çok uzun zaman önce bırakmıştım. Anneler çocuklarına bakardı ve o bu bölümde değersiz olduğunu kanıtlamıştı. Sesindeki umursamazlık, bugünlerde beni ne kadar az önemsediğini anlatıyordu. Zodiac'a kaydolmadan önce, bir zamanlar onun yükselen güneşiydim, şimdi sadece ara sıra tekmelediği bir köpektim. Artık beni neden sevmediği konusunda pişmanlık duyduğumdan değil. Ölmemi isteseydi, ona inat olsun diye hayatta kalırdım. Diğer nedenler arasında.

Lionel, "Gerçekten bunu kastetmiyorsun," diye homurdandı. "Biraz faydası var ve en azından bu günlerde amacını şikayet etmeden yerine getiriyor. Oğlum her fırsatta benimle kavga ediyor."

İkisi de sustu ve kafama delinmiş bir yatak başlığının belli edici güm güm güm sesi geldi.

Stella heyecanla kıkırdadı. "Sen çok kötü bir adamsın. Bir Fae'yi onların yerine nasıl koyacağını biliyorsun, değil mi Aslan?"

Ahhhhh.

Bunu daha ağır nefes almalar ve duvara çarpmalar takip etti ve bunun olup olmadığını merak ettim.

bilgi almak için ya da sebepsiz yere kendime işkence ediyorsam, annemin seks maceralarına kulak misafiri olmama gerçekten değer.

Ay tutulması hakkında gerçekten şüphelendiğim şeyi mi planlıyorlardı yoksa sadece eski günleri mi tartışıyorlardı? bilmek zorundaydım. Çünkü bir daha yaparlarsa, boka batardık.

"Aynı hataları bir daha yapmayacağım, bu sefer doğru Fae'yi seçeceğiz," diye homurdandı Lionel. Gümbür gümbür gümbür gümbür gümbür gümbür inliyorlardı ve ben yeterince işittiğimi düşünerek odadan fırladım. Acrux malikânesinin koridorlarından balo salonuna doğru hızla ilerlerken kalbim acıyla çarpıyordu.

Yaklaşan ay tutulmasıyla bunun olacağından korkmuştum. Ama şimdi, korkunun bir hastalık gibi yayıldığı, kemiklerimi kemirdiği doğrulandı.

Bu tekrar olamaz.

Aklıma Clara'nın yüzü geldi, burnunun kenarındaki çiller, çarpık gülümsemesi, ölmeden hemen önce omuzlarının titremesi...

Balo salonunun kapısına ulaştığımda boğazımdan safra yükseldi. Elimi duvara dayayarak durdum ve onu kaybetmenin verdiği öfke, yırtıcı panik ve ele geçiren kederle savaşmaya çalıştım. O berbat lanet geceden. Zamanı geri almak ve tüm bunların olmasını durdurmak istedim. Daha iyi kararlar verirdim. Beni oğlunu korumaya zorlayan bu bağı üzerime koymadan önce Lionel'ın kafasını koparırdım. Clara'yı çektiği acıdan ve onu tüketen gölgelerden kurtarırdım.

Beynim kafatasımın içinde tıngırdadı ve dişlerim ölümcül noktalara kadar keskinleşerek bundan sorumlu olanları öldürmem için bana yalvardı.

Eşit bir nefes aldım, sonra Darius'u balo salonunda arayarak kapıdan içeri girdim. Önce Darcy'yi buldum ve bakışlarımı birkaç saniye ondan ayırmadım. Grus ve onun kibirli kralcı arkadaşlarıyla konuşuyordu ve tüylerim diken diken oldu.

Vahşi Kral'ın kızını öptün, seni salak.

Çenemi çok sıkı sıktığım için şakağımda bir damar atıyordu. Ayartmaya yenik düşmüştüm ve ona bir daha asla el sürmeyeceğime yemin etsem de, yaptığım şeyi hâlâ geri alamıyordum. Terazi içgüdülerim, hayal kırıklığına uğramış bir ebeveyn gibi bana bağırıyor, ona bir umut ışığı sunarak ve ardından aynı hızla üstüne basarak haksızlık ettiğimi söylüyordu. İç pusulamın terazisi iyi ve gerçekten eğilmişti ve onları tekrar düzeltmenin tek yolu, bunu başlamadan önce bitirmekti. Ama içime bir şey saplandı ve midemde dönen bir bıçak gibi beni bunu kabul etmeye zorladı.*Pekala, belki onu hemen unutamam. Ama eninde sonunda onu zorlayacağım.*

Sonunda gözlerimi başka bir yere kaydırdım ve odanın karşısında Darius'u buldum. Diğer Mirasçıların yanında dururken ifadesi mesafeliydi, gözlerinde bir savaş vardı. Sanki beni hissetmiş gibi, bakışları bana doğru kaydı ve ben de onu çağırmak için başımı salladım.

Bana katılmak için uzaklaşmadan önce arkadaşlarına tek kelime etmedi ve gergin bir sessizlik içinde balo salonundan çıkıp koridorda ilerledik. Kısa süre sonra onu boş bir salona götürdüm ve bir koltuğa gömüldüm.

Ayakta kaldı, ağzı düzdü. "Neler oluyor?"

"Yine oluyor," diye homurdandım. "Az önce babanla annemin ay tutulması hakkında konuşurken kulak misafiri oldum." Birbirlerini becerdikleri kısmı atladım. Darius, babasının karısına sadık bir adam olmadığını gayet iyi biliyordu ama ben bundan bahsetmeye değmeyeceğini düşündüm. Darius zaten yeterince zor bir gece geçirmişti.

Çenesi öfkeyle gıdıklandı ve uzun bir süre gözlerini kapattı. "Kimi seçtiler?" Sonunda sordu ve başımı salladım.

"Henüz seçmiş gibi görünmüyorlardı."

Darius avuçlarında kıvranan toplara ateş çekerken elleri esneyerek volta atmaya başladı. "Bu gece gitgide daha iyiye gidiyor," diye mırıldandı. "Yapmak

Sence bu sefer gerçekten başarılı olma şansları var mı?”

Bunu düşündüm. “Söylemesi imkansız. Geçen sefer olanlardan sonra, bir daha asla denemek istemeyeceklerini düşünürdüm. Nefes almanın biraz daha zorlaştığı gergin bir duraklama geçti.*Kahretsin, Clara neden onların dünyasına kendini kaptırdın?*

Darius ifademi fark edince bir şeyler söylemeye gitti ama ben onun sempatisini istemeyerek üzerine atıldım. "Eğer bu kez başarılı olurlarsa, kim bilir hangi cehennemi serbest bırakacaklardı."

Darius derin bir iç çekti. "Eve daha sık gelmem gerekecek, bakalım babamın bana bir şey söylemesini veya bana biraz daha güvenmesini sağlayabilecek miyim."

Ona inanmayan bir bakış attım. "Gerçekten sana açılacağını düşünüyor musun? Şimdiye kadar planlarında sana güvenme eğilimi göstermedi ve şimdi Tory Vega'nın peşinden koştuğunu kafasına soktuğuna göre-"

"Onun peşinden koşmuyorum," diye hırladı. "Onu kendinden kurtardım. Yüzüne karşı ona hakaret etti, eğer aralarında durmasaydım, ona ne yapacağını kim bilir."

Öfke içimi çekti ve bir Vega'ya doğru yumuşadığı için ona mı yoksa kendime tamamen aynı şey için mi kızdığımı bilmiyordum. Ayağa kalktım, yerimde olamayacak kadar öfkeliydim. "Belki de ona izin vermeliydin, artık sana güvenmemek için daha çok nedeni var." Bu kelimelerin odaya dağılmasına izin verirken omuzlarım gergin bir şekilde volta atmaya başladım. En kötüsü, onları kastetmediğimi biliyordum. Ve bu ciddi bir problemdi.

"Biliyorum," dedi Darius yorgun bir şekilde, ben yürürken gözleri beni takip ediyordu. "Bana ne halt olduğunu bilmiyorum. O kız sadece düğmelerime nasıl basılacağını biliyor. O ve kız kardeşi ne kadar erken giderse o kadar iyi.

Boğazım düğümlendi ve odanın sonundaki kitaplığa bakarak yürümeyi bıraktım. "Anlaştık," dedim sessizce. Omzumun üzerinden baktım ve Darius kıpırdandı, arkasını döndü ve kaşlarımı kaldırdım.*Kahretsin aynı gemideyiz*

Burada?"Belki de kafanla değil aletinle düşünüyordun."

Darius gözlerini benden kaçırarak yere tekme attı. "Konu o değil. Hala gitmelerine ihtiyacımız var."

Başımı salladım. Hiçbir kız beni aptal yapacak kadar başımı döndürmemişti. O öpücüğün Darcy ile tek seferlik bir şey olduğunu zaten açıkça belirtmiştim. *Asla zamansız bir şey olmalıydı ama işte buradayız.*

Bu gece, yıldızların kesinlikle güldüğü uzun bir hatalar dizisiydi. Burcum bana bugün Venüs tarafından yönetileceğimi söylemişti. Ve bu güneş sistemindeki en azgın gezegendi. Bununla başa çıkmak için hazırlıklı olmalıydım. Kahretsin, Zodiac Akademisi'nde profesördüm ve Venüs beni Vahşi Kral'ın kızının önüne ittiğinde onu bile savuşturamadım.

Merkür de kısa süre sonra gerilemeye başladı, belki de bu yüzden kararlarım her yerdeydi. Ama bu, odağımı kaybetmem için olabilecek en kötü zamandı. Tehlikede olan çok fazla şey vardı.

Kısık bir hırıltı çıkardım, öfkem yükselirken dişlerimi keskinleştirdim. Bu ikilemi kontrol altına almam gerekiyordu. Şimdi. "Biz*irade*Onlardan kurtulmak. Ama Nymph durumunun her geçen gün daha değişken hale gelmesiyle nereye varacakları konusunda endişeliyim."

Darius kaşlarını çatarak başını salladı. "Faniler dünyasına geri döndüklerinden emin olmalıyız. Perilerin oraya gitmesinin bir yolu yok, bu yüzden umduğumuz kadar güvende olurlar."

"Onlara göz kulak olabileceğimiz bir yerde kalmış kadar güvenli değiller," diye mırıldandım ve bunun Venüs'ten gelen bir yorum olmamasını umdum.

Darius kollarını kavuşturdu, bir kararla çenesini zorladı. "Ne kadar uzun süre kalırlarsa, sihirlerini o kadar çok kontrol edecekler ve ben ve kardeşlerim için o kadar çok tehdit oluşturuyorlar. Dikkat etmezsek, tahtta iki naif vahşi prenses kalabilir ve Nymph'lere tam olarak verebiliriz.

Bu mücadelenin terazisini kendi lehlerine çevirmek için ihtiyaç duydukları türden bir dengesizlik.”

Buna kıkırdadım. "Yani kalırlarsa seni devirebileceklerini mi düşünüyorsun?" Onu yemledim.

Darius'un gözleri öfkeyle altın renginde parladı. "Ben öyle demedim. Ama Roxy'nin gücünü hissettim ve neredeyse kendimi onun içinde kaybediyordum. Sürekli güçlü bir ateş büyüsü akışı kullanarak iki saatten fazla yorulmadı. Onlar üzerinde dört yıllık bir tecrübemiz var ama iş kaba kuvvete gelirse meydan okuyabilirler. Bunun yerine onlardan şimdi kurtulabilirsek, almak aptalca bir risk gibi görünüyor.

Boynumu devirdim ve içecek bir şeyler bulma umuduyla belli belirsiz odaya baktım. Clara'nın ölümünden sonra edindiğim bir alışkanlıktı. Günde bir içki o tanıdık ağrıyı durdurdu. Bazen üçe ya da dörde ihtiyaç duyuyordu. Ama sonunda onu boğdum. Bu gece sağlam bir altı gibi geldi.

"Seninle tartışmak istemiyorum," dedim, Lionel'ın zulası için olası bir yer bulduğumda odanın diğer ucuna yürürken. Kilidi kırarak dolabı açtım -*bunun için utanç*–ve içinde bir şişe porto buldum. Gerçekten tercih ettiğim içki değil ama Roma'dayken. Birkaç bardakla aldım ve Darius bana o bakışı attı.*çok içiyorsun*. Ancak bunu söylemeyi uzun zaman önce bırakmıştı. Ve bu gece öne çıktı ve kendisi bir bardak aldı.

"Yarın bununla başa çıkabiliriz," dedim kararlı bir şekilde, nektarı boğazımdan aşağı indirip bu stresi atmasını dileyerek. "Bu gece unutmam gereken bazı şeyler var."

Partiye döndüğümden beri ne Lionel'ı ne de Darius'u GÖRMEMİŞTİM ve buradan çıkana kadar durumun böyle devam etmesini umuyordum.

Bir kadeh şampanyamı yudumlayarak ve dikkat çekmemeye çalışarak balo salonunun kenarlarında gezindim. Darcy ortalıkta yokken bunu yapmak biraz daha kolaydı; tek başına bir Vega Twin, gösterişli bir partide sıradan bir kız olarak geçebilirdi.

Caleb kulağıma Pek eğleniyor gibi görünmüyorsun, diye mırıldandı ve arkamı döndüğümde onu yanımda dururken görünce irkildim.

Kahrolası sinsi, hızlı Vampir.

"Fae'nin parti yapmayı bilmediği izlenimine kapılıyorum," dedim esneme taklidi yaparak yarı yolda gerçek oldu.

"Senin için her şeyi canlandırabileceğime eminim," diye mırıldandı.

"Arkadaşlarından birinden bu teklifi çoktan aldım ve bu, psikopat babasının bana aşık olmasıyla sona erdi. Bu yüzden geçeceğimi düşünüyorum.” Yürümeye başladım ama Caleb kolumdan tuttu ve beni kendisine doğru çekti.

"Üzgünüm tatlım, ama anlaşmamıza ilişkin küçük mühletin sona erdi," dedi büyüyen dişlerini ortaya çıkaran bir sırıtışla.

İtiraz etmek için ağzımı açtım ama elini kullanarak beni döndürdü.

Beni gölgeli bir köşede duvara yaslayana kadar vampir hızı bizi hareket ettirdi.

Saçlarımı nazikçe boynumdan çekti ve daha fazla tereddüt etmeden eğildi.

"Bekle," diye soludum, kalbim onun yakınındayken biraz daha hızlı atıyordu.

Etimden bir santim ötede tereddüt etti. "Neden?"

"Çünkü... bu çok kolay," dedim hızlıca düşünerek.

Caleb güldü, nefesi tenimde dans ediyordu. “Neden bununla ilgili herhangi bir şikayetim olsun ki?”

Senin büyük, kötü bir avcı olman gerekmiyor mu? Yemeğin için çalışmayı tercih etmez miydin?” Aklım biraz çılgınca olabilecek ama aynı zamanda tüm kanımı ve gücümü bu gece vücudumda tutmamla sonuçlanabilecek bir fikirle dönüyordu.

"Devam et," dedi, lacivert gözlerini ilgiyle aydınlatarak bana bakabilmek için biraz geriledi.

Onu uzak tutmak için avucumu göğsüne koydum. "Bunu bir oyun haline getirelim. Senden kaçıp saklanacağım. Beni on beş dakika içinde bulamazsan, bu gece beni ısırmazsın.”

Dudaklarına bir gülümseme takıldı. "Ama şu an seni ısırabilirim," dedi. "Oyununu kazandığım için başka ne alacağım?"

"Kaybedeceğinden mi korkuyorsun?" alay ettim.

Gözleri parladı ve bununla doğru düğmeye bastığımı biliyordum. Elbette beni başka bir şekilde yenebileceğini kanıtlama dürtüsüne karşı koyamazdı.

"Sadece kaçınılmazı geciktiriyorsun," diye alay etti.

"Göreceğiz. Ama Vampir hızını kullanamazsın," diye ekledim onu göğsünden dürterek.

"Tamam," dedi sırıtarak. "Vampir hızı yok."

"İki dakika erken başlıyorum."

Caleb'in gülümsemesi genişledi ve ben de ona gülümsemeden edemedim. Damarlarımda şampanya uğulduyor ve bu oyunun heyecanıyla sihrim cızırdıyordu. Muhtemelen beni zaten yakalayacaktı ama en azından bu şekilde kaçma şansım olmuştu.

Ayrıca, onun bilmediği bazı hilelerim de vardı. Yıllardır gölgelerin arasından sızıp polislerden saklanıyordum; Beni bulmak kolay bir iş olmayacaktı.

“O zaman ne bekliyorsun?” diye sordu Caleb, beni kollarının esaretinden kurtarmak için geri çekilerek. “*Koşmak.*”

Arkamı dönüp beni fark eden birkaç parti müdavimini görmezden gelerek hızla odadan çıkarken kalbim heyecanla yerinden fırladı ve dudaklarımdan bir kahkaha kaçtı. Stilettolarım mermer zeminde yüksek sesle tıkırdadı, bu yüzden onları çıkarmak için yarım saniye durakladım ve kaçarken onları taşıdım.

Birkaç uzun koridor boyunca koştum ve kendimi serin gece havasına ve ötesindeki araziye açılan devasa kapının yanında buldum. O tarafa doğru bir adım attım, sonra duraksadım. Orası benim gitmemi beklediği yerdi. Sağ tarafıma kıvrılan geniş merdiven boşluğuna baktım. Acrux Baba'nın evinin özel odalarında gizlice dolaşmak muhtemelen korkunç bir fikirdi ama Caleb'ın bunu yapamayacak kadar korkak olduğumu düşünmesi büyük bir ihtimaldi.

Bir çılgınlık dalgasıyla sağa döndüm ve merdivenleri yumruklayarak çıktım. Kendimi yukarı ve yukarı daha hızlı çekerken elim altın tırabzana indi. Uzun eteğimi avucumun içine aldım ve merdivenlerin başında sola döndüm, daha önce Göksel Konsey ile buluşmak için gittiğimiz koridora doğru ilerledim.

Sola döndüm, bir çıkmaza girdim, döndüm ve onun yerine sağa döndüm. Koşmaya devam ettim, bir kapı kolunu kapıp sonuna kadar çekmeden önce koridorlarda rastgele dolandım.

Beni bekleyen devasa bir ofis buldum, duman ve sert içki kokusu

havada asılı. Tereddüt ettim ve bir an için koridorların dışında bir yerden bu tarafa gelen ayak seslerini işitebildiğime emin oldum.

Kapıyı hızla arkamdan kapatıp odaya daldım. Uzak köşede başka bir kapı aralık duruyordu ve başımı içeri eğdim ama sadece eski, deri ciltli kitaplarla dolu küçük bir dolap buldum. Lanetliyi Yenmek, Gelişmiş Tahmine Dayalı Grafik ve Güçlü Bir İrade Bağlamak gibi başlıkları vardı.

Geriledim ve ayak sesleri kapının ötesinden bana ulaştı. Nefesim

göğsümde sıkıştı ve devasa meşe masanın altına girmeden önce geniş odayı hızla geçtim.

Sırtımı masanın altına dayadığımda kalbim hızla çarpıyordu ve ağır ayak sesleri odaya girdi.

Adrenalin damarlarımda yükselirken, masanın altındaki boşluğa daha derine inerken ve gümbürdeyen kalbimin yavaşlamasını isterken dudağımı ısırdım.

Ayak sesleri yaklaştı ve koyu mavi bir takım elbise giymiş bir çift bacak gördüğümde ölümcül bir şekilde hareketsiz kaldım. O Caleb değildi; Lionel Acrux'du ve beni burada keşfederse, açıklamam gereken çok şey olurdu.

Masanın arkasındaki arkalıklı koltuğa oturdu ve saklandığım yerden üç santim ötede bileklerini çaprazlayınca ben kenara çekildim. Parmak boğumlarını çıtlatma sesi sessizliği bozdu ve sinirle bir of çekti.

"Bitti mi?" diye sordu aniden ve onun telefonda olduğunu anlamam biraz zaman aldı. "HAYIR. Bu konuda mazeret istemiyorum, eğer planı uygulayamayacaksanız, o zaman yerinizi almaya hazır bir sürü insan var. Bu gece zaten saygısız bir Varisle uğraşmak zorunda kaldım ve sizi uyarıyorum, daha fazla başarısızlığa tahammül edecek havamda değilim."

Bunu takip eden sessizlikte, cevap veren birinin teneke gibi tiz sesini duyabiliyordum ama kelimelerin hiçbirini, hatta karşıdakinin erkek mi kadın mı olduğunu bile çıkaramıyordum.

"Bunu bir öncelik meselesi olarak göreceğine güveniyorum," diye hırladı. "Bana söyleyecek verimli bir şey bulduğun anda benimle iletişime geç. Ve Ejderha Ateşimin gazabını hissetmek istemiyorsan beni uzun süre bekletme."

Başımın üzerindeki masaya bir şey çarptı ve irkildim, kalbim şiddetle çarpıyordu.

Lionel tekrar ayağa kalkmadan önce homurdanmayla birlikte uzun bir iç çekti.

hareket etmedim O masasının etrafında dolaşıp kapıya yönelirken nefes almaya bile cesaret edemedim.

Sanki bir şeylerin olması gerektiği gibi olmadığını hissetmiş gibi eşikte tereddüt etti ve omurgamda bir korku ürpertisi yayıldı.

Lionel kapıyı keskin bir çıt sesiyle çekerek çekip gitti ve sonunda alt dudağımı dişlerimin arasından kurtardım. Kan çekecek kadar sert ısırmıştım ve metalik tadı ağzımı doldurdu.

Oradan defolup gitmek niyetiyle birkaç santim ilerledim ama kapı tekrar açıldı ve bu sefer başka biri içeri girerken açık kaldı.

Masanın altından bakmak için öne doğru eğildim ve Caleb'in siyah smokinini ve cilalı siyah ayakkabılarını tanıdığımda içim rahatladı.

"Bir dakika kaldı," diye mırıldandı ve ben sustum. "Neredeyse kaçıyordun."

Sözlerine karşılık kalbim güm güm atıyordu. Beni takip ettiğini gerçekten biliyor muydu? Yoksa öyle olmasını mı umuyordu?

Seçeneklerimi düşünürken sihir parmaklarımın arasından geçti. Ondan gerçekten sadece bir dakika daha kaçmak zorunda kalsaydım, muhtemelen bunun için koşardım. Hızlıydım ve onun Vampir hızı olmadan muhtemelen bu oyunu kazanacak kadar uzun süre onu geride bırakabilirdim.

Caleb masanın etrafından dolaşarak odanın arkasına geçti, ben de ellerim ve dizlerimin üzerinde öne doğru kaydım. Kapı görüş alanımdaydı ama ayağa kalktığımda birkaç değerli saniyeyi kaybedecektim.

Odanın uzak ucunda, küçük kütüphane alanına açılan kapı hâlâ aralıktı. Hava büyümü kullandım ve ona doğru bir rüzgar gönderdim.

Kapı sert bir sesle kapandı ve Caleb'in dikkati dağılırken ayağa fırladım. Çıkışa koştum ve koridora koştum.

Caleb peşine düşerken güldü ve ben de kendimi tutamayıp güldüm.

Uzun koridorda hızla ilerledim, mermer zemin çıplak ayaklarıma değiyordu. Bana yaklaştığını duyabiliyordum ve omzumun üzerinden bir bakış attım.

"Hile yok!" Uzayan dişlerini gördüğümde ağladım. Daha hızlı koşarken güldü ama Vampir hızını kullanmadı.

Bir köşeyi döndüm ve en yakın kapı kolunu tuttum ve içeri yuvarlanırken kapıyı burkarak açtım. Kendimi ortasında yuvarlak bir maun masa bulunan küçük bir odada buldum. Ortasına iskambil desteleri ve kumar fişleri düzgün bir şekilde istiflenmişti ve altına dört sandalye sıkıştırılmıştı.

Masanın diğer ucuna koştum ve tam Caleb içeri daldığında masayı kapıyla arama koydum.

Genişçe gülümsüyordu, karanlık alanda bana doğru yürürken, dışarıdaki koridordan gelen ışığı yakan bukleler halindeki altın rengi saçları.

"Anladım tatlım," dedi masanın diğer tarafında durarak.

"Pek sayılmaz," diye karşı çıktım. Boştaki elimi en yakın sandalyenin arkasına koydum, diğerinde hala topuklu ayakkabılarımı tutuyordum. "Ve neredeyse zamanın doldu."

Caleb sola doğru bir adım atarken sırıttı ve masayı aramızda tutarak onu gölgeledim.

Karanlık bir şekilde güldü ve buna karşılık kalbim gümbür gümbür atıyordu.

"Neredeyse seni bulamıyordum," dedi ve buna şaşırdığını söyleyebilirim. Masanın etrafında dolanmak için her adım attığında, onu uzak tutmak için aynayı yansıttım.

"Bir dahaki sefere olmayacaksın," dedim kendimden emin bir şekilde. "Bu ev aptalca büyük. Yanlış bir dönüş yaptım."

Caleb tekrar sola hareket etti, ben de. Kapıya yaklaşıyordum ve ona bakmadan edemedim. Caleb fark etti.

"Tekrar koşmuyorsun," diye homurdandı ve masaya atladı. Çığlık attım ve o bana doğru atlarken geriye doğru tökezledim. Ayakkabılarımı ona fırlattım ve göğsünden sekerek şaşkınlıkla duraksamasına neden oldu. Bir kahkaha attı ve insanca mümkün olandan daha hızlı bir şekilde üzerime atıldı.

Belimden tuttu ve beni duvar boyunca duran ağır bir kitaplığa doğru iterken ciyakladım. Ellerim onu üzerimden itecekmiş gibi omuzlarına gitti ama yapmadım.

"Hile," diye nefes verdim, kalbim gümbür gümbür atıyordu. "Sadece biraz," diye itiraf etti.

Ben başka bir şey söyleyemeden öne doğru eğildi ve beni öptü. Kalbim yerinden fırladı, tenim ürperdi ve hain bedenim onun talebine boyun eğdi. Ondan nefret etmem gerekiyordu. Onu kendimden uzaklaştırmalı, tokatlamalı ve benden uzak durmasını söylemeliydim.

Ellerimi gömleğinin kumaşına sıkıştırırken, dilini kabul etmek için dudaklarımı aralarken onu kesinlikle daha yakına çekmemeliydim.

Dudağımı ısırdığım yerden hâlâ kan tadı alabiliyordum ve belli ki o da almıştı, dudağımdaki izden sihrimin yumuşak bir şekilde çekildiğini hissettiğimde ondan bir arzu iniltisi kaçtı.

Neden her zaman kötü adamların enayisiyim? Ve neden her zaman bu kadar iyi hissettiriyor?

Öpücüğünün sıcaklığı içimi yaktı ve onu uzaklaştırma düşüncelerinden vazgeçtim. Zaten ona kalbimi veriyormuşum gibi değildi. Sadece bir öpücük... veya belki iki...

Caleb'in elleri saçlarıma gitti ve sırtımı bükerek vücuduma bastırdım.

onun karşı.

Saçlarımı daha sıkı kavradı ve başımı geriye doğru sürükledi, ağzını boynumdan aşağıya kaydırırken öpücüğümüzü bozdu, beni ısırma fikriyle dalga geçti, dişleri etimle flört ediyordu.

Vücudum onun yakınlığıyla yanıyordu ve inleyerek onu devam ettirdim. Gerçekten durmam gerekse bile bunun durmasını istemedim.

Caleb gözlerimin içine bakacak kadar geri çekildi ve bakışlarında gördüğüm sıcaklık ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden oldu.

"Bir oyun daha oynamak ister misin tatlım?" diye sordu, sesi derindi.

"Kazanırsam ne alacağım?" nefes aldım

"Bu oyunun iki kazananı olacağını düşünüyorum" diye söz verdi.

Bakışlarım iştahla yüzünde gezindi ama sonra açık kapıya baktım. Burası sevişmek ya da başka bir şey yapmak için en iyi yer değildi.

"Bunu halledebilirim," dedi bir elini benden çekip kapıya sihir yaparak. Uzun bir asma, kapıyı iterek kapatmadan ve kilitlemek için kolun etrafına dolanmadan önce halının üzerinde kıvrıldı. Biz karanlığa gömülürken, tepemizde turuncu bir ışık küresi titreşerek var oldu ve onun çarpıcı yüz hatlarına gölgeler düşürdü. Daha sonra avucunu tavana doğrulttu ve üzerimde bir sihir dalgası hissettim. "Susturma balonu, böylece kendimizi tutmak zorunda kalmayız," diye açıkladı.

Bunu gerçekten onunla yapacak mıyım diye merak ederek gözlerinin içine baktım. Isı vücudumda kıvrılarak ilerliyor, beni bu canavara karşı arzuyla aydınlatıyordu ve kararımı sorgulama şansı bulamadan harekete geçmeye karar verdim.

Ağzını ağzımla yakaladım ve gömlek düğmelerini çözmeye başlamak için ellerimi değiştirdim.

Beni daha sert öptüğünde sırıttığını hissedebiliyordum, beni geriye doğru itiyordu.

kitap rafı ve dizini kalçalarımın arasına itti.

Gömleğini geniş omuzlarından sıyırdım ve ellerimi göğsünden aşağı kaydırarak bir an kaslı gövdesinin mükemmelliğine baktım.

Beni tekrar öperek daha sert bir şekilde rafa doğru itti. Onun tadını yuttum, elleri elbisemin ince kumaşından göğüslerimin üzerinde gezindi ve karşılık olarak göğüs uçlarımı sertleştirdi.

Avuçlarımı göğsüne koydum ve onu geriye doğru ittim, böylece benim yerime rafa yaslandı ve karanlık bir kahkaha attı.

Sorumlu olmak ister misin tatlım? “Şey, ben*ben*

senden daha güçlü," diye dalga geçtim.

Birkaç adım geri çekilip boynumun arkasındaki düğümü çekerken, gözleri tonumdaki meydan okumayla parladı. Elbisem bir yağ damlası gibi vücudumdan düştü ve ayaklarımda birikerek üzerimde siyah külotumdan başka bir şey kalmadı.

"Kahretsin, Tory." Bana aç gözlerle baktı ve ona bakarken alt dudağımı ısırarak tekrar geri çekildim.

"Pantolonunu çıkar," diye emrettim.

Caleb'in gülümsemesi derinleşti ve ayakkabılarını çıkarıp kemerini çözerken gözlerimi tuttu. Onu izlerken parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim, kaslı vücudunu bana daha fazla gösterdiğinde nabzım yükseldi.

Lacivert boxerına indiğinde, yine bana doğru ilerledi.

Kalçalarımın sırtları oyun masasıyla birleşene kadar bana doğru yürürken gülümsedim.

Bir kalp atışıyla üstümdeydi, beni kaldırıp masaya oturturken elleri kalçalarımı kavradı. Ağzını boğazıma bastırdı, sakalları en lezzetli şekilde tenimde geziniyordu.

Öpücükleri alçaldı, köprücük kemiğimin üzerinden geçerek göğsümün şişmesine ulaştı. Ağzı göğüs ucumun üzerine indi, dili titredi

buna karşı ve beni zevkten inletiyor. Eli diğer göğsümü bulurken, diğer avucunu beni yerimde tutmak için sırtımın alt kısmına yaydı.

Bileklerimi ona doladım ve külotumun dantelli kumaşından bana doğru gıcırdayan uyarılmanın tüm uzunluğunu hissedebilmek için onu kendime doğru çektim.

Ağzı tekrar benimkini buldu ve göğüslerim onun kaslı göğsünün sert hatlarına çarparken parmaklarımı altın buklelerine bastırdım.

Kaslarım geriliyordu, kalbim hızla çarpıyordu ve vücudum onun için daha çok ağrıyordu.

Parmak uçlarımı göğsünden aşağı kaydırdım, boksörünün beline ulaşmadan önce karnının her bir çıkıntısını hissettim.

Elimi yumuşak malzemenin altına soktum ve parmaklarımı onun sert uzunluğuna doladım.

Elimi yukarı aşağı hareket ettirmeye başladığımda Caleb dudaklarımda inledi, dokunuşumun onu ne kadar etkilediğini hissettiğimde omurgam boyunca bir karıncalanma yayıldı.

Ellerini külotumun yanlarına koydu ve derin nefesi öpüşmemizi bozarken onları soydu. Çıkarmasına izin vermek için kıçımı kaldırdım ve geri adım attı, iç çamaşırımı bir kenara fırlatırken elimi zorla ondan çekti.

Boxerını her santimini ortaya çıkarmasını izledim ve ağzım arzuyla kurudu.

Vampir hızıyla ileri atıldı, beni kaldırdı ve oyun masasında beni altına yatırırken geriye doğru hareket ettirdi. Poker fişleri ve kartlar etrafımıza dağıldı ve dudaklarımdan şaşkın bir kahkaha çıktı.

Beni tekrar öperken sırıttı, dudaklarımı incitecek kadar sert ama yine de arzumu dizginleyecek kadar değil.

Ellerim omuzlarının kıvrımını keşfetti ve meme uçlarım etini sıyıracak şekilde sırtımı masadan kaldırdım.

Caleb kıpırdandı, bacaklarımın arasında hareket etti, gözlerimin içine bakıp kendini içime ittiğinde öpüşmemiz kısa bir an için kesildi.

İçimi doldururken ağzımdan bir zevk iniltisi kaçtı ve başımı arkaya yatırdım, bedeninin benimkiyle birleştiği hissini emerken gözlerim kapandı.

"*Kahretsin*Caleb önce yavaş ama ben onu teşvik ettikçe hızlanarak hareket etmeye başladığında nefes aldı.

Tırnaklarım omuzlarına batıyordu ve susturma büyüsünü yaptığı için memnundum çünkü alt kattaki partide duyulacak kadar gürültü yapıyordum.

Caleb beni tekrar öptü, sonra geri çekildi ve bana bakarken avuçlarını başımın iki yanından masaya bastırdı. Aramıza uzanıp ellerimle göğsünü bir anlığına keşfettim, sonra o onları kavradı ve başımın üzerine sıkıştırdı.

Karanlık bir şekilde gülümseyip hızını artırarak beni kenara doğru iterken, altında kıvranıyordum.

Vücudum onun altında esnedi ve gerildi, beni sürerken sırtım kamburlaştı ve etimden bir zevk dalgası koparırken haykırdım.

Nefesimi tuttuğumda, bileklerimi serbest bırakıp boynumu öptüğümde biraz yavaşladı.

Bir an için onun altında nefes nefese kaldım, sonra ayağa kalktım ve onun yerine üstüne oturabilmek için onu altımda yuvarladım.

Caleb bana bakarken arzuyla inledi ve ben hızımı tekrar değiştirerek onu doruk noktasına doğru sürdüm.

Bir eli göğsümü okşamak için uzanırken, diğer başparmağını bacaklarımın tepesindeki noktaya, tam olarak onu istediğim yere bastırdı.

Başımı geriye eğdim, saçlarım kaslarım gibi omurgam boyunca geziniyordu.

yeniden etrafını sarmaya başladı.

Onun da kontrolünü kaybettiğini hissedebiliyordum ve biraz daha hızlı hareket ederken dudağımı ısırdım.

Zevk bedenimi sardı ve tam altımda parçalara ayrıldığında haykırdım, ismim dudaklarından döküldü. Göğsüne doğru çöktüm ve o parmaklarını saçlarımda gezdirirken birkaç uzun saniye güçlü kollarında nefes nefese yattım.

Bunu yapmayı ne kadar istediğimi bilmiyorsun, diye fısıldadı Caleb kulağıma ve dudaklarına kısa bir öpücük kondurmak için dönerken gülümsedim.

"Bence gayet net ifade ettin," diye dalga geçtim.

Ondan indim ve yerden kıyafetlerimi aldım ve Caleb beni takip edip aynısını yaparken onları tekrar giydim.

Pantolonunu tekrar giyip elbisemi yeniden bağlamak için ilerlerken gözlerini benden ayırmadı, parmak uçları boynumda geziniyor ve hassaslaşmış tenime bir ürperti gönderiyordu.

Kemerini bağlayıp gömleğinin yerini alırken, ben saçlarımı yumuşatmaya çalışarak parmaklarımı saçlarımdan geçirdim. Caleb elini havada salladı ve etrafımızdaki susturma büyüsünün çözüldüğünü hissettim.

Ayaklarımı stilettolarıma geri soktum ve kıyafetlerimizi tekrar giymiş ve aramızda bir sır ile birbirimize bakarak durduk.

Seninle oyun oynamayı seviyorum Tory, dedi Caleb bana doğru gelirken.

"Bundan tamamen nefret etmedim," diye itiraf ettim. "Üzgünüm, artık... at gibi değilim," diye ekledim kendime engel olamayarak sırıtarak.

"Şu lanet söylenti," diye homurdandı ama az önce yaptığımız şeyden sonra ses tonunda gerçekten de kızgınlık yoktu.

"Kornalarını kulağına sokmalarından hoşlandığını duydum-"

"Kapa çeneni. Az önce sana tam olarak neyi sevdiğimi gösterdim.” Bir kahkaha attı.

"Mmm... Belki bir ara bana tekrar göstermene izin veririm." Caleb'in gözleri keyifle parladı ve yanağımı iri eliyle yakalayarak beni yeniden öptü. İçinde çok fazla ısı yoktu ama yine de dizlerimde biraz zayıf hissetmeme neden oldu. Belki de Mirasçılardan biriyle iyi geçinmek yaptığım en kötü seçim değildi.

Caleb? Kapı eşiğinden yanımızdaki sert bir ses geldi ve şaşkınlıkla Caleb'den uzaklaşırken içimi bir korku kapladı.

Darius koridorda duruyordu, kapıyı sabitleyen asma yaptığı büyü nedeniyle zeminde çıtır çıtır yanıyordu. Kaşlarını çatarak ikimize baktı ve her zamankinden daha korkutucu görünüyordu. Bakışları, saçımın mükemmel olmayan halinin yanı sıra yerdeki kartlara ve poker fişlerine baktı ve beş dakika önce gelmediği için sonsuz minnettarım.

Caleb beni bırakmadı ve bakışlarında bir miktar kızgınlıkla diğer Varise bakmak için döndü.

"Meşgulüm," dedi kesin bir dille, Darius'un gitmesi için açık bir talep. "Babam ve diğer Konsey Üyeleri biz ayrılmadan önce tüm Mirasçılar ile konuşmak istiyorlar. Beni seni aramaya gönderdiler," dedi Darius, arkadaşının kızgınlığını görmezden gelerek. "Kız kardeşin ve Lance zaten seni dışarıda bekliyorlar," diye ekledi beni küçümseyen bir ses tonuyla.

Caleb içini çekti ve bana bakmak için döndü ama gözlerimi Darius'tan ayıramadım. Bana baktı, gözlerimle buluştu ve orada bulduğum öfkeden neredeyse irkildim.

"Henüz bitirmedim," dedi Caleb, gözleri üzerimde geziniyordu ama ben hâlâ Darius'un bakışlarına hapsolmuştum.

"Yemeğinle oynamayı bırak da işine bak," diye talep etti Darius. Caleb komuta karşılık olarak homurdandı ama eğilip ağzını boynuma değdirdi. Onu savuşturmak için uğraşmadım ama gömleğini daha fazla kendime doğru çekmemek için tişörtünü tuttum.

Caleb, "Bunu daha sonra alabiliriz, tatlım," diye mırıldandı. "Ama Konsey Üyeleriyle yüzleşmem gerekiyorsa gücüme ihtiyacım var." Dişleri boynuma kaydı ve beni yerimde tutarken eli saçımı itti.

İçimde yatan güç kuyusundan yararlanıp onu kendine çekerken, garip bir emme hissi midemi çekti.

Darius'un bakışları tüm bu süre boyunca bize sabitlendi ve ona bakmadan edemedim. Gözleri iki yanan öfke çukuru gibiydi ve bir an Caleb'in bana karşı pek de kötü davranarak onların bazı kurallarını çiğneyip çiğnemediğini merak ettim.

Caleb dişlerini tenimden çekti ve parmaklarını yaranın üzerinde gezdirerek benim için iyileştirdi. Şaşkınlıkla ona baktım ve o da üzgün bir şekilde gülümsedi.

"Aşağıda görüşürüz tatlım," diye mırıldandı, sanki beni tekrar öpecekmiş gibi öne eğilerek.

Alaycı bir gülümsemeyle kenara çekildim. Önce seni görürsem olmaz, diye şakacı bir şekilde uyardım.

Karanlık bir şekilde kıkırdadı. “O zaman seni tekrar yakalamayı dört gözle bekliyorum.” Caleb, Darius'a katılmak için harekete geçti ve ikisi dönüp bana bir kez daha bakmadan koridorda yürüdüler.

"Ne hakkındaydı bu?" Darius ona alçak sesle sordu. "Sakin ol, Darius.

Sadece oyun oynuyorduk. Ve bunu kazandığım için çok büyük bir ödül aldığımı kabul etmelisin."

Darius yanıt olarak homurdandı ve ikisi köşeyi dönerek beni yalnız bıraktı.

Diğer tarafa döndüm ve Darcy'yi bulmak ve Acrux Malikanesi'nden uzaklaşmak için merdivenlere yöneldim. Caleb Altair'le takılmak bu gece yapılacaklar listemde yoktu ama yaptığım en kötü şey de değildi.

Ellerinin vücudumda nasıl hissettiğini hatırladığımda yüzümdeki sırıtışı silmeye çalıştım ve geniş malikaneden geri döndüm. Yer cidden çok büyüktü ve Caleb'ten kaçmak için ne kadar ileri koştuğumu fark etmemiştim. Sonunda merdivenleri bulup dışarı açılan büyük kapıya inmeden önce birkaç yanlış dönüş yaptım.

Darcy ve Orion çakıl taşlı yolda durmuş, zıt yönlere bakıyorlardı.

Hey, diye seslendim onlara katılmak için hareket ederken, akşamın soğuğuna karşı kollarımı kendime doladım.

Darcy, Orion'a baktı ve gergin bir ifadeyle bana doğru koştu. Ona soru soran bir kaşımı kaldırdım ve yanıt olarak yanakları biraz ısındı.

"Nerelerdeydin?" diye sordu mistik ikiz duyuları karıncalanarak saçlarıma bakarak.

"Ah, ben şey-"

"İle*DSÖ*?" diye sordu gözleri büyüyerek.

Garip bir şekilde Orion'a baktım ve o da bizden uzaklaşmadan önce gözlerini devirdi.

"Önemli bir şey değil," dedim Darcy beklentiyle onun cevabını beklerken. "Cidden, sadece biraz eğlenceliydi."

"Eh, sanırım bu biraz eğlencenin bir adı var," diye dalga geçti.

Yenilgiyle iç çektim, bir başka Tory'nin erkekler konusunda yaptığı kötü seçimi daha kabul etmeye hazırdım. Caleb.

Orion kaşını kaldırarak bana bakmak için döndü ve ben onun lanet olası Vampir kulaklarına küfrettim. Hâlâ dinliyor olacağını anlamalıydım.*Meraklı pislik.*

"Ama Tory, o bir Varis!" Darcy kendini durduramadan kekeledi.

Gözlerimi suçlu bir şekilde düşürdüm ve o hızla daire gözlerini dizginledi ve yargıyı hırpaladı.

"Yani, anlıyorum, o aptalca seksi filan," diye çabucak sözünü kesti. "Sadece senin için endişeleniyorum. Ya bir şeylerin peşindeyse?”

Bir kahkaha patlattım. "Endişelenme Darcy, ona aşık değilim. Bu sadece karşılıklı yarar sağlayan bir delilik anıydı.”

"Tamam, güzel," dedi rahatlayarak. Sonra sesini alçaltırken gözleri yaramazlıkla parladı. "E nasıldı?"

Orion boğazını temizledi ve ona kaşlarımı çattım.

“Sana daha az olduğunda daha sonra söyleyeceğim*meraklı*Etrafımızda yarasa kulaklarını kullanan vampirler,” dedim.

Darcy yanıt olarak kıkırdadı ve bizi dinlemiyormuş gibi davranma zahmetine bile girmeyen Orion'a baktı.

Dört Mirasçı evden dışarı çıkarken konuşmamız yarıda kesildi ve etrafa baktığımda Caleb'in bana sırıttığını gördüm. Kız kardeşime bakmadan önce en kısa an için gülümsemesine karşılık verdim.

"Biraz konuşabilir miyim, Roxy?" Darius bize yaklaşırken sordu. Diğer Mirasçılar ilerlemeye devam ettiler ve Orion araba yolundan aşağı doğru yürümeye başladığında bizim yanımızdan geçip ona katıldılar.

Darcy kararsızca aramıza baktı ve diğerlerinin peşinden koşmadan önce ona güven verici bir şekilde gülümsedim.

"Bu yüzden?" Bana kızgın olup olmadığından emin olamayarak sordum. Ne de olsa neredeyse gece yarısıydı, bu yüzden iyi adam rolü patlamak üzereydi.

Malikaneye dönüp baktığında elimi tuttu ve kolumu kendine doladı. Yürümeye başladı, beni de yanına çekti ve bende merak uyandırırken ona izin verdim.

Yavaşça, "Babamla bu şekilde konuşmamalıydın," dedi ve kendimi savunmaya geçmek için hazırladım.

"Bana pek fazla seçenek bırakmadı." "Ona

yine ne dedin?" O sordu.

"Ummm, gerçekten hatırlamıyorum..."

"Sanırım büyük boy bir iguana hakkında bir şeyler söyledin," diye sordu ve ben de homurdanarak güldüm.

Darius da gülmeye karşı koymaya çalıştı ama gülümsemesini gerçekten gizleyemedi.

"Seni bunun için öldürmediği için şanslısın. Hayatım boyunca kimsenin ona hakaret ettiğini duyduğumu sanmıyorum" diye ekledi.

"Eh, belki de yapmazlar... yüzüne," diye geçiştirdim ve gülümsemesi bir an için genişledi ve ardından tekrar kaşlarını çattı.

Yolun ötesinde duran devasa bir çeşmenin yanında bekleyen diğerlerine daha fazla yaklaşamadan Darius beni yavaşlattı. Başımı kaldırıp ona baktım ve kolumu daha sıkı kavradığında gözlerindeki bakış beni kısa sürede kendine çekti.

"Bir daha asla böyle bir şey yapma," diye uyardı. "Bu sefer dikkatini başka yöne çevirdim ama senden ikinci kez böyle bir tavır almayacak."

Biraz küçümseyici bir yorum yapmak istedim ama bana o kadar yoğun bakıyordu ki sadece başımı salladım. Zaten Lionel Acrux'u bir daha görmeye hiç niyetim yoktu. Artık ondan gelen davetleri kesinlikle kabul etmeyecektim.

Beni anlamaya çalışıyormuş gibi uzun bir süre bana baktı ve ondan önce gözlerimi yere indirdim. Darius Acrux'un kafamda olmasını istemedim.

Dikkatim, bozulmamış beyaz gömleğinin kolundaki koyu kırmızı lekeye takıldı ve onu gösterdim.

"Kanıyor musun?" Diye sordum.

"Hayır," diye sert bir şekilde yanıtladı, rahatsız edici lekeye bakıp elini su büyüsüyle temizlemek için salladı.

"Pekala, bu belli ki çok kanlı-" "Dedim

HAYIR, bırak şunu," diye hırladı.

Geri çekildim ama beni bırakmadı ve kalbim daha hızlı atmaya başladı.

Derin bir iç çekti ve gitmeme izin vermeden önce başını salladı. Üzgünüm, ben sadece... Şu anda kanamam yok. Bu bir sorun değil.”

"Tamam..." Onunla neden konuştuğumu merak ederek bir adım geri gittim. Bu, bana haftalarca eziyet eden adamdı ve bu geceden sonra kesinlikle pislik moduna geri dönecekti. Ama Darius'un bu güzel versiyonuyla ilgili bir şey çekincelerime rağmen beni kendine çekiyordu.

"Hadi, diğerlerine yetişelim ve Akademi'ye geri dönelim," diye ısrar etti ve bana yeniden kolunu uzattı.

Biraz önce içinde yükselen öfke gitmiş gibiydi, bu yüzden ben de çekinerek koluna girdim ve araba yolunda ailesinden uzaklaşmaya başladık.

"Dikkatli ol," diye alay ettim. "Beni bir an önce serbest bırakmazsan, birileri birbirimizden nefret etmediğimizi bile düşünebilir."

Evinin önünü aydınlatan birikmiş ışığın kenarına geldik ve beni onun ötesindeki karanlığa çekti.

"Senden nefret ettiğimi hiç söylemedim," diye mırıldandı, sesi derindi ve beni kendisiyle yüzleşmem için kendine doğru çekti.

Çarpıcı yüzüne baktım, ay ışığı güçlü çenesini aydınlatıyor ve bir anlığına dikkatimi ağzına çekiyordu.

“Pekala, gerçekten herhangi biri için üzülüyorum.*Yapmak*Nefret," diye mırıldandım kolumu elinden kurtararak. Bir an beni tutmak ister gibi direndi ama biraz daha sertçe çekiştirince pes etti.

"Sana yaptığım şeyler... kişisel olmadığını biliyorsun, değil mi?" O sordu.

Birkaç uzun saniye ona baktım ve gerçekten o at bokuna mı inandığını yoksa bana satmaya çalıştığı şeyin bu mu olduğunu merak ettim. BEN

Orada ne gördüğümden gerçekten emin değildim ama kesinlikle onun bahanelerine inanmadım.

"Kendini böyle mi haklı çıkarıyorsun?" diye sordum acı acı, küçük barış baloncuğumuz şimdi gecenin soğuk havasında dururken gerçekten patladı.

Darius tereddüt etti ve ona küçük bir ağacı devirecek kadar dramatik bir bakış attım. Ondan uzaklaştım, Orion'u ve bizi Akademi'ye geri götürecek olan yıldız tozunu aradım ama kaçamadan parmakları bileğime dolandı.

“Nefret ediyor musun*Ben*, Daha sonra?" diye sordu sessizce ve garip bir nedenden dolayı bu fikir ona pek uymuyormuş gibi geldi.

Konuşurken gözlerini tutarak kendimi sabit bir tonda cevap vermeye zorladım. "Hayır," dedim ve gözlerinden bir rahatlama parıltısı akarak beni neredeyse orada durdurdu ama tüm saçmalıkları için ona serbest geçiş izni verecek kadar onun tarafından kör edilmemiştim. "Senden nefret etmem için seni önemsemem gerekir. Ve senin umurumda bile değil," dedim soğuk bir sesle.

Elini ikinci kez üzerimden silkeleyip Darcy ve Orion'a doğru yürüdüm. Beni takip etmedi ve sevindim. Çünkü bunun bir yalan olabileceğine dair korkunç bir duyguya kapıldım.

Günaydın İkizler.

Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Çevrenizdeki birçok insanı bir araya getiren bir etkinlik ile kısa sürede heyecana kapılacaksınız. Ve haklı olarak da, üzerinde çalıştığınız bir proje için bu kadar çaba sarf ettikten sonra, sonunda kendinizi hasat ederken bulacaksınız.

ödüller.

Dikkatli davranırsanız her şey sorunsuz akacaktır, ancak tek bir yanlış hareket düşmanlarınızın gazabına uğrayın.

Atlas'ımı ters çevirirken mesajını tam olarak anlayamayarak uykulu bir şekilde inledim. Gözlerimi kısarak pencereye doğru baktım, karanlık gökyüzünün bana baktığını gördüm. Dün geceki partiden sonra başım zonkluyordu ve*birçok* Lance ile ilgili rüyalar.

Profesör Orion, Kafamda doğru bir şekilde keskin bir şekilde. O öpücüğü unutmam gerekiyordu ama lanet olsun ki dudaklarıma kalıcı olarak dağlanmış gibiydi.

Parmaklarımı saçlarımın arasından geçirerek yataktan çıktım. Geç saatlere kadar Tory ile Astrum'un son kartını tartışmıştım. Ancak tek çıkarabildiğimiz şey, ay tutulmasına yaklaşırken dikkatli olmamız gerektiği ve ummamız gerektiğiydi.

Sorular gerçekten o gün cevaplanacaktı. Dürüst olmak gerekirse, kartlar bizi delirtmenin bir yolu gibi görünüyordu. Astrum duymamız gereken bir şey biliyorsa neden bize anlatmak için bu dolambaçlı oyunu kurmuştu? Neden sadece açıkça hecelemiyorsun?

Aklıma geldikçe olumsuz düşüncelerimi uzaklaştırdım ve heyecan kalbimde bir tantana çalmaya başladı. Bu kadar erken uyanmamın bir nedeni vardı. Şafak sökerken uyanık olmak için aklıma gelen en iyi sebeplerden biri de buydu.

Duş alıp kot pantolon ve krem rengi bir süveter giydim ve ilk günden beri dolabımda asılı duran lacivert Pitball ceketi üzerime geçirdim. Kollarında gümüş şeritler vardı ve sırtında aynı renkte Zodiac Academy baskısı vardı. Diz çökerek dolabın dibinde katladığım paltoyu kenara ittim ve Griffin kakasını sardığım kese kağıdını çıkardım.

Yanaklarıma geniş bir gülümseme yayıldı.*Başka bir Varisi alt etme zamanı.* Çantama tıkıştırdım, omzuma astım ve kapıdan çıkarken Atlas'ımı elime aldım. Aer Tower'da her şey sessizdi ve merdivenlerden hızla inip çıkışa doğru koşarken beklentim arttı. Neyse ki yağmur yağmıyordu, ama Atlas'ımın ışığıyla Dünya Bölgesi'ne doğru ilerlerken araziyi kaplayan kalın bir sis görmemi zorlaştırıyordu.

Bunu yapmak beni biraz ürpertse de The Wailing Wood'dan geçen rotayı takip ettim ve kampüsün merkezine giden doğrudan bir yolu kestim. The Orb'un yanından hızla geçtim ve kampüsün kuzeybatı köşesine doğru ilerledim. Pitball Stadyumu'na pek yaklaşmazdım ama birkaç kez görmüş ve parlak dış görünüşüne kapılmıştım.

Tepemde yükseldi; kavisli metal duvarlarla dikdörtgen şeklinde. Üstünde, tüm sahayı kaplayan büyük bir gümüş kubbe vardı. Arka girişe doğru koştum ve Geraldine'i orada beni beklerken buldum.

ayarladığımız gibi anahtar.

"Kutsal yağmurluklar, majesteleri," dedi ben yavaşlayarak önünde dururken. "Gerçekten de sisli bir sabah."

"Öyle," hafifçe güldüm. "Bunu yaptığın için teşekkür ederim."

"Hiç de değil, sana ve Tory'ye yardımcı olmak benim için kesinlikle yıldızların verdiği bir zevk. Geçen geceki parti nasıldı? Babam, ikinizin de akşamının parıldayan kabukluları olduğunuzu söylüyor.

"Evet, onunla tanışmak harikaydı," dedim ciddiyetle.

“İlk başta biraz iki ayakkabılı göründüğünü biliyorum. Asi tavırlarım ve ukala ağzımla benim gibi değil. Umarım çok düzgün biri değildir. Senin ve kardeşinin benim gibi yaramazların arkadaşlığını tercih ettiğinizi biliyorum.

"Hayır er...o çok um-" Kendisiyle ilgili çılgınca değerlendirmesine nasıl yanıt vereceğimi bilmiyordum.

"Ah begonyalar!" Geraldine omzumun üzerinden bakarak nefesini tuttu. "Günaydın, bu mübarek günde çok heybetli görünüyorsunuz, majesteleri."

Döndüm ve Tory'nin yeni paltosunun kapüşonunu yukarı çekmiş ve suratını asmış bir şekilde güçlükle yürüdüğünü gördüm. Kapüşonunu geriye itti, kulaklığını çıkardı ve titriyordu. Uzun bir esnemenin ardından, "Hava soğuk ve köpek yorgunu ve akşamdan kalmayım ama buna çok değer," dedi.

ışınlandım "Bu işi hallettikten sonra gidip birer kahve içebiliriz." "Hayır hayır hayır." O, başını salladı. “Maç bire kadar değil. Bu yüzden altı saat daha yatağa dönüyorum.

Güldüm, kapıyı açarken Geraldine'e döndüm ve tribünlerin altından geçen karanlık bir koridora girdik. Adrenalin içime aktı ve kendimi Geraldine yolu gösterirken ışıkları açarken arkasında zıplarken buldum.

"Griffin kakasını aldın mı?" diye sordu Tory, yanıma koşarak

başka bir esneme

"Elbette," dedim cebimden çıkarıp ona doğru sallayarak. Burnunu kırıştırarak ondan uzaklaştı. "Ufalamayı sen yapabilirsin."

Geraldine ben tartışamadan, "Ufalanma işini yapmaktan büyük onur duyacağım," dedi. "Ayrıca yanımdaki diğer Mirasçılardan biri için özel bir hediye getirdim." Bize baktığında gözlerinde karanlık bir parıltı belirdi ve ben heyecanla ciyakladım.

Tory sırıtarak, "Bu pislikleri hedef almayı seviyorum," dedi.

Geraldine'i büyük bir soyunma odasına kadar takip ettik ve doğruca ortadaki geniş bir alanın uzun bir bankla bölündüğü bir sıra kilitli dolaplara yöneldi. Bir raftan, Pitball ceketimin aynı mavi ve gümüş renklerinde, her birinin yan tarafında bir soyadı olan on parlak çanta asılıydı.

"Normalde diğer oyuncunun formalarına asla erişemezdim. Ama bunlar daha dün teslim edildi. Bugün Starlight Academy'ye karşı oynanacak maç için yepyeniler." Geraldine gözle görülür bir ürpertiyle parmaklarını Rigel yazan çantanın üzerinde gezdirdi. "Kokusunu alıyor musun?" nefes aldı ve Tory'ye baktım.

"Hmm...hayır mı?" dedi.

"Mirasçıların hayatları parçalanıyor gibi kokuyor," dedi dramatik bir şekilde. "Ah güzel," diye kıkırdadım, Griffin kakasıyla ileri atıldım.

Geraldine cebinden birkaç plastik eldiven çıkardı ve buna ne kadar hazır olduğuna hayran kaldım. "Tek başıma yapmaktan mutluyum."

"Aslında istiyorum," dedim hevesle, bir çift aldım ve Tory diğerini elinden aldı.

"Evet, eldivenler olduğu sürece varım. Bizi buraya getirdin Geraldine, çok şey yaptın."

Geraldine'in gözleri bir an gururlu yaşlarla doldu ve eğilerek selam verdi.

çantanın fermuarını açıp Max'in lacivert ve gümüş formasını çıkarırken izlemek için geri çekildim. Büyük bir gömlekten oluşuyordu.*Su Muhafızı*soyadının üzerinde bir çift uzun şort, çorap ve çelik başlıklı çizmeler yazılı. Önce her bir öğeyi tersyüz ettik, sonra katı kaka parçasını çıkardım ve ikiye böldüm, bir parçasını Tory'ye verdim.

Giysilerinin içine sürmeye başladık ve çok geçmeden her santimini ince bir Griffin boku tozuyla kaplarken çılgınca gülmeye başladık. Bu kit, tüm vücudunun zehirli kakadan morarmasına ve yumrulaşmasına neden olacaktı ve gidip onu emmek için maçı bırakmak zorunda kalacaktı.

Kakayı tekrar çantaya doldurduk ve kiti dikkatlice tekrar asıp çantasına geri koymadan önce çöpe attım.

İşimiz bittiğinde, eldivenleri çıkardık ve beşlik çaktık, pis pis sırıtarak.

Tory, "Yüzünü görmek için sabırsızlanıyorum," dedi ve ben de heyecanla başımı salladım. Gözüme bir parıltı ilişti ve Tory'nin omzunun üzerinden baktığımda Geraldine'in Caleb'in şortunun ağına sim sürdüğünü gördüm.

"Geraldin!" nefesim kesildi. "Bu dahice."

Şortunu katlayıp çantanın fermuarını kapatarak gülümsedi. "Bu ahmaklar onlara neyin çarptığını anlamayacaklar."

"Geraldine Kasırgası onları vurdu," dedim ve aralıklı olarak homurdanarak çılgınca kahkahalara boğuldu.

"Parlayan balerinler, bu şimdiye kadar duyduğum en komik şey." Tekrar homurdandı ve kahkahasına katılmadan edemedim.

"Buradan gitsek iyi olur," dedi Tory sırıtarak ve peşinden gittik.

Stadyumdan aceleyle geri dönerken, şafağın gökyüzüne sızmaya başladığını fark ederken, saldırımızdan geriye hiçbir iz kalmadığından emin olduk.

The Orb'a doğru yöneldik ve ondan önce Tory'yi içeri davet ettim.

İçeriden taze pişmiş hamur işlerinin kokusu gelirken yatağına geri döndü.

"Pekala, beş dakika," dedi aç bir şekilde boş alandan geçerken.

Hâlâ sıcak olan bir tarçınlı girdap alıp bir fincan kahve doldururken Geraldine etrafımda dolanıp onun yerine her şeyi benim için yapmaya çalışıyordu.

Sorun değil, Geraldine, gerçekten. Bunu kendim yapmayı tercih ederim," diye söz verdim ve Tory'ye doğru fırladı, ablamdan önce bir kupayı kahve makinesinin altına itmeye çalışırken neredeyse kendini yakıyordu.

Çok geçmeden odanın ortasındaki her zamanki yerimize oturduk ve birdenbire Atlaslarımız yüksek sesle ötmeye başladı. Ekrandaki bildirimi okurken kaşlarımı çatarak diğerleri de aynısını yapınca benimkini çıkardım.

The Celestial Times'da Zodiac Academy'den Bahsedildi!

İçimde yankılanan bir korku notasıyla düğmeye tıkladım ve tam olarak neden korktuğumu buldum. başlıklı bir yazı*Kayıp Mirasçıların Dönüşü*Gustav Vulpecula'nın yazdığı, sitenin ilk sayfasında Tory'yle benim, onun gittiğini hiç hatırlamadığım bir partide çekilmiş bir fotoğrafımızla birlikte yer alıyordu. Elimizde içkilerle ve genel bir rahatsızlık havasıyla kalabalıktan ayrı durduk.

Birleşik, Vega İkizleri Acrux balo salonuna yapışık doğmuşlar ve henüz ayrılmamışlar gibi girdiler. Göksel Konsey'deki herkesle tanıştıktan sonra, Roxanya (solda) ve Gwendalina (sağda), isimlerinin aslında Tory ve Darcy olduğunu iddia ettiler. Pek çok kahkaha atılmış olsa da, bu aslında bir şaka değilmiş gibi görünüyordu, ikizlerin şimdi geçmekte ısrar ettikleri ölümlü isimler. Ancak, bazıları için Vega'yı benimsemiş olmaları çok şaşırtıcı.

şikayetsiz soyadı. Bu gerçekten de miraslarının kabulü ve dolayısıyla Solaria tahtına yönelik iddiaları gibi görünüyor. Öyleyse, Zodyak Akademisi'nden mezun olurlarsa, Göksel Konsey'in altüst olmasından mı korkacağız?

Cevap, umarız, hayırdır.

İki ikizle yaptığım kapsamlı tartışmadan, rahatsız edici birkaç şey benim için netleşti. Birincisi, Roxanya'nın ("Tory") hem ton hem de tavır olarak kaba olduğu. Ona nezaketle kabul edildikleri prestijli akademideki zamanını sorduğunda (açık eğitim ve edep eksikliğine rağmen), bunun yerine Akademi'deki birçok cinsel fetihlerini listelemeye başladı. Nefesindeki şampanyanın keskinliği üzerimde gezinirken, itiraf etmeliyim ki, elini koluma koyup baştan çıkarıcı bir şekilde dudaklarını yalarken kızın ruh hali hakkında endişelenmeye başlamıştım. Daha zevkli bir adam olmasaydım, onun açık gösterisinin kurbanı olabilirdim. Gözlerinin odada gezinişine bakılırsa, korkarım o gece birden fazla erkek onun oyunlarına kandı ve yakında kendisini açıkça rahatsız eden seks bağımlılığı için danışmanlık arayacağını umuyorum.

Sinirlerim biraz gerginken, Solaria tahtı için daha uygun bir figür bulma umuduyla ikinci ikize döndüm. Daha sessiz, ilk başta Gwendalina ("Darcy") ile paylaştığım kibar tartışmadan hoşlandım ama sorular arasında gözlerinin parıldaması ve kısa, keskin cevaplar bulması için geçen birkaç saniye, beni orada olduğu gerçeği konusunda uyardı. zihinsel olarak onu engelleyen bir şey. Ona karşı sabırlı davrandım, elimden geldiğince yanıtlar verdim ama görünüşe göre kız Akademi'de geçirdiği süre boyunca pek çok sanrılı dönem geçirmiş. Onun aracılığıyla ona fısıldayan kuzgunlardan bahsetti.

gece penceresi ve yatağının altında yaşayan mistik bir dağ tavşanı. Kısa süre sonra Gwendalina'nın ("Darcy'nin") ağzından çıkan herhangi bir şeye inanmak zorlaştı ve ona Göksel Mirasçılar ile olan ilişkisini sorduğumda, ayakkabılarımı giyip gözlerini uzaklara dikti - şüphesiz oradan ayrıldı. sanrılarından biridir. Şunu da belirtmekte fayda var ki, onun çılgın hikayeleri devam ederken, ablası elini takım elbisemin pantolonunun arkasından aşağı kaydırmaya çalıştı ve ben de ona evli bir adam olduğumu sert bir şekilde hatırlatmak zorunda kaldım. Bununla alay etmiş ve yıpratıcı saldırısına devam etmişti.

Rahatsız edici arkadaşlıklarına kısa bir ara vererek Göksel Varis Max Rigel ile konuştum ve o da onlara şunları söyledi: "Vega İkizlerinden yalnızca Solarian tahtının Varisleri olarak konumumuza saygı göstermelerini ve iddialarını feshetmelerini istiyoruz. krallığın iyiliği için."

Bu alıntıyı (oldukça gergin bir şekilde) Vega Twins'e yanıt olarak verdiğimde, Roxanya ("Tory") Gwendalina ("Darcy") sırasında tükettiği birçok içkinin etkisi altında tökezleyerek bana cinsel taciz içeren bir yorum yaptı. boş kaldı, ne görebildiğim ne de duyabildiğim bir kuzgunla sessizce mırıldandı.

Bir krallık olarak tahtımıza kimin oturduğunu görmek istediğimizi kendimize sormanın zamanı geldi. Dört Göksel Mirasçı, dünyamızdan ve doğamızdan doğan gururlu ve yakışıklı çocuklar veya Vahşi Kral'dan doğan iki tuhaf ve biraz tuhaf ikiz. Saltanatı sırasında binlerce kişiyi öldüren, birçok yıkıcı akıl hastalığına yakalandığı söylenen ve ölmeden önce krallığımıza diz çöktüren bir adam.

Hangi partinin tahta geçeceğini sadece zaman gösterecek. Ama ben, umarım

Vega İkizleri hepimize bir iyilik yapıyor ve yarıştan çekiliyor.

Başımı kaldırdım, o pisliğin bizim hakkımızda bu kadar gaddarca yalan söylemiş olmasından dehşete kapılmıştım.

"Evet*Olumsuz*seks bağımlılığım var," diye karşı çıktı Tory, yukarı bakarken Atlas'ını yere çarparak.

Geraldine sudan çıkmış balık gibi ağzını açıp kapadı. "Ateşli toplar!" Ayağa fırladı. “Babamla konuşacağım ve bu saçmalığı geri alıp alamayacağımı göreceğim! Kraliçelerimin bu kadar derinden aşağılanmasına öfkeliyim. Duruşunda öfkeyle Orb'dan yürüdü ve kalbim göğsümde ezilerek Tory'ye baktım.

"Herkes tamamen deli olduğumuzu düşünecek."

"Üzgünüm, bunu bana mı söyledin yoksa omzumdaki kuzguna mı?" diye sordu.

Ben bir kahkaha patlattım, o da gülümseyerek makaleye baktı ve başını salladı.

"Ne düşündüklerini boş ver," diye homurdandı.

Başımı salladım. "Haklısın. Önümüzdeki birkaç saat içinde, Max Rigel bizi geçmenin nasıl bir şey olduğunu tadacak. Yani bu Vulpecula denen adam bizi de kendine düşman etmek istiyorsa. O zaman onu daha çok kandır.

Şafağın ışığı beni takip ederken Ignis Evi'ne gizlice girerken, doğruca üst kata, en üst kata çıktım. Uyanan birinin sesini dinlerken kulaklığımı boynuma asmak için aşağı kaydırdım. Birkaç itişme ayak sesi, akan duşun tuhaf uğultusu ve etrafımı saran kapılardan sızan çalar saatin hafif sesi ama görünüşe göre henüz kimse odasından çıkmamıştı.

Milton Hubert'in kapısına doğru sessizce yürüdüm ve cebimden, ortasında bir sıra siyah oniks bulunan oldukça tanınabilir bir altın yüzük ve gizli bir hayrandan gelen bir aşk notu içeren ince zarfı çıkardım. Not, onu bugün maçta şans getirmesi için onu takmaya teşvik etmişti ve buna ek olarak, mektubu daha sonra bir ödül olarak yazan çok karışık gizemli kadınla bir ilişki kurma vaadi de eklemişti. Hatta Darius'un hayran mektubundan bir tüyo almış ve onu rujlu bir öpücükle mühürlemiştim.

Notun asıl dehası, Sofia'nın ona yapmayı bulduğu büyüdeydi; Mektup açıldıktan sonra alevler içinde patlayıp varlığına dair tüm kanıtları yok etmeden önce iki dakika boyunca okunabilirdi. Çok fazla güce sahip olmayabilirdi ama ustalaşabildiği küçük hileli büyüler beni şimdiden hayrete düşürdü.

Sessiz adımlarla kendi odama geri dönmeden önce kapısının altından iterken kendi kendime gülümsedim.

İçeri girdiğimde hemen koşu kıyafetlerimi çıkardım ve duşa atladım. Bugünün düşüncesiyle kalbim adrenalinle çarpıyordu. Max'in herkesin önünde acı çektiğini görmemiz zamanın ötesindeydi ve biraz şansla Darius da benim tuzağıma düşecekti.

Dışarı çıktığımda, saçımı kurutup şekillendirdiğimde, makyajımı yaptığımda ve kısa bir üst ve yırtık kot pantolon giydiğimde, bir sürü insanın etrafta dolaştığını duyabiliyordum.

Kalın çoraplar giydim ama odamdan çıkıp ortak salona giderken ayakkabılarla uğraşmadım. Geniş, rahat alana adım attığım anda karşımda Darius belirdi.

"Erken kalktın, Roxy," yorumunu yaptı, bakışlarını sorgularcasına üzerimde gezdirdi.

"Rutinimle çok fazla ilgileniyorsun, ahbap," diye yanıtladım tembel tembel, ondan uzaklaşmaya çalışırken. Onunla bir sohbete kapılmak istemiyordum, tek istediğim, Milton Hubert üzgün kıçını yataktan kaldırır kaldırmaz patlamak üzere olan dramanın ön sıralarında yer almaktı.

“Bir sonraki fethine geçtin mi? Senin şu seks bağımlılığını sürdürmek oldukça zor olmalı," diye alay etti, açıkça benden destek almayı umarak.

Ona doğru eğildim, sedir kokusu ve duman bir an için beni boğdu. "Eh, asıl zorluk bana ayak uydurabilecek birini bulmak," dedim.

"Şikayetlerini Caleb'e ileteceğim," diye yanıtladı Darius, bunu söylerken çenesi kasılmıştı, bu da beni Caleb'le ilişkimin onu benimle alay etmeye çalışmaktan çok daha fazla kızdırdığına inandırdı.

"Ah hayır," diye yanıtladım sakince. "Benden şikayet yok."

Darius'un bana söyleyecek başka bir şeyi varmış gibi görünüyordu ama ne olduğunu öğrenmek için etrafta beklemeden odanın köşesindeki kahve makinesine yöneldim. Erken başladıktan sonra, bugün beni beslemek için çok fazla kafeine ihtiyacım olacaktı ama buna değeceğinden emindim. Yine de o kadar kolay pes etmedi ve beni odanın karşısına kadar takip etti.

Ona yürüyüşe çıkmasını söylemek istedim ama onun iz sürmesine izin verecek kadar iyi bir ruh halindeydim.

Bir kaşımı kaldırarak Darius'a dönmeden önce makineye bir fincan attım ve bir mocha almak için düğmeye bastım.

"Yardımcı olabilir miyim?" Diye sordum.

"Kahve almak için bekliyorum." "Dur tahmin edeyim, düz beyaz?" "Neden öyle diyorsun?" O sordu.

“Çünkü içebileceğiniz en sıkıcı kahve bu. Belki de bir espressocusunuz, devam etmekte olan tüm o yoğun şeyle devam edin... ama o minicik fincanlardan birini kocaman ellerinizde tutma fikri biraz saçma, bu yüzden bence değil. Darius düz beyaz için düğmeye basarken kahvemi makineden çıkardım ve içine üç tepeleme kaşık şeker ekledim.

"Kahveni çok tatlı olduğun için bir kova şeker eklenmiş olarak mı tercih ediyorsun?" Bana bakarken alaycı bir şekilde sordu.

"HAYIR. Acı olduğum için şekerimi bir tutam kahveyle severim.” Ona sahte bir gülümseme gönderdim ve oradan uzaklaştım.

Erken başlangıç bana oda seçimimi sağladı, ben de şovda en ön sırada yer bulabilmek için Darius ve ekibinin her zaman oturduğu devasa kanepelerin karşısında bir koltuk seçtim.

Atlas'ımı çıkardım ve kulaklığımı taktım, FaeBook gönderileri arasında onlara gerçekten bakmadan gezinmeye başladım. bol vardı

insanlar o saçma makaleden alıntı yapıp gönderilerine hem beni hem de Darcy'yi etiketliyorlardı ama ben omuz silktim ve ayaklarımı karşımdaki sandalyeye uzattım.

Tüm Kurtadamların hafta sonuna kadar Uranüs Revirine pire dalışı için rapor vermeleri için bir duyuru gördüğümde güldüm.

Yavaş ama emin adımlarla, Darius'un küçük hayran kulübü çukurlarından çıktı ve kanepede ona katılmak için harekete geçti. Sofia'dan hiçbir iz yoktu ve ben de yalan söyleme şansını denediğini tahmin etmiştim. Arada sırada üzerimde bakışlar hissediyor ve sosyal medya incelemelerimden başımı kaldırıp baktığımda Darius'un bana baktığını görüyordum. hoşuma gitmedi Benden ne istiyordu? İyi bir şey olamaz.

Marguerite, tartışmasız iç çamaşırı olarak adlandırılabilecek pijamalarla göründü ve birkaç arkadaşıyla birlikte Darius'un görüş açısına girdi. Kızıl saçlarını savururken ve beyin ölümü gerçekleşmiş ahmaklardan birinin yaptığı herhangi bir şakaya çok yüksek sesle gülerken ona gözünü bile kırpmadı.

Özellikle Darius tekrar bana bakıp öfkeyle ayağa fırlamasına yetecek kadar uzun süre baktığında, performansı kahvemin içine sırıtmama neden oldu.

"Şu an devam ediyorken bunun tadını çıkar,*fahişe*" uzaklaşmadan önce bana hırladı. "O fahişe değil, seks bağımlısı," diye seslendim arkasından. "Ve tıbbi rahatsızlıklar için insanlarla alay etmek hiç hoş değil."

Marguerite bana doğru döndü, ben onu gelişigüzel bir şekilde savuştururken gözleri öfkeyle parlıyordu.

"Git ve giyin, Marguerite," dedi Darius tembelce, Marguerite karşılık olarak bir şey yapamadan. "Çığlık atan sesinle buradaki maç öncesi havayı bozuyorsun."

Bakışlar öldürebilseydi, Marguerite beni bir kana susamış karınca istifine canlı canlı beslemeden önce beni bir çivi yatağına saplardı. Ama yapamadıkları için, yüzünü aynı pancar rengine çevirmeyi başardı.

önce saçları gözyaşlarına boğuldu ve arkasından arkadaşlarıyla birlikte odadan kaçtı.

Darius'un tekrar bana baktığını hissedebiliyordum ama eğer bir teşekkür bekliyorsa, bu çok uzun zaman alacaktı. Bakışlarımı FaeBook beslememe indirdim ve beklemeye devam ederken anlamlı bir şekilde onu görmezden geldim.

Saatler gibi gelen bir sürenin ardından, gösterişli altın saatinin yanında yeni ve şık bir yüzüğü olan tek kaşlı bir kas yumağı odaya daldı.

Canlandım, sandalyemde doğruldum ve tüm dikkatimin Milton Hubert'in gelişine verildiği gerçeğini belli etmemeye çalıştım.

Önleyici bir gülümseme dudaklarımı araladı ve başparmağımın başparmağını çiğneyip saklamak için elimi kaldırdım.

Milton kendi kahvesini almak için odanın karşısına geçti ve ben bekledim... ve bekledim... ve lanet olsun ki bu beklenti beni öldürüyordu ama biraz daha bekledim.

Milton kahvesini topladı, elinde Darius'un hazine avından aldığı yüzüğün bulunduğu fincanı tutarken gözleri odayı taradı. Gizemli kızın görmesini umarak hava atıyordu. Gizemli kızının, şimdiye kadar karşılaştığım en kısa sigortaya ve bir kasırgaya rakip olacak bir öfkeye sahip, 1.80 boyunda bir Ejder pisliği olduğunu bilmiyordu. Milton Hubert için neredeyse üzülüyordum. Sonra akademideki ilk günümde çıplak fotoğraflarımı çekip okulda paylaştığını ve merhametimin rüzgarda uçup gittiğini hatırladım.

Milton, Darius'un hayran kulübüne doğru yöneldi, kanepede Darius'un karşısındaki koltuğa kıçını indirirken hala umutla etrafına bakıyordu.

Merhaba dedi. Darius sessiz kaldı. İncelikli olmalıydım ama şimdi öylece bakıyordum ve buna engel olamıyordum.

Darius, Milton'a hafifçe kaşlarını çattı, kaşları çatıldı ve gözleri kısıldı.

"Bunu nereden aldın?" diye sordu ve sesi o kadar alçak ve karanlıktı ki, odadaki neredeyse herkes anında sustu.

"Ha?" Milton kahvesini dikkatle indirdi, Darius'un sözlerine aldırış etmeden sesindeki tehdidi fark etti.

Bina Kaptanı, Milton'a ölümcül bir bakış atarken dirseklerini dizlerine dayayarak yavaşça öne doğru eğilirken bakışlarını avına sabitledi.

"O yüzük," diye yineledi Darius ve Milton'a kendini kızdırmadığı için hak vermem gerekti.

Boğazını temizleyip rahatsız edici mücevher parçasına bakarken elini kaldırdı. "Yanılmışım... benim odamda bırakılmış-"

"Kim tarafından?" Darius hırladı. Hareket etmiyordu. Hiç. Gözünü bile kırpmıyordu.

Kalbim, şüphesiz korkuyla karışan heyecanla göğsümde düzensiz bir ritimle atmaya başladı. Bu tuzağın temellerini atmak için attığım her adımı gözden geçirmeye başladım. Her şeyi hesaba katmıştım, bunların izini bana kadar sürmenin hiçbir yolu yoktu. Ama Darius, onu mahveden kişinin Milton olduğuna inanmasaydı, o zaman alternatif bir şüphelinin peşine düşerdi. Ve gerçekçi olmak gerekirse, bu Akademide kaç kişiyi düşmanı olarak sayabilirdi ki? Belki benim ve Darcy'nin böyle bir şey yapacak kadar cesur olduğumuza inanmamıştı ama dün gece babasının gözlerinin içine bakıp ona hakaret etmiştim. Ona gerçek yüzlerimi gittikçe daha sık gösteriyordum. Beni boğmaya çalıştığında beni dövmediğini görebiliyordu. Bu yüzden belki de böyle bir numara yapmam artık o kadar zor görünmüyor.

"Bilmiyorum," diye soludu Milton, kahvesini masaya bırakıp rahatsız bir şekilde parmaklarını esneterek. "Bir not vardı ama-"

"Bana göster."

"O... o gitti. Yandı. Bu yüzük senin için bir şey ifade ediyor mu?”

"Yanmadan önce benim odamdaydı," diye hırladı Darius. "Bu, birinin onu çaldığı anlamına gelir."

Milton sanki onu haşlamış gibi parmağındaki yüzüğü çıkardı ve bileğinin bir hareketiyle Darius'a fırlattı. Darius onu yakalamak için hiçbir girişimde bulunmadı ve yere düşmeden önce göğsünden sekti.

Grubun geri kalanı sudaki kan kokusunu almış gibiydi ve hepsi ayağa kalkıp Milton'dan uzaklaşmaya ve Darius'un arkasında durmaya başladı.

"Bak dostum, bilmiyordum. Biliyorsun ben asla... Seni seviyorum, ben-”

Darius tek bir hızlı hareketle ayağa kalktı ve Milton, vücudunu korku sararken, Milton önünde yere dizlerinin üzerine çöktü ve başını öne eğdi.

Şu anda benim bakıyor olmamın bir önemi yoktu, ortak salondaki herkes öyleydi ve iğnenin düştüğünü duyabilirdin. Kulaklığımı kulağımdan kaydırıp boynuma astım, Milton sadakat yemini ettiği Varisin önünde titrerken dudaklarım şaşkınlıkla aralandı.

"O saati nereden buldun?" diye sordu Darius yavaşça.

Milton hızla saati çözdü ve onu da Darius'un ayaklarının dibine fırlattı. "Biri onu bana gönderdi, nedenini bilmiyorum-"

"Dur tahmin edeyim, not da yok mu? Bok dolusu Ejderha altını aldıktan sonra onu satın almadığına dair bir kanıt yok mu?" diye sordu.

Bu sorgulama uzadıkça oda daha da ısınıyordu ve Darius'un öfkesi arttıkça bunun ısı yaydığını fark etmem biraz zaman aldı.

"Ben yapmadım, yemin ederim ben-"

"O zaman odana bakmamda bir sakınca görmezsin." Darius döndü ve merdivenlere doğru koştu, öğrenci kalabalığı sanki onları canlı canlı yiyecekmiş gibi yolundan çekildi.

Ayağa kalktım, Ignis Evi öğrencilerinin geri kalanıyla birlikte Darius'un peşinden sürüklenirken dudaklarımdan sığ nefesler geçti, ama kimse merdivenlerden yukarı onu takip etmeye cesaret edemedi.

Bakışlarım hâlâ yerde diz çökmüş olan Milton'a kaydı, sanki o bir tür paryaymış ve kimse onunla ilişkilendirilmek istemiyormuş gibi çevresinde geniş bir boşluk bırakılmıştı.

En üst kattan büyük bir çarpma sesi geldi ve ardından bir Ejderhanın kükremesi geldi. İrkildim ama sonra herkes de öyle yaptı. Darius'un öfkesi elle tutulur bir şeydi, havada kıvrılıyordu ve görüş alanındaki herkesi yok etmekle tehdit ediyordu.

Odaya geri döndü ve herkes yolundan çekildi. Yuvarlanan,

ısıtılmış bir enerji dalgası ortak salonun ortasından geçerek Milton Hubert'e çarptı ve onu duvara fırlatmadan önce boşlukta takla atmasına yol açtı.

Darius, dişlerini göstererek ve altın sürüngen yarıklarına dönüşmüş gözleri ile ona doğru ilerledi. Gücü havada yandı ve birden fazla kişi çıkışa koştu.

“Ne oluyor*Bu*?!” diye haykırdı, Milton'ın ayaklarının altındaki yere bir avuç dolusu altın fırlatarak.

Onu duvara sabitleyen ısı, yalnızca Milton'ın vücudunun üzerinde sürünen, onu duvara yapıştıran ve gözlerinin panikle şişmesine neden olan buzla değiştirilmek üzere düştü.

"Bilmiyorum, yemin ederim onları daha önce hiç görmedim," diye soludu, başını tekrar tekrar sallayarak.

Darius öfkeyle bağırdı, buzlar paramparça oldu ve Milton'ın ayaklarının dibine düşmesine neden oldu ve karnına sağlam bir tekme indirdi.

"Sen bir yalancısın, hırsızsın ve kahrolası bir hainsin!" diye hırladı. “Kendi Evimde kendi halkıma bile güvenemiyorum! Bugünden itibaren sen bir hiçsin.” Darius, sanki öfkesine bile hak vermiyormuş gibi Milton'dan uzaklaştı.

bakışları diğer öğrencilerin üzerinde geziniyor. “Bana kalırsa Milton Hubert dışlanıyor. O alaka taşımaz. O önemli değil. O hiç yok. Eğer benimleyseniz, hepinize onu aynı şekilde görmenizi öneririm.”

Kimse konuşmaya cesaret edemedi ama etrafımdaki başları salladı ve bu insanların davranış biçimlerinden irkildim. Daha beş dakika önce arkadaşım dedikleri birinden uzak durmaya o kadar istekliydiler ki. Hepsi daha büyük, daha kötü, daha acımasız bir ahmak onlara yapmalarını söylediği için.

Darius odanın içinde dolandı ve bir kez daha herkes onun öfkesinin bir sonraki kurbanı olmamak için çaresizce yolundan çekildi.

Sessizlik çöktü ve Milton yerde yattığı yerde inledi. Aslında biraz kötü hissettim; Darius'un bokunu kaybedeceğini biliyordum ama bunun düzeyine pek hazırlıklı değildim. Suçluluk duygusu içime işledi ve parmaklarımı rahatsız bir şekilde birbirine kenetledim.

Üst katta büyük bir çarpma sesi geldi ve birkaç kişi çığlık attı. Gelecek bir sonraki ses, tüm dünyayı yakmaya kararlı bir Ejderhanın yankılanan kükremesiydi.

Pencereden dışarı baktım ve Darius'un gökyüzünde dev bir ateş topu soluyarak var olduğunu gördüm.

Önümdeki canavarın ham, dizginlenemeyen gücü karşısında omurgamdan aşağı bir ürperti indi. Ne yaptığımı öğrenirse, onun Milton Hubert'e hazırladığından daha kötü bir kaderle karşılaşacağımdan emindim. Ama bunun uyandırdığı korkuya rağmen, onu evim dediği yerden kaçarken, hayran kulübünün sarsılmaz sadakatine olan inancı iyice ve gerçekten sarsılırken izlerken, yardım edemedim ama tatminin parıltısında yıkandım. Bana verdi.

Yazık Darius Acrux, bize savaş açmadan önce kiminle uğraştığını anlamalıydın.

Tory, Diego ve Sofia'nın bir araya toplandığı Pitball stadyumuna yöneldim. Hepsi de Dünya Bölgesi'ne giden yola çıkan öğrenciler ve Profesörler deniziyle birlikte ilerledik. Herkes takımımızın lacivert ve gümüş renklerinde giyinmişti ve ilerideki yüksek kubbede bizi neyin beklediğine dair beklenti içimi sardı. Tory, büyük beden bir Pitball gömleğini uyluğunun ortasına sarkan bir düğüm atarak bir elbiseye dönüştürmüştü ve ben de en sevdiğim mavi tulumumun üzerine Pitball ceketimi giymiştim.

Maçtaki heyecanıma küçük bir korku dalgası eşlik etti. Tüm vücudunda mor bir kızarıklık ortaya çıktığında Max'e ne olacaktı? Oyundan çekilmesi ne kadar sürer? Bu fikirle içim çarpık bir memnuniyetle doldu. Onun için çok önemli olan bir şeyi kaybetmek, bize yaptıklarının yanında hiçbir şey olmasa bile ondan intikam almanın mükemmel bir yoluydu. Mirasçılardan ne kadar nefret etsem de intikam için asla birini boğmam. Biz onlar gibi değildik. Ama birinin daha gözden düştüğünü görmeye hazırdım.

"Hey Tory, seks bağımlılığın konusunda sana yardım edecek birine ihtiyacın olursa bana FaeBook'tan PM at!" bir adam bize bağırdı ve ardından arkadaşlarından kısık kahkahalar geldi.

"Bağımlılığım sadece çekici erkeklerle seks yapmayı içeriyor, bu yüzden hayır, teşekkürler!" Tory karşılık verdi, ancak omuzları gergindi ve ben kaşlarımı çattım, bir profesyonel gibi ön plana çıkarsa bile bunun onu derinden etkilediğini biliyordum.

"Onu görmezden gelin," dedi Diego nazikçe, adamın kafasının arkasına dik dik bakarak. Diğer bir arkadaşı arkasını döndü, geri geri yürüdü ve bana asık suratla baktı. "Bak yine bir kuzgunla konuşuyor!" Kendisine ters ters bakan Diego'yu işaret etti.

Dudaklarımı büzdüm ve Tory'ye baktım, ikimiz de bunu kabul etmeyeceğimize zihinsel olarak karar vermiştik. Görünüşlerine bakılırsa son sınıftaydılar, bu yüzden etrafa sihir fırlatmaya başlarsak hiç şansımız kalmazdı.

Bir gün enayiler.

"Üzgünüm Diego," dedim ama o sadece omuz silkti, bugün daha neşeli görünüyordu. sevindim; Hepimiz biraz eğlenmeyi hak ettik.

Büyük arenaya girdik ve öfkem dindi, yerini hızla huşu aldı. Yukarıdaki parlayan gümüş kubbe, sahaya ve tribünlere yönlendirilen bir dizi ışıkla parıldayan yıldızlar gibi parlıyordu. Öğrenciler eğimli koltuklardan ayrılıp devasa alanın daha derinlerine yayılırken, başka bir kalabalık stadyumun diğer ucundan içeri girerken, itilip kakıldık. Kırmızı ve beyaz giyindikleri için Starlight Akademisi'nden olmaları gerektiğini anlayarak geniş sahaya gözlerimi kısarak baktım.

Sahanın kendisi şimdiye kadar gördüğüm hiçbir şeye benzemiyordu. Bir futbol sahası şeklindeydi ama benzerlikler burada sona eriyordu. Her köşede, zirvesinde bir futbol topu büyüklüğünde bir delik bulunan, yaklaşık beş fit yüksekliğinde büyük bir bronz piramit vardı. Sahanın dört köşesindeki çim, Elementlerin renklerine boyandı; mavi, yeşil, kırmızı ve beyaz. Tam ortasında kocaman, dairesel bir bronz levha vardı ve bunun ölü noktası neredeyse üç metre genişliğinde büyük bir çukurdu.

"Bu oyun nasıl çalışıyor?" Sofia'ya gürültü patırtısını sordum.

Yanaklarına çizdiği Z ve A'yı havaya kaldıran heyecanla bana sırıttı. "İlerledikçe açıklayacağım."

"Bayan Vega ve Bayan Vega! Siz ikiniz! Roxa- Tory ve Darcy'yi kastediyorum!"

Döndük, Müdür Nova'yı şık bir elbise ve bir Pitball şapkası içinde öğrenci kalabalığının arasından sıyrılırken bulduk, zorla geçerken bir programla onların kafalarına şaplak attı. "Hadi hadi hadi." Kelimeyi her söylediğinde birine vurdu ve sonunda telaşlı bir gülümsemeyle önümüze geldi. "Göksel Konsey Üyeleri ve diğer prestijli katılımcılar arasında ikinizin de size ayrılmış Pitside koltukları var."

"Teşekkürler ama hayır," dedi Tory hemen.

"Arkadaşlarımızla kalacağız." Sofia ve Diego'ya işaret ettim ve Nova, her yönden onun için bir hayal kırıklığıymış gibi onlara baktı.

"Gerçekten mi?" Nova kaşlarını çattı. "İyi. Gerekirse onları da yanında götür." Nova bizi merdivenlerden ön sıraya götürürken Sofia heyecanla ciyakladı.

Sahanın yanında dizildik ve çimlerin en kenarında hafif bir ışıltı fark ettim. "Bu da ne?" İşaret ettim ve Sofia hemen cevap verdi.

"Kalabalığı yolumuza çıkabilecek herhangi bir haydut büyüden korumak için bir güç alanı."

Ah, bu rahatlatıcı, dedi Tory, içkisini içerken çatıya bakarak.

Kalabalığın sesi sürekli bir heyecanlı gevezelik vızıltısıydı ve Nova bizi öndeki koltuklara ve sahanın mutlak merkezine götürürken bundan tamamen etkilendim.

"Bu harika!" Diego bir çığlık attı ve birkaç koltuğa otururlarken kolunu Sofia'ya doladı. Yanlarına oturmak üzereydik ki Nova

ikimizin de kolundan tuttu ve bizi yukarıdaki sıraya döndürdü; kordon altına alınmış ve koyu renkli cam bir sığınakla kapatılmıştı. İçinde ellerinde süslü içkilerle Göksel Konsey Üyeleri oturuyordu. Seth'in annesi Antonia, Zodiac Academy şapkası takmıştı ve Max'in babası Tiberious, göğsüne Rigel damgalı bir ceket giymişti. Lionel ve Catalina, Pitball kıyafeti giymeyen tek kişilerdi ve onları orada gördüğüme biraz şaşırdım. Beni biraz daha az şaşırtan şey, Lionel'ın uşağının iki metre ötemde bir tepsi buzlu su ve bardaklarla durmasıydı. İfadesi resmiydi ama gözleri sahaya saplanıp duruyordu ve Darius'un oyununa ebeveynlerinden daha çok değer verip vermediğini merak ettim..

Nova varlığımızı duyurdu ve hepsi bize baktı, bazıları diğerlerinden daha coşkuluydu. Lionel'den daha az değil. Nova'nın keskin pençeleri kolumu bıraktığında ve koltuğuma düşebildiğimde minnettardım.

Kırmızı ve beyaz Starlight renklerinde bayrak sallayan kel bir adamın yanında oturarak sıranın biraz daha üstüne çıktı; Diğer akademinin müdürü olduğunu tahmin etmiştim.

Tribünleri dramatik müzik doldurdu, ağır bir davul havada güm güm gümbür gümbür gümbür gümbür gümbürdüyordu. Işıklar kalabalığın üzerinde kararıp tamamen sahaya daralırken dizlerim sallandı.

Davul sesi gittikçe yükseldi, ta ki tek duyabildiğim bu olana kadar, sonra projektörler sahanın ön ortasına düştü ve ritim tanıdık bir dans şarkısına düştü.

Zodiac Akademisi amigolarından büyük bir grup minicik etekler ve kısa üstler giymiş, ponponlarını sallıyor, taklalar atıyor ve taklalar atıyordu. Grubun başında Marguerite'den başkası yoktu ve Kylie ile Jillian'ı pudralı makyajları ve iri oyuncak bebek gözleri arasında fark ettim.

Onlardan hoşlanmamış olabilirim ama kahretsin rutinleri etkileyiciydi. İki kız daha önce hava büyüsüyle neredeyse elli fit havaya fırladı.

mükemmel bir senkronizasyonla aşağı yuvarlanıyor, aşağıdaki bekleyen grup tarafından yakalanmaya hazır. Hepsi saha boyunca dizildi ve Marguerite takla atarak çizgiyi geçti; Ne zaman birinin yanından geçse ponponları mavi ve gümüş rengi alevler alarak kalabalıktan büyük bir uğultu çıkarıyordu. Kendimi tutamayarak alkışlar ve tezahürat yaparken buldum. Göz kamaştırıcıydılar, sihirleri rutinlerini izlemeyi neredeyse inanılmaz kılıyordu.

Marguerite'in tepesinde dengede durduğu, bir bacağını başının üzerine kaldırdığı ve diğer elinin havaya renkli kıvılcımlar fırlattığı devasa bir piramitte sona erdiler.

Zodiac hayranlarından gelen güçlü alkışlarla sahadan ayrıldılar ve hatta Starlight Academy öğrencileri bile coşkuyla alkışladılar.

Sırada Starlight ponpon kızları vardı, kırmızı ve beyaz bir bulanıklık içinde sahaya koşuyorlardı. Kullandıkları sihir, Zodiac takımınınkinden daha uysaldı ama rutinleri de bir o kadar kurnazdı, kızlar her hedefi vuruyordu. Yazan havaya bir kıvılcım yağmuru atarak bitirdiler.*yıldız ışığı*rüzgarda dağılmadan önce birkaç kez parladı.

Tezahürat ekipleri sahanın kenarındaki yerlerine döndüler ve maçın başladığını duyuran davullar bir kez daha çalmaya başladı. Stadyumdaki gerginlik, bir anda tüm duyularımı harekete geçirerek koltuğumda öne doğru oturmamı sağladı. Çimenlerin kokusu, kalabalığın heyecanlı mırıltıları, havadaki basınç.

Sahanın karşı tarafında sert görünümlü bir kadın belirdi ve Starlight ekibinin on üyesini stadyumun altındaki bir geçitten yukarı çıkardı. Üzerinde beyaz basılmış dört Element sembolü olan siyah bir tişört giymişti.

Zodiac Academy öğrencileri alkışladı ama Starlight öğrencileri çılgına döndüler, ayağa kalkıp ellerini birbirine vurdular ve saf enerjiyle takımlarına seslendiler.

Orion yeraltı geçidinde belirdiğinde midem kasıldı ve

diğer koçla aynı siyah takımı giyerek takımımızı dışarı çıkardı. Kaşı gergindi ama ifadesi beklentiyle doluydu, ağzı bana o sahada olmayı ne kadar çok sevdiğini gösterecek şekilde ayarlanmıştı.

Gömleğinin kollarından şişkin pazılarını ve bacaklarının belirgin kaslarını gördüğümde kalbim çılgınca atıyordu.

Bir öğretmeni öptüğüme inanamıyorum.

Kimseye söyleyemediğime inanamıyorum.

Bunu bir daha asla yapamayacağıma inanamıyorum.

Sonunda bakışlarımı arkasındaki on Zodiac oyuncusuna çevirdim, hepsi de Starlight takımının karşısında sıralanmıştı. Dört Mirasçı merkeze yerleştirilmişti ve her iki yanında da Darius'un siyah saçları ve sert yüz hatlarıyla arkadaşı Damian Evergile'ı ve Seth'in çantasından gömleğinin arkasında Larue soyadı yazılı güzel Ashanti'yi tanıdım.

İki Muhafız tamamen gümüş giyinmişti; biri ASS'den sarışın Justin Masters'dı ve diğeri ince dudaklı ve sırtında Badgerville soyadı olan uzun boylu bir kızdı. Takımın son iki üyesi, Earthbacker pozisyonunda oynayan Geraldine (bu ne anlama geliyorsa) ve Waterback pozisyonunda Jones adında biri idi.

"Zaten kafam karıştı," dedim Sofia'yla konuşmak için eğilerek.

"*Kuyu*"diye heyecanla konuştu. "Bir takımda on oyuncu var, iki Pit Bekçisi, Pit'i rakip takımın herhangi bir top almasını engellemek için koruyor. Diğer oyuncuları hatırlamanın en kolay yolu, her Elementten ikişer tane olması, biri savunma oynuyor. diğer takım toptan uzak dururken, diğer takım topu çukura sokmak için hücumda oynar. Örneğin, her takımda iki Dünya oyuncusu vardır. Earthbacker'ımız Geraldine savunma, Caleb ise Earthraider olarak adlandırılan saldırgan Earth oyuncusu.

"Darius nedir?" diye sordu Tory, o sırada Sofia ile konuşmak için öne eğilerek.

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

onu takımın ortasına işaret etti.

“O, Fireshield denen ateşe karşı bir savunma. Yangın suçuna Fireside denir. O işaret etti. "Damian Evergile oynuyor ama normalde Milton Hubert." Değiştirilmiş olması gerektiğini söylemek için bize baktı ve sırıtarak dudağımı ısırdım.

Beyazlar içinde bir kadın hakem, kolunun altında büyük, metal bir topla koşarak sahaya çıktı.

Tory canlandı. "Ah, bu benim Bağlantım, Profesör Prestos."

Bacakları şortunun altında koyu bir bronzluktaydı ve dönüp kalabalığa bir göz atıp parmaklarını yüksek at kuyruğuna doladığında ne kadar güzel olduğunu fark ettim.

"İrtibat derslerine gidiyor musun?" dalga geçtim

“Esas olarak e-posta yoluyla çalışan bir anlaşmamız var. Orion'la denemelisin, bakalım seni onlardan kurtaracak mı," dedi neşeyle.

Sözleriyle ağzım kurudu. "Pekala... bana asla izin vermezdi."*Ve onları durdurmak istemiyorum.*

"Belki de sormalısın."

"Hayır," dedim, ona el sallayarak ve omuz silkti, kibritle yüzleşmek için geri döndü.

Belki de onlardan kurtulmaya çalışmalıyım. Bir odada yalnız kaldığımızda ne kadar garip olacak? Ve kendimi o dünyayı sarsan öpücüğü düşünmekten nasıl alıkoyacağım?

Aman Tanrım. Bununla başa çıkmaya hazır olsam iyi olur.

Orion ve Starlight koçu el sıkıştı ve her ikisi de takımlarıyla konuşurken, bazılarının sırtını sıvazladıktan sonra koltukların ayrılmış alanında bize katılmak için koşarken içim delicesine bulandı.

Orion'un gözleri yarım saniyeliğine üzerime düştükten sonra ters yöne ateş etti ve midem paramparça oldu. Nova ile birkaç koltuk oturdu

ve derin bir nefes alarak biraz rahatladım.

Prestos iki takım arasında hareket etti, ortasında durdu ve topu aralarına koydu. Çukur onların yaklaşık yirmi metre ilerisindeydi ve ilk golü kimin atacağını merak ederken parmaklarımı kıvırdım. Heirs'tan nefret etsem de, yine de takımımızın kazandığını görmek istiyordum.

Haydi Burç.

Gözümü Max'in üzerinde tuttum, onun ayaktan ayağa geçtiğini, ensesini, sonra karnını, kalçasını ovuşturduğunu fark ettim. Seth ondan sadece birkaç adım ötedeydi, saçları topuz yapılmıştı ve sırtında soyadının üzerinde gümüş harflerle Airstriker yazıyordu. Başını kaşımak için elini kaldırıp durdu, sonra parmaklarını kıvırdı ve yapmayı reddederek yanlarında topladı. Caleb, sahadaki yoğun projektörlerin altında parıldayan kasıklarını gizlice ovuşturuyordu. Ve Darius, çenesini dişini kırma tehlikesiyle karşı karşıya kalacak kadar sıkarken, Milton Hubert'e olan öfkesini biraz olsun aşmamışa benziyordu.

O da dağılırken Tory ile aynı bakışı paylaşarak kıkırdamaya başladım.

"Takım Kaptanları, öne çıkın!" Prestos talimat verdi ve sesi, takmış olması gereken bir mikrofondan stadyumda yankılandı.

Tüm kalabalığa gergin bir sessizlik çöktü ve Darius, Zodiac'ın yanından çıkıp yırtık vücudu ve koyu yeşil gözleri olan uzun boylu bir adam onu karşılamak için öne çıktığında tüm vücudum gerginlikle düğümlendi.

Prestos, dudaklarına bir ıslık çalarak çukurun kenarına doğru koştu. Yukarıda, beş dakikadan geri saymaya hazırlanırken sihirle parıldayan devasa bir zamanlayıcı belirdi.*hepsi bu muydu?*

Sofia'dan daha fazla bilgi istememe fırsat kalmadan, Prestos'un düdüğü öttü ve Darius, Starlight Kaptanı'nın suratına bir yumruk indirdi. Yanlara doğru yalpalarken, gömleğinin arkasında Earthraider pozisyonunun yanında Quentin adını gördüm.

"Aman Tanrım," diye nefesim kesildi, Darius topu almak için hamle yaparken çenesine bir diz geldi. Darius hazırdı, tüm stadyum cesaret verici bir şekilde haykırırken geriye doğru sendeledi ve bir tekme attı.

Quentin darbeyi midesine indirdi, tökezleyerek uzaklaştı ve Darius oldukça ağır görünen topu yakaladı. Elinde olduğu an, iki takım ileri atıldı. Geraldine sanki savaşa giriyormuş gibi kükredi, Starlight ekibinin ayaklarının altındaki zemini sihirli bir şekilde yırttı ve onlar da Darius'u ele geçiremeyecek şekilde çılgınca tökezlediler. Dört Bekçi etrafında toplanırken, Çukur'a doğru bir kestirme yol yaptı.

"Devam et!" Orion sağımdan kükredi ve etrafımızda gittikçe daha fazla insan ayağa kalktıkça ayağa kalktı.

Darius, kendisiyle Çukur arasındaki zemini yutarak ilerliyordu. Başaracaktı. O tam öndeydi ve Zodiac savunmasının geri kalanı, Starlight'ın ekip üyelerini şiddetli müdahaleler, ateş patlamaları, hava akımları ile yere indiriyordu.

Bir sarmaşık fırladı ve Darius'u bacağından yakaladı ve düşerken döndü ve tüm gücüyle topu gökyüzüne fırlattı. İleriye doğru itmek için bir ateş patlaması gönderdi ve çarpışma rotasındaki bir meteor gibi iki takıma doğru basamaklı bir şekilde gönderdi.

Seth, bir hava itişiyle iki takımın üzerine atladı, ama Starlight Hava Saldırıcısı da aynı fikre sahipti, onun yanında uçuyordu. Birbirlerine çarparak sertçe yere çarptılar ve Seth hiç tereddüt etmeden ona vahşi yumruklar atmaya başladı. Dizini göğsüne bastırdı ve onu olduğu yerde tuttu.

"Dışardın, Cubin!" Prestos bağırdı ve sesi tüm stadyumda yankılandı.

Starlight Airstriker, sahadan topallayarak yedek takım üyelerinin oturduğu bir banka geldi.

Gözlerim tekrar maça döndü ve Starlight'tan Earthbacker artık topa sahipti ve merkezdeki Pit için yarışıyordu.

Max onu bir su darbesiyle bir kenara devirmeye çalıştı, ama yeterince iyi fırlatamadan tökezleyerek durdu, boynuna yapıştı ve deli gibi sürttü. "Ahhh yanıyor!"

Tory ve ben, derisinin şiddetli mor lekelerle lekelendiğini fark ettiğimde kahkahalara boğulduk. "Ahhh!"

Rigel! Neler oluyor? Orion böğürdü ve BUZZZZZZZZ, Starlight'ın topu Çukur'a atacağını anons etti.

Tribünlerin üzerinde bir çetele yandı ve Starlight'ın bir sayı attığını, ancak ardından yanında kırmızı sözcüklerin yanıp söndüğünü gösterdi.

Kabin ÇIKIŞ = -1 puan.

Puanlar sıfıra döndü ve Starlight kalabalığı topluca inledi. Saat beş

dakikaya sıfırlandı ve takımlar ayrıldı, böylece Gardiyanlar hala Pit'i çalarken dört Elemental köşesi arasına dağıldılar.

"Şimdi ne olacak?" Sofia'ya sordum.

“Şimdi ikinci raunt. Her tur beş dakika sürer. Bir saat sonra devre arası olacak ve son bir saat oynayacaklar. Sadece izleyin, ciddi şekilde yoğunlaşmak üzere.” Sahanın dört köşesini işaret etti. "Her turda oyunda sadece bir top var, dört Element Çeyrekinden sahaya rastgele atılacak. Bir Ateş Topu kavurucu sıcak, bir Dünya Topu çok ağır, bir Hava Topu hafif ve çatıya doğru fırlatılacak ve bir Su Topu dokunulamayacak kadar donuyor. Beş dakika dolmadan Pit'te kimse topu bulamazsa -*Boom*!” Elleriyle bir patlama taklidi yaptı ve ağzım açık kaldı.

Tory, "Lanet olsun," diye soludu ve ben de buna tamamen katılarak başımı salladım.

“Top, patlamadan hemen önce de dahil olmak üzere oyunun herhangi bir noktasında düşürülürse, takım beş puan kaybeder. Yani o sahadaki herkes, patlarsa alacağı yaralanmalara hazırlıklı," diye açıkladı Sofia.

"Bu delilik," diye nefes verdim.

"Hayır." Diego gözlerinde manik bir parıltıyla sandalyesinden öne doğru eğildi. "Bu Pitball."

Prestos düdüğü dudaklarına kaldırırken ve ikinci raunt başlamak üzereyken, bir ayaktan diğerine Zıpladım. Hareketlerini engellemeye hazırlanırken diğer takımın Su Muhafızlarına baktım. Bir kız için iriydi ama benim hâlâ onda en az altmış pound vardı ve top bizim Mahallemizdeki Water Hole'dan dışarı atılırsa bu avantajı onunla mücadele etmek için kullanacaktım.

Düdük çaldı ve onun yerine Hava Deliği'nden top fırladı, Seth topun peşinden atlayıp hava büyüsüyle kendini daha yükseğe fırlatırken tepedeki gümüş kubbeye doğru hızla yükseldi.

Olabildiğince hızlı koşmaya başladım, Starlight Su Sırtı bir süre ayak uydurdu, ta ki ben yüzüne bir dirsek atıp onu arkamdaki çamurda yuvarlayana kadar.

Gözüm topa dikilmişti ama koşarken şortumun kumaşı bacaklarımın arasında toplanıyordu ve yanan taşaklarıma hücum ederken birden iki büklüm oldum.

"Ne yapıyorsun Rigel?!" Orion sahanın kenarından bağırdı ama sol testisimdeki yakıcı ağrıdan neredeyse kör olmuştum.

Bir an yeni doğmuş bir bebek gibi uludum, sonra zihnim berraklaşarak su büyümü çektim ve yanığı temizlemek için şortuma su bastım.

Kendimi kızdırmış gibi görünüyordum ama işe yaradı. Benim için bir rahatlama anı geldiğinde, suyu tüm vücuduma süpürdüm ve memnuniyetle iç çektim. Cildimdeki alevleri tamamen söndürmemişti ama kesinlikle gerginliğini almıştı.

Caleb'in kolunun altında hafif Airball ve yüzünde kararlı bir hırıltı ile orta sahada hızla koştuğunu görmek için yukarı baktım. Starlight oyuncuları onu durdurmak için yarışıyorlardı ama oyunda kullanamadığı Vampir hızı olmadan bile çocuk hızlı doğdu.

"Eve götür Cal!" Çukur'un etrafındaki sihirsiz bölgeden çıkma hatası yaptığı için ona en yakın Yıldız Işığı Çukuru Bekçisi'ne bir su jeti fırlatırken kollarımı iki yana açarak bağırdım.

Ağır ayak sesleri Starlight Waterback'in gelişini, o bana saldırmadan üç saniye önce duyurdu ve omzunu karnıma atarak ciğerlerimden havayı boşaltırken homurdandım.

Kendimi desteklemek için geri çekildim ama ayağım yanığı bastırmaya çalışırken oluşturduğum kendi lanet su birikintimin çamurunda kaydı.

Botum altımda büküldü, ağırlığı beni anında yerinden çıkardı ve ben de onun altına sert bir şekilde düştüm.

Bir hava patlamasıyla onu üstümden atmaya niyetliydim ama sırtım yere sıkıca bastırıldığında, yanık bir kez daha etime yayıldı ve gözlerimin önünde yıldızlar patlarken bağırdım. Büyüme konsantre olamadım ve canımı acıtacak kadar uzun bir süre beni çamura yapıştırdı.

Bir ıslık çaldı ve ardından en korkunç sözler duyuldu. Rigel! Çıktınız!”

Waterback, ben daha ayağa kalkamadan gitmişti ve yüksek sesle küfrettim.

Caleb'in topu eve attığını görmek için tam zamanında geriye baktım ama benim için kaybettiğimiz puana rağmen, yine de puan alamadan bizi berabere bıraktı.

Oyuna dönmeden önce ikinci turda oturmak zorunda kaldığım için kıçım yedek kulübesine çarptı ama döndüğü anda havladım, baskı kıç yanaklarımın cehennem ateşiyle yanmasına neden olduğu için tekrar dikleştim.

Solumdan karanlık bir gölge bana doğru fırladı ve ben daha gözümü kırpamadan Orion yüzümdeydi.

"Orada ne halt oynuyorsun?" diye hırladı, gömleğimin önünü kavradı ve beni onunla burun buruna çekti.

"Ah, kahretsin!" Tutuşu sırtımdaki yanmayı artırırken ağladım. "Birisi lanet olası kitime bir şey yapmış!"

Ona cildimdeki mor izleri göstermek için gömleğimi kaldırdım ve beni iyileştirmek için uzanmadan önce bana bakarken gözleri kısıldı.

Karnıma bastırırken avucundan yeşil bir ışık kaydı ama işe yaramadı, yanma devam etti.

Orion elini geri çekerken dişlerinin arasından tısladı ve kendi su büyüsünün patlamasıyla çabucak yıkadı.

"Kötü kokuyorsun," dedi elini sallarken. "Bu Griffin boku." "Ne?!" Ben

ağladım. Yanıyor olmama şaşmamalı, o şey neredeyse zehirliydi. "O Starlight pislikleri beni sabote etmiş olmalı!"

“Eh, suçlamalar savurmaya başlayamayacağınızı kanıtlayamazsanız. Bu kızarıklığın tek tedavisi, Uranüs Revirinden almanız gereken bir iksirle yıkanmaktır. Seni oyundan çekiyorum-”

"Hayır," diye homurdandım o aramayı resmileştirmeden önce. "Babam beni oynarken izlemeye geldi." Bakışlarım, babamın endişeyle üzerimde olduğu tribünlere kaydı. Arkasında üvey annem de izliyordu ve dünyadan saklasa da beni görmekten aldığı zevki görebiliyordum.

hata. Buna izin veremezdim.

Orion, "Oynamaya devam edeceksen, o zaman içine çekmelisin," diye talep etti. "Oyuna girin, acının üstesinden gelin." En sevdiği slogan hiç bu kadar gerçekçi gelmemişti.

"Ben varım," diye homurdandım, düşüncelerimi sürekli yanmadan uzaklaştırmaya zorlayarak. Sahaya tam zamanında baktığımda, yan tarafına Caleb'in adının karalandığı ve açık kıçını işaret eden bir okla Starlight kalabalığının üzerinde yüzen şişme bir Pegasus seks oyuncağı gördüm.

Cal da bunu fark etti ve atışını beceremedi, topu Darius'a pas verirken nişan aldı ve Darius topu kurtarmaya çalıştı. Parmak uçları topa dokundu ama Starlight Hava Muhafızı topa şiddetli bir rüzgar fırlattı ve topa ıslak bir gümbürtüyle yere düştü.

Çetele Zodiac'a -5 puan vererek aydınlandığında ve Starlight kalabalığı çıldırdığında dudaklarım korkuyla aralandı.

Darius topu kaptı ve Seth'e bağlamayı başardı, Seth topu Pit'e attı ama bu bizi sadece -4'e getirdi.

"Neler oluyor?" Orion inanamayarak mırıldandı.

Oyun dışı kalma sürem dolmuştu, bu yüzden tek kelime etmeden bir sonraki topu beklemek için sahaya geri döndüm. Kıç yanaklarıma iyice yerleşmiş olan yakıcı ıstırabı görmezden gelmeye çalışarak bir ayaktan diğerine geçtim.

Düdük çaldı, Ateş Çukuru'ndan yanan bir top fırladı ve oyun bir kez daha başladı. Sadece sonuna kadar yolumu zorlamak zorunda kaldım.

Maçı gözlerim kocaman açılmış, kahkahalarım boğazımda köpürerek İZLEDİM. Sanki Mirasçıların tamamen parçalanışını izlemek günümü geçirmem için yeterli değilmiş gibi, Lionel Acrux'a ve Göksel Konsey'in geri kalanının da aşağılanmaya yenik düşmesine en ön sıradan oturdum. Çok iyiydi. Fazla şiirsel.

ah tatlı adalet

Ve bu hafif işkence şekli gerçekten sadece utanç verici olsa da, yine de kendimi yeniden güçlü hissetmem için iyi bir yol kat etti. Bana ve Darcy'ye yaşattıklarından sonra bu, bu pisliklerin hak ettiklerinin en küçüğüydü ve tattıkları karma yemeğin tadını çıkardıklarını umuyordum.

Darcy'nin dudaklarından bir kahkaha döküldü ve bakışlarını takip ederek Seth'in sanki orada bir dağ gelinciği kaybetmiş gibi kıçını kaşıdığını gördüm. Ben de gülmekten kendimi alamadım ve buna karşılık Meclis Üyelerinin bana kazandırdığı ölümcül bakışları hissedebiliyordum. Yüzleri, bugün burada temsil ettikleri hali vakti yerinde, gururlu ebeveynlerin mükemmel maskeleriydi ama duruşlarındaki gerginlik gerçek hikayeyi anlatıyordu. Burada sergilenen gösteriden utandılar. İtibar, onlar gibi insanlar için her şeydi ve bir

Tüm kameramanlar ve muhabirler, değerli Mirasçıları komployu kaybediyordu.

Hızlı ayak sesleri dikkatimi arkamdaki sıraya çekti ve bir an için kafamı oyundan çevirdiğimde, kalabalığın arasına sıkışıp Müdür Nova'ya seslenen Washer'ı gördüm.

Müdür, ona yaklaşırken sinirli bir şekilde döndü ve kalabalığın arasından duyulmak için bağırarak sözlerinin bana taşınmasına izin verdi.

"Kartlar bana bir vizyon verdi Müdire!" dedi acilen, gözleri şişip beyazlarını çok fazla açığa vururken sesindeki her zamanki şehvet düşkünü ton bir kez olsun kayboldu.

Darcy'ye dikkatini çekmesi için dirsek attım ve o da dinlemek için başını eğdi.

"Şimdi değil Washer," dedi Nova, Starlight Akademisi Müdürü merakla etrafına bakarken onu geçiştirmeye çalıştı.

"Ama terör, ateş ve ölüm vardı!" Washer ısrar etti, sesi son kelimede titriyordu. "Burası güvenli değil, burası işaretlendi-"

"Oyunu kaybetmenin bir yolunu mu bulmaya çalışıyorsun?" Starlight Akademisi Müdürü, Nova'nın kaşları endişeyle düşerken alay etti. "Sadece Starlight'ın kazanacağını gördüğün için mi?"

Washer'ın gözleri korkudan çılgına dönmüştü ama Nova'nın yanakları diğer Müdür'ün imasıyla alev alev yanıyordu. "Kesinlikle hayır," diye tersledi. "Bugünle ilgili başka hiçbir tahminde bulunulmadı ve dürüst olalım, geçmişte çok yanlış tahminlerde bulundunuz, değil mi Profesör Washer? Yeğeninin doğum gününde bir Nemea Aslanı tarafından yeneceğine ikna olduğun zamanı hatırlıyor musun?

Washer, "Bu farklıydı," diye yalvardı.

"Ya da Profesör Perseus'a Feonik Veba'ya yakalanacağını söylediğin zaman mı? Bir hafta işe gelmedi!”

"Biliyorum ama-"

"Bunu seninle tartışacağım*sonrasında*Maç sona erdi, Profesör Washer," dedi kararlı bir şekilde.

"Ama ben-"

"Yeter, oyunla daha fazla dikkatimi dağıtmayacağım," diye emretti.

Washer sanki ona vurmuş gibi geri çekildi ve o uzaklaşmaya başlarken bakışları kız kardeşimle benim üzerimizdeydi. Kalabalık onu yutamadan bize tek bir kelime söyledi ve tüylerimi diken diken etti.

Koşmak.

Darcy ile dolu dolu bir bakış attım. "Gerçekten bir şeyler bildiğini düşünüyor musun?" Burada bir şeylerin korkunç bir şekilde ters gitmek üzere olduğuna dair bir işaret bulmak için etrafa bakınarak nefes aldım.

"Bilmiyorum," dedi yavaşça. "Ama sık sık yanlış tahminlerde bulunuyor gibi görünüyor."

Ona omuz silktim. İkimiz hakkında daha şüpheci olduğumu ikimiz de biliyorduk ve eğer Nova acilen kaçma ihtiyacı hissetmiyorsa, o zaman belki de endişelenecek bir şey yoktu. Zaten etrafımız bu kadar insanla çevriliyken bir şey olma ihtimali neydi?

Ben daha fazla düşünemeden, sahayı ezip geçen bir gergedan gibi hücum eden ve diğer takımın bir üyesine o kadar sert bir şekilde müdahale eden Darius'a takıldım ki bir şeyin çatırdadığını duydum.

Starlight oyuncusu yerde inlerken Darius topu ondan kaptı ve bir torpido gücüyle sahaya fırlatırken nefesim boğazımda takıldı.

Starlight oyuncusu ayağa kalkamayınca bir zamanlayıcı geri sayım yapıyordu ve Darius arkasına bakmadan ondan hızla uzaklaştı. Bunun oyunun bir parçası olduğunu biliyordum ama delicesine acımasızdı. Tamamen dürüst olmama rağmen,

Hepsinin böyle dövüşmesini izlemek ve kaybederken bile yaydıkları gücü görmek de çok sıcaktı.

Darius benden uzaklaşırken kasları şiddetli bir şekilde kasıldı ve kendimi onun çamurla kaplı bacaklarına bakarken buldum ve bir şekilde bu yüzden daha iyi görünüyordu.

"Olef, Çıktın!" Prestos bağırdı ama Starlight oyuncusu hala hareket etmedi. Bir çift sağlık görevlisi sahaya koştu ve onu hızlı bir şekilde inceledi.

"Sırtı kırıldı!" diye bağırdı içlerinden biri. "Bu uzun bir iyileşme süreci, molası dolduğunda bir denizaltı çağırın."

Dudaklarım aralandı, şok içinde baktım ve duyduklarıma tam olarak inanamadım.

"Az önce Darius'un o adamın belini kırdığını mı söyledi?" İnanamayarak sordum.

"Oynarken aldığın risk bu," dedi Orion, koltuğunu geri kazanmak için yanımdan geçerken karanlık bir şekilde.

Darcy bana kaşlarını kaldırdı ve ben de bakışlarımı maça çevirdim, tam da Geraldine sahayı kıvranan bir toprak büyüsü gümbürtüsüyle yırtıp Starlight Waterguard'ı yere düşürüp onu topu düşürmeye zorlarken. Starlight puan tahtasında büyük bir -5 parladı ve arkadaşımı alkışlamak için heyecanla koltuğumdan fırladım.

"Geraldine'e git!" Çığlık attım ve bir şekilde beni duymayı başarırken bana gülümsedi.

Seth kafasını kaşıyarak dikkati dağılırken yanında top kendisine atılırken neredeyse topu ıskalıyordu. Bir hava büyüsüyle onu alt etmeyi başardı ve tepemizdeki zamanlayıcı on saniyeye düşerken Çukur'a doğru koşmaya başladı.

Kalabalık geri saymaya başladı, “Dokuz! Sekiz! Yedi-"

Seth havaya sıçradı ve sihriyle kendini ileri doğru itti ama karşı takımdaki iki hava Elementali karşı koymak için kendi sihirlerini kullandı.

o.

"Üç! İki-"

Seth itici gücüne daha fazla güç verirken dişlerini gıcırdattı ama zamanı kalmamıştı.

Kollarındaki top, kafasını geriye fırlatan ve onu gökyüzünden aşağı yuvarlayan bir saf hava patlamasıyla patladı. Kalabalığın üzerine sertçe yere vurdu.*oooohed* hayal kırıklığı içinde. Ölü olup olmadığını merak ederek çamurda yüzüstü yatan vücuduna bakarken tam üç saniye boyunca kalbim hiç atmadı.

Seth öksürdü ve tam Darius ona elini uzatır gibi görünüp oturur pozisyona geldi. Kafasını temizlemek için salladı ve kaşlarım saç çizgime kadar yükseldi.

"Bu oyun çılgınca," diye nefes verdi Darcy, gözleri oyunun heyecanıyla kocaman açılmıştı. "Sanırım onu seviyorum," diye kabul ettim.

"Dışarıda NELER OLUYOR ?!" Kükredim, saf öfke erimiş plastik gibi vücudumdan akıyordu.

Devre arasıydı ve takım soyunma odasında önümde bir bankta oturuyordu, çoktan yenilmiş görünüyorlardı. Caleb yüzünü ellerinin arasına alırken diğer üç Mirasçı, 'Bir attan BJ mi aldın?' sloganlarının ardından onu teselli etmeye çalıştı. Kıçına boynuz mu takıldı?' onu stadyumdan kovalamıştı.

Max yumrulu, mor tenini okşuyordu ve Seth kafasını kaşımaya devam ediyordu ve açıkçası, cehennem gibi paramparça oluyorlardı.

Kimse bana cevap vermedi. Gerçekten şaşırtıcı.

“Starlight Academy ikinci sınıf bir takım. Sen*seçkinler*. Annen baban o kadar da zor kazanılmamış paralarını boş yere buraya saçmıyorlar!”

Sessizlik.

"BANA CEVAP VER!" diye bağırdım.

Geraldine Grus bana bakarken titredi. "Acı çeken sosisler, Koç. Daha iyisini yapacağız, eminim yapabiliriz, eğer hepimiz-”

"Sessiz ol," diye emrettim ve itaatkar bir şekilde başını salladı. Onu işaret ettim. “*Sen* orada kıçını çalıştıran tek oyuncu sensin. Ve olman gerekiyordu

savunma oynamak, Çukurları puanlamak değil. Diğer ekip üyelerine baktım. "Grus orada bütün boşluğunu alıyor. Bu maçı kazanamazsanız sezona ligin en altında başlayacaksınız ve maçlar buradan sonra daha da zorlaşacak. Starlight'ı bu kadar erken çektiğin için şanslısın, bu maç çocuk oyuncağı olmalı!"

Tekrar Heirs'e baktım, Max inleyip vücudunu tırmalarken çenem kasıldı ve Seth elini omzuna koyarken Caleb hâlâ başını kaldırmadı. Darius, sanki yemek tabağına sıçmış gibi karşıdaki duvara dik dik bakıyordu.

Siz dördünüz. Yukarı. Şimdi," diye emrettim.

Topuklarını sürükleyerek bana doğru ilerlediler ve ben onların suratsız görüntüsüne başımı salladım.

Caleb'i çenesinin altından dürterek bana bakmasını sağladım. "Altair, kalabalığın ne düşündüğünü boş ver. Cüce cinlerle esaret içinde olman umurumda değil, bu boku sahadan çıkar, anladın mı?

Ağır bir nefes aldı ve ardından başını salladı. "Anladım," dedi biraz daha hevesle.

Rigel. Max'e parmaklarımı şaklattım ve bana yaklaştı, gömleğini kaldırarak artık neredeyse tüm vücudunu kaplayan kabarık mor döküntüyü bana gösterdi.

"Kahretsin, daha da kötüye gidiyor." Alçak bir ıslık çaldım.

"Onu iyileştirmek işe yaramıyor," diye inledi. "Uranüs Revirine gitmem gerek-" Ekibin

geri kalanı gülmeye başladı ve Max başını öne eğdiğinde onları susturmak için onlara ters ters baktım.

"Pekala, bu senin kararın. Seni başka biri yerine koyabilirim," dedim, gözlerimin içine bakmasını sağlamak için ensesini avuçlayarak. "Ama bana yardım et Rigel, eğer kalmayı seçersen ve az önce ilk yarıda tanık olduğum iplerdeki bok gibi oynarsan, bu düşüncesizliğin lanet olası dönemin geri kalanında da sürmesini sağlayacağım, anladın mı?"

"Evet efendim. Oynamaya devam etmek istiyorum," diye mırıldandı ve onu serbest bırakıp kaptım.

Seth'i yakasından tutup kendine çekti. Ona karşı diğerlerinden belki yüzde bir daha serttim. Ama Blue'nun saçını kesmişti ve ben bunu affedemezdim. Hikayenin sonu.

Elimi erkek topuzuna doladım ve alnımı onunkine bastırdım. "Bir sorunumuz mu var Capella?"

"Hayır," diye homurdandı.

"O zaman neden dört bin kişinin önünde vücudunun her köşesini, her köşesini, her lanet deliğini kaşıyorsun?" Şakağımın bir yerinde bir damar patlıyordu ve kalbim göğüs kafesime o kadar güçlü bir şekilde çarpıyordu ki bu gerçek bir endişeydi. Belki de bu galibiyete onlardan daha çok ihtiyacım vardı. Belki de Solarian Pitball Ligi'nde oynama şansını kaybetmiş bir adamın çaresiz tutkusuyla hareket etmemişlerdi. Ama bana yardım et, Zodiac Academy Pitball Takımı için oynadığım ya da koçluk yaptığım onca yıl boyunca hiçbir turnuvada sonuncu olmadık. O yüzden bu yıl başlamayacaktık.

"Pirelerim var!" Seth yakındı ve içgüdüsel olarak onu kendimden uzaklaştırdım. Dizlerinin üzerine çöktü ve görünüşe göre sinir krizinin ortasında bacaklarıma sarıldı. “Sürüm benimle yatmayacak, benimle koşmayacak ya da benimle vakit geçirmeyecek ve ben yalnız kalmaya niyetli değilim. Ve çok kaşınıyor, Profesör!" Bana çaresizce baktı ve ben de ona kaşlarımı çatarak onu bacaklarımdan silkeledim.*bu acınası*.

"Uyanmak. Onurunuzu yanınızda getirmeye çalışın. Akademideki her Kurtadam gelecek hafta pire batacak. Öyleyse, o zamana kadar em. Rigel'a verdiğim seçeneğin aynısını sana da vereceğim. Var mısın, yok musun?”

Onlardan güç alıyormuş gibi arkadaşlarına baktı. "Ben varım," diye içini çekti. "Daha iyisini yapacağım."

"İyi." Omzuna aşırı sert bir tokat attım, bu yüzden öne doğru tökezledi ve bunun bir ilgisi olduğu gerçeğini kabul etmemeye çalıştım.

Darcy ile. Çünkü olmadı, kahretsin.

"Darius." Onu işaret ettim ve yüzündeki kaş çatma kadar kara çamura bulanmış halde bana doğru ilerledi.

"Kafana ne girdi?" Diye sordum, diğerlerine göre daha yumuşaktım.

Kocaman omuzlarını silkti ve ben de tek kaşımı kaldırarak oyunu bırakmasını bekledim.

"Lanet olası Milton Hubert," diye çıkıştı. "Odama giren, eşyalarımı çalan ve kahrolası odamı yakan oydu. Arkadaşım olması gerekiyordu."

Yıldızlar adına, tüm bu sorunlar daha kötü bir zamanda meydana gelebilir miydi? Derin bir iç çektim. "Emin misin?" Birdenbire şunu fark ettim ki, eğer bunu Hubert yapmış olsaydı, aradığımız hançer onda olabilirdi. Ama tüm öğrencilerin odalarını aramıştım... nereye saklamış olabilirdi?-*Kahretsin, şu anda bunu düşünemiyorum.*

"Evet," diye hırladı Darius. "Eminim. Adam önümde altın yüzüklerden birini takma küstahlığını gösterdi."

"Bu aptalca görünüyor," diye yorum yaptım.

"O tam olarak en parlak kıvılcım değil." Darius, dişleri hâlâ kenetlenmiş olmasına rağmen omuz silkti.

"Peki." Bir elimi omzuna koydum. "Bunu son yarı için bir kenara bırakmanı istiyorum. O zaman istersen, daha sonra tam bir Ejder pisliği yapabilirsin. Hatta bir alev püskürtücü bile getireceğim ve geri döndüğümüzden emin olmak için yapmana yardım edeceğim.*Her*çaldığı eşya. Ama arkadaşlarının şu anda sana ihtiyacı var. Onlara bakmak." Max'in pişiğine sanki bu hiç yardımcı olacakmış gibi ıslak tuvalet kağıdı yapıştıran Seth'e ve hangi büyüyü yapmaya çalışırsa çalışsın kasıklarına yapışmış olan simi silen Caleb'e işaret ettim. Acınasıydı.

"Sana ihtiyaçları var, dostum." Darius'u biraz salladım ve başını salladı, sanki

sonunda gör. Arkadaşlarının yanına gitmek için harekete geçti ve o geldiğinde onlar umutla baktılar.

"Doğru takım." Dikkatlerini çekmek için ellerimi çırptım. "Oraya git ve sana yaptırıldığı gibi Starlight Academy'yi yok et. En iyiler tarafından eğitildin, o yüzden en iyisi ol." Sıralanırken çoğuna baktım. Mirasçılar saflarını yükselttiler, birbirlerinin omuzlarına vurdular ama bazıları hâlâ perişan görünüyordu.

Stadyumdaki kalabalıktan tanıdık bir ilahi yükseldi ve içim umutla doldu.*Mükemmel zamanlama!*

"Mirasçıları korkutamazsın, Mirasçıların umurunda değil. Mirasçıları korkutamazsın, Mirasçıların umurunda değil!"

Ashanti Larue'nin Seth'ten uzak durduğunu fark etsem de ekibin geri kalanı ilahiyi aldı, bir araya toplandılar ve kollarını bir daire şeklinde omuzlarında kenetlediler. Mirasçılar kısa süre sonra yukarı ve aşağı zıplayarak ve yumruklarını pompalayarak katıldı.

Kollarımı kavuşturup gülümseyerek izledim. Komik olan şuydu ki, bu ilahi şimdiye kadar duyduğum en büyük yalandı. Çünkü onları tanıdığım onca yıl boyunca Göksel Mirasçıları hiç bu kadar sarsılmış görmemiştim.

YARIM SÜRE bittiğinde, bir araya toplanıp lanet olası dünyanın krallarıymışız gibi sahaya geri döndük. Öfke hâlâ içimde dolanıyordu, sıcak ve acıydı ama beni yeniden yönetmesine izin veremezdim; Bunu bu maça yönlendirmek zorunda kaldım.

On sekiz puan gerideydik. *18!* Daha önce ikinci yarıya bu kadar dezavantajlı gireceğimizi düşünmemiştim. Kahretsin, ikinci yarıya dezavantajlı bir şekilde gireceğimizden hiç emin değildim.

Diğer takım çoktan sahaya geri dönmüştü. İkinci yarının başlamasına daha on dakika vardı ve bu süreyi seyirciyi kızdırmakla geçiriyorlardı.

Sağımda, Starlight öğrencileri hâlâ Cal'in bir Pegasus'la takıldığı hakkında bir şarkı mırıldanıyorlardı ve ben arkadaşıma bakarken dişlerimi gıcırdattım.

Soyunma odasında boyun eğdiği zayıflık anı yerini soğuk, sert bir öfkeye bırakmıştı ve bakışlarında zehirli bir ifadeyle Starlight tribünlerine dik dik baktı. Şimdi, aralarında ileri geri sürüklenen dört büyük Pegasus seks bebeği vardı ve birinin üzerine kendi adımı, diğer ikisinde de Seth ve Max'in karalanmış olduğunu görünce kaşlarımı çattım.

Zodiac kalabalığı, "Mirasçılar umursamıyor!" diye bir koro daha kükredi. ve o an bunun kahrolası gerçek olmasını diledim. Daha önce hiç bu tür bir alay etme deneyimi yaşamamıştım. Elbette, hakkımızda birden fazla skandal ya da kırıcı hikaye basılmıştı ama daha önce hiç bu tür bir tacize katlanmak ve dinlemek zorunda kalmamıştık.

İnsanları sayısız kez bu tür aşağılamalara maruz bıraktığımı düşündüm ve yarım saniye boyunca aklım Vega Twins'e ve Lance'in Roxy'yi o havuzdan çıkardıktan sonra nasıl göründüklerine takıldı. Ama bu aynı değildi. İD*vardı*bunu yapmak için. Bu Solaria'nın iyiliği içindi ve kafamın içindeki bu gerçeği intikamla sorgulamaya çalışan küçük sesi bastırdım.

Takım arkadaşlarıma bakmak için döndüm ama konuşurken gözlerim gerçekten diğer Mirasçıların üzerindeydi.

"Gücün nasıl gidiyor? Bu devrede onları sihrimizle parçalamalıyız," dedim, benimkini değerlendirmek için içime uzandım. Maçın başından beri sihir kullanıyor olmama rağmen, özellikle devre arasında soyunma odalarına getirdiğim altın kesesiyle oturduktan sonra, içimdeki güç kuyusu hala şiddetle yanıyordu.

Seth, Dörtte üçü doluyum, dedi. Tekrar kaşıma dürtüsüne karşı savaşırken elleri iki yanında yumruk olmuştu. Ayın altında koşma ihtiyacı nedeniyle devre arasında sihrini tazeleyemeyen tek kişi oydu ama sırf bu nedenle ilk yarıda çok fazla kullanmaktan her zaman çekindi.

"Şimdi gidip ilacımı alacağım," dedi Max, mor etinin acısıyla yüzünü buruşturmaya çalışırken Starlight amigo ekibine doğru uzun adımlarla uzaklaşırken.

"Ben de doldurmalıyım," diye ekledi Caleb, bakışları sahanın kenarında, Vegas'ın koltuklarının yanında durup arkadaşlarıyla konuştuğu yere kaydı. Aslında kıpırdamadı ve bende hareket etmediği hissine kapıldım.

Roxy'nin onun sarsıldığını görmesini istiyorum.

"Hadi, bu Starlight pisliklerine kiminle uğraştıklarını gösterelim. Bir Kaynak için telif hakkın var," diye ısrar ettim, bir elimi omzuna vurdum ve onu onlara doğru yönlendirdim. Orion çoktan önümüze geçmişti ve ikizlere yakın bir yere oturmak için güç alanından kayıyordu. Omuzları gerginlikten gerilmişti ve dümdüz ileriye bakarken çenesi kilitlenmişti.

Sahada sinsice dolaştık ve Roxy bizim geldiğimizi görünce etrafına bakındı. Dolgun dudaklarını büzdü ama gelişimizin onu rahatsız ettiğine dair herhangi bir işaret göstermedi. Dişlerimi gıcırdattım, keşke ürkse de babam ve diğer Konsey Üyeleri en azından bizden korktuklarını görebilse ama tabii ki korkmuyordu. Ablası onun yanında duruyordu ve bize yöneltilen küçümseyici bakış bende bir öfke dalgası uyandırdı. Bu kızlar kim olduklarını sanıyordu?

Daha da kötüsü, Yıldız Işığı Kaptanı Quentin, bizden önce onlara yetişti ve onlara alaycı bir şekilde eğilip dişlerini kırmak istememe neden olan bir gülümseme sundu. Bunu ikinci yarı başlar başlamaz yapmaya niyetlendim. Kızların ikisi de onun söylediği bir şeye güldüler, sanki o şimdiye kadar tanışmış oldukları en komik salakmış gibi gülümsüyorlardı.

Roxy'nin kara gözleri benimkilere kaydı ve yarım saniyeliğine karnımın tam ortasında bir yalpalama hissettim, sanki o gülümsemeyi bana yöneltiyor gibiydi. Kalçalarını saran ve onu yatağımdan yeni çıkmış ve üzerine giymiş gibi gösteren, büyük beden bir Pitball gömleğinden bir elbise yapmıştı. Bunun fikri beni olması gerekenden çok daha fazla heyecanlandırdı ama kız kardeşine bir şeyler fısıldamak için döndüğünde gömleğinin arkasındaki ismin Acrux değil, Grus olduğunu gördüm.

Tabiki öyle. Sikinle düşünmeyi bırak ve kafanı oyuna geri ver!

Yıldız Işığı Kaptanı bizim yaklaştığımızı fark etti ve gözden kayboldu ama koşarak uzaklaşırken ikizlerin ona uzun uzun baktıklarını fark ettim.

"Oyundan hoşlanıyor musun, tatlım?" Caleb, onlarla konuşacak kadar yaklaşırken sordu. Roxy'nin gözlerinin onun üzerinde gezinişini ve ona baktığında bakışlarında bana yönelttiğinden çok daha az nefret olduğu gerçeğini özlemedim. Onu yarı yarıya boğmadığını tahmin ettim ama yine de beni kızdırdı.

Öyleyiz, diye itiraf etti geniş bir gülümsemeyle. "Geraldine harika değil mi?"

"Evet, o kahrolası kedinin pijaması," diye homurdandım, keşke Cerberus'a gerçekten hakaret etmeyi hedefleyebilseydim ama o kız bu noktada tek başına kıçımızı tamamen yok olmaktan kurtarıyordu, bu yüzden bunu yapıyormuş gibi bile yapamadım. O olmasaydı, asil bir şekilde mahvolurduk.

"Belki de Kaptan o olmalı," diye önerdi Gwendalina alaycı bir gülümsemeyle.

Lance yüksek sesle, "Belki de yapmalı," diye onayladı ve ben de arkadaşıma kaşlarımı çattım. İş Pitball'a geldiğinde bana herhangi bir sadakat teklif etmesine imkan yoktu. En iyisi olmasaydım, bunu yüzüme söylerdi. Vegas'ın önünde fikrini savunmasını diledim.

"Sadece hızlı bir takviyeye ihtiyacım var," dedi Caleb ve Roxy bundan çekinmedi bile. Sanki onun kendisini ısırması çok büyük bir rahatsızlıkmış gibi içini çekti ve boynuna erişmesini sağlamak için uzun saçlarını omzunun üzerinden çekti.

Acele etsen iyi olur, diye ekledi. "İlk yarının bitmesine sadece iki dakika kaldı." Ne dediğini doğrulamak için tahtaya göz attım ve arkamı döndüğümde Caleb onu kollarının arasına almıştı ve dişleri onun boğazındaydı.

Adam onu olduğu yerde tutarken parmaklarını onun saçlarına dolarken dehşete düşmüş görünme nezaketini bile göstermedi. Lanet eli onun kalçasındaydı, o gömleğin eteğini sıyırıyordu ve bir an için gerçekten de kolunu koparmak istedim.

Başımı sallayıp onlardan uzaklaştım. Milton'a olan bu öfke bugün yaptığım her şeye yansıyordu. Bana böyle bir şey yaptığına inanamıyordum. En sadık takipçilerimden biriydi, bırakın bu büyüklükte bir ihaneti onda bir gram bile meydan okuma hissetmemiştim ve bunu aklımdan çıkaramıyordum. Onun kadar sadık birine güvenemezsem, o zaman kim olur?*abilir*Güveniyorum?

Bakışlarım annemle babamın oturduğu ikizlerin üstündeki kutuya kaydı ama orada oyalanmasına izin vermedim. Babamın yüzünde olacağını bildiğim hüsran ve hayal kırıklığı ifadesini görseydim, o zaman planı gerçekten kaybederdim.

Caleb, Roxy'yi serbest bırakarak kulağına bir şeyler fısıldamak için eğildi ve ben dişlerimi gıcırdatırken onu güldürdü. Boynundaki ısırığı iyileştirmek için bir dakika ayırdı ve sahaya geri döndük.

"Umarım bu yarı daha iyisini yaparsın!" Gwen arkamızdan seslendi.

"Daha kötüsünü yapamazsın, değil mi?" diye ekledi Roxy ve ben de onlara doğru yuvarlanmamak için yumruklarımı sıktım.

Max, artık hiç de coşkulu olmayan bir şekilde tezahürat yapan Starlight tezahürat ekibinden az önce çekip aldığı heyecanlı enerjiyle gergin bir halde sahanın diğer tarafından yaklaşıyordu. Bunu görünce yüzüme karanlık bir gülümseme doldu ve Starlight hayranlarının, tezahürat ekibinin Waterguard'ımızın tüm enerjisini çekerken onları patilerini izlemeyi sevmediklerini hayal ettim.

Son dakika geri saymaya başladığında takım iki yanımda sıraya girdi ve Prestos metal bir Başlangıç Topuyla belirdi.

Quentin karşımda duruyordu ve sırıtan yüzüne karşı hırladım. Ona, neden Solaria'yı yönetmeye mahkum olduğumuza dair bir ders vermeyi seve seve yapardım ve o, ıssız bir kasabada orta rütbeli bir konuma doğru ilerliyordu.

Kalabalık saniyeleri geri sayıyordu ama ben onları engelledim.

tüm dünya karşımdaki Takım Kaptanına odaklandı. Bakışlarımı tutmaya çalıştı ama sırıtışı kaydı ve düdük çalmadan bir dakika önce gözleri endişeyle titredi.

Dosdoğru ona doğru atılırken, yumruğumu yüzüne vurmadan önce yarım vuruşta buza sarıp böğürdüm. Dişler parmak boğumlarımla birleşti ve o koca bir çamura geri fırlatıldı.*ooooh*kalabalıktan

Yirmi kiloluk topu kollarıma aldım ve doğruca Çukur'a doğru koşarken önümde bir yay çizerek ateş büyüsü fırlatarak koşmaya başladım.

Rakip takımın her üyesi yoluma çıktı ama ben hücum gücüm ve ateşimin hararetiyle onları bir kenara ittim.

Çukuru çevreleyen bronz levhaya ulaştığımda iki Yıldız Işığı Çukuru Bekçisi beni bekliyordu ve sihrin olmadığı bölgeyi geçerken sihrim fışkırdı. Yine de ezen bir filin hücumuyla koşuyordum ve onlarla çarpıştığımda hiç şansları yoktu, birini solumdan yere düşürdüm ve diğerini tam ben topu çarptığım anda Çukur'a geri savurdum. onun üstüne indi.

Çılgına dönerken yumruğumu muzaffer bir edayla sallayarak Zodiac kalabalığına döndüm.

Prestos, zaferime katkıda bulunmak için, "Parker, çıktın!" diye bağırdı, Çukur'a devirdiğim Bekçi zamanında çıkamadı.

Zaten iki puan öndeydik ve ihtiyacımız olan her noktayı ve birazını geri almaya kararlıydım. Bu lanet maçı kaybetmeyecektim.

Bir sonraki tur hemen başladı ve benim bölgemdeki delikten yanan top fırladığında sırıttım. Milton'a oynamasını yasakladığımda onun yerini alan yedek Fireside'ımız Damian, topu kapmak için ileri atıldı ve ben de Starlight'tan iki ateş oyuncusuna hücum ettim.

Ateş Kalkanları beni durdurmaya çalıştı ama ben ona tüm gücümle çarptım ve onu çamurda kıçına vurdum. Waterback'leri Damian'ı bir

Su patlaması ve top, Earthraider Quentin tarafından kapılmadan önce kollarından fırladı.

Seth, Pit'in yakınında önümde koşarak pozisyon alıyordu ve biz topa doğru hücum ederken Max benim tarafıma geçmeyi başardı.

Bir toprak büyüsü dalgası önümüzde yeri yarıp geçti, Max'i içime fırlattı ve ikimizi de yere çarptırdı. Max, benim ağırlığımın üzerindeki baskısı derisindeki yanmayı artırırken çığlık attı.*Bu Starlight pislikleri onu bu şekilde sabote etmenin bedelini ödeyecekler!*

Lance bana müstehcen sözler söylüyordu ve ben ayağa fırlayarak tekrar topun peşinden koştum ama artık çok geçti. Starlight gol attı ve işleri daha da kötüleştirmek için Prestos tekrar Max Out'u duyurdu.

O topallayarak uzaklaşırken dudaklarım dehşetle aralandı ve ben de bir sonraki topun beklentisiyle İtfaiye Bölgesine geri döndüm.

Tipik olarak buz topu, bir oyuncu geride olduğumuz Su Çukuru'ndan fırladı. Waterback'imiz, onu bayıltacak kadar uzun süre yere sabitleyen Waterguard'ları tarafından anında durduruldu. Bu sırada Waterback'leri, Pit için yarışırken Airsentry ve Earthbacker'ları ile etrafını sarmayı başardı.

Onlara bir ateş patlaması fırlattım, üçünü de kıçlarına devirdim ama Waterback bir şekilde topu Fireside düşerken ellerine geçirmeyi başardı ve bir sonraki nefeste topu eve çarptı.

Başımı salladım, pozisyonlarımıza geri döndüğümüzde neler olduğuna inanamadım ve öfkem somut bir şeye dönüştü.

Bir sonraki top Air Hole'dan atıldı ama Seth lanet olası kıçını kaşıyordu ve oyunu kaçırdı. Caleb koşarken anında parlak bir sarı parlamaya başlayan Starlight'ın Hava Saldırıcısı'nı durdurmak için koştu.

"Bak yine bir Pegasus kıçının peşinde!" diye bağırdı.

Starlight kalabalığı, Cal'ın pahasına yeni bir ilahi başlattı.*Altair seviyor*

*Pegasex! Korna için azmış!*Kalabalıktan tekrar tekrar sözler geldi ve Caleb ona geldiğinde tökezledi, Airstriker'ı alt etme şansını kaçırdı ve ona tekrar gol atma fırsatı verdi.

Kalbim ritimden atıyordu, öfkeme hakim olamıyordum ve bu maçı gerçekten kaybedebileceğimize dair korkunç bir ihtimalle doluydum.

Maçın sonuna yaklaştıkça, Zodiac skoru eşitlemeye daha da yaklaşmayı başardı, ancak kazanmak istiyorlarsa hala kat etmeleri gereken bir yol vardı.

Geraldine, Starlight Pit Keepers'ın kafalarının üzerinden bir top atmak için bir sarmaşık denizi kullandı. Savunmalarını aşıp göçebe bölgeye girdi ve bir tezahürat korosu eşliğinde havadaki topu yakaladı. Koltuğumdan kalktım, adrenalin patlamasıyla puanı alması için ona bağırdım ve sağır edici bir tezahüratla puanı Çukur'a attı.

Tur, Starlight on puanla ve Zodiac beş puanla sona erdi. Son raunt başlamak üzereydi ama Orion, sırılsıklam, çamurlu, sıkıntılı görünen takımı sahanın kenarına çekerek toplanma çağrısında bulundu. Etrafında bir hilal şeklinde toplanırken kulaklarımı zorladım. Max ağrıyan kollarını ovuştururken midem biraz çekildi, orada mor izler yükselmeye başladı. Kendimi kötü hissetmek istemiyordum ama o acı içinde inlerken buna engel olamıyordum. Yardım almak için oyunu bırakacağını düşünmüştüm ama ıstırabına katlanmaya devam ediyordu ve bu bana kendimi bok gibi hissettiriyordu.

Bunu hak ediyor, kahretsin.

Geraldine'in gözlerinde bir ateş vardı ama bitkin görünüyordu, takımı

çamura bulanmış ve kollarında parlayan morluklar. Sofia, oyuncuların bir oyun sırasında devre arası dışında sihirlerini yenilemelerine izin verilmediğinden, sahip oldukları her onsun sahada taktikler için saklanması gerektiğinden bahsetmişti.

Orion onlara gergin bir bakış attı. "Beş puan gerideyiz, bunun ne anlama geldiğini biliyorsun."

Hepsi başını salladı.

"Kazanmak için yapman gerekeni yap. Sana inanıyorum," Orion daha çok Darius'la konuştu ve on kişiyi bir çember oluşturacak şekilde gruplandırdı ve tüm stadyum bunun gaddarlığıyla sallanana kadar Zodiac seyircisinin içine kanayan bir ilahi söylemeye başladı.

“Zodyak yenilmeyecek! Zodiac sıcağı kaldırabilir!”

O kadar akılda kalıcıydı ki, kısa süre sonra katılmaya başladım ve tribünlerdeki bir grup da melodiyi devraldı. Okulumuzu desteklemek için orada bulunan neredeyse her öğrenci, profesör veya veli ritimle aynı anda alkışladı. Starlight'ın tezahüratlarını bastıran kulakları sağır eden bir kakofoniydi ve Fae'nin tek bir amaç için bu kadar birleştiğine ilk kez tanık olmuştum.

Zodiac takımı kollarını havaya kaldırıp sahaya geri dönerken kalbim melodiyle aynı anda güm güm atıyordu. Orion çimin kenarında havada asılı kaldı, başı öne eğik ve elleri ceplerindeydi. Omuzları bir gerilim duvarı gibiydi ve çenesi taştandı.

Tory'ye bakarak, "Hadi Zodiac," diye fısıldadım.

Mirasçılardan nefret ediyorum ama okulumuzun kazanmasını da istiyorum, dedi, düşüncelerimi tekrarlayarak.

"Ayrıca Geraldine, bunu becerebilirlerse bundan sonra bir kahraman olacak," dedim heyecanla.

Sofia ciddi bir tavırla, "Acımasızlaşmak üzere," dedi, sanki tüm oyun uzun, şiddetli bir kavga değilmiş gibi. "Zodyak'ın kazanabilmesinin veya berabere kalabilmesinin tek yolu, Starlight'ın eksi beş veya daha fazla puan almasıdır. Bu yüzden muhalefeti ikna etmek zorundalar.

topu düşürün veya takımlarından altı tanesini tur dışı bırakın.

"Tuğlaya sıçayım," diye soludu Tory ellerini dizlerinin üzerinde yumruk yaparak. İki takımın Elemental Mahallelerine taşındıkları yere bakarken çaresizce dudağımı çiğnedim. Seth'in gözleri Starlight Hava Nöbetçisi Olef'e dikilmiş, elleri kıvrılmış, kendini kaşımamaya zorluyordu. Max başını iki yana salladı ama ellerini yanan derisinden de uzak tuttu. Darius, birini öldürmek üzereymiş gibi görünüyordu ve Quentin'e dikilmiş bakışlarından, düdük çalar çalmaz onu alt edeceğinden şüphelendim.

Geraldine saldırmak üzere olan bir boğa gibi topuklarını yere bastırdı ve Starlight ekibinde Zodiac'ın gazabıyla yüzleşmek üzere olan herkese acıyordum.

Düdük havayı sıyırdı ve Ateş Deliği'nden bir top fırlayarak atmosferde yanan bir ateş izinde parlayarak kıpkırmızı parladı. Starlight ona doğru hücum etti, Waterback'leri topu Fireside tarafından ustaca yakalanmadan önce soğutmak için bir sıvı püskürttü.

Dört Mirasçı yeri yedi, hızlandı ve Starlight ekibinden dördüne daldı ve onları ellerinden geldiğince hızlı bir şekilde yere indirmeye çalıştı.

Top, Pit'e doğru bir iz bırakan Airstriker'a atıldı. "HAYIR!" diye bağırdım, o Zodiac Keepers'a güçlü bir hava akımı gönderirken kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyordu.

Badgerville kızı bir kenara savruldu ama Justin hava Elemental'a ateşli bir alev gönderirken dişlerini sıkarak olduğu yerde durdu. Damian Evergile aynı anda Airstriker'a çarptı, topu kaptı ve sahanın diğer ucuna koştu.

"O ne yapıyor?" Tory'nin nefesi kesildi.

“Topu Çukurlaştıramazlar!” Sofia, kükreyen gürültü yüzünden ağladı. Tur sona erecek ve maçı kazanmak için bir puan yeterli olmayacak.”

Starlight ekibinden üçü, yüksek hızda Damian'ın peşinden koşarken, Heirs ve Geraldine, rakibin beşiyle yerde güreşmeye çalıştı.

"Benson, Tulissa, Quentin, yoksunuz!" Prestos duyurdu ve Max, Darius ve Seth onları bırakmak için ayağa kalkarken Zodiac çılgınca tezahürat yaptı. Sadece Tulissa sahadan kendi kendine çıkarken, diğer ikisi sedyelerle götürüldü.

"Aman Tanrım," diye nefes verdim, önümde oynanan vahşet karşısında tamamen sersemlemiştim.

Geraldine'in yere indirmeye çalıştığı adam, ona ağır yumruklar atıp onu geri itmeye devam etti ve her darbe aldığında irkildim. Darius yardım etmek için ileri atıldı, ardından Caleb geldi ve Starlight oyuncusunu yerde tutmak için Geraldine'in üstüne atladılar.

Prestos'un düdüğü tiz bir sesle öttü ve Zodiac kalabalığından gelen sesle neredeyse kulak zarlarım patlayacaktı. "Avery çıktın!"

Starlight'tan dördü tükenmişti. Oyunda sadece altı üyeleri kalmıştı, ancak sahada elinden geldiğince hızlı dönen Damian'dan topu almak için değerlendirmelerini yapıyorlardı. Yorgun görünüyordu ve Caleb'in yanından geçerken topu ona attı. Caleb ani bir hız patlamasıyla, hâlâ peşinde olan üç Starlight üyesinden hızla uzaklaştı.

Darius ve Seth, daha kolay bir av arayarak Muhafızlarına doğru hücum ederken, Caleb ekibinin geri kalanının dikkatini dağıttı. İkisi, hedefi tamamen açık bırakarak kaçtılar, ancak Zodiac'ın oynadığı taktiği açıkça biliyorlardı. Ekibimiz topu Pit'e atmak istemedi, galibiyetlerini garantilemek için iki Starlight oyuncusunu daha oyundan çıkarmaya zorlamak istediler.

Gardiyanlar hızlıydı ve bunun son rauntta alışık oldukları bir taktik olup olmadığını merak ettim. Darius ve Seth ceylanı kovalayan avcılar gibiydiler, gözleri iki oyuncunun en yavaşına dikilmişti. Tüm gücüyle çarpıştılar ve onu götürürken korkunç bir çatırtı sesi havayı doldurdu.

yere. Ürkütücü bir şekilde hareketsiz yattı ve birkaç saniye geçtiğinde Prestos'un düdüğü çaldı. "Ling, dışarıdasın!"

Çocuklar ondan indi ve iki sağlık görevlisi onu yerden kaldırmak için bir sedyeyle sahaya koştu.*Kahretsin.*

Diego nefes nefese, "Beraberlik," dedi. Beş oyuncu dışarıdaydı. Starlight'ın onu raundun sonuna bu kadar yaklaştırmasının hiçbir yolu yoktu. Saat on saniyeyi geri sayıyordu ve Caleb Çukur'a doğru koşarken tüm okul kükredi.

"Hala kazanabiliriz!" Caleb ağzında muzaffer bir sırıtışla ona doğru koşarken Sofia çığlık attı.

Kimse Starlight Airsentry'nin geldiğini görmedi. Caleb'in yan tarafına, kolunu beceriksizce altında bükerek çamura çarpmasına yol açan bir patlamaya zorladı. Üstüne düştü, topu kaptı ve bir gayret çığlığıyla Çukur'a fırlattı.

Toplu bir mutlak korku nefesi etrafımı sardı. Starlight Academy,

zamanlayıcı sıfıra vurduğunda ve skorbord son skorlarla yanıp söndüğünde tamamen çılgına döndü.*Zodyak: 5 Yıldız Işığı: 6*

Zodiac ekibi çalkalanmış zeminde dizlerinin üzerine çökerken başımı salladım. Orion döndü ve koltuğunu o kadar sert tekmeledi ki ikiye ayrıldı. Starlight Müdürü yanında zafer dansı yaparken Nova yüzünü ellerinin arasına aldı.

İnanamayarak sahaya baktım. *Vay*

canına, kaybettik.

Takımımızın maçı kaybetmesi ve Geraldine sahayı geçerken yüzündeki ifadeyle bu duygunun artması beni TUHAF BİR ŞEKİLDE hayal kırıklığına uğratmıştı. Gerçekten üzgün görünüyordu ve bu düşüşe bizim neden olduğumuzu öğrendiğimde içimde suçluluk duygusu kıpırdandı.

Max gömleğini çıkardı ve derisinin her tarafındaki mor şeritler, tepedeki gümüşi kubbenin ışığı altında parladı. İçim yine suçluluk duygusuyla burkuldu. Derisindeki o şeyle oyunu uzatacağını ve sonunda bu kadar kötü bir şekilde yanacağını gerçekten düşünmemiştim ama açıkça kalmayı seçmişti. Tam bir ahmak olsa bile, bağlılığından biraz etkilendim.

Darius, topları serbest bırakan piramitlerden birini tekmelerken büyük bir çarpma sesi geldi ve ben yardım edemedim ama bir*biraz*Bunun Mirasçıları açıkça ne kadar üzdüğünden memnundu.

Ayaklarımın dibindeki zeminde hafif bir titreşim duyuldu ve başlarımızın üzerindeki devasa, gümüş kubbe geri çekilip ötedeki mavi gökyüzünü görmemizi sağlarken başımı kaldırdım.

"Neler oluyor?" Diye sordum.

Sofia, "Kubbe, Çukur çevresindeki sihirsiz bölgeye ve tribünleri koruyan güç alanına güç sağlayan sihri barındırıyor," diye açıkladı Sofia. “İndirdiler

maçın sonunda onları kapatmak için. Bakım ekibinin sahayı yeniden ayarlamasını ve Pit'ten topları almasını kolaylaştırıyor."

"Gitmeye hazır mısınız kızlar?" Nova arkamızdan yüksek sesle sordu ve pençeli elinin omzuma konduğunu hissettim.

"Nereye gitmek?" Darcy şaşkınlıkla sordu.

"Ah, söylemeyi unuttum mu? Madalyaları Vega Twins'in sunmasının hoş bir dokunuş olacağını düşündük."

"Ne? Hayır, gerçekten sanmıyorum-" İtiraz etmeye çalıştım ama o çoktan ikimizi de sahaya yönlendiriyordu ve Starlight Akademisi öğrencileri gürültülü bir şekilde tezahürat yapıyorlardı.

Darcy ile göz göze geldim ve onun da tüm bu insanların önünde ayağa kalkmaya benim kadar istekli olduğunu görebiliyordum ama bunun olmasını engellemek için artık çok geçti.

Etrafıma baktım ve Lionel cebinden bir kese yıldız tozu çıkarırken Celestial Council ve eşlerinin etrafında toplandığını fark ettim. Açıkça hiçbiri kalıp diğer takımın zaferini talep etmesini izlemek istemedi ve bir ışık parlamasıyla sekizi de ortadan kayboldu.

İki takım alçak bir podyumun iki yanında sıralanmış ve artık tüm üyeler tamamen iyileşmiş olarak bizi bekliyorlardı.

Mirasçılar yolumuza neredeyse hiç bakmadılar bile, hayal kırıklığıyla yere çökmüş gözleri yerdeydi. Daha önce hiç böyle bir şeyde yenilip kaybetmediklerini merak ettim ve kaybetmediklerine dair güçlü bir duyguya kapıldım. Bize yaşattıkları aşağılanmanın zerresini bile yaşıyorlarsa, buna değdiğinden emindim.

Karşı koymama rağmen bir gülümseme yüzüme hakim olmak için savaşıyordu. Yarışmaya bir kupa takdim ederken geri kalan sınıf arkadaşlarımın bir aptal gibi sırıtsam bunu takdir etmeyeceğinden emindim, ama Seth hayal kırıklığına uğramış üç yaşındaki bir çocuk gibi ayak parmağını çamurda burktuğundan kendimi durdurmakta oldukça zorlandım.

kendim.

Nova kibarca alkışladı ve kırmızı kurdeleden sarkan altın madalyayı bana vermeden önce Darcy'nin eline bir zarf verdi. Zarfı gergin bir şekilde açan Darcy'ye elini salladı.

"Maçın Fae'si," dedi ve sesi tüm stadyumda çınladığında şaşkınlıkla irkildim. "Geraldine Grus'a gidiyor."

Etrafıma baktığımda, gözleri duyguyla parıldayan Geraldine'in sıradaki yerinden fırladığını gördüğümde nihayet gülümsememe izin verebildim.

"Ah, tatlı soğan topları!" bize doğru koşarken nefesi kesildi.

"Tebrikler!" Madalyayı kafasına koyarken coşkuyla söyledim.

Beni kucaklayarak ezdi ve kutlarken beni ayaklarımdan kaldırdı. Darcy de kollarını bize doladı ve Geraldine mutlu gözyaşlarına boğulurken biz de güldük.

"Ve maçın galiplerini tebrik ederiz: Starlight Academy!" Geraldine'den yakın zamanda kurtulamayacağımızı düşündüğümüzde, Nova yüksek sesle ekledi.

Starlight'tan gelen kalabalık çıldırdı, ekip coşkulu bir kutlama içinde zıplarken alkışları kulakları sağır ediyordu.

Alçak bir hırıltı dikkatimi çekti ve sağ tarafıma, Darius'un neredeyse dokunacak kadar yakın durduğu yere baktım. Çenesi sımsıkı kilitlenmişti, omurgası katıydı ve gözleri öfkeyle yanıyordu. Bakışlarımı hızla ondan kaçırdım, yine de bunun onu üzdüğüne sevinmekten kendimi alamadım.

Zavallı küçük Darius en sevdiği oyunu kaybetti. Yine de biri sizi boğmaya çalışsa ne kadar kötü hissedeceğinizi bir düşünün. Hiç kırgın olduğumdan değil...

Nova, Darcy'ye bir demet çiçek verdi ve Starlight Airstriker onları almak için harekete geçtiğinde bana yeşil kurdeleli bir madalya verdi.

Adam ödüllerini alırken ikimizi de coşkulu bir şekilde kucakladı.

ve yaklaştıkça her birine çiçekler ve madalyalar dağıtarak çizgi boyunca ilerlerken takım için biraz sevinmeden edemedim. Göksel Mirasçılarla dolu bir takımı yenmenin hiçbirinin unutamayacağı bir şey olduğunu hayal etmiştim.

Sıra yanımızdan geçerken soğukkanlılığını korumaya çalışan Darius'un yanımdan yayılan ısıyı hissedebiliyordum ama bir daha ona bakmadım.

Bize yaklaşan son Starlight oyuncusu Kaptan Quentin'di. Darcy'den gelen çiçekleri alırken genişçe gülümsedi ve ona göz kırptı. Madalyayı boynuna taktığımda, beni sımsıkı kucakladı, eli yanlışlıkla kıçımı sıyırdı. Onu bir kahkaha atarak ittim, heyecanı bulaşıcıydı ve onun bir Siren olduğunu düşünmeme neden oldu ama bu, Max'e her zaman olduğu gibi istilacı hissettirmedi. Belki de bana herhangi bir duygu empoze etmeye çalışmadığı, sadece kendi duygularını paylaştığı içindir.

"Siz iki kız neden geri gelip bu gece Starlight'ta bizimle parti yapmıyorsunuz?" teklif etti ve imalı sesini kaçırmadım.

"Hala dişlerin kalmışken neden defolup gitmiyorsun?" Biz cevap veremeden Darius söyledi.

Ona kaşlarımı çattım ama bakışları Quentin'e kilitlenmişti.

Quentin'in alaycı bir şekilde gülmesi beni şaşırttı. "Ve düşünecek olursak, Göksel Mirasçılar'la karşı karşıya gelme konusunda endişeliydik," dedi, yorumlarını bana ve Darcy'ye yönelterek. “Sonuçta gerçekten o kadar da etkileyici olmadıkları ortaya çıktı. Solaria'nın kaybedenlerin eline geçmesi çok yazık olur. Belki ikiniz tacınızı alma fikrini tekrar gözden geçirmelisiniz?”

Darius'un terslemesinin daha ne kadar süreceğini merak ederek, küstah davranışına güldüm.

"Evet," diye cevapladım şaka yollu. "Belki de sonunda taçlarımızı geri almalıyız."

Darcy de uzun saçlarını savurarak güldü. "Ah evet," diye kabul etti. “Aslında bir tacın bana yakışacağını düşünüyorum.”

Quentin, üzerine bir yük treni gibi ısıtılmış bir enerji dalgası çarptığında şaşkınlıkla bağırdı ve sahanın yarısına kadar mancınıkla yere yığıldı.

Herhangi bir şekilde tepki veremeden, suratıma doğru hırlayan çok sinirli bir Dragon Shifter buldum. Nefesim ciğerlerimde tıkandı ve o bana homurdandığında ona gözlerimi kırpıştırdım.

Seth yanımdaki Darcy'ye yaklaştı, diğer ikisi arkalarından yaklaşırken yüzünde aynı öfkeli kaş çatma ifadesi vardı.

"Bunu tekrar söylemek ister misin?" diye sordu Darius, sesi alçaktı, içindeki tehdit içime bir titreme gönderiyordu.

Darcy elimi tuttu ve onu neredeyse bir adım geri çekecektim ama avuçlarımız birleştiğinde, aramızda fırtınalı bir fırtına gibi kaynayan bir güç kaynağı hissettim. Bu, Ateş Elemental eğitimi sırasında Darius'la güç paylaştığım zamanki gibi değildi. Benim sihrim ve kız kardeşimin sihrinin birbiriyle kaynaşması için herhangi bir teşvike ihtiyacı yoktu. Aynı rahimden doğdular, birbirlerine güvendiler, birlikte olmayı özlediler.

Ruhumun derinliklerinde bir yerde, bir savaşçı özgür bırakılmak için haykırıyordu. Tahta hak iddia etmek niyetinde değildim ama neden olmasın ki? O taht babamıza aitti. Damarlarımızda Vahşi Kral'ın kanı vardı ve o anda kendimi oldukça vahşi hissettim.

"Bizi duydun," diye hırladım ona doğru. "Kaybetmek

işitmeni etkilemiyorsa?" Darcy ekledi.

"Sonuçta iddianı savunmak istediğini mi söylüyorsun?" diye sordu Seth, sesinde şaşkınlık vardı.

"Bu bizim iddiamız değil," diye karşı çıktım karanlık bir şekilde.

Darcy, "Bu bizim doğuştan hakkımız," diye tamamladı.

Hiçbiri bakışlarını bizden ayırmamasına ve tek kelime etmemesine rağmen, dört Varis sanki bir şekilde birbirleriyle iletişim kuruyorlarmış gibi bir enerji dalgasının içinden geçti.

"Tamam o zaman," dedi Darius kasvetli bir sesle. "Eğer istiyorsan, onun için savaşmalısın."

Max, "Ve onu almak için oluktan dışarı sürün," diye ekledi. Caleb, "Öyleyse her gün onu korumaya çalış," diye homurdandı. "Öyleyse hazır olsan iyi olur," diye tısladı Seth.

Darius ve Seth o kadar hızlı hareket ettiler ki, tepki vermek için zar zor zamanımız oldu. İkimiz de boşta kalan ellerimizi havaya kaldırdık ve birleşik gücümüz, dört Elementi birleştirmeyi başaran bir enerji dalgasıyla bizden fırladı.

Dört Mirasçı bizden uzaklaştı ve sahanın diğer ucundaki yere çarptıklarında tüm stadyum şaşkın bir sessizliğe büründü.

Bir an için hiçbiri kıpırdamadı ve Darcy ile ben, derimizin altında kıvranan ham güçle hâlâ el ele onlara doğru ilerlerken podyumdan indik.

Biz ilerledikçe yakınlardaki herkes dağıldı, artık güç alanı çöktüğü ve onları serbest bırakabileceğimiz sihirden koruyacak hiçbir şey olmadığı için tribünlerdekilerden bazıları bile dönüp geri çekilmeye başladı.

Mirasçılar bize bakarken bir an için birlikte hareket ederek ayağa kalktılar. Max ve Caleb geri çekildiler ve Seth ve Darius açık ellerinde güç dalgalanarak bize doğru gelene kadar bir an için nedenini anlayamadım. Bu Fae yoluydu, bire bir ve Darius'un bakışları bana kilitlendiğinde neyi beklediğini biliyordum.

Ablamla bakıştım ve ellerimiz ayrılırken başını salladı. Kendi gücüm içimdeki kuyuya geri döndü ve Darius ilerlerken gücü tekrar kontrol etmek için savaştım.

Dövüşte sihir kullanmayı tartışan tek bir sınıfımız bile yoktu.

ama Darius'un buna aldırış etmediğini kesinlikle biliyordum.

Parmaklarını bana doğru salladı ve ejderha başlı bir ateş topu ağzı açık bir şekilde bana doğru fırladı.

Dişlerimi gıcırdattım, su çağırarak ona bir tufan fırlattım, ejderhayı söndürdüm ve sel onu gizlerken Darius'u gözden kaybettim. Ben daha sonra ne yapacağıma karar veremeden, Darius benimkini bir gelgit gibi ayıran kendi su büyüsü tarafından korunarak sağanak yağmurun içinden atladı.

Buzdan yapılmış bir mızrağı bana doğru fırlattı ve ben çığlık atarken geri sıçradım, ondan kurtulmaya çalışırken sendeledim ve sırtımdaki çamura düştüm.

Seth'in yarattığı bir girdabın içine sürüklenirken Darcy'yi bir anlığına gördüm ve kalbim panikle yerinden fırladı.

Darius hızla bana doğru ilerledi ve parmaklarımı iki yanımdaki toprağa sapladım, onu bağlamak için yerden sarmaşıkları çıkardım. Etrafında kayan yüzlerce sarmaşık onu ellerine geçirmeye çalıştı ama onunla karşılaştıklarında etinden yandılar.

Darcy Seth'in büyülü kasırgasından gelişigüzel bir şekilde atılıp yanıma yığılırken kenara yuvarlanıp ayağa kalktım. Hırıltılı bir şekilde öksürdü ama aynı hareketle elini kaldırıp Kurtadam'ı bir ateş topunun içine çekti. Seth herhangi bir zarar veremeden alevdeki oksijeni çaldı ve yangını anında söndürdü.

Darcy'nin elini yakalayıp onu ayağa kaldırırken onu yavaşlatmak için Darius'a bir su dalgası daha fırlattım.

Seth'e daha fazla su yöneltirken bana çaresizce baktı ama Seth kendini ondan korumak için topraktan bir duvar yaptı.

Darius, su saldırımı yine elinin hain bir hareketiyle yarıp geçti ve ikisi avlarını köşeye sıkıştırmış avcılar gibi üzerimize doğru ilerlediler.

Geri çekildim ama ayağım bir deliğin kenarından kaydı ve düşmemi engelleyen tek şey kız kardeşimi kavrayışımdı.

Aşağıya baktım ve altımda açılan Çukur'u, sayısız topun derinliklerinde gölgelerin yanında durduğunu gördüm.

"Bizi seve seve selamlaman için sana fırsat verdik!" Darius tüm stadın duyabileceği kadar yüksek sesle bağırdı. "Ama görünüşe göre öğrenmeden önce dizlerinin üstüne çökmen gerekiyor!"

O ve Seth tek vücut olarak bize ellerini kaldırdılar ve tam Seth Darcy'ye bir hava üflerken bir buzlu su doğrudan göğsüme çarpmadan önce kendimi savunma şansım olmadı.

Bir çığlıkla geriye düştük, düştük, düştük, sonra*uyarı*Çukur'un dibindeki kalın çamura sırtüstü yere indiğimde hava ciğerlerimden çekildi. Arkamızdaki stadyum tezahüratlara ve kahkahalara boğulurken, bedenimde bir ağrı alevlendi ve gözlerimde yaşlar yüzdü.

Darcy yanımda inledi ve gözlerim karanlık alana alışırken gözlerimi kırpıştırdım.

"Oradan çıkmak istiyorsan, sihrimizi yenmek için savaşmalısın," diye seslendi Seth, yanında Darius ile üstümüzdeki deliğin üzerinde durmak için hareket ederken. "İkiniz kadar güçlü biri için bu kolay olmalı."

O ve Darius üstümüzdeki deliğin çatısına büyü yapmaya başladıklarında, panik uzuvlarıma yayıldı. Parıldayan renkler havayı aydınlattı, onlar bizi tuzağa düşürmek için tepemize büyüler yerleştirdiler ve ayağa kalkarken ürperdim.

Durmalarını beklerken Darcy kolunu benimkine değdirecek kadar yaklaştı.

Nihayet işlerini bitirdiklerinde, Max ve Caleb yanlarında durmak için hareket ettiler, dört Mirasçı tek vücut halinde bize tepeden bakıyordu.

Max bize tükürdü ve ben irkildim ama tükürük tomarı üstümüzdeki sihirli kalkana çarptı ve yavaşça kalkanın yanından aşağı kaydı. "Sonra görüşürüz, küçük Vegas," diye mırıldandı ve arkasını dönüp uzaklaşmadan önce.

Ardından Seth takip etti ve Caleb da takip etmeden önce bir anlığına gözümü tuttu. En uzun süre Darius oyalandı, tepemizde dikilirken çenesi sımsıkıydı. Bakışlarını yavaşça yere indirdi, başını eğdikten sonra dönüp bizi Çukur'a bıraktı.

Çamur ve rutubetle çevrili Çukur'da ürperdim, parlak gökyüzüne baktım ve stadyumun etrafında gümbürdeyen toplu kahkahaları ve tezahüratları dinledim.

Mirasçıların tepesine fırlattığı güç alanına elimizden geldiğince fazla sihir atarak dışarı çıkmaya çalıştık. Ama hiç iyi olmadı.

Ahmaklar! Neden onlar için üzülmüştüm? Biz hiyerarşinin en altında kaldığımız sürece bizimle işleri ne kadar ileri götürdükleri umurlarında değildi. Ama onların bokunu almaktan bıktım. Buradan çıktığımızda hayatlarını mahvetmeyi kişisel görevim yapacaktım.

“Biliyor musun, yapmalıyız *Gerçekten* Tahtı al," dedim acı bir şekilde, bir kayayı fırlatıp yumuşak zeminde sekerek bir Pitball'dan sektirdim.

"Evet, bu yüzlerindeki sırıtışları kesin olarak siler," dedi Tory, güç alanına ateş açarak. Ondan bir ısı yayıldı ve ona yardım etmek için kendi ateşimi yönlendirmek için elimi kaldırarak gözlerimi siper ettim. Hava boğucu hale geldi ve çok geçmeden alevleri söndürmek ve başka bir taktik düşünmek zorunda kaldık.

"Mirasçılar umursamıyor!" tribünlerde başladı ve ben

dişlerimi sık.

Bağırışlar ve kahkahalar birbirine çarptı ve kaşlarımı çatarak gökyüzüne baktım. Kimsenin gelip bize yardım etme şansı yoktu. Bu Darius, Seth ve bizim aramızdaydı. Fae'ye karşı Fae.

Bir Pitball aldım ve sihirli bariyere çarpması için güç alanına hava akımıyla fırlattım. Ondan sekerek geri çamura çarptı ve bir inç battı.

Bir tantana başladı ve hareket eden binlerce insanın sesleri herkesin ayrıldığının sinyalini verdi.

Hayır hayır hayır! Burada fareler gibi bırakılacağız. "Sikler." Tory bir

Pitball'a tekme attı ve ağır toprak toplarından biri olduğu için küfretti. Ayağını salladı, Mirasçılara kelime dağarcığındaki her kötü ismi söyledi - ki bu çok fazlaydı.

Uzaktan gelen tiz bir çığlık kalbimi hoplattı ve kaşlarımı çatarak dikkatle dinledim ama kalabalık gevezelik etmeye ve müzik çalmaya devam etti. Güç alanını bir kez daha yumruklamaya hazırlanırken ellerimde bir hava fırtınası toplayarak nefes verdim. Tory bir ateş topu yapıyordu ve onu serbest bırakmaya hazır olduğunu işaret etmek için başını salladı.

Çığlıklar stadyumda yankılandı ve hava ellerimden fışkırdı. "Ne

oluyor be?" Kalbim çılgınca bir melodiyle çarparken Tory nefes aldı.

"Geri dön!" Nova'nın sesi yakından geldi.

"Hey merhaba?! Orada neler oluyor?!" Sesim duvarlarda yankılandı ve cevap gelmedi.

Yukarı çıkıp başımı dışarı uzatabilir miyim diye merak ederek Çukur'un kıvrımlı kenarına koştum. Tory bana katıldı ama yukarıda kaos patlak verdiğinde ikimiz de donup kaldık. Ayak sesleri, bağırarak emirler veren insanlar, sahada gümbür gümbür koşan yüzlerce fit. Daha fazla çığlık kulak zarlarıma çarptı ve ciğerlerim sıkıştı.

"Ne oluyor?" Nefesim kesildi ama Tory verecek bir cevabı olmadığından başını salladı.

"Bana destek ver," diye sordum ve hızla başını salladı, eğilip ellerini birleştirdi. Avuçlarına bastım ve beni bir hava akımıyla Çukurun tepesine doğru itti. Kendimi yakalamak için kenarı boyunca sarmaşıklar fırlattım, gelişigüzel bir şekilde onları yakaladım ve bir satın alma işlemi yapmaya çalıştım. Mirasçıların büyüsünün tehlikeli enerjisine fazla yaklaşmadan başımı ancak etrafı görebilecek kadar kaldırdım.

Pit'in yanından hızla geçen bir ayak sürüsü görüşümü engelliyordu. "Hey!" Birinin dikkatini çekmeye çalışarak bağırdım ama herkes bana bakamayacak kadar çılgına dönmüştü. İnsanlar Düzen formlarını sağda ve ortada değiştiriyorlardı ve kanatlılar, kaçmak için çaresiz görünüyormuş gibi gökyüzüne doğru havalandılar.

Sarmaşıklara daha fazla tutunamadım ve ıslak bir gümbürtüyle yere düştüm. Yıkayıcının uyarısı zihnimde parladı ve korku damarlarımda dans ederken parmak uçlarıma sihir çektim.

"Neler oluyor?" diye sordu Tory, ellerinde alevler titreşirken.

"Bilmiyorum, herkes panik içinde."

Bir Griffin başımızın üzerinden atlayıp kanatlarının birkaç güçlü vuruşuyla gökyüzüne doğru havalanırken ikimiz de irkildik.

"Tahliye ediyorum! Emirlerinize geçin – yaklaşmalarına izin vermeyin!”

Nova ağladı. Üstümüzde bir ateş topu patladı ve panik kalbimi sararak nefes almamı zorlaştırdı. "Buradan gitmeliyiz."

"Büyümüz birlikte daha güçlüydü." Tory elimi tuttu ve gücünün keskin dalgası benimkine çarptı. "Hazır?"

Başımı salladım ve boş ellerimizi kaldırdık. Havayı parmak uçlarıma çektim, güçlü bir fırtına etrafımızda dönüyor ve saçlarımızı dallar halinde uçuruyordu. Tory'nin elindeki ateş, ısının şiddetiyle mavi renkte parladı ve tek vücut olarak, kalkandaki patlamayı serbest bıraktık. Merkeze çarptı ve bir

üzerinde bir renk dalgalanması oldu, ama vermedi.

"Bok!" Tory tersledi.

"Tekrar," diye cesaretlendirdim ama kalın bir karanlık cebi yukarıdaki güç alanından sızıp bizi gölgesinde yutarken nefesim kesildi. Canlı bir şey gibi hareket ediyordu, kalınlaşan bulut tuhaf bir enerjiyle çıtırdıyordu. Adrenalin damarlarımda dolaştı, kaslarım geriliyor ve beni koşmaya zorluyordu. Ama gidecek hiçbir yer yoktu.

Korkunç bir gıcırtı, emme sesi havayı doldurdu ve en kötü kabusum gerçek oldu.

"Tory- bu bir Su Perisi! Akademi saldırı altında olmalı," diye haykırdım, onun korkunç gücünün boğucu hissi içime yerleşiyordu.

"Sorun değil, Mirasçıların bariyerini aşamaz," diye soludu ama Çukur'un en uzak köşesine doğru geri geri giderken bundan pek emin görünmüyordu.

Gölge güç alanına yayıldı ve dokunduğu yerde ışıklar parladı. Korkunç bir anda, havadaki büyüyü etkisiz hale getirebileceğini fark ettim.

Kalkan tekledi ve karanlığın içinden tüyler ürpertici derecede korkunç bir şey düştü. Nymph, inanılmayacak kadar uzun, gövdesi bükülmüş, uzun uzuvlardan, tırtıklı dişlerden ve kıvrık boynuzlardan oluşan bir düğümdü. Sondaj yapan parmakları bize doğru uzandı ve korku tüm gücüyle içime çarptı.

"Dışarı çıkmalıyız!" Çığlık attım, Tory'nin kolunu tuttum ve etkisinin tüm gücü sihrimizi emip saniye saniye enerjimizi tüketirken tökezledim. Gücümüzü kilitlediği an, sonumuz gelmişti.

Tory yanımda, son gücümü sarmaşıkları var etmek ve kendimizi daha yükseğe çekmek için kullanarak Çukur'un uzak ucundan yukarı tırmandım.

Ayak bileğime bir şey sürtündü ve sert bir tekme atarak kararlı bir çığlık attım. Ayağımı daha sıkı sardı ve bir çığlık kaçtı

geriye doğru yalpaladım. Tory uçurumun kenarına tırmandı, kolumu tuttu ve tüm gücüyle geriye doğru çekti.

Göğüs kafesimi sıyırarak korkuyla ona sarıldım. Başımın üzerinden bir buz mızrağı fırlattı ve arkamdan gelen bir çığlık irkilmeme neden oldu.

Su Perisi beni serbest bıraktı ve rahatlayarak oradan uzaklaştım. Tory beni dikleştirdi ve sendeleyerek ilerledik. Daha üç adım atmadan önce çarparak durdu ve ben de ona çarpmamak için sendeleyerek uzaklaştım.

Önümüzde yayılan çalkantılı perdeyi, Düzen ve Fae formlarının bir karışımı içinde yanımızdan geçip giden kaotik kalabalığı algılarken, dehşet vücudumun her bir sinirini tıngırdattı. Her çıkışta dimdik duran ve herkesin kaçış yollarını kapatan Periler vardı. Gölgeli yaratıkları, zayıflamış hallerinde üzerlerine çullanmadan önce çevrelerindeki Fae'leri hareketsiz hale getirerek, tıkırtılı çağrılarını serbest bırakırken hayaletler gibiydi.

Starlight ve Zodiac'tan gelen öğrenciler, onların habis güçlerinin tuzağına düşerken kırmızı, beyaz, mavi ve gümüş gömleklerden oluşan bir deniz etraflarında toplandı.

"Aman Tanrım," diye soludum, stadyumun etrafındaki canavarları saydıkça. Birkaçı sahanın kenarlarında, biri Çukur'da ve sayılamayan bir miktar da tribünlerde. Otuz-kırk? Daha fazla?

Bir grup Harpya, arılar gibi tribünlerin üzerine üşüşerek, Nymph'lere güvenli bir mesafeden güçlü sihir patlamaları yaptı.

Havayı havlayan bir uluma kesti ve Seth'in merdivenlerde yukarılarda, tam önümüzde ellerini ağzına götürdüğünü gördüm. Uluması yüzlerce öğrenci tarafından yankılandı ve Kurtadamlar, Nymph'leri alt etmek için koridorlarda koşan devasa canavarlar, Düzen formlarına girdiler. Dişlerinin kaba kuvvetine güvenerek ağaca benzer yaratıklara daldılar ve onları parçaladılar.

Kitleler arasında arkadaşlarımızı, Orion'u aradım. Ama onları kalabalıkta göremedim. Bir su perisi birinin önünde diz çöktürüldüğü gibi

Çıkışların arasında, bir öğrenci izdihamı dışarı çıkmak için o tarafa yöneldi ve çok geçmeden kaçmak için birbirlerini ezdiler.

Boğazım düğümlendi, ciğerlerim daha da sıkıştı. Şok beni olduğum yerde tuttu ama hareket etmem gerektiğini biliyordum. Ve sadece hareket etmek değil, savaşmak zorundaydım.

Arkamızda bir Nymph'in büyüsünün takırdayan, gıcırdayan çekişi, güç damarlarımda dolanırken ellerimi kaldırarak etrafta yalpalamama neden oldu.

Canavar Çukur'dan dışarı doğru sürükleniyordu ve ellerimden bir su fışkırtarak onu aşağı inmeye zorladım. Tory ileri atıldı, aşağılık yaratığın üzerine çağlayan suyu dondurup onu deliğin dibinde yerinde tuttu.

"Tory!" Bir Su Perisi, kalabalığın arasından fırlayıp, parlak kırmızı gözleri ona kilitlenmiş gibi görünürken, öğrencileri yaklaşmak için kenara iterken nefesim kesildi. Kolları havaya kalktı ve kıvrık, çatallı parmakları, tıngırdayan çığlığı etrafını saran Fae'yi felç ederken vurmaya hazırdı.

Uzuvlarım zayıflarken ve içim oyulurken terör beni alt etmekle tehdit etti. Sadece yaklaşmaları gerekiyordu ve işimiz bitmişti. Artık Akademi yok, Mirasçılar yok, rüyalar yok, tahtlar yok. Artık Lance Orion yok.

Tory'ye doğru koştum, elini tuttum ve o güçlü enerjiyi aramızda dolaşması için zorladım. Derimin kenarlarında titreşti ve vücudumdan patlarken bir elimi zar zor kaldırdım. Tory'nin büyüsü benimkiyle birleşerek sıkı bir ateş ve su sarmalına dönüştü. Nymph'e çarptı ve onu tuttu. Ama yeterli değildi.

Saldırıya devam ederken, onu uzakta tutmak için çaresizce bağırdım. Ama Nymph'in gücü üzerime çöktü ve dizlerim hızla gevşedi. İçimi çekiştirdi, sihrimi durdurdu ve koşmak için döndüğümüzde bunun imkansız olduğunu anladım. Bacaklarım neredeyse pes ediyordu ve Tory aynı büyünün etkisi altına girerken öfkeyle inledi.

Yakındaki öğrenciler dağıldı ve bizi korkunç şeyle baş başa bıraktı.

canavar. Büyümdeki etkisini iliklerime kadar hissettim.

Korku özüme işledi ve panik beni alt etmekle tehdit etti. *Burada böyle ölemeyiz!*

Böğüren bir kükreme stadyumun temellerini salladı ve devasa bir canavar yukarıdan aşağı süzülerek üzerimize kalın bir gölge düşürdü. Ejderhanın ağzından cehennem ateşi yağdı ve bir tanıma sarsıntısıyla muhteşem altın yaratığın Darius olduğunu anladım. Yere çullanıp sahadaki üç Nymph'in üzerine şiddetli bir alev saldığında içimi bir umut dalgası doldurdu.

Orion sertçe yatarak bize doğru ilerlerken, sırtından atladı ve önümüzde Nymph'in üzerine düştü ve omurgasına parlak bir hançer sapladı.

Yaradan siyah gölgeler fırladı ve yaratık titreyip altında ölürken korkunç bir inilti çıkardı.

Darius kudretli bir çarpışmayla dört ayak üzerine indi, kanatlarını geri çekti ve en yakın çıkışta Perilerden birinin etrafında dönen ve alevler içinde vücudunu tüketen bir ateş sarmalı saldı. Sıcaklığı yanaklarımdan yuvarlandı ve dumanı duyularımı ürpertti.

Öğrenciler çıkışa doğru koşarken bir grup Pegasus arkalarından geçti. Üzerinde ışıltılı bir ışıltı yıkanmadan hemen önce bir rahatlama dalgasıyla aralarında Sofia'yı gördüm ve o güzel bir uçan at olarak gökyüzüne yükseldi. Beklediğim gibi özgürlük için yarışmak yerine, o ve diğer Pegasuslar mükemmel bir düzen içinde döndüler, tribünlerdeki bir Nymph'i hedef aldılar ve onu kalın bir ışıltı bulutuyla kör ettiler. Birer birer her biri, tekrar yapmak için etrafında dönmeden önce sırayla arka toynaklarını kafasına parçalamak ve tekmelemek için aldılar.

Üç Nymph daha sahaya çıktı ve Orion onları tutmak için üzerlerine bir hava duvarı fırlattı. Topuklarını sıkıştırırken kasları gerilmişti ve Tory ile ben onunkine katılmak için büyük bir enerji duvarı oluşturduk. hemen hissettim

yaratıkların gücü sihrimizi bastırmak için savaşıyordu ve bunun uzun sürmeyeceğini biliyordu.

"Duvarı tut!" diye emretti Orion, kalkanının gücünü bırakarak ve Vampir hızıyla onlara doğru koşarak. Hava gücümüzün itiş gücünü kullanıp en soldaki Nymph'e atlayıp kılıcını kalbine sapladığında kalbim küt küt atmaya başladı. Kulak zarlarımı tırmalayan, yere yuvarlanan ve duman ve tozdan başka bir şeye dönüşmeyen korkunç bir çığlık attı.

Darius öfkeyle kükredi ve sırtından aşağı derin bir ürpertinin yuvarlanmasını ve kuyruğunun ölümcül bir darbeyle dışarı fırlamasını izlemek için döndüm. Tribünlerdeki koltuklar, ölümcül uzantı onların ve birkaç Nymph'in arasından bir yol açarken parçalandı. Hâlâ benim ve Tory'nin gücü tarafından geride tutulan iki Nymph'i yutan dönen bir ateş çemberi saldı ve ardından memnuniyetle dişlerini şaklattı.

Yerlerini almak için dört kişi daha sahaya indi, bunlardan biri bıçağı Orion'un elinden düşürdü ve çamurun üzerinden savurdu.

"Mızrak!" Aynı anda iki Perinin güçlü saldırısı altında dizlerinin üzerine çöktüğünde panikle bağırdım. Bizi korumak için son bir çabayla etrafımızda dönen bir rüzgar kalkanı oluştururken bir elini yolumuza uzattı.

"Hayır," diye nefesim kesildi, bir Su Perisi Orion'a doğru ilerledi, aşağı uzandı ve araştıran parmaklarını onun göğsüne doğrulttu. Kendimi durduramadan hareket ediyordum, yardım etmek için umutsuz bir hareketle ona doğru hücum ediyordum. Elimdeki büyünün son damlasına kadar tutunmayı başardım ve bu yeterli olmalıydı.

Orion ölümün eşiğindeydi ve ben bunun olacağını göremiyordum. Vücudumun her zerresi onu kurtarmam için bana yalvarıyordu.

Darius, başlarının üzerinde dalgalanan güçlü bir ateş patlaması yaydı.

patlamada Orion'u da yakalamadan Perilere saldırmak.

Orion öne eğildi, ellerini yere dayadı ve içimde bir şeyler kıpırdandı. Yanan bir enerji, içimi çekirdeğime kadar işleyerek milyonlarca yıldızın ısısıyla doldurdu. Kürek kemiklerimde bir dalgalanma hissi hızla yayılırken, bedenim katıksız gücüyle yerden havalanacakmış gibi hissetti.

Nymph, jilet gibi keskin pençelerini Orion'un kalbine saplamaya hazır bir şekilde ileri atıldı ve onu ölümden yalnızca birkaç saniye ayırdığını biliyordum.

Saf bir öfkeyle ellerimi havaya kaldırdım ve o ateşli enerjinin içimden yanmasına izin verdim. En keskin mavi ve en koyu kırmızıdan kıvranan, kanatlı bir yaratık gibi vücudumdan bir ateş hattı patladı. Göğüsteki Nymph meydanına çarptı ve canavar gözlerimin önünde siyah bir duman bobinine dönüşmeden önce iniltileri tüm stadyumda yankılandı.

Ne anlama geldiğini bilmiyordum, tek bildiğim onu serbest bırakmadan duramadığımdı. Bu canavarca yaratıkların her biri ayaklarımın dibinde ölene kadar olmaz.

İçimdeki ateşli yaratığın kontrolü ele geçirmesine izin verdim ve Orion'un yakınındaki Perileri dönen bir ölüm cehenneminde sarmasını diledim. Ateş söndükçe ve siyah duman arkalarında gökyüzüne doğru dönerken parçalandılar.

Orion'a doğru koştum ve onu ayağa kaldırdım, iyi olduğundan emin olmak istercesine kollarını tırmaladım.

"O ateş de neydi?" İnanamayarak sordu, gözleri huşu içinde üzerimde gezindi.

Başımı salladım. "Bana söyleyebileceğini umuyordum."

Tory'yi aradım ama onu göremedim. Kalabalıktan daha fazlası sahaya dökülmüştü ve bir Nymphe duvarı merdivenlerden aşağı yürürken neden sihirlerini hareketsiz kılmak için kollarını uzattığını anladım.

Max, yanında Caleb ile tribünlerin zirvesindeydi ve ikisi, aralarında sihir çarpışırken bir grup Fae ile savaşıyordu. Korku

Fae olmadıklarını anladığımda kanıma bulandı. Fae kılığına girmiş Nymph'lerdi, çalınan sihirleri hayduttu ama güçlüydüler, Max ve Caleb'i vurmaya çalışırken stadyumda devasa delikler açıyorlardı. Ölümden bir adım uzaktaydılar, ama dönüp Orion yanımda Orion ile engebeli zeminde koşmaya başladığımda artık onlara odaklanamıyordum.

Rastgele bir büyü patlaması gökyüzüne doğru fırlayarak açık çatının kenarına çarptı. Büyük bir metal levha yapıdan aşağı yuvarlanırken inleyen, yırtılan bir ses kulaklarımı tırmaladı.

Tam bize doğru düşerken boğazımdan bir çığlık yükseldi. İçgüdüsel olarak, Perseus'un bana öğrettiği şekilde havayı dışarı çıkmaya zorladım ve Orion elimi tuttu, enerjisi bir anda damarlarıma aktı. Sağlam, kırılmaz bir duvar gibi hissettiren kalkanı etrafımıza doğru itti.*Ama öyle miydi?*

İrkildim, Orion'un gömleğini kaptım ve devasa panel kulakları tırmalayan bir patlamayla kalkanımın tepesine çarparken keskin bir şekilde yüzümü buruşturdum. İkimize de düşmeden önce ikiye ayrıldı ve şok içinde Orion'a baktım.

Yarım saniye ağzını aralayarak bana baktı. "Bana güvendiğin için şanslısın," diye homurdandı ve kaşlarımı kaldırdım.*Ben mi?*

Orion, Vampir hızıyla beni çıkışa doğru sürükledi. Aralarından bir yol açmak için omuzlarını kalabalığa çarptı ama ben geri çekilip elimi elinden çektim. "Tory olmadan gitmiyorum."

Beni tekrar yakalamaya çalıştı ama eğildim ve beni bu kavgadan almasına izin vermeyi reddettim.

Kalabalığın arkasında devasa bir Su Perisi yükselip en yakın avını hareketsiz hale getirerek etrafımdaki öğrencileri paniğe sürüklerken korku kanımda cızırdadı.

Orion elimi tuttu ve içgüdüsel olarak onun sihrini kendime çektim, ek gücünün hücumu içimi jet yakıtı gibi doldurdu. İçimde yanan devi serbest bıraktım ve vücudumdan kanat şeklinde fırladı.

Nymph'e doğru hızla ilerliyor ve etrafından dolanıyor. Yaratık, alevler içinde patlarken geri sendeledi, vücudu içten dışa doğru yanarak siyah bir toz yağmuruna dönüştü.

Öğrenciler ayağa kalkıp çıkışa doğru koşarken tam bir şokla bana baktılar.

Orion, onunla yüzleşmem için beni kendine çekti ve bana tutunurken kalbim tekledi.

"Hiçbir yere gitmiyorum," diye talep ettim ve başını salladı, etrafımıza çöken mutlak çılgınlığa rağmen ağzında garip bir gülümseme vardı.

"Devam et o zaman." Şiddetli savaşı işaret etti. "Neye sahip olduğunu göster bana Mavi."

Etrafımı saran kaosu algılarken kalbim düzensiz bir ritimle atıyordu. Tribünler boyunca öğrenciler, katliamdan kaçmak için Düzen formlarına geçerken kıyafetlerini parçalıyorlardı.

Harpiler, Grifonlar, Mantikorlar, Ejderhalar ve Pegasuslar açık çatıya doğru uçtular, birçoğu hala Fae formundaki arkadaşları sırtlarındaydı.

Geraldine'in arkadaşı Angelica olarak tanıdığım kırmızı bir Ejder, bir Nymph'i ateşle patlatmadan ve onu tek bir kesin vuruşta yok etmeden önce üzerimize çullandı.

Bir Sfenks ve Medusa çıkışa doğru fırladı ve geç de olsa Marguerite ve Kylie'yi tanıdım.

Etrafımdaki panik halindeki bedenlerin arasından Darcy'yi Orion'la birlikte gördüm ve içime bir rahatlama yayıldı.

Ona doğru koşmaya başladım ama içime bir hava büyüsü dalgası çarptı ve çalıntı güce sahip bir Su Perisi tekrar bana nişan alırken bir kenara fırlatıldım. Çamura yuvarlandım ve saldırganıma bir su dalgası fırlattım ve yaratığı tüm gücüyle stadyumun uzak bir köşesine fırlattım.

Kendimi dik tutmaya çalışırken ellerim altımdaki çamura battı ve acıyla bezenmiş büyük bir kükreme tüm vücudumda yankılandı.

Sekiz Peri aynı anda ona doğru koşarken bakışlarımı sahanın ortasındaki devasa altın Ejderhaya çevirdim. Darius, kendisine saldıran yaratıklara jilet gibi keskin dişlerle saldıran sürüngen kafasını çevirdi.

Ejder Ateşi ağzından fışkırdı, kuyruğu tepemde parlamadan önce canavarlardan dördünü yok etti ve beni her şekilde ısıttı. Nymphe'lerden biri, parmaklarının keskinleştirilmiş sondalarını doğrudan böğrüne saplayarak üzerine atlamayı başardığında, kendi gücüm içimde alev alev yanıyordu.

Darius yeniden ıstırap içinde haykırdı ve göğsümde çaresiz bir sancı oluşurken ona doğru koşmaya başladım. Benim ondan, onun benden nefret etmesi önemli değildi, o anda sadece biz ve onlar vardık. Ve onu almalarına izin veremezdim.

Gücüm içimde toplanırken, özgür bırakılmak için yalvarırken haykırdım.

Alevler vücudumdan çıktı, kan kırmızısı ve şimşek mavisi karışımıyla gözlerimin önünde dans edinceye kadar etimin üzerinde kaynaştı. Tenimde hissettikleri heyecan vericiydi ve çağrılarıma dünyanın en doğal şeyiymiş gibi cevap veren derin bir sihirle nabız gibi atıyorlardı.

Alevler benden canlı bir yaratık gibi fışkırdı ve pençeleri Darius'u diri diri yakmadan önce etine saplanan Nymph'e çarptı. Yaratık öyle şiddetli bir ıstırap içinde haykırdı ki büyüm aracılığıyla bana geri döndüğünü hissedebiliyordum.

Darius yeniden kükredi, kocaman kafası benimkinin üzerinde sallandı ve bir an önce çenesi arkamdan koşan bir Nymph'e kapandı.

Darius hareket etmeyi bırakana kadar acımasızca ısırırken, kemiklerin gıcırdaması ve çıtırtısı yaratığın çığlıklarına karıştı. Kırık gövdesini bizden uzaklaştırdı ve Starlight öğrencileri panik içinde kaçarken neredeyse boşalmış olan stadyumun uzak tarafındaki tribünlere çarptı.

Daha fazla Nymphe bize yaklaşmaya çalışıyordu ve Darius altın kuyruğunu salladı, ucundaki devasa sivri uçlar yaratıklardan birinin altından bacaklarını kaydırdı.

Daha ayağa kalkmadan onu kırmızı ve mavi alevlerle patlattım ve ateş damarlarımda saf bir coşku gibi dans etti.

Darius dönmeden önce omzunun üzerinden bir Ejderha Ateşi selini serbest bıraktı, kanatları onları korumak için sıkıca kenetlendi.

O hareket ederken eğildim, ayaklarının arasında dans ettim ve karnının altında kaydıktan sonra onun diğer tarafına geçtim. Etrafta çırpınmasına, ateş püskürmesine ve pençelerini bizim için gelen canavarlara sallamasına rağmen bir şekilde üzerime basmadı.

Gürleyen hırıltılardan oluşan bir koro, Geraldine'in Cerberus biçiminde yaklaştığını duyurdu; dev köpek kafalarının üçü de ondan kaçmak için yarışan bir Nymph'e zehirli dişler taşıyordu.

Atladı, yaratığı kire çarptı ve bir an için kalbimi yoklayan parmaklarla ona doğru uzatırken panik içinde sıçradı. Bir sonraki kalp atışında kafasını vücudundan ayırdı ve bir sonraki hedefinin peşinden koşmadan önce muazzam çeneleriyle kafatasını paramparça etti.

Nova'nın sesi tüm stadyumda yankılandı. "Savaşta eğitim almamış tüm öğrencilere Hanelerinizin güvenliğine kaçmaları emredildi! Sipariş formlarınızı alın ve KOŞUN!”

Bunun benim ve Darcy'yi kastettiğini anladığımda kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ama çılgınlığın içinde onu tekrar gözden kaybetmiştim ve onun dediğini yapmak istesem bile hala Emir formlarımızı keşfetmemiştik.

Kız kardeşimi bulmak için çılgınca etrafa bakındım. Max ve Caleb, stadyumun diğer ucunda sırt sırta dövüşüyorlardı; Max, lacivert pulları ıslak bir şekilde parlarken suyu geniş yaylar halinde kullanıyor. Caleb, sanki saldırılarının koreografisini yapmışlar gibi büyüsünün arasında gidip geldi ve sudaki delikleri buldu.

Vampir yetenekleri ve toprak büyüsü ile geliştirilmiş fiziksel saldırıların bir kombinasyonu ile Nymph'lere saldırmak için ortaya çıktıkları anda içlerinden fırladılar.

Yüksek tiz bir çığlık dikkatimi çekti ve Diego'nun iki buçuk metreden uzun bir Nymph'in önünde yere fırlatıldığını gördüğümde kalbim panikle yerinden fırladı. Yanağında kan fışkırdı ve Sofia Pegasus formunda havadan atlayarak Fae formuna geri dönerken önüne indi. Diego'nun başında durup ona yardım etmek için ellerinin arasında titreşen bir alev tuttu.

Su Perisi tıkırdayan bir nefes aldı ve ben onlara doğru koşarken göğsüm sıkıştı. Sofia büyüsünün gücü altında dizlerinin üzerine çöktü.

Kahrolası bir Viking savaşçısı gibi bir savaş narası atarken, avuçlarımı dışarı fırlatıp kâbus yaratığına nişan aldım ve alev alev yanan kanatlarıyla onu tüketmesi için mavi ve kırmızı ateşler gönderdim. Nymph, olduğu yerde havada asılı siyah bir duman bırakarak parçalanmadan önce yanarken çığlık attı.

Diego'nun gözleri siyah dumanla benim aramda dikilirken panikle çılgına dönmüştü.

"*Vardiya!*" Arkadaşlarım için duyduğum endişe beni onların güvenli bir yere vardığından emin olmaya zorladığından, istemeden de olsa sesim Zorlamayla kalınlaşarak emir verdim.

Soluk pembe bir Pegasus bir kez daha teninin sınırlarından fırlamadan önce Sofia'nın gözleri bir an genişledi. Yanında çamurda kayarak durdum ve Diego'yu tekrar ayağa kaldırmak için uzandım. Dengesizce sallandı ve ben de nazik olmaya vakit kaybetmeden onu Sofia'ya doğru ittim.

"Atla," dedim. "Ve buradan uçabildiğin kadar uzağa uç!"

Diego sırtına tırmanırken arkamı dönmeye çalıştım ama bileğimi yakaladı.

"Bizimle gel chica, senin için de güvenli değil-"

Kolumu geri çekerek, "Darcy'yi bırakmıyorum," diye küçümseyerek cevap verdim. "Ama ikinizin *Gitmek."*

Zorlamam onu kavradığında ve gözlerindeki endişe kalbimi burktuğunda Sofia ışıltılı kanatlarını çırptı.

"Benim için endişelenme," diye ekledim uçarlarken. Bir an için onların gökyüzüne doğru hızla gidişlerini izledim, sonra tekrar Darcy avıma döndüm.

Darius arkamdan kükredi, alevleri başka bir Nymph'i yok etti ama bir saniye alevin etrafından sıçradı ve sırtına çıktı. Ona doğru koşmaya başlarken içimdeki gücü çekerek keskin bir nefes aldım.

Darius kendi etrafında döndü, yaratığı yerinden çıkarmaya çalışırken kuyruğundaki jilet gibi keskin dikenler yüzümün birkaç santim yakınından geçti ama yaratık kanatlarının arasına sıkışana kadar tüm yolu tırmandı. Kafasını çevirdi, onu koparmaya çalışırken ona sertçe vurdu ama kafasını bu pozisyona çeviremedi.

Su Perisi hırıltılı nefesini verdi ve beni zayıflatırken dizlerimin bağı çözüldü.

Öne doğru sendeledim, dengemi sağlamaya çalışırken elim Darius'un ön bacağına gitti.

Su Perisi heyecanla çığlık attı ve sondalarını Darius'un kürek kemiklerinin arasındaki ete sapladı. Saf ıstırapla dolu bir kükreme ağzından kaçtı ve acı tüm vücudunu sararken göğsünün üzerine düştü.

Elimin hâlâ ona dayandığı yerde, sanki o acıyı kendi içimde hissedebiliyordum. İkiye ayrılıyormuş gibi hissettim, ruhum bedenimden koptu ve içimi en derin korku duygusu doldurdu.

Darius bana bakmak için başını çevirdi, kocaman, altın renkli bir gözü ortadan ikiye ayrılan bir kızın görüntüsünü yansıtıyordu.

Bana hırladı ve burnunu göğsüme vurarak beni geri itti.

adım. Sendeleyerek ondan uzaklaşırken, beni koşmaya teşvik ederken boğazından derin bir hırıltı çıkararak bana tekrar vurdu.

Bir an şok içinde ona baktım ve daha fazla acı içini parçalarken titredi.

"Çok otoriter," diye tersledim, bunun yerine ona yaklaşırken büyük Ejderha suratını bir kenara ittim. "Sen muhtemelen*vardır*Sana yardım etmeme izin vermektense burada ölecek kadar inatçı."

Darius bana homurdandı ama ben onun bacağının üzerine atlayıp koca kıçlı Ejderha vücudunun yanından yukarı tırmanmaya başladığımda onu duymazdan geldim.

Avuçlarımın altındaki pulları pürüzsüz ve sıcaktı ama kanadını tutup kendimi daha yükseğe kaldırarak kendime hakim olmayı başardım.

Vücudu altımda titriyordu ve tekrar acı içinde böğürerek beni daha hızlı ilerlemeye zorladı.

Uzandım ve kabuslarımda gördüğüm yaratıkla yüz yüze gelmeden önce boynunun ortasından aşağı inen kalın bir omurgayı kavradım.

Su Perisi çığlık attı, olması gerekenden daha hızlı bir şekilde üzerime atıldı ve geri düşerken neredeyse Darius'u tutuyordum.

Kalbim şiddetle yalpaladı ama kanadının tepesini yakalamayı başardım, o felç edici çıngırak çekirdeğimde titreşirken, sihrimi yolunda durdurup enerjimi benden çalarken kendimi savurdum.

Nymph saldırınca içimi bir korku kapladı, sondaları tam göğsüme nişan aldı.

Çığlık attım, işe yaramayacağını bilmeme rağmen yumruğumu savurdum. Parmak boğumlarım yüzünün kemikli çıkıntılarıyla birleştiğinde, elimde hızla acı patladı ve ardından kırmızı ve mavi alevler yükseldi.

Nymph o kadar yüksek sesle çığlık attı ki, alevler onu tüketirken ellerimi kulaklarıma kapattım, siyah bir duman tutamı birkaç dakika önce olduğu yerden göğe doğru yükseldi.

Öne doğru düştüm, avuçlarımı Darius'un kanının sıcaklığıyla buluştururken kendimi ona hazırladım.

Daha fazla Peri doğrudan bize doğru koşuyordu ve vücudumda titreşen yankılanan bir kükremeyle Darius beşini de bir Ejderha Ateşi seliyle yok etti.

Son enerjisini kullanırken başı öne düştü ve o altımda yana doğru eğilirken kanadını kavrayarak haykırdım. Yan tarafı yere çarptı ve bir mucize eseri, boynuna düşmeden önce kanadını tutmayı başardım. Kollarımı ona doladım, vücudunu bir titreme yırtıp atarken ve pullarının altın rengi içsel güç ve sıcaklıkla parlarken gözlerimi buruşturarak kapattım.

Darius Fae formuna girerken kendimi üç metreden fazla yere düşerken bulduğumda midem kasıldı ve bir çığlık attım.

Düşerken onu tutmaya devam ettim ve bir korku çığlığıyla Pitball sahasının çamuruna çarptım.

Etrafımızda kavga şiddetleniyordu ama ellerimin altında göğsünden kan zonkluyordu ve o ölü gibi hareketsiz yatıyordu.

Darius'u mu? Hâlâ yaralarına bastırmaya çalışırken onu sarsarak sordum. Yine de yetmeyecekti, sırtı ve bacakları da kanıyordu. Boynunda ıslak bir şekilde kanlı bir oyuk parlıyordu ve nefesi çok sığdı.

"Yardım!" Gözlerim Darius'un yüzüne sabitlenmiş olmasına ve kalbim göğsümde bir savaş davulunun ritmini atmasına rağmen bağırdım.

Ensemdeki tüyler diken dikendi, göğsümde garip bir his vardı. Bu an, sanki iki büyük nokta arasında sallanıyormuşuz ve bir madeni paranın dönüşüyle her şey değişebilecekmiş gibi, aynı anda hem sonsuz hem de kısacık geldi.

"Uyanmak!" diye sordum, sihrimi ona doğru iterek.

yapabilmek*bir şey*.

Kanı durdurmak ya da onu iyileştirmek yerine, büyüm onun vücuduna aktı ve bana ateş büyümde yardım ettiğinde yaptığımızın tersine onunkiyle birleşti.

Gücü benimkini anında karşıladı, içine çekti, sanki bu anı bekliyormuşçasına onunla bütünleşti. Bu duygu nefesimi kesti ve kanı yavaşlatmasa da kaslarındaki gerginliğin hafiflediğini ve kalbinin üzerindeki korkunun gevşediğini hissettim.

Darius'un kanıyla kayganlaşan ellerim titriyordu ve sessiz gözyaşları yanaklarımdan aşağı süzülüyordu.

Kalbi yavaşlıyordu, gücü esintideki bir mum gibi titriyordu. Yakında biri bize ulaşmazsa, Darius Acrux ölecekti.

Ve bana yaptığı onca şeyden sonra umursayacağım son kişi o olmalıydı, ama onu burada kaybedersem buna dayanabileceğimden emin değildim.

SETH kocaman beyaz bir kurt gibi önümde hızla ilerledi ve bir Nymph'e atlarken beni geriye savurdu. Ceketi siyahımsı kanla lekelenmişti ve tek bir güçlü ısırıkla Nymph'in kafasını omuzlarından koparırken daha fazlası ona katıldı.

Gökyüzünde yankılanan bir Ejderha kükremesi yükseldi ve bunu iliklerime kadar hissettim.

"Öf," diye tısladı Orion, dirseğinin kıvrımını kavrayarak ve ben de korkuyla ona döndüm.

"İyi misin?" Ben yalvardım.

"Darius," diye homurdandı, sonra başını salladı. "Yürümeye devam et ve elinden geldiğince Perileri yok et. O tarafa git." Sahanın karşı tarafını işaret etti ve ben de başımı salladım.

Orion gümüş kılıcını geri almıştı ve o yöne doğru ilerlerken durdurulamaz bir birim gibi çalıştık, kız kardeşimin izlerini ararken gözlerim sürekli geziniyordu.

Bir yandan üzerime bir sıcaklık yayıldı ve aniden döndüm, bir Nymph tarafından çalınan ateş büyüsünü engellemek için ellerimi tam zamanında savurdum ve bir su seli saldım. Çarpışan iki gücün tıslaması kulaklarımı doldurdu ve

buhar her yöne fışkırdı.

Orion bulanık bir hareketle yanımdan hızla geçti ve Nymph'in büyüsü, gümüş bıçağıyla kalbini saplarken bir dalga halinde öldü. Onu kurtardı ve sahanın diğer ucuna doğru koşarak bir kez daha buluşmak için koştuk.

Geraldine üzerimize atlayıp bir Nymph'i kovalayıp onu zehirli ısırığıyla bitirirken eğildim. Devam etmek için acele ederken ayağım yumuşak bir şeye takıldı ve aşağı baktım. Lacivert ve gümüş takım içinde bir ceset bulduğumda midem korkuyla doldu. Ashanti'nin cansız bronz gözleri bana baktı, uzuvları garip bir şekilde büküldü ve ağzından tek bir kan sızıyordu.

"Siktir," diye tısladı Orion, beni uzaklaştırarak ve bunun şokunu bastırmaya çalıştım, kafamda garip bir çınlama oluştu.

Cehennem tarlasında ilerlemeye devam ederken, şokum yerini daha önce tanıdığım hiçbir şeye benzemeyen yanan bir öfkeye bıraktı. Ben Fae'ydim. Bunlar benim akrabamdı. Ve düşmanlarımızın eline düşüyorlardı.

Bir meydan okuma çığlığıyla, Orion'la birlikte ilerleyip çok yaklaşan herhangi bir Nymph'e saldırırken çılgına döndüm. Bana hediye edilen canavarca ateşle birini unutulmaya her yol açtığımda gücüme rehberlik etmeme yardım etti ve birlikte ileriye doğru bir yol açtık.

Önümde bir duman bulutu yükselirken, kalabalığın azaldığını fark ettim ve umut göğsümde başını kaldırmaya cesaret etti.

Hâlâ ayakta duran birkaç Su Perisi bir feryat koparak kaçmaya başladı.

"Gidiyorlar mı?" Kılıcı siyah Nymph kanıyla kaplı ve kolları da kanla beneklenmiş olan Orion bana yaklaşırken nefesim kesildi. Sıkıntıyla nefes alıyordu ama öğrenciler ve profesörler son kalanları çıkışlara kadar kovalarken savaşı tam bir kontrolle değerlendirdi.

"Bitti," dedi Orion rahatlayarak. "En azından şimdilik."

Bakışlarım tribünlere dağılmış cesetlere takıldı ve içimi bir korku kapladı.

Tory nerede?

İçimde bir panik oluştu ve kız kardeşimi ararken çaresizce Orion'dan uzaklaştım.

"Tory!" Çığlık attım ama bu bir boşluğa doğru bağırmak gibiydi. Etrafımızı saran Fae'lerin bağırışları ve feryatları arasında beni duymasına imkan yoktu.

O iyi olmalı.

Önümdeki yol açıkken, Orion beni kollarının arasına aldı ve sahada şiddetli bir hızla koşarken midem bulandı.

Tarlayı geçerken, Darius'un üzerine diz çökmüş Tory'yi görünce içim rahatladı. Birden fazla yaradan Ateş Varisi'nin etrafında biriken kanı gördüğümde, rahatlamam korku tarafından hızla yutuldu.

"İyileştir onu!" Tory bizi görünce yalvardı. Orion beni yere indirirken gözleri üzerimde gezindi ve iyi olduğumu anlayınca omuzları biraz sarktı, sonra bakışları tekrar altındaki Darius'a çevrildi. Gözyaşları yanaklarından aşağı çizgiler çizmişti ve ona yardım etmek için savaşırken elleri onun kanıyla kırmızıya boyanmıştı. Bakışlarındaki korkuyu fark ettiğimde dudaklarım şaşkınlıkla aralandı ve o kavgada Darius'a bu şekilde bakmasına neden olacak ne olmuş olabilir diye merak ettim.

Orion sıkıntılı görünerek yanına çöktü ve ben de aceleyle diz çöktüm. Parmaklarını Darius'un yan tarafındaki kanlı yaraya bastırdı ve yara yavaş yavaş iyileşmeye başladı.

Darius inleyerek kendine gelirken, "Daha kötüsünü atlattı," diye acı acı homurdandı. Yorgunluk beni ele geçirirken titremeye başlayarak öne doğru eğildim. Orion, Tory'nin ellerini Darius'un göğsündeki yaradan uzaklaştırdı, böylece o yarayı iyileştirebilsin ve Tory ileri doğru kayarak onun yerine kanlı avucunu yanağına bastırdı.

Orion'un çenesi gerildi ve arkadaşını iyileştirmek için sihrini kullanırken tenindeki soluk rengi fark ettim. Bakışları yalvarırcasına bana kaydı. "Daha fazlasına ihtiyacım var

gücü-”

"Benimkini al," dedi Tory, boştaki elini Darius'tan bir an bile ayırmadan ona uzatarak.

Orion bir an bile tereddüt etmeden elini tuttu, avucundaki yeşil parıltı anında yoğunlaştı.

Darius öksürdü, gözleri birkaç kez titreyerek açıldı. Tory ona tepeden bakmaya devam ederken bakışları Tory'ye takıldı. Eli hala yanağındaydı ve hafifçe kaşlarını çattı.

"Sen..." diye başladı ama söyleyeceğini bitirmedi. Eli bir an için onunkinin üzerinde gezindi ve gözünü tutarken yanağına dayadı.

Özel bir şeye tanıklık ediyormuşum gibi hissederek yanlarında rahatsızca kıpırdandım.

"Yeni kadar iyi," diye mırıldandı Orion, Tory ve Darius'u aynı hareketle serbest bırakarak.

Tory gözlerini kırpıştırarak elini Darius'un yüzünden çekti ve ondan kurtulup ayağa kalktı. Bana sırtını döndü, yanıma geldi ve beni kendine çekerek sarıldı.

"İyisin," diye fısıldadı, bana bakmak için geri çekildi ve ben de başımı salladım, onun kül bulaşmış yanaklarına bakarken gözlerimden yaşlar akıyordu. Onu canlı bulmak o kadar rahatlatıcıydı ki kalbim buna dayanamadı.

"Yaptığım çılgın mavi ve kırmızı ateş sayesinde," dedim ve Tory'nin gözleri büyüdü.

"Sen de mi kullandın?" diye şaşkınlıkla sordu, sanki bir cevap arıyormuş gibi avuçlarına bakarak. "Her zamanki Element'imize hiç benzemiyordu."

Tory bir açıklama için Orion'a baktı ve ben de omzumu onunkine yasladım, adrenalin hâlâ vücudumu sallıyordu.

Kaybolmuş gibi başını salladı. "Ne olduğunu bilmiyorum ama öyleydi.

perileri öldürecek kadar güçlü. Tanık olduğum hiçbir şeye benzemiyordu..." Darius'u dik çekerken duraksadı ve Ateş Varisi, gözleri karanlık bir duyguyla titreyerek, Tory ile benim aramıza baktı.

"Değerini kanıtladın." Darius bunu kibarca söylemedi, aslında onunla tanıştığımdan beri ilk kez gerçekten tehditkar konuşuyordu. Ve bu güç beni şaşkına çevirmiş olsa da, şimdiye kadar bildiğim her şeyden daha doğal geldi. Sanki hep içimde yaşamış gibi.

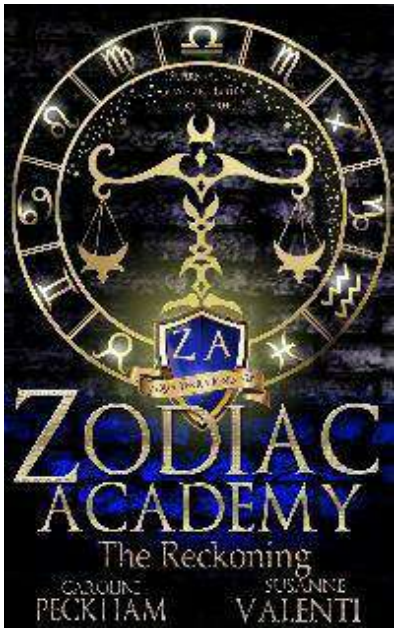
Yıkıma, havada yuvarlanan közlere ve etrafımızdan yayılan acı çekenlerin feryat ve inlemelerine baktım. Kaç kişinin öldüğünü ve Perilerin kendilerine ne kadar büyü aldıklarını kim bilebilirdi?

Arkadaşlarımı bulma ve hepsinin iyi olduğundan emin olma ihtiyacı beni buz gibi soğuk bir su gibi sardı.

"Bize neden saldırdılar?" diye fısıldadım, yardım etmek için elimden gelen her şeyi yapmaya hazırdım.

Orion etrafına bakındı, çenesi sımsıkı kenetlenmişti ve gözleri mürekkep kadar karaydı. "Solaria'daki en seçkin Fae'lerin çocuklarına saldırdılar, bu yüzden tahminimce Nymphe'ler bizim türümüze savaş açtı."

[Kitap 3 Zodiac Academy: The Reckoning'i şimdi okuyun!]

[Amazon.com]

[Amazon UK]

[Amazon CA]

[Amazon Türkiye]

Zodiac Academy: Ruthless Fae'den keyif aldınız mı?

O zaman lütfen bir inceleme bırakın!

iyi okumalar

Amazon

Her inceleme, dizinin daha yükseklere çıkmasına ve yeni okuyucular bulmasına yardımcı olan bir balon gibidir. Bağımsız yazarlar için bu inanılmaz derecede önemli bir şey ve çok, çok şey ifade ediyor.

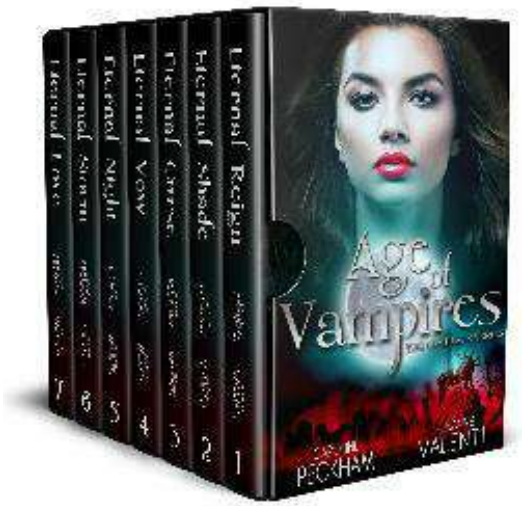
Susanne ve Caroline'den teşekkürler :)

Yaklaşan sürümlerimizden haberdar olmak istiyorsanız, o zaman çok isterim VIP posta listemize katılmanız için.
VE KAYDOLDUKTAN SONRA ÜCRETSİZ BİR VAMPİR KİTABI ALINIR!
ABONE OLMAK İÇİN TIKLAYIN

CAROLINE PECKHAM VE SUSANNE VALENTI'DEN DAHA FAZLA BİLGİ

Bir sonraki kitabı beklerken, neden bizim hikayemize dalmıyorsunuz? diğer KOMPLE seriler:Vampirler Çağı Efsanesi ? Tamamen farklı ama tamamen alıngan iki ikiz, dünyanın hükümdarlığıyla karşı karşıya. Amerika'nın kontrolünü ele geçiren vampir prensler.

Biri acımasız bir avcının elinde, diğeri ise kraliyet vampirlerine gönderildiğinde, acımasız adamlara yenik düşerek hayatta kalacaklar mı? birbirinin can düşmanı mı..?

TAM Yedi Kitap Serisi Kindle Unlimited ile ücretsiz

Hemen kapmak için buraya tıklayın!

CAROLINE PECKHAM'IN KİTAPLARI

DOĞA DIŞI ZORBALAR VE CANAVARLAR

(SUSANNE VALENTI İLE ORTAK YAZILMIŞTIR)

ZODYAK AKADEMİSİ: BİR AKADEMİ ZORBASININ KÖKENLERİ (A DİZİNİN ÖNCESİ NOVELLA)

ZODYAK AKADEMİSİ: UYANIŞ

ZODYAK AKADEMİSİ: RUTHLESS FAE

ZODYAK AKADEMİSİ: HESAPLAMA

VAMPİRLER ÇAĞI DEstanı (SUSANNE VALENTI İLE ORTAK YAZILMIŞTIR)

Ebedi Hükümdarlık

Ebedi Gölge

Ebedi lanet

Ebedi Yemin

SONSUZ GECE

Ebedi Fırtına

SONSUZ AŞK

VAMPİR OYUNLARI ROMANLARI

VAMPİRLER OYUNU (DİZİSİN ÖNCESİ -ÖZGÜR)

– POSTA LİSTEMİZE ÜYE OLDUĞUNUZDA ÜCRETSİZ!

ABONE OLMAK İÇİN TIKLAYIN

VAMPİR OYUNLARI: 1. SEZON

V OYUNLARI

V OYUNLARI: MEZARDAN TAZE ÇIKTI

V OYUNLARI: ŞAFADAN ÖNCE ÖLÜ

VAMPİR OYUNLARI: 2. SEZON

KURT OYUNLARI

KURT OYUNLARI: GÖLGE ADASI

KURT OYUNLARI: SEVERED FATES

VAMPİR OYUNLARI: 3. SEZON

AVCI DENEMELERİ

HUNTER DENEMELERİ: INTO the Dark (YAKINDA)

ISAAC SERİSİNİN YÜKSELİŞİ

SÜRÜNEN GÖLGE

KANAN KAR

DÖNÜŞÜM

AĞLAYAN GÖKYÜZÜ

ARIZA IŞIK

ISAAC ROMANLARININ YÜKSELİŞİ

DÜŞEN ATEŞ (BÖLÜM BİR)

DÜŞEN ATEŞ (İKİNCİ BÖLÜM)

Yaklaşan sürümlerim hakkında güncel kalmak isterseniz, o zaman çok isterim VIP posta listeme katılman için. ABONE OLDUĞUNUZDA ÜCRETSİZ KİTAP!

En son bilgileri ve daha fazlasını www.carolinepeckham.com adresinde bulabilirsiniz.

Gel ve Facebook'ta merhaba de ya da

Twitter'da beni takip et @carolinepeckham

Veya Goodreads'teki sayfamdan esinti

SUSANNE VALENTI'NİN KİTAPLARI

CAGE OF LIES SAGA:

zincirlenmiş

bağlantılı

Kırık

Ciltli

Özgür

CAGE OF LIES NOVELLAS:

Kesme Cam

köz

KUSURLU TOPRAK DESTANI:

Etkilenmiş

değiştirilmiş

Uyarlanmış

Gelişmiş

VAMPİRLER DESTANININ ÇAĞI:

(Caroline Peckham ile birlikte yazılmıştır)

Ebedi Hükümdarlık

Ebedi Gölge

Ebedi Lanet

Ebedi Yemin

sonsuz gece

Ebedi Fırtına

Sonsuz Aşk

DOĞA DIŞI ZORBALAR VE CANAVARLAR

(Caroline Peckham ile birlikte yazılmıştır)

Zodiac Academy: Bir Akademi Zorbasının Kökenleri (Bir Prequel Novella Seriye)

Zodyak Akademisi: Uyanış

Zodyak Akademisi: Hesaplaşma

Yeni sürümler hakkında en son bilgileri ve daha fazlasını şu adreste bulabilirsiniz:

www.susannevalenti.com

Facebook'ta Susanne'yi ziyaret edin

Kitaplarını Goodreads'te TBR'nize ekleyin